

N O U L
TESTAMENT

AL
DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

TIPĂRIT
ÎN ZILELE MAJESTĂȚEI SALE
CAROL I

REGELE ROMÂNIEI

*Cu aprobarea și binecuvântarea Sfântului
Sinod al Sfintei Biserici Autocefale
Ortodoxe Române*

Proprietatea Tipografiei Cărilor Bisericești

BUCUREȘTI
Tipografia Cărilor Bisericești
1905

STĂNTA EVANGHELIE

DELA

MATEI

*Nifon
18/11/908*

CAPITOLUL I.

*Neamul și nașterea lui Iisus
Hristos.*

Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pre I-saac, iar Isaac a născut pre Iacov, iar Iacov a născut pre Iuda și pre frații lui.

3. Iar Iuda a născut pre Fares și pre Zară din Tamâr, iar Fares a născut pre Esrom, iar Esrom a născut pre Arâm.

4. Iar Arâm a născut pre Aminadav, iar Aminadav a

născut pre Nașon, iar Nașon a născut pre Salmôn.

5. Iar Salmon a născut pre Voöz din Rahav, iar Vooz a născut pre Ovid din Rut, iar Ovid a născut pre Iesè.

6. Iar Iesè a născut pre David împăratul, iar David împăratul a născut pre Solomon din femeea lui Urie.

7. Iar Solomon a născut pre Rovoâm, iar Rovoam a născut pre Avia, iar Avia a născut pre Asâ.

8. Iar Asa a născut pre Iosafat, iar Iosafat a născut pre Iorâm, iar Ioram a născut pre Ozia.

1. I. Luc. 3, 23-38. 2. Fac. 21, 27, 28, 30; 29, 35. 3. Fac. 38, 30. I Paralip. 2, 8, 9; Rut. 4, 10. 4. I Paralip. 2, 10.

5. Is. Nav. 2, 1; Rut. 4, 11. 6. II Imp. 12, 24. 7-11. III Imp. 11, 48. I Paralip. 3, 10, 33.

octombrie

9. Iar Ozia a născut pre Ioafam, iar Ioafam a născut pre Ahaz, iar Ahaz a născut pre Ezechia.

10. Iar Ezechia a născut pre Manasi, iar Manasi a născut pre Amôn, iar Amôn a născut pre Iosia.

11. Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui, la mutarea în Vavilon.

12. Iar după mutarea în Vavilon, Iehonia a născut pre Salatiil, iar Salatiil a născut pre Zorovavel.

13. Iar Zorovavel a născut pre Aviud, iar Aviud a născut pre Eliachim, iar Eliachim a născut pre Azôr.

14. Iar Azôr a născut pre Sadoc, iar Sadoc a născut pre Ahim, iar Ahim a născut pre Eliud.

15. Iar Eliud a născut pre Eleazar, iar Eleazar a născut pre Matân, iar Matân a născut pre Iacov.

16. Iar Iacov a născut pre Iosif bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David,

neamuri patrusprăzece; și dela David până la mutarea în Vavilon, neamuri patrusprăzece; și dela mutarea în Vavilon până la Hristos, neamuri patrusprăzece.

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pântec din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vâdească pre ea, a vrut pre ascuns s'o lase pre dânsa.

20. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeea ta, că ce s'a zămislit într'însa, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: **Iisus**, că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis dela Domnul prin

18. Luc. 1, 31, 34 și 2, 5. 19. Numer. 5, 10; A doua Lege 24, 3.
20. Luc. 1, 35. 21. Luc. 2, 31; Fapt.

12. Ezra 3, 2. 16. Mat. 27, 17, 32.

4, 12 și 5, 31.

prorocul, ce zice: „Iată fecioara în pântec va avea și va naște fiu și vor chema numele lui: Emanuil, ce se tâlcește: cu noi Dumnezeu”.

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit lui îngerul Domnului, și a luat pre femeea sa.

24. Și nu o a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâi născut, și a chemat numele lui: **Iisus**.

CAPITOLUL II.

Maghi dela răsărit. Omorârea pruncilor. Înțoarcerea lui Iosif, cu Maria și cu Iisus Pruncul din Egipt în Nazaret.

Iar dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată Maghi dela răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'a născut? că noi am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind Irod împăra-

23. Is. 7, 14; Luc. 1, 31. 24. Luc.

2, 21. 1. Luc. 2, 6, 7; Fac. 35, 10.

2. Num. 24, 17.

tul s'a turburat, și tot Ierusalimul cu dânsul.

4. Și adunând pre toți arhierii și cărturarii norodului, i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au zis lui: În Vitleemul Iudeei, că așa s'a scris prin prorocul:

6. Și tu Vitleeme, pământul Iudei, nici de cum nu ești mai mic între domnii Iudei, că dintru tine va eși Povătuitor, carele va paște pre norodul meu Israil.

7. Atuncea Irod întru ascuns chemând pre Maghi, a cercat cudeamăruntul dela dâșii de vremea întru care s'a arătat steaua.

8. Și trimițându-i pre ei în Vitleem, le-a zis: Mergând cercetați cuamăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, să îmi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Și iată steaua, pre care o văzuseră la răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stătut d'asupra unde era pruncul.

10. Iar ei văzând steaua

6. Mih. 5, 2; Ioan 7, 41.

s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, muma lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistierile sale, au adus lui daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și luând înștiințare, prin vis, să nu se întoarcă la Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: Sculându-te ia pruncul și pre muma lui și fugi în Egipt, și fii acolo până voi zice ție, că va Irod să caute pruncul să-l peardă pre el.

14. Iar el sculându-se a luat pruncul și pre muma lui, noaptea, și s'au dus în Egipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, că să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin prorocul, ce zice: Din Egipt am chemat pre fiul meu.

16. Atunci Irod văzând că s'a batjocurit de Maghi, s'a

11. Luc. 2, 10; Ps. 71, 10; Is. 60, 6.
15. Osie 11, 1.

mâniat foarte; și trimițând a omorât pre toți pruncii, cari erau în Vitleem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela Maghi.

17. Atunci s'a plinit ceea ce s'a zis de Ieremia prorocul, ce zice:

18. Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire și țipet mult; Rahil plângând pre fiii săi, și nu vrea să se mângâie, pentru că nu sânt.

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Egipt.

20. Zicând: Sculându-te, ia pruncul și pre muma lui și mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pământul lui Israil.

22. Dar auzind că Arhelau împărătește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo; iar

18. Ier. 31, 13. 20. Egipt. 4, 19.
22. A doua Lege 38, 10; Is. 11, 1 și 53, 7; Zah. 6, 12.

luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei,

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin proroci, că Nazarinean se va chiemă.

CAPITOLUL III.

*Ioan Botezătorul în pustie.
Botezul lui Iisus.*

Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propovăduind în pustia Iudeei,

2. Și zicând: Pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor;

3. Că acesta este acela ce s'a zis de Isaia prorocul, ce zice: Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbrăcăminte din peri de cămilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui eră acride și miere sălbatică.

5. Atunci eșiă la dânsul Ierusalimul și toată Iudeea

III. 1. Marc. 1, 4; Luc. 3, 3. 2. c. 4, 13; 3. Is. 40, 3. 4. IV Imp. 1, 4; Marc. 1, 6.

și toată laturea dimprejurul Iordanului,

6. Și se botezau în Iordan dela dânsul, mărturisindu-și păcatele lor.

7. Și văzând pre mulți din Farisei și din Saducheii venind către botezul lui, a zis lor: Pui de năpârci, cine va arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie?

8. Faceți, dar, roduri vrednice de pocăință.

9. Și să nu vi se pară a grăi întru sine-vă: Părinte avem pre Avraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu și din petrele acestea să ridice fiu lui Avraam.

10. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, carele nu face rodă bună, se tae și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pre voi cu apă, spre pocăință; iar acela ce vine după mine, mai tare decât mine este, căruia nu sânt vrednic a-i țineă încăl-

6. Marc. 1, 6. 7. Luc. 3, 7.
9. Luc. 3, 8; Ioan 8, 30. 10. c. 7, 19; Luc. 3, 9; Ioan 15, 2. 11. Marc. 1, 8; Luc. 3, 16; Ioan 1, 26; Fapt. 1, 5.

țămintele; acesta vă va boteză pre voi cu Duh Sfânt și cu foc,

12. A cărui lopată este în mâna lui, și va curăți aria sa, și va adună grâul în jitnița sa, iar plevele le va arde cu focul nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze dela dânsul.

14. Iar Ioan îi opriă pre el, zicând: Eu am trebuință a mă boteza de tine, și tu vii către mine?

15. Și răspunzând Iisus a zis către el: Lasă acum, că așa este cu cuviință nouă să plinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pre el.

16. Și botezându-se Iisus, îndatăși a eșit din apă; și iată i s'au deschis lui cerurile și a văzut pre Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și venind preste dânsul;

17. Și iată glas din ceruri zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

CAPITOLUL IV.

Postul și ispita lui Hristos. Începerea propoveduirii. Chemarea Apostolilor.

Atunci dus a fost Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea a slămânzit.

3. Și venind la dânsul ispititorul, a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca petrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspunzând a zis: Scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci l-a dus pre el diavolul în sfânta cetate și l-a pus pre el pre aripa bisericei,

6. Și a zis lui: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, că scris este: îngerilor săi va porunci pentru tine, și pre mâni te vor ridica, ca nu cumva să împedeci de peatră piciorul tău.

13. Marc. 1, 9; Luc. 3, 21, ss.
16. Luc. 3, 20. 17. Psal. 2, 5; 1a. 42, 1; Mat. 17, 1; Marc. 1, 11 și 9, 1; II Petr. 1, 17.

IV. 1. Marc. 1, 12; Luc. 4, 1, ss.
2. Esir. 34, 20; III Imp. 19, 8.
3. I Tes. 3, 1; Mat. 3, 17.
4. A doua Lege 8, 3. 6. Ps. 90, 11.

7. Și a zis Iisus lui farăși scris este: să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău.

8. Apoi l'a dus pre dânsul diavolul într'un munte înalt foarte, și l'a arătat lui toate împărățiile lumii și slava lor;

9. Și l'a zis lui: Acestea toate le voi da ție, dacă căzând te vei închină mie.

10. Atunci a zis Iisus lui: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: Domnului Dumnezeuului tău să te închini și lui unuia să i slujești.

11. Atunci l-a lăsat pre el diavolul, și iată îngerii au venit la dânsul și slujiau lui.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileea;

13. Și lăsând Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului,

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin Isaia prorocul, carele zice:

15. Pământul Zavulonului și pământul Neftalimului,

7. A doua Leg. 6, 16. 10. A doua Leg. 6, 16; Mat. 18, 22. 11. Evr. 1, 12. Marc. 1, 14; Luc. 4, 14.
13. Marc. 1, 31; Luc. 4, 14.
14. Is. 9, 1.

spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16. Norodul cel ce ședea întru întunerec a văzut lumină mare, și celor ce ședeau în laturea și în umbra morței, lumină a răsărit lor.

17. De atunci a început Iisus a propovedui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând Iisus pre lângă marea Galileei, a văzut pre doi frați: pre Simon ce se numește Petru și pre Andrei fratele lui, aruncânduși mreaja în mare, că erau pescari,

19. Și a zis lor: Veniți după mine, și vă voi face pre voi vânători de oameni.

20. Iar ei îndată lăsând mrejele au mers după dânsul.

21. Și de acolo mai înainte mergând, a văzut pre alți doi frați: pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedei tatăl lor, cârpinduși mrejele lor; și-i a chemat pre dânsii.

22. Iar ei îndată lăsând co-

16. Luc. 1, 79. 17. c. 3, 3; Marc. 1, 14; Luc. 4, 13. 18. Marc. 1, 16; Luc. 5, 3; Ioan 1, 32. 20. c. 19, 27.

rabia și pre Zevédei tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în adunările lor și propovăduind evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința întru norod.

24. Și a eșit vestea lui în toată Siria, și aduceau către dânsul pre toți cei ce se aflau cu feluri de boale, și pre cei ce se țineau de chinuri, și pre cei lunatici, și pre cei slăbănogi, și îi vindecă pre ei.

25. Și au mers după dânsul noroade multe din Galileea și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeea și din ceea parte de Iordan.

CAPITOLUL V.

Fericirile. Apostolii și învățătorii sânt sare și lumină. Plătirea legii și a poruncilor. Iubirea vrășmașilor.

Iar văzând pre noroade s'a suit în munte; și șezând ei, au venit către dânsul ucenicii lui,

2. Și deschizându'și gura sa îi învăță pre ei, zicând:

23. Marc. 1, 39; Luc. 4, 23, 44.

24. Marc. 6, 55. 25. Marc. 8, 7.

Luc. 6, 17.

V. 2. Luc. 6, 20.

3. Fericți cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

4. Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5. Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

6. Fericți cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

9. Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericți cei izgoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

11. Fericți veți fi când vă vor ocări pre voi și vă vor gonii și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră mințând pentru mine.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri; că așa au go-

3. Is. 57, 16. 4. Is. 61, 1. 5. Ps. 86, 1. 6. Luc. 6, 31. 7. Pild. 21, 21. 8. Iac. 2, 16. 9. Ps. 23, 4; 50, 12. 10. I Ioan 3, 1-3. 11. I Petr. 2, 20; 3, 12. 12. Iac. 5, 10.

nit pre prorocii cei mai înainte de voi.

13. Voi santeți sarea pământului; iar dacă sarea se va strică, cu ce se va săra? Întru nimic nu mai este de treabă, fără numai a se arunca afară și a se călca de oameni.

14. Voi santeți lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde, d'asupra muntelui stând;

15. Nici aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sânt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă lucrurile voastre cele bune și să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau prorocii; nu am venit să stric, ci să plinesc.

18. Că amin zic vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu

va trece din lege, până ce vor fi toate.

19. Deci, cela ce va strică una din aceste porunci mai mici, și va învăța așa pre oameni, mai mic se va chema întru împărăția cerurilor; iar cela ce va face și va învăța, acela mare se va chema întru împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a Cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi, că cine va ucide, vinovat va fi judecăței;

22. Iar eu zic vouă: Că tot cel ce se mânie asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecăței; și cine va zice fratelui său: Racă, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: Nebune, vinovat va fi gheenei focului.

23. Deci, de îți vei aduce darul tău la oltar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,

13. Marc. 9, 50; Luc. 14, 34. 15. Marc. 4, 21; Luc. 11, 33; 8, 16. I Petr. 2, 12. 17. c. 3, 15; Rom. 8, 21. 18. Luc. 16, 17 și 21, 33.

19. Iac. 2, 10. 21. Es. 20, 10.

22. I Ioan 3, 15; A doua lege 5,

17. 23. Marc. 11, 25.

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adă darul tău.

25. Împacă-te cu pârâșul tău degrab, până ești pre călă cu dânsul, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, și judecătorul te va da slugei și în temniță vei fi aruncat.

26. Amin zic ție: Nu vei eși de acolo până nu vei da cordantului cel mai de pre urmă.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești.

28. Iar eu zic vouă: Că tot cela ce caută la femei spre a o pofti pre ea, iată, a preacurvit cu dânsa întru inima sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pre tine, scoate-l pre el și îl leapădă dela tine, că ți folosește ție ca să peară unul din mădulele tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheenă.

30. Și dacă mâna ta cea

dreaptă te smintește pre tine, tae-o pre ea și o leapădă de la tine, că ți folosește ție ca să peară unul din mădulele tale, și nu tot trupul tău să se arunce în gheenă.

31. Iarăși s'a zis: Că cela ce-și va lăsa femeia sa, să i dea ei carte de despărțenie.

32. Iar eu zic vouă: Că tot cela ce-și va lăsa femeia sa, atară de cuvânt de curvie, o face pre ea să preacurvească, și cela ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

33. Iar ați auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să dai Domnului jurămintele tale.

34. Iar eu zic vouă: Să nu te juri nicidecum, nici pre cer, că este scaun al lui Dumnezeu,

35. Nici pre pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pre Ierusalim, că este cetate a marelui împărat,

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți un păr alb sau negru să faci;

31. A doua leg. 24, 1. 32. c. 19, 9; Marc. 10, 4, 11; Luc. 16, 16; I Cor. 7, 10. 33. Eș. 20, 7. 34. c. 23, 22; Is. 66, 1.

25. Luc. 12, 59. 27. Eș. 20, 14. 28. Iov 31, 1. 29. c. 18, 9; Marc. 9, 47.

37. Ci fie cuvântul vostru: așa, așa; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auzit-ați că s'a zis: Ochii pentru ochiu, și dinte pentru dinte.

39. Iar eu zic vouă: Să nu stați împotriva celui rău; ci, de te va lovi cineva preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-i lui și pre cealaltă;

40. Și celui ce voiește să se judece cu tine și să ți ia haina ta, lasă-i lui și cămașa.

41. Și cel ce te va sili pre tine o milă *de loc*, mergi cu dânsul două.

42. Celui ce cere dela tine, dă-i, și de cel ce voește să se împrumute dela tine, nu te depărtă.

43. Auzit-ați că s'a zis: Să iubești pre aproapele tău și să urăști pre vrășmașul tău.

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pre vrășmași voștri, binecuvântați pre cei ce vă bleastemă pre voi, bine faceți celor

ce vă urăsc pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă gonesc pre voi;

45. Ca să fiți fi ai Tatălui vostru celui din ceruri, că pre soarele său îl răsare preste cei răi și preste cei buni, și plouă preste cei drepti și preste cei nedrepti.

46. Că de iubiți pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeași fac?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pre prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

CAPITOLUL VI.

Milostenia. Postul. Rugăciunea. Defăimarea celor lumești.

Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii; iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2. Deci, când faci miloste-

37. II Cor. 1, 17; Iac. 5, 15. 38. Eș. 21, 28-34. 40. Luc. 6, 29; I Cor. 6, 7. 42. Luc. 6, 30, 34. 43. Lev. 19, 18. 44. Luc. 6, 27; 23, 31. Fapt. 7, 59.

45. Luc. 6, 29. 48. A doua lege VI. 2. Rom. 12, 8.

nie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în adunări și în ulițe, ca să se slăvească de oameni. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

3. Iar tu făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

4. Ca să fie milostenia ta întru ascuns, și Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, acesta va răsplăti ție întru arătare.

5. Și când te rogi, nu fi ca fățarnicii, că iubesc în adunări și în unghiurile ulițelor stând să se roage, ca să se arăte oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor.

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns, și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

7. Și rugându-vă, să nu rugați multe, ca păgânii; că li se pare că, întru multă vorbă lor vor fi auziți.

8. Deci, nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înain-

te de a cere voi dela dânsul.

9. Deci așa se vă rugați voi: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfintească-se numele tău;

10. Vie împărăția ta, fie voea ta, precum în cer, și pe pământ;

11. Pânea noastră șa spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;

13. Și nu ne duce pre noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, amin.

14. Că de veți erta oamenilor greșalele lor, erta va și vouă Tatăl vostru cel ceresc;

15. Iar de nu veți erta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va erta vouă greșalele voastre.

16. Și când postiți, nu fiți ca fățarnicii, triști, că își smolesc fețele lor, ca să se arăte oamenilor, postindu-se.

9. Luc. 11, 1; Ep. 20, 7. 10. Luc. 22, 40. 12. Ps. 81, 5. 13. c. 26, 41. 14. Marc. 11, 26. 15. c. 18, 35. 16. Is. 58, 3.

4. Luc. 14, 14. 5. IV Imp. 4, 33. 7. Is. 1, 18.

Adevăr grăesc vouă, că își iau plata lor.

17. Iar tu postindu-te, unge-ți capul tău, și fața ta o spală,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

19. Nu vă adunați vouă comori pe pământ, unde molii și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură,

20. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici molii, nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le sapă, nici le fură;

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat;

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este întru tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult?

20. Luc. 12, 33 s; I Tim. 6, 19.

22. Luc. 11, 34-36.

24. Nimenea nu poate a sluji la doi domni, că sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va griji; nu puteți lui Dumnezeu a sluji și lui mamonă.

25. Pentru aceasta grăesc vouă: Nu vă grijiți cu sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu sufletul mai mare este decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la paserile cerului, că nici seamănă, nici secără, nici adună în jirnițe, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pre dânsule. Au nu aveți voi mai multă deosebire de acestea?

27. Și cine din voi grijindu-se, poate să și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă grijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc; nu se ostenesec, nici torc.

29. Iar grăiesc vouă, că

24. III Imp. 18, 21; Luc. 16, 13; II Cor. 6, 16. 25. Luc. 12, 22; Filip. 4, 6; I Tim. 6, 7. 26. c. 10, 31; Luc. 12, 24. 29. III Imp. 4, 21.

nici Solomon, întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia.

30. Deci, dacă pre iarba câmpului, care astăzi este și mâne se aruncă în cuptor, Dumăzeze, așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă grijiți zicând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbracă?

32. Că acestea toate neamurile le caută; că știe Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de acestea toate;

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă grijiți de ziua de mâne, că ziua de mâne va griji de ale sale. Ajunge-i zilei răutatea ei.

CAPITOLUL VII.

A nu judecă pre alții. Cinstirea celor sfinți. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de proroci mincinoși.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Că, cu ce judecată veți judecă, veți fi judecați, și cu ce măsură veți măsură, se va măsură vouă.

3. Și ce vezi stercul cel ce este în ochiul fratelui tău, iar bârna care este în ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum zici fratelui tău: Lasă să scot stercul din ochiul tău, și, iată bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâi bârnă din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți stercul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici lepădați mângăritele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce cu picioarele lor, și întorcându-se să vă rupă pre voi.

7. Cereți și se va da vouă,

VII. 1. Luc. 6, 37; Rom. 2, 1; I Cor. 4, 5. 2. Marc. 4, 24. 3. Luc. 6, 42. 4. Marc. 11, 33.

30. c. 8, 20; 16, 2. 33. III Imp. 8, 11; Ps. 80, 4. 34. Eș. 16, 10.

căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă;

8. Că tot, cela ce cere, ia, și cela ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau care este omul acela dintre voi, dela carele de va cere fiul lui pâne, au doară peatră îi va da lui?

10. Sau de va cere pește, au doară șearpe îi va da lui?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru, cel din ceruri, va da cele bune celor ce cer dela dânsul?

12. Deci, toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și prorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa, și lată calea, ceea ce duce în perzare, și mulți sânt cei ce intră printr'însa;

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață, și puțini sânt cei ce o află pre ea.

15. Păziți-vă de prorocii cei

8. Pild. 8, 17. 9. Ioan 14, 18. 11. Luc. 11, 13; Iac. 1, 27. 12. Luc. 6, 37; Rom. 13, 8, 10. 14. Fapt. 14, 21. 15. Ier. 14, 14; Fapt. 20, 23.

mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înlăuntru sânt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Au doară vor culege din spini, struguri? sau din ciulini, smochine?

17. Așa tot pomul bun, roade bune face, iar pomul rău, roade rele face.

18. Nu poate pomul bun se facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Deci, tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, din roada lor îi veți cunoaște pre dânșii.

21. Nu tot cela ce îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra întru împărăția cerurilor, ci, cela ce face voea Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți vor zice mie, în ziua aceea: Doamne! Doamne! au nu cu numele tău am prorocit? și cu numele tău draci am scos? și cu numele tău multe minuni am făcut?

16. Luc. 6, 43 s; Iac. 3, 12. 18. Mat. 12, 28. 19. c. 8, 10; Luc. 8, 9; Ioan 15, 23 s. 21. Rom. 2, 13; Iac. 1, 25 s. 22. Luc. 13, 26 s; Fapt. 19, 15.

23. Și atunci voiui mărturisii lor, că nici o dată nu v'am știut pre voi; depărtați-vă de la mine, cei ce lucrați fără-delegea!

24. Deci, tot cela ce aude cuvintele mele acestea și le face pre ele, asemenea-l-voiu pre el bărbatului înțelept, carele și-a zidit casa sa pre peatră.

25. Și a căzut ploae, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și s'au pornit spre casa aceea, și n'a căzut, că eră întemeiată pre peatră.

26. Și tot cela ce aude cuvintele mele acestea, și nu le face pre ele, asemenea-se-va bărbatului nebun, carele și-a zidit casa sa pre nisip.

27. Și a căzut ploae, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și a căzut, și eră căderea ei mare.

28. Și a fost după ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de învățătura lui;

29. Că îi învăță pre ei ca cela ce are putere, iar nu ca Cărturarii.

CAPITOLUL VIII.

Vindecări a felurite boale. Îndepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce avea să îngroape pre tatăl său. Domotirea mării și izbăvirea a doi îndrăciți.

Și pogorându-se el din munte, au mers după dânsul noroadे multe.

2. Și iată un lepros venind se închină lui, zicând: Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și tinzând Iisus mâna, s'a atins de dânsul, zicând: Voesc, curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și a zis Iisus lui: Vezi, nimănui să nu spui, ci mergi de te arată pre sineți preșotului, și du darul care a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de dânsul un sutaș, rugându-l pre el,

6. Și zicând: Doamne, slu-

VIII. 1. c. 5, 1. 2. Marc. 1, 40; Luc. 5, 13. 4. Luc. 17, 14; Lev. 14, 2. 5. Luc. 7, 11.

ga mea zace în casă bolnav, cumplit chinându-se.

7. Și a zis Iisus lui: Eu venind îl voiui tămădui pre dânsul.

8. Iar sutașul răspunzând a zis: Doamne, nu sânt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea;

9. Că și eu sânt om sub stăpânire, având sub sinemi slujitori, și zic acestuia: Mergi, și merge; și altuia: Vino, și vine; și slugei mele: Fă aceasta, și face.

10. Iar Iisus auzind aceasta s'a minunat și a zis celor ce veneau după dânsul: Amin grăesc vouă: Nici întru Israil n'am aflat atâta credință.

11. Și grăesc vouă, că mulți dela răsărit și dela apus vor veni și se vor odihni cu Avraam, și cu Isaac, și cu Iacov, întru împărăția cerurilor,

12. Iar filii împărăției vor fi gonii întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților.

11. Is. 49, 13; Luc. 13, 28 s.

12. c. 22, 13 și 25, 30.

13. Și a zis Iisus sutașului: Mergi, și cum ai crezut, fie ție! Și s'a tămăduit sluga lui întru acel cîas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pre soacra lui zăcând și aprinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și o au lăsat pre dânsa frigurile, și s'a sculat și slujia lui.

16. Iar făcându-se seară, au adus lui pre mulți îndrăciți și a scos duhurile numai cu cuvântul, și pre toți bolnavii i-a tămăduit,

17. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin prorocul Isaia, care grăește: Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre a purtat.

18. Și văzând Iisus noroadе multe împrejurul său, a poruncit ucenicilor să meargă de ceea parte.

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis lui: Învățăto-

14. Marc. 1, 29; Luc. 4, 40.

15. c. 9, 33. 16. Marc. 1, 23; Luc. 4, 38. 17. Is. 53, 4; I Petr. 2, 24.

18. Marc. 4, 23; Luc. 8, 23.

19. Luc. 9, 37 s.

rule, voi să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Și a grăit Iisus lui: Vulpile au vizuină și paserile cerului caiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis lui: Doamne, dă-mi voe întâi să merg să îngrop pre tatăl meu.

22. Iar Iisus i-a zis lui: Vino după mine, și lasă morții să-și îngroape morții lor.

23. Și intrând el în corabie, au mers după dânsul ucenicii lui.

24. Și iată, vifor mare s'a făcut în mare, cât se acoperia corabia de valuri; iar el dormea.

25. Și venind ucenicii lui l-au deșteptat pre el, zicând: Doamne, mântuește-ne, că perim.

26. Și le a grăit lor: Ce sănateți înfricoșati, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, a certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, grăind: Cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?

20. II Cor. 8, 9.

28. Și trecând el de ceea parte, în laturea Gherghesenilor, l-au întâmpinat pre dânsul doi îndrăciți, eșind din mormânturi, foarte cumpliti, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea.

29. Și iată, au strigat grăind: Ce este nouă și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești pre noi?

30. Și eră departe de dânsi o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar dracii îl rugau pre el, zicând: De ne gonești pre noi, dă-ne voe să ne ducem în turma cea de porci.

32. Și a zis lor: Mergeți! Iar ei eșind au mers în turma de porci; și îndatăși a sărit toată turma de pre țărniuri în mare, și s'a înecat în apă.

33. Iar păstorii au fugit, și intrând în cetate, au spus de toate, și cele de cei îndrăciți.

34. Și iată toată cetatea a eșit într-o împințare a lui Iisus, și văzându-l pre dânsul

28. Marc. 6, 1; Luc. 8, 27. 34. Marc. 6, 17; Luc. 8, 37.

l-au rugat ca să treacă din hotarele lor.

CAPITOLUL IX.

Însădușirea unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Învierea fiicei marelui sinagoges. Femeia ce i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

Și intrând în corabie, a trecut și a venit în cetatea sa.

2. Și, iată, au adus lui pre un slăbănog, carele zăcea în pat.

3. Și văzând Iisus credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule; iartă-ți-se ție păcatele tale.

4. Și, iată, oare-cari din Cărturarii au zis întru sine: Acestea hulește.

5. Și văzând Iisus gândurile lor, a zis: Pentru ce cugetați cele viclene întru inimile voastre?

6. Că ce este mai lesne? a zice: Iartă-ți-se păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă?

7. Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pre pământ a ertă păcatele, atunci a zis

IX 2. Marc. 2, 9; Luc. 5, 18.

slăbănogului. Scoală-te, ia-ți patul tău și te dă în casa ta.

8. Și sculându-se, și a luat patul lui și s'a dus la casa sa. Iar noroadele văzând aceasta se mirau și slăviau pre Dumnezeu, carele a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, a văzut pre un om șezând la vamă, ce se numia Matei, și i-a zis lui: Vino după mine! Și sculându-se, a mers după dânsul.

10. Și a fost când ședea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind, ședea cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și văzând Fariseii, au zis ucenicilor lui: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și bea Dascălul vostru?

12. Iar Iisus auzind a zis lor: N'au trebuință cei sănătoși de doftor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergând, învățați-vă ce este: Mila voesc, rar nu jertfa; că n'am venit să chiem pre cei drepti, ci pre cei păcătoși la pocăință.

14. Atunci au venit la dânsul ucenicii lui Ioan, zicând:

13. I. Imp. 15, 22; Osie 6, 6.
14. Marc. 2, 17; Luc. 5, 32.

Pentruce noi și Fariseii postuim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Și le a zis Iisus: Au doară pot fii nunței să se je-liască, în câtă vreme este cu dâșii mirele? Ci vor veni zile, când se va lua dela dâșii mirele, și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, că își ia plinirea sa dela nană, și mai rea spăr-tură se face.

17. Nici pun vin nou în foi vechi; iar de pun, se sparg foi, și vinul se varsă, și foi per; ci pun vinul nou în foi noi, și amândouă se țin.

18. Acestea grăind ei că-tre dâșii, iată, un boier oare-care venind, s'a închinat lui, zicând: Fiica mea acum a mu-rit, ci vepind pune mâna ta preste dânsa, și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, a mers după dânsul, și uceni-cii lui.

20. — Și iată o femeie, în-tru curgerea sângelui fiind de doisprăzece ani, venind

dinapoi, s'a atins de poala hainei lui,

21. Că zicea întru sine, numai de mă voi atinge de haina lui, mă va mântui.

22. Iar Iisus întorcându-se și văzându-o pre ea, i-a zis: Indrăznește, fiică; credința ta te a mântuit. Și s'a tămăduit femeia din ciasul acela.

23. Și viind Iisus în casa boierului, și văzând ucenici și mulțimea gălcevind, a zis lor: Fugiți, că n'a murit fecioara, ci doarme.

24. Și își rădeau de dânsul.

25. Iar dacă s'a scos afară norodul, intrând, o altă de mână, și s'a sculat fecioara.

26. Și a eșit vestea aceasta preste tot pământul acela.

27. Și trecând Iisus de acolo, au mers după dânsul doi orbi, strigând și grăind: Miluește-ne pre noi, Fiul lui David!

28. Iar după ce a mers în casă, au venit la dânsul orbi și le-a grăit lor Iisus: Cre-deți că pot să fac eu aceasta? Grăit-au lui: Așa, Doamne!

15. Ioan 3, 20. 18. Marc. 5, 22; Luc 8, 41. 20. Marc. 5, 25. 21. c. 14, 26. Luc. 7, 17. c. 15, 20. Și 20, 3.

29. Iar ei s'a atins de o-chii lor, grăind: Dupre cre-dința voastră, fie vouă! Și s'au deschis ochii lor.

30. Și le a poruncit lor I-isus, grăind: Vedeți, nime-nea să nu știe.

31. Iar ei eșind, l-au vestit pre dânsul în tot pământul acela.

32. Iar eșind ei, iată, au a-dus la dânsul pre un om mut, îndrăcit.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mutul, și s'au mirat noroadele, grăind, că nici o dată nu s'a aflat așa întru lsraël.

34. Iar Fariseii grăiau: Cu domnul dracilor scoate pre draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, în-vățând în soboarele lor, și propoveduind Evanghelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru norod.

36. Iar văzând el noroa-dele, i s'a făcut milă de dânsul.

29. c. 8, 23. 30. Marc. 1, 22 și 7, 36. 32. c. 12, 22 s.; Luc 11, 14 s. 35. c. 4, 22; Marc. 6, 6. 36. Marc. 6, 24. I Petr. 2, 22; Numer. 27, 17.

șii, că erau necăjiți și rătă-ciți, ca oile ce n'au păstor

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult, iar lucrătorii pușni.

38. Deci, rugați pre Dom-nul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

CAPITOLUL X.

Chiamarea Apostolilor și trimiterea lor la propoveduire.

Și chiamând pre cei doispră-zece ucenici ai săi, le a dat putere *asupra* duhurilor ce-lor necurate, ca să le scoată pre ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

1. Iar numele celor doi-sprăzece apostoli sânt ace-s-tea: Cel d'întâi, Simon, ce se numește Petru, și Andrei fra-tele lui, Iacov al lui Zevedei, și Ioan fratele lui,

3. Filip și Vartolomei, To-ma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu, și Levi, ce s'a numit Tadeu,

4. Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vân-dut pre dânsul

37. Luc. 10, 2. 38. Marc. 3, 13. X. 1. Marc. 3, 14 s.; 6, 7; Luc. 9, 1. 2. Fapt. 1, 13.

5. Pre acești doisprăzece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și grăind: În calea păgănilor să nu mergeți, și în cetatea Samaritenilor să nu intrați,

6. Ci mai vărtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel;

7. Și umblând, propoveduiți, zicând: S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pre cei bolnavi vindecați, pre cei leproși curățați, pre cei morți înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani la brăele voastre,

10. Nici traistă în cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiagi; că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și ori în care cetate sau oraș veți intra, cercetați cine este întru dânsul vrednic, și acolo să rămâneți până când veți eși.

12. Și intrând în casă, să'i

urați, grăind: Pacea casei acesteea.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră prestă dânsa; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și ori-cine nu va primi pre voi, nici va ascultă cuvintele voastre, eșind din casa, sau din cetatea aceea, scuturap praful de picioarele voastre.

15. Amin grăesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetății aceia.

16. Iată, eu vă trimiț pre voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și proști ca porumbeii.

17. Și vă feriți de oameni, că vă vor da pre voi în soboare, și întru adunările lor vă vor bate pre voi.

18. Încă și înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentru mine, întru mărturie lor și limbilor.

19. Iar când vă vor da pre

6. c. 15, 24; Fapt. 13, 46. 7. c. 3, și 4, 17; Luc. 10, 9. 9. c. 11, 1; Marc. 6, 8; Luc. 9, 8.
12. Luc. 10, 1, 9.

14. Fapt. 13, 11. 15. c. 11, 16. Luc. 10, 9; Rom. 16, 12. 17. c. 24, 9; Luc. 21, 12. 18. Marc. 13, 9. 19. Luc. 12, 11 și 21, 14 sq

voi, nu vă grijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă într'acel cîas ce veți grăi;

20. Că nu voi sânteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește întru voi.

21. Și va da frate pre frate spre moarte și tată pre fecior, și se vor scula feciorii asupra părinților și îi vor omori pre dânsii. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

22. Iar acela ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mîntui.

23. Iar când vă vor goni pre voi într'această cetate, fugiți în cealaltă. Amin grăesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israel până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său, nici slugă mai pre sus de domnului său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l-au numit Velezevul, cu cât mai vărtos pre casnicii lui?

24. Luc. 8, 40; Ioan 13, 12 și 15, 21.
25. c. 12, 24.

26. Deci, nu vă temeți de dânsii, că nimic nu este aco-pent, care să nu se descopere, și ascuns, care să nu se cunoască.

27. Ceea ce grăesc vouă la întunec, să spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, să propoveduiți d'asupra caselor.

28. Și să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să'l ucidă, ci să vă temeți mai vărtos de acela ce poate să peardă și trupul și sufletul, în gheena.

29. Au doară nu se vînd două paseri pentru un ban? Și nici una dintr'însele nu cade pre pământ fără de Tatăl vostru.

30. Iar ai voștri și perii capului vă sînt toți numarați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sânteți cu mult mai buni decît paserile.

32. Deci, tot acela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și eu pre dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

33. Iar acela ce se va lepăda

26. Marc. 4, 22; Luc. 8, 17.
27. Luc. 12, 3. 28. Luc. 9, 20.

de mine înaintea oamenilor, cea ce mă primește pre mine, voi lepăda și eu de dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să pun pace pre pământ; n'am venit să pun pace, ci sabie

35. Că am venit să despărțesc pre om de tatăl său, și pre fiică de muma sa, și pre noră de soacra sa.

36. Și vrășmașii omului, casnicii lui

37. Cela ce iubește pre tată sau pe muma mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic. Și cela ce iubește pre fiu sau pre fiică mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic.

38. Și cela ce nu ia crucea sa și nu vine după mine, nu este mie vrednic.

39. Cela ce și-a aflat sufletul său, îl va perde pre el, și cela ce și-a pierdut sufletul său pentru mine, îl va afla pre el.

40. Cella ce vă primește pre voi, pre mine mă primește, și

35. Mih. 7, 9. 37. A doua Leg. 33, 5; Luc. 14, 26. 38. c. 18, 1. 39. Luc. 17, 33. 40. c. 18, 5; Luc. 10, 10; Ioan 13, 20

cela ce mă primește pre mine, primește pre cela ce m'a trimis pre mine.

41. Cella ce primește proroc în nume de proroc, plata prorocului va lua; și cela ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului va lua.

42. Și cela ce va adăpa pre unul dintr'acești mici, numai cu un pahar de apă rece, în nume de ucenic, amin grădesc vouă: nu își va perde plata sa.

CAPITOLUL XI.

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea Fetei care se scutură. Moștenirea unor cetăți. Iisus laudă pre Tatăl și chiamă la sine pre cei osteniți.

Și a fost când a săvârșit Iisus poruncind celor doisprăzece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo ca să învețe și să propoveduiască în cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind, din închisoare, de lucrurile lui Iisus, trimițând pre doi din ucenicii săi, i-au zis lui:

41. III Imp. 17, 10 și 18, 4. 42. c. 25, 40; Marc. 9, 42. XI. 2. Luc. 7, 24, 8.

3. Tu ești cela ce vine, sau ple altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus a zis lor: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți.

5. Orbi văd și șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește.

6. Și fericit este cela ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi noroadelor pentru Ioan: Ce ați eșit în pustie să vedeți? Au trestie clătită de vânt?

8. Dar ce ați eșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă cele moi, sânt în casele împăraților.

9. Dar ce ați eșit să vedeți? Au proroc? Adevărat grădesc vouă: și mai pre sus de proroc.

10. Că acesta este de care este scris: Iată, eu trimit pre ingerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta.

11. Amin grădesc vouă:

8. A doua Leg. 15, 18. 5. c. 15, 30; Is. 35, 5; Luc. 7, 22; Is. 61, 1.

6. c. 13, 27. 7. Luc. 7, 24, 2. 9. Luc. 1, 75 și 7, 32. 10. Malah. 3, 1, 2; Marc. 1, 2

Nu s'a sculat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se silește, și silitorii o răpesc pre ea.

13. Că toți proroci și legea până la Ioan a prorocit;

14. Și de voiți să primiți, acesta este Ilie, cela ce va să vie.

15. Cella ce are urechi de auzit, să audă.

16. Cu cine voi asemăna pre neamul acesta? Asemenea este copilor celor ce șed în târg și strigă către soții lor,

17. Și grăesc: Fluerați-am vouă, și n'ați jucat; de jale am cântat vouă, și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: Drac are.

19. A venit Fiul Omului, mâncând și bând, și zic: Iată om mâncător și beutor de vin, prieten vameșilor și păcăto-

12. Luc. 16, 16. 14. c. 17, 23; Mal. 4, 5. 15. Marc. 7, 18. 18. c. 3, 4; Luc. 7, 32; Ioan 19, 30. 19. c. 9, 10.

șilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela fiii săi.

20. Atunci a început Iisus a muștră orașele întru care se făcuseră puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.—

21. Vai ție, Horazine! vai ție, Vusaidol! că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și în cenușă s'ar fi pocăit.

22. Însă zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor va fi în ziua judecăței, decât vouă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodom, puterile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Însă grăesc vouă, că pământului Sodomului mai ușor îi va fi în ziua judecăței, decât ție.

25. Într'acea vreme grăind Iisus, a zis: Mărturisescumă ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțe-

lepti și pricepuți, și le ai descoperit pre ele pruncilor.

26. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunavoință înaintea ta.

27. Toate îmi sânt date mie dela Tatăl meu, și nimenea nu cunoaște pre Fiul, fără numai Tatăl, nici pre Tatăl nu'l cunoaște nimenea, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să-'i descopere.

28. Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pre voi.

29. Luați jugul meu preste voi și vă învățați dela mine, că sânt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre;

30. Că jugul meu este bun, și sarcina mea ușoară.

CAPITOLUL XII.

Ucenicii rupand spice sambăta. Vin-

dundu-se la muntele de măsuri.

Duhului Sfânt. Semnul lui Ioni.

Alinații.

[În vremea aceea mergea I-

27. c. 28, 28; Ps. 8, 7; Ioan 3, 35 și

17, 1; I Cor. 15, 17; Elee. 1, 33; Filip.

2, 2; Evr. 2, 2. Mc. 15, 55; Ier. 31, 28.

29. Ier. 6, 16. 30. I Ioan 5, 8.

XII. 1. Marc. 2, 23; Luc. 6, 1.

21. Luc. 10, 13, a. 27. Is. 14,

25. Luc. 10, 11; I Cor. 1, 27.

turi; iar ucenicii lui au flămânzit și au început a smulge spice și a mânca.

2. Iar Fariseii văzând, au zis lui, Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le a zis lor: Au n'ați cetit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce er.

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, și pâinile punerei în pâine, ca să nu se cadă? Iar el le a zis: Eu sunt om, și nu sunt Dumnezeu, și nu pot să fac ca să nu se cadă. Iar el le a zis: Eu sunt om, și nu sunt Dumnezeu, și nu pot să fac ca să nu se cadă.

5. Să, n'ați cetit în lege, că Moise a zis: Că sâmbăta, și nevinovați sânt?

6. Dar grăesc vouă, că mai mare decât biserică este aici.

7. Și de ați ști ce este. Mla voesc, iar nu jertă, n'ați fi osândit pre cei nevinovați.

8. Că Domn este și al sâmbetei, Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată, un om eră acolo având mâna uscată. Și

l-au întrebat pre dânsul, zicând, de se cuvine sâmbăta a vindeca? ca să'l vinuască pre el.

11. Iar el le a zis lor: Ce om este dintre voi, care va aveă o oacă, și de va cădea aceea sâmbăta în groapă, au nu o va apucă pre ea și o va scoate?

12. Dar omul, cu cât se deosebește de oacă? Pentru aceea se cuvine sâmbăta a face bine.

13. Atunci a zis omului: Întinde mâna ta. Și o a întins, și a venit la starea cea dintâi, și s'a vindecat.

14. Iar Fariseii eșind afară, sfat au făcut asupra lui, ca să'l peardă pre el.

15. Dar Iisus cunoscând, s'a dus de acolo, și a mers după dânsul noroade multe, și'i a tămăduit pre dânsii pre toți.

16. Și le a poruncit lor ca să nu'l facă pre el arătat,

17. Ca să se plîncască aceea ce s'a grăit prin Isata prorocul, ce zice:

18. Iată pruncu meu pre care am ales, iubitul meu în-

2. Es. 20, 10. 3. I Imp. 21, 8.

4. Es. 29, 29. 5. Numer. 28, 9.

7. c. 9, 13; I Imp. 15, 11; Osie 6, 1.

11. Luc. 14, 1. 14. Ps. 2, 2; Marc.

3, 6; Luc. 6, 11. 16. c. 9, 30.

17. Is. 42, 1. 18. c. 3, 17; Is. 11, 2.

tru care bine a voit sufletul meu; pune-voiu Duhul meu preste dânsul și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va prici, nici va strigă, nici va auzi cineva în uliță glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și în aprins nu va stinge, până ce va scoate judecată spre birușă.

21. Și întru numele lui neamurile vor nădăjdi.

22. Atunci au adus la dânsul pre un îndrăcit, orb și mut; și l-a tămăduit pre el, în cât orbul și mutul grăia și vedeă.

23. Și se mirau noroadele și ziceau: Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar Fariseii auzind, ziceau: Acesta nu scoate dracii fără numai prin Veelvul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus știind gândurile lor, le-a zis lor: Toată împărăția se se împerechează întru sine, se pustiește; și toată cetatea sau casa ce se împerechează întru sine, nu va stă.

26. Și dacă Satana pre Satana scoate, întru sine se împerechiă; deci, cum stă împărăția lui?

27. Și dacă eu cu Veelvul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceea ei vor fi vouă judecatori.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare și vasele lui să le jefuiască, de nu întâi va lega pre cel tare? și atunci va jefui casa lui.

30. Căci ce na este cu mine, împotriva mea este, și cela ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta grăse vouă: Tot păcatul și hula se va ertă oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului, nu se va ertă oamenilor.

32. Și ori-cine va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ertă lui; iar ori-cine va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ertă lui, nici

20. Is. 61, 1; Iezech. 34, 15.
22. c. 9, 23; s. 24. c. 9, 24; Marc. 8, 22; Luc. 11, 13. 26. Luc. 11, 17.
28. I Ioan 3, 8. 29. Is. 49, 24.
30. Luc. 11, 23. 31. Marc. 8, 26; Evr. 6, 4 și 12, 26. 32. Luc. 12, 10.

în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Și faceți pomul bun și roata bună, ca să faceți pomul putredă, că din rădăcină se cunoaște pomul.

34. Pui de năpârcei, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimii grăește gura.

35. Omul cel bun, din comoara cea bună a inimii scoate cele bune, iar omul cel rău, din comoara cea rea scoate cele rele.

36. De ce vă mirăți că pentru tot cuvântul deșert care vor grăi oamenii, vor să dea seamă de dânsul în ziua judecăței.

37. Că din cuvintele tale te vei îndreptă, și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns oarecarii din Cărturari și din Farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine semn.

39. Iar el răspunzând, a zis

lor: Neamul viclean și preacurvar semn caută, și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionă prorocului.

40. Că precum a fost Ionă în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații Niniviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și l vor osândi pre el; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionă; și iată, mai mult decât Ionă aici.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu neamul acesta, și l va osândi pre el, că a venit dela marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon, și iată, mai mult decât Solomon; aici.

43. Iară când duhul cel necurat va eși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și nu află.

44. Atunci zice: Mă voi întoarce în casa mea, de unde am eșit; și venind o află deșertată, măturată și împodobită.

33. c. 7, 17; Marc. 7, 16; Luc. 6, 43. 34. Luc. 6, 43. 36. Efes. 4, 22. 37. Iov 15, 4. 38. c. 16, 1; Marc. 8, 11. 39. c. 16, 4; Luc. 11, 29 s. 40. Iona 2, 1 sq.; I Cor. 15, 4. 41. Iona 3, 8. 42. III Imp. 10, 1; Luc. 11, 31, 43. Luc. 11, 34.

CAPITOLUL XIII.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiește acolo, și se fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și acestui neam viclean.

46. Și încă grăind el către no oade, iată, muma lui și frații lui stăteau afară, căutând să grăiască cu dânsul.

47. Și a zis lui oare cine: Iată, muma ta și frații tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine.

48. Iar el răspunzând a grăit celui ce 'i spusese: Cine este muma mea și care sânt frații mei?

49. Și tinzându-și mâna sa spre uconicii săi, a zis: Iată muma mea și frații mei.

50. Că ori cine va face voea Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și muma mea.

45. II Petr. 2, 20.

46. Marc. 3, 34; Luc. 8, 10.

50. c. 7, 29; Ioan 6, 40.

Pilda semănătorului și alte pilde
pet. 1, 11; 10, 1; 11, 1; 12, 1.

Și în ziua aceea esind Iisus din casă, ședează lângă mare.

2. Și s'au adunat la dânsul noroade multe, încât 'i-a fost lui a intra în corabie să șeadă; și tot norodul stă pe țărmurile mării.

3. Și le a grăit lor multe, în pilde, zicând: Iată, a eșit semănătorul să seamene.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale, și au te nit paserile și le au mâncat pre ele.

5. Iar altele au căzut pre petriș, unde n'aveau pământ mult, și îndată au răsarit, pentru căci n'aveau pământ mult.

6. Și răsărind soarele s'au pilit și tot norodul a călădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut în spinii, și au te nit spinii și au te nit pazele.

8. Iar altele au căzut pre pământ bun, și au dat roadă una adică o sută, iar alta șezece, iar alta treizeci.

XIII. 1. Marc. 4, 1 s. 8. Luc. 8, 4 s.

9. Căla ce are urechi de auzit, audă.

10. Și apropiindu-se uconicii au zis lui: Pentru ce în pilde grăiești lor?

11. Iar el răspunzând a zis lor: Pentru că vouă s'a dat a ști tainele împărăției cerurilor, iar acelorora nu s'a dat.

12. Că căla ce are, 'i se va da lui și 'i va prisosi; iar căla ce n'are, și ceea ce are se va lua dela dânsul.

13. Pentru aceasta în pilde grăiesc lor, că văzând nu văd, și auzind nu aud, nici înțeleg.

14. Și se împlinește întru dânsu prorocia lui Isaia, ce zice: Că u auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedea;

15. Că s'a îngroșat inima notodului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii lor și-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, și cu inima să înțelegă, și să se întoarcă, și eu să vindec pre ei.

16. Iar ochii voștri fericiți

sânt că văd, și urechile voastre că aud.

17. Că amin grăesc vouă: Că mulți proroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi, și n'au văzut, și să audă cele ce auziți, și n'au auzit.

18. Deci voi ascultați pilda semănătorului:

19. Dela tot căla ce aude cuvântul împărăției și nu 'l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Aceasta este cea semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pre petriș, acesta este care aude cuvântul și îndată cu bucurie 'l primește,

21. Însă n'are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau goană pentru cuvânt, îndatăși se smintește.

22. Iar cea semănată în spini, acesta este care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției, înneacă cuvântul și neroditor se face.

23. Iar cea semănată în pământ bun, acesta este care

e. 18, 34; Luc. 8, 10, 14. Is.

Ioan 12, 40; Ept. 28, 20.

10, 10, 11.

18. Marc. 4, 34; Luc. 8, 13 s.

20. Is. 58, 2. 21. Efes. 3, 17.

aude cuvântul și-l înțelege, gap' snopi, ca să le ardem pie care aduce roadă și iace. dânsule, iar grăul îl adunați nulo sută, iar altul șeasezeci, în jirnița mea.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemănatu este împărăția cerurilor, omul s'a împărăția cerurilor, omul. Care a semănat semânța bună în țarina sa.

25. Dar dormind oamenii, a venit vrășmașul lui și a semănat zizanii între grâu și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut iarba și a făcut roadă, atunci s'au arătat și zizanii.

27. Și venind slugile stăpânului asei, 'i au zis lui: Doamne, au n'ai semănat semânță bună în țarina ta? dar de unde are zizanii?

28. Iar el le-a zis lor: Un om vrășmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis: Vrea-vei dar să mergem să le plivim?

29. Iar el a zis lor: Ba, ca nu cumva plivind zizaniile să rupeți și grăul împreună cu dânsule.

30. Lasăți să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voi zăce secerișul. Pliviți întâi zizaniile și le le-

31. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor, grăunțulu de maștar, pre care luându-l omul, l'a semănat în țarina sa.

32. Este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește, este mai mare decât toate buruienile și se face copac, încât vin păsările cerului și se sălășuesc în ramurile lui.

33. Altă pildă a grăit lor: Asemenea este împărăția cerurilor, aluatului, pre care luându-l miera l'a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate a grăit Iisus noroadelor, în pilde, și fără de pilde nu grăia lor,

35. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin prorocul, ce zice: Deschide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu cele ascunse din începutul lumii.

36. Atunci lăsând Iisus noroadele, a venit în casă.

37. Marc. 4, 31; Luc. 13, 36. Luc. 13, 38. 34. Marc. 4, 33. 35. Ps 77, 2.

37. Și s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, zicând: Spune nouă pilda zizaniilor din țarina.

38. Iar el răspunzând, a zis lor: Cea ce a semănat semânța cea bună, este Fiul Omului.

39. Iar țarina este lumea; iar semânța cea bună, aceștia sânt fiii împărăției; iar zizanii sânt fiii celui viclean.

40. Iar vrășmașul cel ce le-a lăsat pre dânsule, este diavolul. Secerătorul este stăruitor al veacului; și secerătorii sânt îngerii. Deci, cum se arată zizaniile și se ard cu foc, așa va fi la sfârșitul veacului.

41. Va trimite Fiul Omului îngerii săi și vor aduna din împărăția lui pre toate răutățile și pre cei ce fac rău.

42. Și 'i vor arunca pre ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plinul și scârșnirea din foc.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția lui.

44. Căci așa a fost în începutul lumii.

45. Și 'i vor arunca pre ei în cuptorul cel de foc; acolo

46. Căci așa a fost în începutul lumii.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, cu comoara ascunsă în țarină, pre care aflându-o omul, o a ascuns, și de bucuria ei merge și toate câte are le vinde și cumpără țarina aceea.

48. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, omului neguțător, ce caută mărgăritare bune,

49. Care, aflând un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut toate câte avea și l-a cumpărat pre el.

50. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor, năvodului, care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești;

51. Pre care, după ce s'a umplut, scoțându-l la margine și șezând, au ales pre cei buni în vase, iar pre cei răi 'i au lepădat afară.

52. Așa va fi la sfârșitul veacului. Vor eși îngerii și vor despărți pre cei răi din mijlocul celor drepti,

53. Și 'i vor arunca pre ei în cuptorul cel de foc; acolo

46. c. 16, 24; Filip. 3, 7. 46. Pild. 8, 10 s. 49. c. 25, 44; Marc. 13, 27.

va fi plângerea și sărșnirea multe, pentru necredința lor dinpur.

51. Grăit-a lor Iisus: Întrele-ați acestea toate? Zis-au lui: Așa, Doamne.

52. Iar el le-a zis lor: Pentru aceasta, tot cărturarul care se învață intru împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistieria sa noui și vechi.

53. Și a fost, după ce a sfârșit Iisus p lucrul acesta, a trecut de acolo.

54. Și venind la patria sa, în învăța pre dânșii în sinagoga lor, începând să zică: De unde în este lui înțelepciunea și puterile?

55. Au nu este acesta feciorul nostru? Au nu se numește acesta lui Maria și rășii lor Iacob și Iosif și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, au nu sânt toate la noi? Deci, de unde sânt lui acestea toate?

57. Și se sminteau intru dânșul, iar Iisus a zis lor: Nu este pentru noi necunoscut, fără numai în patria sa și în casa sa.

58. Și a făcut acolo puter

53. Luc. 4, 15. 55. Marc. 6, 1. 56. Luc. 4, 22. 57. Ioan 4, 44.

CAPITOLUL XIV

Parc, cap. 14. 1. Iam. 1. 1. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pre mare

Intr'aceia vreme a auzit Irod, cel ap d a parte stăpânitor, vestea despre Iisus.

2. Și a zis slugilor sale: Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți, și pentru aceasta se fac puteri întru el.

3. Și a trimis să-l ia pe Ioan la legătură, și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, mureșul, fiică, fratei său.

4. Și a zicea lor a lui: Nu p se curvare pe se cu pre ea.

5. Și auzind să-l ia pre Iisus, se temea de el, pentru că el a pre un pitor de il avea pre el.

6. Iar prăznanându-se ziua nașterii lui Irod, a jucat fata Irodiadei în mijloc și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu jurământ a mărturisit el să-l dea orice va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de

XIV. 1. Marc. 6, 14; Luc. 9, 7. 2. Marc. 6, 17; Luc. 8, 19. 3. Lev. 18, 16.

muma sa, a zis: Dă-mi aici în capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat împăratul; dar pentru jurământ și pentru că se ședeau împreună cu dânșul, a poruncit să i se dea.

10. Și trimițând a tăiat pre Ioan în temniță.

11. Și s'a adus capul lui în tepsie și s'a dat fetei, și l-a dus la muma sa.

12. Și venind ucenicii lui, au luat trupul și l-au îngropat pre el, și venind au vestit Iisus.

13. Și auzind Iisus, s'a dus acolo cu corabia, în loc pus deosebi; și auzind noroadele, s'au dus după dânșul pe lăstari de prin orașe.

14. Și eșind Iisus, a văzut mult, și i s'a făcut milă și a tămăduit pre bolnavii lor.

15. Iar făcându-se seară, au intru dânșul ucenicii lui, zic: Locul este pustiu și vremea a trecut; slobozește să se ducă prin sate să

să și cumpere bucate pentru ei.

16. Iar Iisus le a zis lor: Nu trebuie să meargă; dați-le voi să manânce.

17. Iar ei au zis lui: N'avem aici fără numai cinci pâni și doi pești.

18. Și el a zis: Aduceți-le pre ele aici la mine.

19. Și a poruncit norodului să se așeze pe iară, și luând cele cinci pâni și cei doi pești, și căutând la cer, a binecuvântat, și frângând a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii noroadelor.

20. Și au mâncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sfărâmituri douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbați ca cinci mii, afară de femei și de copii.

22. Și îndată a silit Iisus pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până ce va slobozi noroadele.

23. Și slobozând noroadele, s'a suit la munte să se roage deosebi. Și făcându-se seară, era acolo singur.

1. Marc. 6, 15. 13. Marc. 6, 22 s. 14. Marc. 6, 34 s. Luc. 9, 17.

22. Marc. 6, 45; Ioan 6, 17.

22. Și, iată, o muiere Haneană esind din hotarele acelea, strigă către dânsul, zicând: Miluește-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește.

23. Iar el nu i-a răspuns ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugau pe el, zicând: Slobozește-o pre ea, că strigă în urma noastră.

24. Iar el răspunzând a zis: Nu sânt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Și ea venind s'a închinat lui, zicând: Doamne, ajută-mi!

26. Iar el răspunzând, a zis: Nu este bine a lua pânea fiilor și o aruncă cânilor.

27. Iar ea a zis: Adevărat, Doamne, dar și câinii mănâncă din sfărâmiturile ce cad din masa domnilor săi.

28. Atunci răspunzând Iisus, a zis ei: O muiere, mare este credința ta; fie ție precum voești. Și s'a tămăduit fiica ei dintru acel cîas.

29. Și trecând de acolo Iisus, a venit lângă marea Ga-

lileei, și suindu-se în munte, a șezut acolo.

30. Și au venit la dânsul noroade multe, având cu sine șchiopi, orbi, muți, ciungi și alții mulți, și i-au aruncat pre dânsii la picioarele lui Iisus, și i-a tămăduit pre ei.

31. Încât se mirau noroadele văzând pre muți grăind, pre ciungi mînțioși, pre șchiopi umblând și pre orbi văzând; și slăviau pre Dumnezeuul lui Israel.

32. Iar Iisus chemând la sine pre ucenicii săi, a zis: Milă'mi este de norodul acesta, că iată trei zile sânt de când așteaptă lângă mine, și n'au ce mânca; și a'i slobozî pre dânsii flămânzi nu voesc, ca nu cumva să slăbiască pre cale.

33. Și au grăit lui ucenicii lui: De unde nouă în pustie atâtea pâni, încât să se sature atîta norod?

34. Și a zis lor Iisus: Câte pâni aveți? Iar ei au zis: Șeapte și puțini peștișori.

35. Și a poruncit norodului să șeadă pre pămînt.

22. Ps. 38, 22. 24. c. 10, 2.

26. Marc. 7, 27. 28. c. 8, 13, 12.

29. Marc. 7, 31.

30. c. 11, 2; Is. 35, 5; Luc. 7, 22.

32. Marc. 8, 1 s.

36. Și luând pre cele șapte pâni și peștii, mulțumind a frînt și a dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

37. Și au mîncat toți și s'au săturat, și au luat rămășițele de sfărîmituri șapte coșnițe pline.

38. Iar cei ce mîncaseră erau patru mii de bărbați, afară de femei și de copii.

39. Și slobozînd noroadele, a intrat în corabie și a trecut în hotarele Magdalului.

CAPITOLUL XVI.

cer semn. Aluatul Fariseilor. Mînturirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea Crucii. Muștrarea lui Petru.

Și apropiindu-se Fariseii și Saducheii, ispitindu-l îl rugau să le dea un semn din cer.

2. Iar el răspunzând, a zis lor: Când se face seară, ziceți: Bunul va fi, că se roșește cerul.

3. Și dimineața: Astăzi va fi liniște, că se roșește cerul.

4. Iar ei au zis: Ce sem-

cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul viclean și preacurvar semn caută, și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona prorocului. Și lăsându-i pre dânsii, s'a dus.

5. Și mergînd ucenicii lui de ceea parte, uitaseră să ia pâne.

6. Iar Iisus le-a zis lor: Căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor.

7. Iar ei cugetau întru sine, zicând: Pâne n'am luat.

8. Iar Iisus cunoscînd a-ceasta, le-a zis lor: Ce cugetați întru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâne?

9. Dar nu înțelegeți, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâni ale celor cinci mii, și câte coșnițe ați luat?

10. Nici de cele șapte pâni la cele patru mii, și câte coșnițe ați luat?

11. Cum nu înțelegeți, că nu pentru pâne am zis vouă să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saducheilor?

4. c. 12, 39; Luc. 11, 29; Iona 2, 1.

5. Marc. 8, 12; Luc. 12, 1; I Cor.

5, 8; Galat. 5, 8. 8. c. 6, 20.

9. c. 14, 17; Ioan 6, 9. 10. 15, 24, 27.

16. Marc. 8, 1.

17. Marc. 8, 11. 2. Luc. 12, 54.

11.

12. Atunci au înțeles, că nu vei lega pre pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pre pământ, va fi dezlegat în ceruri.

13. Iar venind Iisus în părțile Cesariei, lui Filip, a întrebat pre ucenicii săi, zicând: Cine mi zice oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: Unii, Ioan Botezătorul; alții, Iie, iar alții, Ieremia, sau unul din proroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dar voi cine-mi ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel adevărat.

17. Și răspunzând Iisus, a zis: Tu ești Simon, dar voi-l-am numit Petru, că trup și sânge nu ți-a descoperit ție, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu zic ție, că tu ești Petru, și pre această piatră voi zidi biserica mea, și porțile iadului nu o vor birui pre dânsa.

19. Și ți voi da ție cheile împărăției cerurilor, și orice

20. Atunci a poruncit ucenicilor săi, ca să nu spună nimănui că el este Hristos.

21. De atunci a început Iisus a spune ucenicilor săi, că se cuvine lui a merge în Ierusalim, și multe a patimi de la bătrani și de la amierei și de la cărturari, și a fi omorât și a treia zi a învia.

22. Și luându-l pre el Petru, a început a-i sta lui împotrivă, zicând: Măiestru, de ce zici acestea? Să nu ne fie această.

23. Iar el întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi după mine, Satana! sminteală mi ești, că nu cugești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus a zis ucenicilor săi: Oricine vrea să vie după mine, să se lepede de sine, și să-și ia crucea sa, și să-mi urmeze mie.

25. Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, per-

12. Galat. 3, 1. 13. Marc. 8, 27; Luc. 9, 18. 16. Marc. 8, 29; Ioan 1, 40 și 6, 69. 17. I Cor. 2, 10. Galat 1, 15. 18. Ioan 1, 42. 19. c. 18, 18. Is. 22, 22.

de-l va pre el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, află-l va pre el.

26. Că ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, dar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui său, cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

28. Amin grăesc vouă: Sânt unii din cei ce stau aici, carii nu vor gustă moarte până ce vor vedea pre Fiul Omului într-o împărăția sa.

CAPITOLUL XVII.

De întărire la față. Vînderea lui mînteculul. Plata dărilor.

1. După șase zile a luat Iisus pre Petru și pre Iacov și pre Ioan fratele lui și i-a suit pre dîngii într'un munte înalt deosebi.

2. Și s'a schimbat la față înălțimea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui albe ca zăpezile.

3. Iar Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

4. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

5. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

6. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

7. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

8. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

9. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

10. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

11. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

12. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

13. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

14. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

15. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

16. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

17. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

18. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

19. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

20. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

21. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

22. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

23. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

24. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

25. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

26. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

27. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

28. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

29. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

30. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

31. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

32. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

33. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

34. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

35. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

36. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

37. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

38. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

39. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

40. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

41. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

42. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

43. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

44. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

45. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

46. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

47. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

48. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

49. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

50. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

51. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

52. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

53. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

54. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

55. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

56. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

57. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

58. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

59. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

60. Și Iisus a zis: Eu sunt Fiul Omului, care va să vie întru gloria Tatălui său, și va să răsplătească fiecăruia după faptele lui.

3. Și iată, s'au arătat lor Moisi și Iie, împreună cu dânsul vorbind.

4. Și răspunzând Petru a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă a fi aici; de voești, să facem aici trei colibi: ție una, și lui Moisi una, și una lui Iie.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos i-a umbrat pre ei, și iată glas din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine-am-voit, pre acesta să ascultați.

6. Și auzind ucenicii, au căzut pre fețele sale și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus s'a întins de dîngii și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii lor, pre nimeni n'au văzut, fără numai pre Iisus singur.

9. Și pogorându-se ei din munte, le-a poruncit lor Iisus, zicând: Nimeni să nu spună vederea aceasta, până când Fiul Omului se va scula din morți.

10. Și l-a întrebat pre el u-

3. Luc. 9, 32. 5. c. 8, 11.
7. Dan. 8, 18. 9. c. 16, 20.
10. c. 11, 14; Mal. 4, 5.

cenicii lui, zicând: Dar ce zic feri pre voi? Aduceți-l pre el Cărturarii, că Ilie trebuie să aici la mine. vie mai înainte?

11. Iar Iisus răspunzând, a zis lor: Ilie adevă va veni mai înainte și va așeză toate.

12. Iar grăesc vouă, că Ilie a și venit, și nu l'au cunoscut pre dânsul, ci au făcut lui câte au voit. Așa și Fiul Omului va să pătimească dela dânsii.

13. Atunci au înțeles ucenicii că pentru Ioan Botezătorul le-a zis lor.

14. Și venind ei la norod, s'a apropiat cătră dânsul un om, îngenunchind înaintea lui și zicând:

15. Doamne, miluește pre fiul meu, că este lunatic și rău pătimește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l'am adus pre dânsul la ucenicii tăi, și n'au putut să-l vindece pre el.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O! neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când voi su-

18. Și-l a certat pre el Iisus, și a eșit dracul dintr'însul, și s'a tămăduit copilul din ciapul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii către Iisus deosebi, au zis: Pentru ce noi n'am putut să-l izgonim pre el?

20. Iar Iisus a zis lor: Pentru necredința voastră; că amin grăesc vouă: De veți avea credință cât grăunțul de muștar, veți zice muntelui a- testuia: Mută-te de aici acolo, și se va mută, și nimic nu va fi vouă cu neputință.

21. Dar acest neam nu iasă, fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se ei în Galileea, le-a zis lor Iisus: Va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor.

23. Și-l vor omori pre el, și a treia zi va învia. Și s'au intristat ei foarte.

24. Și venind ei în Caper-naum, s'au apropiat cei ce

20. c. 21, 24; Marc. 11, 23; Luc. 17, 20. 22. c. 20, 27; Marc. 9, 24; Luc. 9, 22 și 18, 21. 24. Eș. 30, 15; Marc. 9, 22.

11. c. 14, 6. 14. Marc. 9, 17; Luc. 9, 38.

l'au dădjie, de Petru, și au zis: Învățătorul vostru nu dă dădjie? Zis-a: Adevărat.

25. Și când a intrat în casă, a aplicat Iisus mai înainte de el, zicând: Ce ți se pare, Simone? Împărații pământului dela cine iau dăjdi sau bir? Dela fiul lor, sau dela cei streini?

26. Grăit-a Petru lui: Dela cei streini. Zis-a Iisus lui: Iată dar că fiii sânt scutiți.

27. Dar ca să nu-i smintim pre dânsii, mergând la mare, aruncă undița, și peștele care voi prinde întâi, ia-l, și deșchizând gura lui, vei afla un altar; acela luându-l, dă-l lor pentru mine și pentru tine.

CAPITOLUL XVIII.

Cap. 18. 1-11. Pentru amandou. Puterea de a lega și a elibera de la Păcat și de la moarte.

1. Iar clasa acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: Cine cine este mai mare în împărăția cerurilor?

2. Și chemând Iisus un prunc, l-a pus pre el în mijlocul lor.

3. Luc. 23, 27. 18. 1. Marc. 9, 34; Luc. 9, 46 s.

3. Și a zis: Amin grăesc vouă: De nu vă veți întoarce și să vă faceți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

4. Că cine se va smeri pre sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi pre un prunc ca acesta întru numele meu, pre mine mă primește.

6. Iar cine va sminti pre unul dintr'acești mici, carii cred întru mine, mai de folos i-ar fi lui ca să și spânzure o peatră de moară la grumazul lui și să se înnece întru adâncul mării.

7. Vai lumii de smintelele! că nevoie este să vie smintelele; dar vai omului aceluia prin care vine sminteala!

8. Iar de te smintește pre tine mâna ta, sau piciorul tău, taie-le pre ele și le leapădă dela tine; mai bine îți este pie să intri în viață schiop sau ciung, decât două mâni sau

3. c. 19, 14; Marc. 10, 15; I Cor. 14, 20. 4. I Petr. 5, 6. 5. c. 10, 40. 6. Marc. 9, 42; Luc. 17, 2; Rom. 14, 15. 8. c. 6, 20; Marc. 9, 43.

două picioare având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

9. Și ochiul tău de te smințește pre tine, scoate-l pre el și-l aruncă dela tine; mai bine este ție cu un ochiu să intri în viață, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gneena focului.

10. Căutați să nu defăimați pre vre unul dintr'acești mai mici; că zic vouă: Că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri.

11. Că a venit Fiul Omului să mântuiască pre cel pierdut.

12. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și se va rătăci una dintr'însele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în munți, și mergând caută pre cea rătăcită?

13. Și de i se va întâmpla s'o găsiască pre ea, amin grăesc vouă, că se bucură de dânsa mai vartos decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa, nu este voea înaintea Tatălui vostru celui din

ceruri, ca să piară unul dintr'acești mici.

15. Și de ți va greși ție fratele tău, mergi și-l muștră pre dânsul între tine și între el singur; deci, de te va ascultă, ai dobândit pre fratele tău.

16. Iar de nu te va ascultă, mai ia împreună cu tine încă pre unul sau doi, ca prin gura a două sau a trei mărturii să stea tot graiul.

17. Iar de nu-i va ascultă pre ei, spune-l soborului; și de nu va ascultă nici de sobor, să-ți fie ție ca un păgăș și vameș.

18. Amin grăesc vouă: Ori câte vă legați pre pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veți dezlega pre pământ, vor fi dezlegate în cer.

19. Iarăși, amin grăesc vouă, că dacă doi din voi se vor uni pre pământ pentru tot lucrul ce va cere, va fi lor dela Tatăl meu, carele este în ceruri.

20. Că unde sânt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sânt și eu în mijlocul lor.

15. Lev. 19, 17; Luc. 17, 3.

16. A doua Leg. 19, 15; Iac. 5,

19; Evr. 10, 23; Ioan 8, 17; II Cor.

13, 1. 18. c. 18, 19; Ioan 20, 23

11. c. 9, 13; Luc. 19, 10; I Tim. 1, 15. 12. Luc. 15, 4; Ier. 50, 6; Iez. 34, 11 a. 14. II Petr. 1, 2.

21. Atunci apropiindu-se către dânsul Petru, a zis: Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și voi ertă lui? Au doară până de șapte ori?

22. Grăit-a Iisus lui: Nu ți zic ție: Până de șapte ori, ci: Până de șaptezeci de ori că-

23. Pentru aceasta asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului împărat, care a vrut să ia seama slugilor sale.

24. Și începând el a lua seamă, au adus la dânsul pre un dărnice cu zece mii de talanți.

25. Dar neavând el să-i plătească, a poruncit domnul lui să-l vândă pre el, și pre mulțea lui, și pre copii, și toate câte avea, și să plătească.

26. Deci căzând sluga aceea în închină lui, zicând: Doamne, mai îngăduște-mă pre mine, și ți voi plăti ție tot.

27. Și milostivindu-se domnul slugii aceleia, l-a slobozit pre dânsul, și l-a ertat lui și datoria.

28. Iar fiind sluga aceea, a venit pre unul din soțiile sale, ertă fiecare fratelui său, din care era dator lui o sută de

dinari, și apucându-l pre el îl sugrumă, zicând: Plătește-mi ce mi ești dator.

29. Deci, căzând soția aceea la picioarele lui, îl rugă pre dânsul, zicând: Mai îngăduște-mă pre mine și ți voi plăti tot.

30. Iar el n'a vrut, ci ducându-l l-a băgat în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar soțiile lui văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte, și venind au spus domnului lor toate cele ce s'au zcut.

32. Atunci chemându-l pre el domnul lui, l-a zis lui: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am ertat ție, pentru că m'ai rugat.

33. Dar ție nu ți se cădca să ți fie milă de soția ta, precum și mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mâniindu-se domnul lui l-a dat pre el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria lui.

35. Așa și Tatăl meu cel cereesc va face vădă, de nu veți ertă fiecare fratelui său, din inimele voastre, greșalele lor.

19. 17, 3.

33. Iac. 2, 13. 34. c. 5, 20.

CAPITOLUL XIX.

Despărțirea căsătoriilor. Binecuvântarea pruncilor. Primejdiile avușei.
Viața de veci ca răsplătire
următorilor lui Hristos.

Si a fost când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a trecut din Galileea și a venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Jordan.

2. Și au mers după dânsul noroade multe și i-a vindecat pre ei acolo.

3. Și au venit la dânsul Fariseii, ispitindu-l pre el și zicând lui: Oare se cade omului să și lase muierea sa pentru fiice pricină?

4. Iar el răspunzând a zis lor: Dar n'ați cetit, că cea ce i-a făcut d'intăi, bărbat și muiere i-a făcut pre ei?

5. Și a zis Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de muierea sa și vor fi amândoi un trup;

6. Pentru aceea nu mai sânt doi, ci un trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despărță.

7. Zis-au lui: Dar cum Moisi a poruncit să i se deă carte de despărțire și s'o lase pre ea?

8. Zis-a lor: Moisi după învârtosarea inimii voastre a dat voe să vă lăsați muierele voastre; dar din început n'a fost așa.

9. Iar eu grăesc vouă: Oricine își va lăsa muierea sa, afară de cuvânt de curvie, și va lua alta, preacurvește; și cea ce va lua pre cea lăsată, preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicii lui: Dacă așa este pricina omului cu muierea, nu este de folos a se însura.

11. Iar el a zis lor: Nu toți cuprind cuvântul acesta, ci celor ce s'a dat.

12. Că sânt fameni, carii din pânțele maicei lor s'au născut, și sânt fameni, carii s'au scopit de oameni; și sânt fameni, carii singuri s'au scopit pre sine pentru împărăția cerurilor. Cea ce poate cuprinde, să cuprindă.

13. Atunci s'au adus la dânsul prunci, ca să pue mâinile

XIX. 1. Marc. 10, 1 s. 4. Fac. 1, 27. 5. Fac. 2, 24; 1 Cor. 6, 16. Efes. 5, 31. 8. 1 Cor. 7, 10.

7. c. 6, 51; A doua Leg. 24, 1. 9. c. 5, 22. 11. 1 Cor. 7, 1, 11. 13. Marc. 10, 13; Luc. 18, 13

preste ei, și să se roage; iar ucenicii i-au certat pre ei.

14. Dar Iisus a zis lor: Lăsați ei și nu opți pre ei a veni la mine, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor.

15. Și punându-și preste e mâinile, s'a dus de acolo.

16. Și iată, untânăr venind la Iisus și învățându-lă bine, cu bine voiu face ca să am viața de veci?

17. Iar el a zis lui: Ce mi ești bun? Nimenean nu este bun, Iară numai unul Dumnezeu; dar de voești să intri în viață, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu furești, să nu faci, să nu iei; să nu faci de muiere casa;

19. Cinstește pre tatăl tău și pre muma, și să iubești pre omul tău ca însuși pre tine.

20. Zis-a lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea; ce încă îmi lipsește?

21. Zis-a Iisus lui: De vrei să fii desăvârșit, mergi,

vinde-ți averile tale și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și vino urmează mie.

22. Iar tânărul auzind cuvântul, s'a dus întristat, căci avea așomescală multă.

23. Și Iisus a zis ucenicilor săi: Amin grăesc vouă, că, cu anevoe va intră bogatul întru împărăția cerurilor.

24. Și iarăși grăesc vouă: Mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intră întru împărăția lui Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind, s'au îngrozit foarte, zicând: Dar cine poate să se mantuiască?

26. Iar Iisus cautând, a zis lor: La oameni aceasta este cu neputință, Iar la Dumnezeu toate sânt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, a zis lui: Iată, noi am lăsat toate și am urmat ție; oare ce va fi nouă?

28. Iar Iisus a zis lor: Amin grăesc vouă, că voi cei ce ați urmat mie, întru a doua naștere, când va ședeă Fiul O-

14. c. 18, 9. 16. Marc. 10, 17; Luc. 18, 18. 17. Luc. 10, 28; 28. 19. c. 15, 4. 21. c. 6, 20; Luc. 16, 9.

22. Psal. 61, 10. 23. Marc. 10, 25; Luc. 18, 24 s. 27. Marc. 10, 28; Luc. 18, 28. 28. Luc. 22, 30.

mului președintelui săvârșite, veți vedea și voi pe doi aspră-
zece scame, adică și pe
cei doi asprăzece semini, a
le lui Isail

29. Și tot cel ce a lăsat ea-
se, sau frăț, sau sîr tor, sau
tata, sau mamă, sau muree,
sau fecior, sau noldc, pentru
nu cile meu, însutit va lua
și va fă vesnica va moșteni.

30 Și mulți dintre voi îi
pre urmă, și de pre urmă
întâi.

CAPITOLUL XX.

Pută ține în mână un vas
cu apă caldă care îți
va ajuta să
Vindecură a doi orbi.

Că asemenea este împărăția cerului, omului stăpân al casei, care a eșit dis-de-dimineață să toarnească lucrător. la via sa.

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii câte un dolar pe zi, l-au trimis pe ei în via sa.

3. Și când l. al treilea cîs,
a văzut pre alții stînd în târg
fără de mînt,

Jo. c. 20, ¹⁸ § 22, ¹⁴; Marc 10, ³,
Luc 13, ³⁰
XX. 1. c. 21, ³⁸

4. Și, a zis și același Mer-
gești și voi în via, și ce va fi
cu dreptul voa da vouă, n r
ei au mers.

o luăș, cund într-o așea-
selea și într-o nouălea clasă,
a făcut asemenea

b. în cazul de unsprăzece
cea mai mare, aliat a p e al-
fi stăruie fără de mieu, ș. a zis
ar (e și) săl și totă zi-
ta fără de lucru

7. Zis-au lui, că nimeniea
pe noi nu ne-a tocmit. Zis-a
lor: Mergeți și voi în via mea,
și cova fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s-a făcut seară
a zis comunistul către isprav-
nicul său: Cheamă pre lucră-
tori și le arată planta, înce-
pând de la cei de preț mai
până la cei d'întâi.

9. Deci venind cei dela al
insprazecel car, ad nat
câte un dind

10. În venind cei dintâi, socotind că vor înălțări mult, și au luat și ei câte un d. nă

11. Iar după ce aŭ luat, răpŝiau împotriva stăpânu-
lui casei, zicând :

12. Acești de pre urmă un
cîs au lucrat, și 'l-ai făcut

pe deosebi înțocmai cu toți
am purtat greutatea /
le zădărnici.

...at clăpănzând, a zis
...dintrînşi Pieter le,
...faţe stărbătate.

... și te-ai toșat cu
... și nădărilor și nădărilor
... și nădărilor și nădărilor
... și nădărilor și nădărilor

1. Au doară nu mi se că-
lește viața, eu ce voiam, viață cu
tinerie! Au este o mișcă-tă
cât, pentru că ei sânt,

Așadar, dacă vrei să fii cel de pe
cârmă, trebuie să te duci la pie-
tate, să îți dai seama că sunt chemări, și
să poți răspunde.

Să știi că Dumnezeu este în sus și în

... de la zis lui

... nu stau în Ierusalim, ci în Iordan, se va da
... și Cărtătar lor, și
... a pre el spre munte.

...pre el nea pã
...să / astignas-

11/11/1919

20. Atunci, s-a apropiat ca-
tre dansul mamei fiilor lui
Zavade, împreună cu tiii să-
i înch nănuț-se piercând
ce dăa dănuț.

21. Iar ei a zis: (e vo-
ești? Zis-a lui: Zi ca să șadă
acești doi în ai mei, unul d'a
dreapta ta și altul d'a stânga
ta, într-împărăția lui.

22. Iar Iisus răspunzând, a zis: Nu știți ce cereți? Puteți să beți paharul, care vreau să-l beau eu, și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: Pateam.

23. Și a călît lor. Paraul
meu că adevărat veți bea, și
cu botezul cu care eu n'ă bo-
tez, vă veți boteza; dar a șe-
leă d'ia dreapta mea și d'ia
tînga n'ă ca, nu este al meu
dă, ci celui ce s'a gătit dela
tălătul meu.

24. Și auzind ce zecce s-a
făcut pentru cei doi frați,
25. Iar Iisus chemându-i pre
sine...

anșii, a zis, Știți că domni
agandoi i domnese pie erși
marin-stăpanescpredânșii
26. Iar înto...

20. Iar inbuc voi nu va ti
ai ei, care dintre voi va viea

1907, 19, 20 March
1908, 18, 22

să fie mai mare, să fie vouă slugă,

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâi, să fie vouă slugă;

28. Precum și Fiul Omului n'a venit să-l slujiască lui, ci să slujască și să-și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

29. Și eșind ei din Ierihon, a mers după dânsul norod mult.

30. Și iată, doi orbi, șezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat, grăind: Milu-ește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

31. Iar norodul 'i-a certat pre dâșii ca să tacă, dar ei mai tare strigau, grăind: Milu-ește-ne pre noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, 'i-a strigat pre dâșii și le-a zis: Ce voiți să vă fac vouă?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschidă ochii noștri.

34. Și făcându-i-se milă lui Iisus, s'a atins de ochii lor, și îndată au văzut cu ochii lor, și au mers după dânsul.

CAPITOLUL XXI

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din biserică. Smochinul cel uscat. Botezul lui I. Iam. Pilda despre cei doi fiți trimiși în vie. Lucrătorii cei răi.

Și când s'a apropiat de Ierusalim, și a venit în Vitsfaghi, la muntele Maslinilor, atunci Iisus a trimis doi ucenici,

2. Zicându-le lor: Mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decât veți găsi o asină legată și mănă cu dânsa; deslegându-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnului trebuesc, și numai decât le va trimite pre ele.

4. Iar acestea toate s'au făcut, și Iisus și ucenicii săi au venit în Ierusalim, și s'a zis prin prorocul ce zice:

5. Ziceți tetei Sionului: Iată, împăratul tău vine la tine blând și șezând pre asină și premânz, fiul celei de sub jug.

6. Și mergând ucenicii au făcut precum le-a poruncit lor Iisus.

28. Ioan 13, 4; Filip. 2, 7.
30. Marc. 10, 46; Luc. 18, 39.
33. Ecles. 11, 7.

XXI. 1. Marc. 11, 1; Luc. 19, 29.
Ioan 12, 12, s. 5. Zah. 9, 9; Isara 62, 11; Psal. 23, 4.

7. Au adus asina și mănăzul și au pus d'asupra lor veșmintele lor, și l'au pus d'asupra acestora.

8. Iar cei mai mulți din norod așterneau veșmintele lor pre cale, și alții tălau stâlpi din copaci și le așterneau pre cale.

9. Iar noroadele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pre urmă, strigau, zicând: Osana Fiului lui David; bine-este-cuvântat cel ce vine întru numele Domnului în numele Domnului.

10. Și intrând ei în Ierusalim, s'au cutremurat toată cetatea, zicând: Cine este acesta?

11. Iar noroadele ziceau: Acesta este Iisus, prorocul cel din Nazaretul Galileei.

12. Și a intrat Iisus în biserică lui Dumnezeu și a scos pre toți cei ce vindeau și cumpărau în biserică, și mesele îmbătorilor de hami, pe-a călăușit, și scaunele celor ce vindeau porumbei,

13. Și a zis lor: Scris este:

7. IV Imp. 9, 12. 9. Ps. 117, 24, 25.

11. Ioan 1, 45. 18. Marc. 11, 15.

13. 19, 45 s.; Ioan 2, 13, 17; Is.

17; Ier 7, 11.

Casa mea, casă de rugăciune se va chema; iar voi o ați făcut pre dânsa peșteră tâlhărilor.

14. Și a venit la dânsul, în biserică, orbi și șchiopi, și l'au vindecat pre ei.

15. Iar văzând Arhierii și Cărturarii minunile care a făcut, și pruncii strigând în biserică și zicând: Osana Fiului lui David! s'au mâniat.

16. Și i-au zis lui: Auzi ce zic aceștia? Iar Iisus a zis lor: Adevărat; au nici o dată n'ați cetit, că din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă?

17. Și lăsându-i pre ei a eșit afară din cetate, la Vitană, și s'a sălășluit acolo.

18. Iar a doua zi întorcându-se în cetate, a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă cale, a venit la dânsul, și n'a aflat nimic într'insul, fără numai frunze, și a zis lui: De acum să nu se mai facă din tine roadă în veci. Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând aceasta ucenicii s'au minunat, zicând:

14. Is. 35, 6. 16. Ps. 8, 2.

18. Marc. 11, 12. 19. Luc. 13, 6, 7.

Cum îndatăşi s'a uscat smochinul!

21. Şi răspunzând Iisus a zis lor: Amin zic vouă: De veţi avea credinţă şi nu vă veţi îndoii, nu numai cea a smochinului veţi face, ci şi mântelului acestuia de veţi zice: ridică-te şi te aruncă în mare, va fi.

22. Şi toate, ori câte veţi cere întru rugăciune, crezând, veţi lua.

23. Şi venind el în biserică, au mers la dânsul, când învăţă, arhieriei şi bătrânii norodului, zicând: Cu ce putere faci aceasta? şi cine 'ţi-a dat ţie puterea aceasta?

24. Şi răspunzând Iisus, a zis lor: Intrebă-voiu şi eu pre voi un cuvânt, pre care, de mi-l veţi spune mie, şi eu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: din cer, va zice nouă: Dar pentru ce n'aţi crezut lui?

26. Iar de vom zice: Dela

oameni, ne temem de norod, că toţi au pre Ioan ca pre un proroc.

27. Şi răspunzând lu. Iisus, au zis: Nu ştim. Zis-a lor şi el: Nici eu nu voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare vouă? Un om avea doi feciori, şi mergând la cel d'întâi, 'i-a zis: Fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: Nu voi; iar mai pre urmă căindu-se, a mers.

30. Şi mergând la celălalt, a zis aşisderea. Iar el răspunzând, a zis: Eu, doamne, voi merge, şi n'a mers.

31. Care dintr'aceşti doi a făcut voea tatălui său? Zis-au lui: Cel d'întâi. Zis-a lor Iisus: Amin zic vouă, că vameşii şi curvele merg mai înainte de voi întru împărăţia lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptăţii, şi n'aţi crezut lui; iar vameşii şi curvele au crezut lui, dar voi văzând nu v'aţi căit, după aceea, ca să credeţi lui.

22 Marc. 11, 24. 23. Marc. 11, 27; Luc. 20, 1 s. 26. c. 14, 17.

31. Luc. 8, 12, 13. 32. Marc. 12, 1 s.; Luc. 20, 9; Is. 6, 1.

33. Ascultaţi alta pildă: Un om era stăpân al casei, care a sădit vie, şi o a îngrădit împrejur cu gard, şi a săpat într'însa teasc, şi a zidit turn, şi o a dat lucrătorilor, şi s'a dus departe.

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pre slugile sale la lucrători, ca să ia rodurile ei.

35. Dar lucrătorii prinzând pre slugile lui, pre unul l-au bătut, iar pre altul l-au omorât, iar pre altul cu petri l-au lovit.

36. Iarăşi a trimis şi pre alte slugi mai multe decât cele d'întâi, şi le-a făcut şi aceloră aşisderea.

37. Iar mai pre urmă a trimis la ei pre fiul său, zicând: Se vor ruşina de fiul meu.

38. Însă lucrătorii văzând pre fiul, au zis întru sine: Acesta este moştenitorul; veniţi să-l omorăm pre el şi să stăpânim moştenirea lui.

39. Şi prinzându-l pre el, l-au scos afară din vie şi l-au omorât.

40. Deci, când va veni dom-

nul viei, ce va face lucrătorilor aceloră?

41. Zis-au lui: Pre cei răi, cu rău îi va perde şi via o va da altor lucrători, care vor da lui rodurile la vremea lor.

42. Zis-a lor Iisus. Au nici odimioară n'aşicet în Scripturi: Poatra pre care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, şi este minunată întru ochii noştri?

43. Pentru aceea zic vouă, că se va lua dela voi împărăţia lui Dumnezeu, şi se va da neamului care va face rodurile ei.

44. Şi cel ce va cădea preste peatra aceasta, se va smălţina; iar preste care va cădea ea, îl va spulberă.

45. Şi auzind Arhieriei şi Fariseii pildele lui, au cunoscut că pentru dânsii grăeşte;

46. Şi căutând să-l prindă pre el, s'au temut de norod, de vreme ce ca pre un proroc îl aveau pre el.

42. Ps. 117, 21 s.; Is. 8, 14 şi 28, 16; Fapt. 4, 11; Rom. 9, 28; 1 Petr. 2, 8. 46. Luc. 7, 16.

35. Fapt. 7, 33. 38. 28, 31 s.

CAPITOLUL XXII.

la nuntă. Într-o dată, Saduchei și învierea lui Iisus. Pentru porunca cea mai mare din lege, Iisus întreabă pre cârturari: al cui fiu este Hristos?

Și răspunzând Iisus iarăși a sgrăit lor în piile, zicând: 2. Așezându-se a împuțat cerului, omului împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis pre slugile sale să strige pre cei chemați la nuntă, dar nu vreă să vie.

4. Iarăși a mai trimis pre alte slugi, zicând: Ziceți celor chemați: Iată că am gătit prânzul meu; juncii mei și cele hrănite *ale mele s'au* junghiat, și toate *sânt* gata; veniți la nuntă.

5. Dai ei neabăgând în seamă s'au dus: unul la holda sa, altul la neguțătoria sa;

6. Iar ceilalți prinzând pre slugile lui i-au pedepsit și i-au omorât pre ei.

7. Și auzind împăratul acela, s'a mâniat; și trimițând oștile sale, a pierdut pre ucigașii aceia și cetatea lor o a ars.

XXII. 2. Luc. 14, 10 s.

8. Atunci a zis slugilor sale Iată nunta este gata, dar cei chemați n'au fost vrednici.

9. Deci mergeți la răspântiile căilor, și pre câți veți afla, chemați-i la nuntă.

10. Și eșind slugile acelea la răspântii, au adunat pre toți câți au aflat, și buni și răi; și s'a umplut nunta de cei ce ședeau.

11. Iar împăratul intrând să vadă pre cei ce ședeau, văzută-a acolo pre un om care nu eră îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis lui: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legându-i lui mâinile și picioarele, luați-l pre dânsul și-l aruncați întru întunecul cel mai din afară: acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților;

14. Că mulți sânt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci mergând Fariseii, sfat au făcut ca să-l prindă pre el în cuvânt

16. Și au trimis pre ucenicii

19. Marc. 12, 13; Luc. 20, 20.

14. c. 19, 30; 20, 10; Marc. 10, 21

lor împreună cu Irodianu, zicând: Învățătorule, știi că adevărat ești, și calea lui Dumnezeu întru adevăr înveți, și nu ți este grijă de nimenea, că nu cauți în fața oamenilor.

17. Deci spune nouă: Ce ți pare ție? Se cade a da dajdie Chesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând vicleșugul lor, a zis: Ce mă ispități, fărnaricilor? Arătați-mi un banul dajdiei.

19. Iar ei au adus lui un dinar.

20. Și a zis lor: Al cui este acesta? Și scriptura cea de pre el?

21. Zis-au lui: Ale Chesarului. Atunci a zis lor: Dați dar înapoi pre cele ce sânt ale Chesarului, și pre cele ce sânt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat, și lăudându-l pre el s'au dus.

23. Într'aceea zi au venit la Iisus Saduchei, cari zic, că nu onte înviere, și i-au întrebat pro el, zicând:

24. Învățătorule, Moisi a zis: Dacă va muri cineva nea-

19. Marc. 12, 13; Luc. 20, 20.

20, 21. 24. A doua Leg. 25, 5.

vând feciori, să ia fratele lui pre muerea lui și să ridice sămânța fratelui său.

25. Deci erau la noi șapte frați, și cel d'întâi însurându-se, a murit, și neavând sămânță, a lăsat pre muierea sa fratelui său.

26. Așisderea și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pre urmă de toți a murit și muierea.

28. Deci, la înviere, a căruia dintr'acei șapte va fi muier? că toți o au avut pre ea.

29. Iar Iisus răspunzând a zis lor: Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu;

30. Că la înviere nici se însoară, nici se mărită, ci ca îngeri lui Dumnezeu în cer sânt.

31. Iar pentru învierea morților, au n'apă cerit ceea ce s'a zis de către Dumnezeu, grăind:

32. Eu sânt Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor.

32. Eș. 3, 6.

33. Și auzind noroadele se mirau de învățătura lui.

34. Iar Fariseii auzind că până ce voi pune pre crășa astupat gurile Saducheilor, mașii tăi așternut picioarelor tale

35. Și l-au întrebat pre el,

unul din ei, învățător de lege, pre el și zicând:

„Învățătorule, care po-
zi mai mare în lege?”

37. Iar Iisus a zis lui: Să iubești pre Domnul Dumnezeu zeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cagetul tău. Aceasta este în-
tăia și mai mare poruncă.

38. Iar a doua este aseme-
nea acesteea: Să iubești pre a-
proapele tău ca însuși pre tine.

39. Intr'aceste două po-
runci, toată legea și prorocii
atârnă.

40. Și fiind adunați Fariseii,
i-a întrebat pre el Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare vouă de
Hristos? Al cui fiu este? Zis-au
lui: Al lui David.

42. Zis-a lor: Dar cum Da-
vid cu Duhul îl numește pre
el Domn? zicând:

43. Zis-a Domnul Domnu-
lui meu Șezi de-a dreapta mea,

44. Deci, dacă David îl nu-
mește pre el Domn, cum este
lui fiu?

45. Ș. niminea nu putea să-
răspundă lui cuvânt, nici a
mai îndrăznit cineva din-
tr'acea zi să-l mai întrebe
pre el.

CAPITOLUL XX.II.

Învățături Cărturarilor și Fariseilor

Atunci Iisus a grăit horoa-
delor și ucenicilor săi, zi-
când:

2. Pre scaunul lui Moisi au
șezut Cărturarii și Fariseii

3. Deci, toate câte vor zice
vouă să păziți, păziți și faceți,

iar anpă lucrurile lor nu fa-
ceți, că ei zic și nu fac.

1. Că leagă sarcini grele și
cu anevoie de purtat, și le pun
pre umerii oamenilor, iar ei

35. Marc. 12, 29; Luc. 10, 26.

37. A doua Leg. 6, 1.

38. Lev. 19, 18. 40. Marc. 12, 35;
Luc. 20, 41.

43. Ps. 109, 1; Fapt. 2, 34; I Cor.

15, 25; Evr. 1, 14

XXIII. 3. Mal. 2, 7. 4. Luc. 11, 48
Fapt. 15, 10.

nel cu degetul lor nu vor să
le miște pre ele.

5. Și toate lucrurile lor le
fac ca să se vadă de oameni,
ca să li lădesc filacteriile lor, și să
li lădesc cepragele hainelor lor

6. Și iubesc șederile cele
mai întâi la ospățuri, și sca-
unurile cele mai de sus în si-
nagogă.

7. Și închinăciunile prin târ-
guri, și a se chema de oa-
meni: rabi, rabi.

8. Iar voi să nu vă numiți.
Că unul este învățăto-
rul vostru, Hristos, iar voi toți
frați sănțepți

9. Că nu che-
mă pre pământ, că unul este
Tatăl vostru cel din ceruri

10. Nici să vă numiți: învă-
țători, că unul este învățăto-
rul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare
tre voi, să fie vouă slugă;

12. Că cel ce se va înalța
pe sine, se va smeri, și cel
ce se smeri pre sine, se
înălța.

13. Că oricine
vrea să fie întâi, să fie
ultim și slujitor al tuturor.

14. Că oricine
vrea să fie întâi, să fie
ultim și slujitor al tuturor.

15. Că oricine
vrea să fie întâi, să fie
ultim și slujitor al tuturor.

16. Că oricine
vrea să fie întâi, să fie
ultim și slujitor al tuturor.

13. Vai vouă, Cărturari-
lor și Fariseilor fățarnici! că
mâncăți casele văduveilor, fă-
când rugăciuni lungi, întru
fățarnie; pentru aceasta mai
multă osânda veți lua.

14. Vai vouă, Cărturarilor
și Fariseilor fățarnici! că în-
chideți împărăția cerurilor
înaintea oamenilor; că voi nu
intrați, nici pre cei ce vor să
intre nu li lăsați.

15. Vai vouă, Cărturarilor
și Fariseilor fățarnici! că în-
cungiurați marea și uscatul
ca să faceți un nemernic, și
dacă se face, îl faceți pre el
fiu gheenei îndoit decât pre
voi.

16. Vai vouă, povățuitori
orbi, care ziceți: Că cel ce se
va jură pre biserică, nimic nu
este; iar cel ce se va jură pre
aurul bisericii, vinovat este.

17. Nebuni și orbi! căci ce
este mai mare? aurul, sau bi-
serica care sfințește pre aur?

18. Și: Cel ce se va jură
pre oltar, nimic nu este; iar
cel ce se va jură pre darul
ce este d'asupra lui, vinovat
este.

13. Marc. 12, 40. Luc. 20, 47.

14. Luc. 11, 53.

tea să fie, ci încă nu va fi atunci sfârșitul.

8. Că se va scula neam peste neam, și împărăție peste împărăție, și va fi foamete și ciama și cutremure pe pământ. Ci acestea toate vor fi începuturi a durerilor.

9. Atunci vă vor da pre voi în necazuri, și vă vor omorî pe voi, și vă vor urăi de toate neamurile pentru numele meu.

10. Și atunci se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pe altul, și se vor urî unul pe altul.

11. Și mulți proroci mincinoși se vor scula, și vor înșela pre mulți.

12. Și pentru înmulțirea fărădelegii, va răci dragostea multor.

13. Dar acela ce va răbda până în sfârșit, acela se va mantui.

14. Și se va propovedui această evanghelie a împărăției în toată lumea, într-un mărturie la toate neamurile, și atunci va veni sfârșitul.

Marc 13, 8; Luc 21, 8; Ioan 16, 2; 19 c 11, 9; 11 c 7, 3; 12 II Tim 3, 1; 13 c 1, 2; Marc 13, 13; Rom 10, 18

15. Deci, când veți vedea urâciunea pustirei, care s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt (cela ce ceteste să înțeleagă),

16. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți;

17. Și cel ce va fi pre casa, să nu se pogoare să ia ceva din casa sa;

18. Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să ia haina sa.

19. Iar vail celor care vor avea în pântece și celor care vor avea în zădărnici.

20. Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.

21. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost din începutul lumii până acum, nici va fi.

22. Și atunci se va scula Fiul Omului, și atunci se vor scurta zilele oamenilor.

23. Atunci, de va zice vouă cineva: Iată, aici este Hristos, sau acolo, să nu credeți.

24. Atunci, de va zice vouă cineva: Iată, aici este Hristos, sau acolo, să nu credeți.

25. Dan 9, 24; 17 Luc 17, 3; 18, 15; 19, 20; 21 Fapt 1, 12; Marc 13, 2; Luc 17, 22 și 21, 8

24. Că se vor scula hriștinoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne mari și minuni, cât să amăgiască, de va fi cu puțință, și pre cei aleși.

25. Iată, mai înainte am spus vouă.

26. Deci, de vor zice vouă: Iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în cămări, să nu credeți.

27. Că precum iese fulgerul dela răsărit și se arată până în apus, așa va fi și venirea Fiului Omului;

28. Că unde va fi trupul cel mort, acolo se vor aduna vulturii.

29. Însă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti.

30. Și atunci se va arăta Fiului Omului pre tot pământul, și atunci vor plânge toate neamurile pământului; și vor cădea pro Fiul Omului venind.

31. I Cor. 15, 51; I Tes. 4, 16; 32. Marc. 13, 26; Luc. 21, 26; 33. Iac. 5, 3; 36. Marc. 13, 27; Fac. 7, 1; Luc. 17, 34; 1 Pet. 3, 10

31. I Cor. 15, 51; I Tes. 4, 16; 32. Marc. 13, 26; Luc. 21, 26; 33. Iac. 5, 3; 36. Marc. 13, 27; Fac. 7, 1; Luc. 17, 34; 1 Pet. 3, 10

nind pre norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pre îngerii săi cu găs mare de trâmbiță, și vor aduna pre cei aleși ai lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la marginile lor.

32. Iar dela smochin vă învățați pildă: Când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că aproape este vara.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lângă uși.

34. Amin grăesc vouă: Nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua aceea și ciavul, nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Și precum eră în zilele cele mai înainte de potop:

31. I Cor. 15, 51; I Tes. 4, 16; 32. Marc. 13, 26; Luc. 21, 26; 33. Iac. 5, 3; 36. Marc. 13, 27; Fac. 7, 1; Luc. 17, 34; 1 Pet. 3, 10

mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie.

39. Și n'au știut până când a venit potopul și a luat pre toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, doi de vor fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa.

41. Două măcinând la moară, una se va lua și una se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că nu știți în care cias Domnul vostru va veni.

43. Iar aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care cias va veni furul, ar fi privegheat și n'ar fi lăsat să sapă casa lui.

44. Pentru aceasta și voi fiți gata, că în ciasul carele nu gândiți, Fiul Omului va veni.

45. Oare, cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care l-a pus domnul său preste slugile sale, ca să le dea lor hrană la vreme?

40. Luc. 17, 35; 42. c. 25, 19; Marc. 13, 35; 43. Luc. 12, 39; I Tes. 5, 6; 45. c. 23, 2; Luc. 12, 42; Evt. 3, 3.

46. Fericită este sluga aceea pre care venind domnul său îl va afla făcând așa.

47. Amin grăesc vouă, că preste toate averile sale îl va pune pre el.

48. Iar de va zice acea slugă rea întru inima sa: Zăbovesște domnul meu a veni,

49. Și va începe a bate pre soțiile sale, și a mânca și a bea cu bețivii,

50. Veni-va domnul slugei aceea în ziua întru care nu-l așteaptă, și în ciasul întru care nu știe,

51. Și-l va tăia pre el în două, și partea lui cu fățarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scârșnirea din clo.

CAPITOLUL XXV

Prima parabolă a lui Iisus Hristos despre candelilele de argint

A atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care, luându-și candelile sale, au eșit întru întimpinarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

46. Apoc. 16, 4; 51. c. 8, 12; 13, 4.

3. Cele nebune luându-și candelilele sale, n'au luat cu sine unt-de-lemn;

4. Iar cele înțelepte au luat unt-de-lemn în vasele sale, cu candelilele sale.

5. Și zăbovindu-se mirele, dormitat toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a început strigare: Iată mirele vișit întru întimpinarea lui.

Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au închis candelilele sale.

Iar cele nebune au zis înțelepte: Dați-ne nouă untul-de-lemn al vostru, că candelilele noastre s'au stins.

7. Iar cele înțelepte au răspuns: Nu cumva nu ajunge nouă și vouă, că vine mergeți la cei ce vând.

8. Și mergând ele să cumpărați vouă unt, au intrat cu el mirele.

9. Și au închis ușa, și au intrat cu el mirele.

10. Și au rămas afară cele nebune, și au început să bată la ușă, zicând: Doamne, deschide-mi ușa.

11. Și a răspuns și zis: Nu știu voi.

12. Și a închis ușa, și au rămas afară cele nebune, și au început să bată la ușă, zicând: Doamne, deschide-mi ușa.

13. Și a răspuns și zis: Nu știu voi.

14. Și a închis ușa, și au rămas afară cele nebune, și au început să bată la ușă, zicând: Doamne, deschide-mi ușa.

15. Și a răspuns și zis: Nu știu voi.

16. Și a închis ușa, și au rămas afară cele nebune, și au început să bată la ușă, zicând: Doamne, deschide-mi ușa.

17. Și a răspuns și zis: Nu știu voi.

12. Iar el răspunzând a zis: Amin zic vouă, nu vă știu pre voi.

13. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ciasul întru care Fiul Omului va veni.

14. Că în ce chip un om ducându-se departe, a chemat slugile sale și le-a dat lor averea sa;

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, și fecăruia duple puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Și plecând cel ce luase cinci talanți, a neguțătorit cu dânsii și a făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cel cu doi, a dobândit și acesta alți doi.

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul domnului său.

19. După multă vreme a venit domnul slugilor aceloră și a făcut socoteală cu dânsii.

20. Și venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat mie; iată, alți

21. Și a răspuns și zis: Bună e voia ta, că ai fost credincios și ai fost credincios.

22. Și a dat lui cinci talanți, și l-a pus preste zece slugi.

23. Și venind cel ce a luat doi talanți, a adus doi talanți, zicând: Doamne, doi talanți mi-ai dat mie; iată, doi

24. Și a răspuns și zis: Bună e voia ta, că ai fost credincios și ai fost credincios.

25. Și a dat lui doi talanți, și l-a pus preste patru slugi.

26. Și venind cel ce a luat unul talant, a adus unul talant, zicând: Doamne, unul talant mi-ai dat mie; iată, unul

27. Și a răspuns și zis: Bună e voia ta, că ai fost credincios și ai fost credincios.

28. Și a dat lui unul talant, și l-a pus preste două slugi.

cinci talanți am dobândit cu meu schimbător, și venind eu așa fi luat al meu cu doi.

21. Zis-a lui Domnul său, Bine, sluga bună și credincioasă, preste puțin de ai fost tal, și-ți dau cel ce are zece credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Și venind și cel ce a luat doi talanți, a zis: Doamne, dă-mi talanți mei, dat-mi, iată, alți doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a lui Domnul său, Bine, slugă bună și credincioasă, preste puțin de ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce a luat un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om cumplit, seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai risipit.

25. Și temându-mă m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai al tău.

26. Și răspunzând domnul său, i-a zis lui: Slugă vicleană și leneșă, ai știut că secer unde n'am semănat, și aduni de unde n'am risipit?

27. Pentru aceasta dar se cuvenea să ți dau argintul

24. c. 24, 46. 26. c. 18

28. Iată, dar, dela el talanți, și-ți dau cel ce are zece talanți.

29. Ca tot cel ce are, să se va da și-i va prisosi, iar dela cel ce n'are, și ceea ce i se

30. Și pre sluga cea necredincioasă, dănd-o întru întunecatul cerurilor, acolo va fi plângerea și se zgomotul.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dânsul, atunci va ședea pe scaunul slavei sale.

32. Și se vor aduna înaintea lui toate limbile, și-i va desparți pe dânșii unul de altul, precum desparte păstorul oile din ezi.

33. Și va pune oile de-a dreapta sa, iar ezii de-a stânga.

34. Atunci va zice împăratul, celor de-a dreapta lui: Veniți, binecuvântați Părintelui

29 c. 13, 18, Marc. 4, 25; Luc. 19, 27; 31, c. 8, 13; 24, 31. 32. c. 10, 27; I Tesal 4, 16. 33. Rom. 14, 10, 23. Ezech. 34, 17.

tu dă-i sului și îngerilor tăi, a vouă de a întemeia.

42. Ca am slămanzit și nu am mâncat, am însetat și nu mi-ați dat să beau, și m'afi dat de am băut, am fost și m'afi primit, gol și nu m'afi îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'afi cercetat pre

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut slămand, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și n'am

45. Atunci va răspunde lor, zicând: Amin grăesc vouă: Întru cât n'afi făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie n'afi făcut.

46. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar drepții în viața veșnică.

CAPITOLUL XXVI.

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de iarnă. Vănzarea lui. Rugămintea în grădina. Prinderea și ducerea lui la Calafu. Lepădarea lui Petru.

Și a fost când a săvârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

45. Marc. 14, 41. 46. Dan. 12, 2; Ioan 9, 19.

2. Știți că după două zile în aveți cu voi, dar pe mine paștile voi fi, și Fiul Omului nu mă aveți pururea; se va da să se tasteze mîna mea, și după două zile.

3. Atunci s'adărnă Arhiepiscopul și Cărturarii și oada ni norodului în curtea Arhiepiscopului, ce se numia Caiafa, unde se va propovedui evan-

1. Și statan făcui să pînda pre Iisus cu vicleșug și să-l omoare.

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare întru norod.

6. Iar zicînd Iisus în Viteana, în casa lui Simon leproșul,

7. Veni-a la dansul o mulțime avînd un alayastru cu mir de mult preț și l'a turnat pre capul lui, șezînd el.

8. Iar ucenicii lui văzînd, le-au părut rău, zicînd: Pentru ce se face această pagubă?

9. Că se putea vinde acest mir drept mult și să se dea săracilor.

10. Iar Iisus știind, a zis lor: Pentru ce faceți supărare mulțimii? că bun lucru a făcut cu mine.

11. Că pre săraci pînă la

12. Că v'aveți această mînă de timp, și după două zile.

13. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

14. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

15. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

16. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

17. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

18. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

19. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

20. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

21. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

22. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

23. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

24. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

25. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

26. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

27. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

28. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

29. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

30. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

31. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

32. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

33. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

34. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

35. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

36. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

37. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

38. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

39. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

40. Amin grăesc vouă Ori unde se va propovedui evan-

cum le a poruncit lor Iisus, mulțumind, a dat lor, zicînd: Beți dintru acesta toți,

20. Iar făcîndu-se seară, a zis Iisus: Că acesta este sângele meu al legii ceii noi, care pentru mulț se varsă spre er-

21. Și mîncînd ei, a zis: Amin grăesc vouă, că unul din voi mă va trădi.

22. Iar ei întristîndu-se, au început a zice lui: Doamne, nu cumva mă trădează unul din noi?

23. Iar el răspunzînd a zis: Cel care a întins cu mine mîna sa, acela va să mă vîndă.

24. Că Fiul Omului merge, cum este scris pentru el, că Fiul Omului se vinde!

25. Iar ei au zis: Doamne, nu cumva mă trădează unul din noi?

26. Iar el răspunzînd luda, cel vîndut pre el, a zis: Doamne, învațătorule, nu cumva mă trădează unul din noi?

27. Iar el răspunzînd Petru, a zis lui: Deși toți se vor sminti întru tine, iar eu niciodată nu mă voi sminti.

28. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

29. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

30. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

31. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

32. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

33. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

34. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

35. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

36. Zis-a Iisus lui: Amin zic ție, că într'această noap-

XXVI. 2. Marc. 14, 1; Luc. 22, 1. 3. Ioan 11, 4; 5. c. 27. 16. 7. Ioan 12, 8. 11. A doua Leg. 16, 41; Marc. 14, 7; Ioan 12, 8.

14. Marc. 14, 10; Luc. 22, 8, 9. 15. Zah. 11, 12. 17. Marc. 14, 17; Luc. 22, 7, 8.

21. Marc. 14, 18; Luc. 22, 30. 22. Marc. 14, 19; Luc. 22, 31. 23. Marc. 14, 20; Luc. 22, 32.

30. Marc. 14, 28; s.; Luc. 22, 30. 31. Zah. 13, 7; Marc. 14, 30; Luc. 22, 33; s.; Ioan 13, 34.

35. Zis-a Petru lui: De mi
s'ar întâmplă și a mari în
preună cu tine, nu mă voi
lepăda de tine. Așteptarea încă
și toți ucenicii au zis.

36. Atunci a venit Iisus îm-
preună cu dânșii în satul
ce se numește Cibetsan, și
a zis ucenicilor: Ședeți aici
până voi merge să mă rog
acolo.

37. Și luând pre Petru și
pre cei doi, m-a-lui Zevedei,
a început a se înfrîntă și a se
măhnî.

38. Atunci a zis lor Iisus:
Înfrîntat este sufletul meu,
până la moarte; rămâneți a-
ici și priveghiați împreună cu
mine.

39. Și mergând puțin mai
înainte, a căzut pre fața sa,
rugându-se și zicând: Părin-
tele meu, de este cu patință,
treacă dela mine paharul a-
cesta, însă nu precum voiesc
eu, ci precum Tu.

40. Și a venit către ucenici
și i-a aflat pre dânșii dor-
mind, și a zis lui Petru: Așa,
n'ai putut un cîas a prive-
ghia împreună cu mine.

41. Priveghiați și vă rugați
ca să nu intrați în ispită; că
dumneavoastră este rădăcina to-
rta-voastră.

42. Iar ei, doborîndu-se, sără mer-
gând să mă rog, când Pătri-
tele meu a venit, și a trece a-
cuma paharul dela mine, ca să
nu intru în ispită, în vocea ta
43. Și cînd i-a aflat pre
dânșii, zicînd: Dormind, ca e-
rau ocazându-se să doarmă.

44. Și luându-l pe el, mer-
gând iarăși s'a rugat a trea-
oară, acelaș cuvînt zicînd:

45. Atunci a venit la uce-
nicii săi și le a zis lor: Dor-
miți de acum și vă odihniți;
iată, s'a apropiat cîasul și Fi-
ul Omului se va da în mî-
nile păcătoșilor.

46. Sculați-vă, să mergem;
iata, se apropie cîasul meu
vîndut.

47. Și încă el grăind, iată
Iuda, unul din cei doispră-
zece, venit și împreună cu
el norod mult, cu săbii și cu
fuști, trimiși de Arhieriei și de
bătrânii sinagogii.

48. Iar cînd ce'l vînduse

41. Marc. 14, 38. 45. Marc. 14, 38.
42. Marc. 14, 38. 43. Luc. 22, 38.

Ioan 18, 1.

36. Ioan 18, 1. 39. Luc. 22, 41. Ioan 18, 1.

re el, le a dat lor semn, zi-
cînd: Pre care voi sărută,
ela este; prindeți-l pre el.

49. Și îndatăși apropiindu-
se de Iisus, a zis: Bucură-te,
învățătorule! Și i-l-a sărutat
pre el.

50. Iar Iisus a zis lui: Pri-
etene, pentru ce ai venit? A-
nci apropiindu-se ei au pus
mîinile pre Iisus și l-au-prins
pre el.

51. Și iată, unul din cei ce
cu Iisus, întinzându-și
mîinile și-a scos sabia sa, și
l-a lovit la gît Arhierelui,
cîntînd urechea lui.

52. Atunci a zis Iisus lui:
Nu porce sabia ta în locul ei,
toți cei ce scot sabie, de
vor muri.

53. Au și se pare că nu pot
eu cum pre Tatăl meu,
mi puse mie înaintea mai
decît douăsprăzece le-
gionari.

54. Dar cum se vor um-
pleșurile, care zic, că
nu se pot să ste?

55. Și acelaș cîas a zis I-
isus: Ca la un tâl-
paci, cu fuști

să mă prindeți pre mine? În
toate zilele la voi ședeam, în-
vățînd în biserică, și nu m'au
prins pre mine.

56. Iar acestea toate s'au
făcut, ca să se plîniască scrip-
turile prorocilor. Atunci uce-
nicii toți lăsându-l pre el au
fugit.

57. Iar ei prinzînd pre I-
isus l-au dus la Caiafa Ar-
hierelui, unde Cărturarii și bă-
trânii erau adunați.

58. Iar Petru mergea după
el de departe, până la curtea
Arhierelui; și intrînd înlă-
untru, ședeă cu slugile, să
vadă sfârșitul.

59. Iar Arhieriei și bătrâ-
nii și tot sfatul căutau măr-
turie mincinoasă asupra lui
Iisus, ca să'l omoare pre el;
60. Și n'au aflat, deși multe
mărturii mincinoase veniseră
de față. Iar mai pre urmă ve-
nind două mărturii mincino-
ase, ad zis:

61. Acesta a zis: Pot să stric
biserică lui Dumnezeu, și în
trei zile s'o zidesc pre dânsa.

62. Și sculîndu-se Arhi-
ereul, a zis lui: Nimica nu răs-

50. Marc. 14, 38. 51. Ioan 18, 10.
52. Marc. 14, 38. 53. Luc. 22, 38.

57. Marc. 14, 38; Luc. 22, 44;
Ioan 18, 10. 61. c. 27, 40; Ioan 2, 19.

punzi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta?

63. Iar Iisus tacea și răspundea, zicând: Nu știu. Dar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu. Și fiind el la poartă, l-a văzut pre el altă, și a zis celor de acolo: Și acesta era nezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis: Însă zic vouă: De acum veți vedea pre Fiul Omului, șezând de-a dreapta puterii, și venind pre norii cerului.

65. Atunci Arhiereii și-a rupt hamele sale, zicând: Auzit nula lui!

66. Ce vi se pare vouă? Ei răspundând, au zis: Vinovat este morțea!

67. Atunci au scuipat în obrazul lui și cu pumni l-au bătut, iar alții l-au pălne, zicând: Prooroceste nouă, Hristos, cine este cel ce te-a lovit?

68. Iar Petru ședea afară în curte; și a venit la el o

63. III Imp. 22, 18. 64. c. 18, 27. Marc. 14, 69. Ps. 109, 1. 66. Ier. 26, 11. 67. Is. 50, 6. Marc. 14, 66. Luc. 22, 16. Ioan 18, 16.

CAPITOLUL XXVII.

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se călește. Patimile Domnului. Rastignirea, moartea și îngroparea lui. Paza mormântului.

Iar dacă s'a făcut ziua, sfat l-au făcut toți Arhiereii și bătrânii norodului asupra lui Iisus, ca să l'omoare pre el.

2. Și legându-l pre dânsul, l-au dus și l-au dat domnului Pilat din Pont.

3. Atunci văzând Iuda, cel ce l-a vândut pre el, că s'a judecat spre moarte, căinându-se, a întors cei treizeci de arginți.

4. Arhiereii și bătrânii, zicând:

1. Greșit-am de am vândut sânge nevinovat. Iar ei zic: Ce este nouă? Tu vei

1. Iar Iuda, dând arginți în mână, s'a dus de acolo; și s'a spânzurat.

Arhiereii luând arginți, nu se cuvine a i pune în corvană, de preț de sânge este. Și făcând, au cumulat țarina olarului,

Marc. 15, 1; Luc. 22, 1; Luc. 23, 1; Ier. 1, 10.

pentru îngroparea streinilor

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, țarina sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis prin prorocul Ieremia, ce zice: Și au luat treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s'a prețuit de fiii lui Israil.

10. Și l-au dat pre ei pre țarina olarului, precum mi-a spus mie Domnul.

11. Iar Iisus stă înaintea dregătorului; și l-a întrebat pre el dregătorul, zicând: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui: Tu zici.

12. Și când grăiau asupra lui Arhiereii și bătrânii, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui: Nu auzi câte mărturisesc asupra ta?

14. Și nu l'a răspuns lui la nici un cuvânt, cât se miră dregătorul foarte.

15. Iar la praznic aveă obiceiul dregătorul să slobozească norodului un vinovat, pre care vreau ei.

9. Ier. 18, 1; Zah. 11, 13. 10. Marc. 15, 2; Luc. 23, 3; Ioan 18, 23. 11. Marc. 15, 6; Luc. 23, 17; Ioan 18, 30.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numea Varava.

17. Deci, adunându-se ei, a zis lor Pilat. Pre care voți să vă slobozesc vouă? pre Varava, sau pre Iisus ce se zice Hristos?

18. Caștia, că pentru pizna l-au dat pre el.

19. Și șezând el pre scaun la judecată, a trimis la dânsul moșierul lui, zicând. Nimic ție și dreptului acestuia, că multe am pățimit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar Arhierii și batrânii au plecat pre noroade ei, să ceară pre Varava, iar pre Iisus să l' peardă.

21. Și răspunzând dregătorul, a zis lor: Pre care voți dintr'amândoi să vă slobozese vouă? Iar ei au zis. Pre Varava.

22. Zis-a lor Pilat: Dar ce vom face lui Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lor toți. Să se răstigniască!

23. Iar dregătorul a zis. Dar ce i-au făcut? Iar ei, mai vartos strigau, zicând: Să se răstigniască!

24. Marc. 15, 14

24. Deci văzând Pilat că nimie nu folosește, ci mai multa găleava se lăsa, luând apă și-a spăla mâinile înaintea noroadului, zicând. Nevinovat sunt eu de sângere droptă a acestui; că vă vedeți.

25. Și asprizându-l tot norodul, a zis. Sângere lui așăpra noi! Iar ei au apăsă pe umerii lor noștri.

26. Atunci le-a slobozit lor pre Varava, nu pre Iisus, cătându-l, l-a dat să se răstigniască.

27. Atunci ostașii dregătorului, adunând pre Iisus în curtea dinăuntru, l-au dus la toată mulțimea ostașilor.

28. Și dezbrăcându-l pre el, l-au îmbrăcat cu blamidă roșie.

29. Și împletind cunună de spin, cu palme de capul lui, și cu trestie, l-au apăsă în frunte, genunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: Bine te ai împăratul iudeilor!

30. Și scripându-se pe el, l-au lăsat desăc, și l-au bătea pe el preste cap.

31. Și dacă l-au petrecut

24. A doua Leg. 21, 9. 27. Marc. 15, 16. Is. 50, 6. 17. Marc. 15, 20.

pre dânsul, au dezbrăcat de pre el blamida și l-au îmbrăcat în hainele sale, și l-au dus pre dânsul să l' răstigniască.

32. Iar eșind afară au aflat pre un om Chirinean, anume Simon; pre acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul ce se numește Golgota, care se zice: locul căpăținei,

34. l-au dat lui să bea oțet amestecat cu fiere, și gustând, nu vreă să bea.

35. Iar după ce l' au răstignit pre el, au împărțit hainele lui, puind sorți, ca să se pliniască ceea ce s'a zis de prorocul: Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea nu aruncat sorți.

36. Și șezând îl pazeau pre el.

37. Și au pus d'asupra capului lui, vina lui scrisă: Acela este Iisus Împăratul Iudeilor.

38. Și au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga.

39. Iar cei ce treceau îl hui-

liau pre dânsul, clăbnd cu capetele sale și zicând:

40. Căla ce strici biserica și în trei zile o zidești, măntuește-te pre tine însuși. De ești Fiul lui Dumnezeu, poartă-te de pre cruce.

41. Așijderea încă și Arhierii batjocurindu-l, împreună cu Cărturarii și cu bătrânii și cu Fariseii, ziceau:

42. Pre alpi a mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască? De este împărat al lui Israil, pogoare-se acum de pre cruce, și să credem într'însul.

43. Nădăjduia spre Dumnezeu; izbăviască-l acum pre dânsul, de îl voește pre el; că a zis, că Fiul lui Dumnezeu sânt.

44. Așijderea și tâlharii, cei ce erau împreună cu el răstigniți, îl ocărau pre el.

45. Iar dela al șaselea cias întunerec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea cias.

46. Iar în ciasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând, „*Îli, Îli, lîma savah-*

34. Ps. 69, 21. 35. Ps. 21, 20; Ioan 19, 28. 36. Luc. 23, 33.

40. Ioan 2, 19. 43. Ps. 21, 7. 44. Luc. 23, 33. 46. Ps. 21, 2.

tam? Adică: Dumnezeu! Isus, văzând cutremurul și meci, Dumnezeu! mea, care cele ce s-au făcut, s-au înfăptuit, Dumnezeu! mea, care cele ce s-au făcut, s-au înfăptuit?

47. Iar unii din cei ce stau acolo auzind, ziceau: Pre Ilie strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul dintr'înșii, și luând un barile, l-a umplut de oțet, și puindu-l într-o trestie l-a adăpat pre el.

49. Iar ceilalți ziceau: Lasă, să vedem, au venit-va Ilie să-l mântuiască pre el?

50. Iar Isus iarăși strigând cu glas mare, și-a dat duhul.

51. Și iată, cutremurarea bisericii s'a rupt în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat, și petrele s'au despicat.

52. Și mormânturile s'au deschis, și multe trupuri ale sfinților ce adormiseră s'au sculat.

53. Și eșind din mormânturi, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat mîntora.

54. Iar sutașul și cei ce erau împreună cu el păzind pre l-

48. Luc. 23, 36; Ioan 19, 30.
50. Marc. 16, 8; 51. Eș. 26, 19.
54. Marc. 16, 8; Luc. 23, 47.

55. Și erau acolo și mulieri multe, de departe privind, care merseseră după Isus din Galileea, slujind lui;

56. între care era Maria Magdalena, și Maria muma lui Iacov și a lui Iosie, și muma fiilor lui Zevedei.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateea, numele lui Iosif, care și el fusese ucenic al lui Isus.

58. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat.

60. Și l-a pus pre el într-un mormânt nou al său, pre care îl săpase în peatră; și prăvălind o peatră mare pre ușa mormântului, s'a dus.

61. Și eră acolo Maria Magdalena și cealaltă Marie, șe-

55. Marc. 16, 49; Luc. 23, 49.
Ioan 19, 38. 57. Marc. 16, 42; Luc. 23, 50; Ioan 19, 38.
60. Is. 53, 9.

27. 62 zând în preajma mormântului.

62. Iar a doua zi, care este după vineri, s'au adunat Arhien și Farisen la Pilat,

63. Zicând: Doamne, adu-ne-am aminte că înșelătorul acela a zis, încă fiind viu: După trei zile mă voi scula.

64. Deci, poruncește să se întăriască mormântul până a treia zi; nu cumva venind ucenicii lui noaptea să-l fure pre el și să zică norodului că s'a sculat din morți; și va fi răstăcirea cea de apoi mai rea decît cea d'întâi.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți curaj, mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând au întărit mormântul, pecetluind peatra și punând custodie.

CAPITOLUL XXVIII.

Întrearea lui Hristos. Îngerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor și porunca dată lor.

1. Și s'ambătă târziu, întru ceea ce lumină spre una a sâmb-

1. Marc. 16, 1; Luc. 24, 1.
2. Marc. 16, 1; Luc. 24, 1.

betelor, a venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut; că îngerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a prăvălit peatra de pre ușă, și ședeă d'asupra ei.

3. Și eră vederea lui ca îngerul și îmbrăcăminte de albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat cei ce păziau și s'au făcut ca niște morți.

5. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți voi, căci știu, că pre Isus cel răstăguit căutați.

6. Nu este aici, că s'a sculat, precum a zis. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo veți vedea pre dânsul. Iată, am spus vouă.

8. Și eșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie

3. Marc. 16, 5. 5. Marc. 16, 5; Luc. 24, 5. 6. c. 12, 40. 7. c. 20, 22.
8. Marc. 16, 8.

mare, au alergat să vestiască toți pre el, și pre voi fără de ucenicilor lui. grijă vă vom face."

9. Și, când mergeau ele să spună ucenicilor lui, iată, Iisus le-a întâmpinat pre dânsle, zicând: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui, și s'au închinat lui.

10. Atunci a zis lor, Iisus: Nu vă temeți! mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

11. Iar mergând ele, iată, unul din strejari venind în cetate au vestit Arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, și sfat făcând, arginți mulți au dat ostașilor, zicând:

13. Spuneți că ucenicii lui noaptea venind, l-au furat pre el, dormind noi.

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom po-

15. Iar ei luând arginți au făcut cum i-au învățat; și s'a vestit cuvântul acesta întru Iudei până astăzi.

16. Iar cei unsprăzece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Și auzându-l pre ei s'au închinat lui, și ei s'au îndoit.

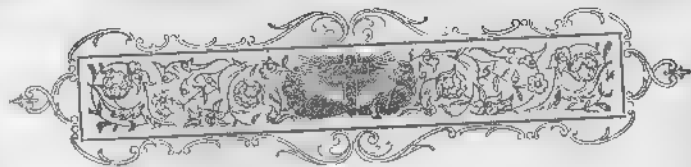
18. Și apropiindu-se Iisus le-a grăit lor, zicând: Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pre pământ.

19. Drept aceea mergând învățați, toate neamurile, botezându-l pre ei în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh,

20. Învățându-i pre dânsii să păziască toate câte am poruncit vouă; și iată, eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului; amin.

1. Luc 24, 48; 18 c 11, 35.
2. Marc 16, 7; 28 c 18, 2.

3. Marc 16, 7; Ioan 20, 17.

STĂNTA EVANGHELIE

DE LA

MARCU

CAPITOLUL I.

1. Botezat de Ioan. Ispitirea. Che-
rea Apostolilor. Vindecări de
demoni și de boale.

2. Începerea evangheliei

3. Iar Iisus Hristos, Fiul
Zeiului Domnezei.

4. Preceput s'a scris în pro-

5. Iar, ca trimis pre înge-

6. Iar înaintea feței tale,

7. Iar ca să te înam-

8. Iar cel ce te singă în

9. Iar după mine cel mai tare

10. Iar decât mine, căruia nu sânt

11. Iar în botezând în

12. Iar propovăduind bo-

13. Iar dezleg căreasa încălțăminte-

14. Iar 3, 1; Mat 11, 1; Luc

15. Iar 40, 3; Mat 3, 8; Luc

16. Iar 1, 23; Mat 3, 1; Luc

17. Iar 1, 3; 5.

tezul pocăinței, întru ertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dânsul toată laturea Iudeei și Ierusalimleanii, și se botezau toți în râul Iordanului dela dânsul, mărturisindu-și păcatele sale.

6. Și eră Ioan îmbrăcat cu peri de cămila, și cu brâu de curea îngrejurul mijlocului lui, și mănca acride și miere sălbatică,

7. Și propoveduia, zicând: Vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sânt vrednic, plecându-mă, să-i dezleg căreasa încălțăminte-

10. Iar 3, 1; Mat 11, 1; Luc 11, 1; 40, 3; Mat 3, 8; Luc 1, 23; Mat 3, 1; Luc 1, 3; 5.

41. Iar Iisus făcându-se miuă, cintră mâna și scutură de el, și i-a zis la Vocea: curățește-te.

42. Și zicând el, îndată s'a depărat dela dânsul lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se către dânsul, numai decît l-a slobozit pe el.

44. Și i-a zis lui: Vezi, nimeni nu te să nu spui, ci mergi, de te arată precotidul, și dă, pentru curățirea ta, ceea ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el eșind a început a propovedui multe și a vesti cuvântul, cât nu mai putea el să se țină în cetate, ci era afară, în locuri pustii, și veniau la el de pretutindenea.

CAPITOLUL II.

Într-o zi a intrat Iisus în Capernaum și ospățul cu vameșii. Despre post. Ucenicii simțul.

Și a intrat iarăși în Capernaum după zile, și s'a așezat ca este în casa

2. Și îndată s'au adunat mulți, cât nu mai puteau să-și găsească loc să se așeze, și glasul lor era mult.

3. Și au venit la el, aducând un slabănog, care se purta de patru.

4. Și neputând ei a se apropia de el pentru norod, au deslegat perdea care era, și spargând, au pogorât patul în care zăcea slabănogul.

5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slabănogului: Fiule, iartă-ți se păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din Cărturari șezând și cugetând întru inimile sale:

7. Ce acesta așa grăcște hule? Cine poate ertă păcatele? Căci numai Dumnezeu.

8. Și îndată cunoscând Iisus cugetările lor, a zis către ei: Ce cugetați acestea întru inimile voastre?

9. Ce este mai lesne: a zice slabănogului, iartă-ți se păcatele, sau a zice: scoală-te și mergi, și ia-ți patul tău și umblă?

10. Căci ca să știți că pot să fac

11. 3. s. Mat. 9, 11; Luc. 5, 17; 8. Ioan 2, 24

are Fiul omului, pe pământ toți de doftor căci bolnavi. a ertă păcatele (a zis slabănogului):

11. Și zic secolă și îți ridică patul tău și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată, și ridicându-și patul, a eșit înaintea tuturor, cât se spăimântau toți și lăudau pe Dumnezeu, zicând, că nici o dată

13. Și a eșit iarăși la mare, și toată mulțimea venia la el să îi învâță pre dânsii.

14. Și trecând, a văzat pre Leviul lui Alfeu, șezând la vame, și i-a zis lui: Vino după mine. Și sculându-se a mers după dânsul.

15. Și a fost când a șezut în casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau împreună cu el, și ucenicii lui, că erau mulți, și mergeau după el.

16. Iar Cărturarii și Fariseii văzându-l pre el că mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii, au zis către el: Ce este că, cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și bea?

17. Iar Iisus a zis către ei: Nu e nevoie de sănătate pentru cei sănătoși, ci pentru cei bolnavi.

18. 9, 12; Luc. 5, 27

19. Mat. 9, 12; s. Mat. 9, 13

Luc. 5, 30

23. Și a fost când mergea el sâmbăta prin semănături, și au început ucenicii lui a merge smulgând spice.

24. Iar Fariseii au zis lui: Vezi, ce fac sâmbăta ce nu se cuvine?

25. Iar el a zis lor: Au nici o dată n'ați cetit ce a făcut David, când a avut lipsă și a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviar Arhiereului, și pâile punerei înainte le-a mâncat, care nu i se cădea să le mănânce, fără numai preșilor, și a dat și celor ce erau împreună cu el?

27. Și a zis lor: Sâmbăta pentru om s'a făcut, iar nu omul pentru sâmbăta.

28. Drept aceea, Domn este Fiul Omului și al sâmbetei.

23. Mat. 12, 1; Luc. 6, 1; A doua Leg. 23, 24; Eș. 20, 10.

26. I Imp. 21, 1; Eș. 29, 11; s.; Lev. 24, 9; 27. A doua Leg. 6, 1;

28. Luc. 6, 5.

CAPITOLUL III.

Vădă în ce loc e mână uscată. Chemarea Apostolilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma și frații lui Iisus.

Și a intrat iarăși în sinagogă, și era acolo un om având mâna uscată.

2. Și îl pândiau pre dânsul de îl va vindeca pre el sâmbăta, ca să-l învinuiască pre el.

3. Și a zis omului celui ce avea mâna uscată: Ridică-te în mijloc.

4. Și a zis lor: Se cuvine sâmbăta bine a face, sau rău a face? sunet a înținui, sau a perde? Iar ei tăceau.

5. Și căutând spre ei cu mânie, întristându-se pentru împetrirea inimii lor, a zis omului: Întinde-ți mâna ta. Și o a întins; și a venit mâna lui la starea cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și eșind Fariseii, îndată au făcut sinagoga lui împotriva lui, ca să-l peardă pre dânsul.

7. Iar Iisus s'a dus cu u-

III. 1. Mat. 12, 9; Luc. 6, 9.

5. III Imp. 18, 9; 6. Mat. 12, 14;

7. Luc. 6, 17; Ioan 6, 1.

cenicii săi către mare, și după dânsul a mers mulțime multă din Galileea; și din Iudeea,

8. Și din Ierusalim, și din Iordania, și cei dinprejurul Tiberului, al Sidonului, mulțime multă, auzind câte făcea, au venit către dânsul.

9. Și a zis ucenicilor săi, ca să stea cu el abia o săptămână de el, pentru norod, ca să nu-l împresoare pre el;

10. Că pre mulți a vindecat, cât năvălau spre el ca să se atingă de dânsul. Căpă aveau bătăi.

11. Și duhurile cele necurate când îl vedeau pre el, strigau, grăind: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și mult îi certă pre dânsul ca să nu-l facă arătat pre el.

13. Și s'a suit la munte și a chemat pre care a vrut el întruși, și au venit la dânsul.

14. Și a făcut doisprăzece ucenici cu el și să-i trimită să-l propovăduiască,

15. Și să aibă putere a vindeca boalele și a goni dracii.

Luc. 4, 41; 12. Mat. 12, 14.

Mat. 10, 1; Luc. 6, 13.

16. Și a pus lui Simon numele: Petru.

17. Și pre Iacov al lui Zevedei, și pre Ioan fratele lui Iacov, și le-a pus lor numele: Voanergheș, adică: Fiii tunetului.

18. Și pre Andrei, și pre Filip, și pre Vartolomei, și pre Matei, și pre Toma, și pre Iacov al lui Alfeu, și pre Tadei, și pre Simon Cananitul,

19. Și pre Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pre el. Și au venit în casă.

20. Și iarăși s'a adunat norodul, cât nu puteau ei nici pâine să mănânce.

21. Și auzind cei ce erau de spre dânsul, au eșit să-l prindă pre el, zicând, că nu și este în fire.

22. Și Căpturarii cei ce se pogorâseră din Ierusalim ziceau cum că Veizerul are, și cum că, eu domnul dracilor scoate dracii.

23. Și chemându-l pre dânsul, în pilde grăia lor: Cum poate Satana să scoată pre Satana?

16. Mat. 10, 2; 17. Ps. 28, 9 și 68, 35; 20. c. 6, 11; 22. Mat. 9, 34 și 12, 14; Luc. 11, 15.

24. Și dacă împărăția se va împărechia între sine, nu poate să stea împărăția aceea.

25. Și dacă casa se va împărechia între sine, nu poate să stea casa aceea.

26. Și dacă Satana s'a scuturat însuși asupra sa și s'a împărechiat, nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jăfuiască vasele celui tare, intrând în casa lui, de nu va lega întâi pre cel tare, și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăesc vouă: Toate păcatele se vor eră în loc oamenilor, și hulele ori câte vor huli,

29. Dar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'are ertare în veac, ci este vinovat judecăței de veci,—

30. Pentru că ziceau: Duh necurat are.

31. Atunci au venit frații și muma lui, și stând ei afară, au trimis la El, chemându-l pre dă-să.

32. Și ședeă norodul împrejurul lui, și a zis lui: Iată, muma ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută pre tine.

24. Luc. 11, 17. 32. Luc. 8, 20.

33. Și a răspuns lor, grăind: Cine este muma mea și frații mei?

34. Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, a zis: Iată muma mea și frații mei;

35. Că oricine va face voea lui Dumnezeu, acela fratele meu și sora mea și muma mea este.

CAPITOLUL IV.

Pilda semînței. Certarea vinului și a mării.

Și lărași a început a învăța lângă mare, și s'a adunat la dănsul norod mult, cât a intrat el în corabie și a șezut pre mare, și tot norodul stă pre uscat lângă mare.

2. Și l'învăță pre dănsii în pilde, mult, și grăia lor întru mulțime.

3. Ascultați iată, a eșit semănătorul să seamene.

4. Și a fost când semăna, cămădăcă căzută lângă cale, și nu, venit paserile și o au mănecat pre dănsa;

5. Iar alta a căzut pre petriș, unde n'avea pământ mult, și îndatăși a răsărit, căci n'avea pământ adânc,

IV. 1. Mat. 13, 1; Luc. 8, 4.

6. Și răsărind soarele, s'a palat, și pentruca n'avea rădăcină, s'a uscat;

7. Iar alta a căzut în spini, și s'au înălțat spini, și s'a înecată și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut în pământ bun, și a dat roadă înălțându-se și crescând, și a adus, una treizeci, iar alta șasezeci, iar alta o sută.

9. Și zicea lor: Cei care urechi de auzit, audă.

10. Iar când a fost deosebi, l-au întrebat pre el de pildă, cei ce erau lângă el împreună cu cei doi-prazece.

11. Și le-a zis lor: Vouă s'a dat a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iar celor de afară toate în pilde sunt lor;

12. Ca privind să priviască, și să nu vadă, și auzind să audă, și să nu înțelegă, ca nu, curva să se întorcă și să se erte lor păcatele.

13. Și le-a zis lor: Au nu știți pilda aceasta? Și cum veți înțelege toate pildele?

14. Cei ce seamănă, cuvântul seamănă,

15. Și aceștia sunt cei de pildă, unde se seamănă

Mat. 11, 25.

cuvântul, și când îl aud, îndată vine Satana și îlă cuvântul care este semănat întru inimile lor.

16. Și aceștia sânt așijderea cei ce se seamănă pre petriș, carii, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pre ei,

17. Dar n'au rădăcină întru sineși, ci sânt până la o vreme, după aceea făcându-se necaz, sau goană pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și aceștia sânt cei ce se seamănă în spini, carii aud cuvântul,

19. Dar grijile veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și pofta celorlalte intrând, înneacă cuvântul și se face neroditor.

20. Și aceștia sânt cei semănați în pământ bun, carii aud cuvântul și-l primesc și aduc roadă unul treizeci, iar altul șasezeci, iar altul o sută.

21. Și zicea lor: Au doară făcna se aduce ca să se pue sub obroc, sau sub pat? Au nu ca să se pue în sfășnic?

22. Că nu este ceva tălănit, care să nu se vădiască; nici

15 c. 10, 23. 22 Mat. 10, 26. Luc. 8, 17.

a fost ascuns, ci ca să vie întru arătare

23. De are cineva urechi de auzit, audă.

24. Și zicea lor: Vedeți de auziți cu ce măsură măsurați, se va măsura vouă, și se va da la voi cea vouă.

25. Că celui ce are, i se va da lui, iar cel ce n'are, și ce are i se va lua de la dânsul.

26. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, în ce chip este dacă aruncă omul sămânța în pământ,

27. Și doarme, și se scoală, și se simțea, și se trece, și se scula. Să trecem de ceea parte.

28. Că pământul din sine rodește, întâi iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimete secerea, că a sosit secerișul.

30. Și zicea: Cui vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce pildă vom povtrivi pre ea?

31. Asemenea este grăunțului de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai

23. Mat. 11, 15; Apoc. 2, 7.

24. Mat. 7, 12; Luc. 8, 18.

25. Mat. 13, 12; Luc. 8, 15.

26. Mat. 13, 12; Luc. 13, 10.

mic decât toate semințele pământului;

32. Iar după ce se seamănă, crește și se face mai mare decât toate buruienile, și face ramuri mari, cât sub umbra lui pot să locuiască păsările cerului.

33. Și cu pilde multe ca acestea grăia lor cuvântul, precum puteau auzi.

34. Și fără de pilde nu grăia lor; iar deosebi ucenicilor săi le dezlega toate.

35. Și a zis lor, în ziua aceea, să treacă de ceea parte.

36. Și când el norodul, l-au luat pre dânsul așa precum eră, în corabie. Și erau și alte corăbii cu dânsul.

37. Și s'a făcut vifor mare de vânt, și valurile intrau în corabie, ca să se scula.

38. Și el eră la cârmă, dormind pre căpătâiu; și l-au deșteptat pre el, și l-au zis lui: Învățătorule, au nu 'ți este grijă că perim?

39. Și sculându-se a certat vântul și a zis mării: Taci, încetează! Și a stătat vântul și s'a făcut liniște mare.

36. Mat. 8, 23. 39. Mat. 8, 24.

40. Și a zis lor: Ce sânteți așa fricoși? Cum, n'aveți credință?

41. Și s'au înfricoșat cu frică mare și grăiau unul către altul: Oare, cine este acesta, că și vântul și marea îi ascultă pre el?

CAPITOLUL V.

Vîndecarea unui om avînd duh necurat. Femeia ce-î curgea sînge. Învierea fiicei lui Iair.

Și au venit de ceea parte de mare, în laturea Gadare-nilor.

2. Și eșind el din corabie, văzu că l-au întîmpinat pre el un om din mormîntari, cu duh necurat,

3. Care avea locuința în mormînturi, și nici cu lanțuri de fer nimeni nu putea să-l lege pre el.

4. Pentru că de multe ori făcuse să-l obozezi și cu lanțuri, dar el rupea lanțurile și se scula, și se stărama, și nimeni nu-l putea domoli pre dânsul,

5. Și pururea, noaptea și ziua, se auzia prin mormînturi și prin

40. Luc. 24, 48. 41. Ps. 106, 26.

Mat. 8, 26; Luc. 8, 26.

mormînturi, strigînd și tăindu-se de petri

6. Iar văzînd pre Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigînd cu glas mare, a zis: Ce este mie și ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Juru-te pre tine cu Dumnezeu, să nu mă muncești pre mine:—

8. Că grăia lui: Ești, duh necurat, din om. —

9. Și l-a întrebat pre el: Cum îți este numele? Și a răspuns, grăind: Legneon înu este numele, că mulți sîntem.

10. Și îl rugau pre el mult ca să nu-i trîntă pre dânsul afară din laturea aceea.

11. Și eră acolo lângă munte, o turmă mare de porci, păsându-se.

12. Și l-au rugat pre dânsul toți dracii, zicînd: Trimite-ne pre noi în porci, ca să intrăm într'înșii.

13. Și l-a slobozit pre el Iisus îndatăși. Și eșind duhurile cele necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pre țărături în mare (și erau ca la două mii), și s'au înecat în mare.

14. Iar cei ce pășteau porci au fugit și au vestit în cetate și în sate. Și au eșit să vadă ce este ceea ce s'a făcut.

15. Și au venit către Iisus, și au vădit pre cel ce fusese îndrăcit, șezând, și îmbrăcat, și întreg la minte, pre cel ce avusese legheonul, și s'au spăimântat.

16. Și povestiau lor cei ce văzuseră, ce s'a făcut celui îndrăcit, și pentru porci.

17. Și au început a-l ruga dre dânsul ca să lase din hotărele lor.

18. Și intrând el în corabie, îl rugă pre el cela ce fusese îndrăcit, ca să fie cu dânsul.

19. Iar Iisus nu l'a lăsat pre el, ci i-a zis lui: Mergi în casa ta către ai tăi, și vestește lor câte 'ți-a făcut ție Domnul și te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început a propovedui în Decapoli câte a făcut Iisus lui; și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus în corabie iarăși de ceea parte, s'a adunat norod mult la el; și era lângă mare.

22. Și iată, a venit unul din

21. Mat. 9, 13; Luc. 8, 40.

mai mari sinagogei, cu numele Iar, și văzându-l pre dânsul, a căzut la picioarele lui.

23. Și-l rugă pre dânsul mult, zicând: Fica mea spre sfârșit este; vino de 'ți pune mâinile pre dânsa, ca să se mântuiască și să trăiască.

24. Și a mers Iisus cu dânsul; și după dânsul a mers norod mult și-l împresură pre el.

25. Și o muliere oare-care, fiind într-o curgere de sângele de doisprăzece ani,

26. Și multe pătîmind dela mulți doftori, și cheltuindu-și toate cele ce avusese și nimic folosindu-se, ci mai vartos mergând spre mai rău,

27. Auzind pentru Iisus, venind între norod dinapoi, s'a atins de haina lui:

28. Că zicea: Măcar de hainele lui de mă voi atinge, mă voi mântui.

29. Și îndată a secăt izvorul sângele ei și a simțit: cu trupul că s'a vindecat de boală.

30. Și îndatăși Iisus cunos-

25. Lev 15, 26; Mat. 9, 30; Luc. 8, 43; s. 27. Luc. 8, 43.

când într-o sineși puterea ce a eșit dintru el, întorcându-se către norod, a zis: Cine s'a atins de hamele mele?

31. Și au zis lui ucenicii lui: Vezi norodul îmbulzându-te, și zici: Cine s'a atins de mine?

32. Și căută împrejur să vadă pre ceea ce a făcut aceasta.

33. Iar mulțimea înfricoșându-se și tremurând, știind ce s'a făcut ei, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus lui tot adevărul.

34. Iar el a zis ei: Fică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace, și fi sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, au venit dela mai marele sinagoge; zicând: Fica ta a murit; ce mai superi pre învățătorul?

36. Iar Iisus îndată ce a auzit cuvântul ce s'a grăit, a zis mai marelui sinagoge: Nu te teme, crede numai.

37. Și n'a lăsat pre nici unul să meargă după dânsul, fără numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, fratele lui Iacov.

37. Luc. 8, 50

38. Și a venit în casa mai marelui sinagoge, și a văzut turburare, plângând aceia și tânguindu-se mult.

39. Și intrând, a zis lor: Ce vă turburați și plângeți? Fecioara n'a murit, ci doarme. Și-și râdeau de dânsul.

40. Iar el scoțând afară pre toți, a luat pre tatăl fecioarei și pre muma ei și pre cei ce erau cu el, și a intrat unde era fecioara zăcând.

41. Și apucând pre fecioară de mână, i-a zis ei, **talita cumi**, ce se tâlcuiește: Fecioară, ție zici: scula-te.

42. Și îndatăși s'a sculat fecioara și umblă, că era de doisprăzece ani. Și s'au spăimântat cu spaimă mare.

43. Și te-a poruncit lor mult, ca nimeni să nu știe aceasta; și a zis să-i dea ei să mănânce.

CAPITOLUL VI.

Trimiteră Apostolilor la propoveduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunea a mării și pântecilor. Iisus umblând pre mare.

Și a eșit de acolo și a venit la patria sa, și după dânsul au mers ucenicii lui.

38. Fac. 50, 10. 39. Ioan 11, 11. 41. Luc. 7, 14.

2. Și fiind sâmbătă a început a învăța în sinagogă; și mulți auzindu-l se mirau, zicând: De unde îi sânt lui acestea? Și ce este înțelepciunea ce i s'a dat lui, că și puteri ca acestea prin mâinile lui se fac?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariiei și fratele lui Iacov și al lui Iosie și al lui Iuda și al lui Simon? Și au nu sânt surorile lui aici la noi? Și se smintiau întru el.

4. Și zicea lor Iesus: Nu este proroc necinstit, fără numai în patria sa, între rudeni și în casa sa.

5. Și nu putea acolo nici o putere să facă, fără numai preste pușini bolnavi punându-și mâinile și-l vindecau pre ei.

6. Și se miră pentru necredința lor, și umblă în satele cele de prin prejur, învățând.

7. Și a chemat pre cei doisprăzece și a început a-i trimite pre dânsii câte doi, câte doi, și le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate.

8. Și le-a poruncit lor să

nu ia nimic pre cale, fără numai toag; nici traistă, nici pâne, nici bani la brâu,

9. Ci numai să fie încălțați cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și grăla lor: Ori unde veți intra în casă, acolo rămâneți până ce veți eși de acolo.

11. Și ori căți nu vă vor primi pre voi, nici vor ascultă pre voi, eșind de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre întru măturie lor. Amin grăesc vouă: Mai ușor va fi Sodomului și Gomorului în ziua judecăței, decât cetății aceleia.

12. Și eșind ei propoveduia, ca să se pocăiască;

13. Și draci mulți scoteau, și unii alții îi tămăduiau.

14. Și a auzit împăratul Irod (căci arătat se făcuse numele lui), și zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, și pentru aceasta lucrează puterile întru el.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că proroc este, sau că unul din proroci.

VI. 3. Mat. 18, 21; Luc. 4, 22.
4. Ioan 4, 44; 7. Mat. 10, 1; Luc. 9, 1.

11. Mat. 10, 10; 13. Iac. 5, 14.
14. Mat. 11, 1; Luc. 9, 7.

16. Și auzind Irod, a zis: Acesta este Ioan pre care eu l-am tăiat; el s'a sculat din morți.

17. Ca fiind acesta trimițând a prins pre Ioan, și l-a legat pre el în temniță, pentru Irodiada, muicerea lui Filip, fratele său, căci o luase pre dânsa muicere.

18. Că zicea Ioan lui Irod: Nu te se căvine să ai pre muicerea fratelui tău.

19. Iar Irodiada pizmuia lui, și vrea să-l omoare, și nu putea;

20. Că Irod se temeă de Iuda, și îndu-l pre dânsul om drept și sfânt, și îl socotea pre el; și ascultându-l pre dânsul, multe făcea, și cu dragoste îl ascultă pre el.

21. Și întâmplându-se o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospățul nașterii sale, botezătorilor și celor din Galileea.

22. Și intrând fata Irodului și făcând și plăcând lui, și el se ședea cu ei, a zis împăratul, fetei: Ce de la mine orice vei vrea, îți voi da ție.

23. Și s'a jurat ei, că orice vei cere de la mine voi dau ție, până la jumătate din împărăția mea.

24. Iar ea eșind, a zis mamei sale: Ce voi ceri? Iar aceea a zis: Capul lui Ioan Botezătorului.

25. Și intrând îndată cu sânguință la împăratul, a cerut, zicând: Voiu ca să-mi dai mie capul în o tpsie capul lui Ioan Botezătorului.

26. Și împăratul foarte s'a întristat, dar pentru jurământ și pentru cei ce ședea împreună cu dânsul, n'a vrut să-i leapede cererea.

27. Și îndată trimițând împăratul pe un speculator, a poruncit să aducă capul lui. Iar acela mergând l-a tăiat capul în temniță,

28. Și l-a adus în tpsie, și l-a dat pre el fetei, și fata l-a dat mamei sale.

29. Și auzind ucenicii lui au venit și au ridicat trupul lui cel căzut și l-au pus pre el în mormânt.

30. Și s'au adunat apostolii la Iesus, și i-au vestit lui

Mat. 14, 13; Iac. 9, 10 s.; Ioan. 6, 1.

Lev. 18, 16

toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și le-a zis lor: Veniți voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin; că erau mulți cari veniau și se duceau, și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus în loc pustiu singuri, cu corabia.

33. Și l-au văzut pre dânșii noroadele mergând, și l-au cunoscut pre el mulți, și pedestri din toate cetățile alergau acolo, și mai înainte decât ei au venit și s'au adunat la dânșul.

34. Și eșind Iisus, a văzut norod mult și i s'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile ce n'au păstor; și a început a-i învăța pre dânșii mult.

35. Și în vreme multă fiind, s'au apropiat de dânșul ucenicii lui și au zis: Locul este pustiu și iată vreme a trecut multă.

36. Slobozește-i pre dânșii, ca mergând în orașele cele dinprejur și în sate, să-și cumpere loruși pâni, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând a zis

lor. Dați-le voi lor să mănânce. Și au zis ei lui: Mergând se poate să cumpărăm pâni de două sute de dinari și să le dăm lor să mănânce?

38. Iar el a zis lor: Câte pâni aveți? Mergeți și vedeți! Iar ei știind au zis: Cinci, și doi pești.

39. Și a poruncit lor să-i pue pre toți mese, mese, pre iarbă verde.

40. Și au zis: Cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luându-și cele cinci pâni și cei doi pești, căutând la cer, a binecuvântat și a frânt pânilile și le-a dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor, și pre cei doi pești l-a împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat;

43. Și au luat douăsprăzece coșuri pline de sfărâmături, și din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pânilile, ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a silit pre ucenicii săi să intre în corabie și să meargă mai înainte, de

35. Mat. 14, 18; c. 8, 1.

45. Mat. 14, 21; Ioan 6, 16.

ocea parte, la Vitsaida, până ce va slobози el norodul.

16. Și după ce l-a slobozit pre ei, s'a dus în munte să roage.

17. Și făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării, și el singur pre uscat.

48. Și l-a văzut pre dânșii că se chinuesc vâslind, că era vântul împotriva lor; iar întru a patra streajă a nopței a venit la dânșii, umblând pre mare, și vrea să treacă pre lângă ei.

49. Iar ei văzându-l pre dânșul umblând pre mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat;

50. Că toți l-au văzut pre el și s'au turburat. Și el îndată și a grăit cu dânșii și le-a zis lor: Indrăzniți; eu sânt, nu vă temeți.

51. Și s'a suit la dânșii în corabie și a încetat vântul;

52. Și toate preste măsură se pălmântau întru sine și se

53. Că n'au priceput din

54. Și trecând au venit în

pământul Ghenisaretului, și au stătut la liman.

54. Și eșind ei din corabie, îndată l-au cunoscut pre el aceia.

55. Și încungiurând toată laturea aceea, au început pre paturi a aduce bolnavii acolo unde auziau că este el.

56. Și ori unde intra, în sate, sau în cetăți, sau în orașe, puneau la ulițe pre cei bolnavi și-l rugau pre el ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă; și câți se atingeau de el, se mântuiau.

CAPITOLUL VII.

Făcăria Fariseilor. Fica Haimencei. Vindecarea unui surdo-mut.

Si s'au adunat la dânșul Fariseii și unii din Cărturari, cari veniseră din Ierusalini.

2. Și văzând pre oare-cari din ucenicii lui cu mânilor ne-curate, adecă nespălate, mâncând pâne, l-au prihănit.

3. Că Fariseii și toți Iudeii, de nu-și vor spăla mânilor până în cot, nu mănâncă, ținând așezământul bătrânilor;

56. c. 5, 27, 28; Mat. 9, 1.
11. 1. Mat. 15, 1, s. 2 Luc. 11, 28.

4. Și din târg venind, de nu se va spala, nu mănâncă, și altele multe sânt, care au luat a le ține: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat pre el Fariseii și Cărturarii: Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după așezământul bătrânior, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâine?

6. Iar el răspunzând, a zis lor: Bine a prorocit Isaia pentru voi, făcarnicilor, precum este scris: Norodul acesta cu buzele mă cinstește, iar inima lor departe stă dela mine;

7. Și înzadar mă cinstesc, învățând învățături, porunci omenești.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți așezământul bătrânior, spălarea urcioarelor și a paharelor, și alte asemenea ca acestea multe faceți.

9. Și zicea lor: Bine, lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți așezământul vostru?

10. Că Moisi a zis: Cinstește pre tatăl tău și pre mu-

6. Is. 29, 13. 10. Eș. 20, 13.

ma ta; și. Căla ce va grăi de rău pre tatăl său, sau pre mama sa, cu moarte să moară

11. Iar voi ziceți: De va zice omul, tătâne-său sau mănne-sa: Corban, adică: *Da, este aceea* cu care te-ai fi folosit dela mine,

12. Și nu-l mai lăsați pre dânsul să mai facă ceva tătâne-său sau mănne-sa,

13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru așezământul vostru, care l-ați dat; și asemenea ca acestea multe faceți

14. Și chemând la sine pre tot norodul, a zis lor: Ascultați-mă pre mine toți și înțelegeți.

15. Nimeni nu este din afară de om, ce intră într'insul, care poate să-l spurce pre el: ci, cele ce iesă dintr'insul, acelea sânt care spurcă pre om.

16. De are cineva urechi de auzit, audă.

17. Și după ce a intrat în casă, dela norod, l-au întrebat pre el ucenicii lui pentru pildă.

18. Și le-a zis lor: Și voi așa de neînțelegători sânteți? Au nu vă pricepeți, că tot ce

ce este din afară, nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inima omului, și iesă pre afara, curățind toate bucuriile.

20. Că ceea ce iesă din om, spurcă pre om.

21. Că dinlăuntru, din inima omului, iesă gândurile cele rele, curviile, urciile,

22. urciile, asupările, vicleșugurile, înșelăciunile, înverșunările, ochiul vicleșugului, hula, trufia, nebunia.

23. Toate acestea iesă dinlăuntru și spurcă pre om.

24. El a zis se de acolo, și a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrând în un oraș, nu știa nimeni.

25. Dar n'a putut să se tăieze.

26. Și auzind o muiere pentru dânsul, a cărei fiică avea, că se afla acolo, căzută pe pământ, și căzută pe pământ, și căzută pe pământ,

27. Și a zis ei: Lasă-mă să atingă numai haina ta.

28. Și a zis ei: Lasă-mă să atingă numai haina ta.

29. Și a zis ei: Lasă-mă să atingă numai haina ta.

30. Și a zis ei: Lasă-mă să atingă numai haina ta.

să se sature întâi fiii; că nu este bine a lua pâinea filor și a o arunca cânilor.

28. Iar ea răspunzând a zis lui: Adevărat, Doamne, că și câinii sub masă mănâncă din sfărâmiturile filor.

29. Și a zis ei: Pentru acest cuvânt, mergi, a eșit dracul din fiica ta.

30. Și mergând la casa sa, a aflat pre dracul eșit, și pre fiică zăcând în pat.

31. Și iarăși eșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, a venit la marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapolei.

32. Și au adus la dânsul un surd, grăind anevoe, și l-au rugat pre dânsul casă-și pună mâna preste el.

33. Și luându-l pre el din mulțime deosebi, a pus degetele sale în urechile lui, și scuipind, s'a atins de limba lui.

34. Și căutând la cer, a suspinat și a zis lui: *effatta*, ce este: deschide-te.

35. Și îndată și s'a deschis auzurile lui și s'a dezlegat

31. Mat. 15, 26. 32. Mat. 9, 32; Luc. 11, 14. 33. c. 8, 23.

34. Ioan 11, 41.

legătura limbei lui și grăia pâni aveți? Iar ei au zis: Șeapte drept.

36. Și a poruncit lor ca să nu spună nimăru; însă pre cât el le poruncia lor, ei mai mult vestiau;

37. Și preste măsură se mirau, zicând: Toate le-a făcut bine; și pre surzi l-a făcut de aud, și pre muți de grăesc.

CAPITOLUL VIII.

*Ministerul celor șapte pâni. Inter-
cerând semen din cer. Aluatul
Fariseilor. Mărturisirea lui
Petru și certarea lui.*

În zilele acelea fiind norod mult foarte și neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii săi, le-a zis lor:

2. Mi-ă-mi-este de norod, că iată tre. zile sânt de când așteaptă lângă mine și n-au ce mânca.

3. Și de i voi slobozi pre dânșii flămânzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dintr'înșii au venit de departe.

4. Și au răspuns lui ucenicii lui: De unde pre aceștia va putea cineva să-i sature de pâne, aici în pustie?

5. Și l-a întrebat pre ei: Câte

37. Fac. 1, 31.

VIII. 1. Mat. 15, 31

6. Și a poruncit norodului să șeadă pre pământ; și luând pre cele șeapte pâni, mulțumind a trânt și a dat ucenilor săi ca să le pună înaintea;

7. Și au pus înaintea norodului și binecuvântând, a zis să-i pună și pre aceia înaintea lor.

8. Și au mâncat și s'au săturat; și au luat rămășițe de sfărâmituri șeapte coșnițe.

9. Șierau, cei ce mâncaseră, ca patru mii. Și l-a slobozit pre ei.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Și au eșit Fariseii și au început a se întreba cu dânsul, cerând dela dânsul semn din cer, ispitindu-l pre el.

12. Și suspinând cu dâhul său a zis: Pentru ce neamul acesta semn cere? Amin zic vouă: nu se va da semn neamului acestuia.

13. Și lăsându-l pre dânșii, a intrat iarăși în corabie și a trecut de ceea parte.

8. IV Imp. 4, 44 11. Mat. 12, 30 și 18, 1.

4. Și ucenicii lui uitaseră și l-au adus lui un orb, și l-au rugat pre el ca să se atingă de dânsul.

23. Și apucând pre orbul și le-a poruncit lor, zicând: Atâta de vă păziți de Fariseilor și de alu-rod.

24. Și ridicându-și ochii a zis: Văd oameni ca copacii umblând.

25. După aceasta iarăși și-a pus mâinile pre ochii lui, și l-a făcut de a văzut, și s'a îndreptat și a văzut luminat pre toți.

26. Și l-a trimis pre el la casa sa, zicând: Nici în sat să intri, nici să spui cuiva în sat.

27. Și a eșit Iisus și ucenicii lui în satele Chesariei lui Filip; și pre cale a întrebat pre ucenicii săi, zicând lor: Cine zic oamenii că sânt eu?

28. Iar ei au răspuns: Ioan Botezătorul; și alții, Ihe; iar alții, unul din proroci.

29. Și el l-a zis lor: Dar voi cine ziceți că sânt eu? Și răspunzând Petru a zis lui: Tu ești Hristosul.

30. Și l-a oprit pre ei ca să

10. 11. 15. Luc. 12, 1. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

23. c. 7, 30. s.; Ioan 9, 6.

26. c. 7, 30. 27. Mat. 16, 13.

29. Ioan 1, 40.

nu spună nimăru pentru dănsul.

31. Și a început a-l învăța pre ei, că se cuvine Fiul Omului multe a pătimi, și a se defăimă de Bătrâni, și de Arhieri, și de Cărturari, și a se omorî, și după trei zile a învia.

32. Și de față cuvântul acesta grăia, și apucându-l pre el Petru, a început a-i stă lui împotriva.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, a certat pre Petru, zicând: Mergi înapoia mea Satano, ca nu cugeți cele ce sânt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sânt ale oamenilor.

34. Și chemând la sine pre norod împreună cu ucenicii săi, a zis lor: Cei ce voește să vină după mine, să se lea-pede de sine, și să-și ia crucea sa, și să-mi urmeze mie.

35. Că cine va vreă să-și mântuiască sufletul său, perd-e-l-vă pre el; iar cine și va perde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pre el.

36. Că ce va folosi omu-

33. II. Imp. 19, 22. 35. Mat. 10, 22; Luc. 17, 33

lui de ar dobândi lumea toată, și-și va perde sufletul său?

37. Sau, ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său, cu sfinți îngeri.

CAPITOLUL IX

*Schimbarea la față a lui Hristos.
Vinețarea Iudaicului. Cărtă
ucenilor pentru înălțate.
Porocul de scandal*

Și le zicea lor: Amin grăesc vouă, că sânt unii din voi care stau aici, care nu vor gusta moarte până când voi vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. Și după șase zile a luat Iesus pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan, și i-a suit pre dănsii pe o munte înalt, deosebi, singuri. Și s'a schimbat la față înaintea lor;

3. Și hainele lui erau strălucind, albe foarte, ca zăpada,

38. Mat. 10, 22; Luc. 12, 2.
IX. 1. Mat. 16, 22; Luc. 9, 27.
3. Mat. 28, 3.

în ochi nălbitorul pre pă-mant nu poate să nălbiască. înaintea?

12. Iar el răspunzând, a zis lor: Iac venind mai înainte, va așeză toate. Și cum este scris de Fiul Omului? Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

13. Insa zic vouă, că Ihe a și venit, și au făcut lui câte au vrut, cum este scris de el.

14. Și venind la Ierusalim, a văzut norod mult împrejurul lor, și Cărturari întrebându-se cu dănsii.

15. Și îndată tot norodul văzându-l pre el, s'a spăimântat, și alergând s'a închinat lui.

16. Și a întrebat pre Cărturari: Ce vă întrebați între voi?

17. Și răspunzând unul din norod, a zis: Învățătorule, am adus pre fiul meu la tine, având dăh mat.

18. Și ori unde îl apucă pre el, îl zdrobește, și face spume, și scârțește cu dinții, și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să-l scoată, și n-au putut.

19. Iar el răspunzând a zis lor: O neam necredincios! Pă-

20. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

21. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

22. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

23. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

24. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

25. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

26. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

27. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

28. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

29. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

30. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

31. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

32. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

33. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

34. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

35. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

36. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

37. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

38. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

39. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

40. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

41. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

42. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

43. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

44. Iar el zicând: Că el va să pătimească multe și să fie defăimat.

nă când voi fi cu voi? Până făcut ca un mort, încât mulți când voi suferi pre voi? Aduceți-l pre el la mine!

20. Și l-au adus pre el la dânsul. Și văzându-l pre dânsul, îndată duhul l-a scuturat pre el, și căzând la pământ, se tăvăla aspumând.

21. Și a întrebat pre tatăl lui: Câtă vreme este de când i s'a făcut lui aceasta? Iar el a zis: Din copilărie;

22. Și de multe ori pre el și în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l peardă; ci, de poți ceva, ajută-ne nouă, fiindu-ți milă de noi!

23. Iar Iisus l'a zis lui: De poți crede, toate sânt cu putință credinciosului.

24. Și îndată strigând cu lacrimi tatăl copilului, a grăit: Cred, Doamne, ajută necredinței mele!

25. Iar văzând Iisus că năvălește norodul, a poruncit duhului celui necurat, zicând lui: Duh mut și surd, eu ție îți poruncesc: eși dintr'însul, și de acum să nu mai intri în el.

26. Și strigând, și mult scuturându-l pre el, a eșit. Și s'a

23. Luc. 17, 4

ziceau, că a murit.

27. Iar Iisus apucându-l pre el de mână, l'a ridicat, și s'a sculat.

28. Și intrând ei în casă, ucenicii lui l-au întrebat pre dânsul deosebi: Pentruce noi nu am putut să-l scoatem pre el?

29. Iar el a zis lor: Acest neam cu mârtașă poate eși, fără nămașă, și rugă une și cu post.

30. Și de acolo eșind, mergea prin Galilea, și nu vrea ca să-l știe cineva.

31. Cu învața pe ucenici săi și zicea lor: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, și l'vor omori pre el, și după ce l'vor omori, a treia zi va învi.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acela, și se temeau să l'întrebe pre el.

33. Și a venit în Capernaum, și fiind în casă l'a întrebat pre dânsii: De ce vă prigoniți pre cale?

34. Iar ei au tăcut, că se

28. Mat. 17, 16; 31. Mat. 17, 27

34. Mat. 18, 3; Luc. 9, 36

pre cale unul cu altul, și mai mare

35. Și căzând, a enemat pre el doșprăzece și le-a zis lor: Căci ce va să fie întâi, acesta

36. Iar ei pre urmă de toți tuturor slugă.

37. Și luând un prunc l'a pus în mijlocul lor, și

38. Iar ei bate, a zis lor: Căci cine va primi pre

39. Iar ei pre princi întru

40. Iar ei pre mine priimește

41. Iar ei pre mine, nu priimește pre

42. Iar ei pre mine, nu priimește pre

43. Iar ei pre mine, nu priimește pre

44. Iar ei pre mine, nu priimește pre

45. Iar ei pre mine, nu priimește pre

46. Iar ei pre mine, nu priimește pre

47. Iar ei pre mine, nu priimește pre

48. Iar ei pre mine, nu priimește pre

49. Iar ei pre mine, nu priimește pre

50. Iar ei pre mine, nu priimește pre

51. Iar ei pre mine, nu priimește pre

52. Iar ei pre mine, nu priimește pre

53. Iar ei pre mine, nu priimește pre

54. Iar ei pre mine, nu priimește pre

55. Iar ei pre mine, nu priimește pre

56. Iar ei pre mine, nu priimește pre

57. Iar ei pre mine, nu priimește pre

58. Iar ei pre mine, nu priimește pre

41. Că ori-cine va adăpă pre voi cu un pahar de apă

42. Și ori-cine va sminti pre unul dintr'acești mici, carii

43. Și de te smintește pre tine mâna ta, taie-o pre ea; că

44. Și de te smintește pre tine piciorul tău, taie-l pre el;

45. Și de te smintește pre tine ochiul tău, scoate-l pre

46. Și de te smintește pre tine gura ta, taie-o pre ea; că

47. Și de te smintește pre tine picioarele tale, taie-le pre ele;

48. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

49. Și de te smintește pre tine sufletul tău, taie-l pre el;

50. Și de te smintește pre tine viața ta, taie-o pre ea;

51. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

52. Și de te smintește pre tine sufletul tău, taie-l pre el;

53. Și de te smintește pre tine viața ta, taie-o pre ea;

54. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

55. Și de te smintește pre tine sufletul tău, taie-l pre el;

56. Și de te smintește pre tine viața ta, taie-o pre ea;

57. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

58. Și de te smintește pre tine sufletul tău, taie-l pre el;

59. Și de te smintește pre tine viața ta, taie-o pre ea;

60. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

61. Și de te smintește pre tine sufletul tău, taie-l pre el;

62. Și de te smintește pre tine viața ta, taie-o pre ea;

63. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

64. Și de te smintește pre tine sufletul tău, taie-l pre el;

65. Și de te smintește pre tine viața ta, taie-o pre ea;

66. Și de te smintește pre tine trupul tău, taie-l pre el;

răția lui Dumnezeu, decât doi oeni având, să fi aruncat în focul gheenei,

48. Unde vereme lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Că flește-cine cu foc se va săra, și toată jertfa cu sare se va săra.

50. Bine este sarea, iar de va fi sarea nesărată, cu ce o veți îndulci pre aceasta? Aveți întru voi sare, și pace aveți între voi!

CAPITOLUL X.

Intrebare despre desparțirea lui Iisus dintru viața veșnică. Bogatul doritor de viața veșnică. Iisus vestește patimile sale. Fiul lui Zenedei. Vartimeu orbul.

Și de acolo sculându-se, a venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan; și iarăși s'au adunat noroadele la dânsul; și precum îi eră obiceiul, iarăși îi învăță pre ei.

2. Și apropiindu-se Farisei, l-au întrebat pre el, ispitindu-l: Oare se cade bărbatului să-și lase femeea?

3. Iar el răspunzând a zis

49. Lev. 2, 13. 50. Mat. 5, 13. Luc. 14, 34.

X. 1. Mat. 19, 1, 8.

lor: Ce a poruncit vouă Moisi? 4 Iar ei au zis: Moisi a dat voe să-și scrie carte de desparțire și să o lase

5. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Dupre învățoșarea romei voastre a scris vouă porunca aceasta

6. Iar din începutul zidirei, bărbat și muiere l-a făcut pre ei Dumnezeu

7. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl său și pre mama sa și se va lipi de muierea sa,

8. Și vor fi amândoi un trup; pentru aceea nu mai sânt doi, ci un trup.

9 Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăși l-au întrebat pre el tencie lui de aceasta.

11. Și le-a zis lor: Ori-cine își va lăsa muierea sa și va fi la alta, preacurvește dânsa;

12. Și muierea de l-a lăsat bărbatul și se va mărită după altul, preacurvește.

13. Și aduceau la dânsul

4. A doua Leg. 24, 1; Mat. 5, 31. 6. Fac. 1, 27; 2, 24. 8. I Cor. 6, 18. 9. Mat. 19, 6. 11. Mat. 5, 32; Luc. 16, 18. 13. Mat. 19, 11, 9; Luc. 18, 10, 2.

pruncul, ca să se atingă de ei; Iar ucenicii certau pre cei ce l-au aduceau.

14. Iar văzând Iisus, nu l-a părut bine, și a zis lor: Lăsați pruncii să vină la mine, și nu l-opriți pre ei, că a unora este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin zic vouă: Ori-cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca prunc, nu va intra întru ea.

16. Și luându-i în brațe, și-a pus mâinile preste ei și l-a binecuvântat pe dânsu

17. Și fiind el în cale, a venit la Ierusalim, și ingenunchind înaintea lui, îl întreba mulțime de ucenici

18. Iar Iisus a zis lui: Ce mi ești bun? Nimeni nu este bun, decât Dumnezeu.

19. Și zicându-le și el: Să nu vă temeți, că eu sunt om, și nu pot face nimic mare, decât ce văz și am auzit de tatăl meu.

20. Iar el răspunzând a zis lui: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele

21. Iar Iisus căutând spre el, l-a iubit pre dânsul, și a zis lui: Încă una îți lipsește: Mergi, vinde-ți câte ai și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și luând crucea, vino, urmează mie.

22. Iar el întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mahnit, pentru că avea avuții multe.

23. Și căutând Iisus, a zis ucenicilor săi: Cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

24. Iar ucenicii se spăimântau de cuvintele lui. Dar Iisus iarăși răspunzând, le-a zis lor: Fiilor, cât de anevoie este să intre întru împărăția lui Dumnezeu cei ce se nădăduesc întru avuții?

25. Mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

20. Iar el răspunzând a zis lui: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele

21. Iar Iisus căutând spre el, l-a iubit pre dânsul, și a zis lui: Încă una îți lipsește: Mergi, vinde-ți câte ai și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și luând crucea, vino, urmează mie.

22. Iar el întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mahnit, pentru că avea avuții multe.

23. Și căutând Iisus, a zis ucenicilor săi: Cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!

24. Iar ucenicii se spăimântau de cuvintele lui. Dar Iisus iarăși răspunzând, le-a zis lor: Fiilor, cât de anevoie este să intre întru împărăția lui Dumnezeu cei ce se nădăduesc întru avuții?

25. Mai lesne este a trece cămila prin urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

19. Mat. 14, 6. 10. c. 9, 30.

17. Mat. 19, 16; Luc. 18, 14.

18. Ps. 138, 11. A doua Leg. 5, 18.

21. Mat. 6, 30; Luc. 12, 31.

23. c. 4, 18, 8; Mat. 19, 12; Luc.

18, 24. 24. Psal. 61, 10; I Tim. 6, 17.

26. Iar el mai mult se îngroziau, zicând unul către altul: Și cine poate să se mântuiască?

27. Și căutând Iisus la dânșii, a zis: La oameni *este* cu neputință, dar nu la Dumnezeu; că în Dumnezeu toate sânt cu putință.

28. Și a început Petru a zice lui: Iată, noi am lăsat toate și am urmat ție.

29. Și răspunzând Iisus a zis: Amin grăesc vouă: Nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tuta, sau muma, sau matere, sau copii, sau holde, pentru mine și pentru evanghelie,

30. Și să nu iă însuțite acum în vremea aceasta, case, și frați, și surori, și tată, și muma, și copii, și holde, ci să se facă prigoniți, și în voacul cel viitor viață veșnică.

31. Și mulți d'întă, vor li p'eu mă, și de pre urmă în tî.

32. Și erau pe cale stîndu-se în Ierusalim, și mergea Iisus înaintea lor; și ei se

spăimîntau, și mergând după dînsul le eră frică.

33. Și luând iarăși pre cei doisprăzece, a început a le

spune lor cele ce erau să se întîmple lui: Iată ne sum

în Ierusalim și Fiul Omului se va da Arhierilor și Cărturarilor, și'l vor judecă pre el

spre moarte, și'l vor da pre el neamurilor,

34. Și'l vor batjocuri pre el, și'l vor bate pre el, și'l vor scuipi, și'l vor omori pre el, și a treia zi va învia.

35. Și a venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedei, zicând

învățătorule, voim ca ceea ce vom cere, să ne faci nouă.

36. Iar el a zis lor: Ce voți să vă fac vouă?

37. Iar ei au zis lui: Dă-ne loc să ședem unul de-a dreapta și unul de-a stînga ta

întru scaunul tău.

38. Iar Iisus a zis: Nu știu ce voi face; dar cel ce vrea să ședă de-a dreapta sau de-a stînga mea, nu știe ce suferă.

39. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

40. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

41. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

42. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

43. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

44. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

45. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

46. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

47. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

48. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

49. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

50. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

51. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

52. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

53. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

54. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

55. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

56. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

57. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

58. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

59. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

60. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

și eșind el din Ierihon, și ucenicii lui, și norod mult, Var-

timei orbul, fiul lui Timei, ședea lângă cale cerșind.

47. Și auzind că Iisus Nazarineanul este, a început a

strigă și a zice: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!

48. Și i certau pre dînsul mulți, ca să tacă. Dar el cu

mult mai vîrtos strigă: Fiul lui David, miluește-mă!

49. Și stînd Iisus, a zis să-l cheme pre el. Și au chemat

pre orbul, zicându-i lui: Îndrăznește; scoală-te, că te cheamă.

50. Iar el lepădându-și haina sa, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Și răspunzând Iisus, i-a zis lui: Ce voești să-ți fac ție?

Iar orbul i-a zis lui: Învățătorule, să văd.

52. Iar Iisus i-a zis lui: Mergi; credința ta te-a mîntuit; și îndată a văzut, și a mers după Iisus în cale.

53. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

54. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

55. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

56. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

57. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

58. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

59. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

care eu beau, să beați și voi; și botezul cu care eu mă botez, să vă botezați?

60. Iar ei au zis: Doamne, noi nu știm.

61. Iar Iisus a zis lor: Paharul pre

10, 42. Mat. 20, 23, 24;

10, 43. c. 9, 35.

10, 44. Mat. 20, 23.

21. Și al doilea o a luat pre dânsa, dar a murit și nici acela n'a lăsat semănță; și al treilea așijderea.

22. Și o au luat pre dânsa toți șapte, și n'au lăsat semănță. Iar pre urmă de toți a murit și muiera.

23. Deci, la înviere, când vor învia, a căruia dintr'înși va fi muiera, că toți șapte o au avut pre ea muiera?

24. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Au nu pentru aceasta vă rătăciți, neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci, după ce vor învia din morți, nici se vor însură, nici se vor mărită, ci vor fi ca îngeri în ceruri.

26. Iar pentru morți, că se vor scula, au n'afi cetit în cartea lui Moisi, la rug, cum 'i-a grăit Dumnezeu lui, zicând: Eu *sânt* Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov.

27. Nu este Dumnezeu al morților, ci Dumnezeu al viilor; deci, voi mult vă rătăciți.

28. Și apropiindu-se unul

26. Ef. 3, 5. 28. Mat. 22, 30; Luc. 10, 37.

din Cărturari, care auzise pre ei prigomindu-se cu dânsul, și văzând că bine le-a răspuns lor, 'i-a întrebat pre el: Care poruncă este mai întâi de toate?

29. Iar Iisus 'i-a răspuns lui, că mai întâi, de toate poruncile *este*: Auzi, Israele; Domnul Dumnezeu nostru, Domnul unul este;

30. Și: să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din tot cugetul tău, și din toată tăria ta; aceasta *este* porunca cea dintâi.

31. Iar a doua, asemenea *acestea*: Să iubești pre aproapele tău, ca însuși pre tine. Mai mare decât acestea altă poruncă nu este.

32. Și a zis lui cărturarul: Bine, învățătorule, adevărat ai zis, că unul este Dumnezeu, și nu este altul afară de dânsul;

33. Și a-'i iubi pre el din toată inima, și din tot cugetul, și din tot sufletul, și din

29. A doua Leg. 6, 48; 31. Lev. 19, 38; Ioan 13, 34; 15, 32; 17; Rom. 13, 5; Gal. 5, 14; 1 Tes. 4, 5; 1 Petr. 1, 32.

32. A doua Leg. 4, 38; Is. 45, 6.

toată tăria; și a iubi pre aproapele ca însuși pre sine, mai mult este decât toate primea-vole și jertfele

34. Iar Iisus văzând că, cu ocaziune a răspuns, 'i-a zis lui: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni mai mult nu îndrăzniă să-l întrobe pre el.

35. Și începând Iisus a zis, învățând în biserică: Cum zic vouă că Hristos este Fiul lui David?

36. Că însuși David a zis cu Duhul Sfânt: Zis-a Domnului, Domnului meu: șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrășmași tăi așter-nut picioarelor tale

37. Deci, însuși David îl numește pre el Domn; și de unde *dară* este fiu al lui? Și norodul cel mult ascultă pre el cu dulceață.

38. Și grăia lor întru învățătura sa: Păziți-vă de Cărturari, cari voesc a umbla în podinabe și iubesc închină-rea lor prin târguri,

34. Mat. 22, 43; Luc. 20, 40.
35. Mat. 22, 43; s.; Luc. 20, 41, s.
36. Mat. 20, 17, s.; Luc. 11, 30, 31.

39. Și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâi la ospete;

40. Care mănâncă casele văduvelor, și cu pricină îndelung se roagă; aceștia vor lua mai grea osândă

41. Și șezând Iisus în preajma gazofilachiei, privia cum aruncă norodul bani în gazofilachie; și mulți bogați aruncau multe.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi filari, ce este un codrant.

43. Și chemând pre ucenicii săi, le-a zis lor: Amin zic vouă, că această văduvă săracă, a aruncat mai mult decât toți cei ce au aruncat în gazofilachie;

44. Că toți *aceia* din prisosința lor au aruncat, iar aceasta din lipsa sa, toate câte a avut a aruncat, toată avuția sa

CAPITOLUL XII.

*Șarst au dânsu. Semnele vesitoare
Vineci au stie tura s' ciastul
in care va să fie.*

Și eșind el din biserică, a zis lui unul din ucenicii lui: In-

41. IV Imp. 12, 9; Luc. 21, 1.

vătătorule, vezi, ce fel de petri și ce fel de zidiri!

2. Și răspunzând Iisus a zis lui: Vezi aceste zidiri mari? Nu va rămâne aici pentru peatră, care să nu se risipiască.

3. Și zicând el pre Măritele Maslinilor, în preajma bisericeii, l-au întrebat pre dânsul deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor fi aceste? Și care este semnul, când toate acestea se vor săvârși?

5. Iar Iisus răspunzând lor, a început a zice: Că întâi ca să nu vă înșele pre voi cineva;

6. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: Eu sunt Hristos, și pre mulți vor înșelă.

7. Iar când veți auzi de războaie și de vești de războaie, să nu vă spăimântați, că se cuvine să fie acestea; ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Că se va scula neam presten am și împăiștic preste împărăție; și vor fi cutremure pre alocurea, și va fi

foamete și turbare, începând ale dărerilor în aceste.

9. Deci păziți-vă pre voi înșivă; că vă vor da pre voi în soboare, și în adunări veți fi bătuiți, și înainte domnilor și a împăraților veți sta pentru mine, spre mărirea lor.

10. Că în toate neamurile se cuvine mai întâi să se povăduiască evanghelia

11. Iar când vă vor duce pre voi, dându-vă, să nu vă grijiți mai înainte ce veți grăi, nădăruindu-vă, că ceea ce se va da vouă întru acel timp, a ceea să grăiți; că nu veți fi nevoie să învățați, că Dnul Sfânt.

12. Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor scula un asupra părinților și îi vor omori pre ei.

13. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu; dar cel ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Iar când veți vedeă urâciunea pustierei, care s'a zis de Daniil prorocul, stând unde nu se cuvine, atunci ce de

9. Mat. 24, 9. 11. Mat. 10, 17. Luc. 12, 11. 13. Mat. 24, 19. 14. Dan. 9, 27.

XIII. 2. Mat. 24, 1; Luc. 21, 1, s. 6. Ier. 14, 14. 8. Mat. 24, 7.

toate să înțeleagă), atunci, cei cu putăci, și pre cei aleși, voi fi în Iudeea, să fugă la munte.

15. Iar cela ce va fi pre casă, sau se pregăte în casă, nici nădăruindu-se să ia ceva din casa sa.

16. Și cela ce va fi în câmp, nu se întorcă înapoi să ia haina sa.

17. Iar vai, celor ce vor aștepta în pintece, și celelalte vor veni în zilele acelea!

18. Că atunci va să sune cornul răsunării.

19. Că va fi în zilele acelea, ca acela, care n'a fost născut, să înceapă a zădărnici, și să meargă în munte.

20. Și de nu ar scurtă Dumnezeu zilele acelea, nu s'ar sfârși.

21. Că atunci va să sune cornul răsunării, și să sune cornul răsunării, și să sune cornul răsunării.

22. Așa și voi, când veți vedeă acestea făcându-se, să știți că aproape este lângă voi.

23. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

24. Is. 13, 10. 26. Dan. 7, 13.

27. Mat. 13, 41. 28. Mat. 24, 32, s. Luc. 21, 30.

29. A dom. Leg. 13, 1.

28. Iar voi vă păziți, că la- ta mea înainte am spus vouă toate.

24. Și în zilele acelea, după necazul acela soarele se va întunece, și luna nu va da lumina sa.

25. Și stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor clăti.

26. Și atunci voi vedeă pre Fiul Omului venind pre nori, cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pre îngeri săi și va aduna pre cei aleși și săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin vă învățați pilda: când madița lui este moale și frunzele, știți că aproape este vară;

29. Așa și voi, când veți vedeă acestea făcându-se, să știți că aproape este lângă voi.

30. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi.

31. Cerul și pământul va

trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de ziua aceea și de

33. Paziți-va, priveghiați și

34. Ca un om ce se duce

35. Priveghiați dar, că nu

36. Ca nu cumva venind

37. Iar cele ce vouă zic, tu-

CAPITOLUL XIV.

*Hristos uns cu mir. În la Carteghe
Cina cea de taină. Vânzarea Ru-
șă. Cum va tin Hristos. Primirea și
darea lui la Iherosolima. Măsură
măsură l. pat. l. m. l. m.*

Și era pe seară, și azmle, du-
pre două zile; și căutau Ar-
hieriei și Căptanarii, cum pre-
el cu vicleșug prinzându-l

2. Și ziceau: Nu în praznic,
ca să nu fie turburare întru

3. Și fiind el în Vitania, în
casa lui Simon leproșul, și
șezând el, a venit o muiere
având un alavastru cu mir de
nard curat, de mult preț, și
sfărâmând alavastrul, l-a tur-

4. Și erau unii de le părea
rău întru sine și ziceau: Pen-
truce se făcū această pagubă

5. Ca se păcăvina această
mai mult de trei sute de di-
nari și să se dea săracilor.
Și se răstiau asupra ei.

6. Iar Iisus a zis: Lăsați-o
pre dânsa; pentruce îi faceți

XIV. 1. Mat. 26, 1, s; Luc. 22, 1;
Ioan 11, 47. 3. Mat. 26, 1, s; Luc.
7, 36. Ioan 12, 1, s

32. Mat. 24, 36;
33. Mat. 25, 13; Luc. 12, 40
34. Luc. 19, 12.

supărare? că bun lucru a fă-
cut cu mine.

7. Că pre săraci pururea îi
aveți, cu voi, și când veți avea
puteți a le face lor bine, dar pre
mine nu mă aveți pururea.

8. Acdasta, ce a avut a fa-
cut; mai înainte a apucat de
a uns trupul meu spre în-
groapare.

9. Amin grăesc vouă: Ori
unde se va propovedi evan-
gelia aceasta, în toată lumea,
se va face ca se va povesti,
spre pomenirea ei.

10. Și Iuda Iscarioteanul,
unul din cei doisprăzece, a
mers la Arhieriei ca să-l vândă

11. Iar ei auzind s-au bu-
curat, și l-au fugăduit lui să-
deă bani. Și el căută cum, în
vreme cu prilej, l-ar da pre-
cel lor.

12. Iar în ziua cea d'întâi
a zămior, când se făcu paș-
tele, au zis către dânsul uce-
nicii lui: Unde voești să me-
dă gătim ca să mănânci

13. Și n' a trimis doi din u-

A doua Leg. 15, 11. 10. Mat.

11. 11. 22, 1. 12. Mat. 26, 17;

13. 13. 14.

cenicii săi și le-a zis lor: Mer-
geți în cetate, și va întîlni pe
voi un om ducând un vas
de lat cu apă; mergeți după
dânsul!

14. Și ori unde va intra, zi-
ceți stăpânului casei, că invă-
țatul zice: Unde este sala-
șul întru care să mănânc paș-
tile cu ucenicii mei?

15. Și el va arată vouă un
focșor mare, așternut gata; a-
colo gătiți nouă.

16. Și au eșit ucenicii lui
și au venit în cetate, și au a-
flat precum le zisese lor; și au
gătit paștile.

17. Și făcându-se seară, a
venit cu cei doisprăzece.

18. Și șezând ei și mănâcând,
a zis Iisus: Amin zic vouă, că
unul din voi va să mă vândă,
cel ce mănâncă cu mine.

19. Iar ei au început a se
întrista și a zice lui unul câte
unul: Nu cumva *sânt* eu? Și
altul: Nu cumva *sânt* eu?

20. Iar el răspunzând a zis
lor: Unul din doisprăzece, ca-
re întinge cu mine în blid.

21. Că Fiul Omului va mer-
ge, precum este scris pentru
dânsul; dar vai, omului ace-

17. Mat. 26, 20; Luc. 22, 21, 2.

luia, prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela.

22. Și mâncând ei, a luat Iisus pâne, și binecuvântând a frânt și a dat lor, și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind, a dat lor și au băut dintr'însul toți;

24. Și a zis lor: Acesta este sângele meu, al legii celei noi, care pentru mulți se varsă.

25. Amin zic vouă, că de acum nu voi mai bea din roada viței până în ziua aceea, când o voi bea pre ea nouă, întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Și dând laudă, au eșit în Muntele Maslinilor.

27. Și a zis lor Iisus: Toți vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta; că scris este: Bate-voiu păstorul și se vor împrăstia oile.

28. Dar după ce voi în-

via, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a zis lui: Deși toți se vor sminti, iar eu nu.

30. Și a zis Iisus lui: Amin zic ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori.

31. Iar el cu mult mai vârtos zicea: De mi s'ar întămpla a muri cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea însă și toți ziceau.

32. Și au venit în satul al cărui nume este Ghetșimani, și a zis ucenicilor săi: Sedeți aici până mă voi ruga.

33. Și a luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan cu sine, și a început a se spăimânta și a se mâhni.

34. Și a zis lor: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai înainte, a căzut pre pământ și se ruga, că, de este cu putință, să treacă dela dânsul acel diavol.

36. Și zicea: Ava, Părinte,

22. Mat. 26, 26; Luc. 22, 19; I Cor. 11, 24; 26. Mat. 26, 26; Luc. 22, 20; Ioan 18, 1. 27. Zah. 13, 7. Ioan 14, 28 c. 16, 1; Mat. 26, 32 c. 28, 17.

29. Luc. 22, 31; Ioan 18, 28. 30. c. 14, 32. Mat. 26, 31, 32; Luc. 22, 33; Ioan 18, 1.

toate sânt cu putință ție; treci dela mine paharul acesta, însă nu ceea ce voesc eu, ci ceea ce voești tu.

37. Și a venit și 'i-a găsit pre el dormind, și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși un cîas să priveghezi?

38. Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârduitor, iar trupul nepăstăreț.

39. Și iarăși mergând s'a rugat, acelaș cuvînt zicînd:

40. Și întorcîndu-se 'i-a adălat pre dînșii iarăși dormind (că erau ochii lor îngreuați), și a zis ce să-i răspundă.

41. Și a venit a treia oară și a zis lor: Dormiți de acum și vă odihniți; destul este; a venit cîasul; iată, se dă Fiul Omului în mîinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă, să mergem, iată, cel ce m'a vîndut, s'a adălat.

43. Și numind Iuda, încă trăind el, a venit Iuda, unul din cei doisprăzece, și cu el norod mult, cu săbii și cu lupti, dela Arhieriei și Cărtu-

44. Iar cel ce îl vînduse pre el, le dedese semn, zicînd: Pre care voi sărută, acela este; prindeți-l pre el și-l duceți cu pază.

45. Și venind, îndată s'a apropiat de el și 'i-a zis lui: Învățătorule, învățătorule. Și 'i-a sărutat pre el.

46. Iar ei și-au pus mîri le pre el și 'l-au prins.

47. Iar unul oare-carele din cei ce stau lângă el, scoțînd sabia, a lovit pre sluga Arhierelui și 'i-a tăiat urechea lui.

48. Și răspunzînd Iisus, a zis lor: Ca la un tâlhar ați eșit cu săbii și cu fuști să mă prindep?

49. În toate zilele am fost la voi în biserică învățînd, și nu m'ati prins; ci eu să se plîniască scripturile.

50. Și lăsîndu-l pre el, toți au fugit.

51. Iar un tânăr oare-care mergea după el, îmbrăcat cu giulgiu pre trupul gol, și 'l-au prins pre el tinerii.

52. Iar el lăsînd giulgiul, gol a fugit dela ei.

45. U. Imp. 20, 9. Ps. 68, 9, s. 56. Iov. 19, 13.

53. Și au dus pre Iisus la Arhiereu, și s'au adunat la dânsul toți Arhierei și Bătrânii și Cărturarii.

54. Și Petru, de departe mergea după ei, până înăuntrul, în curtea Arhiereului, și ședea împreună cu slugile și se încălză la foc.

55. Iar Arhierei și tot sfatul căutau împotriva lui Iisus măturie, ca să-l omoare, și nu aflau.

56. Că mulți mărturisiau minciuni asupra lui, și nu erau asemenea mărturiile lor.

57. Și unii sculându-se au mărturisit minciună asupra lui, grăind:

58. Că noi l-am auzit pre el zicând: Eu voiu strică această biserică făcută de mâni, și în trei zile alta nefăcută de mâni voi zidi.

59. Și nici așa nu eră asemenea mărturia lor.

60. Și sculându-se Arhiereul în mijloc, a întrebat pre Iisus, zicând: Nimic nu răspunzi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta?

61. Iar el tăcea, și nimic nu răspundea. Iarăși l-a întrebat pre el Arhiereul, și l-a zis lui: Au tu ești Hristosul, Fiul Ceiului Binecuvântat?

62. Iar Iisus a zis: Eu sânt; și veți vedea pre Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind cu norii cerului.

63. Iar Arhiereul rupându-și hainele sale, a zis: Ce ne mai trebuiesc nouă alte mărturii?

64. Ați auzit hula; ce vi se pare vouă? Iar ei toți l-au judecat pre el că este vinovat morții.

65. Și au început unii a-l scuipa pre el, și a-l acoperi lafa lui și a-l bate cu pumnul, și a zice lui: Prorocește! Și slugile îl băteau pre el cu palmele preste obraz.

66. Și fiind Petru jos în curte, a venit una din slujnicile Arhiereului,

67. Și văzând pre Petru încălzându-se, căutând la el, a zis: Și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, zicând: Nu știu, nici pricep ce

53. Mat. 26, 57; Luc. 22, 54; Ioan 18, 13. 58. Ioan 2, 10. 61. Is. 53, 7; Luc. 22, 57. 62. Mat. 24, 30. 66. Mat. 26, 69.

grăești tu. Și a eșit afară înaintea curții; și a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l pre el iarăși, a început a spune celor ce stau acolo, că și acesta dintr'înșii este. Dar el iarăși s'a lepădat.

70. Și preste puțin, cei ce stau acolo au zis lui Petru: Adevărat dintr'înșii ești, că galileean ești, și graiul tău seamănă.

71. Iar el a început a se blestemă și a se jură, că nu știu pre omul acesta de care ziceți.

72. Și a doua oară a cântat cocoșul. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul care l-a zis Iisus lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul de două ori, te vei lepăda de mine de trei ori. Și a început

plage

CAPITOLUL XV.

Patimile lui Hristos. Pogorârea de pe cruce și îngroparea

Și îndată dimineața, s'at fărând Arhierei cu Bătrânii și cu Cărturarii și toată adunarea, și legând pre Iisus, l-au dus și l-au dat lui Pilat.

VP. I. s. Mat. 27, 1; Luc. 23, 1. Ioan 18, 40, s.

2. Și l-a întrebat pre el Pilat: Tu ești împăratul iudeilor? Iar el răspunzând l-a zis lui: Tu zici.

3. Și multe grăiau asupra lui Arhieren.

4. Iar Pilat iarăși l-a întrebat pre el, zicând: Nimic nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc asupra ta.

5. Iar Iisus mai mult nimic n'a răspuns, cât se miră Pilat.

6. Iar la praznicul acela le sloboziă lor câte un vinovat, pre care cereau ei.

7. Și eră unul ce-l numă Varava, prins împreună cu soții lui, care în zarvă făcuseră ucidere.

8. Și strigând norodul a început a cere să le facă precum pururea le făcea lor.

9. Iar Pilat le-a răspuns lor, zicând: Voiți să slobozesc vouă pre împăratul iudeilor?

10. Că știa, că din pizmă l-au dat pre el Arhierei.

11. Dar Arhierei au îndemnat pre norod, ca mai vartos pre Varava să-l slobozească lor.

12. Iar Pilat răspunzând iarăși, le-a zis lor: Dar ce vo-

6. Ioan 18, 40.

îți să fac *acestui* pre care îl ziceți împăratu. Iudeilor?

13. Atunci ei iarăși au strigat: Răstignește-l pre el!

14. Iar Pilat le-a zis lor: Dar ce rău a făcut? Iar ei mai vartos strigau: Răstignește-l pre el!

15. Și Pilat vrând să facă pre voea norodului, le-a slobozit lor pre Varava, iar pre Iesus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii au adus pre el înlăuntrul curței, ce este divan, și au adunat toată oastea;

17. Și l-au îmbrăcat pre el în porfiră, și împietind cununa de spini, l-au pus lui.

18. Și au început a se închină lui, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

19. Și-l băteau preste cap cu trestie, și-l scuipiau pre el, și, punându-se în genunchi, se închinau lui.

20. Și după ce l-au batjocurit pre el, au dezbrăcat de pre el porfira, și l-au îmbrăcat în hainele sale, și l-au dus pre el să-l răstigniască.

21. Și au silit pre oare-care

Simon Chirinean, ce trecea, venind d'n țarină, tatăl lui Alexandru, și al lui Ruf, ca să ducă crucea lui.

22. Și l-au dus pre el la locul Golgota, care se tâlmăcește: locul căpățanei.

23. Și l-au dat lui să bea vin amestecat cu smirnă, dar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l pre el, au împărțit hainele lui, aruncând sorți pre dănele, cine ce va lua.

25. Și eră ciasul al treilea, și l-au răstignit pre el.

26. Și eră scrisoarea priceiului lui scrisă: **Impăratul Iudeilor**

27. Și împreună cu dânsul au răstignit doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga lui.

28. Și s'a plinit scriptura care zice: Și ai ce făc de lege s'a socotit.

29. Și cei ce treceau îl huliau pre el, clătănând capetele sale și zicând: Uai Cel ce strici biserica și în trei zile o zidești,

30. Mântuiește-te pre sineți și te pogoară de pre cruce.

16. Mat. 27, 27; Ioan 19, 3.

28. Is. 53, 12. 30. Luc. 23, 25.

31. Ascemenea încă și Armeriei bătându-și joc ziceau unul către altul, împreună cu Cărturarii: Pre alții a mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască?

32. Hristos, împăratul lui Israel, pogoare-se acum de pre cruce, ca să vedem și să credem într'insul. Și cei ce erau împreună cu el răstigniți îl scârtau pre el.

33. Iar când a fost ciasul al șaselelea, întunec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea cias.

34. Iar în ciasul al nouălea strigat Iesus cu glas mare zicând: *Eloi, Eloi, Lima Samaria!* Ce eră, tălmăcindu-l, Dumnezeuul meu, Dumnezeu, penă de ce l'ălsat?

35. Iar unii din cei ce stau acolo, auzind ziceau: Iată, pre Iesus strigă.

36. Și mergând unul și amărind un burete de oțet, și punându-l într'o trestie, îl adăugă pre el, zicând: Lăsați, să-l bem, nu veni-va l'he să-l dăure pre el?

37. Iar Iesus strigând cu glas mare, și-a dat duhul.

38. Și catapeteasma bisericel s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, cel ce stă în preajma lui, că așa strigând și-a dat duhul, a zis: Cu adevărat, omul acesta Fiul al lui Dumnezeu a fost.

40. Și erau și mulieri de departe privind, între care eră Maria Magdalina, și Maria muma lui Iacov celui mic și a lui Iosif, și Salomi,

41. Care, și când eră în Galileea, mergenu după el, și slujiau lui, și altele multe, care se suiseră cu el în Ierusalim.

42. Și iată seară făcându-se, de vreme ce eră vineri, care este marți înainte de sâmbătă,

43. A venit Iosif din Arimateea, sfetnic cu bun chip, care și acesta eră așteptând în preajma lui Dumnezeu, și îndrăznind a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iesus.

44. Iar Pilat s'a mirat de a murit așa curând; și chemând pre sutașul, l-a întrebat pre

40. Mat. 27, 55; Luc. 23, 49.

42. Mat. 27, 57, s.; Luc. 23, 50, s.; Ioan 19, 38, s.

dânsul de a murit demult.

45. Și înțelegând dela su-
tașul, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și cumpărând giulgiu,
și pogorându-l pre el, l-a în-
fășurat cu giulgiul, și l-a pus
în mormânt, care eră săpat în
peatră, și a prăvălit o peatră
pre ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalina și
Maria lui Iosif priviau unde îl
pun

CAPITOLUL XVI.

*Invierea lui Hristos. El se arată
ucenicilor. Înălțarea lui la cer.*

Și dacă a trecut sâmbăta,
Maria Magdalina și Maria
lui Iacov și Salomi au cum-
părat și înțezine ca să meargă
să-l ungă pre el.

2. Și foarte de dimineață, în-
tru una a sâmbetelor, au ve-
nit la mormânt, răsărind soa-
rele.

3. Și ziceau una către alta:
Cine va prăvăli nouă peatra
de pre ușa mormântului?

4. Și căutând au văzut pea-
tra prăvălită, că eră mare
foarte.

5. Și intrând în mormânt

au văzut pre un tânăr șezând
de-a dreapta, îmbrăcat în veș-
mânt alb; și s'au spăimântat.

6. Iar el a zis lor: Nu vă
spăimântați; pre Iisus căutați.
Nazarineanul cel săstăgnit; s'a
sculat, nu este aici; iată locul
unde l-au pus pre el.

7. Deci mergeți de spuneți
ucenicilor lui și lui Petru, că
va merge mai înainte de voi
în Galileea; acolo îl veți ve-
deă pre el, precum a zis vouă.

8. Și eșind au fugit dela
mormânt, că erau cuprinse de
cutremur și de spaimă, și ni-
măru nimic n'au spus, că se
temeau.

9. Iar după ce a înviat Iisus,
dimineața, în ziua cea d'întâi
a săptămânei, s'a arătat întâi
Mariei Magdalinei, dintru ca-
re scosese șapte draci.

10. Aceea mergând a ves-
tit celor ce fuseseră cu el, care
plângeau și se tânguiau.

11. Și aceia auzind că este
viu și a fost văzut de dânsa,
nu-l crezută.

12. După aceea s'a arătat
într'alt chip, la doi dintre dâ-
nșii, care mergeau la o țarină.

XVI, 1 Mat. 28, 1, 2; Luc. 24, 1, 2.

12. Luc. 24, 16.

13. Și aceia mergând, au aceste semne vor urmă: Întru
celorlalți, dar nici pre a- numele meu draci vor scoate;
nu l-au crezut. în limbi noi vor grăi;

14. Iar după aceea șezând 18. Șerpi vor lua; și de vor
cel unsprăzece, li s'a arătat, beă ceva de moarte, nu l va
imputat necredinței lor și vătămă pre ei; pre bolnavi
trirei inimii, căci celor ce mările își vor pune și bine le
au văzut pre el că a înviat, va

15. Și a zis lor: Mergeți în 19. Deci Domnul, după ce
lumea, și propoveduți a grăit cu dânsii, s'a înălțat
anghelii la toată zidirea. la cer și a șezut de-a dreapta
lui Dumnezeu.

16. Că ce va crede și se 20. Iar ei eșind, au propo-
bolează, se va mântui; iar vedut pretutindenea, Dom-
cu nu va crede, se va o- nul împreună lucrând, și cu-
vantu. adevărindu-l, prin sem-

17. Și celor ce vor crede, nele ce urmau; amin.

1. Mat. 28, 1, 2; Ioan. 20, 1, 2.

2. Luc. 24, 1, 2; 1 Cor. 15, 1, 2.

3. Luc. 24, 1, 2; 1 Cor. 15, 1, 2.

18. Luc. 10, 19; Fapt. 28, 1, 2.

19. Luc. 24, 1, 2; Fapt. 1, 1, 2.

20. Fapt. 3, 1, 2; 14, 1, 2; Evr. 2, 1, 2.

SFANTA EVANGHELIE

DELA

LUCA

CAPITOLUL I.

*Nașterea lui Ioan Botezătorul
Buna-Vestire. Închinăciunea Ma-
riei la Elisavet și cântarea ei, Dezle-
garea limbii lui Zaharia și*

De vreme ce mulți s'au
apucat a alcătuî po-
vestire pentru lucr-
rile cele ce au fost adeverite
întru noi.

2. Precum au dat nouă cei
ce dintru început au fost sin-
guri văzători și slujitori cu-
vântului,

3. Păruți-mi-s'a și mie, ur-
mând toate dintâi cudeamă-
runtul, pre rând a scrie ție,
puternice Teofile,

I. 3. Fapt. 1, 1

1. Ca să cunoști întâirea
cuvintelor de care te-ai învă-
țat.

5. Fost-a în zilele lui Irod,
împăratul Iudeei, un preot
oare-care anume Zaharia, din
rândul preoției lui Avia, și fe-
mea lui, din fetele lui Aaron,
și numele ei Elisavet.

8. Și erau drepti amândoi
înaintea lui Dumnezeu um-
blând întru toate poruncile și
îndreptările Domnului, fără
prihană.

7. Și n'aveau ei feciori, pen-
trucă Elisavet eră stearpă, și
amândoi erau batrâni în zile
lor.

5. Mat. 2, 1, I. Par. 25, 1
I. Lev. 1, 1

LUCA

1, 22

16. Și a fost când a slujit el, Israel va întoarce la Domnul
în anul săptămânei sale, în-
aintea lui Dumnezeu,

17. După obiceiul preoției,
n'a întâmpnat a tămădi, în-
în biserica Domnului.
10. Și toată mulțimea no-
rodului eră rugându-se afară,
în vremea tămăderii.

1. Și i s'a arătat lui îngerul
domnului, stând d'a dreapta
său în vremea tămăderii.

sp. imăntat Zaha-
Azându-l, și frică a căzut
dânsul.

lar îngerul a zis către
el. Nu te teme, Zahario,
a auzit rugăciunea ta, și
re- ta Elisavet va naște
tu și vei chema numele
n.

va fi ție bucurie și
și mulți de nașterea
vor bucură.

A va fi mare înaintea
tuturii, și vin și siche-
rea, și se va umplea
stănt, încă din pân-
acei sale.

pre mulți din fiii lui

Israel va întoarce la Domnul
Dumnezeul lor

17. Și el va merge înaintea
lui cu dânsul și cu puterea lui
Ilie, ca să întoarcă inimile pă-
rinților spre fii și pre cei ne-
ascultători întru înțelepci-
nea dreptilor; să gătiască
Domnului norod mai înainte
gătit.

18. Și a zis Zaharia către
înger: Din ce voi cunoaște
aceasta? că eu sunt batrân și
femea mea trecută în zilele
sale

19. Și răspunzând îngerul,
a zis lui: Eu sunt Gavriil, cea
ce stau înaintea lui Dumne-
zeu, și sunt trimis a grăi către
tine și a binevesti ție acestea.

20. Și iată, vei fi tăcând, și
neputând a grăi până în ziua
când vor fi acestea, pentru-
că n'ai crezut cuvintelor mele,
care se vor împlini la vremea
lor.

21. Și așteptă norodul pre
Zaharia și se mira că zăbovia
el în biserică.

22. Și eșind, nu putea să
grăiască lor, și au cunoscut

1. Mal. 3, 1; III
Jud. 13, 1; Dan.
10, 1

17. Mal. 4, 1; 18. Fac. 17, 1
19. Dan. 8, 1 și 9, 1; III Imp.
17, 1; Ps. 102, 1; Apoc. 7, 1

plinit vremea să nască, și a născut fiu;

58. Și au auzit cei ce locuiau împrejur și rudeniile ei, că a mărit Domnul mila sa cu dânsa, și se bucurau împreună cu dânsa.

59. Și a fost în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncu; și-l chemau pre numele tatălui lui: Zaharia.

60. Și răspunzând muma lui, a zis: Nu, ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către dânsa, că nimeni nu este întru rudenia ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să-l cheme pre dânsul.

63. Și cerând el panahidă a scris, zicând: Ioan va fi numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și s'a deschis gura lui îndată, și limba lui, și grăia, laudând pre Dumnezeu.

65. Și s'a făcut frică preste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și întru toată laturea de prin munții Iudei s'au vestit toate cuvintele acestea.

58. Is. 41, 9. 59. Fac. 17, 19; Lev. 12, 1.

66. Și au pus toți cei ce auziau în inima lor, zicând: Oare ce va să fie pruncu acesta? Și mâna Domnului eră cu dânsul.

67. Și Zaharia tatăl lui s'a umplut de Duh Sfânt și a prorocit, zicând:

68. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare norodului său,

69. Și a ridicat corn de mântuire nouă, în casa lui David slugei sale;

70. Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai lui.

71. Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâna tutarilor celor ce ne urăsc pre noi;

72. Să facă milă cu părinții noștri și să-și aducă aminte de legătura lui cea sfântă,

73. De jurământul care s'a jurat către Avraam părintele nostru;

74. Să ne dea nouă, fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

75. Să-i slujim lui întru

66. Is. 1, 3 și 2, 22. 68. Ps. 103, 13. 69. Ps. 103, 17. 70. Ier. 23, 6. 71. Ept. 3, 11. 73. Fac. 22, 16. 74. Ier. 31, 22. 75. Colas. 1, 22.

nienie și întru dreptate întru lui, în toate zilele vieții lumii.

2. (Această scrisoare întâi s'a făcut, domnind în Siria Chirineu).

3. Și mergeau toți să se scrie, fiecare în cetatea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, la Iudeea, în cetatea lui David, care se cheamă Vitleem (pentru că eră el din casa și din seminția lui David).

5. Să se scrie cu Mariam, cea logodită lui muere, fiind greă.

6. Și a fost când erau ei acolo, s'au umplut zilele ca să nască ea.

7. Și a născut pre fiul său cel întâi născut, și l-a înfășat pre dânsul și l-a culcat în esle, pentru că nu aveau ei loc la gazdă.

8. Și păstori erau într'aceleași lature petrecând și păzind strei de noapte împrejurul turmei lor.

9. Și iată, îngerul Domnului a statut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit

CAPITOLUL II.

Întru Iul Hristos. Îngerul vestesc

în biserică. Simeon și Ana. În biserică întrebându-se cu dascălu legii.

Fost în zilele acelea, e-

3, 3 77. Ier. 31, 22.

Aut. 4, 2. Zah. 3, 9; 6, 12.

Is. 9, 2.

II. 4. Mih. 5, 1, 2; Mat. 2, 6.

7. Mat. 1, 18 și 1, 19; Dan. 7, 10.

împrejurul lor; și s'au înfricoșat cu frică mare

10. Și le-a zis lor îngerul. Nu vă temeți, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot norodul

11. Că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta va fi vouă semn: Află-veți un prunc înfășat, culcat în esle.

13. Și iată s'a făcut, în preună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pre Dumnezeu și zicând:

14. Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, și pre pământ pace, între oameni bunăvoire

15. Și a fost dacă s'au dus dela dâșii îngerii la cer, și păștorii au zis unii către alții: Să mergem dară până la Vitteem și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul a arătat nouă.

16. Și au venit degrabă și au aflat pre Mariam și pre Iosif și pruncul culcat în esle

17. Și văzând au spus pentru cuvântul ce se grăise lor de pruncul acesta.

14. Is. 57, 19; Efes. 2, 14.

18. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce s'au zis de păștori către dâșii

19. Iar Mariam păzia toate cuvintele acelea, punându-le întru inima sa.

20. Și s'au întors păștorii, slăvind și lăudând pre Dumnezeu de toate cele ce au auzit și au văzut, precum s'a zis către dâșii.

21. Și când s'au umplut opt zile, ca să-l tae pre el împrejur, s'a chemat numele lui: Iisus, care s'a numit de înger mai înainte de a se zemișli el în pânțec.

22. Și când s'au umplut zilele curăprei ei, după legea lui Moisi, l-au suit pre el în Ierusalim ca să se boteze în pânțec Domnului.

23. (Precum este scris în legea Domnului: Toată parvulețu care se naște de femeie să se boteze în pânțec Domnului se va chema);

24. Și ca să dea jertfă, după legea Domnului, o pereche de turturele, sau doi pui de pînă

21. Fac. 17, 19; Lev. 12, 9; Luc. 1, 21; 22. Lev. 12, 9. 23. Eș. 13, 2. 24. Lev. 12, 9

Și iată, era un om în dâșii Simeon, și a zis către anume Simeon; și

el era drept și temăruț, așteptând era lui Israil, și Duhul Sfânt să nu vadă până ce va vedea stostul Domnului.

35. (Și prin însuși sufletul lui va trece sabie), ca să descopere dela multe inimi cugetele.

36. Și era Ana prorocița, fata lui Fanuil, din neamul lui Asir. Aceasta împărănise în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani din fecioria sa,

37. Și aceasta a fost văduvă ca la optzeci și patru de ani, care nu se depărta dela biserică, cu posturi și cu rugăciuni, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea;

38. Și aceea într'acel cias venind, se mărturisiă Domnului și grăia pentru dânsul tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

39. Și după ce au săvârșit ei toate după legea Domnului, s'au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.

40. Iar pruncul crește și se întăria cu duhul, umplân-

Dom. 9, 10; I Petr. 2, 7. 32. I Imp. 1, 22; I Tim. 5, 1.

du-se de înțelepciune; și darul lui Dumnezeu eră preste dăruială.

41. Și se duceau parinții lui în fiecare an în Ierusalim, la praznicul paștilor.

42. Și când a fost de doisprăzece ani, suindu-se ei în Ierusalim, după obiceiul praznicului.

43. Și sfârșind zilele, când s'au întors ei, a rămas Iisus pruncul în Ierusalim; și n'au știut Iosif și muma lui.

44. Și socotind că este el cu alte soții, au venit eale de o zi; și l-au căutat pre el prin rudeni și prin cunoscuți.

45. Și neaflându-l, s'au întors în Ierusalim, căutându-l pre el.

46. Și a fost, după trei zile l-au aflat în biserică, șezând în mijlocul dascălilor, ascultându-i și întrebându-i pre ei.

47. Și se minunau toți, ce-l auziau pre dânsul, de priceperea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându-l pre el, s'au spăimântat și a zis către el muma lui: Fiiule, căci ai făcut nouă așa? Iată, tatăl tău

41. Eș. 34, 23. 47. Mat. 7, 21. Marc. 1, 32.

și eu dorindu-te, te căutam.

49. Și a zis către dânsii. Ce este că mă căutați? Au n'au știut că întru cele ce sânt ale Tatălui meu se cade mie să fiu?

50. Și ei n'au înțeles graiul care a grăit lor.

51. Și s'a pogorit împreună cu dânsii și a venit în Nazaret și eră supunându-se lor, iar muma lui păzia toate graiurile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporiă cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

CAPITOLUL II.

Preporodirea lui Ioan și Mărturia lui despre Hristos. Botezul lui Hristos.

Iar în anul al cinsprăzecelea al împărăției lui Tiberie Chesarului, domnind Pilat din Pont în Judeea, și Irod stăpânind a patra parte pre Galileea, iar Filip, fratele lui, stăpânind a patra parte pre Ituria și pre laturea Trahoniei, și Lisanie a patra parte stăpânind pre Avilinia;

2. În zilele arhierilor Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui

mezeu către Ioan fiul Zahi în pustie.

Și a venit în toată latitudinalul, propoveduind zădul pocăinței întru erta-

Precum este scris în cuvintelor Isaiei prorocului zice: Glasul celui ce

în pustie: Gătiți calea

du, cepte faceți că-

alea se va um-

antele și măgu-

ri; și vor fi cele

te, și cele colțu-

mede;

și tot t t trupul

Dumnezeu.

zicea noroadelor

geau să se bo-

Pui de năpârce,

voia să se bote-

cea ce va să fie?

Iar roduri vred-

ință, și nu înce-

tru voi: Tată a-

mezeu de,

Dumnezeu și din

on să ridice filii

9. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și-l întrebau pre el noroadele, zicând: Dar ce vom face?

11. Răspunzând, zicea lor: Cel ce are două haine, să dea celui ce n'are; și cel ce are bucată, asemenea să facă.

12. Și au venit și vameșii să se boteze dela dânsul, și au zis către el: Învățătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către dânsii: Nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceți.

14. Și-l întrebau și ostașii, zicând: Și noi ce vom face? Și a zis către dânsii: Pre nimeni să nu asupriți, nici să cleveți, și să vă învestulați cu lesile voastre.

15. Iar așteptând norodul și cugetând toți întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Hristos.

16. Răspuns-a Ioan tuturor, zicând: Eu cu apă vă botez pre voi; dar vine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i deslegă cureaua încălțămintelor lui. A-

1. Mat. 1, 4. Ioan 1, 19. 18, 62, 10.

ispitești pre Domnul Dumnezeu tău.

13. Și sfârșind diavolul toată ispita, a fugit dela dânsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus întru puterea Duhului în Galileea, și vestea a eșit despre el în toată laturea aceea.

15. Și el învăță în sinagogurile lor, slăvindu-se de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde eră crescut, și a intrat după obiceiul său în ziua sâmbetei în sinagogă, și s'a sculat să cetiască.

17. Și i s'a dat lui cartea Isaiei prorocului. Și deschizând cartea, a aflat locul unde eră scris:

18. Duhul Domnului preste mine, pentru care m'a uns bine-a-vesti săracilor; m'a trimis a tămădui pre cei zdrobiți la inimă, a propovedui robilor ertare și orbilor vedere, a slobozi pre cei sfărâmați, întru ușurare,

19. A propovedui anul Domnului priimit.

20. Și închizând cartea, o

a dat slugiei, și a șezut; și ochii tuturor din sinagogă erau privind spre el.

21. Și a început a zice către dânsii, că astăzi s'a plinit scriptura aceasta întru urechile voastre.

22. Și toți îl mărturisiau pre el, și se mirau de cuvintele darului care eșiau din gura lui. Și ziceau: Au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și a zis către ei: Cu adevărat veți zice mie pilda aceasta: Doctore, vindecă-te pre sineți; câte am auzit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24. Și a zis: Amin grăesc vouă, că nici un proroc nu este priimit în patria sa;

25. Și într'adevăr grăesc vouă: Multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, când s'a încuiat cerul trei ani și șease luni, cât s'a făcut foamete mare preste tot pământul.

26. Și către nici una dintr'acelea n'a fost trimis Ilie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o muliere văduvă.

14. Mat. 4, 19; Marc. 1, 14.

16. Mat. 13, 16, s.; Marc. 6, 1; Neem. 8, 4, s. 18. Is. 61, 1.

23. Mat. 4, 19. 24. Ioan 4, 44.

25. III Imp. 17, 1, s. și 18, 1; Iac. 5, 17.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Elisei prorocului în Israel, și nici unul dintr'insii nu s'a curăpt, fără numai Neeman Sirianul.

28. Și s'au umplut toți de mânia în sinagogă, auzind a-

29. Și sculându-se l-au scos pre el afară din cetate, și l-au dus pre el până în sprânceană muntelui pre care eră zidită cetatea lor, ca să-l arunce jos;

30. Dar el trecând prin mijlocul lor, s'a dus,

31. Și s'a pogorit în Capernaum, cetate a Galileei, și a învățat pre ei sâmbăta.

32. Și spăimântat de înfruntarea sa, căci cu stăpânire eră cuvântul lui.

33. Și în sinagogă eră un om, care aveă duh de drac necurat, și a strigat cu glas tare,

34. Grăind: Lasă, ce este nouă și ție Iisuse Nazarinea-

35. Și tu ce perzi pre

36. Te știu pre tine cine

37. Stăutul lui Dumnezeu.

38. Imp. 8, 14. 30. Ioan 8, 14.

39. Mat. 4, 11; Marc. 1, 21; Ioan 6, 12. 7, 13 și 22, 26; Ioan 8, 1, s. Marc. 1, 22.

35. Și l'a certat pre el Iisus, grăind: Taci, și ești dintr'insul. Și aruncându-l pre el dracul în mijloc, a eșit dintr'insul, nimic vătămându-l pre el.

36. Și s'a făcut spaimă preste toți, și se întebau între sine, zicând: Ce este cuvântul acesta? căci cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate, și lasă.

37. Și se ducea vestea de el în tot locul cel de prin prejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon eră cuprinsă de friguri mari, și l-au rugat pre el pentru dânsa.

39. Și stând lângă ea, a certat frigurile și o au lăsat pre dânsa, și îndată sculându-se, slujia lor.

40. Și apăsând soacra, toți câți aveau bolnavi cu multe feluri de boale, i-au dus pre ei către dânsul, iar el pre fiecare din ei punându-și mâni-le, i-a tămăduit pre ei.

41. Și eșiau și draci din mulți, strigând și grăind, că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Și certându-i, nu-i lăsa pre dânsii să grăiască,

42. Mat. 8, 14, s. 4. Marc. 1, 34, s.

căci îl ştiau că el este Hristos, a zis către Simon: Depărtează-o la adânc şi aruncaţi mrejele voastre spre vânăre.

5. Şi răspunzând Simon, a zis lui. Învăţătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins; dar după cuvântul tău voi arunca mreaja.

6. Şi aceasta făcând, au prins mulţime multă de peşti, şi se rupea mreaja lor.

7. Şi au făcut semn soţilor sale, care erau într'altă corabie, ca să vină şi să le ajute lor. Şi au venit, şi au umplut amândouă corăbiile, cât se afundau ele.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, grăind: Eşi dela mine, că om păcătos sânt, Doamne.

9. Că-l cuprinsese pre el spaimă, şi pre toţi cei ce erau cu dânsul pentru cîinare peştilor pre care prinseseră.

10. Aşiderea şi pre Iacov, şi pre Ioan, feciorii lui Zevedei, carli erau soţi lui Simon. Şi a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei vâna oameni.

11. Şi scoţând amândouă corăbiile la pământ, lăsând toate, au mers după dânsul.

Capitolul V. Iisus cu vameşii. Despre post.

Şi a fost când îl îmbulziă pre el horodul, ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, şi el stă lângă iezerul Ghenisaretului.

2. Şi a văzut două corăbii stând lângă iezer; iar pescarii eşind dintr'însele, spălau mrejele.

3. Şi intrând într'o corabie, care era a lui Simon, l-a rugat pre el s'o depărteze puţin dela pământ; şi şezând învâţă pre noroade, din corabie.

4. Iar dacă a încetat a grăi, V. 1 Marc. 1, 16.

Şi a fost când era el rea Domnului era spre a-l tămădui pre el.

18. Şi iată, nişte băbaţi purtând în pat pre un om, care era slabănog, şi căutau să-l ducă pre el înăuntrul şi să-l puna înaintea lui.

19. Şi neaflând pre unde să-l ducă, pentru norod, suindu-se d'asupra acoperământului, printre cărămizi la el, slobozit pre dânsul ca patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Şi văzând credinţa lor, a zis lui omule, cărtă-ţi-se fie păcatele tale.

21. Şi au început a cugeta Cărturarii şi Fariseii, grăind: Cine este acesta ce grăeşte hule? Cine poate să erte păcatele, fără numai numai Dumnezeu?

22. Iar cum se aşeză Iisus gândurile lor, răspunzând a zis către dânsii: Ce gândiţi întru inimile voastre?

23. Ce este mai lesne a zice: Cărtă-ţi-se fie păcatele tale, sau a zice: Scoală şi umblă Ierusalimului; şi pute-

18. Mat. 1, 16, 18.

19. Mat. 1, 19.

18. Mat. 9, 1; Marc. 2, 3; Fapt. 9, 38. 21. Is. 43, 26.

are Fiul Omului pre pământ a ertă păcatele (a zis slăbă-
nogului): Ție grăesc: Scoală,
și luând patul tău, mergi la
casa ta.

25. Și îndatăși sculându-se înaintea lor, a luat patul pe care zăcea și s'a dus la casa sa, slăvind pre Dumnezeu.

26. Și spaimă a cuprins pre
toți, și slăviau pe Dumnezeu,
și s'au umplut de frică, gră-
ind: Am văzut lucruri minu-
nate astăzi.

27. Și după acestea a eșit și a văzut pre un vameș, a-nume Levi, șezând la vamă, și i-a zis lui: Vino după mine.

28. Și lăsând toate, s'a sculat și a mers după dânsul.

29. Și i-a făcut Levi lui ospăț mare în casa sa. Și eră norod mult de tineri și de alții, cari ședeau cu ei.

30. Și cărtiau Cărturarii lor
și Fariseii către ucenicii lui,
grăind: Pentru ce cu vameși,
și cu păcătoși mâncați și beți?

31. Și răspunzând Iisus a zis către ei: N'au trebuință de doftor cei sănătoși, ci, cei bolnavi.

27. Mat. 9, 9; Marc. 2, 14.

pre cei drepți, ci pre cei pă-
cătoși la pocăință.

33. Iar ei au zis către el: Poartă-te cu oamenii lui Ioan postec adese ori și rugăciuni fac, așijderea și ai Fariseilor, iar ai tăi mănâncă și beau?

34. Iar el a zis către dânsii: Au doară puteţi pre fiu nunţei să-i faceţi să postiască pe câtă vreme este mirele cu dânsii?

35. Dar vor veni zile, când se va lua mirele dela dânșii, și atunci vor postî într'acele zile

36. Și grăia și pildă către
dânșii: Nimeni nu pune pe
tec de haină nouă la haină
veche; iar de nu, și pre cea
nouă o rupe, și la cea veche
nu se potrivește petecul cel
ce este dela cea nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în foi vechi; iar de nu, va sparge vinul cel nou pre foi, și el se va vărsa, și foile vor peri;

38. Ci vinul nou se cade să-l pună în foi noi; și amândouă se vor ține.

39. Și nimenea care bea de
cel vechiu, îndată voește de

33. Mat. 9, 14; Marc. 2, 18.

27. Mat. 9, 9; Marc. 2, 14.

oul nou; că zice: Cel vechiu
oul bun este.

CAPITOLUL VI.

1. Mămăi rup spice sâmbăta. Omul
 2. Chemarea Aposto-
 3. Inbreaza de vrăjmași.
 4. A nu mîlci pe aproapele. Zidirea
 pe temele bune.

Și a fost într-o sâmbătă, a
treia cea dintâi, tre-
burii prin de hanatul, și
amuzându-se ucenicii lui spice
și iudeii, frecându-le cu mâ-
nile.

1. Iar unde-căi din Farisei
2. Ce faceți care
3. face sâmbăta?

A-ți răspunzând Iisus a
celui dănaș: Nici aceasta
nu-ți ești, ce a făcut David
când a lămânzit el însuși și
a murit cu dănașul?

...când pânne
...râncat,
...ce era ca
...să-l ră-
...tind numai preoții?

... și al sâmb-

6. Și a fost și în altă sâmbătă a intrat el în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mână cea dreaptă era uscată.

7. Și îl pândiau pre el Cărturarii și Fariseii, de-l va vindecă sâmbăta, ca să aște vină asupra lui.

8. Dar ei ştia gândurile lor, a zis omului care avea mână ascuţită: „Nu te şi stai în mijloc, iar ei sculându-se, a statut.”

9. Atunci a zis Iisus către ei dânsii: Întrebă-voi pre voi: Ce se cade sâmbăta, bine a face sau rău a face? suflet a mântui sau a perde?

10. Și căutând spre toți aceștia, a zis lui. întindeți mâna ta. Iar el a făcut așa. Și a venit mâna lui la starea cea dintâi, sănătatea ei și cecalaltă.

11. În ce caz ai înfrun de
nebu ne și vor ba u nu l cu
at u ce u ti face u u Isus.

12. Și a fost în zilele acestea, a zis la munte să se rouge; și toată noaptea a petrecut într-o rugăciunea lui Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziua,

1941 Marc. 2, 18.

13. c. 9, 1; Marc. 8, 14, 9.

a chemat pre ucenicii săi, și alegând dintre dâșii doisprăzece, pre cari și apostoli i-a numit.

14. Pre Simon (pre care l-a și numit Petru) și pre Andrei fratele lui, pre Iacov și pre Iohana, și pre Filip și pre Bartolomei,

15. Pre Matei și pre Toma, pre Iacov al lui Alfei și pre Simon ce se cheama Zilot,

16. Pre Iuda al lui Iacov și pre Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. Și pogorându-se cu dâșii a stăcut în loc șes, și mulțimea ucenicilor lui, și mulțime multă de norod din toată Iudeea și din Ierusalim și de pre lână marea Tiberului și din Sidonului, ca să venise a se asculte pre el și să se tămăduiască de neputințele sale,

18. Și cei ce se chinuiau de duhuri necurate, și se vindecau.

19. Și tot norodul căută să se atingă de el, că putere eșia din el, și vindecă pre toți.

20. Și el ridicându-și ochii săi spre ucenicii lui, zicea: Fericiți *sânteși* săracilor, că a

voastră este împărăția lui Dumnezeu

21. Fericiți *sânteși* cari nă-mânziți acum, că vă veți sătură. Fericiți *sânteși* cari p'ângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pre voi oamenii și vă vor despartî pre voi, și vă vor ocări, și vor scoate numele vostru ca un rău pentru Iehi On alui

23. Bucurați-vă într'acea zi și săltați, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că într'acest chip făceau prorocilor părinții lor.

24. Însă vai vouă bogaților, că vă luați mângăierea voastră.

25. Vai vouă celor ce se sârtășiți acum, că veți plânge și vă veți tângui.

26. Vai vouă, când vă vor zice bine toți oamenii; că într'acest chip făceau prorocilor mincinoși părinții lor.

27. Că vouă grăesc, celor ce auziți: Iubiți pre vrăjmașii

28. Bine faceți celor ce vă urăsc pre voi,

29. Binecuvântați pre cei ce blestemă pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă fac rău.

30. Și tot celuia ce cere dela tine, dă; și dela cela ce îți ia haina, nu-i opri

31. Și precum voiești ca să te iubească, și tu iubește pre ei, ca să te iubească și tu.

32. Și de Iubiți pre cei ce vă urăsc pre voi, ce dar este vouă? că și păcătoșii iubesc pre cei ce îi iubesc pre dâșii.

33. Și de Iubiți bine celor ce vă urăsc, și de Iubiți vouă bine, ce dar este vouă? că și păcătoșii a-

34. Nu judecați, și nu vă veți judeca; nu osândiți, și nu vă veți osândi; ertați, și vi se va erta;

35. Dăți, și vi se va da vouă; mascați dină, în masca și pre d'asupra vărsându-se vor da în sânul vostru, ca să curgeți și măsurați care veți măsură, se va măsură vouă.

36. Și le-a zis lor și pildă: Au a doua poartă orib pre voi să povățuiască? Au nu amândoi vor căde în groapă?

37. Nu este cunoscăm pre stă de dascălul său, dar tot cel desăvârșit va fi ca dascălul său

38. Și ce veți șterge de pe ce este în scrial fructul său, dar

39. Es 31, 8; Is 102, 1; 37. Rom. 2, 1; Marc 4, 23.

40. Ioan 15, 37

41. Mat. 7, 3

ștri, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi,

28. Binecuvântați pre cei ce blestemă pre voi, și vă rugați pentru cei ce vă fac rău.

29. Și tot celuia ce cere dela tine, dă; și dela cela ce îți ia haina, nu-i opri

30. Și precum voiești ca să te iubească, și tu iubește pre ei, ca să te iubească și tu.

31. Și de Iubiți pre cei ce vă urăsc pre voi, ce dar este vouă? că și păcătoșii iubesc pre cei ce îi iubesc pre dâșii.

32. Și de Iubiți bine celor ce vă urăsc, și de Iubiți vouă bine, ce dar este vouă? că și păcătoșii a-

33. Nu judecați, și nu vă veți judeca; nu osândiți, și nu vă veți osândi; ertați, și vi se va erta;

34. Dăți, și vi se va da vouă; mascați dină, în masca și pre d'asupra vărsându-se vor da în sânul vostru, ca să curgeți și măsurați care veți măsură, se va măsură vouă.

35. Și le-a zis lor și pildă: Au a doua poartă orib pre voi să povățuiască? Au nu amândoi vor căde în groapă?

36. Nu este cunoscăm pre stă de dascălul său, dar tot cel desăvârșit va fi ca dascălul său

37. Și ce veți șterge de pe ce este în scrial fructul său, dar

38. Es 31, 8; Is 102, 1; 37. Rom. 2, 1; Marc 4, 23.

39. Ioan 15, 37

40. Mat. 7, 3

41. Mat. 7, 3

42. Mat. 7, 3

43. Mat. 7, 3

44. Mat. 7, 3

45. Mat. 7, 3

46. Mat. 7, 3

47. Mat. 7, 3

48. Mat. 7, 3

49. Mat. 7, 3

50. Mat. 7, 3

51. Mat. 7, 3

52. Mat. 7, 3

53. Mat. 7, 3

bârna care este în ochiul tău n'o simți?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot ștercul care este în ochiul tău, însuși nevăzând bârna care este în ochiul tău? Făgarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți ștercul care este în ochiul fratelui tău.

43. Că nu este pom bun care face roadă rea, nici pom rău care face roadă bună.

44. Că tot pomul din roada sa se scuturaste; că nu adună smochine din măcăcini, nici din rug culeg struguri.

45. Omul cel bun din vistieria cea bună a inimei sale scoate cele bune; și omul cel rău din vistieria cea rea a inimei sale scoate cele rele; că din prisosința inimei grăește gura lui.

46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic?

47. Tot cela ce vine către mine și aude cuvintele mele și le face pre ele, voua arăta vouă cui este asemenea.

45. Mat. 12, 33 47. Rom. 2, 13; Iac. 1, 22

48. Asemenea este omul care și zidește casă, care a săpat și a adâncit și a pus temeliea pre peatră; și vărsare de ape făcându-se, a lovit râul în casa aceea, și nu o putut clăti pre ea, căci era întemeiată pre peatră.

49. Iar cela ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa și pre pământ fără de temelie; în care a lovit râul și îndată a căzut, și s'a făcut slăbăniea casei aceea mare.

CAPITOLUL VII.

*Capitolul VII. Să se luze
ereca fiului văduvei din Nain. Tru-
să se luze. Măcar, 140 W. 184.
Pilda cu cei doi daiornici.*

Si după ce a sfârșit toate cuvintele sale într-un auzul norodului, a intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș fiind bolnavă, vrea să moară care era la dânsul de cinstire.

3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul bătrâni ai lui deilor, rugându-l pre el ca să vină să mântuiască sluga lui.

VII. 2. Mat. 8, 5, s.

4. Iar ei venind către Iisus rugau pre el cu deadinsul, că este vrednic celui. Iar ei vei da aceasta.

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga el o a zidit omul.

6. Iar Iisus mergea cu dânsul. Și nefind el departe de ei, a trimis la dânsul sutășii prieteni, grăind lui: Doamne, că nu sunt aici, că au să vină din loc ca să intri sub acoperământul meu;

7. Pentru aceea nici pre mine nu m'am socotit a fi vrednic a veni către tine, ci zi cu vântul, și se va tămădui ușa mea.

8. Că și eu sânt om răndit sub dregătorie, având și sinemi slujitori, și zic estuia: Mergi, și merge; și tina: Vino, și vine; și slugei ele: Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus auzind acestea a minunat de el, și întorcându-se a zis norodului, că mergea după dânsul: Grăvovă, că nici întru Israel m'afiat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimis acasă, au aflat pre sluga bolnavă, sănătoasă.

11. Și a fost după aceea mergea într-o cetate ce se cheama Nain, și împreună cu dânsul mergeau ucenicii lui mulți și norod mult.

12. Iar dacă s'a apropiat către poarta cetății, iată, scoteau pre un mort, fiu unul născut al maicei sale, și aceea era văduvă; și norod mult din cetate era cu dânsa.

13. Și văzându-o pre dânsa Domnul, i s'a făcut milă de ea, și a zis ei: Nu plâng.

14. Și apropiindu-se, s'a atins de pat; iar cei ce îl duceau, au stătut, și el a zis: Tănărul, ție grăesc: Scoală-te!

15. Și a șezat drept mortul și a început a grăi. Și l-a dat pre el maicei lui.

16. Și a luat frică pre toți, și slăviau pre Dumnezeu, grăind, că proroc mare s'a sculat întru noi, și că a cercetat Dumnezeu pre norodul său.

17. Și a eșit cuvântul acesta de el întru toată Iudeea și întru toată laturea.

18. Și au vestit lui Ioan, ucenicii lui, de toate acestea.

19. Și chemând Ioan pre

13. Mat. 9, 36; Ier. 31, 16
17. Mat. 11, 2.

doi din ucenicii săi, i-a trimis să-l caute, zicând: Tu ești acela ce vine, sau pre altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbatul acela, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis pre noi către tine, zicând: Tu ești acela ce vine, sau pre altul să așteptăm? —

21. Și într'acel cîas a tălmăcit pre mulți de boale și de tară, și de diavoli, și i-a dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit, că orbi văd, schiopi umblă, leproșii se curătesc, surzii aud, morți se scoală, și toată lumea se binevestește.

23. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestitorii lui Ioan, a început a grai către noroade de Ioan: Ce ați văzut și ați auzit? Au trestie clătită de vînt?

25. Dar ce ați eșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sînt în haine scumpe și petrec întru

22. Is. 35, 5.

24. Mat. 11, 10.

desfătare, în casele împăraților sînt.

26. Dar ce ați eșit să vedeți? Au p. oroc? Adevăr grăesc vouă: și mai mult decît proroc.

27. Acesta este de care este scris: Iată, eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

28. Că zic vouă: Mai mare proroc între cei născuți din mieri decît Ioan Botezătorul nimeni nu este; iar cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, mai mare decît el este.

29. Și tot norodul auzind drept a mărturisit pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar Fariseii și legiuitorii au lepădat dela sine sfatul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dînsul.

31. Deci, cu cine voi ase-menea pe voi? Și cu cine sînt asemenea?

32. Asemenea sînt cu copii ce șed în tîrg, și strigă unii către alții, și zic: Fluierat-am vouă și n'ați jucat; cântat-am de jale vouă și n'ați plîns.

30. Fapt. 13, 16. 31. Mat. 11, 10, 11.

33. Că a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mîncînd, ce să-ți zic. Iar el a zis: Invă-mi vin bînd, și ziceți, drac țătorule, zi.

34. A venit Fiul Omului mîncînd și bînd, și ziceți: drac țătorule, zi. Iar celălalt cu cincizeci;

35. Și s'a îndreptat înțeleptul de la toți fiii săi.

36. Și-l rugă pre el unul din ucenici: Doamne, ca să-l înălțăm.

37. Și iată, o muiere din munte, care eră păcătoasă, îngînd că șeade în casa Fariseului, aducînd un alavaseru mir,

38. Și stînd lângă picioarele lui dinapoi, plîngînd a apuș a udă picioarele lui lacrimi, și cu perii capului le ștergea, și sărută

39. Iar văzînd Fariseul care născut pre el, a zis întru sine: Acesta de ar fi cîrșiu și cine și ce fel de om este ceea ce se atinge de picioarele lui, și le unge cu mir?

40. Cu untdelemn capul meu nu l'ai uns, iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele.

41. Pentru aceea grăesc ție: Eartă-se păcatele ei cole multe, că a iubit mult. Iar cui se eartă puțin, iubește mai puțin.

42. Și neavînd ei cu ce plăti, amîndurora le-a dăruit. Deci, care dintr'înșii, spune-mi, mai mult va iubi pre el?

43. Iar Simon răspunzînd a zis: Socotesc că acela căruia i-a dăruit mai mult. Iar el a zis lui: Drept ai judecat.

44. Și întorcîndu-se către muiere, a zis lui Simon: Vezi pre această muiere? Am intrat în casa ta, apă pre picioarele mele n'ai dat, iar aceasta cu lacrimi mi-a udat

45. Și stînd lângă picioarele mele și le-a șters cu părul capului ei.

46. Cu untdelemn capul meu nu l'ai uns, iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele.

47. Pentru aceea grăesc ție: Eartă-se păcatele ei cole multe, că a iubit mult. Iar cui se eartă puțin, iubește mai puțin.

48. Și a zis ei: Eartă-ți-se ție păcatele tale!

49. Și au început cei ce ședeau cu dânsul a grăi întru sine: Cine este acesta care eartă și păcatele?

50. Și a zis către muiere: Credința ta te-a mântuit, mergi în pace.

CAPITOLUL VIII.

Pilda Semănătorului. Muma și Frașului Iisus. Certarea apelor. Legheon. Pata mai mare din Sinagoga. Pe-

Și a fost după aceasta și el umblă prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, și cei doisprăzece cu dânsul,

2. Și naște femei care erau tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria ce se cheamă Magdalina, dintru care eșisera șapte draci,

3. Și Ioana femeea lui Husea, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe, care slujiau lui din avușile sale.

4. Și adunându-se norod

48. Mat. 9, 1.

VIII. 2. Marc. 13, 40 și 16, 7.

4. Mat. 13, 8; Marc. 4, 1.

mult, și cei de prin cetăți venind către dânsul, a zis prin pilda.

5. Eșit-a semănătorul să seamene semânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă cale și s'au călcat și paserile cerului o au mănecat

6. Și alta a căzut pre peatră, și dacă a răsărit s'a uscat, pentru că n'avea înecăla

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor, și crescând spinii o au înecat pre ea.

8. Și alta a căzut pre pământ bun, și crescând a făcut rod însutit. Acestea grăind, a strigat: Cea ce are urechi de auzit, să audă.

9. Și l-au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: Ce este pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Vouă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca văzând să nu vadă, și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda este aceasta: Semânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lângă cale sânt cei ce aud; apoi vine di-

10. Is. 6, 9-10; Mat. 13, 14; Marc. 4, 11; Ioan. 12, 40; Fapt. 28, 26

avolul și ia cuvântul din inimă lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască.

13. Iar cea de pre peatră, după ceii cari când aud, cu bucurie primesc cuvântul; dar aceștia rădăcină n'au, cari până la o vreme cred, și în vreme de ispită se leapădă.

14. Iar ceea ce a căzut în pământ, aceștia sânt cari au auzit, dar cu grijile și cu bogățiile și cu dulceleșurile vieții auzitea umblând, se înneacă și nu fac roadă

15. Iar cea de pre pământ bun, aceștia sânt cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul și fac roadă întru îndurare.

16. Și nimeni aprinzând lămpă să acopere pre dânsa cu o pălămie, ca să nu se arate, nici să se ascundă, ci să se lumineze.

17. Că nu este lucru de taiat să nu se arate, nici să se ascundă, ci să se lumineze. Și întru arătare să vie. Cei vedeți cum auziți; cu auz, se va da lui;

și cea ce n'are, și ce i se pare că are, se va lua dela dânsul.

19. Și au venit către dânsul muma lui și frații lui, și nu puteau să se întâlnească cu dânsul pentru norod.

20. Și i-a spus lui cineva zicând: Muma ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă pre tine.

21. Iar el răspunzând, a zis către dânsii: Muma mea și frații mei sânt aceștia, cari auz cuvântul lui Dumnezeu și fac pre dânsul

22. Și a fost într'una din zile și el a intrat în corabie și ucenicii lui; și a zis către ei: Să trecem de ceea parte de iezer; și s'au slobozit.

23. Iar mergând ei cu corabia, a adormit el. Și s'a pogorât vifor de vânt în iezer, și se umpleau și se primejduiau.

24. Și apropiindu-se l-au deșteptat pre dânsul, grăind: Învățătorule, Învățătorule, perim. Iar el sculându-se a cerat vântul și valul apei, și au încetat și s'a făcut liniște.

25. Și a zis către ei: Unce

10, 11; 11, 10, 11.

11, 11; Marc. 4, 21.

10, 11; 14. Mat. 13, 12.

19. Mat. 12, 46; Marc. 3, 31.

22. Mat. 8, 23; Marc. 4, 24.

este credința voastră? Iar ei, spăimântându-se, s'au mirat, grăind unul către altul: Cine este acesta, că și vânturilor și apei poruncește, și-l ascultă pre dânsul?

26. Și au venit cu coroa în latură Gadareanilor, care este de cea parte de Galileea.

27. Și eșind el la cetate, întâmpinat pre el un drac, care din cetate, care aveau draci, și de multă vreme în cetate au se îmbracă, și în casă nu petrecea, ci în mormânturi.

28. Iar văzând pre el, strigând, a căzut înaintea lui, și cu glas mare a zis: Ce este mie și ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu celui Prea-înnalt? Rogu-te, nu mă munci pre mine.

29. (Că poruncia duhului celui necurat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl răpise pre dânsul, și-l legau pre el cu lanțuri de fer și cu obezi, păzindu-se, dar sfărâmând legăturile, se gonina de dracul prin pustie).

30. Și l-a întrebat pre el Iisus, grăind: Cum îți este nu-

mele. Iar el a zis: Leheș, că am mulți draci în mine.

31. Și ruga pre el ca să nu petreacă în cetate, în afară de cetate.

32. Și era acolo o turmă de porci mulți, ce se pășteau în munte; și-l ruga pre el să le dea voie lor să intre într'înșii; și le-a dat lor voie.

33. Și eșind dracii din om, au intrat în porci; și s'a pornit turma de pre țermuri în iezer, și s'a înecat.

34. Iar păstorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și au eșit să vadă ce s'a făcut; și au venit la Iisus, și au aflat pre omul dintru care eșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus; și s'au temut.

36. Și le-au spus lor și cei ce văzuseră, cum s'a mântuit cel îndrăcit.

37. Și l-a rugat pre dânsul tot norodul ținutului Gadareanilor, să se ducă dela dânsii, că erau cuprinși de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'a întors.

Mat. 8, 28; s. Marc. 5, 11.

38. Iar barbatul, dintru care cel ce s'a atins de mine? Iar eșiseră dracii, rugă pre el ca să i se iasă din el, și să se ducă la cetate.

39. Și a fost când s'a întors din cetate, și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

40. Și a fost când s'a întors din cetate, și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

41. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

42. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

43. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

44. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

45. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

46. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

47. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

48. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

49. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

50. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

51. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

52. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

53. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

54. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

55. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

56. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

57. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

58. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

59. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

60. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

61. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

62. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

63. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

64. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

65. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

66. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

67. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

68. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

69. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

70. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

71. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

72. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

73. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

74. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

75. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

76. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

77. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

78. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

79. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

80. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

81. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

82. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

83. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

84. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

85. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

86. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

87. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

88. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

89. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

90. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

91. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

92. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

93. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

94. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

95. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

96. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

97. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

98. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

99. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

100. Și a venit un om, care se numea Iar, și care era mai marele sinagogii din cetate.

Iacov și pre Ioan și pre tatăl fecioarei și pre muma ei.

52. Și plângeau toți și se tânguiau de dânsa; iar el a zis: Nu plângeți; n'a murit, ci

53. Și s'a ridicat de dânsul, știind că a murit.

54. Iar el scoțând pre toți afară, și apucându-o de mână, a strigat, graind. Fecioarei, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei, și s'a sculat îndată; și a poruncit să-i dea ei să mănânce.

56. Și s'au spăimântat părinții ei; iar el a poruncit lor, să nu spună nimărui ceea ce se făcuse.

CAPITOLUL IX.

Trimiterea Apostolilor la propovăduirea Evangheliei în toate țările. Înălțarea de sine a lui Iisus. Înălțarea la faclă. Lunălecul. Cearta pentru întâietate.

Și luând pre cei doisprăzece ucenici ai săi, le-a dat lor putere și stăpânire preste toți dracu și a vîdeca boalele.

2. Și i-a trimes pre dânsii să propoveduiască împărăția

52. c. 7, 18.

IX. 1. Mat. 10, 1; Marc. 6, 7.

lui Dumnezeu și să tămăduiască pre cei bolnavi,

3. Și a zis către dânsii. Nîmic să nu luați pre cale. nici toiag, nici traistă, nici pâne, nici arg'int, nici câte două haine să aveți.

4. Și ori în care casă veți intra, acolo să petreceți, și de acolo să eșiți.

5. Și ori căpînu va veni puimî pre voi, eșind din cetatea aceea, și praful de pre picioarele voastre scuturați, întru mărturie asupra lor.

6. Și eșind, umblau prin sate, binevestind și tămăduind pretutindenea.

7. Și a auzit Irod tetrarhul, toate cele ce se făceau de el, și nu se pricepea, pentru că unii ziceau, că Ioan s'a sculat din morți,

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un proroc din cei de demult a înviat.

9. Și a zis Irod. Pre Ioan eu l-am tăiat, dar acesta cine este, de care eu aud unele ca acestea? Și căuta să-l vada pre el.

4. c. 10, 5, s. 5, c. 10, 11.

7. Mat. 14, 1; Marc. 6, 11.

10. Și întorcându-se apostoli, au spus lui toate câte făcuseră și câte învățaseră.

11. Și luându-i pre dânsii, a dus deosebi în loc pus al cetăței ce se cheamă

Vilnada.

12. Iar noroadele înțelegând, au mers după dânsul, și pri-

13. Iar el a zis către dânsii, le glăsuia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pre cei ce aveau trebu-

14. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

15. Iar ziua a început a se

16. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

17. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

18. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

19. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

20. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

21. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

22. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

23. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

24. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

25. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

26. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

27. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

28. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

29. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

30. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

31. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

32. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

33. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

34. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

35. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

36. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

37. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

38. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

39. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

40. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

41. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

42. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

43. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

44. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

45. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

46. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

47. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

48. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

49. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

50. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

51. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

52. Iar el a zis către dânsii, să vinde-

16. Deci luând cele cinci pâni și cei doi pești, căutând la cei, le-a binecuvîntat, și le-a frânt, și le-a dat ucenicilor să le pună înaintea norodului.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți, și au luat din sfărâmăturile care rămăseseră lor, douăsprăzece coșuri.

18. Și a fost când se ruga el deosebi, erau cu dânsul ucenicii lui, și i-a întrebat pre dânsii zicând. Cine-mi ziceți că sunt?

19. Iar ei răspunzând au zis: Ioan Botezătorul; iar alpi, Ilie; iar alpi, că proroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-a zis lor: Dar voi cine-mi ziceți că sînt? Iar Petru răspunzând a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el certându-i pre dânsii, le-a poruncit nimărui să nu spună nimărui.

22. Zicând: Se cade Fiului Omului multe a pătîmi, și a se aceta de Băușni și de Arhierei și de Cărturari, și a se omori, și a treia zi a învia.

23. Și grăia către toți: Ori-

20. Mat. 16, 18, s.; Marc. 8, 30, Ioan

1, 40, 22 Mat. 17, 22 și 20, 17, s.

23. Mat. 13, 24 Marc. 8, 31

30. Și a zis către el Iisus. Nu-ți opriți, că cel ce nu este împotrivă în acest sat, pentru noi este.

31. Și a fost când s'au împlinit zilele înălțării lui, el și-a îndreptat fața ca să meargă în Ierusalim.

32. Și a trimis vestitori înaintea feței sale; și mergând au intrat într'un oraș al Samarieanilor, ca să-i gătească lăut.

33. Și au lăut promit pre dânsul, că fața lui eră mergând spre Ierusalim.

34. Și văzând ucenicii lui, i-au zis: Doamne, voești să zicem ca să se poartă foc din cer și să-i mistuiască pre ei, precum și Ilie a făcut?

35. Iar Iisus întorcându-se i-a certat pre dânsii și a zis: Nu știți ce ați spus.

36. Că Fiul Omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să-i dobândească. Și au mers într'alt sat.

37. Și a fost când mergeau ei pre cale, a zis oare-cine către el: Doamne, voiu să merg

după tine, ori unde vei merge.

38. Și a zis Iisus lui: Vulturile au vizuini și păsările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

39. Și a zis către altul: Vino după mine. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pre tatăl meu.

40. Iar Iisus a zis lui: Lasă morții să-și îngroape pre morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

41. Și a zis și altul: Voiți să merg după tine, Doamne, dar întâi dă-mi voie să rănesc pe ochii mei.

42. Iar Iisus a zis către el: Nu ești om de credință. Și mână sa pre ochii și cautând napoi, este îndreptat într'impărăția lui Dumnezeu.

CAPITOLUL X

Cei șaptezeci de apostoli. Legenda rut lorilor de vremea de apoi. Pilda.

Marta și Maria.

Iar după acestea a arătat Domnul și pre alți șaptezeci, și a trimis pre dânsii câte doi înaintea feței sale, ca să meargă în toate țările și să predice evanghelia în toate.

52. Ioan 4, 4. 54. IV Imp. 1, 107. 8.

56. Ioan 3, 17 și 12, 47.

57. Mat. 8, 18.

2. Și zicea către dânsii. Secerișul este mult, iar lucrătorii puțin: deci rugați pre Domnul să-l aducă mai mulți lucrători la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimis pre voi ca miei în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici trusă, nici încălțăminte: și nu luați nimic cu voi, nici de bănătate în cale.

5. Și ori în care casă veți intra, întâi ziceți: Pace casei.

6. Și de va fi acolo fiul păcătoșului, va odihni preste dânsii pacea voastră: iar de nu, voi se va întoarce.

7. Și într'aceiași casă pești, mâncând și bând cele în dânsii: că vrednic este de plată sa. Să nu mutați din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți intra, și vă vor primi pre voi, luați cele ce se vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii ca să vă întruie, și grațiți lor.

Ioan 4, 38; Mat. 9, 37, 5.

Mat. 10, 10. 4. Mat. 10, 5.

A doua Leg. 24, 14; Mat. 10,

11. 9, 16.

S'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Iar ori în care cetate veți intra, și nu vă vor primi pre voi, eșind la ulițele ei cele late, ziceți.

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuțim vouă. Însă aceasta să știți, că s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

12. Grăesc vouă: că mai ușor va fi Sodomului în ziua șorului, decât cetății aceia.

13. Vai ție, Horazine! vai ție, Vitsaido! că de s'ar fi făcut în Tîr și în Sidon putețile care s'au făcut într'voi, de mult în sac și în cenușă șezând, s'ar fi pocăit.

14. Însă Tîrului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori.

16. Căla ce ascultă pre voi, pre mine mă ascultă; și căla ce se leapădă de voi, de mine se leapădă. Iar căla ce se leapădă de mine, se leapădă de căla ce m'a trimis pre mine.

17. Mat. 11, 23. 16. Ioan 13, 30.

17 Și s'au întors cei șapte-zece cu bucurie, zicând Doamne, și arăci se pleacă nouă într-un numele tău.

18 Și a zis lor: Văzută-am pre datina ca un falger din cer căzând.

19 Iată dau vouă stăpânire să calcați pe serpini și pe șerpi, și pe totă puterea vrăjmagiilor, și nimic pre voi nu vă va vătăma.

20 Însă pentru aceasta nu vă bucurați, căci duhurile se pleacă vouă, ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre s'au scris în ceruri.

21 Iar unu din ei, elis s'a bucurat că duhul Iisus, și a zis: Mă turtesc, mă ție. Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pre ele printr-unu din ădăvurii Părinte, că așa a fost buna voiața ta înainte de toate.

22 Și întorcându-se către ei, zis: Toate ăstea sunt date mie de la Tatăl meu; și nimenea nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl, și cine

este Tatăl, fără numai Fiul, și caruia va voi Fiul să-i descopere.

23 Și întorcându-se către ei, zis: Fericiți ochii care văd cele ce voi vedeți.

24 Că grădesc vouă, că mulți profesori și împărași au voit să vadă cele ce vedeți voi, și nu au văzut; și să audă cele ce auziți, și nu au auzit.

25. Și iată, un legiuitor s'a sculat, ispitindu-l pre el și zicând: Iar dacă tu, ce voiu face să moștenească viața cea veșnică?

26. Iar el a zis: În lege ce este scris? cum estești?

27. Iar el răspunzând, a zis: Știu binești pre Domnul Dumnezeu al tău din toată inimia ta, și din tot sufletul tău, și din tot înțelegerea ta, și pre aproapele tău ca însuși pre tine.

28. Și a zis lui: Drept ai răspuns. Aceasta fă, și vei fi viu.

29. Iar el vrând să se în-

23. III Imp. 10, 9; Mat. 13, 35.

24. I Petr. 1, 10. 25. Mat. 22, 29.

26. Marc. 12, 34. 27. Lev. 19, 18.

28. Lev. 18, 5; Ioan 11, 1.

29. Eș. 2, 3.

18. Apoc. 12, 8, s. 19. Ps. 90, 18.

20. Filip 4, 3. 21. Mat. 11, 25, 8.

22. Ioan 1, 18 și 6, 45.

repteze pre sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspunzând, a zis: Un om oare-carele se poartă din Ierusalim în Ierihon, a căzut în tâlhari, carii dezbrăcându-l pre el, și răniindu-l, s'au dus, lăsându-l a vii.

31. Și după întâmplare un om s'a pogorât pre calea aceea, și văzându-l pre dânsul, a trecut pre alături.

32. Așijderea și un Levit, fiind în acel loc, viind și văzându-l pre el, a trecut pre alături.

Iar un Samarinean mergând pre cale, a venit la el, și văzându-l i s'a făcut milă.

33. Și apropiindu-se, a legat rănile lui, turnând untdelemn pe ele, și punându-l pe cămila lui, l-a dus la o casă, și după ce a purtat grija lui, a dat doi dinari, și a dat grijă unui om, și ori-ce vei mai avea, eu când mă voiu în-via, voi da ție.

34. Iar Iisus zicând și dându-i doi dinari, a dat grijă lui, și zis: Poartă grijă de ei, și ori-ce vei mai avea, eu când mă voiu în-via, voi da ție.

35. Doel carele dintru acei

36. Iar Iisus zicând și dându-i doi dinari, a dat grijă lui, și zis: Poartă grijă de ei, și ori-ce vei mai avea, eu când mă voiu în-via, voi da ție.

37. Iar el a zis: Căla ce a făcut milă cu dânsul. Iar Iisus a zis lui: Mergi de fă și tu asemenea.

38. Și a fost când se duceau ei, și el a intrat într'un sat; iară o muiere numele ei Marta l-a priimit pre el în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chemă Maria, carea și șezând lângă picioarele lui Iisus, ascultă cuvintele lui.

40. Iară Marta se siliă spre multă slujbă, și stând a zis, Doamne, nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei ca să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, a zis ei, Marto, Marto, te grijești, și spre multe te silești.

42. Ci un lucru trebuiește iară Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va lua dela dânsa.

37. Iar el a zis: Căla ce a făcut milă cu dânsul. Iar Iisus a zis lui: Mergi de fă și tu asemenea.

38. Și a fost când se duceau ei, și el a intrat într'un sat; iară o muiere numele ei Marta l-a priimit pre el în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chemă Maria, carea și șezând lângă picioarele lui Iisus, ascultă cuvintele lui.

40. Iară Marta se siliă spre multă slujbă, și stând a zis, Doamne, nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei ca să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, a zis ei, Marto, Marto, te grijești, și spre multe te silești.

42. Ci un lucru trebuiește iară Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va lua dela dânsa.

38. Ioan 11, 1 și 12, 1.

CAPITOLUL XI.

Rugămintea Domnească. Vădarea
 lui Iisus în ceruri. Iisus
 și apostolii și mulțimea
 de discipoli.

Și el stătea cu ei la un
 loc rugându-se, după ce a
 încetat, a zis unul din uce-
 nicii lui: Doamne, învață-ne
 pre noi să ne rugăm, precum
 și Ioan a învățat pre ucenicii
 săi.

2. Și le-a zis lor: Când vă
 rugați, ziceți: Tatăl nostru care
 ești în ceruri, Să-ți dăruiești
 se numele tău. Vie împărăția
 ta. Fie voia ta, precum în ce-
 ruri și pre pământ.

3. Pâinea noastră cea spre
 ziă dă-ne-o nouă în toate
 zilele.

4. Și ne iartă nouă păca-
 tele noastre, că și noi iertăm
 tuturor celor ce ne sânt da-
 toși nouă. Și nu ne duce pre
 noi întru ispită; ci ne izbă-
 vește de cel viclean.

5. Și a zis către ei: Cine
 dintru voi are prieten, și va
 merge către dânsul la miezul
 nopții, și va zice lui: Prietene,
 dă-mi împrumut trei pâini;

At. Mat. 6, 9.

6. Că a venit din case un
 prieten la mine, și n'am ce
 pune înaintea lui?

7. Și acela răspunzând din
 lăuntru, va zice: Nu-mi face
 osteneala; acum așa s'a în-
 culiat, și copiii mei sânt în aș-
 ternut cu mine, nu pot să mă
 scol să-ți dau ție.

8. Grăesc vouă: Măcar de
 nu va da lui sculându-se,
 pentru că este lui prieten, dar
 pentru că va da lui sculan-
 du-se, va da lui câte îi tre-
 buie.

9. Și el zice vouă: Cereți.
 și se va da vouă, căutând, și
 veți afla; bateți, și se va deș-
 chide vouă.

10. Că tot cela ce cere, va
 lua; și cela ce caută, va afla;
 și cel ce bate, se va deș-
 chide.

11. Și la care tată dintru
 voi, de va cere fiul pâine, au
 doară peatră îi va da lui? Sau
 pește, au două în loc de
 pește, șarpe îi va da lui?

12. Sau de va cere ou, au
 îi va da lui scorpion?

13. Deci dacă voi fiind răi,
 știți să dați daruri bune fiilor

8. c. 18, 1. 9. Mat. 7, 1; Marc.
 11, 24. Ioan 16, 23, 5.

voștri cu cât mai vârtos Tatăl
 cel din cer va da Duh Sfânt
 celor ce cer dela dânsul?

14. Și eră scotând un drac,
 și acela eră mut. Și a fost
 după ce a eșit dracul, a grăit
 mutul; și s'au mirat noroa-
 dule.

15. Iar bare-batu dintr'înșu
 bleau. Cu Veelzevul domnul
 dracilor scoate dracii.

16. Iar alții, ispitindu-l, ce-
 rneau dela dânsul semna din
 cer.

17. Iar el știind gândurile
 lor, a zis lor: Toată împără-
 ția se s'a împărechiat între
 vouă; și se pustiește; și casă pre-
 ciză căde.

18. Deci și Satana dacă s'a
 împărechiat între sine, cum
 va sta împărăția lui? Că zi-
 li, că cu Veelzevul scot eu

19. Iară dacă eu cu Veelze-
 vul scot dracii, feciorii voștri
 cum scot? Pentru aceasta
 vouă vouă judecatori.

20. Iară dacă eu cu degetul
 minzeu scot dracii, iată
 că în voi împărăția lui!

21. Când cel tare întrarmat
 fiind păzește curtea sa, în pa-
 ce sânt averile lui.

22. Iară când va veni cel
 mai tare decât dânsul, și-l va
 birui pre el, ia toate armele
 lui, întru care se nădăjduia,
 și împărțește prăzile lui.

23. Căia ce nu este cu mine,
 împotriva mea este; și cela ce
 nu adună cu mine risipește.

24. Când duhul cel necu-
 rat va eși din om, umblă prin
 locuri fără de apă, căutându-și
 odihnă; și neaflând, zice: Mă
 voi întoarce în casa mea de
 unde am eșit.

25. Și viind o află mătu-
 rată și împodobită.

26. Atuncea merge și ia alte
 șapte dăhuri mai rele decât
 sine; și intrând, locuiesc acolo;
 și se fac cele de pre urmă ale
 omului aceluia mai rele decât
 cele dintâi.

27. Și a fost când zicea
 el acestea, ridicând o muliere
 glas din norod, a zis lui: Fe-
 ricit este pântecul care te-a

purta, și țighele care ai supt.

28. Iar el a zis, Adevărat,

fericiți cei ce ascultă cuvân-

12, 10, 5; Marc. 3, 22.
 13, 10, 5; Marc. 3, 22.

22. Col. 2, 15. 23. Marc. 9, 40.
 26. Ioan 6, 14. 28. Mat. 7, 21.

29. Iară Dumnezeu, și-l păzește ca pe cel ce întâi să vadă lumina.

30. Iară adunându-se noroadele, a început a zice: Neamul acesta viclean este; semn cere; și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona prorocului.

31. Că precum a fost Iona semn Nineviteanilor, așa va fi și Fiul Omului la neamul acesta.

32. Impărăteasa dela austriu se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia, și-i va osândi pe ei; că a venit dela marginele pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată mai mult decât Solomon aicea.

33. Bărbații dela Ninevia se vor scula la judecată cu neamul acesta, și-l vor osândi pe ei; căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Iona; și iată mai mult decât Iona aici.

34. Nimenea aprinzând lumina o pune întru ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic,

31. III Imp. 10, 1; II Paral. 9, 1; Mat. 12, 42. 32. Iona 2, 1; Iona 3, 1. Mat. 12, 41. 33. Marc 4, 21.

ca pe cel ce întâi să vadă lumina.

31. Lumina trupului este ochiul; deci când va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar când va fi rău, și trupul tău întunecat va fi.

32. Drept aceea, socotește-te ca lumina care este întru tine să nu fie întunecată.

33. Deci dacă trupul tău va fi tot luminat, neavând vre-o parte întunecată, va fi luminat tot, ca și când lumina cu strălucirea te luminează.

34. Iară când grăia, îl rugă pe dânsul un Fariseu ca să prânzasea la el, și intrând, a sezut.

35. Iară Fariseul văzând, s'a mirat că nu s'a spălat întâi mai înainte de prânz.

36. Iară Domnul a zis către dânsul: Acum voi, Farisei, partea cea dinafară a paharului și a blidului curățiți; iar cea dinlăuntru voastră este plină de răpire și de vicleșug.

37. Neputând, au nu cela ce a făcut cea dinafară, a făcut și cea dinlăuntru?

38. Însă cele ce sânt la

38. Mat. 15, 2. 39. Mat. 23, 25.

39. dați-le milostenie, și iată, te vor fi vouă curate.

40. Și vai vouă, Fariseilor! zeciuiri izma și ruta și toate deturările, și treceți judecata dragostea lui Dumnezeu, acestea se cădea a le face, și ele a nu le lăsa.

41. Vai vouă, Fariseilor! că plăi scaunele cele mai de sus sinagoguri, și închinăciunile prin târguri.

42. Vai vouă, cărturarilor Fariseilor fățarnici! că sângele și moartăminturile cele ce nu ne văd, și oamenii ce umid'asupra lor nu le știu.

43. Și răspunzând unul din popor, a zis lui. Învățătoare, acestea zicând și pre noi o curăști.

44. Iar el a zis: Și vouă, lezătorilor, vai! că însărcinați oameni cu sarcini, care pot lesne purtă, iar voi un deget al vostru nu lăsați să se sature.

45. Vai vouă! că zidiți morminte ale morților, și părinții l-au ucis pre ei.

46. Deci mărturisiiți și înmănați voii lucrurile părin-

44. 10, 1; Mat. 23, 2; Fapt. 13, 14. 45. Mat. 23, 23. 46. Mat. 23, 29.

ților voștri; că aceia i-au ucis pre ei, iar voi zidiți mormintele lor.

47. Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: Timete-voiu către ei proroci și apostoli, și dintr'înșu vor uide și vor gonî.

48. Ca să se ceară sângele tuturilor prorocilor, ce s'a vărsat din începutul lumii dela neamul acesta.

49. Dela sângele lui Avel până la sângele Zahariei, carele a perit între oltar și între biserică; adevărat zic vouă: Se va cere dela neamul acesta.

50. Vai vouă, legiuitorilor! că ați luat cheea cunoștinței voi nu ați intrat, și pre cei ce vreau să intre i-ați oprit.

51. Și zicând el acestea către ei, au început cărturarii și Farisei tare a se mânia spre dânsul, și a sta lui împotiva de multe.

52. Pândindu-l pre el, și căutând ca să vaneze ceva din gura lui, ca să-l vinăscă pre el.

51. Fac. 4, 1; II Paral. 24, 11.

CAPITOLUL XII.

Aluatul Fariseilor. De cine trebuie să se țină. Hula împotriva Duhului Sfânt. Curajul în isgoniri. Sfatură împotriva lăcomiei. Defăimarea celor lumești. Ferirea de iubirea de arginți. Cum să faci cu apăsările.

Si adunandu se mulțimi de noroade, cât se călcuau unu pe altu, a început a zice ucenicilor săr: Mai întâi păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este tăvăna.

2 Că nimie nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se va cunoaște.

3. Pentru aceea câte ați zis la întunec, la lumină se vor auzi, și ce ați grăit la ureche în cămări, se va propovedui deasupra caselor.

4. Deci grăiesc vouă prietenilor mei: Nu vă temeți de cei ceucid trupul, și după aceea nu pot nimie mai mult să facă.

5. Ci voiți arăta vouă de cine să vă temeți. Să vă temeți de cel ce are putere după ce l'a ucis, să-l arunce în Gheena. Adevăr grăesc vouă. De acela să vă temeți.

XII. 1. Mat. 18, 31 s. 3 Mat. 10, 27.

4 Is. 8, 12 și 61, 12.

6. Au nu se vând cinci paseri cu doi filiați? și nici una dintr'în-seie nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și pen. capelu vostru toți sânt numărați. Deci nu vă temeți că voi sânteți cu mult mai buni decât paserile.

8. Și zic vouă: Tot cel ce va marturisi întru mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va marturisi întru dânsul înaintea îngeroilor lui Dumnezeu.

9. Iară acela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngeroilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cel ce va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va eria în jură celului ce va huli împotriva Duhului Sfânt, nu se va eria.

11. Iară cine vă voi duce pe voi la soboară, și la drogători, și la stăpani, nu vă grijiți cum, și ce veți răspunde, sau ce veți zice.

12. Că Duhul Sfânt vă va

7 c. 21, 18 8. Mat. 10, 27
10 Mat. 12, 31; Marc. 3, 29
11 Mat. 10, 19; Marc. 13, 11

13. Iară pre voi intru acel cîs, la tine: dar cele ce ai gătit, ele ce se cade a zice. cui vor fi?

14. Și a zis lui oare carele din norod. Învățătorule, zi frațelui meu să împartă cu mine îngostenirea.

15. Iară el a zis lui Omule.

16. Iară el a zis lui Omule. Iară el a zis lui Omule. Iară el a zis lui Omule.

17. Și a zis către ei: Vedeți

18. Și a zis către ei: Vedeți

19. Și a zis către ei: Vedeți

20. Și a zis către ei: Vedeți

21. Și a zis către ei: Vedeți

22. Și a zis către ei: Vedeți

23. Și a zis către ei: Vedeți

24. Și a zis către ei: Vedeți

25. Și a zis către ei: Vedeți

26. Și a zis către ei: Vedeți

27. Și a zis către ei: Vedeți

28. Și a zis către ei: Vedeți

29. Și a zis către ei: Vedeți

30. Și a zis către ei: Vedeți

31. Și a zis către ei: Vedeți

32. Și a zis către ei: Vedeți

33. Și a zis către ei: Vedeți

34. Și a zis către ei: Vedeți

35. Și a zis către ei: Vedeți

36. Și a zis către ei: Vedeți

37. Și a zis către ei: Vedeți

38. Și a zis către ei: Vedeți

39. Și a zis către ei: Vedeți

40. Și a zis către ei: Vedeți

41. Și a zis către ei: Vedeți

42. Și a zis către ei: Vedeți

43. Și a zis către ei: Vedeți

44. Și a zis către ei: Vedeți

21. Așa este acela ce strânge luiși comoară, iară nu în Dumnezeu se îmbogățește.

22. Și a zis către ucenicii săr: Pentru aceasta zic vouă, nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mare este decât hrana, și trupul decât haina.

24. Căutați la corbi, că nu samănă nici seceră; carii nu au cămări, nici jirnițe, și Dumnezeu îi hrănește pre ei; cu cât mai mult voi sânteți mai buni decât paserile?

25. Și cine din voi grijindu-se poate să adaugă statului său un cot?

26. Deci dacă nu puteți nici ce este mai mic a face, ce vă mai grijiți de celelalte?

27. Socotiți crinii cum cresc: nu se ostenesco, nici torc; și grăesc vouă, că nici Solomon întru toată slava sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintru aceștia.

28. Și de vreme ce iarba, care este astăzi în câmp, și mâne în cuptor se aruncă,

100 c. 4, s. 4, Mat. 4, 4

22. Mat. 6, ... s

Dumnezeu, așa o îmbracă; cu cât mai vărtos pre voi, puțin credincioșilor?

29. Și voi să nu căutați ce veți mânca, sau ce veți bea, și nu vă înălțați.

30. Că toate acestea păgânii lumii aceștia le caută; iar Părintele vostru știe că vă trebuiesc acestea.

31. Însă căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adăuga vouă.

32. Nu te teme turmă mică; că bine a voit Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre, și dați milostenie; faceți-vă vouă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceriuri, unde furul nu se apropie, nici molia o strică.

34. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse, și făcliile aprinse;

36. Și voi asemenea cu oamenii carii așteaptă pre domnul lor, când se va întoarce dela nunți; ca viind și bătând, îndată să-i deschidă lui

37. Fericite slugile acelea, pre carii viind domnul, îi va afla priveghind: amin zic vouă, că se va încinge, și îi va pune pre dâșii să șadă, și viind, va sluji lor.

38. Și de va veni la a doua strajă, și la a treia strajă de va veni, și-i va afla așa, fericite sânt slugile acelea.

39. Iară aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în care cias va veni furul, ar priveghia, și nu ar lăsa să-i sape casa lui.

40. Deci și voi știți gata; că în ciasul care nu gândiți, Fiul Omului va veni.

41. Și a zis Petru lui: Doamne, către noi zici pilda aceasta, sau și către toți?

42. Și a zis Domnul: Oare cine este iconomul cel credincios și înțelept, pre care îl va pune domnul preste slugile sale, ca să le dea la vremea măsură de grâu?

43. Fericită este sluga aceea, pre care viind domnul lui îl va afla făcând așa.

44. Adevărat grăesc vouă

33. Mat. 6, 19, s. 35 Ier. 1, 17; I Petr. 1, 18; Mat. 25, 11 s.

39. Mat. 24, 43; I Tes. 5, 6; 42 Mat. 24, 46.

45. Iară pune pre dâșii preste toate avuțiile sale.

46. Iară de va zice sluga aceea întru inima sa: Zăbojite domnul meu a veni; și începe a bate pre slugi și slujnice, și a mânca și a se îmbătă;

47. Veni-vă domnul slugii în ziua întru care nu aștepte, și în ciasul întru care nu știe, și-l va tăia pre în două, și partea lui cu credincioșii o va pune.

48. Iară sluga ceea ce a știut pre domnului său, și nu a făcut, nici a făcut după voea lui va bate mult.

49. Iară cela ce nu a știut, și nu a făcut cele vrednice de bătaie va bate puțin. Și tot

50. Iară s'a dat mult, mult se cere dela el; și căruia i s'a dat puțin, mai puțin se cere dela el.

51. Poc am venit să arunc

52. nunți; și ce voesc, dacă s'a aprins?

53. Și cu botez am a mă boteza, și cum mă străntorez, cum eu se va sfârși!

54. Au vi se pare că am venit să dau pace pre pământ?

Nu, zic vouă; ci împărțire.

52. Că vor fi de acum înainte cinci întru o casă împărțiți, trei împotriva a doi, și doi împotriva a trei.

53. Se va împărți tatăl împotriva feciorului, și feciorul împotriva tatălui; muma împotriva fetei, și fata împotriva mumei; soacra împotriva norușii, și nora împotriva soacră-sii.

54. Și zicea și noroadelor: Când vedeți norul răsărind, se dela apus, numai decât ziceți, că ploae mare vine; și este așa.

55. Și când austrul suflând, ziceți, că zăduf va să fie; și este.

56. Fățarnicilor, fața cerului și a pământului știți a cercă; dar vremea aceasta cum n'o cercăți?

57. Căci nu judecați și întru voi ce este drept?

58. Și când mergi cu părâșul tău la domn, pre cale, dă lucrare să te izbăvești de el; ca nu cumva să te tragă la judecător, și judecăto-

59. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

53. Mih. 7, 8. 54. Mat. 18, 9.

56. Ioan 4, 36. 58. Pild. 25, 8.

Mat. 5, 28, 3.

rui te va da temnicherului, și au fost decât toți oamenii ca-
temnicherul te va aruncă în rii locuiau în Ierusalim?
temniță

10. Zic ție, nu vei eși de nu vă veți pocăi, toți așa veți
acolo, până nu vei plăti și fi- per.

11. Și zicea pilda aceasta: Oare-cine aveă un smochin
în viea lui sădit; și a venit
căutând roadă întru el, și nu
a aflat.

CAPITOLUL XIII

*Iesus îndeamnă la pocăință cu pilda
Galileenilor, cu cei uciși în Siloam
și cu pilda smochinului și a
Filiului de muștar. Ușa cea strânsă.
Iesus amenințat cu moarte din par-
tea lui Irod. Ierusalimul ucigător
de profeti.*

1. Și au venit oare-carii întru
aceea vreme spuindu-i lui
de Galileeanii, al căror sânge
Pilat l-a amestecat cu jertfele
lor.

2. Și răspunzând Iesus, a
zis lor: Au vi se pare că Ga-
lileeanii aceștia mai păcătoși
decât toți Galileeanii au fost,
căci au păținit acestea?

3. Nu, ci zic vouă: că de
nu vă veți pocăi, toți așa veți
peri.

4. Sau acei optsprezece,
preste carii a căzut turnul în
Siloam, și i-a omorât, vi se
pare că aceștia mai păcătoși

XIII. 3. Ps. 7, 13.

5. Nu, ci zic vouă: că de
nu vă veți pocăi, toți așa veți
peri.

6. Și zicea pilda aceasta:
Oare-cine aveă un smochin
în viea lui sădit; și a venit
căutând roadă întru el, și nu
a aflat.

7. Și a zis către vierul: Iată,
trei ani sânt de când viu că-
utând roadă în smochinul a-
cesta, și nu aflu: tae-l pre el;
pentruce și pământul împre-
soară în zadar?

8. Iară el răspunzând zice lui:
Doamne, lasă-l pre el și în-
tr'acest an, până-l voi săpă
împrejur și voi pune gunoi.

9. Și de va face roadă; iară
de nu, îl vei tăia în anul cel
viitor.

10. Și eră învățând întru
una din sinagoguri sâmbăta.

11. Și iată, o muiere eră
care aveă duhul neputinței de
optsprezece ani, și eră gâr-
bova, și aș putea să se țină
în sus nici de cum.

12. Iară Iesus văzându-o pre
dânsa, o a chemat, și a zis ei:
Muiere, te-ai slobozit de bo-
la ta

13. Și și-a pus pre dânsa tului de muștar, pre care lu-
te: și îndată s'a îndrep- tându-l omul, l-a aruncat în
și slăvia pre Dumnezeu gradini sa; și a crescut, și s'a
14. Iară mai marele sinago- făcut copac mare; și păsările
nănuindu-se căci o vinde- cerului s'au sălășluit în ra-
Iesus sâmbăta, răspun- murile lui.

15. Și zicea norodului: Șease 20. Iarăși a zis: Cu ce voi
sânt întru care se cade asemăna împărăția lui Du-
16. Iară deci întru acestea vi- nezeu?

17. Și zicea: Iară nu în 21. Asemenea este aluatu-
sâmbetei. lui, pre care luându-l mui-
18. Iară Domnul a răspuns rea, l-a ascuns în trei măsuri
și a zis: Făgărnicie, fie-care de făină, până s'a dospit toată.

19. Și voi sâmbăta au nu-și dez- 22. Și umblă prin orașe și
legat boul său sau asinul de prin sate învățând, și cale fă-
10. Iară esle, și'l duce de'l adapă? când în Ierusalim.

23. Și l-a zis oare-cine lui:
24. Dar aceasta, flică a lui Doamne, au puțini sânt cei
Avraam fiind, pre care o a le- ce se mântuesc? Iară el a zis
gat Satana, iată, de optspre- lor:

25. Iară de optzeci ani, au nu se cădea a 24. Nevoiți-vă a intră prin
10. Iară dezlegă din legătura aceas- ușa cea strânsă: că mulți, zic
11. Iară zua sâmbetei? vouă, vor căută să intre, și
12. Iară nu vor putea.

13. Și aceste zicând el, se 25. Deci după ce se va scula
14. Iară ruginau toți cei ce stau îm- stăpânul casei, și va încuia
15. Iară otriva lui: și tot norodul se ușa, și veți începe a stă atară,
16. Iară cură de toate cele slăvite și a bate în ușă, zicând: Doam-
17. Iară se făcea de dânsa! ne, Doamne, deschide nouă;
18. Și zicea: Cui este ase- și răspunzând va zice vouă:
19. Iară menea împărăția lui Dumne- Nu vă știu pre voi de unde
20. Iară zeu? și cu ce o voi asemă- sântei
21. Iară nă pre dânsa? 22. Atunci veți începe a zice:

15. Mat. 12, 11; Luc. 14, 5.

19. Mat. 13, 31; Marc. 4, 21.

24. Mat. 7, 13; Filip. 3, 13.

Am mâncat înaintea ta și am băut, și în ulițele noastre ai învățat.

27. Și va zice: Zic vouă, nu vă știu pre voi de unde sânteți; depărtați-vă de la mine toți. Căci toți sunteți nedreptați.

28. Acolo va fi plângerea și scârșitura dinților, când veți vedea pre Avraam, și pre Isaac, și pre Iacov, și pre toți prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iar pre voi scoși afară.

29. Și vor veni de la răsărit, și de la apus, și de la amiază-noapte, și de la amiază-ză, și vor șede întru împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sânt pre urmăarii vor fi întâi, și sânt în urmăarii vor fi pre urmă.

31. În ziua aceea s'au apropiat oare cari din Farisei, zicând lui: Ești, și te dă de aici: că Irod va să te omoare.

32. Și a zis lor: Mergând, spuneți vulpei aceștia: Iată, seot draci, și fac vindecări astăzi și mâine, și a treia zi mă voi sfârși.

33. Însă mi se cade astăzi,

și mâine, și în cealaltă zi a merge: că nu este cu puțină să peară proroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori prorocii, și ucizi cu petri pre cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, cum adună găina pui săi sub aripi, și nu ai voit!

35. Iată, se lasă vouă casa voastră pustie; și amin grădesc vouă: că nu mă veți vedea de acum până va veni, când veți zice: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

CAPITOLUL XIV

În ziua aceea a născut locurile din Ierusalim să omoreze pe Isus. Pilda despre cei chemați la cină. Aderăntul mistic al lui Hristos.

Și a fost când a intrat el în casa oare-căruia din boerii Fariseilor sâmbăta, ca să mănânce pînă și acea îl pădău pre el.

2. Și iată, un om bolnav de idropică eră înaintea lui.

3. Și răspunzând Isus, a

XIV. 3. Mat. 12, 101 s.

1. către farisei și către legiuitori grăind: Oare este slobod sâmbăta a vindeca?

4. Iar el au tăcut. Și apăsându-l a vindeca pre el, și l-a slobozit.

5. Și răspunzând către ei, zice: Căruia dintru voi flul sau boul de va cădea în puț, nu nu îndată îl va scoate pre el în ziua sâmbetei?

8. Și n'au putut răspunde lui la acestea.

7. Și zicea către cei chemați pildă, luând aminte cum se așezau șederea mai sus, zicând către dânșii.

8. Când te vei chema de cineva la nuntă, nu șede în locul cel mai de sus; ca nu cumva să fii chemat de dânșii altul mai cinstit decît tine;

9. Și venind acela ce și pre tine și pre acela a chemat, va zice ție: Dă locul acestuia; și atunci vei începe cu rușine locul cel mai de jos a-l ține.

10. El când te vei chema, mergând șezi la locul cel mai de jos; ca când va veni cel ce te-a chemat, să-ți zică ție: Prietene, sue-te mai sus; atunci îți va fi ție cinste în-

11. Mat. 23, 11 s.

intea celor ce vor ședeă împreună cu tine.

11. Că tot cel ce se înalță, se va smeri; și cel ce se smerește, se va înalță.

12. Și zicea și celui ce îl chemase pre el: Când faci prînz sau cină, nu chemă prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogați; ca nu cîndva să te cheme și ei pre tine, și să-ți se facă răsplătire.

13. Ci când faci ospăț, cheamă săracii, neputincioșii, schiopii și orbi:

14. Și fericit vei fi; căci nu pot să-ți întorcă. că ți se va întoarce pe întru învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea unul din cei ce ședeau cu el, a zis, Fericit este cel ce va prînzî întru împărăția lui Dumnezeu.

16. Iar el a zis lui: Un om oare-care a făcut cină mare, și a chemat pre mulți;

17. Și a trimis pre sluga sa în cîșul cinei să zică celor chemați: Veniți, că iată gata sânt toate.

18. Și au început toți d'împreună a se lepăda. Cel d'în-

11. Mat. 23, 11-16 Mat. 22, 11 s.

27. Ps. 6, 3; Mat. 7, 23 și 25, 41.

30. Mat. 19, 30; Marc. 10, 31.

tâi a zis lui: Țarină am cumpărat, și am nevoie să eu și să eu vad, rogu-te să mă ești.

19. Și altul a zis: Părechi de boi am cumpărat cinci, și merg să-i isp. tesc: rogu-te să mă ești.

20. Și altul a zis: Muierc mi-am luat, și pentru aceasta nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea a spus domnului său: Acestea. Atunci mîniîndu-se stăpînul casei a zis slugii sale: Ești curînd la răspîntiile și ulițele cetății, și săracii, și betegii și schiopii, și orbi adu-i aici.

22. Și a zis sluga: Doamne, s'a făcut cum ai poruncit, și nu mai este loc.

23. Și a zis domnul către slugă: Ești la drumuri și la garduri, și-i șiește să intre, ca să se umple casa mea.

24. Că zic vouă: Că nici unul din bărbații aceia ce erau chemați nu va gusta cina mea.

25. Și mergeau cu dînsul noroade multe: și întorcându-se, le-a zis lor:

26. Ori-cine vine către mi-

26. Mat. 10, 37, s.

ne, și nu urăște pre tatăl său, și pre mămă, și pre muierc, și pre feciori, și pre frați, și pre surori, încă și pre sufletul său, nu poate fi ucenic al meu.

27. Și cel ce nu-și poartă crucea sa, și vine după mine, nu poate fi ucenic al meu.

28. Că cine dintru voi vrînd să zid. ască turn, au nu întâi șezînd, își socotește cheltuiala; de are cele spre săvîrșire?

29. Ca nu cîndva pîind el temelie, și epuțînd săvîrși, toți cei ce-l vor vedea să înceapă a-l batjocuri, zicînd:

30. Că acest om a început a zidi, și n'a putut săvîrși.

31. Sau care împărat, mergînd să se loviască cu alt împărat la război, au nu șezînd întâi, se sfătuește de va putea cu zece mii să se întîmpine cu acela ce vine asupra lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind el departe, trîmțînd solie, se roagă de pace.

33. Deci așa fiecare dintre voi, care nu se leapădă de

nele sale, nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea: iar dacă se va împuși, cu ce va îndulci?

35. Nici în pămînt, nici în aer nu este de treabă; așadar se aruncă pre ea: și acela ce are urechi de auzit, audă.

CAPITOLUL XV.

Pilda despre oata și drahma cea pierdută. Pînl cel risipitor.

Și era apropiindu-se de dînsul toți vameșii și păcătoșii ca să-l asculte pre el.

1. Și cărtiau Fariseii și Cărturarii, zicînd: Acesta pre păcătoși primește, și mînîncă cu ei.

2. Și a zis către ei pilda aceasta, grîind:

3. Care om dintre voi, avînd o sută de oi, și perzînd una dintru ele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în pustie, și merge după cea pierdută, până cînd o află pre ea?

4. Și aflîndu-o o pune pre umerile sale bucurîndu-se.

34. Mat. 5, 13; Marc. 9, 30. 35. c. 8, 2.

XV. 1. Mat. 9, 10. 2. c. 7, 36.

4. Ezech. 34, 15; 16; Mat. 18, 12; Luc. 19, 10.

6. Și venind la casa sa, cheamă prietenii și vecinii, zicînd lor: Bucurați-vă cu mine; că am găsit oaea mea cea pierdută.

7. Zic vouă: că așa va fi bucurie în cer de un păcătos ce se pocăște, decît de nouăzeci și nouă de drepti, cărora nu le trebuiește pocîmță.

8. Sau care muierc avînd zece drahme, de perde o drahma, au nu apînde facia, și mîtară casa, și caută cu dea-dinsul până o află?

9. Și aflîndu-o cheamă prietenele și vecinele, zicînd: Bucurați-vă cu mine; că am găsit drahma care o am pierdut.

10. Așa, zic vouă, bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăște.

11. Și a zis: Un om avea doi feciori:

12. Și a zis cel mai tînăr din ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție. Și le-a împărțit lor avuția.

13. Și nu după multe zile adunînd toate feciorul cel mai tînăr, s'a dus într'o țară departe, și acolo a risipit toată

1. c. 5, 28. 13. Pild. 29, 3.

avușă sa, viețuind întru desmădărie.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foamete mare întru aceea țară, și el a început a se lipsi.

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, și l-a trimis pre el la țările sale să pască porci.

16. Și dorînd să-și sature pînțele sale de vîșcoarele ce mîncău porcii; și nimeni nu-i dăa lui.

17. Iar viîndu-și întru sine, a zis: Câți argași ai tatălui meu sînt îndestulați de pîne, iar eu pier de foame!

18. Sculă-mă-voiu și mă voi duce la tatăl meu, și voi zice lui: Tata, greșit am făcut și înaintea ta.

19. Și nu mai sînt vrednic a mă chema fiul tău: fă-mă ea pre unul din argașii tăi.

20. Și sculându-se, a venit la tatăl său. Iar el încă departe fiind, l-a văzut pre dînsul tatăl lui, și i s'a făcut milă, și alergînd, a căzut pre grumazii lui, și l-a sărutat pre el.

21. Și a zis lui feciorul: Tata,

lă greșit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sînt vrednic a mă chema fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți haina cea dintîi, și îmbrăcați pre el, și dați inel în mîna lui, și încălțăminte în picioarele lui.

23. Și aducînd vișelul cel hrănit, îl junghiați; și mîncînd să ne veselim.

24. Că fiul meu acesta mort eră, și a înviat; și pierdut eră, și s'a aflat. Și au început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare eră la țarină: și dacă a venit și s'a apropiat de casă,

26. Și chemînd pre unul din slugi, l-a întrebat ce sînt acestea.

27. Iar el a zis, că fratele tău a venit, și a junghiat tatăl tău vișelul cel hrănit, pentru că s'a nătos pre el l-a priimit.

28. Și s'a mîniat, și nu vrea să intre, iar tatăl lui cînd îl rugă pre el.

29. Iar el răspunzînd, a zis tatălui său: Iată, atîția ani slujesc ție, și nici o dată porunca ta n'am călcat: și mie nici

24. Efes. 2, 1, și 5, 11

dată nu mi-ai dat măcar un denar: și acum veni înal tău, care a mîncat avușă cu curvele, junghiași lui vișelul cel hrănit.

31. Iar el a zis lui: Fiuule, în toată vremea ești cu mine, și toate ale mele, ale tale sînt.

32. Că se cădă a ne veseli, și a ne bucura: căci fratele tău acesta mort eră, și a înviat; și pierdut eră, și s'a aflat.

CAPITOLUL XVI.

1. Nu vă lăsați a vă încredința în bogăție, care se pierd, ci întru bogăția lui Dumnezeu, care nu se pierd.

Și zicea și către ucenicii săi: Eră un om bogat, care avea un iconom; și acesta a fost pârât la el că risipește avușile lui.

2. Și chemînd pre el, i-a zis lui: Ce aud aceasta de tine? dă seama de iconomia ta; că nu vei putea mai mult a fi iconom.

3. Iar iconomul a zis întru sine: Ce voi face? că domnul meu ia iconomia dela mi-

ne: a săpă nu pot; a cere îmi este rușine.

4. Știu ce voi face, că dacă mă voi schimba din iconomie, să mă primiască în casele lor.

5. Și chemînd către unul pre fie-care din datornicii domnului său, a zis celui dintîi: Cu cât ești dator domnului meu?

6. Iar el a zis: Cu o sută de măsuri de untdelemn. Și a zis lui: Iați zapisul tău, și șezi curînd de scrie cincizeci.

7. Iar după aceea a zis altuia: Dar tu cu cât ești dator? Iar el a zis: Cu o sută de măsuri de grâu. Și a zis lui: Iați zapisul tău, și serie optzeci.

8. Și a lăudat domnul pre iconomul nedreptăței, că înțelepțește a făcut: că fiii veacului acestuia mai înțelepți sînt decît fiii luminei întru neamul lor.

9. Și eu zic vouă: Faceți-vă vouă prieteni din mamona nedreptăței; ca dacă veți fi lipsiți, să vă primiască pre voi în corturile cele vecinice.

XVI. 3. Efes. 5, 1; I Tes. 5, 5; 9. Mat. 6, 19; 19, 21; I Tim. 6, 19.

10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru mult credincios este; și cel ce este nedrept întru puțin, și întru mult nedrept este.

11. Deci dacă întru cel nedrept mamona n'ați fost credincioși, pre cel adevărat cine îl va încredința vouă?

12. Și dacă întru cel strein n'ați fost credincioși, pre cel ce este al vostru cine îl va da vouă?

13. Nici o slugă nu poate la doi domni să slujiască: pentru că sau pre unul va urî, și pre altul va iubi; sau de unul se va plăcea, și de altul nu va griji. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui mamona.

14. Și auziati acestea toate și Fariseii, cari erau iubitori de argint: și-l batjocureau pre el.

15. Și le-a zis lor: Voi săn-teți cei ce vă faceți pre voi drepti înaintea oamenilor, înaintea lui Dumnezeu știe inimile voastre că ce este într-o mină înălțat, urâciune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și proroci până

la Ioan: de atunci împărăția lui Dumnezeu bine-se-vestește, și fie-care spre aceea se silește.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, decât din lege o cirtă să cadă.

18. Tot cela ce-și lasă muiera sa, și ia alta, preacur-vește; și tot cela ce ia lăsată de bărbat, preacur-vește.

19. Eră un om oare-care se sculă în por-tiră și în vison, veselindu-se în toate zilele luminat.

20. Și eră un sărac oare-care anume Lazăr, care ză-cea înaintea ușei lui plin de bubă.

21. Și poftia să se sature din masa bogatului: ci și când venind lingeau buzele lui.

22. Și a fost că a murit să-racul, și s'a dus de îngeri în sânul lui Avraam: și a murit și bogatul și s'a îngropat.

23. Și în iad ridicându-și ochii săi, fiind în munci, vede pre Avraam de departe, și pre Lazăr în sânul lui.

24. Și a zis Pa-avraame, miluește-mă, aminte pre Lazăr, să-și în-vârfui degetului lui în pământ, și să-mi răcoriască lim-ba mea; că mă chinuesc în Apurarea aceasta.

25. Iar Avraam a zis: Fi-ulo, adu-ți aminte că ai luat cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr asijderea cele rele: dar acum acesta se mângăie, iar tu te chinuești.

26. Și preste toate acestea, între noi și între voi prăpas-tile mare s'a întărit; ca cei ce vor vreă să treacă de aici că-tre voi, să nu poată; nici cei de acolo la noi să treacă.

27. Și a zis: Rogu-te aa-părinte, ca să-l trimiți pre dânsul în casa tatălui meu:

28. Că am cinci frați; să le mărturisiască lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă.

29. Și i-a zis Avraam lui: Au pre Moisi și pre proroci să-i asculte pre dânsu.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame: ci de va merge ci-neva din morți la dânsii, se vor pocăi.

31. Și i-a zis lui: Dacă nu

ascultă pre Moisi și pre pro-roci, macar de ar ști invia-rea din morți, nu vor crede.

CAPITOLUL XVII.

Despre semnele Fiului Omului, care se apropie. Credința în Dumnezeu. Cei zece leproși. Întrebarea despre ierusalim.

Și a zis către ucenicii săi: Că neputință este să nu vie smintelele: dar vai acei-luia prin carele vin!

2. Mai de folos e-avui lui, de sa-i iasă o piatră de mormânt de grumazii lui, și să se a-runce în mare, decât să smin-tiască pre unul dintr'acești mai mici.

3. Luați aminte de sine-vă: De va greși ție fratele tău, ciar-tă-l pre el; și de se va pocăi, eartă-l lui.

4. Și măcar de șapte ori în zi de va greși ție, și de șap-te ori se va întoarce la tine, făcând: Căescu-mă; eartă-l lui.

5. Și au zis apostolii Dom-nului: Aduge-ne nouă cre-dința.

6. Iar Domnul a zis: De ați

XVII. 2. Mat. 18, 6; Marc. 9, 44.

3. Mat. 18, 14. 5. Marc. 9, 24.

6. Mat. 17, 20.

10. c. 19, 11. 13. Mat. 6, 24.

14. Mat. 23, 14. 15. c. 18, 6. Ps. 7, 10. 16. Mat. 11, 13.

17. c. 21, 20; Mat. 5, 18. 18. Mat. 5, 21. 22. Ps. 90, 11.

avea credință. Ea în grăunț zicând: Isuse, învățătorule,
de miștar, aț zice: dădu-i mînuște-ne pre noi
acestui. Dezrădă-incăză-te, 14. Și văzându-i, le-a zis
și te sădește în mare; și v'ar lor: Mergeți și vă trăriți pre
acutli pre voi.

7. Și cine dintre voi având
statul aruncă săd pământul,
cine vînd acela din câmp,
vînzîmîntulîi tîrec de semn?

16. Și a căzut cu fața la
picioarele lui, mulțumind lui;
și acela era Samarinean.

18. Nu s'au aflat să se întoarcă la Dumnezeu.

19. Și i-a zis lui: Scoală-te, și mergi; credința ta te-a mântuit. ✠

11. Și a fost când mergea el în Ierusalim, și el trecea prin mijlocul Samariei și a Galileei.

21. Nici vor zice, iată aici! sau iată acolo! că iată, împărăția lui Dumnezeu înălțându-se printre voi.

13. Și aceia au ridicat glas,

11. loan 4, 4

11 Lev. 14, 21. Mat. 24, 28;
Mat. 10, 33

30. Intr'acest chip va fi în
ziua în care Fiul Omului se
va arăta.

31. Intr'acea zi cea ce va fi d'asupra casei, și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le iă pre ele; și cel ce va fi

24. Că precum fulgerul, ca- în câmp, asemenea să nu se
vă fulgeră din partea cea de întoarce înapoi.
mult cer, preste partea cea de 32. Aduceți-vă aminte de
mult cer, luminează: așa va fi marea lui Lot.

38. Ori-cine va căuta sufletul său să-l mântuiască, perde-l va pre el; și cine îl va perde, îl va învia pre el.

28. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului.

27. Măncau, beau, se în-
surau, se măritau, până la ziua
în care a intrat Noe în cora-
bie, și a venit potopul, și a
perdut pre toți

28. Așijderea și precum a fost în zilele lui Iot; mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădiau, zidiau;

29. Iar în care zi a eşit Lot din Sodoma a plouat foc şi peatră pucioasă din cer, şi a pierdut pre toţi

31. Mat. 24, 32. Fac. 19, 2

37. 6. 9. Mat 10. m. Marc

33. c. 9, 24; Mat. 10, 22; Marc.

8, 10; loan 12, 13-34 Mat. 24, 25, 26

CAPITOLUL XVIII.

1. rugăciune. Fariseul și Vameșul. 2. Isus prunci să vie la mine. Întrebarea bogatului ce va face să nu pierdă viața de veci, Isus vestește patimile sale. Orbii din Ierihon.

Si zicea și pildă lor, că se cade în toată vremea a se ruga, și a nu se lenevi, zicând:

2. Un judecător oarecare era într-o cetate, carele de Dumnezeu nu se temeă, și de om nu se lăsa.

3. Eră și o văduvă în cetatea aceea; și venia la dânsul zicând: Izbăvește-mă de părășul meu.

4. Și nu vreă în multă vreme; iar după aceea a zis întru sine: De și de Dumnezeu nu mă tem, și de om nu mă rușinez;

5. Dar pentru căci îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi pre ea, ca nu până în sfârșit venind să mă supere.

6. Și a zis Dumnezeu: Auzi, ce grăește judecătorul nedreptății?

7. Dar Dumnezeu nu va face izbăvire aleșilor săi,

XVIII. 1. I Tesal. 5, 17; Rom. 12, 12. 3. c. 11, 7. 8.

carit strigă către dânsul ziua și noaptea, de și îndelung îi rabdă pre dânsu.

8. Zic vouă, că va face izbăvirea lor curând. Inșă când va veni Fiul Omului, oate va afla credinți pre pământ?

9. Și a zis și către oarecare ce se nădăjduiau întru sine cum că sânt drepți, și de făimau pre ceilalți, pilda aceasta.

10. Doi oameni s'au suit în biserică să se roage, unul Fariseu, și altul vameș.

11. Fariseul stand așa se rugă întru sine: Dumnezeule, mulțumescu-ți, că nu sânt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepți, preacurvari, sau ca și acest vameș.

12. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig.

13. Iar vameșul de departe stând, nu vreă nici ochii săi la cer să-i ridice, ci își bătea peptu său, zicând: Dumnezeu, milostiv fi mie păcătosul.

14. Zic vouă, că pogorât acesta mai îndreptat la casa

11. Mat. 6, 30; Is. 58,

14. Is. 60, 1; Mat. 23, 12. 1 Pet. 5,

de al neulu. Că tot cel ce înalță pre sine, se va smeri; tot cel ce se smerește pre sine, se va înalță.

15. A se atingă de ei; iar cel ce se atinge de ei, cel ce are cerat pre dânsu.

16. Iar Isus chemându-i la sine, a zis: Lasați pruncii să vie la mine, și nu împedcați ei, că zicuta de acestea este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin zic vouă: Orice năva prunci împărăția lui Dumnezeu ca pruncii, nu va intra întru inșă.

18. Și l-a întrebat pre el un bobor, zicând: Învățătorule bun, ce voi face să moștenesc viața veșnică?

19. Iar Isus, a zis lui: Căci îmi zici bun? nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

20. Poruncile știu: Să nu curvești. Să nu ucizi. Să nu furi. Să nu fii mărturie mincinoasă. Căstește pre tatăl tau și pre muma ta.

15. Is. 49, 26; Mat. 19, 13; Marc.

10, 13. 16. Mat. 19, 14; Marc. 10, 14.

20. Eș. 20, 12

21. Iar el a zis: Acestea toate le-am păzit din tinerețele mele.

22. Iar Isus auzind acestea, i-a zis lui: Încă una îți lipsesc: toate câte ai vinde-le și le împarți săracilor, și vei avea comoară în cer; și vino, urmează mie.

23. Iar el auzind acestea, s'a întistat, că eră bogat foarte.

24. Și văzându-l Isus că s'a întristat, a zis: Cât de nevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu! cel ce nu are.

25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea, au zis: Și cine poate să se mântuiască?

27. Iar el a zis: Cele ce nu sânt cu putință la oameni, sânt cu putință la Dumnezeu.

28. Și a zis Petru: Iată, noi am lăsat toate, și am urmat ție.

29. Iar el a zis lor: Anun grăesc vouă, că nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau femeie,

22. Mat. 6, 20. 27. Iov 42, 1.

28. Mat. 19, 27; Marc. 10, 28

sau feciori, pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care să nu iă cu mult mai mult în vremea aceasta, și în veacul cel viitor viața veșnică.

31. Și luând cu sine pre cei doi prezece, a zis către ei: Iată, ne suim în Ierusalim, și se vor împlini toate cele scrise prin proroci pentru Fiul Omului.

32. Că se va da neamurilor, și se va batjocuri, și se va ocări, și se va scuipi.

33. Și bătându-l, îl vor omorî pre el; și a treia zi va învia.

34. Iar ei nimic dintr'acestea n'au înțeles: și eră cuvântul acesta ascuns dela ei, și nu cîmșteau cele ce se grăiau.

35. Și a fost când s'a apropiat el de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind:

36. Și auzind norodul trecând, a întrebat ce este aceasta.

37. Și i-au zis lui, că Iisus Nazarineanul trece.

31. Mat. 20, 27; Marc. 10, 33.

32. Mat. 27, 34. c. 9, 48.

35. Mat. 20, 29; Marc. 10, 48.

38. Și a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, milu-ește-mă,

39. Iar cei ce mergeau înainte certau pre el să tacă: iar el cu mult mai vartos strigă: Fiul lui David, milu-ește-mă.

40. Și stînd Iisus, a poruncit să-l aducă pre el la sine: iar apropiindu-se el de dînsul, l'a întrebat, zicând:

41. Ce voești să-ți fac? Iar el a zis, Doamne, să văd.

42. Și Iisus i-a zis lui: Vezi, credința ta te-a mîntuit.

43. Și îndată a văzut, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu; și tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAPITOLUL XIX.

Într-o zi, Iisus a trecut prin Ierihon. Intrarea în Ierusalim. Igonirea vânzătorilor din Biserică.

1. Și intrînd, trece prin Ierihon.

2. Și iată, un om anume Zacheu, și acesta eră mai mare decît ceilalți, și era bogat.

42. Mat. 9, 22. Ps. 145, 3.

3. Și a vădă pre Iisus, și s'a apropiat de el, și s'a pus în mijlocul mulțimii de stat.

4. Și a zis către el: Doamne, dacă tu treci înainte, s'a apropiat de el, și s'a pus în mijlocul mulțimii de stat.

5. Și a zis către el: Doamne, dacă tu treci înainte, s'a apropiat de el, și s'a pus în mijlocul mulțimii de stat.

6. Și a zis către el: Doamne, dacă tu treci înainte, s'a apropiat de el, și s'a pus în mijlocul mulțimii de stat.

7. Și a zis către el: Doamne, dacă tu treci înainte, s'a apropiat de el, și s'a pus în mijlocul mulțimii de stat.

8. Iar Zacheu stand, a zis către Domnul: Iată jumătate de averea mea, Doamne, o dau săracilor, și de am năpăstiat pre cineva cu ceva, întorc împătrit.

9. Și a zis către el Iisus: Astăzi s'a făcut mîntuire casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Că a venit Fiul Omului să caute și să mîntuiască pre cei pierduți.

11. Și a zis către ei: Eu merg înainte, și voi trimite pe altul să mă găsească, și el va merge și el va găsi pe cel pierdut.

12. Și a zis către ei: Eu merg înainte, și voi trimite pe altul să mă găsească, și el va merge și el va găsi pe cel pierdut.

13. Și a zis către ei: Eu merg înainte, și voi trimite pe altul să mă găsească, și el va merge și el va găsi pe cel pierdut.

11. Și ascultând ei acestea, adăugînd a zis o pildă, pentru că eră el aproape de Ierusalim, și li se părea lor cum că îndată va să se aște în împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci a zis: Un om oarecare de bun neam s'a dus într'o țară departe să-și iă lui împărăție, și să se întoarcă.

13. Și chemînd zece slugi ale sale, le-a dat lor zece mnas, și a zis către ei: Neguțatoriți până voi veni.

14. Iar cetățenii lui îl urau pre el, și au trimes solic după el zicând: Nu voim pre aceasta să împărățiască preste noi.

15. Și a fost când s'a întors el luînd împărăția, a zis să se cheme la dînsul slugile acelea, căroră dedese argintul, ca să știe cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cel dintâi, zicînd: Doamne, mnaoa ta a agonisit zece mnas.

17. Și a zis lui: Bine, slugă bună, că intru puțin ai fost credincios; să aiibi putere preste zece cetăți.

18. Și a zis către ei: Eu merg înainte, și voi trimite pe altul să mă găsească, și el va merge și el va găsi pe cel pierdut.

11. Mat. 18, 11. 12. Mat. 25, 14. s.; Marc. 13, 34.

18. Și a venit cel al doilea, zicând: Doamne, mnaoa ta a făcut cinci mnas.

19. Și a zis și acestuia: Și tu fi preste cinci cetăți.

20. Și altul a venit, zicând: Doamne, iată mnaoa ta, care o am ținut legată în măhramă:

21. Că m'am temut de tine, pentru-că om aspru ești: iai ce n'ai pus, și seceri ce n'ai semănat.

22. Și i-a zis: Din gura ta te voi judecă, slugă vicleană. A știut că ei om aspru sunt, luând ce n'am pus, și secerând ce n'am semănat.

23. Dar pentruce n'ai dat argintul meu schimbătorilor, și venind eu l'aș fi cerut cu dobândă?

24. Și celor ce stau înaintea le-a zis: Luați dela ei mnaoa, și o dați celui ce are zece mnas.

25. Și au zis lui: Doamne, acela are zece mnas.

26. Că zic vouă, că tot celui ce are 1 se va da; iar dela acela ce n'are, și ce are se va lua dela el.

27. Însă pre vrăjmașii mei

acela, carii n'au voit să înzică: părătesc preste dânsii, aduce-ți-i încoace, și-i tăiați înaintea mea.

28. Și zicând acestea mergea înainte, sumdu-se în Ierusalim.

29. Și a fost când s'a apropiat de Vitsfaghi și Vitania, către muntele ce se cheamă al Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră; întru carele intrând veți găsi un mânz legat, pre care nimeni din oameni nici o dată n'a șezut. dezlegați-l pre el și-l aduceți.

31. Și de va întreba cineva pre voi. Pentruce îl dezlegați? așa să ziceți lui: Că Domnului trebuiește.

32. Și mergând trimișii, au adlat cum zisese lor.

33. Și dezlegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către ei: Ce dezlegați mânzul?

34. Iar ei au zis: Domnului trebuiește.

35. Și i-au adus pre el la Iisus: și aruncându-și veșmin-

22. Mat. 12, 31. 26. c. 8, 18. Mat. 13, 12; Marc. 4, 13.

28. Marc. 10, 33. 29. Mat. 21, 1; Marc. 11, 1; s.; Ioan. 12, 13, 8.

36. Și mergând el așterneau pînțele lor pre cale.

37. Și apropiindu-se ei la muntele Maslinilor începuseră toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile ca-

38. Și zicând: Să se facă în numele împăratului cel ce vine întru numele Domnului pacea în Ierusalim, și slavă întru cei de din afară.

39. Și oare-carii Farisei din norod au zis către el: Invățătorule, ceartă-ți ucenicii tăi.

40. Și răspunzând, a zis lor: Voi a, că de vor tăcea acoasta, petrite vor striga.

41. Și dacă s'a apropiat, văzând cetatea, a plâns de dur.

42. Zicând: De ai fi cunoscut, și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele ce sânt căutate de pacea ta! Iar acum s'au ascuns de către ochii tăi.

43. Că vor veni zile asupra ta, și vor pune vrăjmașii tăi întru împiedicatul tău, și te

vor încingura, și te vor împulzi de toate părțile.

44. Și te vor face întocma cu pământul, pre tine și pre feciorii tăi întru tine; și nu vor lăsa întru tine peatră pre peatră; pentrucă n'ai cunoscut vremea cercetărei tale.

45. Și intrând în biserică, a început a scoate pre cei ce vindeau într'însa și cumpărau, zicând lor.

46. Scris este: Casa mea casa de rugăciune este. Iar voi o ați făcut peșteră tâlhărilor.

47. Și eră învățând în toate zilele în biserică. Iar arhieriei și cărturarilor și bătrânii norodului căutau pre el să-l peardă.

48. Și nu aflau ce-i vor face: că tot norodul se ținea de el, ascultându-l pre dânsul.

49. III Imp. 9. ; Is 29, 3. Mih. 3, 12. Mat 24, 2. Marc. 13, 3.

45. Mat 21, 13. Marc. 11, 15. 46. Is 56, 7; Ie 7, 11.

38. c. 2, 14. 40. Avac. 2, 11.

CAPITOLUL XX

Intrebatu-l pe Iisus, despre moștenirea Sa. Pilda lui, Intrebarea pe dajdă, și despre moștenirea lui. Al lui frate Herodis, înghetându-l, Căminul lui, Lucu 10.

Și a fost într-una din zilele acelea, învățând el norodul în biserică, și bine vestind, au venit preoți și cărturari cu bătrani.

2 Și au grăit către el, zicând: Spune nouă, cu ce putere faci acestea? sau cine este care ți-a dat această putere?

3 Iar el răspunzând, a zis către ei: Intreba-vă și eu pe voi un cuvânt, și să-mi spuneți.

4 Botezată din Ioan, cine este a fost, sau de la nimeni?

5 Iar ei au zădărniciu înțeles, zicând: De vom zice, Din cer, nu va zice. Pentru că dacă n-ai ști, crezut am?

6 Iar el le-a zis: Deci pe el, căutați întru sune, zicând: De vom zice, Din cer, nu va zice. Pentru că dacă n-ai ști, crezut am?

7 Și au răspuns, ca nu știu de unde.

8. Și Iisus le-a zis lor: Nici eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Și a început a zice către norod pilda aceasta: Un om a sădit vie, și o a dat lucrătorilor, și s-a dus departe multă vreme.

10. Și la vreme a trimis către lucrătorii săi slugă, ca să-l dea din rodul viei lui. Lucrătorii, bătându-l pe el, l-au trimis deșert.

11. Și a dat al treilea oară slugă, și el și pre acela bătându-l și batjocorându-l, l-au trimis deșert.

12. Și a dat al patrulea oară slugă, și el și pre acela bătându-l, l-au scos afară.

13. Și a zis domnul viei, către lucrătorii săi: Trimite-vă no pre mine, ca să-l iubească doară vă zădărniciu pe dânsul. Și se vor ruga.

14. Iar lucrătorii, văzându-l pe el, au zădărniciu înțeles, zicând: Acesta este moștenitorul viei. Veni să-l ucidem pre el, ca să ne ia moștenirea.

15. Și scoțându-l afară din

16. omorât. Ce va face domnul viei?

17. Veni-vă și va perde pre dânsul aceștia, și via o va lua. Iar ei auzind, au zis: Nu fie.

18. Iar el căutând spre ei, a zis: Ce este din aceasta ce vă scriu: Peatra pre care nu s-a băgat în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului?

19. Tot ceea ce va cădea pre acea piatră, se va stăruia, iar preste care va cădea, îl va spulberă.

20. Și căutau arhierii și cărturarii ca să-l pue mâinile pre el într'acel cîas; și s'au temut de norod: căci înțeleseseră că către dânsii a zis pre da aceasta.

21. Și pândindu-l au trimis iscoade, cari se prefăceau pre sine a fi drepti, să-l prindă pre el în cuvânt, ca să-l dea pre el stăpânirii și puterii dreptătorului.

22. Și l-au întrebat pre el, zicând: Învățătorule, știm că drepti grăiești, și livești, și nu

alegi față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu învești.

23. Cade-se nouă a da dajdie Chesarului, sau nu?

24. Iar el pricepând viclesugul lor, a zis către ei: Ce mă ispitiți?

25. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și scriptură pre el are? Iar ei răspunzând, au zis: Ale Chesarului.

26. Iar el le-a zis lor: Dați înapoi dar cele ce sânt ale Chesarului, Chesarului, și cele ce sânt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

27. Și nu l-au putut prinde pre dânsul în cuvânt înaintea norodului; și minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.

28. Iar apropiindu-se unii din Saducheii, cari grăiesc împotrivă că nu este înviere, l-au întrebat pre el, zicând:

29. Învățătorule, Moisi a scris nouă: De va muri fratele cuiva, având muier, și acesta va muri fără feciori, ca să ia fratele lui pre muierăa aceea, și să ridice sămânță frateiui său.

12. Ps. 117, 11; Mat. 21, 42.
19. c. 19, 42. 20. Mat. 22, 16; Marc.
12, 18. 21. Mat. 22, 12.

27. Mat. 22, 18, s.; Mac. 12, 18.
28. A doua Leg. 25, 1.

29. Deci șapte frați au fost: și cel d'întâi luând muiere, a murit fără de feciori.

30. Și a luat al doilea pre muierea aceea, și acela a murit fără de feciori.

31. Și al treilea o a luat pre ea; și așijderea câte șapte: și n'au lăsat feciori, și au murit.

32. Iar mai apoi de toți, a murit și muierea.

33. Deci la înviere, al căruia dintr'înșii va fi muiere? căci câte șapte o au avut pre ea muiere.

34. Și răspunzând Iisus, a zis lor, Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită.

35. Iar cei ce se învrednicesc a dobândi acel veac, și învierea din morți, nici se însoară, nici se mărită:

36. Că nici sa moară n'a mai pot, și asemenea ei, îngeri sânt; și fiii lui Dumnezeu sânt, fiind fii ai învierii.

37. Iar acum că se vor scula morții, și Moisi a arătat la Rug, precum zice: Domnul Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov

38. Iară Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor: că toți la viază.

39. Și răspunzând oare-cării din cărturari, au zis: Învățătorule bine ai zis.

40. Și nu mai îndrăzniau deacia să-l întrebe pre el nimic.

41. Și a zis către dânsii: Cum zic că Hristos este fiul lui David?

42. Și însuși David zice în cartea Psalmilor: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi d'a dreapta mea,

43. Până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci David Domn îl cheamă pre el, și cum fiu al lui este?

45. Și ascultând tot norodul a zis ucenicilor săi.

46. Păziți-vă de cărturari, curii voesc a umbla în podoa-bră, și în bese înch năcaunle prin tăruguri, și scaunele cele mai de sus în sinagoguri, și ședutele cele întâi la ospete,

47. Carii mănâncă casele

41 Mat. 22, 43; Marc. 12, 34

42 Ps. 109, 1. Fapt. 2, 34.

46. c. 11, 48.

7. Și l-au întrebat pre el, zicând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? și ce semn este când voi să fie acestea?

8. Iar el a zis: Căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni întru numele meu, zicând: Eu sânt, și vremea sa a apropiat; ei să nu merșei după ei.

9. Și când veți auzi războaie și răsunete, să nu vă spăimântați, că se cade să fie acestea întâi; ei nu va fi îndată sfârșitul.

10. Atunci zicea lor: Se va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție.

11. Și vor fi ei tremuri mari pre marea, și foamete, și ciumă, și spăime, și semne mari din ceruri.

12. Iar, mai înainte de acestea toate, vor pune preste voi mâinile sale, și vă vor gonî, dându-vă la adunare și în tem-nițe, ducându-vă la împărați și la domni, pentru numele meu.

13. Și se va întâmpla vouă întru mărturisire

41 Mat. 12, 41; Marc. 13, 1, 5; Marc. 13, 9, 5

14. Puneți dar întru inimile voastre, să nu gândiți mai înainte ce veți răspunde.

15. Că eu vă voi da vouă gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea grăi nici stă împotrivă, toți cari se vor pune împotrivă vouă.

16. Și vă veți da și de părinți, și de frați, și de rudeni, și de prieteni; și vor omorî din voi.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Și păr din capul vostru nu va peri.

19. Întru rădarea voastră veți dobândi stălele voastre.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul încungiuându-se de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustirea lui.

21. Atunci cei ce vor fi în lădă să fugă la munți; și cei ce vor fi în mijlocul lui să se dea în lături; și cei ce vor fi prin sate, să nu intre într'insul.

22. Că zilele izbândirii sânt acestea, ca să se împlinască toate cele scrise.

23. Iar vai celor ce vor avea în pânțele, și celor ce vor aplecă într'acele zile! că va fi nevoie mare pre pământ, și mânia asupra norodului acestuia.

24. Și vor cădea întru ascuțitul săbiei, și se vor duce robi în toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat de Neamuri, până se vor împlini vremile Neamurilor.

25. Și vor fi semne în soare, și în lună, și în stele; și pre pământ măhnire limbilor, cu nedomierire; sunet făcând marea și valurile;

26. Mai murind oamenii de frică, și de așteptarea celor ce vor să vie în lume: că puterile cerurilor se vor clăti.

27. Și atunci vor vedea pre Fiul Omului venind pre nori cu putere și cu slavă multă.

28. Deci începând acestea să se facă, căutați în sus, și luați-vă de voi, ca să nu veniți în mântuirea voastră.

29. Și le-a zis lor pildă; Ve-

norodul, și toți copacii. petrecea în muntele ce se chia-

lupl-vă, știți că de aproape este vara.

Așa și voi, când veți

vă luați de voi, să nu veniți în mântuirea voastră.

29. Și le-a zis lor pildă; Ve-

norodul, și toți copacii. petrecea în muntele ce se chia-

lupl-vă, știți că de aproape este vara.

Așa și voi, când veți

vă luați de voi, să nu veniți în mântuirea voastră.

29. Și le-a zis lor pildă; Ve-

norodul, și toți copacii. petrecea în muntele ce se chia-

lupl-vă, știți că de aproape este vara.

Așa și voi, când veți

vă luați de voi, să nu veniți în mântuirea voastră.

petrecea în muntele ce se chia-

lupl-vă, știți că de aproape este vara.

Așa și voi, când veți

vă luați de voi, să nu veniți în mântuirea voastră.

29. Și le-a zis lor pildă; Ve-

norodul, și toți copacii. petrecea în muntele ce se chia-

lupl-vă, știți că de aproape este vara.

Așa și voi, când veți

vă luați de voi, să nu veniți în mântuirea voastră.

29. Și le-a zis lor pildă; Ve-

norodul, și toți copacii. petrecea în muntele ce se chia-

lupl-vă, știți că de aproape este vara.

Așa și voi, când veți

vă luați de voi, să nu veniți în mântuirea voastră.

CAPITOLUL XXII.

Vănarea lui Iisus se făcea pe muntele Maslinilor și așezarea tainei Euharistiei. Apostolii dispută între sine pentru întâia dată. Rugămintea lui Iisus și prinderea și ducerea lui la Arhiereu. Lepădarea lui Petru.

Și se apropie praznicul azimelor, care se emană Paștele.

2. Și căutau arhiereii și cărturarilor cum l-ar omorî pre el; că se temeau de norod.

3. Iar Satana a intrat în Iuda ce se chemă Iscariotea-nul, care eră din numărul celor doisprezece.

4. Și mergând, a grăit cu arhiereii și cu voievozii, cum l-ar vinde pre el lor.

5. Și s'au bucurat, și s'au tocmit cu dânsul să-i dea bani.

6. Și el s'a făgăduit lor, și căută vreme cu prilej ca să-l vândă pre ellor fără denorod.

7. Și a venit ziua azimelor, XXII. 1. Marc. 14, 1, 2; Ioan

13, 2. 3. Mat. 26, 13. 7. Mat. 26, 17. Marc. 14, 12.

14 c. 12, 21; Mat. 10, 10

15 Fapt. 6, 10. 16. Fapt. 7, 10

18 c. 12, 21; Mat. 10, 20

19 II Paral. 15, 7; Evr. 10, 20

20. Mat. 24, 25, 26

25. Is. 13, 10; Ez. 13, 7. 26. Is.

64, 7; Ez. 24, 25; Ioil. 3, 15

27. Dan. 7, 12. 28. Rom. 8, 23

29. Mat. 24, 29, 30

întru care se cădea să se jert-
fiască paștele.

8. Și a trimis pre Petru și
pre Ioan, zicând: Mergeți de
gătiți nouă paștele, să mân-
căm.

9. Iar ei au zis lui: Unde
voești să gătim?

10. Iar el a zis lor: Iată, în-
trând voi în cetate, va întâm-
pină pre voi un om ducând
un vas de lut cu apă; mer-
geți după dânsul în casa un-
di va sta.

11. Și ziceți stăpânului ca-
sei: Învățătorul zice ție: Unde
este sălașul, întru care să mă-
nânc paștele cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta vouă
un foisor mare așternut: a-
colo gătiți.

13. Și mergând ei, au aflat
precum le zisese lor: și au gă-
tit paștele.

14. Și când a venit cîșul,
a șezut și cei doisprezece a-
postoli cu el.

15. Și a zis lor: Cu poftă
am poftit aceste paști să le
mănânc cu voi mai înainte de
patima mea.

16. Că zic vouă, că de a-
cum nu voi mai mânca din-

tr'acestea, până când se vor
plini întru împărăția lui Dum-
nezeu.

17. Și luând paharul, mul-
țumind, a zis, Luați acesta,
și-l împărțiți vouă:

18. Că zic vouă, Nu voi
mai bea din rodul vitei, până
când va veni împărăția lui
Dumnezeu.

19. Și luând pâinea mulță-
mind a frânt, și a dat lor, zi-
când: Acesta este trupul meu
care se dă pentru voi: aceasta
faceți întru pomenirea mea.

20. Așijderea și paharul du-
pă ce au cinat, zicând: Acest
pahar este legea cea nouă în-
tru sângele meu, carele pen-
tru voi se varsă.

21. Însă iată, mâna vân-
zătorului meu cu mine este
la masă.

22. Și Fiul Omului merge,
dupre cum este rânduit: dar
vai omului acelula prin care
se vinde.

23. Și ei au început a se
întreba între sine, care ar fi
dintre ei acela ce va să facă
aceasta.

18. Mat. 26, 29. 19. I Cor. 11, 29.

21. Marc. 14, 18; Ioan 13, 11, 9.

13. c. 19, 32. 14. Mat. 26, 30.

24. Și s'a făcut și prigonire
dânsii, care dintru ei s'ar
ca să fi mai mare.

Iar el le-a zis lor: Im-
părații păgânilor îi domnesc
pe ei; și cei ce stăpânesc pre
meșteri de bine se cheamă.

26. Iar voi nu așa: el cel
este mai mare între voi,
fiu cu cel mai mic; și cel
este începător, ca cel ce
este.

Că cine este mai mare,
șade, sau cel ce slu-
jește. Eu nu sunt în mijlocul
tut ca cel ce slujește.

Iar voi sânteți carii ați
put cu mine întru ispitele
rândăse vouă.

28. Iar eu precum mi-a rân-
dit Tatăl meu;

Că să măncați și să beți
mea întru împărăția
mea și să ședeți pre scaune,
cele douăsprezece
de lui Israil.

29. Iar Domnul: Simo-
ne, iată, Satana v'a
cerut pre voi, ca să vă ocaie
ca grâu.

32. Iar eu m'am rugat pen-
tru tine, ca să nu piară cte-
dinta ta: și tu oare când în-
torcându-te, întărește pre fra-
ții tăi.

33. Iar el i-a zis lui: Doam-
ne, cu tine gata sânt și în tem-
niță și la moarte a merge.

34. Iar el i-a zis: Zic ție,
Petre, nu va cânta astăzi co-
coșul, mai înainte până ce de
trei ori te vei lepăda că nu
mă știi pre mine.

35. Și a zis lor: Când v'am
trimis pre voi fără de pungă,
și fără de traistă, și fără de
încălțăminte, au avut-ați lip-
să de ceva? Iar ei au zis: De
nimic.

36. Zis-a drept aceea lor:
Acum dar cel ce are pungă,
să o ia, așijderea și traistă:
iar cel ce n'are sabie, să-și
vândă haina sa și să-și cum-
pere.

37. Că zic vouă, că încă a-
ceasta ce este scrisă se cade
să se pliniască întru mine,
care zice: Și cu cei fărădelege

25. Mat. 20, 35, s.; 33. Mat. 26, 32, s.; Marc. 14, 32;
10. I Petr. 5, 3, 5, 6; Ioan 13, 37. 35. Ps. 22, 1; 32, 11.
30. Mat. 19, 18. Mat. 10, 9. 37. Is. 53, 12.

și a socotit, pentru că cele pentru mine, sfârșit au.

38. Iar ei au zis: Doamne, iată aici două săbii. Și el a zis lor: Destul este.

39. Și eșind, a mers după obicei în muntele Măslinilor; și s'au dus după el și ucenicii lui.

40. Și sosind la loc, a zis lor: Rugați-vă ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'a depărtat de la dânșii oarecând și a aruncat o piatră, și ingenunchind se ruga.

42. Zicând: Părinte, de voești, să trecă paharul acesta de la mine; însă nu voia mea, ci a ta să fie.

43. Și i s'a arătat lui înger din cer, întărindu-l pre el.

44. Și fiind întru nevoiță mai cu deadinsul se ruga; și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sânge ce pică pre pământ.

45. Și sculându-se de la rugăciune, venind către ucenici i-a aflat pre ei dormind de întristare.

46. Și le-a zis lor: Ce dor-

miți? sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Iar încă grăind el, iată veniă mulțime, și cel ce se chema Iuda, unul din cei doi sprezece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iisus ca să-l sărute pre el. (Pentru că acest semn dedese lor: pre carele voiu sărută eu, acela este).

48. Iar Iisus a zis lui Iuda: Cu sărutare pre Fiul Omului vinzi?

49. Și văzând cei ce erau pre lângă el ceea ce vrea să fie, i-au zis lui: Doamne, lovi-l vom cu sabia?

50. Iar unul dintr'înșii a lovit pre sluga arhierelui, și i-a tăiat lui urechia cea dreaptă.

51. Iar Iisus răspunzând, a zis: Lăsați până aici. Și atângându-se de urechia lui, l-a vindecat pre el.

52. Și a zis Iisus celor ce veniseră la dânsul arhierilor și voiozilor bisericei, și bătrânilor: Ca la un tâlhar ați eșit, cu săbil și cu fuști?

53. În toate zilele fiind eu cu voi în biserică, n'ați întins mâinile asupra mea: ci acesta

38. Mat. 26, 55; Marc. 14, 55; Ioan 18, 1.

47. Mat. 26, 51, 52.

dânsul vostru și stăpânitorul năpădului.

54. Și prinzându-l pre el au adus, și l-au băgat în casa arhierelui. Iar Petru mergea departe după dânsul.

55. Și făcând ei foc în mijloc, și șezând împrejur, și Petru în mijloc.

56. Și văzându-l pre el oarecând șezând la foc, și căprind pre el, a zis: Și acesta ești tu?

57. Și lepădat de dânsul, zicând: Muiere, nu-l știu.

58. Și petru, alături văzându-l pre el, a zis: Și tu ești tu? Iar Petru a zis: Nu sunt.

59. Și zicând: Adevărat că tu cu el a fost: că Petru a zis: Omule, nu-mi dai să mă iert?

60. Și îndatăși încă cântat cocoșul.

61. Și așezându-se Domnul spre Petru. Și Petru de curând, cum îi zice-

sese lui, că mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Și eșind afară Petru, a plâns, cu amar.

63. Iar oamenii cei ce țineau pre Iisus, batjocorieau pre el, bătându-l.

64. Și acoperindu-l pre el, îl loviau preste obraz, și-l întrebau pre el, zicând: Prorocește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și altele multe, bulind împotriva lui, ziceau.

66. Și după ce s'a făcut ziua, s'au adunat bătrânii norodului și arhierii și cărturarii, și l-au dus pre el la soborul lor, zicând.

67. De ești tu Hristosul? spune nouă. Și le-a zis lor: De voiu spune vouă, nu veți crede:

68. Și de vă voiu întrebă, nu-mi veți răspunde, nici mă veți crede.

69. De acum va fi Fiul Omului șezând d'a dreapta puterii lui Dumnezeu.

63. Mat. 26, 57; Marc. 14, 58.

66. Mat. 27, 1; Marc. 15, 1; Ioan

Marc. 14, 59; 18, 34. 67. Mat. 26, 61; Marc. 14, 61

69. Mat. 24, 30; 26, 64; Marc. 15, 1

70. Și au zis toți: Dar tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el a zis către ei: Voi ziceți, că eu sânt.

71. Iar ei au zis: Ce ne mai trebuie încă mărturie? că noi singuri am auzit din gura lui.

CAPITOLUL XXIII.

Isus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și înmormântarea lui Isus.

Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus pre el la Pilat.

2. Și au început a-l pâri pre el, zicând: Pre acesta l-am aflat răzvrătind neamul și oprind a da dajdie Chesarului, zicând că este el Hristos împărat.

3. Iar Pilat l-a întrebat pre el, zicând: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, a zis lui. Tu zici.

4. Iar Pilat a zis către arhierii și către norod: Nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar ei se întăreau, zicând că întărită norodul, învățând preste toată Iudeea,

XXIII. 1. Mat. 27, 1; Marc. 15, 1; Ioan 18, 28. 2. c. 20, 25.

începând din Galileea până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileea a întrebat, au Galileean este omul?

7. Și înțelegând că din ținutul lui Irod este, l-a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acele zile.

8. Iar Irod văzând pre Isus, s'a bucurat foarte: că doriă de multă vreme să-l vadă pre el, pentru că auzia multe de el; și nădăjduia să vadă vre un semn făcându-se de el.

9. Și l-a întrebat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu i-a răspuns lui.

10. Și stau arhierii și cărturarii cu deădinsul pârându-l pre el.

11. Iar Irod împreună cu ostașii săi bat jocna-l și răzându-și de el l-a îmbrăcat într'un veșmânt luminat, și l-a trimis iarăși la Pilat.

12. Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod într'aceiași zi unul cu altul, că na. înaintea erau învrăjbiți între dânșii.

13. Iar Pilat chiemând pre arhierii și pre boieri și pre norod.

7 c. 8, 1. 8 c. 9, 1.

11. A zis către ei: Mă ați vădit că acesta? nici o vină de moarte pre omul acesta, că pre nămi aflat într'u el deci cer să răzvrătește norodul.

12. Iar înaintea voastră înmormântându-l pre el, îl vom slobozi. 23. Iar ei stă cu glasuri mari, cerându-l pre el să se răstignească. Și se întăreau glasurile lor, și ale arhierilor.

24. Deci Pilat a judecat să se acă răstignească.

25. Și a slobozit lor pre cel aruncat în temnița pentru zarvă și ucideră, pre care e il corectat, iar pre Isus l-a dat aceluia să se slobozească.

26. Și când îl dădea pre el, prinzând pre un Simon, Chirinean, ce venia din țarină, au pus pre el crucea, ca să ducă după Isus.

27. Și mergea după el mulțime multă de norod, și de mulieri, cari plângeau și se tânguiau pentru dânsul.

28. Și întorcându-se către ele Isus, a zis: Flicele Ierusalimului, nu mă plângeți pre mine, ci pre voi vă plângeți, și pre alii voștri.

29. Că, iată, vin zile, în care vor zice, Ferice sânt cele sterpe, și pântecele care n'au

11. Răstignește-l.

12. Răstignește-l.

13. Răstignește-l.

14. Răstignește-l.

15. Răstignește-l.

16. Răstignește-l.

17. Răstignește-l.

18. Răstignește-l.

19. Răstignește-l.

20. Răstignește-l.

21. Răstignește-l.

22. Răstignește-l.

23. Răstignește-l.

24. Răstignește-l.

născut, și țâțele care n'au aplecat.

30. Atunci vor începe a zice munților: Cădeți preste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne pre noi.

31. Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

32. Și duceau împreună cu el, și alți doi făcători de rele, să i piază.

33. Și dacă au venit la locul ce se chiamă al Căpățanei, acolo l-au răstignit pre el, și pre făcătorii de rele, unul d'a dreapta, și altul d'a stînga.

34. Iar Iisus zicea: Părinte, eartă-le lor: că nu știu ce fac. Și împărțind hainele lui, au aruncat sorți.

35. Și stă norodul de privă. Și își băteau joc de dânsului boierii împreună cu dânsii, zicând: Re alți a mântuit; mântuiască-se și pre sine însuși, de este acesta, Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

30. Is. 2, 19; Osie 10, 8; Apoc. 6, 16 și 9, 4. 31. Ier. 53, 18; 1 Petr. 4, 17. 32. Is. 53, 12; Ioan 19, 16. 33. Mat. 27, 33; Marc. 15, 23; Ioan 19, 17. 34. Mat. 5, 44; Ps 21, 18. 35. Mat. 27, 39, 40.

36. Și își făceau răs de dânsul și ostași, apropiindu-se, și oțet aducându-i lui.

37. Și zicând: De ești tu împăratul Iudeilor, mântuește-te pre tine însuși.

38. Și eră și scrisoare scrisă d'asupra lui cu slove Elimești, și Rămelinești, și Evre-ești, **acesta este împăratul Iudeilor.**

39. Iar unul din tâlharii cei răstigniți îl hulăia pre dânsul, zicând: De ești tu Hristosul, mântuește-te pre tine și pre noi.

40. Iar răspunzând celălalt îl certă pre el, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că într'aceiași osândă ești?

41. Și noi duple dreptate; că cele vrednice duple faptele noastre luăm: iar acesta nici un rău n'a făcut.

42. Și zicea lui Iisus: Poменеște-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

43. Și a zis Iisus lui, Amin zic ție: Astăzi împreună cu mine vei fi în raiu.

44. Și eră ca la al șaselea ciaz, și întuneric s'a făcut

38. Mat. 27, 37. 42. Mat. 16, 28. 44. Mat. 27, 45.

preste tot pământul până la noi-ținea ciaz.

45. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt catapeteazma birii din m loc.

46. Și strigând cu glas mare Iisus, a zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu;

47. Iar văzând sutașul ceea ce se făcuse, a slăvit pre Dumnezeu, zicând: Cu adevărat omu acesta drept a fost.

48. Și tot norodul ce venea împreună la privăla a-lăudat cele ce se făcuseră, bătându-și pepturile lor, înmorceau.

49. Și stau toți cunoscuți de departe, și femeile care lucră după el din Galileea, fiind acestea.

50. Și, iată, un bărbat anume din Arimatea, oraș celor, sfetnic fiind; bărbat și drept;

51. Acesta nu se înscrisese în împărăția lui Dăm-

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și pogorându-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus nici o dată nimeni.

54. Și ziua eră vineri, și se lumina spre sâmbăta.

55. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbăta s'au odihnit duple poroc.

57. Și stau toți cunoscuți de departe, și femeile care lucră după el din Galileea, fiind acestea.

58. Și, iată, un bărbat anume din Arimatea, oraș celor, sfetnic fiind; bărbat și drept;

59. Acesta nu se înscrisese în împărăția lui Dăm-

60. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

61. Și pogorându-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus nici o dată nimeni.

62. Și ziua eră vineri, și se lumina spre sâmbăta.

63. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

64. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbăta s'au odihnit duple poroc.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și pogorându-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus nici o dată nimeni.

54. Și ziua eră vineri, și se lumina spre sâmbăta.

55. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbăta s'au odihnit duple poroc.

57. Și stau toți cunoscuți de departe, și femeile care lucră după el din Galileea, fiind acestea.

58. Și, iată, un bărbat anume din Arimatea, oraș celor, sfetnic fiind; bărbat și drept;

59. Acesta nu se înscrisese în împărăția lui Dăm-

60. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

61. Și pogorându-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus nici o dată nimeni.

62. Și ziua eră vineri, și se lumina spre sâmbăta.

63. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

64. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbăta s'au odihnit duple poroc.

65. Și stau toți cunoscuți de departe, și femeile care lucră după el din Galileea, fiind acestea.

66. Și, iată, un bărbat anume din Arimatea, oraș celor, sfetnic fiind; bărbat și drept;

67. Acesta nu se înscrisese în împărăția lui Dăm-

68. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

69. Și pogorându-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus în mormânt ce eră săpat în piatră, întru care nu fusese pus nici o dată nimeni.

70. Și ziua eră vineri, și se lumina spre sâmbăta.

71. Și mergând după el și femeile care veniseră cu dânsul din Galileea, au văzut mormântul, și cum s'a pus trupul lui.

72. Și întorcându-se, au gătit mirezme și miruri; și sâmbăta s'au odihnit duple poroc.

CAP FOLUT XXIV

Femeile la Mormânt. Învierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pre care s'au dat cheia împărăției cerurilor.

Iar întru una din sâmbete, la mănecare adâncă, au venit la mormânt, aducând mirezmele cele ce gătise și altele împreună cu ele.

54. Mat. 27, 59, 56. Eș. 20, 29. XXIV. 1. Mat. 28, 1; Marc. 16, 1; Ioan 20, 1.

sprăzece și pre cei ce erau cu dânșii,

34. Carii ziceau: S'a sculat Domnul cu adevărat, și s'a arătat lui Simon.

35. Și ei povestiau cele ce se făcuse pre cale, și cum s'a cunoscut de dânșii întru frângerea pâinei

36. Și acestea grăind ei, și însuși Iisus a stătat în mijlocul lor, și a zis lor: Pace vouă.

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Și a zis lor: Ce sânteți turburați? și pentru ce se sue gânduri în inimile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, că însumi eu sânt: pipăiți-mă, și vedeți; că duhul carne și oase n'are, precum mă vedeți pre mine având.

40. Și acestea zicând, le-a arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de bucurie, și mirându-se, le-a zis lor: Aveți ceva de mânca aici?

42. Iar ei au dat lui o parte

de pește fript, și dintr'un fagur de miere.

43. Și luând înaintea lor a mâncat.

44. Și a zis lor: Acestea sânt cuvintele care am grăit către voi, încă fiind eu voi, că trebuie a se plini toate cele scrise în legea lui Moisi, și în proci, și în psalmi pentru mine.

45. Atunci le-a deschis mintea lor, ca să înțeleagă scriiturile.

46. Și a zis lor: Așa este scris, și așa trebuie să pătimiască Hristos, și a treia zi să învieze din morți:

47. Și să se propoveduiască întru numele lui pocăința și ertarea păcatelor în toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iar voi sânteți mărturii acestora.

49. Și, iată, eu trimet făgăduința Tatălui meu întru voi; iar voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-a scos pre ei afară până în Vitană, și ridicân-

34. I Cor. 15, 42, 43. 36. Marc. 16, 12; Ioan 20, 19. 39. Ioan 20, 20. 42. Ioan 21, 10.

46. Ps. 21, 7, 16. 49. Ioan 15, 26; 16, 13; Fapt. 1, 4. 50. Fapt. 1, 12.

du-și mâinile sale, i-a binecuvântat pre dânșii.

51. Și a fost, când i-a binecuvântat pre ei, s'a depăr-

tat. dânșii, și se înălța

41. Marc. 16, 19.

52. Iar ei închinându-se Lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare:

53. Și erau în toată vremea în biserică, laudând și binecuvântând pre Dumnezeu. Amin

ind: El botez cu apă: iar în mijlocul vostru stă, pre care voi nu-l știți;

27. Acela este cel ce vine după mine, carele mai înainte de mine s'a făcut, căruia nu sânt vrednic să-i dezleg cureaua încălțăminteii lui.

28. Acestea s'au făcut în Vitavara de ceea parte de Iordan, unde eră Ioan botezând.

29. A doua zi vede Ioan pre Iisus venind către dânsul, și zice: Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru care eu am zis: După mine vine bărbat, care înainte de mine s'a făcut: că mai întâi de mine a fost.

31. Și eu nu l-am știut pre el: ci ca să se arăte lui Israel, pentru aceasta am venit eu cu apă botezând.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând, că am văzut Duhul ca un porumb pogorându-se din cer, și a rămas preste dânsul.

33. Și eu nu l-am știut pre el: ci acela ce m'a trimis pre mine să botez cu apă, acela, mi-a zis mie: Preste care vei

vedea Duhul pogorându-se, și rămânând preste dânsul, acela este care botează cu Duh Sânt.

34. Și eu am văzut, și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăși stă Ioan, și din ucenicii lui doi;

36. Și căutând la Iisus care umblă, zice: Iată Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit pre el cei doi ucenici grăind, și au mers după Iisus.

38. Iar întorcându-se Iisus, și văzându-i pre ei mergând după el, a zis lor. Ce căutați? Iar ei au zis lui, Ravvi, (ce se zice, tâlcuindu-se, învățătorule), unde locuiești?

39. A zis lor: Veniți, și vedeți. Au venit și au văzut unde locuiește, și la el au rămas în ziua aceea: și eră ca la al zecelea c. as.

40. Și eră Andrei, fratele lui Simon Petru, unul din cei doi cari au auzise dela Ioan, și mersese după dânsul.

41. A aflat acesta întâi pre Simon fratele său, și i-a zis

28 c 10, 40 31 Mat 3, 16

41 Mat 4, 18

lui: Am aflat pre Mesia, ce se tâlcuiește, Hristos.

42. Și l-a adus pre dânsul către Iisus. Și căutând la el Iisus, a zis: Tu ești Simon fecelorul lui Iona: tu te vei chema Petru, ce se tâlcuiește, Petru.

43. Iar a doua zi a vrut Iisus să mergă în Galilea, și a aflat pre Filip, și i-a zis lui: Vino după mine.

44. Și eră Filip din Vitsania, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

45. A aflat Filip pre Natanael, și zice lui: Pentru care scrieris Moisi în lege și profeții, am aflat pre Iisus fiul lui Iisai, care este din Nazaret.

46. Și a zis Natanael lui: Ce auzi? Pentru ce vorbești?

47. A zis lui: Vino și vezi. A văzut Iisus pre Natanael, și a zis către dânsul, și pentru dânsul: Iată eu te caut Israelitean, întru care născu-te.

48. Zis-a Natanael lui: De ce mă cauți? Răspuns a Iisus: Și tu ești Israelitean?

49. Răspuns a Iisus: Și tu ești Israelitean? Răspuns a Iisus: Și tu ești Israelitean? Răspuns a Iisus: Și tu ești Israelitean?

Iisus și i-a zis lui: Mai înainte până a nu te chemă pre tine Filip, fiind tu sub smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanael și i-a zis lui: Ravvi, tu ești Fiul lui Dumnezeu; tu ești împăratul lui Israel.

50. Răspuns-a Iisus și i-a zis lui: Pentru că am zis ție, că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.

51. Și i-a zis lui: Amin, amin, grăesc vouă: De acum veți vedea ceriul deschizându-se, și pre îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se preste Fiul Omului.

CAPITOLUL II.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

Și a creia zi nuntă s'a făcut în Cana-Gauleei; și eră muma lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, și aceia care la nuntă

3. Și sfârșindu-se vinul, zice muma lui Iisus către dânsul: Vinu a

49 c 6, 67; Mat 11, 39 și 16, 16; Marc 8, 20 și Luc 22, 12

4. Zice ei Iisus: Ce este mie și ție femeie? încă n'a venit ciuasul meu.

5. Zice muma lui slugilor: Ori ce va zice vouă, faceți.

6. Și erau acolo șase vase de piatră, puse duple curățenia Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zice lor Iisus: Umpleți vasele de apă. Și le-au umplut până sus.

8. Și zice lor: Scoateți acum, și aduceți nunului. Și i-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul, apoi ce se făcuse vin, și nu știă de unde este: (iar slugile cari scosese răpa știa); strigă pre mire nunul,

10. Și zice lui: Tot omul întâi vinul cel bun pune; și dacă se îmbată, atunci cel mai prost: tu ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Aceasta a făcut începătura minunilor Iisus în Canna-Galileei, și și-a arătat slava sa; și au crezut întru el ucenicii lui.

12. După aceasta s'a pogorât în Capernaum, el, și muma lui, și frații lui, și uceni-

cii lui: și acolo au șezut multe zile

13. Și erau aproape paștele Iudeilor, și s'a suit Iisus în Ierusalim.

14. Și a aflat în biserică pre cei ce vindeau boi și oi și porumbi, și pre schimbătorii de bani șezând:

15. Și făcând biciu de ștreanguri, pre toți i-a scos din biserică, oile și boii; și schimbătorilor a vărsat banii, și mesele le-a răsturnat.

16. Și celor ce vindeau porumbi le-a zis: Luați acestea de aici; și nu faceți casa Tatălui meu casă de neguțătorie.

17. Și și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: Râvna casei tale m'a mâncat pre mine

18. Răspuns-au Iudeii și i-au zis lui: Ce semn arăți nouă, că faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și a zis lor: Stricați biserică aceasta, și în trei zile o voi ridica.

20. Și au zis Iudeii: În patruzeci și șase de ani, s'a zidit biserică aceasta, și tu, în trei zile o vei ridica?

14 Mat. 21, 22; Marc. 11, 18; Luc. 19, 44. 17 Ps 68, 11. 19. Mat 26, 61.

II. 6. Marc. 7, 3.

21. Iar el zicea pentru birnicul trapului său

22. Pentru aceasta când s'a sculat din mormânt, și-au adus aminte ucenicii lui că aceasta zicea lor; și au crezut scrip-turii, și cuvântului-care zicea Iisus.

23. Și când eră în Ierusalim pre znicul paștelor, mulți au crezut întru numele lui, văzând semnele lui cele ce făcea.

24. Iar însuși Iisus nu se știa pre sine lor, pentru că el știă pre toți,

25. Și n'avea trebuință ca cineva să mărturisiască pentru om; că el știă ce eră în om.

CAPITOLUL III.

26. Iar Iisus cu Nicodim, fariseu, care către viața de veci Ioan și ucenicii săi.

27. Eră un om din Farisei, Nicodim numele lui, boier Iudeilor.

28. Acesta a venit către Iisus și i-a zis lui: Rabi,

29. Ști că dumnezeu atve-nit învățător, că nimeni nu poate semne să facă.

care tu faci, de nu va fi Dum-nezeu cu dânsul

3. Răspuns-Iisus și i-a zis: Amin, amin, grăesc ție: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu

4. Zice către el Nicodim: Cum poate omul să se nască fiind bătrân? ai două poaze a doua oară să intre în pântecul maicei sale, și să se nască?

5. Răspuns-a Iisus: Amin, amin, grăesc ție: De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre întru împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te miră căci am zis ție: Se cade vouă a vă naște de sus.

8. Vântul unde voește suflă, și glasul lui auzi, dar nu ști de unde vine, și unde merge. așa este tot care este născut din Duhul

9. Răspuns-a Nicodim și i-a zis lui: Cum pot să fie acestea?

1. Ps 15, 10

2. Ps 19, 30

3. Ez 36, 26, 27; Efes 5, 26; A. Eccles 11, 4; Efes 4, 9

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis lui: Tu ești învățător lui Israil, și acestea nu le știi?

11. Amin, amin, grăesc ție: Noi ce știm grăim, și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primiți.

12. Dacă cele pământești am spus vouă, și nu credeți, cum de voiu spune vouă cele cerești, veți crede?

13. Și nimeni nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'a pogorât din cer, Fiul Omului care este în cer.

14. Și precum Moisi a înălțat șearpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul Omului;

15. Ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16. Că așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pre Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17. Că n'a trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea; ci ca să se mântuiască lumea prin el.

14. Numer 21, 9. 15. Marc. 16, 12. Luc 19, 10. 16. c. 15, 13; Rom 5, 6 și 8, 32; 1 Ioan 3, 16 și 4, 9. 17. c. 12, 47.

18. Cea ce crede întru el nu se judecă: iar cea ce nu crede, iată este judecat, că n'a crezut întru numele celui unuia născut Fiului lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este judecata, că lumina a venit în lume, și au iubit oamenii mai mult întunerecul decât lumina, că erau faptele lor rele.

20. Că tot cea ce face rele, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu se vadăască lucrurile lui.

21. Iar cea ce face adevărul vine la lumină, ca să se arate lucrurile lui, că întru Dumnezeu sânt lucrute.

22. După acestea a venit Iisus și ucenicii lui în pământul Iudeei; și acolo petrecea cu ei, și boteză.

23. Și eră și Ioan botezând în Enon aproape de Salim, că eră acolo ape multe, și venia, și se botezau.

24. Că încă nu eră Ioan închis în temniță.

25. Și a fost întrebare de ucenicii lui Ioan cu Iudei, pentru curățenie.

18. c. 5, 24. 20. Efes. 5, 13. 24. Mat. 14, 3; Luc. 8, 19. 5.

26. Și au venit către Ioan, turia lui, a pecetluit, că Dumnezeu adevărat este.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: Poate omul lua nimic, de va fi dat lui din cer.

28. Veți înșiva mărturisiți pentru mine, că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci cum că am trimis înaintea aceluia.

29. Cea ce are mireasă mire note: Iar prietenul mirei care stă și-l ascultă pre el, cu bu-

cură de glasul mirei, și această bucurie a mea s'a umplut.

30. Aceluia se cade a crește, și a măi mășora.

31. Cel ce vine de sus d'acum totuor este; cel ce este în pământ pământesc este.

32. Eu pre pământ grăesc; și din cer d'asupra este.

33. Și ce a văzut și a auzit, și m'a iubește; și mărturii nimeni nu o primește.

34. Că el primește mă-

34. Că pre care a trimis Dumnezeu, cuvintele lui Dumnezeu grăește; că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Tatăl iubește pre Fiul, și toate le-a dat în mâna lui.

36. Cea ce crede întru Fiul are viață veșnică; iar cea ce nu ascultă pre Fiul, nu va vedea viață; ci mânia lui Dumnezeu va rămâneă pres-

te el.

CAPITOLUL IV.

1. Deci Iisus a venit în Galileea.

Deci dacă a înțeles Domnul Iisus mai mulți ucenici face și botează decât Ioan,

2. Măcar că însuși Iisus nu boteză, ci ucenicii lui),

3. A lăsat Iudeea, și s'a dus iarăși în Galileea.

4. Și trebuia să treacă el prin Samaria.

5. Deci a venit în cetatea Samariei, care se chiamă Sihar, aproape de locul care a

35. Mat. 11, 17. 36. 1 Ioan 5, 12. IV, 1. c. 3, 23. 20. 5 Fac. 48, 22. Ius Nav 24, 22.

dat Iacov lui Iosif fiului său. zis ei: Tot cel ce va bea din

6. Și eră acolo puțul lui Iacov. Iar Iisus, ostenit fiind de călătorie, ședeă așa la puț; și eră ca la al șaselea ciaz. 14. Iar cel ce va bea din apa care eu voi dau lui, nu va înseta în veac; ci apa, care eu voi dau lui, se va face întru dânsul izvor de apă sălțătoare întru viață veșnică.

7. A venit o muliere din Samaria să ia apă: Zis-a ei Iisus: Dă-mi să beau.

8. Că ucenichii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.

9. Deci a zis lui mulierea Samarineancă: Cum tu, Iudeu fiind, ceri dela mine să bei, muliere Samarineancă fiind eu? că nu se amestecă Iudeii cu Samarinenii.

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis ei: De ai fi știut darul lui Dumnezeu, și cine este cel ce zice ție: Dă-mi să beau; tu ai fi cerut dela dânsul, și ți-ar fi dat ție apă vie.

11. Zis-a lui mulierea Doamne, nici ai eu ce scoate apă, și și puțul este adânc: de unde dar ai apa cea vie?

12. Au doară tu mai mare ești decât Iacov părintele nostru, care ne-a dat nouă puțul acesta, și ei însuși dintr'însul a băut, și fiii lui, și jobitoarele lui?

13. Răspuns-a Iisus și i-a

10. c. 7, 38. 13. c. 6, 38

19. c. 6, 14; 9, 17.

20. A doua Leg. 12.

III Imp. 8, 29.

meri în Ierusalim, vă veți înmi-a spus mie toate câte am nina Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia Hristos? 30. Deci au eșit din cetate, nu știți. noi ne închinăm că- și veniau către dânsul. 31. Iar între acestea îl ra-

lucii este. 23. Ci va veni vremea, și acum este, când închinătorii ind: Ravvi, mănâncă. 32. Iar ei a zis lor: Eu măn-

cei adevărați se vor închina Tatălui cu duhul și cu ade- 33. Iar ucenicii gră- în- vintul; că Tatăl acest fel ca- tre dânsul. Nu cumva i-a adus

24. Dă-i este Dumnezeu, și cei ce se închină lui cu du- 34. Zis-a lor Iisus: Mânca- lui cineva să mănânce?

25. Zis-a lui mulierea: Știm 35. Au nu voi ziceți: Că că va veni Mesia, care se chia- încă patru luni sânt, și sece-

26. Zis-a ei Iisus: Tu sânt, 36. Și acela ce seceră plată-

27. Și atunci au venit ucenicii lui, și se mirau că eu 37. Că întru aceasta este

28. Iar mulierea a lăsat ciu- 38. Că întru aceasta este

19. Imp. 17, 28; Ies. 2, 3; Luc.

11 Cor. 3, 17

3, 35

34 c. 5, 30, 17, 4

38. Eu v'am trimis pre voi să secerați, unde voi nu v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat întru osteneala lor.

39. Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni au crezut într'însul pentru cuvântul muierei, care mărturisiă: că mi-a spus mie toate câte am făcut.

40. Deci după ce au venit la dânsul Samarinenii, îl rugau pre el ca să rămăe la dâns și a rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui;

42. Și muierei ziceau: că nu mai credem pentru vorba ta: că înși-ne am auzit, și știm, că acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

43. Iar după cele două zile a eșt de acolo, și a mers în Galileea.

44. Că însuși Iisus a mărturisit, că proroc în patria sa cinste nu are.

45. Și când a venit în Galileea, l-au primit pre dânsul Galileeanii, fiind că au fost vazut toate câte a făcut în Ierusalim la praznic: că și ei au fost venit la praznic.

46. Și a venit Iisus iarăși în Cana-Galileei, unde a făcut apa vin. Și era un om împărătesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, a mers la el, și-l rugă pre dânsul, ca să se pogoare și să tămăduiască pre fiul lui, că vrea să moară.

48. Iar Iisus a zis către el: De nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Zis-a către el omul cel împărătesc: Doamne, pogoară-te mai înainte până a muri fiul meu.

50. Zis-a Iisus lui Mergu: fiul tău viu este. Și a crezut omul cuvântului care a zis Iisus lui, și s'a dus.

51. Și iată pogorându-se el, slugile lui l-au întâmpinat pre el, și i-au spus, zicând: Fiul tău este viu.

52. Deci îi întrebă pre ei de cînsul întru care i-a fost mai bine. Și i-au zis lui, că eri în cînsul al șaptelea l-au lăsat frigurile

53. Deci a cunoscut tatăl A în cînsul acela a fost, în care a zis Iisus lui. Fiul tău nu este, și a crezut el, și casa lui.

54. Acesta iarăși al doilea cîns a făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL V.

Într-o zi a venit Iisus la Ierusalim și a zis către Iudei despre

După acestea era praznicul Iudeilor; și s'a suit Iisus în Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se chiamă Betseatha, cinci pridvoruri are.

3. Și acolo zăcea mulțumită de bolnavi, orbi, și limpi, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Și în acea vreme se pogoara în scăldătoare, și turbura apa: că intra întâi după ce se scurgea apa, și se scurgea.

5. Deci era acolo un om, bolnav și opt de ani având.

6. Pre acesta văzându-l Iisus zăcând, și cunoscând că iată multă vreme aveă, i-a zis lui: Voești să fii sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, om n'am, ca dacă se va turbura apa, să mă bage în scăldătoare: deci până când merg eu, altul înaintea mea se pogoară.

8. Zis-a Iisus lui: Scoală-te, ia-ți patul tău, și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos omul, și și-a luat patul său, și umblă: și era într'acea zi sâmbătă.

10. Deci ziceau Iudeii celui vindecat, Sâmbătă este: nu se cade ție a-ți lua patul.

11. Răspuns-a lor: Căla ce m'a făcut sănătos, acela mi-a zis, i-ați patul tău, și umblă.

12. Deci l-au întreat pre el: Cine este omul acela ce ți-a zis: l-ați patul tău, și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știa cine este: că Iisus se dedese în laturi, norod fiind într'acel loc.

14. După aceea l-a aflat pre el Iisus în biserică, și i-a zis

42. c. 17, 39. 44. Mat. 13, 57; Marc. 6, 4; Luc. 4, 24.

46 c. 2, 1 47

1. c. 9, 14. 10. Es. 20, 11.

14. A doua Leg. 18, 15.

1. Iată că te-ai făcut sănătos: de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău.

15. A mers omul acela, și a vestit ludeilor, că Iisus este cel ce l-a făcut pre dânsul sănătos.

16. Și pentru aceea goniau ludeii pre Iisus, și-l căutau pre el să-l omoare, că acestea făcea sâmbăta.

17. Iar Iisus a răspuns lor: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai vartos căutau ludeii pre el să-l omoare, că nu numai de ziua sâmbăta, ci și pre Dumnezeu zicea că-i este Tată, întru toama pre sine făcându-se cu Dumnezeu.

19. Deci a răspuns Iisus și a zis lor: Amin, amin, grăesc vouă: Nu poate Fiul să facă dela sine nimic, de nu va vedea pre Tatăl făcând: că cele ce face el, acelea și Fiul asemenea face.

20. Că Tatăl nu bește pre Fiul, și toate arată lui care le face el: și mai mari lucruri

decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Că precum Tatăl scoală pre morți, și-i înviază; așa și Fiul pre cari voeste îi înviază.

22. Că Tatăl nu judecă pre nimeni, ci toată judecata o a dat Fiului:

23. Ca toți să cinstiască pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cel ce nu cinsteste pre Fiul nu cinsteste pre Tatăl care l-a trimis.

24. Amin, amin, grăesc vouă. Că cel ce ascultă cuvintele mele, și crede celui ce m'a trimis pre mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni; ci s-a mutat din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăesc vouă, că vine clasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu; și cari vor auzi vor învia.

26. Că precum Tatăl are viață întru sine, așa a dat și Fiului viață sa aibă întru sine;

27. Și stăpânire i a dat un, și judecata să facă.

28. Căci Fiul al Omului este,

22. Mat. 11, 27; Fapt. 17, 31.

23. I Ioan 2, 22. 24. c. 6, 40; 47 și 8, 51. 25. c. 11, 43.

16. Mat. 14, 28; Marc. 6, 45.

vă mirați de aceasta: că mare decât a lui Ioan; că lucrurile care mi-a dat mie Tatăl, ca să le săvârșesc pre ele, aceste lucruri care eu fac, mărturisesc pentru mine, că

29. Și vor ești cei ce au făcut bine, întru învierea ei; iar cei ce au făcut cele întru învierea osândirei. Nu pot să fac eu dela

minica; precum aud, judecata mea areaptă, că nu caut voia mea, ci Tatălui celui ce m'a trimis.

30. Și cuvântul lui nu-l aveți rămânând întru voi; că pre care a trimis el, acestuia voi nu credeți.

31. Cercăți scripturile; că vouă vi se pare întru dănele a avea viață veșnică; și acestea sunt cele ce mărturisesc pentru mine.

32. Și nu voiți să veniți către mine, ca viață să aveți.

33. Slavă dela oameni nu iau.

34. Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnezeu n'aveți întru voi.

35. Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu mă primiți pre mine; de va veni altul întru numele său, pre acela veți primi.

36. Mat. 23, 34. 37. Lev. 23, 34. 38. Is. 34, 16; 1 Tim. 4, 13.

44. Cum puteți voi să credeți, slavă unul dela altul luând, și pre slava cea dela singur Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară că eu voiu pârî pre voi la Tatăl: este cela ce vă pârește pre voi, Moisi, spre care voi ați nădăjduit.

46. Că de ați fi crezut lui Moisi, ați fi crezut și mie; că pentru mine acela a scris.

47. Iar dacă scripturilor acelaia nu credeți, cum euvin-telor mele veți crede?

CAPITOLUL VI

Mănucă cu cinci pâni. Iisus se de-părtează în munte. Umblarea pre mare. Norodul cere semn. Pâna care se pogorâ din cer. Marturisirea lui Petru.

După acestea s'a dus Iisus de ceea parte de marea Galileei, care este a Tiveriadei,

2. Și a mers după dânsul norod mult, căci vedeau semnele lui, care făcea la cei bolnavi.

3. Și s'a suit în munte Iisus,

44. c. 12, 45. A doua Leg. 18, 15. 46. Fac 3, 15 și 22, 18 și 49, 10 Ps 39, 9.

și acolo a șezut cu ucenicii săi

4. Și erau aproape paștele, praznicul Iudeilor.

5. Deci ridicându-și Iisus ochii, și văzând că mult norod vine la dânsul, zice către Filip: De unde vom cumpăra pâni, ca să mănânce aceștia?

6. (Iar aceasta zicea ispitind pre el: că însu-și știa ce vrea să facă)

7. Răspuns-a Filip lui: De două sute de dinari pâni nu le va ajunge lor, ca fiecare dintr'înșii câte puțin să iă.

8. Grăit-a lui unul din ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru.

9. Este un copil aici, care are cinci pâni de orz, și doi pești: ci acestea ce sânt la atâția?

10. Și a zis Iisus: Faceți pre oameni să șadă. Și eră iarbă multă într'acel loc. Deci au șezut bărbați, cu numărul ca la cinci mil.

11. Și a luat pânila Iisus, și mulțumind, a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce

VI 4 Lev. 23, 5, o. Mat. 14, 15; Marc. 6, 34, Luc 9, 10.

vedeau; așijderea și din pești pre mare, și apropiindu-se de corabie; și s'au înfricoșat.

12. Iar dacă s'au săturat, 20. Iar el a zis lor: Eu sânt; nu vă temeți.

13. Deci au adunat, și au îmbrămăturile ce au prisosit, 21. Deci voiau să-l iă pre el în corabie; și îndată-și corabia a sosit la pământul la care ei mergeau.

14. Iar oamenii accia văzând că altă corabie nu eră acolo, fără numai una întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii lui s'au dus

15. Iar oamenii accia văzând numnul, care a făcut Iisus, acesta este acela care făcuse semnele acele la cei ce va să facă

16. Deci Iisus cunoscând vor să vie și să-l apuce, a mers să-l facă împărat, s'a dus în munte ei singur. 23. (Și alte corăbii au venit dela Tiveriada aproape de locul unde au mâncat pânea, mulțumind Domnului.)

17. Iar Iisus a făcut sară, și a dat ucenicii lui la mănăncă. 24. Deci dacă a văzut norodul, că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii, și au mers în Capernaum, căutând pre Iisus.

18. Iar Iisus a ridicat, vânt mare, și a zis: Vânt, ascultă-mă! 25. Și aflându-l pre el de ceea parte de mare, i-au zis lui: Ravvi, când ai venit aici?

19. Iar Iisus a zis: Mă căutați pre mine, nu pentru că ați văzut semne, ci pen-

14, 10, Marc. 6, 45

tru că ați mâncat din pâni, și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mâncarea cea peritoare, ci pentru mâncarea aceea care rămâne spre viață veșnică, care Fiul Omului va da vouă: că pre acesta l-a pecetluit Dumnezeu, Tatăl.

28. Deci au zis către dânsul: Ce vom face, ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-ă Iisus și a zis lor: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru care a trimis Acela.

30. Zis-au drept aceea lui: Dar ce semn faci tu, ca să vedem, și să credem ție? Ce lucrezi?

31. Părinții noștri mană au mâncat în pustie; precum este scris: Pâne din cer le-a dat lor de au mâncat.

32. Deci le-a zis lor Iisus. Amin, amin, zic vouă. Nu Moisi a dat vouă pânea din cer; ci Tatăl meu dă vouă din cer pânea cea adevărată.

33. Pentru că pânea lui Dumnezeu este cea ce se pogoară din cer, și viață dă lumii.

34. Deci au zis către dânsul: Doamne, pururea dă-ne nouă pânea aceasta.

35. Și a zis lor Iisus: Eu sunt pânea vieții: cea ce vine către mine nu va flămânzi; și cea ce crede întru mine nu va înseta niciodată.

36. Ci am zis vouă: Că m'ați și văzut pre mine, și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă mie Tatăl către mine va veni; și pre cea ce vine către mine, nu-l voi scoate afară.

38. Că m'am pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimis pre mine.

39. Și aceasta este voia Tatălui celui ce m'a trimis pre mine, ca tot ce mi-a dat mie să nu perd dintr'însul, ci să-l înviez pre el în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voia celui ce m'a trimis pre mine, ca tot cine vede pre Fiul, și crede întru el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

41. Deci cărtiau Iudeii pen-

tru ul, că a zis: Eu sunt pânea care s'a pogorât din cer.

42. Și ziceau: Au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, că-l cunoaștem noi pre tatăl său și mama sa? dar cum zice că din cer m'am pogorât?

43. Deci răspuns-a Iisus și lor: Nu cărtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie întru mine, de nu-l va trage Tatăl cel ce m'a trimis pre el; și eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

46. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

47. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

48. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

49. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

50. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

51. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

52. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

53. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

54. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

55. Deci scrie în proroci: Și toți învățați de Dumnezeu, deci tot cela ce aude de la, și se învață, vine către.

mănânce cineva dintr'însa, și să nu moară.

51. Eu sunt pânea cea vie, care s'a pogorât din cer; de va mânca cineva din pânea aceasta, va fi viu în veaci; și pânea care eu voi dă, trupul meu este, pre care îl voi dă pentru viața lumii.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: Cum poate acesta să-și dea nouă trupul să-l mâncăm?

53. Și a zis lor Iisus: Amin, amin, grăesc vouă. De nu veți mânca trupul Fiului omului, și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi.

54. Cea ce mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, are viață veșnică, și eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Că trupul meu adevărat este mâncare, și sângele meu adevărat este băutură.

56. Cea ce mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, întru mine petrece, și eu întru el.

57. Precum m'a trimis pre mine Tatăl cel viu, și eu viez

27. c. 3, 16 și 4, 14.

31. Eș 16, 18; Ps. 77, 34.

37. c. 17, 9, 11, 21.

38. c. 4, 34.

44. In. 6, 4, 18; Ier.

56. c. 15, 4; I Ioan 3, 22; I Cor.

11 20

prin Tatăl și, celui ce mă mănâncă pre mine, și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care din cer s'a pogorât, nu precum au mâncat manna pănașii voștri, și au murit; acela ce va mânca pâinea aceasta va fi viu în veac.

59. Acesta a zis în sinagoga, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din acei iudei, auzind acestea, au zis: Grea este învățătura acestă, cine poate să-l audă pre el?

61. Iar Iisus știind întru sine că cârtesc pentru aceasta ucenicii lui, a zis lor: Aceasta vă smintește pre voi?

62. Dar de veți vedea pre Fiul omului suindu-se unde eră mai înainte?

63. Dumul este care face viața trupului, nu folosește nimic; dar lucrurile care eu grăesc vouă, dau viață, și viața sunt.

64. Căci sunt unu din voi care nu cred. Că știă dintru început Iisus cari sunt cei ce nu cred, și care este acela ce vrea să-l vândă pre el.

65. Și zicea: Pentru aceasta

62. c. 3, 18; Marc. 16, 19; Efes. 4, 8; 67. II Cor. 3, 6

am zis vouă, că nimeni nu poate să vie la mine de nu va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. Dintr'aceasta mulți din acei iudei la s'au întors înapoi și numai umblau cu dânsul.

67. Deci a zis Iisus celor doișprăzece. Au de ară și voi voiți să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru lui Doamne, la mine nu voi duce? și unde ai de aplecat veșnice ai.

69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

70. Răspuns-a lor Iisus: Așa nu eu pre voi cei doișprăzece v'am ales, și unul din voi dădă-vol este?

71. Și zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, că acela vrea să-l vândă pre el, urmându-l din cei doișprăzece.

CAPITOLUL VII

Și umblă Iisus după acestă în Galileea: că nu voia

69. c. 11, 37; Mat. 16, 16

70. c. 15, 18

71. c. 6, 18 și 6, 1

1. să umble, că-l căutau el Iudeii să-l omoare.

2. Și eră aproape praznicul dăilor, înfigerea corturilor.

3. Deci au zis către dânsul ei lui: Treci de aici, și mergi în Galileea, ca și ucenicii tăi să vadă lucrurile care faci.

4. Că nimeni întru ascuns ceva, și caută să fie el cunoscut. Dacă faci acestea, nu te pre tine lumeni.

5. Pentru că nici frații lui Iudeu întru însul.

6. Deci a zis lor Iisus: Vreți încă n'a sosit; iar vreți încă totdeauna este

7. Iar Iudeii îl căutau pre el la praznic, și ziceau. Unde este acela?

8. Și cârtire multă eră pentru dânsul între noroade, că unii ziceau: Bun este; iar alții ziceau: Nu, ci amăgește norodul.

9. Inșă nimeni de față nu grăia de dânsul pentru frica Iudeilor.

10. Iar învățându-se praznicul s'a suit Iisus în biserica, și învăța.

11. Și se mirau Iudeii, zicând: Cum știe acesta carte, neînvățat?

12. Deci a răspuns lor Iisus, și a zis: A mea învățătură nu este a mea, ci a celui ce m'a trimis pre mine.

13. De va voi cineva să facă voia lui, va cunoaște pentru învățătura aceasta oare dela Dumnezeu este, sau eu dela mine grăesc.

14. Căla ce grăește dela mine, slava sa caută; iar acela ce caută slava celui ce l-a trimis pre el, acesta adevărat este, și nedreptate nu este întru dânsul.

15. Iar Iudeii îl căutau pre el la praznic, și ziceau. Unde este acela?

16. Și cârtire multă eră pentru dânsul între noroade, că unii ziceau: Bun este; iar alții ziceau: Nu, ci amăgește norodul.

17. Inșă nimeni de față nu grăia de dânsul pentru frica Iudeilor.

18. Iar învățându-se praznicul s'a suit Iisus în biserica, și învăța.

Mat. 12, 40

15. Mat. 13, 54; Marc. 6, 3; Ioan

14, 24

19. Au nu Moisi v'a dat vouă legea, și nimeni din voi nu face legea. Ce mă căutați să mă omorâți?

20. Răspuns-a norodul și zise: Dă-ne cine te caută să te omore?

21. Răspuns-a Iisus și a zis lor: Un lucru am făcut, și toți vă mirați pentru acesta.

22. Moisi v'a dat vouă tăierea împrejur; (nu că dela Moisi este, ci dela părinți;) și sâmbăta tăeți împrejur pre om.

23. Dacă omul primește tăierea împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi; pre mine vă mânați căci om întreg sănătos am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați după față, ci dreaptă judecată judecați.

25. Deci ziceau unii din Ierusalimneni: Au nu este aceasta, pre care îl caută să-l omore?

26. Și, iată, de față grăește, și nimic lui nu-i zic. Nu cumva au cunoscut cu adevărat

boierii că adevărat acesta este Hristos?

27. Ci pre acesta îl știm de unde este; iar Hristos când va veni, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci striga Iisus în biserica învățând, și zicând: Știți pre mine mă știți, și știți de unde sunt; și dela mine n'ară venit, ci este adevărat cela ce m'a trimes, pre care voi nu știți.

29. Iar eu îl știu pre el, că dela dânsul sânt, și acela m'a trimes.

30. Deci îl căutau pre el să-l prindă, și nimeni nu și-a pus pre dânsul mânele, că încă nu venise cînsul lui.

31. Și mulți din norod au crezut într'însul, și ziceau: Hristos când va veni, au doară mai multe semne va face decât acestea, care l'a făcut acesta?

32. Au auzit Fariseii pre norod cărtind pentru dânsul acestea, și au trimes slugi Fariseii și arhieriei ca să-l prindă pre dânsul.

33. Deci a zis lor Iisus:

19. Ex. 24, 8; Fapt. 7, 53.

20. c. 8, 18; 22. Lev. 12, 3.

24. A doua Leg. 1, 10.

25. c. 5, 18.

28. c. 8, 14. 30. c. 8, 20; Luc.

22, 54. 33. 18, 31.

34. Căută-mă-veți, și nu mă veți afla; și unde sânt eu, voi nu puteți să veniți.

35. Deci au zis Iudeii între ei: Unde va să meargă acesta, că noi nu-l vom afla?

36. Nu cumva într'u risipirei Eliniilor va să meargă, și să învețe pre Elini?

37. Iar în ziua cea de pre urmă, cea mare a praznicului a căutat Iisus, și a strigat, și zicea: Cine vine la mine, și să bea.

38. Răspuns-au slugile: Niciodată nu a grăit om, ca acest om.

39. Și au răspuns lor Fariseii: Au doară și voi v'ați amăgit?

40. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

41. Ci norodul acesta care nu știe legea blăstămat este.

42. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

43. Ci norodul acesta care nu știe legea blăstămat este.

44. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

45. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

46. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

47. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

48. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

49. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

50. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

51. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

52. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

53. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

54. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

55. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

56. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

57. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

58. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

59. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

60. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

61. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

62. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

63. Au doară cineva din boierii a crezut într'însul, sau din Fariseii?

50. Zis-a Nicodim către ei (care venise noaptea la dânsul, unul fiind dintru ei.)

51. Au doară legea noastră judecă pre om, de nu va auzi dela ei mai înainte, și va cunoaște ce face?

52. Răspuns-au și i-au zis lui: Au doară și tu din Galileea ești? Cearcă, și vezi: că proroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Și a mers fiecare la casa sa.

CAPITOLUL VIII.

Iisus întreba de pe Timp în Timp făgăduiește următorilor săi slobozirea. Iisus amenințat cu pietre.

I. Iisus s'a dus în muntele Maslinilor.

2. Iar la mâncare iarăși a venit în biserică, și tot norodul a venit la dânsul; și șezând învăță pre ei.

3. Și au adus la dânsul cărturarii și Fariseii pre o muliere prinsă în preacurvie; și punându-o pre dânsa în mijloc;

4. Au zis lui, învățătorule, pre această muliere o am prins așa de față preacurvînd

5. Iar în lege Moisi ne-a poruncit nouă, unele ca acestea să se ucidă cu pietre: dar tu ce zici?

6. Și aceasta ziceau, ispitindu-l pre el, ca să aibă ce cleveți împotriva lui. Iar Iisus jos plecându-se, scriă cu degetul pre pământ.

7. Și neîncetând a-l întreba pre el, s'a ridicat, și a zis lor: Cei ce este iară de păcat în voi, acela întâi să arunce piatra asupra ei.

8. Și iarăși plecându-se jos, a scris pre pământ.

9. Iar ei auzind, și de știință muștrându-se, eșiau unul după altul, începând dela cel mai bătrân, până la cel mai de jos, și a rămas Iisus singur, și mulieră în mijloc stând.

10. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pre nimeni, fără numai pre muliere, i-a zis ei: Muliere, unde îți sânt părâșii tăi? au nimeni pre tine nu te-a judecat a fi vinovată?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Doamne. Și a zis ei Iisus: Nici eu nu te judec: du-te, și de

VIII. 5. Lev. 20, 10.

Z. Rom. 2, 1, 9. Rom. 2, 29.

51. A doua Leg. 19, 14.

am să nu mai păcătuiești. este Tatăl tău? răspuns-a I-

2. Deci iarăși a grăit lor Iisus: Nici pre mine mă știți,

zicând: Eu sânt lumina și pre Tatăl meu: de m'ați

și cela ce urmează mie ști pre mine, și pre Tatăl meu

apoi știți.

3. Și avea lumina întunereci, 20. Aceste graiuri le-a grăit

Iisus în gazofilachie, învățând

în biserică: și nimeni nu l-a

prins pre el; că încă nu ve-

nise ciasul lui.

21. Și iarăși a zis lor Iisus:

Eu merg, și mă veți căuta pre

mine, și nu mă veți afla și în

păcatul vostru veți muri: unde

merg eu, voi nu puteți să ve-

niți.

22. Deci ziceau Iudeii: Au

Voi după trup judecați; doară va să se omoare însuși

judec pre nimeni. pre sine? că zice: Unde merg

eu, voi nu puteți să veniți.

23. Și a zis lor: Voi din

cele de jos sânteți; eu din cele

de sus sânt; voi din lumea

aceasta sânteți; eu nu sânt

din lumea aceasta.

24. Deci am zis vouă, că

veți muri în păcatele voastre:

că de nu veți crede, că eu sânt,

veți muri în păcatele voastre.

25. Deci ziceau ei lui: Tu

cine ești? și a zis lor Iisus:

Tu ziceai lui: Unde

20. c. 7, 30; Luc. 22, 53

21. c. 13, 33 23. c. 3, 31; I Ioan

14, 49, 16. c. 16, 30. 4. 24 Marc. 16, 19, 20.

Inceputul, care și grăesc cu voi

26. Multe am pentru voi a grăi și a judeca; c. cea ce m'a trimis pre mine adevărat este; și eu cele ce am auzit dela dânsul, acestea grăesc în lume

27. Și n'au cunoscut că de Tatăl grăia lor.

28. Deci a zis lor Iisus: Când veți înălța pre Fiul omului, atunci veți cunoaște că eu sânt, și dela mine însumi nu fac nimic; ci precum m'a învățat pre mine Tatăl meu, acestea grăesc.

29. Și cea ce m'a trimis pre mine cu mine este: nu m'a lăsat pre mine singur Tatăl; că eu cele plăcute lui fac pururoa.

30. Acestea grăind el, mulț au crezut întru dânsul.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii cei ce crezuseră lui: De veți petrece voi întru cuvântul meu, cu adevărat ucenici ai mei sânteți;

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi pre voi.

33. Răspuns-au ei lui: Să-

mântă a lui Avraam sântem, și nimărui n'am fost robi niciodată: dar tu cum zici: Slobozi veți fi?

34. Răspuns-a Iisus lor: Amin, amin, grăesc vouă: Tot ceea ce face păcatul, rob este păcatului

35. Robul nu rămâne în casă în veac: iar Fiul rămâne în veac.

36. Deci dacă vă va slobozi pre voi Fiul, cu adevărat și slobozi veți fi.

37. Știu că sământă a lui Avraam sânteți; dar mă căut să mă omorâți, că cuvântul meu nu încapă întru voi.

38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăesc: și voi ceea ce ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru Avraam este Zis-a lor Iisus: De ați fi fost fi ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut.

40. Iar acum mă căutați să mă omorîți pre mine, om care adevărul am grăit vouă, care

34. Rom. 8, 18; II Petr. 2, 10;

I Ioan 3, 9. 35. Fac. 21, 20.

36. I Cor. 7, 25; Gal. 5, 1.

39. Mat. 3, 1.

28. c. 3, 14; 15. 31. c. 15, 10; 24.

41. Dela Dumnezeu: avraam n'a făcut.

42. Voi faceți lucrurile tale: Zis-au drept a-

43. Nu din curvie nu sânteți; un Tată avem. Dumnezeu.

44. Zis-a lor Iisus: De ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, nu căutați pre mine: că eu Dumnezeu am este și am venit dela mine

45. Iacela m'a trimis. Pentru ce graul meu

46. Aștep? căci nu puteți auziți cuvântul meu.

47. Nu din tatăl diavolului și poftele tatălui vo-

48. Să faceți. Acela ucide oamenii a fost din

49. Și întru adevăr nu este adevăr în-

50. Tatăl. Când grăește mintru ale sale grăește

51. Și eu sunt, și tatăl ei. Și eu cred că adevărul gră-

52. Credeți mie.

53. Iar acum voi mă va-

54. Pentru păcat? Credeți mie?

55. Căci adevărul grăesc, pen-

56. Căci adevărul grăesc, pen-

57. Căci adevărul grăesc, pen-

nezeu graiurile lui Dumnezeu ascultă: pentru aceasta voi nu ascultați, că nu dela Dumnezeu sânteți.

48. Răspuns-au Iudeii, și i-au zis lui: Oare nu zicem noi bine că Samarinean ești tu, și drac ai?

49. Răspuns-a Iisus: Eu drac n'am; ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi mă necinștiți pre mine.

50. Iar eu nu caut slava mea: este cea ce caută și judecă.

51. Amin, amin, grăesc vouă, De va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci au zis lui Iudeii: Acum am cunoscut că ai drac. Avraam a murit, și prorocii; și tu zici: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Au doară tu mai mare ești decât părintele nostru Avraam, care a murit? și prorocii au murit: cine te faci tu, pre tine?

54. Răspuns-a Iisus: De mă slăvese eu pre mine singur, slava mea nimic nu este: este

48. Mat. 10, 23. 51. c. 5, 24; 11, 23.

Tatăl meu care mă slăvește pre mine; pre care voi ziceți că Dumnezeuul vostru este.

55. Și nu l-ați cunoscut pre el; iar eu îl știu pre el: și de voiu zice că nu-l știu pre el, voiu fi asemenea vouă mincinos, ci îl știu pre el, și cuvântul lui păzesc.

56. Avraam părintele vostru a fost bucuros ca să vadă ziua mea: și a văzut, și s'a bucurat.

57. Deci au zis Iudeii către dânsul: Cincizeci de ani încă nu ăi, și pre Avraam l-ai văzut.

58. Și a zis lor Iisus: Amin, amin, zic vouă; Mai înainte de a se face Avraam, eu sânt

59. Deci au luat pietre ca să arunce într'însul; iar Iisus s'a ascuns, și a ășit din biserică, mergând prin mijlocul lor, și a trecut așa.

CAPITOLUL IX.

Vindecarea orbului celui din nașterea.

Și trecând Iisus, a văzut pre un om orb din naștere.

56. Fac. 18, 11.

59. c. 10, 20; Luc. 4, 39

IX. Luc 18, 9.

2. Și l-au întrebat pre ucenicii lui, zicând: Ravvi, cine a păcătuit, acesta, sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-a Iisus: Nici acesta n'a păcătuit, nici părinții lui; ci ca să se arăte lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade să lucrez lucrurile celui ce m'a trimis pre mine, până este ziua: vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze.

5. Când sânt în lume, lumina sânt lumii.

6. Acestea zicând, a scuiapat jos, și a făcut tină din scuiapat, și a uns cu tina preste ochii orbului.

7. Și i-a zis lui: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului, (ce se tâlcuește, Trimmes.) Deci s'a dus, și s'a spălat, și a venit văzând.

8. Iar vecinii, și cei ce îl văzuseră pre el mai înainte că eră orb, ziceau: Au nu este acesta cel ce sedea și cerea?

9. Unii ziceau: Acesta este; iar alții ziceau: Seamănă cu el; iar el zicea: Eu sânt

10. Deci îi ziceau lui. Cum ți s'au deșchis ochii?

5. c. 8, 12. 7. Neem. 3, 15

1. Răspuns-a el și a zis, mat pre părinții acestuia ce a văzut.

2. A făcut, și a uns ochii mei-n zis mie: Mergi la apa Siloamului, și te spală, și vei vedea. Și am văzut.

3. Și i-au zis lui: Unde acela? Zis-a: Nu știu.

4. Dus-au la Farisei pre el, care când a fost orb.

5. Și eră sâmbăta când a făcut el tina, și i-a deșchis ochii.

6. Deci iarăși l-au întrebat pre el și Fariseii cum a văzut. Iar el a zis lor: Tină din scuiapat, și m'am uns, și văd.

7. Deci ziceau unii din Farisei: Acest om nu este de Dumnezeu, că nu păzește sâmbăta. Alții ziceau: Cum poate om păcătos să facă așa? Și împere erau între ei.

8. Zis-au orbului iarăși: Ce zici pentru dânsul, că deșchis ochii tăi? Iar el a zis: Proroc este.

9. Deci n'au crezut Iudeii întru dânsul că orb a fost, și că a văzut, până ce au chemat

10. Și chemat a două oară pre omul care fusese orb, și au zis lui. Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta păcătos este.

11. Iar acela a răspuns și a zis: De este păcătos, nu știu.

12. Deci au chemat a două oară pre omul care fusese orb, și au zis lui. Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta păcătos este.

13. Iar acela a răspuns și a zis: De este păcătos, nu știu.

22. c. 7, 13; 12, 43.

una știu, că orb fiind, eu acum văd.

26. Și i-au zis lui iarăși: Ce a făcut ție? cum ți-a deschis ție ochii.

27. Răspuns-a lor: Am zis vouă acum, și n'ați auzit: ce iarăși voiți să auziți? au doară și voi voiți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci l-au ocărit pre el, și au zis lui: Tu ești ucenic al aceluia; iar noi ai lui Moisi sântem ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi a grăit Dumnezeu; iar pre acesta nu-l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: Intru aceasta este minune, că voi nu știți de unde este, și a deschis ochii mei.

31. Și știm că pre păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă: ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu, și face voia lui, pre acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit cum că să fi deschis cineva ochi ai vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela

Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au zis lui: Intru păcate tu te-ai născut tot, și tu ne înveți pre noi? Și l-au gonit pre el afară.

35. Auzit-a Iisus că l-au gonit pre el afară; și aflându-l pre dânsul, i-a zis lui: Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el, și a zis: Cine este, Doamne, ca să cred într'însul?

37. Și i-a zis Iisus lui: Și l-ai văzut pre el, și cel ce grăește cu tine, acela este.

38. Iar el a zis: Cred, Doamne; și s'a închinat lui.

39. Și a zis Iisus: Spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văd, să vadă; și cei ce văd, să fie orbi.

40. Și au auzit acestea unii din Farisei, cari erau cu dânsul, și au zis lui: Au doară și noi sântem orbi?

41. Zis-a lor Iisus: De ați fi orbi, n'ați avea păcat: iar acum ziceți: că vedem; pentru aceasta păcatul vostru rămâne.

CAPITOLUL X.

... în Iisus i-a zis: Iată este el Mesia.

Amin, grăesc vouă: Că cel ce nu intră prin ușă întru oișor, ci sare pre aceluia fur este și tâlhar. Că acela ce intră prin ușă este oilor.

Aceluia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui. Că oile sale le cheamă pre ele, și le scoate pre ele, înaintea lor, și oile după dânsul: căci cunosc glasul lui.

Iar după cel străin nu îl cunosc glasul străinilor. Că cel fug dela dânsul: că n'au înțeles ce e acela ce grăiește lor.

Deci iarăși le-a zis lor Iisus: Amin, amin, grăesc vouă. Că cel ce nu intră prin ușă întru oișor, ci sare pre aceluia fur este și tâlhar.

Că cel ce intră prin ușă întru oișor, și le scoate pre ele, înaintea lor, și oile după dânsul: căci cunosc glasul lui.

Iar după cel străin nu îl cunosc glasul străinilor.

tui, și va intra și va eși, și pășune va afla.

10. Furul nu vine, fără numai să fure, și să junghie, și să piardă: eu am venit ca viața să aibă, și mai mult să aibă.

11. Eu sânt păstorul cel bun, păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi.

12. Iar năimitul și care nu este păstor, căruia nu sânt oile ale lui, vede lupul venind, și lasă oile, și fuge: și lupul le răpește pre ele, și risipește oile.

13. Năimitul fuge, că năimit este, și nu îi este lui grijă pentru oi.

14. Eu sânt păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mă cunosc de ale mele.

15. Precum mă cunoaște pre mine Tatăl, și eu cunosc pre Tatăl: și sufletul meu îmi pun pentru oi.

16. Și alte oi am, care nu sânt din staulul acesta; și pre acelea mi se cade a le aduce, și glasul meu vor auzi; și va fi o turmă și un păstor.

11. Ps. 22, 1, 9; Is. 40, 11; Ez. 34, 32; I. Petr. 2, 25. 14. II Tim. 2, 19. 16. Mich. 2, 12; Fapt. 2, 35.

27. Eș. 3, 4. 31. Iov. 27, 9; Ps. 68, 16; Is. 1, 13. 37. c. 4, 26. 39. Mat. 13, 13.

17. Pentru aceasta Tatăl mă iubește pre mine, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăși să-l iau pre el.

18. Nimeni nu-l ia pre el dela mine, ci eu îl pun pre el de sine'mi. Stăpânire am să-l pun, și stăpânire am iarăși să-l iau pre el. Această potăncă am luat dela Tatăl meu.

19. Deci, iată, s'a făcut pînă acum între Iudei, pe care ei nu cred în mine.

20. Și ziceau mulți dintr'înșii: Drac are, și este nebun; pentru ce îl ascultați pre el?

21. Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sînt de îndrăcit. Au doară, poate drac să deșchidă ochii ai lui?

22. Și se făcă atunci întru ei în lăsatul, și era întru ei în lăsatul.

23. Și umbla Iisus în Betaniam, și era întru ei în lăsatul.

24. Deci, l-au impresurat pre el Iudei, și i-au grăit lui: Până cînd vei lua sufletele noastre? De ești tu Hristos, spune nouă fără de sîmălă.

25. Răspuns-a lor Iisus: Am zis vouă, și nu credeți. Pentru ce eu fac întru ei în lăsatul.

1. c. 14, 31.

25. c. 5, 38.

Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeți, că nu sînteți din oile mele, precum am zis vouă.

27. Oile mele glasul meu ascultă, și eu le cunosc pre dănele, și vin după mine.

28. Și eu le dau lor viață veșnică, și nu vor peri în veac, și nimeni nu le va rapia pre ele din mîna mea.

29. Tatăl meu, care le-a dat mie, mai mare decît toți este; și nimeni nu poate să le răpiască pre ele din mîna Tatălui meu.

30. Eu, și Tatăl una sîntem.

31. Deci, Iudei, iarăși au luat pietre ca să arunce asupra lui.

32. Răspuns-a lor Iisus: Multe lucruri am arătat vouă dela Tatăl meu; pentru care dintr'acestea lucruri cu pietre aruncați asupra mea?

33. Răspuns-au lui Iudei, zicînd: Pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietre asupra ta; ci pentru hulă; că tu om din Iudă, te faci pre tine Dumnezeu.

26. c. 8, 44. 29. c. 14, 28.

31. c. 8, 50.

- 248 -

34. Răspuns-a lor Iisus: Au este scris în legea voastră.

35. Eu am zis: dumnezei sînt eu și eu.

36. Dacă pre acela i-a numit dumnezei, către cari a fost cuvîntul lui Dumnezeu, nu poate să se strice scrip-tura.

37. Pre care Tatăl la sfîșit, și l-a trimis în lume, voi ziceți că hulă grăești; pentru ce am zis: Fiul lui Dumnezeu sînt?

38. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu-mi credeți.

39. Iar de fac, deși nu-mi credeți mie, credeți lucrurilor: că eu cunosc, și să cre-ști, că Tatăl este întru mine, eu întru el.

40. Deci, căutau iarăși să-l omîndă pre el; și a eșit din mîna lor.

41. Și a mers iarăși de ceea ce era de Iordan în locul unde fost Ioan întîi botezînd; și era acolo.

42. Și mulți veniau la dîndu-l, și ziceau: Ioan nici un om n'a făcut: iar toate câte

a zis Ioan pentru aceasta adevărate erau.

43. Și mulți au crezut acolo întru Iisus.

CAPITOLUL XI.

Învierea lui Lazăr. Arhiereii și fariseii au auzit moartea lui Iisus și au zis: Să-l ucigăm.

1. Și era bolnav oare-care Lazăr din Vitania, din satul Mariei și al Martei surorii ei.

2. (Și era Maria cea ce a uns pre Domnul cu mir, și a șters picioarele lui cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr era bolnav.)

3. Deci au trimis surorile către el, zicînd: Doamne, iată, acela pre care iubești este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se slăvească Fiul lui Dumnezeu printru înșea.

5. Și iubiă Iisus pre Marta, și pre sora ei, și pre Lazăr.

6. Deci după ce a auzit că este bolnav, atunci s'a zăbăvit în locul în care era, două zile.

XI. 1. Luc 10, 38. 2. c. 8, 31. 8. 10, 31.

- 249 -

7. Apoi după aceea a zis ucenicilor: Sa mergem și noi, ca să murim cu el. 17. Deci fiind Iisus, la a- în Iudeea.

8. Zis-au lui ucenicilor: În-vățătorule, acum te căutau pre tine Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși mergi acolo? 18. Și eră Vitania aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadiu.

9. Răspuns-a Iisus: Au nu douăsprezece clasuri sânt în zi? De va umbla cineva ziua, nu se va împiedică, că vede lumina lumii acesteia.

10. Iar de va umbla cineva noaptea, se va împiedica, că lumina nu este întru el.

11. Acestea a zis: și după aceea a grăit lor: Lazar prietenul nostru a dormit; ci merg ca să-l deștept pre el.

12. Deci i-au zis ucenicilor lui: Doamne, de a dormit, se va mântui.

13. Aceasta zicea Iisus pentru că știa că el va muri, dar nu știa ziua morții. 20. Deci Iisus învia-lă pe el.

14. Deci atunci a zis Iisus lor arătat: Lazar a murit.

15. Și mă bucur pentru că nu vă cunosc, că n'am fost acolo, ca să credeți; ci să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamăn, celorlalți: 22. c. 9, 21, 22. 24. c. 5, 22 și 6, 40: Luc 14, 14. 25. c. 8, 31.

17. Crede într-o mine nu va muri, a suspinat cu duhul, și s'a turburat întru sine:

27. Zis-a lui: Așa este, Doamne, eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai venit în lume.

28. Și acestea zicând: s'a dus, și a chemat pre Maria sora sa în taină, zicând: Invățătorul a venit, și te cheamă.

29. Aceea, dacă a auzit, s'a dat degrab, și a mers la Iisus.

30. Și încă nu venise Iisus în sat, ci eră în locul unde l'a întâmpinat pre el Marta.

31. Iar Iudeii cari erau cu dânsa în casă, și c' mângăiau pre ea, văzând pre Maria, că degrab s'a sculat și a eșit, au mers după dânsa, zicând: 38. Deci Iisus iarăși suspinând întru sine a mers la mormânt. Și eră poșteră, și piatră eră pre dânsa.

32. Deci Maria fiind unde a Iisus, și văzându-l pre el, căzut la picioarele lui, zicând: Doamne, de ai fi viu, aș fi plâns.

33. Deci Maria fiind unde a Iisus, și văzându-l pre el, căzut la picioarele lui, zicând: Doamne, de ai fi viu, aș fi plâns.

34. Iar Iisus dacă o a vădânsa plângând, și zicând: 42. Și eu știam că pururea mă ascultați; ci pentru norodul care stă împrejur am zis, ca să creadă că tu n'ai trimis.

43. Și acestea zicând, a stă-

gat cu glas mare: Lazare, vino afară

44. Și a eșit cel mort, le-gate fiindu-i mâinile și picioa-rele cu fașe, și fața lui cu mă-hramă eră legată. Zis-a lor Iisus: Dezlegați-l pre el și-l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din Iudei cari veniseră la Maria, și au văzut cele ce a făcut Iisus, au crezut într'însul.

46. Iar oare-cari din ei au mers la Farisei, și le au spus cele ce a făcut Iisus.

47. Deci au adunat arhiereii și Fariseii sobor, și grăiau: Ce vom face? că omul acesta multe semne face.

48. De îl vom lăsa pre el așa, toți vor crede într'însul; și vor veni Romanii și vor lua și locul și neamul nostru.

49. Iar unul dintr'înșii, Caiafa, arhieru fiind al anului aceluia, a zis lor: Voi nu știți nimic,

50. Nici gândiți că de folos este nouă să moară un om pentru norod, și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu dela sine o ia zis: ci arhieru fiind al

50. c. 18, 14.

anului aceluia, a prorocit că vreă Iisus să moară pentru norod;

52. Și nu numai pentru norod, ci și ca pre fiu lui Dumnezeu cei risipiți să-i adune într'una.

53. Deci dintr'acea zi s'au sfătuit ca să-l omoare pre el.

54. Deci Iisus nu mai umblă de față între Iudei; ci s'a dus de acolo într'o latură aproape de pustie, într'o cetate ce se cheama Efem și acolo petrecea cu ucenicii săi.

55. Și erau aproape paștele Iudeilor; și s'au suit mulți în Ierusalim din latură aceea mai înainte de paști, ca să se curățească.

56. Deci căutau pre Iisus, și grăiau între ei în biserică stând: Ce vi se pare vouă, oare nu va veni la praznic?

57. Și dăduse arhierii și Farisei poruncă, că de va ști cineva unde este, să vestească, ca să-l prinză pre el.

52. c. 10, 18; Efes. 2, 18

CAPITOLUL XII.

Rememora ce a uns pre Domnul cu ... Intrarea în Ierusalim. Elimi-donesc a vedei pre Iisus Glasul lui cer.

Deci Iisus, mai înainte de paști cu șase zile, a venit în Vitania, unde eră Lazar cel ce fusese mort, pre care l-a înviat din morți.

Și i-au făcut lui acolo cină; și Marta slujia; iar Lazar eră unul din cei ce ședea împreună cu dânsul.

8. Deci Maria luând o litră cu mir de nard de credință, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul său picioarele lui, iar oasa s'a umplut de mirosul mirului.

9. Deci a zis unul din ucenicii lui: Iuda al lui Simon Icaroteanul, care vreă să-l vândă pre el.

Pentru-acest mir nu m'n vândut trei sute de dinari, ci să se fie dat săracilor?

11. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

12. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

13. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

14. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

15. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

16. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

17. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

18. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

19. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

20. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

21. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

22. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

23. Iar aceasta o a zis: nu știu, că nu știu ce făcea; dar știu că fur eră, și punga m'eu, și ce se puneă într'însa.

7. Și a zis Iisus. La-ă-o pre dânsa. spre ziua îngropării mele l-a păzit pre acesta.

8. Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; iar pre mine nu mă aveți pururea.

9. Și a înțeles norod mult din Iudei că acolo este: și au venit nu pentru Iisus numai, ci ca să vadă și pre Lazar, pre care l-a înviat din morți.

10. Și s'au sfătuit arhierii ca și pre Lazar să-l omoare;

11. Căci pentru el mulți din Iudei mergeau, și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi norod mult care venise la praznic, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

13. Au luat stâlپări de tînici, și au eșit într'u întâmpinarea lui, și strigau: Osanna! Bine-este-cuvântat cel ce vine într'u numele Domnului, împăratul lui Israel.

14. Și aflând Iisus un asin, a șezut pre el; precum este scris.

15. Nu te teme fiica Sionu-

8. A doua Leg. 15, 14; Mat 26, 11.

10. c. 11, 18; 12. Mat. 21, 8; Marc.

11. 8; Luc 19, 29; 13 Ps 117, 24;

25; Mat 23, 29; 15 Zach. 9, 9

lui iată, împăratul tău vine la tine, șezând pe mănăstă a-sinei.

16. Iar pre acestea nu le-au cunoscut ucenicii lui mai înainte, ci după ce s'a proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau pentru el scrise, și acestea i-au făcut lui.

17. Deci mărturisiă norodul, care era cu el, când pre Lazari l-a strigat din mormânt și l-a sculat pre el din morți.

18. Pentru aceea l-a și întâmpinat pre el norodul, căci a auzit că el a făcut această minune.

19. Deci au zis Fariseii între dânșii: Vedeți că nimic nu folosim? Iată, lumea merge după dânșul.

20. Și erau oare-cari Elini din cei ce se suiseră să se închine la praznic:

21. Deci aceștia s'au apropiat de Filip, care era din Vitsaida Galileei, și l-au rugat pre dânșul, grăind: Doamne, voim să vedem pre Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei: și iarăși Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus a răspuns lor,

17. c. 11, 42.

zicând: A venit cîșul, ca să se proslăvească Fiul omului.

24. Amin, amin, grăesc vouă. Grăunțul de grâu căzând pre pământ nu va muri, el singur rămâne: iar de va muri, multă rodă aduce.

25. Cei ce își iubesc și fiul său, pierde-l va pre el; și cei ce își urăsc sufletul său în lumea aceasta, în viața ce va veni il va păzi pre el.

26. De slujește cineva mie, mie să-mi urmeze; și unde voi fi eu, acolo și sluga mea va fi; și de va sluji cineva mie, îl va cinși pre el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a turburat, și ce voi zice? Părinte, mântuește-mă pre mine de cîșul acesta: ci pentru aceasta am venit la cîșul acesta.

28. Părinte proslăvește numele tău. Deci a venit glas din cer: „Și l-am proslăvit, și iarăși îl voi proslăvi”.

29. Iar norodul, care stă, și

21 I Cor 15, 33, 37. 25. Mat. 10, 30; Luc. 17, 33 26 c. 14, 9.
27. Mat. 27, 38
28. c. 17, 4.

auziă, zicea: Tunet se făcu: Iisus, și mergând s'a ascuns alți ziceau: Inger grăi lui. de dânșu.

30. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru el înaintea lor, tot nu credeau într'însul:

31. Acum este judecata lumii, și acum stăpânul lumii acestea se va goni afară.

32. Și eu, de mă voi înălța de pre pământ, pre toți voi trage la mine.

33. Iar aceasta zicea, înmormnând cu de moarte vrășmă.

34. Răspuns-a lui norodul: Noi am auzit din lege, că Hristos petrece în veac și cum tu zici: Se cade să se înalțe Fiul omului? Cine este acesta Fiul omului?

35. Deci a zis lor Iisus: Încă puțină vreme lumina cu voi este. Umblați până când aveți lumină, ca să nu vă coprină întunericul, că cel ce merge în întuneric nu știe.

36. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca fi ai lui Dumnezeu. Acestea a grăit

11 42 31 c. 16, 11
33 34 Ps. 109, 4, 5

38. Ca să se împlinească cuvântul lui Isaia prorocul, pre care l-a zis: Doamne, cine a crezut auzului nostru? și brațului Domnului cui s'a descoperit?

39. Pentru aceasta nu puteai să crezi, că așa zis Isaia.

40. A orbit ochii lor, și a împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și să-l vindec pre ei.

41. Acestea a zis Isaia, când a văzut slava lui, și a grăit pentru dânșul.

42. Însă și din boieri mulți au crezut într'însul; dar pentru Farisei nu-l mărturiseau, ca să nu fie goniți din sinagogă.

43. Că au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus a strigat și a

38 Is 53, 1. Rom. 10, 16
40 Is 6, 9; Luc. 8, 10 41 Is 6, 10
43 c. 5, 44 44 I Petr. 1, 21

zis: Cei ce crede întru mine, nu crede întru mine, ci întru acela ce m'a trimis pre mine.

45. Și acela ce mă vede pre mine, vede pre acela m'a trimis pre mine.

46. Eu luminează în lume am venit, ca tot acela ce crede întru mine într-o întinere să nu rămână.

47. Și de va auzi cineva graiurile mele, și nu va crede, eu nu-l judec pre el; că n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea.

48. Cei ce se leapădă de mine, și nu primește graiurile mele, are pre acela ce îl judecă pre el: cuvântul care am grăit, acela îl va judecă pre el în ziua cea de apoi.

49. Că eu dela mine nu am grăit; ci Tatăl acela ce m'a trimis pre mine, acela poruncă mi-a dat, ce voi zice, și ce voi grăi.

50. Și știu că porunca lui viețată veșnică este: deci cele ce grăesc eu, precum mi-a zis mie Tatăl, așa grăesc.

45. c. 8, 10. 46. c. 1, 2.
1 c. 14, 10.

CAPITOLUL XIII.

Spălarea. Iisus descoperă ucenicilor pre Tatăl său. Porunca dragostei. Iisus testeste căderea lui Petru

Iar mai înainte de praznicul Paștelor, știind Iisus că i-a venit lui Ciasul ca să se mute din lumea acesta către Tatăl, iubind pre ai săi, cari erau în lume, până în sfârșit i-a iubit pre ei.

2. Și cină făcându-se, când diavolul acum pusese în inima Iudei al lui Simon Iscarioteanul, ca să-l vândă pre el;

3. Știind Iisus că toate i-a dat lui Tatăl în mână, și cum că dela Dumnezeu a eșit, și la Dumnezeu merge;

4. S'a sculat dela cină, și și-a pus veșmintele; și luând fotă, s'a încins.

5. După aceea a turnat apă în spălătoare, și a început a spăla picioarele ucenicilor, și a le șterge cu fota cu care era încins.

6. Deci a venit la Simon Petru: și acela i-a zis lui: Doamne, au tu vei să-mi speli picioarele?

XIII. 1. Mat. 26, 2; Marc. 14, 1; Luc. 22, 1.

7. Răspuns-a Iisus și i-a zis lui: Ceea ce fac eu, tu nu știi acum; iar vei cunoaște după acestea.

8. Zis-a Petru lui: Nu vei spăla picioarele mele în veac. Răspuns-a Iisus lui: De nu te voui spăla pre tine, n'ai parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mânele și capul.

10. Zis-a Iisus lui: Cel spălat are trebuință fără numai picioarelor a le spăla, ci este curat tot, și voi curăți sânteti, dar nu toți.

11. Că știu pre acela ce vrea să-l vândă pre el; pentru aceea a zis: Nu toți sânteti curăți.

12. Deci după ce a spălat picioarele lor, și și-a luat veșmintele sale, șezând iarăși, a zis lor: Cunoașteți ce am făcut vouă?

13. Voi pre mine mă chiețați învățătorul și Domnul: și bine ziceți; că sânt.

14. Deci dacă eu, Domnul și învățătorul, am spălat picioarele voastre, și voi datori

sânteti unul altuia a spăla picioarele.

15. Că pildă am dat vouă, ca precum eu am făcut vouă și voi să faceți.

16. Amin, amin, zic vouă: Nu este sluga mai mare decât domnul său; nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis pre el.

17. De știți acestea, fericiți sânteti de le veți face.

18. Nu pentru toți voi grăesc, eu știu pre cari i-am ales; ci ei să se împlinească scriptura: Cei ce mănâncă împreună cu mine pâine, a ridicat asupra mea călcâiul său.

19. De acum zic vouă mai înainte de a se face, ca când se va face, să credeți că eu sânt.

20. Amin, amin, grăesc vouă, Cei ce primește pre care voi trimete, pre mine mă primește; iar acela ce mă primește pre mine, primește pre acela ce m'a trimis pre mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'a turburat cu duhul, și a

15. I. Petr. 2, 21; I. Ioan 2, 1.

16. c. 15, 20; Mat. 10, 24.

18. Ps. 40, 9. 20. Mat. 10, 40.

I. Tes. 4, 8. 27. Mat. 23, 20, 8.

mărturisit, și a zis: Amin, amin, grăesc vouă, că unul din voi mă va vinde

22. Deci căutau unul la altul ucenicii, nepricepându-se pentru cine grăește,

23. Și eră unul din ucenici lui culcat pre sânul lui Iisus; pre care îl iubiă Iisus.

24. Deci a făcut semn acestuia Simon Petru, să întrebe cine ar fi de care grăește.

25. Și căzând acela pre pieptul lui Iisus a zis lui: Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu întingând pâinea o voi dau. Și întingând pâinea o a dat lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul

27. Și după pâine atunci a intrat într'însul Satana. Deci a zis Iisus lui: Ce vei să faci, fă mai îngrab.

28. Și aceasta nimeni din cei ce ședeau la masă n'a cunoscut pentru ce i-a zis lui.

29. Că unii socoteau, de vreme ce pangă aea i-a dat, că îi zice Iisus lui: Cumpără cele ce ne trebuesc la praznic; sau, săracilor să dea ceva

30. Deci după ce a luat el pâinea, îndată a eşit; și eră noapte, când a eşit.

31. Zis-au Iisus: Acum s'a proslăvit Fiul omului, și Dumnezeu s'a proslăvit întru el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu va proslăvi pre el întru sine, și îndatăși îl va proslăvi pre el.

33. Fiilor, încă puțin eu voi sănt. Căută-mă-veți: și precum am zis ludeilor, că unde eu merg, voi nu puteți veni; și vouă zic acum

~~34~~ Petru, că tu mă vei da vouă. Că să vă iubiți unul pre altul; precum eu v'am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiți unul pre altul

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că ai mei ucenici sânt; de veți vedea dragostea întru voi

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, unde mergi? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, nu poți veni acum după mine; iar mai pre urmă vei veni după mine.

37. Zis-a Petru lui. Doam-

23. c. 21, 20. 26. Mat 26, 23

29. c. 12, 5

32. c. 12, 28; 17, 1. 33. c. 7, 26

34. Marc. 12, 21. 36. c. 7, 24; 21, 19

ne, pentru că nu pot veni după tine acum. Suflul meu pentru tine voi pune.

38. Răspuns-a Iisus lui: Suflul tău pentru mine îl vei pune: Amin, amin, grăesc ție. Nu va cănta cocoșul, până ce te vei lepădă de mine de trei ori.

CAPITOLUL XIV.

Curîntarea lui Hristos către Apostoli. Intrarea lui Filip. Despre mîngîtorul. Lăcașul adevărat.

Să nu se turbure inima voastră: credeți întru Dumnezeu, și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe lăcașuri sânt; iar de nu, așa nu s'ar fi. Voi, să merg să gătesc vouă loc.

3. Și de voi merge să gătesc vouă loc, iarăși voi veni, și voi lua pre voi la mine; ca unde sânt eu, și voi să fiți.

4. Și unde eu merg știți, și unde voi merge și voi.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm unde mergi și cum putem să știm calea?

6. Zis-a Iisus lui: Eu sânt

calea, adevărul, și viața: nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pre mine, și pre Tatăl meu ați fi cunoscut; și de acum îl cunoașteți pre el, și îl ați văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată nouă pre Tatăl, și ne va ajunge nouă.

9. Zis-a Iisus lui: Atâta vreme eu voi sănt, și nu m'ai cunoscut pre mine Filipe? Cel ce m'a văzut pre mine a văzut pre Tatăl; și cum tu zici: Arată nouă pre Tatăl?

10. Nu crezi că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este? Graiurile care eu grăesc vouă, dela mine nu le grăesc; iar Tatăl cela ce petrece întru mine, acela face lucrurile

11. Credeți mie că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este: iar de nu, pentru lucrurile acestea credeți mie

12. Amin, amin, grăesc vouă, Cela ce crede întru mine, lucrurile care eu fac și acela va face; și mai mari decât acestea va face, că eu la Tatăl meu merg.

13. Și ori-ce veți cere în-

Mat. 3, c. 12, 28.

Lucr. 9, 2; I Petr. 1, 21.

10. c. 10, 20. 13. Marc. 11, 24.

tru numele meu, aceea voi face, ca să se proslăvească Tatăl întru Fiul.

14. Ori ce veți cere întru numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți pre mine, poruncele mele păziți.

16. Și eu voi ruga pre Tatăl, și alt Mângâitor va da vouă, ca să rămăe cu voi în veac,

17. Duhul adevărului, pre care lumea nu-l poate primi, că nu-l vede pre el, nici îl cunoaște pre el; iar voi îl cunoașteți pre el; că cu voi petrece, și întru voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa pre voi, slăvian. voi veni la voi.

19. Încă puțin, și lumea pre mine nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea pre mine, că eu viu sunt, și voi veți fi vii.

20. Întru aceea zi veți cunoaște voi, că eu sunt întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi.

21. Cea ce are poruncele mele, și le păzește pre ele, acela este care mă iubește pre mine și cea ce mă iubește pre mine, iubi-se va de Tatăl

meu, și eu îl voi iubi pre el, și mă voi arăta lui.

22. Zis-a lu. Iuda, nu Iscarioteanul, Doamne, ce poate fi că nouă vei să te arăți, și nu lumii?

23. Răspuns-a Iisus și a zis lui: De mă iubește cineva pre mine, cuvântul meu va păzi: și Tatăl meu îl va iubi pre el, și la el vom veni, și lăcaș la dânsul vom face.

24. Cel ce nu mă iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește: și cuvântul care auziți nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'a trimis pre mine.

25. Acesta am zis vouă, ca voi petecând

26. Iar Mângâitorul, Duhul cel Sfânt, pre care-l va trimite Tatăl întru numele meu, acela pre voi vă va învăța toate, și va aduce aminte vouă toate cele ce am grăit vouă.

27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă: nu precum lumea dă, eu dau vouă. Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze.

28. Auzit-ați că eu am zis

15. c. 15, 16; I Ioan 5, 9. 17. c. 7, 18. Ier. 51, 9. 20. c. 17, 31. s.

23. c. 13, 24. 24. c. 7, 26. c. 15, 27. Filip. 4, 7. 28. c. 10, 29.

vouă: Merg, și voi veni la voi. De m'ați iubi pre mine, v'ați fi bucurat, căci am zis vouă: Merg la Tatăl; că Tatăl meu mai mare decât mine este.

29. Și acum am zis vouă mai înainte până a nu fi, ca când va fi, să credeți.

30. Nu voi mai grăi multe cu voi: că vine stăpânitorul lumii acesteia și întru mine n'are nimic.

31. Ci, ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl, și precum mi-a poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici.

CAPITOLUL XV

Viea cea adevărată. Lucrătorul și

Eu sunt buciumul viței cel adevărat, și Tatăl meu lucrătorul este.

2. Toată vița care nu aduce roadă întru mine o scoate, și cea și toată care aduce roadă, o curățește pre ea, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi curăți sântei, și cuvântul care am grăit

10. c. 12, 31. c. 10, 35. XV. c. 14, 31. Marc. 11, 31.

4. Rămâneți întru mine, și eu întru voi. Precum vița nu poate să aducă roadă din sine singură, de nu va rămânea în viță: așa nici voi, de nu veți rămânea întru mine.

5. Eu sunt buciumul viței, voi vițele. Cea ce rămâne întru mine, și eu întru el, acela aduce roadă multă: că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva întru mine se scoate afară ca vița, și se usucă, și o adună pre ea, și în foc o aruncă, și arde.

7. De veți rămânea întru mine, și cuvintele mele de vor rămânea întru voi, ori ce veți vrea veți cere, și se va face vouă.

8. Întru aceasta s'a proslăvit Tatăl meu, că roadă multă să aduceți, și să vă faceți ai mei ucenici.

9. Precum m'a iubit pre mine Tatăl, și eu v'am iubit pre voi: rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămânea întru dragostea mea; precum eu poruncile Tatălui meu, am pă-

zit, și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămâne, și bucuria voastră să se împlinească.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pre altul, precum eu v'am iubit pre voi.

13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva sufletul său să-și pue pentru prietenii săi.

14. Voi prietenii mei săn-teți, de veți face câte eu poruncesc vouă.

15. De acum nu vă mai zic vouă slugi; că sluga nu știe ce face domnul său; ci pre voi v'am zis prietenii; că toate câte am auzit dela Tatăl meu am arătat vouă.

16. Nu voi m'ați ales pre mine, ci eu v'am ales pre voi, și v'am pus, ca voi să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră va rămâne: ca ori-ce veți cere dela Tatăl întru numele meu, să dea vouă.

17. Acestea poruncesc vouă, ca să vă iubiți unul pre altul.

12. Marc. 12, 31. 13. c. 3, 19; I. Ioan 3, 18. 16. Mat. 28, 19.

18. De vă urăște pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte decât pre voi m'a urit.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi pre al său; iar căci din lume nu sânteti, ci eu v'am ales pre voi din lume, pentru aceasta urăște pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit vouă: Nu este sluga mai mare decât domnul său. De m'au gonit pre mine, și pre voi vă vor goni; de au păzit cuvântul meu, și al vostru vor păzi.

21. Ci aceste toate vor face vouă pentru numele meu, căci nu știu pre cela ce m'a trimis pre mine.

22. De n'ași fi venit și ași fi grăit lor, păcat n'ar avea: iar acum răspuns n'au pentru păcatul lor.

23. Cela ce mă urăște pre mine și pre Tatăl meu urăște.

24. De n'ași fi făcut lucruri întru ei, care nimeni altul n'a făcut, păcat n'ar avea: iar acum au și văzut și m'au urit și pre mine și pre Tatăl meu.

20. c. 13, 48; Mat. 10, 22.

21. c. 16, 2. 22. c. 9, 41.

24. c. 10, 37.

25. Ci ca să se îplinească cuvântul cel scris în legea lor, M'au urit în zadar.

26. Iar când va veni Mângâitorul, pre care eu voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine:

27. Încă și voi mărturisiți, că din început cu mine sânteti.

CAPITOLUL XVI.

Stăruștul Cuvântului lui Iisus.

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pre voi din sinagoguri; și va veni vremea, în care cel ce va ucide pre voi, și se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și aceste vor face vouă, n'au cunoscut pre Tatăl, și pre mine.

4. Ci aceste am grăit vouă, dacă va veni vremea, să aduceți aminte de ele, că eu spui vouă. Și aceste au din început n'am spus, ci cu voi eram.

15. Ps. 34, 17. 26. c. 14, 26; Fapt.

17. 27. Fapt. 5, 32.

17. 2. Mat. 10, 37. 3. c. 15, 21.

5. Iar acum merg la cela ce m'a trimis pre mine; și nimeni din voi nu mă întreabă: Unde mergi?

6. Ci căci aceste am grăit vouă, întristarea a umplut inima voastră.

7. Ci eu adevărul zic vouă; De folos este vouă ca să mă duc eu; că de nu mă voi duce eu, Mângâitorul nu va veni la voi; iar de mă voi duce, îl voi trimite pre el la voi.

8. Și viind acela, va vâdi lumea de păcat, și de dreptate și de judecată.

9. De păcat, căci nu cred întru mine;

10. Iar de dreptate, căci la Tatăl meu merg, și nu mă veți mai vedea pre mine;

11. Iar de judecată, căci stăpânitorul lumii acesteia s'a judecat.

12. Încă multe am a zice vouă, ci nu puteți a le purta acum.

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, va povățui pre voi la tot adevărul: că nu va grăi dela sine; ci câte va

5. c. 7, 38. 7. c. 14, 19, 26.

12. I Cor. 3, 4. 13. I Ioan 2, 27.

auzi, va grăi: și cele viitoare va vesti vouă.

14. Acela pre mine mă va slăvi: că dintr'al meu va lua, și va vesti vouă.

15. Toate câte are Tatăl ale mele sânt: pentru aceasta am zis, că dintr'al meu va lua, și va vesti vouă.

16. Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Deci au zis unii din ucenicii lui între sine: Ce este aceasta ce zice nouă: Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea: și, Cum că eu merg la Tatăl?

18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Puțin? nu știm ce grăește.

19. Deci a cunoscut Iisus că vreau să-l întrebe pre el, și a zis lor: De aceasta vă întrebați între voi căci am zis, Puțin, și nu mă veți vedea: și iarăși puțin, și mă veți vedea?

20. Amin, amin, grăesc vouă. Că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura: și voi vă veți întrista, ci

întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Muieră când naște întristare are, căci a sosit ciasul ei: iar dacă naște copilul, nu-și mai aduce aminte de scârbă, pentru bucuria, căci s'a născut om în lume.

22. Deci și voi întristare acum aveți: ci iarăși vă voui vedea pre voi, și se va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Și într'acea zi pre mine nu mă veți întreba nimic. Amin, amin, grăesc vouă: Orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, va da vouă.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu: cereți, și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplin.

25. Acestea în pilde am grăit vouă: ci va veni ciasul, când nu voui mai grăi în pilde vouă, ci arătat pentru Tatăl voui vesti vouă.

26. Intr'acea zi în numele meu veți cere: și nu zic vouă, că eu voui rugă pre Tatăl pentru voi:

15. c. 17, 30. 16. c. 7, 18.

20. Ps. 29, 11.

23. c. 14, 30; Marc. 11, 21.

24. c. 15, 11.

CAPITOLUL XVII.

27. Că însuși Tatăl vă iubeste pre voi, căci voi pre mine m'ați iubit, și ați crezut că eu dela Dumnezeu am eșit.

28. Eșit-am dela Tatăl, și am venit în lume: iarăși las lumea, și merg la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicii: Iată, acum arătat grăești, și nici o pildă nu zici.

30. Acum șum că știți, atee, și nu-ți trebuie ca să te întrebe cineva: prin aceasta credem că dela Dumnezeu ai eșit.

31. Răspuns-a lor Iisus: A-cum credeți?

32. Iată, vine ciasul, și acum a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale, și pre mine singur mă veți lăsa: dar nu sânt singur, că Tatăl cu mine

33. Acestea am grăit vouă, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz veți avea: ci în-
timp, ci am biruit lumea

În lumina care Tatăl pentru ucenici.

Acestea a grăit Iisus, și și-a ridicat ochii săi la cer, și a zis: Părinte, a venit ciasul; proslăvește pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească pre tine:

2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tot ce ai dat lui să le dee lor viață vecinică.

3. Și aceasta este viața cea vecinică, ca să te cunoască pre tine unul adevăratul Dumnezeu, și pre care ai trimis, pre Iisus Hristos.

4. Eu te am proslăvit pre tine pre pământ: lucrul am săvârșit, care ai dat mie ca să-l fac.

5. Și acum mă proslăvește, tu Părinte, la tine însuși, cu slava care am avut la tine mai înainte până a nu fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pre cari ai dat mie din lume: ai tăi erau, și mie 'i-ai dat pre ei; și cuvântul tău au păzit

c. 17, 31. 28. c. 13, 3; 10. c. 21, 17. 32. Zach. 13, 7; 11. c. 23, 31. 33. c. 14, 27, Rom 5, 1; 12. c. 2, 14. Col 1, 20. Is. 35, 1. XVII. 1. c. 11, 41. 2. c. 6, 27; Mat 11, 27. 3. 1 Ioan 5, 20. 4. c. 4, 34. 5. c. 8, 58.

7. Acum au cunoscut că să aibă bucuria mea deplin toate câte ai dat mie dela tine întru ei.

8. Pentru că cuvintele care ai dat mie, le am dat lor; și ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că dela tine am eșit, și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Eu pentru aceștia mă rog: nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia ca tu ai dat mie; că ai tăi sânt.

10. Și ale mele toate ale tale sânt, și ale tale ale mele; și m-am proslăvit întru dânsii.

11. Și nu mai sânt în lume, iar aceștia în lume sânt, și ei la tine vin. Părinte sfinte, păzește-i pre dânsii întru numele tău, pre cari ai dat mie, ca să ne una, precum și noi.

12. Când eram cu ei în lume, eu îi păziam pre ei întru numele tău: pre cari i-ai dat mie. Eu am păzit, și nimeni n-a putut să ia dânsii n'a pierit, fara numai fiul pierzării; ca să se împlinească scriptura.

13. Iar acum la tine vin; și acestea grăesc în lume, ca

14. Eu am dat lor cuvântul tău; și lumea i-a urit pre ei, căci nu sânt ei din lume, precum eu nu sânt din lume.

15. Nu mă rog ca să-i iei pre ei din lume, ci ca să-i păzești pre ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sânt, precum și eu din lume nu sânt.

17. Sfintește-i pre ei întru adevărul tău: cuvântul tău adevăr este.

18. Precum pre mine m'ai trimis în lume, și ei i-am trimis pre ei în lume.

19. Și pentru dânsii eu mă sfinteșc pre mine însumi, ca și ei să fie sfinți, întru adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine;

21. Ca toată una să fie, precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie: ca să crează lumea că tu m'ai trimis.

8. c. 16, 27, 28. 9. c. 6, 27.
10. 16, 15. 11. c. 10, 28. 12. c. 6, 49; Ps 108, 15. 13. c. 16, 11.

15. 2 Tes. 3, 17. c. 8, 40.
19. Evr. 2, 11. 20. c. 20, 31.
21. Gal 3, 28.

22. Și eu slava care mi-ai dat mie o am dat lor; ca să fie una, precum noi una sântem:

23. Eu întru ei, și tu întru mine, ca să fie ei desăvârșiți întru una; și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis, și i-ai iubit pre ei, precum pre mine m'ai iubit.

24. Părinte, pre cari i-ai dat mie, voesc ca unde sânt eu, și aceia să fie împreună cu mine; ca să vădă slava mea, care ai dat mie: pentru că m'ai iubit pre mine mai înainte de lumea lume.

25. Părinte drepte, și lumea pre tine nu te a cunoscut, iar eu te am cunoscut, și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimis pre mine.

26. Și am arătat lor numele tău, și-l voi arăta: ca dragostea cu care m'ai iubit pre mine întru dânsii să fie, și eu întru ei.

CAPITOLUL XVIII.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și Canafa. Lepădarea lui Petru. Iisus moare pe Patul. Varua

Aceștea grăind Iisus, a eșit împreună cu ucenicii săi de ceea parte de pâraul Chie-drului unde eră o grădină, întru care a intrat el și ucenicii lui.

2. Și știă și Iuda, cel ce l-a vândut pre el, locul: căci de multe ori se adună Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iuda, luând oaste, și dela iahierei și dela Farisei slugi, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vie asupra lui, eșind a zis lor: Pre cine căutați?

5. Răspuns-au lui: Pre Iisus Nazarineanul. Zis-a lor Iisus. Eu sânt. Și stă și Iuda, cel ce îl vânduse pre el, împreună cu dânsii.

6. Deci după ce a zis lor: Eu sânt, s'au întors ei înapoi, și au căzut jos.

7. Și iarăși i-a întrebat pre

12. Fapt. 4, 17. 23. 1 Cor. 6, 17.
14. c. 12, 28. 25. c. 15, 21.
26. c. 15, 1.

XVIII. 1. Mat. 26, 28.
2. Luc. 21, 27.

ei. Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pre Iisus Naza, ineanul.

8 Răspuns-a Iisus: Am spus vouă că eu sânt, deci de mai căi tați pre mine, iasați pre aceastăua să se ducă.

9. Ca să se împlinească cuvântul, care a zis: Pre cari iaiat mie, n-am pierdut dintru dânsii nici pre unul.

10. Iar Simon Petru având sabie, o a scos pre ea, și a lovit pre sluga arhierelui, și i-a tăiat nrechia lui cea dreaptă. Și era numele slugii Malh.

11. Și a zis Iisus lui Petru: Bagă sabia ta în teacă. Paharul care mi-a dat mie Tatăl, au nu-l voi bea pre el?

12. Deci, oastea, și căpitanii, și slugile iudeilor au prins pre Iisus, și l-au legat pre el.

13. Și l-au dus pre el la Anna, care era soerul lui Caiafa, care era arhierul al iudeilor.

14. Și era Caiafa cel ce a săturat pre iudei, că de folos este să moară un om pentru norod.

15. Și mergea după Iisus

Simon Petru, și celalt ucenic, iar ucenicul acela era cunoscut arhierului, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierului.

16. Iar Petru a statut la ușă afară. Deci a eșit celalt ucenic, care era cunoscut arhierului, și a zis portanței, și a băgat înăuntru pre Petru.

17. Și a zis lui Petru sluga portanței: Au nu camva și tu ești din ucenicii omului acestuia? Zis-a ei: Nu sânt.

18. Și stau slugile și slugitorii, cari făcuseră foc; că era frig, și se încălzeau și era cu ei Petru stând, și încălzându-se.

19. Deci arhierul a întrebă pre Iisus de ucenicii lui, și de învățătura lui.

20. Răspuns-a Iisus lui: Eu de față am grăit lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă, și în biserică, unde toți iudeii se adună, și întru ascuns n'am grăit nimic.

21. Ce mă întrebi? Întreabă pre cei ce au auzit, ce am grăit lor: iată, aceștia știu cele ce am grăit eu.

7 c. 17, 15. 10. Mat. 26, 11. 11. Mat. 20, 11. 12. Marc. 14, 58. 13. Luc. 22, 16. 14. c. 15, 15.

16. Mat. 26, 46. 20 c. 7, 14, 24. Luc. 2, 46 și 4, 14.

22. Și acestea zicând el, unul din slugile ce stau înănte, a dat palmă lui Iisus, când: Așa, răspunzi arhierului?

23. Răspuns-a Iisus lui: De am grăit rău, mărturisește de rău; iar de am grăit bine, ce mă pui?

24. Deci l-a trimes pre el Anna legat la Caiafa arhierul.

25. Și era Simon Petru stând și încălzindu-se. Deci ziseră lui: Au doară și tu din ucenicii lui ești? Iar el s'a lepădat, și a zis: Nu sânt.

26. Zis-a lui unul din slugile arhierului, rudenie fiind al celui ce i-a tăiat Petru urechea: Au nu te-am văzut în grădină cu dânsul?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru și îndatăși a cântat conștient.

28. Deci au adus pre Iisus în curtea Caiafa în divan: și era acolo mincinos; și ei n'au intrat în curtea lui, ca să nu se spurce; ci s'au mănânce paștele.

29. Eșit-au drept acela Pilat în ei, și a zis: Ce pără aduți asupra omului acestuia?

30. Răspuns-au și i-au zis:

De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat pre el ție.

31. Deci a zis lor Pilat: Luați-l pre el voi, și duple legea voastră judecați-l pre el. Și au zis lui Iudeii: Nouă nu este cu puțință să omorăm pre nimeni.

32. Ca cuvântul lui Iisus să se împlinească, care a zis: însemnând cu ce moarte vrea să moară.

33. Și a intrat iarăși în divan Pilat, și a chemat pre Iisus, și i-a zis lui: Tu ești împăratul iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui: De la tine tu zici aceasta, sau alții au grăit ție pentru mine?

35. Răspuns-a Pilat: Au doară eu iudeu sânt? Neamul tău și arhierii te-au dat pre tine mie: ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta: de ar fi fost din lumea aceasta împărăția mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu flu dat iudeilor: iar acum împărăția mea nu este de aici.

Mat. 27, 1; Marc. 15, 1

32. Mat. 20, 13.

37. Deci a zis Pilat lui Iisus: Răspuns-a Iisus: Tu zici că împărat sânt eu. Eu spre aceasta m'am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. E t cel ce este din adevăr. E t cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: Ce este adevărul? Și aceasta zicând: Ostașii a căi la Iudei, și a zis lor: Eu nict o vină nu aflu întru el.

39. Că este vouă obicei, ca să vă slobozeze pre unul la paști, deci, voiți să vă slobozeze vouă pre împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au drept aceeași toți, zicând: Nu pre aceasta, ci pre Varavva. Iar Varavva eră tâlhar.

CAPITOLUL XIX.

1. Iar după ce a dat Pilat lui Iisus, și l-a bătut.

2. Și ostașii împletind cunună de spini, au pus-o în capul lui Iisus, și l-au bătut.

3. Iar după ce a dat Pilat lui Iisus, și l-a bătut.

4. Și a zis lui Iisus: De unde

capul lui, și cu haină mărghelă l-au îmbrăcat pre el.

5. Și ziceau: Bucură-te, împăratul Iudeilor. Și îi dau palme.

6. Deci a eșit afară Pilat, și a zis lor: Iată, adevărul. A zis lor: Iată, adevărul. A zis lor: Iată, adevărul.

7. Deci a eșit Iisus afară, purtând cunună de spini, și haină de mărghelă. Și Pilat le-a zis lor: Iată omul.

8. Iar dacă l-au văzut pre el, amărieri și slughe, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l pre el. Zis-a lor Pilat: Luați-l pre el voi, și-l răstigniți: căci eu nu aflu întru el vină.

9. Răspuns-au lui Iudeii: Noi lege avem, și duple legea noastră dator este să moară, căci pre sine Fîiu al lui Dumnezeu s'a făcut.

10. Iar dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

11. Și a intrat în divan iarăși, și a zis lui Iisus: De unde

12. Iar după ce a dat Pilat lui Iisus, și l-a bătut.

13. Iar după ce a dat Pilat lui Iisus, și l-a bătut.

14. Și a zis lui Iisus: De unde

15. Iar după ce a dat Pilat lui Iisus, și l-a bătut.

16. Deci a zis Pilat lui: Mie-mi grăești? Au nu știi că ținere am să te răstignesc, și ținere am să te slobozesc?

17. Răspuns-a Iisus: N'ai adevărul? A zis Pilat: Nu. Iar Iisus a zis: Tu ești evreu. Deci a eșit Iisus afară, purtând cunună de spini, și haină de mărghelă. Și Pilat le-a zis lor: Iată omul.

18. Dintr'aceasta căută Pilat să-l slobozească pre el: iar el a strigat, zicând: De voi slobozi pre acesta, nu ești prieten Chesarului: tot cel ce se slobozează pre sine împărat, stă împotriva Chesarului.

19. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară Iisus, și a șezat pre scaunul Iudecată în locul ce se cheamă Pavla.

20. Și a zis Pilat: Tu ești evreu? A zis Iisus: Eu sunt evreu. A zis Pilat: Tu ești evreu? A zis Iisus: Eu sunt evreu.

21. Iar după ce a dat Pilat lui Iisus, și l-a bătut.

22. Răspuns-a Pilat: Ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele lui, și le-au făcut patru părți, fie-cărui ostaș o parte. Și cămașa și cră cămașa ne-

16. Deci atunci s'a dat pre el lor ca să se răstignască. Și au luat pre Iisus, și l-au dus ca să-l răstignască.

17. Și ducându și crucea sa, a eșit la locul ce se cheamă al căpățanei, care se zice Evreește Golgota.

18. Unde l-au răstignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus.

19. Și a scris și titlu Pilat, și l-a pus pre cruce. Și era scris: Iisus Nazarineanul Împăratul Iudeilor.

20. Și pre acest titlu mulți din Iudei l-au citit: căci aproape era de cetate locul unde s'a răstignit Iisus. Și era scris Evreește, Elinește și Râmlenește.

21. Deci a zis lui Pilat achieren Iudeilor: Nu scrie, împăratul Iudeilor: ci scrie că el a zis împărat sunt al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: Ceea ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, dacă au răstignit pre Iisus, au luat hainele lui, și le-au făcut patru părți, fie-cărui ostaș o parte. Și cămașa și cră cămașa ne-

17 Mat 27, 35

18 Mat 27, 35

19 Mat 27, 35

20 Mat 27, 35

21 Mat 27, 35

22 Mat 27, 35

23 Mat 27, 35

cusută, de sus țesută preste plecându-și capul, și-a dat duhul.

24. Și au zis, întru dânșii: Să nu o sfășiem, ci să aruncăm sorți pentru dânsa, pentru că scria: Să se împartă hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți. Deci ostași aceștia au făcut.

25. Și stă lângă crucea lui Iisus muma lui, și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26. Deci Iisus văzând pre muma sa, și pre ucenicul pre care iubiă, stând, a zis mamei sale: femeie, iată fiul tău!

27. După aceea a zis ucenicului: Iată muma ta! Și dintr'acel cîas o a luat pre dânsa ucenicul întru ale sale.

28. După aceea știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se împlinească scriptura, a zis: Mă e sete.

29. Și eră acolo un vas plin de oțet; iar ei umplînd un burete de oțet, și în isop pîndu-l, l-au dus la gura lui.

30. Deci dacă a luat oțetul Iisus, a zis: Săvârșitu-s'ă; și

24. Ps. 21, 19. 28. Ps. 68, 23.
30. Mat. 27, 30.

31. Iar Iudei, ca să nu rămăie pre cruce trupurile sâmbăta, de vreme ce vinen s'ă, (că eră mare ziua sâmbetei aceea), au rugat pre Pilat ca să le zdrobească lor fluierile, și să-i ridice.

32. Deci au venit ostași, și celui d'întăiu i-au zdrobit fluierile, și celui alt ce s'a răstignit împreună cu el.

33. Iar la Iisus venind, dacă l-au văzut pre el că atunci murise, nu l-au zdrobit lui fluierile.

34. Ci unul din ostași cu sulita coasta lui a împuns, și îndată a eșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui: și acela știe că adevărate zice, ca și voi să credeți.

36. Că s'au făcut aceste lucruri ca să se împlinească scriptura: Os nu se va zdrobi dintr'însul.

37. Și iarăși altă scriptură

31. A doua Leg. 21, 22; Marc. 15, 46. 36. Es. 53, 5. 37. Zach. 12, 10; Apoc. 1, 7.

100: Vedeă-vor pre care l-au

puns.

38. Iar după acestea a rugat pre Pilat Iosif cel din Arimateea, fiind și el ucenic al

lui Iisus, dar într'ascuns pentru frica Iudeilor, ca să-l trupu-lui Iisus: și a dat voce Pilat. Deci a venit, și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a venit și Nicodim, care venise la Iisus noaptea mai înainte, aducând aromestecătură de smirnă și de loi, ca la o sută de litre.

40. Și au luat trupul lui Iisus, și l-au înfășurat pre el giulgiuri cu mirezme, pentru că este obiceiul Iudeilor a îngropa.

41. Și eră grădină în locul unde s'a răstignit; și în grădină mormânt nou, întru care menii niciodată nu se puseseră.

42. Deci acolo pentru vine-Iudeilor, căci aproape eră mormântul, au pus pre Iisus.

CAPITOLUL XX.

Învieerea lui Hristos. Maria Magdalena la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Toma se încredințează.

Iar întru una din sâmbete la venit la mormânt, Maria Magdalena de dimineață, încă întineric fiind, și a văzut piatra luată de pre mormânt.

1. Deci a alergat aceea, și a venit la Simon Petru, și la celălalt ucenic, pre care iubiă Iisus, și a zis lor: Au luat pre Domnului din mormânt, și nu știm unde l-au pus pre el.

2. Deci a eșit Petru, și celălalt ucenic, și veniau la mormânt.

3. Și alergau amândoi împreună: și celălalt ucenic a alergat înainte mai curând de cât Petru, și a venit mai întăiu la mormânt.

4. Și plecându-se, a văzut giulgiurile zăcând dar n'a intrat.

5. A venit și Simon Petru urmându-i lui, și a intrat în mormânt, și a văzut giulgiurile singure zăcând,

XX. 1. Mat. 28, 1; Marc. 16, 1; Luc. 24, 1, 5.

7 Și măhram, care a fost pus pe capul lui, nu a dat nimeni. Iar ei, stând în jurul lui, zăcând, se vedeau înăuntru întru el.

8 Deci atunci a intrat și celălalt ucenic, care venise întâiu la mormânt, și a văzut, și a crezut.

9 Că încă nu știu se putera, că trebuia să învieze ei din morți.

10. Și s'au întors ucenicii iarăși la ai săi.

11. Iar Maria Magdalena și plângând, și plângând în mormânt.

12. Și a văzut doi mormânt în veșminte albe șezând, unul de către cap și altul de către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Și au zis ei acela, femeie, ce plângi? Zis-a lor: Că au luat pre Domnul meu, și nu știu unde l-au pus pre dânsul.

14. Și acestea zicând, s'au întors înapoi, și a văzut pre Iisus stând, și nu știu că Iisus este.

15. Zis-a ei Iisus: femeie, ce plângi? pre cine cauți? Iar ei, părându-i-se că este grădina-

¹⁰ Ps 15, ⁸ s. ¹² Mat. 28, ⁴ s.

¹⁵ Luc. 24, ³⁶ ²⁰ I Ioan 1, ¹ ¹⁷ s. ¹⁸ Is 61, ¹

trimis pre mine Tatăl, și eu trimis pre voi.

22. Și acestea zicând, a sursat, și a zis lor: Luați Duh Sfânt

23. Căroră veți eretă păcatele, se vor eretă lor; și căroră le veți ține, vor fi ținute

24. Iar Toma, unul din cei doisprăzece, care se zice Geamăn, nu eră cu dâșii când a venit Iisus.

25. Deci au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pre Domnul. Iar el le-a zis lor: De nu voiu vede în mâinile lui semnul cuielor, și de nu voiu pune degetul meu în semnul cuielor, și de nu voiu pune mâna mea în coasta lui nu voiu

26. Și după opt zile iarăși erau în lăuntru ucenicii lui, și Toma cu dâșii: venit-a omul, fiind ușile încuete, și a stătat în mijloc, și a zis: Pace vouă.

27. Apoi a zis lui Toma: Vdu-ți degetul tău încoace, și mi-ai mâinile mele; și adă mâna, și o pune în coasta mea: ca să cred.

Mat. 16, ¹⁹ și 18, ¹⁸ 25. c. 19, ²⁸

28. Și a răspuns Toma și a zis lui Domnul meu și Dumnezeuul meu.

29. Zis-a Iisus lui: Căci m'au văzut pre mine, Tomo, ai crezut: fericiți cei ce n'au văzut, și au crezut.

30. Multe încă și alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sânt scrise în cartea aceasta:

31. Iar acestea s'au scris, ca să credeți, că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și crezând viețu să aveți întru numele lui

CAPITOLUL XXI

Arătarea lui Hristos apostolilor în Galileea. Îi zice lui Petru: „Pace”

După acestea iarăși s'au arătat pre sine Iisus ucenicilor săi, la marea Tiveriadei; și s'au arătat așa.

2. Erau împreună Simon Petru, și Toma care se zice Geamăn, și Natanael, cel din Cana-Galileei, și fiii lui Zevedei, și alți doi din ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru:

28. I Petr. 1, ⁸ 31. I Ioan 5, ³⁸ XXI. 3. Luc. 5, ³

Mă duc să vânez pește. Zis-au ei lui Mergem și noi împreună cu tine. Și au eșit, și s'au suit în corabie îndată; și într'acea noapte n'au prins nimic.

4. Iar dacă s'a făcut dimineață, a stătut Iisus la țarmuri; dar nu știau ucenicii că Iisus este.

5. Deci a zis lor Iisus. Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el a zis lor: Aruncați mreaja d'a dreapta parte a corăbiei, și veți afla. Și au aruncat, și nu mai puteau, să o tragă pre ea de mulțimea peștilor.

7. Zis-a drept aceea ucenicul acela, pre care-l iubiă Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru auzind că Domnul este, cu ependitul s'a încins (că eră gol), și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici cu corăbioara au venit; (căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coți trăgând mreaja cu peștii.

9. Deci dacă au eșit la pă-

mânt, au văzut jăratec stând, și pește pus d'asupra, și pâine.

10. Zis-a lor Iisus: Aduceți din peștii cari ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru, și a tras mreaja la uscat plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: Veniți de prânziți. Și nimeni nu cuțeză din ucenici să-l întrebe pre el: Tu cine ești? știind că Domnul este.

13. Și a venit Iisus, și a luat pânea, și le-a dat lor, și peștele așijderea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'a arătat Iisus ucenicilor săi, după ce s'a sculat din morți.

15. Deci dacă 'au prânzit, a zis Iisus lui Simon Petru Simone al lui Iona, iubești-mă mai mult decât aceștia? Zis-a lui: Așa, Doamne; tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Paște mieișii mei.

16. Zis-a lui iarăși a doua oară: Simone, al lui Iona, iubești-mă? Răspuns-a lui: Așa, Doamne; tu știi că te iubesc.

4. Luc. 24, 16

14. Mat. 28, 1; Marc. 16, 1.

17. Zis-a lui a treia oară: să te vândă? Imone, al lui Iona, iubești-mă? S'a mahnit Petru căci a zis lui a treia oară: Iubești-mă? Și a zis lui: Doamne, toate știu; tu știi că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Paște mieișii mei.

18. Amin, amin, zic pie. Când erai mai tânăr, te încingeai pre tine însuși, și umblai unde voiai; dar după ce ve înbătrânii, vei întinde mâinile tale, și altul te va încinge, și te va duce unde tu nu voești.

19. Și aceasta a zis: însemnându-l cu degetul d'asupra lui Dumnezeu. Și aceasta grădindu-l, a zis lui: Urmează mie.

20. Iar întorcându-se Petru, a văzut pre ucenicul pre care iubiă Iisus mergând după el; care se și culcase la dină pre peptul lui, și zisese: Doamne, cine este acela ce va

21. Pre acela văzându-l Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar acesta ce?

22. Zis-a Iisus lui: De voui vea să rămân aceea până voui veni, ce-ți este pe? tu urmează mie.

23. Deci a eșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acesta nu va muri; și n'a zis Iisus lui: Nu va muri; ci, De voui vrea să rămân până voui veni, ce-ți este pe?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește pentru aceasta, și a scris acestor și știm că adevărată este mărturisirea lui.

25. Sânt încă și altele multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

17. c. 16, 10. 18. 2 Petr. 1, 14. 20. c. 13, 21. 24. c. 15, 21; III Ioan 12

FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI

CAPITOLUL I.

Arătarea lui Hristos Apostolilor după înviere şi învăţăturile date lor. Îndălţarea lui Hristos la cer. Alegerea lui Matia în locul lui Iuda.

1. În ziua întâia am făcut: O Teofile, pentru toate cele ce a început Iisus a face şi învăţa, până în ziua întru care s'a înălţat, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor, pe cari i-a ales:

3. Căroră s'a şi înfăpşat pre sine viu după patima sa în multe semne adevărate, prin patruzeci de zile arătându-se lor, şi grăind cele pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Fapt. 1. 3. Luc 17, 40, s.; Rom. 14, 17.

4. Şi cu dânşii petrecând, le-a poruncit lor dela Ierusalim să nu se despartă, ci să aştepte făgăduinţa Tatălui, care aţi auzit dela mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă; iar voi vă veţi boteza cu Duhul Sfânt nu după multe zile acestea.

6. Iar ei adunându-se, l-au întrebat pre dânşii, zicând: Doamne, au întru acest an vei să şezi împărăţia lui Israel?

7. Iar el a zis către dânşii: Nu este al vostru a şti anii sau vremile, care Tatăl le-a pus întru a sa stăpânire.

8. Ci veţi lua putere, ve-

4. Ioan 15, 26; Luc. 24, 49.

5. Luc. 3, 16; Fapt. 19, 49.

6. Luc. 24, 49, s.

1. 9.

FAPTELE

1. 20.

nind Duhul Sfânt preste voi: şi veţi fi mie marturi în Ierusalim, şi în toată Iudeea, şi în Samaria, şi până la marginea pământului.

9. Şi acestea zicând, pri-vind ei, s'a înălţat; şi nor l-a luat pre el dela ochii lor.

10. Şi căutând ei la cer când mergea el, iată, doi bărbaţi au stătut înaintea lor în veşminte albe;

11. Cari au şi zis. Bărbaţi Galileeani, ce staţi căutând spre cer? acest Iisus care s'a înălţat dela voi la cer, aşa va veni precum l-aţi văzut pre el mergând la cer.

12. Atunci s'au întors apostoli în Ierusalim dela muntele ce se cheamă Eleon, care este aproape de Ierusalim, calca sâmbetei având.

13. Şi dacă au intrat, s'au suit în casa de sus, unde locuiau Petru, Iacov, Ioan şi Andrei, Filip, Toma, Vartolomei şi Matei, Iacov al lui Alfeu, Simon Zilotis, şi Iuda al lui Iacov.

14. Aceştia toţi erau aştep-

11. Luc. 21, 27; I Tesal. 4, 18.

12. Luc. 24, 50, s. 13. Mat. 10, 9.

14. c. 2, 1, 42

tând cu un cuget în rugăciune şi în cerere, cu femeile, şi cu Maria muma lui Iisus, şi cu fraţii lui.

15. Şi în zilele acelea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis: (şi eră mulţime de nume împreună ca la o sută şi douăzeci),

16. Bărbaţi, fraţi, se cădea a se împlini scriptura aceasta, care a zis mai înainte Duhul Sfânt prin gura lui David pentru Iuda, care s'a făcut povăţuitor celor ce au prins pre Iisus.

17. Căci numărât eră împreună cu noi, şi luase soarta slujbei acesteia.

18. Deci acesta a câştigat loc din plata nedreptăţii; şi căzând, a plesnit preste mijloc, şi s'au vărsat toate măruntaiele lui.

19. Şi s'a făcut aceasta cunoscută la toţi cei ce locuiau în Ierusalim; aşa cât s'a chemat locul acela în limba lor, Acheldama, adică, loc al sângelui.

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor: Facă-se cur-

16. 40, 10. 18. Mat. 27, 50.
19. Ps 68, 26, 108

tul cel rânduit și după ma-
inainte știința lui Dumnezeu,
fiind dat, luându-l, și prin mâ-
nile celor fără-de-lege răstign-
indu-l, l-ai omorât

24. Pre care Dumnezeu l-a
înviat, stricând durerile mor-
ții; pentru că nu era cu pu-
tință a fi el de dansa ținut.

25. Că David grăește pentru
dânsul: Văzut-am pre Dom-
nul înaintea mea pururea, că
d'a dreapta mea este, și s-a
na mă clătesc

26. Pentru aceasta s'a ve-
selit inima mea; și s'a bucu-
rat limba mea; încă și trupul
meu se va odihni spre nă-
dejde

27. Că nu vei lăsa sufletul
meu în iad, nici vei da pre
Sfântul tău să vadă strică-
ciune.

28. Cunoscute ai făcut mie
căle vieții, amplea-mă-vei de
veselie ca fața ta

29. Bărbați, frați, cade-se
a grăi cu îndrăznire către voi
pentru patriarhul David, că a
și murit și s'a și îngropat, și
mormântul lui este între voi
până în ziua aceasta

24. c. 3, 12. 25. Ps. 15, 8.
26. c. 13, 33; III Imp. 2, 10.

30. Deci proroc fiind, și ști-
ind că cu jurământ s'a jurat
Dumnezeu lui, că din totul
coapselor lui, după trup, va
ridică pre Hristos, să șadă pre
scaunul lui;

31. Mai înainte văzând, a
grăit de învierea lui Hristos,
că nu s'a lăsat sufletul lui în
iad, nici trupul lui a văzut
stricăciune

32. Pre acest Iisus l-a în-
viat Dumnezeu, cărui noi tot
santem mărturiu

33. Drept aceea cu dreapta
lui Dumnezeu înălțându-se
și făgăduința Duhului Sfânt
luând dela Tatăl, a turnat a-
ceasta care acum voi vedeți
și auziți.

34. Pentru că nu David s'a
sosit în ceruri; ci zice însuși:
Zis-a Domnul Domnului meu,
Sczî d'a dreapta mea,

35. Până ce voi pune pre
vrăjmașii tăi așternut picioa-
relor tale.

36. Deci cu adevăritare să
știe toată casa lui Israel, că
Domn și Hristos a făcut Dum-
nezeu pre Iisus acesta, pre
care voi l-ați răstignit.

30. Ps. 88, 4; 31. c. 13, 34;
Ps. 16, 10. 34. Mat. 22, 34.

37. Iar ei auzind aceasta
s'au umilit cu inima, și au zis
către Petru și către ceilalți a-
postoli: Ce vom face bărbați,
frap?

38. Iar Petru a zis către ei:
Pocăți-vă, și să se boteze fie-
care dintru voi întru numele
lui Iisus Hristos spre ertarea
păcatelor, și veți lua darul
Sfântului Duh

39. Pentru că vouă este fă-
găduința, și feciorilor voștri,
și tuturor celor de departe, ori
pre căți va chema Domnul
Dumnezeul nostru.

40. Și cu alte cuvinte mai
multe mărturisă și îndemnă
redându-i zica: Mântuiți-vă
la acest neam îndărătnic

41. Deci ei cu dragoste pri-
mind cuvântul lui, s'au bo-
tezat; și s'au adăogat în ziua
aceea sulele sa la trei mi.

42. Și erau așteptând întru
învățătura apostolilor, și întru
împărtășirea și întru frânge-
rea pâinei, și întru rugăciuni.

43. Și s'a făcut preste tot
sufletul frică: că multe minuni
și semne prin apostoli se fă-
ceau

37. c. 9, 5; 16, 30. 38. Mat. 3, 2.
Iapt. 19, 4. 42. c. 1, 14 și 2, 1

44. Și toți cei ce au crezut
erau la aceeași, și aveau toate
de obște

45. Și moșiile și averile le
vindeau, și le împărțiau pre
ele tuturor, după cum fie-
care avea lipsă.

46. Și în toate zilele aștep-
tând cu un cuget în biserică,
și frângând prin case pâne,
primiau hrană cu bucurie și
cu buătăteai minime

47. Lăudând pre Dumnezeu,
și având har către tot noro-
dul. Iar Domnul adăoga pre
cei ce se mântuiau în toate
zilele la biserică.

CAPITOLUL III.

*Vindecarea ologului. Petru cuvân-
tează multă vreme despre Hristos și
pocății*

Și împreună Petru și Ioan
s'au suit în biserică la ru-
găciune în ciasul al nouălea.

2. Și un bărbat oare-care
șchiop fiind, se purtă, pre care
il puneau în toate zilele înă-
întea ușei bisericei ce se chie-
mă Frumoasă, ca să ceară mi-
ceru

44. c. 4, 35. 46. c. 20, 7
III. 2. c. 8, 7 și 14, 9

milostenie dela cei ce intrau în biserică.

3. Care văzând pre Petru și pre Ioan, vrând să intre în biserică, cerea milostenie.

4. Iar Petru, cu Ioan căutând la dânsul a zis: Caută la noi.

5. Iar el cu osârdie căută la dânsli, așteptând să ia ceva dela ei.

6. Iar Petru a zis: Argint și aur nu este la mine; iar ce am aceea îți dau: Intru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul scoală și umblă.

7. Și apucându-l pre dânsul de mâna cea dreaptă, l-a ridicat: și îndată i s'au întărit lui talpele și fluierile.

8. Și sărind a stătut, și umblă, și a intrat cu dânsii în biserică, umblând și sărind, și laudând pre Dumnezeu.

9. Și l-a văzut pre el tot norodul umblând și laudând pre Dumnezeu:

10. Și îl cunoșteau pre el că acesta eră acela ce ședea pentru milostenie la ușa cea Frumoasă a bisericei: și s'au umplut de spaimă și de mi-

rare pentru ceca ce i s'a întămplat lui.

11. Și fiindu-se schiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la dânsii tot norodul în pridvorul ce se chieamă al lui Solomon, înspăimântați.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către norod: Bărbați Israiliteni, ce vă minunați de aceasta? sau ce căutați la noi, ca cum cu a noastră putere sau cucernicie am fi făcut pre acesta să umble?

13. Dumnezeuul lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Iacov, Dumnezeuul părinților noștri, a proslăvit pre pruncul său Iisus; pre care voi l-ați dat, și v'ați lepădat de dânsul înaintea feței lui Pilat, judecând el să-l slobozească.

14. Iar voi de Cel Sânt și Drept v'ați lepădat, și ați cerut bărbat ucigaș să vi se dăruiască vouă;

15. Iar pre Incepătorul vieții l-ați omorât, pre care Dumnezeu l-a înviat din morți; căruia noi marturi sântem

11. c. 5, 19; 13. c. 5, 30; Eșir. 3, 6.

14. Mat. 27, 19; 15. c. 2, 24; Rom. 4, 24; 1 Cor. 6, 14.

6. c. 14, 8; 7. Mat. 8, 15; 8. Is. 35, 6.

16. Și întru credința numelui lui, pre acesta pre care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui; și credința cea printr'insul i-a dat lui toată întreaga această înaintea voastră tuturor.

17. Și acum, fraților, știu prin neștiință ați făcut aceasta, ca și boerii voștri.

18. Ci Dumnezeu cele ce au înaintea a vestit prin gura tuturor prorocilor lui, că va pătimi Hristos, a împlinit așa.

19. Deci pocăiți-vă, și vă întoarceți, ca să se ștergă păcatele voastre.

20. Ca să vie vreme de răsuflare dela fața Domnului.

21. Și să vă trimită pre cel mai înainte propoveduit vouă, pre Iisus Hristos.

22. Pre care trebuie cerul să-l primească până la anii așezării tuturor, care a grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi proroci din veac.

23. Pentru că Moisi către părinți a zis: Proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, ca pre mine; pre el să-l

ascultați întru toate ori câte va grăi către voi.

24. Și va fi, că tot sufletul care nu va ascultă pre prorocul acela, se va pierde dintr-un norod.

25. Și toți prorocii dela Samuel, și ceilalți, căpi au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

26. Voi sânteți fiii prorocilor, și ai legăturii, care a pus Dumnezeu către părinți voștri, grăind către Avraam: Și întru sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.

27. Vouă întâiu Dumnezeu, înviind pre pruncul său, pre Iisus, l-a trimis pre el binecuvântându-vă pre voi, când vă întoarceți: fie-care dela vicleșugurile voastre.

CAPITOLUL IV

Prin care Apostolii de la Ierusalim vorbesc despre puterea și darul lui Hristos. Alinașii credința Apostolilor. Unirea și dragostea bisericii.

Și grăind ei către norod, venit-au asupra lor preoți, și

20. Is. 35, 10; Dan. 7, 13; Rom. 8, 11; Apoc. 20, 6; 23. A doua Leg. 18, 15.

25. Fac. 12, 8; 26. c. 13, 11; 17. 1. Luc. 22, 16.

păzitorul bisericii, s' Sadduceu, intră în aceste a mântuit

2. Părându-le rău pentru că învățau ei pre norod, și totuși, și la tot norodul lui vestiau întru Iisus învie ea Israel, că intru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre care voi apăstăguit, pre care

3. Și și-au pus pre dânsii mână, și și-au pus pre ei la paza până a doua zi ca era seară

4. Iar mulți din cei ce au auzise cuvântul ad crezut, și s' au făcut numărul barbaților ei la cincisuta.

5. Și a fost a doua zi de s' au adunat boierii, și bătrânii și cărturarii în Ierusalim.

6. Și Anna Arhierieul, și Calaiu, și Ioan, Alexandru, și ceilalți, care erau din neamul arhieresc.

7. Și pându-i pre ei în mloc, i-au întrebă (cu ce putere, sau întru ceu nume, căp făcut voi aceasta?)

8. Atunci Petru, umplindu-se de Duhul Sfânt, a zis către dânsii: Boierii norodului, și bătrânii lui Israel,

9. De vreme ce noi astăzi sântem întrebați pentru facerea de bine a unui om bolnav, și ne zicând,

10. Ce vom face omenilor acestora? Căci cum că s' au făcut

11. Ps. 117, 21, s. 12. Mat. 1, 21,

4. c. 2, 17, s. 6 c. 3, 11; Luc. 3, 1, 2. Mat. 21, 21, s.

cut semn cunoscut prin ei, cuse semnul acela al tămă este arătat tuturor celor ce duirei locuiesc în Ierusalim; și nuputem tăgădăui.

17. Ci ca nu mai mult să se lățească în norod, cu înfricoșare să-i înfricoșăm pre ei, ca mai mult să nu grăească în numele acesta nici unui om

18. Și chemându-i pre ei, le-au poruncit lor ca nici decum să nu mai grăească nici să învețe în numele lui Iisus

19. Iar Petru și Ioan răspunzând au zis către dânsii: De este drept înaintea lui Dumnezeu a ascultă pre voi mai vartos decât pre Dumnezeu, judecați.

20. Pentrucă nu putem noi cele ce am văzut și am auzit să nu le grăim.

21. Iar ei înfricoșându-i pre dânsii, i-au slobozit, nimic aflând cum i-ar pedepsi pre ei, pentru norod: că toți proslăviau pre Dumnezeu pentru ceea ce s' au făcut

22. Pentrucă mai mult decât de patruzeci de ani era omul acela, întru care se fă-

23. Iar după ce i-au slobozit, au venit la ai săi, și le-au spus câte au zis către dânsii arhieriei și bătrânii.

24. Iar ei auzind, toți d' împreună au ridicat glas către Dumnezeu, și au zis: Stăpâne, tu Dumnezeule, cel ce ai făcut cerul, și pământul, și marea, și toate cele ce sânt într'însele

25. Carele ai zis prin gura lui David, robului tău: Pentruce s' au întărâtat neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte?

26. Statut-au de laja împărății pământului, și boierii s' au adunat împreună astăzi pră Domnului, și asupra unsului lui.

27. Că s' au adunat cu adevărat, în cetatea aceasta, asupra sfântului tău Fiului Iisus, pre care l-ai uns, Irod și Pilat din Pont, cu neamurile și cu noroadele lui Israel,

28. Să facă câte mână ta și sfatul tău mai înainte a rânduit să fie.

17. c. 5, 26, s.

24. Ps. 104, 6; Is. 37, 36
25. Ps. 2, 1, s.

29. Și acum, Doamne, ca-
ută împotriva îngrozirilor lor:
și ca robilor tăi ca toate în-
drăzneala să gândească cu vâ-
nul tău.

30. Când vei întinde mâna
ta, și te tamăduiești, și se nă-
ște și minuni să se facă prin nu-
mele sfântului tău Fiul Iisus.

31. Și rugându-se ei, s'a
clătit locul unde erau adu-
nați; și s'au umplut toți de
Duhul Sfânt, și grăiau cuvân-
tul lui Dumnezeu cu îndrăz-
nire.

32. Iar inima și sufletul mul-
țimei celor ce au crezut eră
unul; și nici unul nu zicea că
dintru averile lui este ceva al
său; ci erau lor toate de obște.

33. Și cu mare putere nu-
turisau apostolii de învierea
Domnului Iisus: și mare dar
eră preste ei toți.

34. Și nimeni nu eră lipsit
între ei: că toți carii aveau
țărini sau case vânzându-le,
aduceau prețurile celor vân-
dute.

35. Și le puneau la picioa-
rele apostolilor, și se da la fle-

care după cum cineva avea
trebuință.

36. Iar Iosi, cel ce s'a nu-
mit Varnava de apostoli, (care
se tâlcuește, Fiul mângâie-
rei), Levit, Critean de neam,

37. Având el țarină, vân-
zând a adus prețul și l-a pus
la picioarele apostolilor.

CAPITOLUL V.

*Întru aceasta, și Petru și Pavel stă-
teau în templu și măntăiau prin mi-
nuni și semne multe în in-
terioarele ei și nu încetează a propovădui.*

Iar un om oare-care, anume
Anania, împreună cu Sappi-
ra, soția sa, și-a vândut
părtaș.

2. Și a ascuns din preț, ști-
ind și muierea lui, și adu-
când o parte oare-care, o a
pus la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania,
pentruce a umplut Satana in-
nima ta, să minți tu Duhului
Sfânt, și să ascunzi din pre-
țul țarinei?

4. Au nu rămânând, pe ră-
mâneă? și vânzându-se, în-
tru a ta stăpânire eră? căci
ai pus întru inima ta lucrul
acesta? n'ai mințit oamenilor,
ci lui Dumnezeu.

29. c. 13, 44. 31. c. 10, 20.

32. c. 1, 14. 33. c. 2, 34.

5. Iar Anania auzind cuvîn-
tele acestea, căzând, a murit.
și s'a făcut frică mare preste
toți cei ce auziau acestea.

6. Și sculându-se cei mai
tineri, l-au luat pre el, și sco-
tându-l l-au îngropat.

7. Și a fost după ce au tre-
cut ca trei ciasuri, și muierea
lui neștiind ceea ce se făcuse,
a intrat.

8. Iar Petru a zis ei: Spu-
ne-mi mie de ați vândut în-
tru atâta țarina? Iar ea zis:
Cu adevărat, întru atâta.

9. Iar Petru a zis către dâ-
na: Căci v'ați vorbit între voi a
ispiti Duhul Domnului? iată,
picioarele celor ce au îngro-
pat pre bărbatul tău lângă
ușă, și te vor scoate și pre-
tine.

10. Și a căzut îndatăși la
picioarele lui, și a murit: și în-
trând tinerii, o au aflat moar-
tă, și scoțându-o, o au îngro-
pat lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare
preste toată biserica, și preste
toți cei ce auziau acestea.

12. Iar prin mâinile apos-
tolilor se făceau semne și mi-
nuni multe întru norod; și

erau toți cu un gând în prid-
vorul lui Solomon.

13. Iar din ceilalți nimeni
nu cuteză să se lipească de
ei; ci îi măria pre ei norodul.

14. Și mai vărtos se adă-
ogiau cei ce credeau în Dom-
nul, mulțime de bărbați și de
femei.

15. Cât și pre ulițe scoteau
pre cei bolnavi, și îi puneau
pre paturi și pre nășălii, ca
venind Petru măcar umbra
lui să umbreze pre vre unul
dintru ei.

16. Și se aduna și mulțime
din cetățile cele de prin-
jur în Ierusalim, aducând
pre cei bolnavi, și pre cei chi-
nuți de duhurile cele necu-
rate: carii se tămăduiau toți.
17. Și sculându-se arhiereul
și toți cei ce erau cu dânsul,
(fiind ei eres al Sadduchailor),
s'au umplut de pismă,

18. Și și-au pus mâinile lor
preste apostoli, și i-au pus pre
ei în paza de obște.

19. Iar îngerul Domnului
noaptea a deschis ușile tem-
niței, și scoțându-i pre dâ-
nșii, a zis.

14. c. 2, 47. 15. c. 19, 31, 41.

19. c. 12, 1.

20. Mergeți și stând grați în biserică norodului toate cuvintele vieții acesteia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineată în biserică, și învățau. Iar venind arhiereul, și cei ce erau cu el, au adunat soborul, și pre toți bătrânii fiilor lui Israil, și au trimis la temniță să-i aducă pre dâșii.

22. Iar slugile mergând, nu i-au aflat pre ei în temniță, și întorcându-se, au spus,

23. Zicând. Temnița o am găsit încuiată cu toată întărirea, și pre strejări stând înaintea ușilor; iar deschizând, înăuntru pre nimeni n'am aflat.

24. Și dacă auziră cuvintele acestea preotul și păzitorul bisericii și arhiereul, se mirau de dâșii ce va să fie aceasta.

25. Iar viind oare-care le-a spus lor, zicând: Iată bărbații pre care i-ați pus în temniță sânt în biserică stând, și învățând pre norod.

26. Atunci mergând păzitorul bisericii cu slugile, i-au adus pre ei nu cu silă: că se temeau de norod, să nu-i ucidă cu pietre.

27. Și aducându-i pre ei, i-au pus în sobor și ia întrebă arhiereul.

28. Zicând: Au nu cu porunca voastră poruncim vouă să nu învățați în numele acesta? și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și veți să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia.

29. Iar răspunzând Petru și ceilalți apostoli, au zis: Trebuie a ascultă pre Dumnezeu mai mult decât pre oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri a sculat pre Iisus, pre care voi l-ați omorât, și spânzurându-l pre lemn.

31. Pre acesta, Dumnezeu, Începător și Mântuitor l-a înălțat cu dreapta sa, ca să dea pocăință lui Israil, și ertare păcatelor.

32. Și noi sântem lui marturi cuvintelor acestora; precum și Duhul Sfânt, pre care l-a dat Dumnezeu celor ce-l ascultă pre el.

33. Iar ei auzind foarte se mâniară, și se sfătuiră să-i omoare pre dâșii.

28. c. 4. ¹⁸. 29. c. 4. ¹⁸; Dan. 6. ¹⁰. 30. 3. ¹⁵. 32. Ioan 15. ²⁶, 5.

34. Și sculându-se oare-care Fariseu în sobor, anume Gamaliil, învățător de lege, cinstit la tot norodul, a poruncit ca să fie apostoli puși în ceva afară.

35. Și a zis către dâșii: Bărbați Israilteni, luați-vă aminte vouă de oamenii aceștia, ce veți să faceți.

36. Pentru că mai înainte de zilele acestea s'a sculat Tevda, zicând cum că el este oare-care mare; lângă care s'a lipit un număr de bărbați, ca la patru sute: carele s'a omorât; și toți câți ascultau pre el s'au risipit, și s'au făcut întru nimic.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileanul în zilele scrișorei, și a despărțit norod mult, după dânsul: și acela a perit; și toți câți ascultau pre el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: Feriți-vă de oamenii aceștia, și îi lăsați pre ei: căci de va fi dela oameni sfatul acesta sau lucrul acesta, se va risipi.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să-l risipiți; ca nu cumva și luptă-

tori de Dumnezeu să vă faceți. 40. Și au ascultat pre el: și chiemând pre apostoli, bătându-i le-au poruncit să nu grăească în numele lui Iisus, și i-au slobozit pre ei.

41. Deci ei se duceau, bucurându-se, dela fața soborului, căci pentru numele lui s'au învrednicit a se necinsti.

42. Și toată ziua în biserică, și prin case, nu încetau a măgala și a binevesti pre Iisus Hristos.

CAPITOLUL VI.

1. Iacov, Arhidiaconul Ștefan.

Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cârtire Ellinii împotriva Evreilor, căci văduvele lor se treceau cu vederea întru slujba cea de toate zilele.

2. Și cunoscând cei doi prezece pre mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este cu plăcere nouă ca lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Socotiți, drept aceea, fraților, dintre voi șapte băr-

41. Mat 5. ¹⁹, ³⁸. I Petr 4. ¹. I Tim 3. ⁷, 5.

4 c. 22. ¹. 38. Mat 15. ¹³.

bați mărturisii, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, precum și rânduiam la treaba aceasta

1. Iar noi într-o rugăciune și într-o cântare cântăm ne vom zăbăvi.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea; și au ales pre Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pre Filip, și pre Prohor, și pre Nicanor, și pre Timon, și pre Parmena, și pre Nicolae nemernicul Antiohian:

6. Pre carii i-au pus înaintea apostolilor: și rugându-se, și-au pus preste dânsii mâinile.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea; și se înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte; și multă mulțime de preoți se supunea la credință.

8. Și Ștefan fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru norod.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga, ce se zicea a Libertinilor, și a Chirinenilor, și a Alexandrenilor, și a ce-

lor dela Chlichia, și Asia, de se priciau cu Ștefan.

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duihului cu care grăia.

11. Atunci au scos pre niște baibași, ce ziceau L-am auzit pre el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi, și a lui Dumnezeu.

12. Și au întărit pre norod, și pre bătrâni, și pre cărturari, și năvălind l-au răpit pre dânsul, și l-au adus la sobor.

13. Și au pus marturi mincinoși, cari ziceau: Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt, și a legii:

14. Pentru că l-am auzit pre el zicând, că Iisus Nazarineanul acesta va strică locul acesta, și va schimba obiceiurile care ne-a dat nouă Moisi.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședeau în sobor, au văzut fața lui ca o față de înger.

13. III Imp. 21, 11.

CAPITOLUL VII.

Cum întărea lui Ștefan înaintea și neamului, Moisi și legea. Solomon și Iisus. Moștenirea slavei lui Iisus. Că l-a dat cu patul.

Și a zis ahereul: Care așcestea așa sânt?

2. Iar el a zis: Bărbați, frați, și părinți, ascultați: Dumnezeuul slavei s'a arătat părintelui nostru Avraam, când eră în Mesopotamia, mai înainte până a locului ei în Harran.

3. Și a zis către dânsul Egipt din pământul tău, și din rușinea ta, și vino în pământul care vouă arată ție.

4. Atunci eșind din pământul Haldeilor, a locuit în Harran: și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-a mutat pre el în pământul acesta, întru care voi acum locuiți.

5. Și nu i-a dat lui moștenire într'însul, nici un pas de picior: și a făgăduit că i-l va da lui spre stăpânire pre el, și seminției lui după dânsul, neavând el fiu.

6. Și a grăit așa Dumnezeu: Că va fi sâmbanța lui nemernică în pământ strein; și

3. Fac. 12, 1, 5.

6. Fac. 15, 16; Egipt. 12, 40.

o vor loci pre ea, și vor chinul ani patru sute.

7. Și neamul la care vor sluji îl vouă judecă eu, a zis Dumnezeu. Și după acestea vor eși, și vor sluji mie în locul acesta.

8. Și ia dat lui așezământul tăerei împrejur; și așa a născut pre Isaac, și l-a tăiat împrejur pre el în ziua a opta; și Isaac a născut pre Iacov; și Iacov pre cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii, pismând pre Iosif, l-a vândut la Egipt: și eră Dumnezeu cu dânsul.

10. Și l-a scos pre el din toate necazurile lui, și i-a dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon împăratul Egiptului: și l-a pus pre el povățuitor preste Egipt și preste toată casa lui.

11. Și a venit foamete preste tot pământul Egiptului și al lui Hanaan, și necaz mare. Și nu aflau de mâncat părinții noștri.

12. Și auzind Iacov că sânt

8. Fac. 17, 10; Fac. 25, 20.
9. Fac. 37, 28; 1. Fac. 41, 40.
12. Fac. 42, 48.

bucate în Eghipt, a trimis pre părinți noștri întâu.

13. Și într'al doilea rând s'a arătat Iosif fraților lui; și s'a făcut lui Faraon arătat neamul lui Iosif

14. Și trimetând Iosif, a chemat pre tatăl său Iacov, și toată rudema lui, cu suflete șaptezeci și cinci.

15. Și s'a pogorât Iacov în Eghipt, și a murit, el, și părinții noștri,

16. Și s'au mutat în Sihem, și s'au pus în mormântul care a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiii lui Emor al lui Sihem

17. Iar cum se apropiă vremea făgăduinței, care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut norodul și s'a înmulțit în Eghipt,

18. Până ce s'a sculat alt împărat, care nu știa pre Iosif.

19. Acesta nedreptățind neamul nostru, a silit pre părinții noștri, ca să lepede pruncii lor, să nu vieze.

20. Întru care vreme s'a născut Moisi, și eră plăcut lui

Fac. 45, 4, s. 15. Fac. 49, 33.
16. Fac. 23, 10, s.; Is. Nau. 24, 32.
20. Eș. 2, 1, s.; Evr. 11, 21.

Dumnezeu, care s'a hrănit luni trei în casa tatâne-său:

21. Și lepădându-se el, l-a luat fata lui Faraon, și l-a crescut pre el ei și fecior

22. Și s'a învățat Moisi toată înțelepciunea Eghiptenilor, și eră puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când se împliniau lui patruzeci de ani, s'a suit în inima lui ca să cerceteze pre frați săi fiii lui Israil.

24. Și văzând pe oarecare pătimind strâmbătate, l-a apărât, și a făcut izbândă celui asuprit, ucizând pre Eghiptean.

25. Și gândia cum că primește frații lui că Dumnezeu prin mâna lui dă lor mântuire, iar ei n'au înțeles.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfădindu-se ei, și ia îndemnat spre pace, zicând: Bărbați, frați sânteți voi; pentruce faceți strâmbătate unul altuia?

27. Iar cel ce făcea strâmbătate aproapelui, l-a împins pre el, zicând: Cine te-a pus pre tine domn și judecător preste noi?

23. Eș. 2, 11, s.

28. Au voești tu să mă orelle s'au lepădat, zicând. Cine mori, precum ai omorât eri te-a pus pre tine domn și judecător? pre acesta, Dumnezeu,

29. Și a fugit Moisi pentru cuvântul acesta, și s'a făcut nemernic în pământul lui Madiam, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'au împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sina ingerul Domnului în para focului rugului.

31. Iar Moisi văzând, s'a minunat de vedenie; și apropiindu-se el să ia aminte, s'a făcut glasul Domnului către el, zicând: Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam, și Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov. Și cutremurându-se Moisi, nu să caute.

32. Și a zis lui Domnul: Dezeleagă încălțăminte picioarelor tale: pentrucă locul întru care stai pământ sfânt este.

33. Văzând, am văzut chinuirea norodului meu celui din Eghipt, și suspinul lor am auzit, și m'ant pogorît, să-i scot pre ei. Și acum vino să te trimet în Eghipt.

34. Pre acest Moisi de care s'au lepădat, zicând. Cine mori, precum ai omorât eri te-a pus pre tine domn și judecător? pre acesta, Dumnezeu, domn și izbăvitor l-a trimis prin mâna ingerului celui ce s'a arătat lui în rug.

35. Acesta i-a scos pre ei, făcând minuni și semne în pământul Egnipetului, și la Marea Roșie, și în pustie ani patruzeci.

36. Acesta este Moisi cel ce a zis fiilor lui Israil: Proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca mine; pre el să ascultați.

37. Acesta este acela ce a fost întru adunare în pustie cu ingerul care grăia lui în muntele Sina, și cu părinții noștri, carele a primit cuvinte vii să ne dea nouă.

38. De care n'au vrut să fie ascultători părinții noștri, ci l-au lepădat, și s'au întors cu inimile lor în Eghipt.

39. Zicând lui Aaron: Fă nouă dumnezei, cari vor merge înaintea noastră; pentrucă Moisi acesta, care ne-a scos te trimet în Eghipt.

36. Eș. 7, 10, și 14, 21, 37. A doua Leg. 18, 15, 38. Eș. 19, 3.
40. Eș. 32, 1.

pre noi din pământul Egiptului, nu ştim ce i s'a întâmplat lui.

41. Şi au făcut viţel în zilele acelea, şi au adus jertvă idolului, şi se veseleau într-o lucrurile mâinilor sale.

42. Şi s'a întors Dumnezeu, şi i-a dat precum să-l aştepte: cerului, precum este scris în cartea prorocilor: Au jungheri şi jertve aţi adus mie ani patruzeci în pustie, casa lui Israel?

43. Şi aţi luat cortul lui Moloh, şi steaua dumnezeului vostru Remtan, şi pările care le aţi făcut să vă închinăţi, şi voi matai pre voi dincolo de Vavilon.

44. Cortul mărturiei eră întru părinţi noştri în pustie, precum a rânduit cel ce grăia lui Moisi, să-l facă pre el după asemănarea care a văzut.

45. Pre care l-au şi adus primindu-i părinţi noştri cu Iisus întru stăpânirea Neamurilor, pre care le-a gonit Dumnezeu de la tatăl părinţilor noştri, până în zilele lui David;

42. Ier. 19, 18; Amos 5, 23

44. Eş. 25, 10

45. Is. Nau. 3, 14

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu, şi a cerut să afle locaş Dumnezeului lui Iacov.

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă

48. Iar cei Peca-Iaalt nu în locaşuri făcute de mâni locuieşte; precum prorocul zice:

49. Cerul este mie scaun, şi pământul razim picioarelor mele; ce casă îmi veţi zidi mie? zice Domnul, sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?

51. Voi cei tari în cerbice şi netăieţi împrejur la inimă şi la urechi, purtaţi împotriva Dăului Stânt staţi precum părinţii voştri, aşa şi voi

52. Pre care din proroci n'au gonit părinţi voştri? şi au omorât pre cei ce mai înainte vestiau de venirea Celui Drept; căruia acum voi vândători şi ucizători v'aţi făcut

53. Căril aţi luat legea întru rânduielile ale îngerilor, şi nu o aţi păzit

46. Ps. 13, 18; 47. III Imp. 6, 1

48. Is. 66, 1; 51. Eş. 32, 8

52. II Paral. 3, 18; Mat. 23, 31

53. Gal. 3, 19; Ebr. 2, 1

CAP. TOLUL VIII.

54. Şi ei auzind acestea, crăpau în inimile lor, şi scârşneau cu dinţi împotriva lui.

55. Iar Ştefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut slava lui Dumnezeu, şi pre Iisus stând d'a dreapta lui Dumnezeu.

56. Şi a zis: Iată, văd cerurile deschise, şi pre Filul Omului stând d'a dreapta lui Dumnezeu.

57. Iar ei strigând cu glas mare, şi-au astupat urechile lor, şi au năvălit toţi cu un cuget asupra lui.

58. Şi scoţându-l afară din cetate, îl ucideau cu pietre; şi marturii şi-au pus hainele sale lângă picioarele unui tânăr, ce se chemă Savlu.

59. Şi ucideau cu pietre pre Ştefan, care se ruga şi zicea: Doamne, lisuse, primeşte duhul meu.

60. Şi îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Şi aceasta zicând, a adormit.

55. II Tim. 4, 7, 8.

56. Mat. 26, 64

58. c. 22, 30

60. Luc. 23, 34

Savlu prigoneşte biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul Petru şi Ioan în Samaria. Inceputul Simoniei. Fantemul Candachiei ca filă despre sportirea celor credincioşi întru Iisus Hristos.

Şi Savlu eră binevoind spreuciderea lui. Şi s'a făcut în ziua aceea goană mare asupra bisericii cei din Ierusalim; şi toţi s'au risipit prin ţinuturile Iudeei şi ale Samariei, afară de apostoli.

2. Şi au îngropat pre Ştefan bărbaţi cucernici, şi au făcut plângere mare preste dânsul.

3. Şi Savlu strică biserica, mergând prin case, şi târând bărbaţi şi muieri în dâ la temniţă.

4. Deci ei risipindu-se, treceau, binevestind cuvântul.

5. Iar Filip pogorându-se în cetatea Samariei, propovediă lor pre Hristos.

6. Iar norodul luă aminte cu un cuget la cele ce se grăiau de Filip, auzind şi văzând semnele care le făcea.

7. Pentru că din mulţi, ca-

VIII. 4. c. 11, 18; 5. c. 6, 7.

7. Mat. 16, 17.

rii aveau duhuri necurate, strigau: „Dă-ne, Doamne, Dumnezeu, ca să ne vindecăm!”
 8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat oare-care anume Simon, eră mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând cum că ar fi el oare-carele mare.

10. La care luau aminte toți, dela mic până la mare zicând: „Acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare.”

11. Și luau aminte la el, pentru că de multă vreme cu vrăjele i-a fost amăgit pre ei.

12. Iar dacă au crezut lui Filip care propoveduia de împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Hristos, s'au botezat, bărbați și femei.

13. Atunci și Simon acela a crezut și botezându-se pe trecea cu Filip, și văzând puterile cele mari și semnele ce se făceau, spălmântându-se se miră.

14. Iar auzind apostolii cei din Ierusalim, cum că a primit San an, cuvântul lui Domnului,

8 Ioan 4, 10.

zeu, au trimis către dâșii pre Petru și pre Ioan.

15. Carii pogorându-se, s'au rugat pentru ei, ca să iă Duh Sfânt.

16. Pentru că încă nici preste unul dintru ei nu se pogorase, ci numai botezați erau întru numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mâinile preste ei, și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mânilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, a adus lor bani,

19. Zicând: „Dați și mie această putere, ca ori pre care voi pune mâinile, să iă Duh Sfânt.”

20. Iar Petru a zis către el: „Argintul tău să fie cu tine întru pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu cu bani se agonisește.”

21. Nu este ție parte nici soartă întru cuvântul acesta: pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te, drept aceea, de răutatea ta aceasta,

16. c. 6, 9. 20 Mat. 10, 9.

și te roagă lui Dumnezeu, ca doară s'ar ertă ție cugetul inimei tale.

23. Pentru că întru amărăciune a fierei și întru legătură a nedreptății te vād că ești.

24. Și răspunzând Simon, a zis: „Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic dintr'acestea care ați zis să nu vie asupra mea.”

25. Deci ei mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, și în multe sate de ale Samarinienilor au bine-vestit.

26. Și înțergul Domnului a grăit către Filip, zicând: „Scoală-te, și mergi spre amiază zi la calea ce se pogoară din Ierusalim în Gaza, aceasta este pustie.”

27. Și sculându-se a mers: și iată, un bărbat Arap, famen, puternic al Candachiei, împărătesei Arapilor, care eră preste toate vistieriile ei, care a fost venit să se încenine în Ierusalim.

28. Și eră întorcându-se,

23 A doua Leg. 29, 18.

27 Sof 3, 17.

și șezând în căruța sa, cetia pre prorocul Isaia.

29. Iar duhul a zis lui Filip. Apropie-te și te lipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l-a auzit cetind el pre prorocul Isaia, și a zis: „Oare înțelegi cele ce cetești?”

31. Iar el a zis: „Cum voi putea, de nu mă va povățui cineva? Și a rugat pre Filip de s'a suit și a șezut cu el.”

32. Iar cuvântul scripturei care cetia cră acesta: „Ca o oae spre junghiere s'a adusi și ca un miel înaintea celui; ce-l tunde pre el fără de glas, așa nu-și deschide gura sa.”

33. Întru smerenia lui judecata lui s'a ridicat; și neamul lui cine îl va spune? că se ridică dela pământ vieața lui.

34. Și răspunzând famenul lui Filip, a zis: „Rogu-te, pentru cine zice prorocul acesta? pentru sine, sau pentru alt cineva?”

35. Și deschizând Filip gura sa, și începând din scriptura aceasta, a bine-vestit lui pre Iisus.

32. Is. 53, 7.

36. Și mergând ei pre cale, au venit la oare-care apă: și a zis famenul: Iată, apă; ce mă oprește a mă boteză?

37. Iar Filip a zis lui: De crezi din toată inima ta, cu puțință este. Și el răspunzând a zis: Cred că Fiul lui Dumnezeu este Iisus Hristos.

38. Și a poruncit să stea căruța; și s'au pogorît amândoi în apă, și Filip și famenul; și l-a botezat pre el.

39. Iar dacă au eșit din apă, Duhul Domnului a răpit pre Filip, și nu l-a mai văzut pre el famenul; și mergea în calea sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot; și trecând, bine-vestia în toate cetățile, până a venit el la Chesaria.

CAPITOLUL IX.

Chemarea lui Pavel și botezul său, Minunile lui Petru în Lida și Iopii.

Iar Savlu, încă suflând cu îngroziri și cu ucideri împotriva ucenicilor Domnului, a mers la arhieru,

2. Și a cerut dela el cărți

în Damasc la Sinagoguri, ca de ar afla pre vre unii cari să fie din calea aceasta, și bărbați și muieri, legați să-i aducă în Ierusalim.

3. Și mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit preste el lumină din cer.

4. Și căzând pre pământ, a auzit glas zicând lui: Savle, Savle, ce mă gonești?

5. Și el a zis: Cine ești, Doamne? Iar Domnul a zis lui: Eu sânt Iisus pre care tu gonești; cu greu îți este fie a lovi cu piciorul împotriva bolurilor.

6. Și tremurând și spăimântat fiind, a zis: Doamne, ce voești să faci? Și Domnul a zis către el: Scoală-te, și intră în cetate, și se va spune ție ce trebuie tu să faci.

7. Iar bărbații, cari mergeau pre cale cu el, stă încrămeniți, auzind glasul, și pre nimeni văzând.

8. Și s'a sculat Savlu dela pământ; și deschizându-și ochii săi, pre nimeni nu vedea: și ducându-l de mâni, l-au băgat în Damasc.

3. I Cor. 15, 8. 5. c. 5, 39. c. 10, 8.

9. Și a fost trei zile nevăzând, și nici a mâncat, nici a băut.

10. Și era un ucenic în Damasc, anume Anania; și a zis către el Domnul în vedenie: Anania, Iar el a zis: Iată eu, Doamne.

11. Iar Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pre ulița ce se cheamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pre Savlu anume, Tarsenean: că iată, se roagă.

12. Și a văzut în vedenie pre un bărbat anume Anania intrând, și puindu-și pre el mâna, ca iarăși să vadă.

13. Și a răspuns Anania, Doamne, auzit-am dela mulți pentru bărbatul acesta, câte rele, a făcut sfinților tăi în Ierusalim.

14. Încă și aici are putere dela arhieriei să lege pre toți cari cheamă numele tău.

15. Și a zis către el Domnul: Mergi: că vas ales îmi este mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea Neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel.

16. Că eu voi arăta lui

16. II Cor. 11, 28.

câte îți se cade să pătimească el pentru numele meu.

17. Și a mers Anania, și a intrat în casă; și puindu-și pre el mâinile a zis: Savle frate, Domnul Iisus, care s'a arătat ție pre calea care veniai, m'a trimis ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pre ochii lui ca niște solzi; și a văzut îndată, și sculându-se, s'a botezat.

19. Și luând mâncare, s'a întărit. Și a fost Savlu cu ucenicii cari erau în Damasc câteva zile.

20. Și îndată în sinagoguri a propoveduit pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirau toți cei ce-l auziau, și ziceau: Au, nu este acesta cel ce a prădat în Ierusalim pre cei ce cheamă numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca legați pre ei să-i ducă la arhieriei?

22. Iar Savlu mai vartos se întăria, și turbură pre Iudeii cei ce locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.

23. Și dacă s'au împlinit zile

21. c. 8, 1; 26, 10.

36. c. 10, 43.
IX. 1. c. 26, 9, 8.

multe, s'au sfătuit Iudeii să-l omoare pre dânsul:

24. Și s'a făcut lui Savlu cunoscut viclesugul lor. Și păziau porțile ziua și noaptea ca să-l omoare pre el.

25. Și luându-l pre dânsul ucenicii noaptea, l-au slobozit preste zid lăsându-l într'o coșnița.

26. Și mergând Savlu în Ierusalim, se ispită să se lipească de ucenici; și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Iar Varnava luându-l pre el, l-a adus la apostoli, și le-a spus lor în ce chip pre cale a văzut pre Domnul, și cum că i-a grăit lui, și în ce chip în Damasc cu îndrăzneală a grăit întru numele lui Iisus.

28. Și eră cu ei intrând și eșind în Ierusalim;

29. Și cu îndrăzneală vorbind întru numele Domnului Iisus; și grăia și se întrebă cu Elinii; iar ei căutau să-l omoare pre el.

30. Și dară au înțeles aceasta frații, l-au dus pre el

30. c. 11.

în Chesariea, și l-au trimis în Tars.

31. Iar bisericele prin toată Iudeea și Galileea și Samaria, aveau pace, zidindu-se și umblând întru frica Domnului, și întru mângâierea Duhului Sfânt se înmulțiau.

32. Și a fost, Petru trecând pre la toți, a venit și la sfinții ce locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pre un om oare-care anume Enea, de opt ani zăcând în pat, care eră slăbănog.

34. Și a zis Petru lui: Enea, vindecă-te Iisus Hristos. scoală-te, și-ți așterne ție. Și încău s'a sculat.

35. Și l-au văzut pre el toți cei ce locuiau în Lida și în Asarona, carii s'au și întors la Domnul.

36. Iar în Iopi eră o ucenică anume Tavita, care tâlcuindu-se se zice Căprioară: aceasta eră plină de fapte bune și de milostenii ce făcea.

37. Și a fost în zilele acelea bolnăvindu-se ea, a murit; și scaldându-o o au pus în lăș.

38. Și aroape fiind Lida de Iopi, ucenicii auzind că Petru

CAPITOLUL X.

este într'însa, au trimis pre doi bărbați la dânsul, rugându-l să nu pregete a veni până în ei.

39. Și sculându-se Petru a mers cu dânșii. Pre carele ducă a venit l-au dus în foteor, și au stăut înaintea lui toate văduvele plângând, și arătând hainele și îmbrăcămintele câte făcea, fiind cu dânzele Căprioara.

40. Și scoțând Petru pre toți afară, îngenunchind, s'a rugat; și întorcându-se către trup a zis: Tavita, scoală. Iar ea și-a deschis ochii săi; și văzând pre Petru, a șezut.

41. Și dându-i mâna, o a ridicat pre ea, și chemând pre sfinți și pre văduve, o a dat pre ea vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iopi; și mulți au crezut Domnul.

43. Și a fost de a rămas el zile destule în Iopi la un Simon oare-care curelar.

43. c. 10, 6.

Hotarul lui Corniliu Vedema lui Petru pentru chemarea neamurilor la creștință.

Iar un bărbat oare-care eră în Chesariea, anume Corniliu, suteș din ceata ce se cheamă Italienească.

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui, și făcând milostenii multe norodului, și rugându-se lui Dumnezeu d'a pururea.

3. A văzut întru vedenie a-evea ca la al nouălea ceas din zi pre ingerul lui Dumnezeu intrând către el, și zicând lui: Corniliu.

4. Iar el căutând spre dânsul, și înfricoșându-se a zis: Ce este, Doamne? Și i-a zis lui: Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimete în Ioppi bărbați, și cheamă pre oare-care Simon, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la oare-care Simon curelar, căruia este casa lângă mare: acesta

X 2. Dan. 4, 26.

va spune ție ce trebuie tu să faci.

7. Și dacă s'a dus ingerul care grăia cu Cornilie, ținând pre doi din slugile sale, și pre un ostaș cucernic din cei ce îi slujiau lui;

8. Și povestindu-le lor toate, i-a trimis în Ioppi.

9. Iar a doua zi, mergând ei pre cale, și de cetate apropiindu-se, s'a suit Petru în casa de sus să se roage în ceasul al șaselea:

10. Și foarte flămânzind, vreă să guste: și gătind aceia, căzut-a preste dânsul uimire.

11. Și a văzut cerul deschis, și pogorându-se preste el un vas oare-care, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legat, și slobozindu-se pre pământ:

12. Intru care erau toate cele câte cu patru picioare ale pământului, și fiarele, și cele ce se târăsc, și paserile cerului

13. Și s'a făcut glas către el: Sculându-te, Petre; junghie și mănâncă.

14. Iar Petru a zis: Nici de cum, Doamne; că nici odată

n'am mâncat tot ce este spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăși a doua oară grăia către el: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurcă

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori: și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă a venit întru sine se miră Petru, ce ar putea să fie vedenia care a văzut, și iată, bărbații cei trimiși dela Cornilie întrebând de casa lui Simon, au statut înaintea porței,

18. Și strigând, întrebau de găzduște aicea Simon, cel ce se numește Petru.

19. Iar Petru gândind pentru vedenie, i-a zis lui Duhul: Iată, trei bărbați te caută pre tine.

20. Ci sculându-te, te poartă, și mergi împreună cu ei. Nimic îndoindu-te: pentru că eu i-am trimis pre ei.

21. Și pogorându-se Petru către bărbații cei trimiși dela Cornilie către el, a zis: Iată, eu sânt pre care căutați: ce este pricina pentru care ați venit?

14. Lev. 11, 7; Is. 4, 14.

15. Mat. 15, 11.

22. Iar ei au zis: Cornilie un om să nu zic spurcat sau neputașul, bărbat drept, și te-

23. Deci el chemând în lăuntru pre ei, i-a ospătat. Iar a doua zi Petru a eșit cu ei, și unii din frații cei din Ioppi au mers cu dânsul.

24. Și în ceealaltă zi au intrat în Chesariea. Iar Cornilie era așteptându-i pre ei, chemându-i și împreună rudeniile sale și prietenii cei iubiți.

25. Și a fost când eră să între Petru, l-a întâmpinat Cornilie, și căzând la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Iar Petru l-a ridicat pre el, zicând: Scoală; și eu însumi om sânt.

27. Și vorbind cu el, a intrat, și a aflat pre mulți carii s'adunaseră.

28. Și a zis către ei: Voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se lipească, sau să se apropie către cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-a arătat ca pre nici

29. Drept aceea, și fără învoire am venit, fiind chemat; deci vă întreb pentru ce pricină m'ați chemat?

30. Și Cornilie a zis: Din ziua a patra până în ceasul acesta eram postindu-mă; și intru al nouălea ceas rugându-mă în casa mea, și iată, un bărbat a statut înaintea mea în haină luminată

31. Și a zis, Cornilie: auzitu-ți-s'a rugăciunea ta, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimete dar în Ioppi, și cheamă pre Simon, ce se numește Petru; acesta găzduște în casa lui Simon curălarul lângă mare; care, dacă va veni va spune ție.

33. Deci numai decât am trimis la tine; și tu bine ai făcut căci ai venit. Acum dar noi toți înaintea lui Dumnezeu stăm, să ascultăm toate câte sunt poruncite ție dela Dumnezeu.

34. Și deschizând Petru gura, a zis: Cu adevărat cunosc

28. Ioan 4, 9.

34. A doua Leg. 10, 11; Iov. 34, 11; Rom. 2, 11; 1 Petr. 1, 11.

că Dumnezeu nu este lațat - în te lănduș dela Dumnezeu
n c

35. Ci în tot neamul, cela care am mâncat și am băut împreună cu el, după ce a în-
ce se teme de el și face drep- viat din morți.

36. Cuvântul care l-a tri- 42. Și a poruncit nouă să
mes Dumnezeu fiilor lui Is- propovăduim neorodului, și să
rail, bine vestind pace prin mărturisim că el este cel rân-
dus Hristos: (acesta este al- duit dela Dumnezeu, Judeea
tuturor Domn:)

37. Voi știți cuvântul ce s'a 43. De acesta toți prorocii
făcut prin toată Iudeea, înce- mărturisesc, că el este păca-
pând din Galileea, după bote- telor va lua prin numele lui tot
zul care l-a propovăduit Ioan; cel ce va crede întru dânsul.

38. Pre Iisus cel din Naza- 44. Încă grăind Petru cu-
zet cum l-a uns pre el Dum- vinul: aceste, a cazut Du-
nezeu cu Duhul Sfânt și cu hul Sfânt preste toți cei ce a-
putere; care a umblat bine uziau cuvântul.

39. Și noi suntem marturi 45. Și s'au spăimântat cre-
tuturilor care le-a făcut și în dincioșii cei din țărarea împre-
ținutul Iudeilor, și în Ierusa- jur, căți veniseră cu Petru,
lim; pre care l-au omorât spân- că și preste Neamuri dar u
zurându-l pre lemn. Duhului Sfânt s'a vărsat.

40. Pre acest Dumnezeu 46. Pentru că îi auziau pre
l-a înviat, și el a ză și l-a dat ei grăind în limbi, și mărind
să se ascădată pre Dumne- pre Dumnezeu. Atunci a răs-
puns Petru.

41. Nu în tot neorodul, ci 47. A îndrăpănte că
n că nater brece, marina- 48. Și le-a poruncit lor să
Ma 28, 18 Rom. 10, 9.
Mat. 4, 18 Ps. 44, 3; Is. 10, 31; Ez. 34, 36; Dan. 9, 24;
61, 1, 40. c. 8, 45; 10, 41. Ioan 15, 13; Os. 1, 13; M. 7, 18;
27; 20, 19; 20.

11, 1. Întru numele Dom- tului, și fiarele și cele ce se
nului. Atunci l-au rugat pre târasc, și paserile cerului.
el să petreacă la dânsii câte- 7. Și am auzit glas zicând
va zile. mie. Sculându-te Petre, jun-
ghie și mănâncă

CAPITOLUL XI

11, 1. Întru numele Dom- tului, și fiarele și cele ce se
nului. Atunci l-au rugat pre târasc, și paserile cerului.
el să petreacă la dânsii câte- 7. Și am auzit glas zicând
va zile. mie. Sculându-te Petre, jun-
ghie și mănâncă

Si au auzit apostolii și frații 8. Și am zis: Nici de cum,
carii erau în Iudeea, că și Doamne; că tot ce este spur-
Neamurile au priimit cuvân- cat sau necurat niciodată n'a
tul Dumnezeu. intrat în gura mea.

2. Și când s'au suit Petru 9. Și mi-a răspuns mie gla-
în Ierusalim, se priceau cu el sul al doilea rând din cer, zi-
cei din țărarea împrejur. când: Cele ce Dumnezeu a
curățit, tu nu le spurcă

3. Zicând: Căci către băr- 10. Și aceasta s'a făcut de
bați netăieți împrejur ai intrat, trei ori; și iarăși s'a ridicat
și ai mâncat cu ei. toate la cer.

4. Și începând Petru le-a 11. Și iată, îndată trei oa-
spus lor pre rând zicând. meni veniră la casa în care
eram, trimiteși dela Chesariea
la mine.

5. Eu eram în cetatea loppi 12. Și mi-a zis mie Duhul
rugându-mă; și am văzut în- să merg împreună cu ei, ni-
măc îndoindu-mă. Și au venit
împreună cu mine și acești
șease frați, și am intrat în casa
bărbatului;

Pogorându-se un vas ca o 13. Și a vestit nouă cum a
masă mare de pânză, de pa- văzut pre inger în casa lui
tru colțuri slobozindu-se din stând și zicând lui: Trimete
cer; și a venit până la mine; la loppi bărbați, și chieamă
pre Simon, cel ce se numește
samă, și am văzut cele câte
cu patru picioare ale pământ-

6. În care căutând, luam 14. Care va grăi către tine

XI. 1. Efes. 3, 1, 5 c. 10, 11

8 Levit. 11, 1, 11. c. 10, 11

graiuri, întru care te vei mântui, tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, a căzut Duhul Sfânt preste ei, ca și preste noi întru început.

16. Și mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a zis: Ioan a botezat cu apă; iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă a dat lor Dumnezeu întocma darul, ca și nouă, crezând întru Domnul Iisus Hristos; dar eu ce puternic eram, să opresc pre Dumnezeu.

18. Și auzind acestea, au încetat, și slăviau pre Dumnezeu, zicând: Și Neamurilor dar a dat Dumnezeu pocăință spre viață.

19. Deci cei ce s'au risipit pentru turburarea ce s'a făcut pentru Ștefan, au trecut până la Finichia, și la Chipru și la Antiohia, nimului grăind cuvântul fără numai ludeilor.

20. Și erau unii dintru ei bărbați Chipriani și Chirimeni, cari intrând în Antiohia gră-

15. c. 2, 4 și 10, 44. 16. c. 1, 5; Mat. 2, 14. 19. c. 8, 7.

iau, către Elina, bine-vestind pre Domnul Iisus.

21. Și eră mâna Domnului cu ei; și mult număr crezând, s'au înțors la Domnul.

22. Și s'a auzit cuvântul pentru dâșii în urechile bisericei celei din Ierusalim; și au trimis pre Varnavă, să meargă până la Antiohia.

23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemnă pre toți ca întru voința inimii să petreacă întru Domnul.

24. Căci eră bărbat bun, și plin de Duhul Sfânt și de credință; și s'a adaos norod mult la Domnul.

25. Și a mers Varnava în Tars să caute pre Savlu;

26. Și aflându'l, l-a dus în Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în biserică, și au învățat norod mult. Și s'au numit întâiu în Antiohia ucenicii creștini.

27. Iar în zilele acelea s'au pogorît din Ierusalim proroci în Antiohia.

28. Și sculându-se unul

21. c. 2, 41. 23. c. 13, 44. 24. c. 5, 26. Gal. 2, 11. 27. c. 15, 22. 28. c. 21, 10.

danșu anume Agav, în numnă prin duhul că foamete mare va să fie în toată lumea; care a și fost în zilele lui Claudi Cezarul.

29. Iar ucenicii, după cum elne aveă, au așezat fie-care din ei a trimete spre slujbă fraților celor ce locuiau în Ierusalim.

30. Care au și făcut, trimetând la cei bătrâni prin mâna lui Varnava și a lui Savlu.

CAPITOLUL XI.

Irod ucide pe Iacov și prinde pe Petru. Scăparea lui prin minune din închisoare. Pe teapsa străzilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

Și în vremea aceea pus-a Irod împăratul mâinile ca să facă rău unora din cei din biserică.

2. Și a ucis pre Iacov frațele lui Ioan, cu sabia.

3. Și văzând că plăcut este Iudeilor, a adaos a prinde și pre Petru. (Și erau zilele azimelor).

4. Pre care și prinzându'l l-a băgat în temniță, dându-l la patru căpitenii câte cu pa-

29. Rom. 15, 26. 30. c. 12, 25. XII. 1. c. 4, 2. 4. c. 15, 24, 9.

tru ostași ca să-l păzească pre el; vrând după Paști să-l scoată la norod.

5. Deci Petru se păzia în temniță, iar rugăciune se facea neîncetat dela biserică către Dumnezeu pentru dânsul.

6. Și când vreă să-l scoată pre el Irod, în noaptea aceea eră Petru dormind între doi ostași, legat cu doua lanțuri; și păzitori înaintea așei păziau temnița.

7. Și, iată, îngerul Domnului a venit, și lumineă a strălucit în casă; și lovind în coaste pre Petru, l-a deșteptat pre el, zicând: Scoală-te curând. Și au căzut lanțurile din mâinile lui.

8. Și a zis îngerul către el: Încinge-te, și te încalță cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: Imbracă-te în haina ta, și vino după mine.

9. Și eșind mergeă după el; și nu știă că este adevărat ceea ce se făcea prin înger; ci i se părea că vedenie vede.

10. Și trecând streaja cea dintâi și cea a doua, au venit la poarta cea de fer ce duce în cetate; care singură s'a deschis lor; și eșind, au trecut

o uliță; și îndată s'a dus în-
getul dela el.

11. Și Petru venindu-și în-
tru sine, a zis: Acum știu că
adevărat, că a trimis Dom-
nul pre îngerul său, și m'a
scos din mână lui Irod, și din
toată așteptarea norodului Ju-
deilor.

12. Și luând aminte, a ven-
it la casa Maicei maicii lui
Ioan, ce se cheama Marcu;
unde erau mulți din ei și fă-
când rugăciune.

13. Și bătând Petru în ușa
porței, a mers o slujnică să
asculte, anume Rodi.

14. Și cunoscând glasul lui
Petru, de bucurie n'a descu-
s ușa, ci alergând în lăunt, i'a
spus că Petru stă nămtea
porței.

15. Lui ei au zis către dânsu-
l: Ai și neburui? Iar el, înțăr-
ni, că este așa. Iar ei zicent: In-
gerul lui este.

16. Iar Petru nu înceta bă-
tând și deschizându-l, i-a zis:

17. Și făcându-le cu mâna
să tacă, le-a povestit lor în
sechil Domnului: că s'a scos pre-
e din temniță. Și a zis: Spă-

neți lui Iacov și fraților aceș-
tea. Și esind, s'a dus într'alt
loc.

18. Și făcându-se ziua, nu
puțu să turburare craintre sa-
niti, oare ce să se fi făcut
Petru.

19. Iar Irod cerându-l pre-
e și readându-l, scietând
pre stăjari, a postînc tsa to-
nitate. Și pogorând dela Iu-
dea la Cezarea petrecea a-
colo.

20. Și eră Irod mânios pre
cel din Tir și pre Sidoneni;
și tot d'împreună venise la
e, și plecând pre Vlast care
era preste cămăra împăratu-
lui, cerea pace, pentru că se
măna țara lor din pământul
împărătesc.

21. Iar într-o zi rădăntă I-
rod îmbrăcându-se în mână
împărătească, și șezând la di-
cș, grău către dânsu.

22. Iar porocul stăga Chas-
cumezece, și nu se cinesc.

23. Și îndată l-a lăvit pre-
e îngerul Domnului, pentru

24. că l'a dat lui Dumnezeu
slăv: și făcându-se mășat
de verm, a murit.

20. III Imp. 5, 11; Is. 27, 17.
29 Dan 5, 20.

24. Iar cuvântul lui Dum-
nezu crește și se înmulție

25. Iar Varnava și Savlu
s'au întors din Ierusalim la
Antiohia după ce au împlinit
slujba, luând împreună cu
sine și pre Ioan, cel ce se chie-
mă Marco.

CAPITOLUL XIII.

*Trimiterea lui Varnava și Pavel la
propovăduire. La Chipru ceartă pe
ultima Vrajitorul. Cuvântările lui
Pavel despre Hristos și vestirea
Evangeliei la Neamuri.*

Și erau oare-carii la biserica
cea din Antiohia, proroci și
învățători; Varnava și Simon
ce se cheama Nigher, și Lu-
chie Chirineanul, și Manain,
care eră crescut împreună cu
tetrarhul Irod, și Savlu.

2. Și slujind ei Domnului,
și postindu-se, a zis Duhul
Sfânt; Osebiți mie pre Var-
nava și pre Savlu la lucrul
la care i-am chemat pre ei.

3. Atunci postind și rugân-
du-se, și puindu-și pre ei mâ-
nile, i-au slobozit.

4. Deci aceștia, trimișii fi-

ind de Duhul Sfânt, s'au po-
gorit în Selevchia: și de a-
colo au mers cu corabia la
Chipru.

5. Și venind în Salami,
vestiau cuvântul lui Dumne-
zeu în sinagogurile Iudeilor;
și aveau și pre Ioan slugă.

6. Și străbătând ostrovul
până la Pafl, au aflat pre oare-
care vrăjitor, proroc mincinos
Iudeu, căruia eră numele Var-
isus.

7. Care eră împreună cu
dregătorul Serghie Pavel, bărb-
bat înțelept; acesta chiemând
pre Varnava și pre Savlu,
poftia să auză cuvântul lui
Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (că
așa se tâlcuește numele lui)
sta împotrivă, căutând să în-
toarcă pre dregătorul dela
credință.

9. Iar Savlu (cel ce se zice
și Pavel), umplându-se de
Duh Sfânt, și căutând la el,

10. A zis: Oplinule de toată
viclenia și de toată răutatea,
fiul diavolului, vrăjmaș a toa-
tă dreptatea, nu vei încetă

5. c. 12, 11 și 25. 8. Esir. 7, 11;

II Tim. 3, 8. 10. A doua Leg. 13,
12; Mat. 13, 31.

24. c. 6, 11; Is. 55, 11. 25. c. 11, 20.
XIII. 3. c. 14, 18.

rasvrătind căile Domnului cele drepte:

11. Și acum iată, mâna Domnului, și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme și îndată a căzut preste el ceața și întunerec; și umblând împrejur căuta povătuitori.

12. Atunci văzând dregătorul ceea ce s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Și puzându-se de la Paf Pavel și cei ce erau cu dânsul, au venit în Perghia Pamfiliei; iar Ioan despărțindu-se de dânsu s'a întors în Ierusalim.

14. Iar ei trecând din Perghia, au venit în Antiohia Pisidiei, și intrând în sinagoga în ziua sâmbetei, au șezut.

15. Și după citirea legii și a prorocilor, au trimis mai mari sinagogei la ei, zicându-le: Bărbați, frați, de este întru voi cuvânt de mângâiere către norod, grăiți.

16. Și sculându-se Pavel, și făcându-le cu mâna, a zis: Bărbați Ierusaliteni, și cari vă

temeți de Dumnezeu, ascultați.

17. Dumnezeu norodului acestuia al lui Israel a ales pre părinți noștri, și pre norodul acesta a înălțat când el a nimerit în pământul Egiptului, și cu braț înalt l-a scos pre ei dintr'însul.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani a răbdat năravurile lor în paste.

19. Și pierzând neamuri șapte în pământul lui Hanaan, le-a dat lor întru moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, ca la patru sute și cincizeci de ani le-a dat lor judecători, până la Samuel prorocul.

21. Și după aceea au cerut împărat, și le-a dat Dumnezeu lor pre Saul feciorul lui Cis, bărbat din seminția lui Benjamin, ani patruzeci.

22. Și schimbându-l pre el, le-a ridicat lor pre David să fie împărat; pentru care a și zis, marturisindu-l. Aflat-am pre David al lui Iesse, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele.

15 c. 15, 11. 16. c. 19, 22

21. I Imp 10, 1. s. 22. I Imp 10, 1. s.

23. Din sămânța acestuia cele ce erau pentru el scrise, Dumnezeu după făgăduință pogorându-l de prelemn, l-a ridicat lui Israel Mântuitor, pus în mormânt.

24. Mai înainte propoveduind Ioan înaintea feței venirii lui botezul pocăinței la tot norodul lui Israel.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan călătoria, zicea: Cine mă socoteți a fi? Nu sunt eu. Ci iată, vine după mine, căruia nu sunt vrednic încălțăminteale picioarelor a dezlegă.

26. Bărbați, frați, fiii neamului lui Avraam, și cari întru voi se tem de Dumnezeu, vouă cuvântul mântuirii acesteia s'a trimis.

27. Pentru că cei ce locuiesc în Ierusalim, și boierii lor, pre acesta necunoscându-l, și glaurile prorocilor cele ce în toate sâmbetele se cetesc, judecând, au plinit.

28. Și nici o vină de moarte aflând, au cerut dela Pilat să-l omoare pre el.

29. Și dacă au săvârșit toate

cele ce erau pentru el scrise, Dumnezeu după făgăduință pogorându-l de prelemn, l-a ridicat lui Israel Mântuitor, pus în mormânt.

30. Iar Dumnezeu l-a sculat pre el din morți.

31. Care s'a arătat în zile multe celor ce s'au suit împreună cu dânsul din Galileea în Ierusalim, cari sânt lui mărturii către norod.

32. Și noi binevestim vouă făgăduința cea făcută către părinți.

33. Că pre aceea Dumnezeu o a plinit noua fiilor acestora, înviind pre Iisus; precum și în psalmul al doilea scris este: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut pre tine,

34. Iar cum că l-a înviat pre el din morți, ca mai mult să nu se întoarcă spre stricăciune, așa a zis: Voiu da vouă cele cuvinoase ale lui David, cele credincioase.

35. Drept aceea și într'alt loc zice: Nu vei da pre Cel Cuvios al tău să vadă stricăciune.

36. Pentru că David în neamul său slujind sfatului lui

23. Is. 11, 1; Ps. 88, 1.

24. Mat. 3, 1. 25. Ioan 1, 30.

26. Rom. 1, 16. 27. c. 3, 17. Ioan 16, 7. 28. Mat. 27, 23. s.; Marc. 15, 13. s.; Luc. 23, 23; Ioan 18, 11.

29. Mat. 27, 29.

30. c. 3, 16; Marc. 16, 7.

31. Ioan 20, 30. 32. Fac. 3, 15 și 12, 3. 33. Evt. 1, 5. 34. Is. 55, 1.

35. Ps. 139, 10. 36. c. 2, 29.

Dumnezeu, a adormit, și s'a nemernicii cei cucernici au adaos lângă părinții săi, și a mers după Pavel și după Varnava: carii grăind lor, îi îndemneau pre ei să rămăe întru darul lui Dumnezeu.

37. Iar pre care Dumnezeu l-a înviat, n'a văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să fie vouă, bărbați, frați, că prin acesta, ertarea păcatelor vouă se vestește;

39. Și despre toate cele ce n'ați putut în legea lui Moisi să vă îndreptați, întru acesta tot cela ce crede se îndreptează.

40. Socotiți dar, ca să nu vie asupra voastră ce s'a zis prin proroci:

41. Vedeți, cei nebăgători de seamă, și vă mirați, și vă stingeți; că lucru lucrez eu în zilele voastre, lucru căruia nu veți crede, de va povesti cineva vouă.

42. Și eșind ei din sinagoga Iudeilor, i-au rugat Neamurile ca în sâmbăta cea viitoare să li se grăească lor graiurile acestea.

43. Și împrăstindu-se sinagoga, mulți din Iudei și din

mers după Pavel și după Varnava: carii grăind lor, îi îndemneau pre ei să rămăe întru darul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă sâmbătă mai toată cetateă s'a adunat să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând Iudeii noroadele, s'au umplut de pismă, și sta împotriva celor ce se grăiau de Pavel, împotrindu-se și hulind.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăznind au zis: Vouă întâu eră cu cuviință a se grăi cuvântul lui Dumnezeu; iar de vreme ce îl lepădați pre el, și nevrednici pre voi vă judecați de viața cea veșnică, iată, ne întoarcem la Neamuri.

47. Că așa ne-a poruncit nouă Domnul: Pusu-te-am pre tine spre lumină Neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului.

48. Și auzind Neamurile se bucurau, și slăviau cuvântul Domnului: și au crezut căți

38. Luc. 24, 47. 39. Rom. 8, 4.

40. Avac. 1, 5.

43 c. 11, 23 și 14, 22

46. Mat. 10, 6.

47. Is. 42, 6; Luc. 2, 32

48. Rom. 8, 29.

erau rânduiți spre viață veșnică.

49. Și se purtă cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au invitat pre femeile cele cucernice și de cinste, și pre cei de frunte ai cetăței și au ridicat goană asupra lui Pavel și a lui Varnava, și i-au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iar ei scuturând praful picioarelor sale asupra lor, au venit în Iconia.

52. Iar ucenicii se umpleau de bucurie, și de Duhul Sfânt

CAPITOLUL XIV.

Putei în Iconia și Licaonia. Vindecarea unui șchiop în Listra. Însumarea la Antiohia. Prezentarea la Ierusalim. Fuga Iudeilor întoarcerea în Antiohia

Și a fost în Iconia, de au înstrat ei d'împreună în sinagoga Iudeilor, și așa au grăit, cât au crezut din Iudei și din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii cei ce nu credeau au ridicat și au răsvrătit surletele Neamurilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbovit cu îndrăzneală grăind întru Domnul, cela ce mărturisă cuvântul darului său, dând semne și minuni a se face prin mâinile lor.

4. Și s'a împărțit mulțimea cetăței? și unii erau cu Iudeii, iar unii cu apostolii.

5. Și dacă s'a făcut pornirea Neamurilor și a Iudeilor împreună cu boierii lor, ca să-i ocărăască și să-i ucidă cu pietre pre ei,

6. Înțelegând au fugit la cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi, și în ținutul de prin prejur.

7. Și acolo erau binevestind.

8. Un bărbat oare-care în Listra, neputincios la picioare, șchiop din pântecel maicei sale fiind, care niodată n'a fost umblat.

9. Acesta ascultă pre Pavel când grăia: care căutând la el, și văzând că are credință a se mântui,

10. A zis cu mare glas: Scoală pre picioarele tale drept. Și a sărit și umblă.

11. Iar noroadele văzând

XIV. 3. c. 19, 42. 5. II Tim. 3, 16.

6 c. 8, 1. 7. c. 11, 20. 8. c. 2, 2.

51. c. 13, 6; Mat. 10, 14.

ceea ce a făcut Pavel, căci a
dădău gl. su. lor. Lăsa-nește
zicând: Dumnezeu, asemă-
nându-se oamenilor, s'au po-
gorit către noi.

12. Și numău pre Varna-
va, Dia; iar pre Pavel, Ermi,
de vreme ce el era povățuito-
r al cuvânt. lui

13. Iar pre tot. lui Dia, ce
lui ce era înaintea cetății lor.
faut și cunun înaintea por-
lor aducând, împreună cu no-
roadele vrea să le facă scitva.

14. Și auzind apostoli, Var-
nava și Pavel, rumpându-și
hamele lor, ai sărit în norod,
strigând

15. Și zicând: Bărbați, căc
faceți acestea? Și noi oameni
sântem asemenea pătimitori ca
voi, cari binevestim vouă, ca
să vă întoarceți dela aceste
deșerte spre Dumnezeul cel
viu, carele a făcut cerul și pământul,
și marea, și toate cele
ce sânt într'însele.

16. Care întru neamurile
cele trecute a lăsat toate lim-
bele să limble în căile lor

17. însă nu s'a lăsat pre

15. c. 10, 39; Ps. 145, 8; Apoc.
14, 7 16 c. 17, 39; Ps. 81, 15
17. Ps. 146, 8. Ier. 5, 24

sine nemărturisit, ca bine să
câdă, din cer a dat nouă pe ei,
și timpuri roditoare umplând
de hrană și de veselie inimile
noastre.

18. Și acestea zicând, abia
au potolit pre noroade, ca să
nu le jertvească lor.

19. Și au venit dela Anti-
ohia și iconia iudei, și îndem-
nau pre noroade, și cu pre-
tre le vind pre Pavel, l-au tras
afara din cetate gândind că
murit

20. Iar făcungurându-l pre
el acemien, sculându-se a n-
tra în cetate și a doua zi a
eșit împreună cu Varnava în
Deri

21. Și binevestind cetățile
aceleia, și învățând pre mulți,
s'au întors în Listra, și în i-
conia, și în Antiohia

22. Întărind sufletele ne-
micilor, și rugându-i să rămăc
în credință, și cum că prin
multe neccazuri se cade nouă
a intra întru împărăția lui
Dumnezeu.

23. Și hotonindu-le lor
preoți pre la biserici, rugân-
du-se cu posturi, i-au încre-

19. II Cor. 11, 35. II Tim. 3, 11
22. Mat. 10, 38. Tit. 1, 5

lăsat pre ei Domnului întru
re au crezut

24. Și trecând Pisidia, au
venit în Pamfilia

25. Și grăind în Perghia cu-
Antul, s'au pogorit în Attalia:

26. Și de acolo au mers cu
cornbiea în Antiohia, de unde
rau dați darului lui Dumne-
zeu, spre lucrul care l-au îm-
plinit.

27. Și viind, și adunând bi-
corica, au vestit câte a făcut
Dumnezeu cu ei, și cum că a
deșchis Neamurilor ușa cre-
dinc

28. Și au petrecut acolo
vreme nu puțină împreună cu
trecenicii.

CAPITOLUL XV.

*Apostolii hotărâsc a nu se tăia îm-
prejur creștinii dintre neamuri și
cum se păzească limba lor din
— Pune și cămăra în cămăra
vârșit, și a porcu lui Mucii*

Și oare-cari pogorându-se
din Iudeea învățau pre frați,
că: De nu vă veți tăia împre-
jur duple obiceiul lui Moisi,
nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se pricire

27. c. 15, 4; I Cor. 16, 9.

XV. 1. Gal. 5, 2. c. 11, 30

și întrebare nu puțină de că-
tre Pavel și Varnava împo-
triva aceloră, au rânduit să
se sue Pavel și Varnava și
alții oare-cari dintru ei, la a-
postoli și la bătrâni în Ierusa-
lim pentru întrebarea aceasta.

3. Deci ei trimeși fiind de
biserică, au trecut prin Fini-
chia și Samaria, povestind de
întoarcerea Neamurilor: și fă-
ceau bucurie mare tuturor
fraților.

4. Și dacă au venit în Ieru-
salim, au fost primiți de bi-
serică, și de apostoli și de bă-
trâni, și au vestit câte a făcut
Dumnezeu cu dânșii.

5. Iară s'au sculat oare-cari
din cei din eresul Fariseilor
cari crezuse, zicând: Că tre-
buie a-i tăia împrejur pre ei,
și a le porunci să păzească
legea lui Moisi

6. Și s'au adunat apostoli
și bătrânii să vadă de cuvân-
tul acesta.

7. Și multă întrebare făcân-
du-se, sculându-se Petru a zis
către ei: Bărbați, frați, voi știți
că din zilele cele mai d'înainte
Dumnezeu întru noi a ales,
ca prin gura mea să audă

4. c. 14, 27. 7. c. 11, 18.

Neamurile cuvântul evangheliei și să creadă.

8. Și cunoscătorul de inimi, Dumnezeu le-a mărturisit lor, dând lor Duhul Sfânt, ca și noua.

9. Și nimic n'a osebit între noi și între ei, cu credința curățind inimele lor.

10. Acum dar ce ispițiți pre Dumnezeu, a pune jug preste cerbicea ucenicilor, care nici părinți noștri, nici noi n'am putut să-l purtăm?

11. Ci prin darul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui, ca și aceia.

12. Și a tăcut toată mulțimea, și ascultă pre Varnava și pre Pavel, carii povestiau câte a făcut Dumnezeu semne și minuni întru Neamuri printr'înșii.

13. Iar dacă au tăcut ei, a răspuns Iacov, zicând: Bărbați, frați, ascultați-mă pre mine

14. Simeon a spus cum întâu Dumnezeu a socotit să ia

din Neamuri nerod întru numele lui.

15. Și cu aceasta se întocmesc cuvintele prorocilor; după cum este scris.

16. După acestea mă voi întoarce, și voi zidi cortul lui David cel căzut; și cele surpate ale lui iarăși le voi zidi, și voi ridica pre el

17. Ca să caute ceilalți din oameni pre Domnul, și toate Neamurile preste care s'a chemat numele meu preste ei; zice Domnul, acela ce face acestea toate.

18. Cunoscute din veac sânt la Dumnezeu toate lucrurile lui.

19. Pentru aceea eu judec, a nu supăra pre cei ce din Neamuri se întorc la Dumnezeu:

20. Ci a le scrie lor, ca să se ferească de pângăriciunile idolilor, și de curvie și de sugrumat, și de sânge.

21. Pentrucă Moisi din neamurile cele de demult, are în toate cetățile pre cei ce îl propoveduesc pre el, cetindu-se

9. c. 10, 33. 10. Mat 28, 4.

11. Efes 2, 4, 5. 12. c. 11, 13

14. c. 10, 44.

16. Amos 9, 11. 20. Lev. 3, 11.

21. c. 18, 14.

în sinagoguri în toată săptămăta.

22. Atunci s'a părut apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbați dintru ei, să-i trimeată la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava; pre Iuda cel ce se, chieamă Varsava, și pre Sila, bărbați povățuitori întru frați.

23. Scriind prin mâinile lor acestea: Apostolii și bătrâni și frații, celor dela Antiohia și Siria și Chilichia frați, celor ce sânt din Neamuri, să se bucure

24. De vreme ce am auzit că oare-carii dintre noi eșind v'au turburat pre voi cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând: Să vă tăeți împrejur, și să păziți legea, căroră noi n'am poruncit:

25. Părutu-s'a nouă carii ne-am adunat cu un suflet, ca, alegând bărbați, să-i trimetem către voi împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel.

26. Oameni, carii și-au dat sufletele lor pentru numele

Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimes pre Iuda și pre Sila, carii și ei cu cuvântul vor vesti acesteși.

28. Pentrucă s'a părut Sfântului Duh, și nouă, că mai mult nici o greutate să se pue preste voi, afară de cele de nevoie, acestea

29. A vă feri de cele jertlite idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie: de care de vă veți păzi pre voi, bine veți face. Fiți sănătoși.

30. Deci aceștia slobozindu-se, au venit la Antiohia: și adunând mulțimea, au dat cartea.

31. Și cetindu-o, s'au bucurat pentru mângâiere

32. Și Iuda și Sila, și ei proroci fiind, prin cuvânt mult au mângâieat pre frați și i-au întărit.

33. Și făcând acolo câtăva vreme, s'au slobozit cu pace dela frați către apostoli

34. Iar lui Sila i s'a părut să rămăe acolo.

35. Iar Pavel și Varnava se zăbăviau în Antiohia, în-

24. c. 20, 30; Gal. 1, 7

31. c. 18, 48. 32. c. 11, 27 și 18, 1.

CAPITOLUL XVI

*Pavel în Macedonia. Propovăduirea,
minunile și suferințele lui.*

vățând și binevestind împreună și cu alți mulți cuvântul Domnului.

36. Iar după câteva zile a zis Pavel către Varnava: Intorcându-ne, să cercetăm pre frații noștri prin toate cetățile, întru care am vestit cuvântul Domnului, cum petrec.

37. Și Varnava voia să ia împreună pre Ioan, ce se chema Marcu.

38. Iar Pavel zicea că pre cea ce s'a despărțit de ei din Pamfilia, și n'a mers cu dânsii la lucru, să nu-l ia împreună.

39. Drept aceea s'a făcut împerechiere între dânsii cât s'au despărțit ei unul de altul: și Varnava, luând pre Marcu, a mers cu corabia în Chipru;

40. Iar Pavel alegând pre Sila s'a dus, dându-se la lucru lui Dumnezeu, de către oraș.

41. Și trecea prin Siria și Cilichia, întărind bisericile.

Și a sosit în Dervi și în Listra; și iată, un ucenic oarecare era acolo, anume Timotei, fiul unei femei Iudee credincioase; iar tatăl lui, Elin.

2. Care se mărturisiă de frații cei ce erau în Listra și Iconia.

3. Pre acesta a voit Pavel să meargă împreună cu el; și luându-l-l-a tăiat împrejur pre el pentru Iudeii cei ce erau în locurile acelea; pentru că știau toți pre tatăl lui că era Elin.

4. Și cum treceau prin cetăți, le dă învățătură să păzească dogmele cele rânduite de apostoli și de bătrânii cei din Ierusalim.

5. Deci bisericile se întăreau cu credința, și prisosiau cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frighia și prin ținutul Galatiei, fiind opriți de Sfântul Duh a grăi cuvântul în Asia.

7. Venind spre Misia, se

ispitiau a merge spre Vitinia și nu i-a lăsat pre ei Duhul.

8. Și trecând Misia, s'au pogorât în Troada

9. Și, vedente noaptea s'a arătat lui Pavel: Un bărbat Machedonean era stând, rugându-l pre el, și zicând: Trecând în Machedonia, ajută-ne.

10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am cercat să eșim în Machedonia, socotind că ne chemă pre noi Domnul să le bine-vestim lor.

11. Drept aceea pornind de la Troada, am mers drept la Samotrachi, și a doua zi la Neapoli;

12. Și de acolo la Filippi, care este cetatea cea d'întâi a părții acesteia a Machedoniei, colonie; și eram într'această cetate petrecând câteva zile

13. Și în ziua sâmbetelor am eșit afară din cetate lângă râu, unde se obișnuia a fi rugăciune; și șezând, grăiam femeilor celor ce se adunaseră.

14. Și o femeie anume Lidia, care vindea pânze mo-

horâte, din cetatea Tiatirilor, cinstind pre Dumnezeu, ascultă; căreia Domnul a deschis inima ca să iee aminte

la cele ce se grăiau de Pavel și casa ei, s'a rugat zicând

15. Și dacă s'a botezat ea, De m'ați judecat pre mine a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a silit pre noi.

16. Și a fost când mergeam noi la rugăciune, oare-care slujnică având duh pitonicesc ne-a împințat pre noi, care dobândă multă dă stăpânilor ei, vrăjind:

17. Aceasta urmând lui Pavel și nouă, strigă, zicând: Acești oameni robii lui Dumnezeu celui de sus sânt, care vestesc vouă calea mântuirii.

18. Și aceasta făcea în multe zile. Iar supărându-se Pavel și întorcându-se a zis duhului: Poruncescu-ți fie întru numele lui Iisus Hristos, să eși dintr'însa. Și a eșit într'acel ceas.

19. Și văzând stăpânii ei, că s'a dus nădejdea câștigului lor, prinzând pre Pavel și

8. c. 20. 9; II Cor. 2. 14; II Tim. 4. 10.

17. Marc. 1. 34. 18. Marc. 16. 17.

pre Sila, i-au dus în târg la cei mai mari

20. Și ducându-i pre ei la voievozi, au zis. Acești oameni tulbură cetatea noastră, ludei fiind,

21. Și vestesc obiceiuri care nu este slobod nouă a le primi, nici a le face. Romani fiind noi.

22. Și s'a ridicat norodul asupra lor; și voievozii rumpându-le lor hainele, au poruncit să-i bată cu toiage.

23. Și multe lovituri dându-le lor, i-au băgat în temniță, poruncind temnicherului prea bine să-i păziască pre ei:

24. Care, poruncă ca aceea luând, i-a pus pre ei în temnița cea mai din lăuntru, și picioarele lor le-a băgat în glos.

25. Iar în miezul nopții Pavel și Sila stăteau gându-se, laudându pre Dumnezeu; și în auziau pre cântecii cei legați.

26. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, cât s'au clătit temelile temniței; și numai decât s'au deschis toate

ușile, și legăturile tuturor s'au dezlegat.

27. Și deșteptându-se temnicherul, și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabiea, vrea să se omoare, socotind că au scăpat cei legați

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Nimic rău să nu îți faci pie: că toți sântem aici.

29. Și cerând lumânare, a sărit în lăuntru, și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila,

30. Și scoțându-i pre ei afară, a zis, Domnilor: ce mi se cade să fac ca să mă mântuesc?

31. Iar ei au zis: Crede întru Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui, tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându-i pre ei într'acel ceas al nopții, i-a spălat de ranc; și s'a botezat el și ai lui toți îndatăși.

34. Și ducându-i pre ei în casa sa, le-a pus masă; și s'a bucurat cu toată casa sa crezând întru Dumnezeu.

20 c. 17, 22. II Cor. 11, 23; Filip. 1, 20; I Tess. 2, 2

23 c. 4, 21; 5, 41

31. Ioan 3, 16. 34. Luc. 5, 29

35. Și făcându-se ziua, au trimis voievozi, pre purtători de toege, zicând: Si bozi pre oamenii aceia.

36. Și a spus temnicherul cuvintele acestea către Pavel că au trimis voievozii ca să vă sloboziți: acum dar ești, și mergeți cu pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: După ce ne-au bătut pre noi înaintea norodului fără de judecată, oameni romani fiind, ne-au pus în temniță; și acum pre ascuns ne scot pre noi? că nu este așa; ci să vie el să ne scoată.

38. Și au vestit voievozilor purtătorii de toege graiurile acestea; și s'au temut auzind că Romani sânt

39. Și venind s'au rugat lor, și scoțându-i îi poftiau să iasă din cetate.

40. Și eșind din temniță, au intrat în casa Lidiei; și văzând pre frați, i-au mângâiat pre ei, și au eșit.

CAPITOLUL XVII.

Tulburarea din Tesalonic în pricina propovăduirii lui Pavel. El trece în Veria și apoi în Atena. Căntărea lui Pavel marelui Arcopagului.

Și trecând prin Amfipoli și Apollonia, au venit în Tesalonic, unde eră sinagoga ludeilor;

2. Și după obiceiul său Pavel a intrat la ei, și în trei săptămene s'a întrebat cu ei din scripturi.

3. Dovezind și arătându-le, că se cădea lui Hristos să pătimească, și să învieze din morți; și cum că acesta este Hristos Iisus, pre care eu vestesc volă.

4. Și unii dintr'înșii au crezut și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila; și multime multă din Filinii cei cucernici, și din femeile cele de frunte nu puține

5. Iar ludeii cei necredincioși, umplându-se de pismă, și luând lângă ei pre niște oameni răi din cei proști, și făcând gloată, au întărâtat cetatea, și năvălind asupra ca-

XVII. 1. I Tess. 2, 2. 3. Luc.

24, 27, 45

39. Mat. 8, 30

seru la soa, cautat să-l scoa-
ta pre ei la norod.

6. Și ne stăndu-i pre ei, i a-
cau pre Iason și pre unu din
frăi la naime cetăței, strig-
gand că ei ce au turburat
toată lumea, aceștia și aici au
venit:

7. Pre cari i a primit Ias-
on, și aceștia toți împotriva
randuelei (Iasonului) fac,
zicând că este un împărat,
Iason.

8. Și au turburat pre no-
rod și pre mai marii cetăței,
carii auziau acestea.

9. Și luând multe denari la
son și dela ceilalți, i a so-
bozit pre ei.

10. Și frații îndată noaptea
au trimis pre Pavel și pre Sila
la Vena, cam mergând, i u-
a trat în sinagoga Iudeilor.

11. Și aceștia erau mai de
bun neam decât cei din Tes-
alonie, cari au primit cu vîn-
tul cu toată osârdia, în toate
zilele cercând scripturile de
sânt acestea așa.

12. Mulți dar dintru dânsii
au crezut, și din femeile Ili-
-

nilor cele de cinst, și din băr-
bați, nu puțin.

13. Și dacă au înțeles iu-
de i cei din Tesalonie că și în
Vena s'a vestit de Pavel cu
vântul lui Dumnezeu, au ve-
nit și acolo, turburând no-
rodul.

14. Și îndată atunci Ias-
on i a trimis pre Pavel să mear-
ga spre mare, și ad rămas
Sila și Timotei acolo.

15. Iar cei ce griiau să sca-
pe pre Pavel l-au dus pre el
până la Atena; și luând po-
runcă către Sila și Timotei,
i a trimis mai curând să vie la
el, sau dă.

16. Iar în Atena așteptân-
du-i pre ei Pavel, se întărită
întru dânsul, dânsul lui, vâ-
zând cetatea plină de idoli.

17. Drept aceea se întrebă
în sinagogă cu Iudeii, și cu
cei credincioși, și în târg în
toate zilele cu cei ce se în-
tâmpia.

18. Iar unii din filozofii E-
picuri și Stoici se priciau cu
el. Și unii ziceau: Oare ce vo-
ește acest sămănător de cu-
vinie să grăiască? Iar alții, se

9. c. 16, 20. 7. Luc. 23, 2.
11. Ies. 34, 11; Luc. 16, 20; Ioan
5, 30.

14. c. 16, 1. 16. I Tes. 3, 1
18. I Cor. 4, 12.

vor ca de streini dumnezeu
este vestitor; căci pre Iesus și
învierea lui bine-vestea lor.

19. Și prinzându-l pre dâ-
sul, l-au dus la Ariopag, zi-
când: Oare putem a înțelege
ce este această învățătură no-
uă, care de tine se grăește?

20. Pentrucă streine oare-
care bați în auzirile noastre;
drept aceea voim să știm ce
vor să fie acestea.

21. (Că Atinenii toți și cei
streini, cari mergeau acolo,
la nimic alt nu se zăbăviau,
fără numai a zice sau a auzi
ceva nou).

22. Și stând Pavel în mij-
locul Ariopagului, a zis: Băr-
bați Atineni, întru toate vă văd
pre voi ca cum ați fi mai cu-
cernici.

23. Pentrucă, trecând și pri-
vind închinăciunile voastre,
am aflat și un jertvelnic, în-
tru care eră scris: **Necunosc-
tului Dumnezeu.** Pre care dar
necunoscându-l voi îl cins-
tiți, pre acesta eu îl vestesc
vouă.

24. Dumnezeu care a fă-
cut lumea și toate cele ce sânt
într'însa, acesta fiind Dom-
-

nul cerului și al pământului,
nu în biserici făcute de mâni
locuiește.

25. Nici de mâni omenescu
se slujește, având trebuință
de ceva, de vreme ce el dă
tuturor viață, și suflare, și
toate:

26. Și a făcut dintr'un sân-
ge tot neamul omenesc, să
locuiască preste toată fața pă-
mântului, așezând vremile ce-
le mai înainte rânduite, și ho-
tarele locuinței lor;

27. Ca să caute pre Dom-
nul, ca doară l-ar simți pre
el, și l-ar afla, macar că nu
este departe de fie-care din
noi;

28. Căci întru dânsul viem,
și ne mișcăm, și sântem; pre-
cum și oare-cari din poetecii
voștri au zis: Că al lui și neam
sântem.

29. Deci de vreme ce nea-
mul lui Dumnezeu sântem,
nu sântem datorii socotim
că Dumnezeu este asemenea
aurului, sau argintului, sau
petrei care este cioplitură a
meșteșugului și a gândului
omului.

27. Is. 56, 7.
29. Is. 46, 1.

24. c. 7, 12.

30. Deci anii neștiinței acesteia trecându-i cu vederea Dumnezeu; acum poruncește tuturor oamenilor pretutindenea să se pocăiască;

31. Pentrucă a pus ziua, întru care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pre care mai înainte l-a rânduit; dând credință tuturor: învându-l pre dânsul din morți.

32. Iar auzind de învierea morților, unii își băteau joc; iar alții au zis: Te vom auzi iarăși pre tine pentru aceasta.

33. Și așa Pavel a eșit din mijlocul lor.

34. Iar oare-cari bărbați lipindu-se de el, au crezut; între cari eră și Dionisie Areopaghitul, și o femeie anume Damaris, și alții împreună cu dânsii.

CAPITOLUL XVIII

Pavel în Corint. Achila și Prischila. Cuvântarea lui Pavel. Crisp mai marele sinagogei vine la credință cu toată casa lui. Vederea lui Pavel.

Iar după acestea eșind Pavel din Atena, a venit la Corint;

30. c. 14, 18; Luc. 24, 47. 31. Rom. 14, 10; c. 3, 18. 32. I Cor. 1, 23

2. Și aflând pre oare-care Iudeu anume Achila, de neam din Pont, care de curând venise dela Italia, și pre Prischila femeia lui; (pentrucă a fost poruncit Claudie să iasă toți Iudeii din Roma;) a venit la ei

3. Și pentrucă eră de un fel de meșteșug cu ei, a rămas lângă dânsii, și lucră; pentru că erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Și se priciă în sinagogă în toate sâmbetele, și încredință și pre Iudei și pre Elini.

5. Iar dacă s'au pogorît de la Machedonia Sila și Timotei, se cuprinsese de duhul Pavel, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stând ei împotriva și hulind, scuturându-și hainele a zis către dânsii: Sângele vostru asupra capului vostru; curat sânt eu; de acum la Neamuri mă voi duce.

7. Și mutându-se de acolo a venit la casa oare-căruia, anume Iust, care cinstită pre Dumnezeu, a cărui casă eră alătură cu sinagoga.

XVIII. 2. Rom. 18, 2. 3. I Cor. 4, 13. 5 c. 17, 18; 15. 6. c. 13, 21; Mat. 10, 13.

8. Iar Crisp, mai marele sinagogei, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui; și mulți din Corinteni auzind credeau, și se botezau.

9. Și a zis Domnul în vedenie noaptea lui Pavel. Nu te teme, ci grăește, și nu tăceai:

10. Că eu sânt cu tine și nimeni nu se va ispiți asupra ta ca să-ți facă rău; pentrucă norod mult este mie în cetate.

11. Și a șezut acolo un an și șease luni, învățând întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și Gallion fiind dregător în Ahaia, s'au ridicat toți Iudeii cu un suflet asupra lui Pavel, și l'au dus pre el la divan,

13. Zicând, că atară de lege este înțeamnă pre cameni și ostăscă pre Dumnezeu.

14. Și vrând Pavel să deschidă gura, a zis Gallion către Iudei: De ar fi vre o nedreptate sau vre o faptă rea, o Iudeilor, după cuviință v'ași fi suferit pre voi;

15. Iar de vreme ce este în-

trebare pentru cuvânt și pentru nume, și pentru legea voastră, veți căută voi; pentrucă judecător acestora eu nu voi să fiu.

16. Și i-a gonit pre ei dela divan.

17. Și apucând toți Elini pre Sosten mai marele sinagogei, îl băteau înaintea divanului. Și lui Gallion nici o grijă nu eră de acestea.

18. Iar Pavel, încă mai îngăduind zile multe după acestea, luându-și ziua bună dela frați, a mers pre apă la Siria, și împreună cu el Prischila și Achila; care și-a tuns capul în Cheghrees: pentrucă aveă făgăduință.

19. Și a sosit în Efes, și pre aceia i-a lăsat acolo; iar el intrând în sinagogă, se întrebă cu Iudeii.

20. Și rugându-l ei ca să rămăe la dânsii mai multă vreme, n'a voit.

21. Ci s'a despărțit dela ei, zicând: Mi se cade cu adevărat ca praznicul cel ce vine să-l fac în Ierusalim; și

17. I Cor. 1, 1. 18. c. 21, 24. 19. I Cor. 2, 2. 10. Is. 41, 10; Ioan. 10, 18. 15. Mat. 27, 26; Ioan 18, 21. 6, 3; Iac. 4, 13.

iarăși mă voi întoarce la voi, acolo, mult a ajutat cu darul de va voi Dumnezeu. Și a purces dela Efes.

22. Și pogorându-se în Chesariea, sumdu-se și închinându-se adunării, s'a pogorât la Antiohia.

23. Și făcând acolo catăva vreme, s'a dus, trecând de rând prin ținutul Galatiei și prin Frighia întărind pre toți ucenicii.

24. Iar un ludeu oare-care anume Apollos, Alecsandreean de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit în Efes, puternic fiind întru scripturi.

25. Acesta era învățat în calea Domnului; și ferbând cu duhul, grăia și învăța cu deadinsul cele ce sânt pentru Domnul, știind numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a început a grăi cu îndrăznieală în sinagogă: și auzindu-l pre el Achila și Prischila, l-au luat și mai cu amăruntul, îi au spus lui calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând ei să treacă în Ahaia, îndemnându-se frații au scris ucenicilor să-l priimască pre el; care mergând

acolo, mult a ajutat cu darul de celor ce crezuseră.

28. Pentrucă tare înfrunta pre Iudei înaintea norodului arătându-le din scripturi că Iisus este Hristos.

CAPITOLUL XIX.

Pavel propovăduiește la Efes, făcând și săvârșește multă lucrare minunată. Dimislie Argintarului dată poporului asupra lui Pavel.

Și a fost când eră Apollos în Corint, Pavel trecând prin părțile cele de sus a venit în Efes: și aflând pre oare-cari ucenici.

2. A zis către ei: Luat-ați Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au zis către dânsul: Încă nici de este Duh Sfânt am auzit.

3. Și a zis către ei: Dar în ce v'ați botezat? Iar ei au zis: În botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței zicând norodului, să crează întru acela ce vine după dânsul, adică, întru Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat

28. c. 9, 22.

XIX. 1. c. 18, 19, 21. 2. c. 10, 41; Ioan 7, 39. 4. Mat. 3, 11.

întru numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile preste ei, a venit Duhul Sânt preste dânsii, și grăiau în limbi, și prorociau.

7. Și erau toți bărbați ca la doisprezece.

8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăznieală grăia în trei luni, întrebându-se și a-deverind cele de împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar de vreme ce unii se împietriau și nu ascultau, grăind de rău calea înaintea norodului, Pavel depărtându-se dela ei, a osebit pre ucenici, și toate zilele predica-se în școala unui Tian.

10. Și aceasta s'a făcut în cam unu, căd toți cei ce l'au auzit în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elini.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel:

12. Cât și preste cei ce erau bolnavi se aduceau de pre dânsul lui măhram sau șugătoare, și se depărtau de la ei bolile, și durerile cele rele erau dintr'înșii.

13. Și s'au ispitit oare-cari din Iudeii cei ce încunjurau jurători, a chemă preste cei ce aveau duhurile cele rele numele Domnului Iisus, zi când: Jurămu-vă pre voi cu Iisus pre care Pavel propovăduiește.

14. Și erau șapte feciori ai lui Schova, ludeului, arhierului, cari făceau aceasta.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: Pre Iisus cunosco, și pre Pavel știu; dar voi cine sântei?

16. Și sărind asupra lor omul întru care eră duhul cel rău, și birându-l pre ei, s'a întarț asupra lor, cat goli și răniți au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut știută la toți Iudeii și Elini cei ce locuiau în Efes; și a căzut frică preste toți aceia, și se măria numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veniau de se mărtu-

nistau, și vestiau faptele lor. 19. Și mulți din cei ce făcuse viăple aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor; și au socotit prețurile lor, și au

c. 13, 4 și 2, 4 s. c. 14, 1.

17 c. 5, 11

aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa cu tărie cuvântul Domnului crește și se întărește.

21. Și dacă s'au săvârșit acestea, a pus Pavel cu duhul, ca trecând prin Machedonia și Ahala, să meargă în Ierusalim, zicând că după ce va fi acolo, trebuie și Roma să o vadă.

22. Și trimițând la Machedonia doi din cei ce slujiau lui, pre Timotei și pre Erast; el a rămas câtă-va vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentrucă un argintar oare-care anume Dimitrie, făcând biserici de argint Artemidei, da meșterilor lucru nu puțin.

25. Pre cari adunându-i, și pre cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis. Bărbaților, știți că dintr'acest lucru este câștigul nostru.

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în

toată Asia, Pavel acesta mult norod învățând a mutat, zicând, că nu sânt dumnezei cei ce de mâni se fac;

27. Și nu numai această parte a noastră se primejduiește a veni spre defăimare; ci și biserica dumnezeoai celei mari, Artemidei, întru nimic a se socoti, ba încă să se surpe și mărima ei, pre care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind și umplându-se de mânie, strigau, zicând: Mare este Artemida Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare; și s'au pornit toți într'un suflet la priveriște, răpind împreună și pre Gale și pre Aristarh, Machedonenii, soții lui Pavel.

30. Iar Pavel vrând să între în norod, nu l-au lăsat pre el ucenicii.

31. Încă și unii din mai marii Asiei, fiind lui prieteni, trimetând la dânsul, îl rugau să nu se dea pre sine în priveriște.

32. Deci alții strigau altceva: pentrucă eră adunarea

20. c. 6, 17; 12. 14; 21. c. 18, 21 și 20, 22. Rom. 16, 23.
23. II Cor. 1, 2. 24. c. 16, 19.

29. II Cor. 1, 2. 31. Evr. 13, 1.

32. c. 14, 2.

multă; și cei mai mulți din ei au adu-

33. Iar din norod au scos unul pre Alexandru, puiul pre el înainte Iudeii. Iar el, stăruind cu mâna, să răspundă norodului.

34. Iar cunoscând că este Iudeu, un glas s'a făcut de către toți, care ca vre-o două zăduri strigă: Mare este Artemida Efesenilor.

35. Iar logofătul potolind zis Bărbat Leodam, cine este omul acela care nu știe că cetatea Efesenilor este purtătoare de grija bisericii Artemidei, dumnezeoai celei mari, și a chipului ei?

36. Deci fără de îndoială fiind acestea, se cuvine voi să vă astâmpărați, și nimic cu nebăznicie să nu faceți.

37. Că ați adus pre bărbați aceștia, nici furi de cele sfinte fiind, nici hulind pre dumnezeul nostru.

38. Iar de are Dimitrie, și cei împreună cu el meșteri către cineva cuvânt, judecători sânt, și drogători; părăscă-se unul pre altul.

39. Iar dacă pentru alt ceva cereați, în adunarea cea leguită se va dezlega.

40. Pentrucă ne primejdum să ne vinuim de zăvăleală de astăzi, fiindcă nici o pricină nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Și aceasta zicând, a slobozit adunarea.

CAPITOLUL XX

Călătoria lui Pavel prin Machedonia și Grecia în Asia. El înțelege pre Batih în Troada. Dă sfaturi păstorilor la Milet preoților din Efes.

Iar după ce a încetat gâlceala, chemând Pavel pre ucenici, și închinându-se lor, a eșit să meargă în Machedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea, și mângâindu-i pre ei cu cuvinte multe, a venit în Ellada.

3. Și făcând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut vicleșug asupra lui despre Iudei, vrând el să se suie în Siria, s'a făcut socoteală să se întoarcă prin Machedonia.

4. Și mergea împreună cu

XX. 1. I Tim. 1, 2. 4. c. 17, 10; Rom. 16, 23; Efes 6, 21, 11 T.m 4, 20.

el până la Asia Sosipatru Verianul; și din Tesalonicheni, Aristarh și Secund; și Gaie Dervianul, și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.

5. Aceștia mergând înainte ne-au așteptat pre noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele zimelor, am mers pe apă dela Filippi, și în cinci zile am venit la ei în Troada; unde am zăbăvit șapte zile.

7. Iar într-una din Sămbete, adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu dânsii, vrând să porceadă a doua zi; și a lungit cuvântul până la miezul nopții.

8. Și erau făclii multe în fosfor sus, unde erau adunați.

9. Și șezând un tinerel a nume Erast în fața casei, cuprins fiind de somn greu; vorbind Pavel de multe, plecându-se de somn, a căzut jos din casa de sus cea din rândul al treilea și l-au luat poartă.

10. Iar Pavel pogorându-se, a căzut preste el, și îmbrățișându-l a zis. Nu vă turba-

rați: că sufletul lui într'însul este.

11. Și suindu-se, și frângând pâine, și mâncând, și mult vorbind cu ei până la ziua, așa a eșit.

12. Iar pre copil l-au adus viu, și s'au mângâiat nupuțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Asson, de acolo vrând ca să luăm pre Pavel; pentru că așa era rânduit, vrând el să meargă pre uscat, pedestru.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Asson, luându-l pre el, am venit la Mitilini.

15. Și de acolo înotând cu corabia a doua zi am sosit în preajma Hiului; și în ceaialtă zi am ajuns în Samos, și rămânând în Tronhilion, a doua zi am venit la Milit.

16. Pentru că a socotit Pavel să treacă Efesul, ca să nu se facă lui să zăbăvească în Asia: că se grăbiă de ar putea în ziua praznicului a cincezei de zile să fie în Ierusalim.

17. Și din Milit trimițând în Efes, a chemat pre presbiterii bisericii.

18. Și dacă au venit la el,

c. 2, 43, 46.

16. c. 19, 31.

19. Iar voi știți din ziua tursei evangheliei darului lui Dumnezeu.

20. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea.

21. Stăruind Domnului cu voi toți, pre la carii am trecut și povăduind împărăția lui Dumnezeu.

22. Pentru aceea mărturisesc vouă în ziua de astăzi, că curat sânt eu de sângele tuturor.

23. Pentru că nu m'am ferit ca să nu vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

24. Drept aceea, luați aminte de voi, și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'a pus pre voi episcopi, ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu, care o a câștigat cu sângele său.

25. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei întru voi, cari nu vor cruța turma.

26. Și dintru voi înși-vă se vor scula bărbați, grăind îndărătnicii, ca să tragă pre ucenici după dânsii.

27. Pentru aceea priveghiați aducându-vă aminte, că trei ani noaptea și ziua n'am în-

28. c. 18, 28. I Petr. 5, 8. 31. Evr. 13, 17.

21. c. 21, 12.

ceat cu lacrimi învățana pre
unul fle-care din voi.
32 Și acum vă încredințez
pre voi, fraților, lui Dumne-
zeu, și cu viața lui, danului lui,
care poate să vă zădărească, și
să vă dea vouă moștenire în-
tre toți cei sfințiți.

33. Argintul, sau aurul sau
haina, nici a unuia n'am po-
tit.

34. Singuri voi știți, că tre-
buințelor mele și celor a ce
sânt cu mine, au slujit mâ-
nile acestea.

35. Toate am arătat vouă,
că așa ostentîndu-vă se cade
să ajutați cel orslabi, aducîr-
di-vă aminte de cuvîntul
Domnului Iisus, că el a zis:
Mai tîrziu este a da decît a
lua.

36. Și acestea zicînd, ple-
cîndu-și genunchele sale, îm-
preună cu toți ei s'au rugat.

37. Și multa plângere a fost
tuturor, și căzînd pre gîtul
zî lui Pavel, îl sărutau pre el.

38. Cîprînzîndu-i jale mai
vartos pentru cuvîntul, care
a fost zis, că nu vor mai ve-

dea țapa lui. Și îl petreceau
pre el la corabie.

CAPITOLUL XXI

*Într-o noapte, Pavel a scris o
scrisoare și a scris-o către
sufere în Ierusalim. Și a scris
Pavel de Iacov, Iudeii se ridică asu-
pra lui și l-au răstignit, el a răstignit de
căptanul oștii.*

Și a fost, după ce am pur-
ces noi, despărindu-ne de
ei, mergînd drept am venit
la Con, și a doua zi la Ro-
dos, și de acolo la Patara;

2. Și aflînd corabia tîcînd
la Finichia, sulîndu-ne într'in-
sa, am pîrșit.

3. Și vinîndu-ne la Chiriu,
și lasîndu-i pre el în stația,
mergeam la Siria, și ne-am
pogorit în Tir, pentru că a-
colo eră corabia a descărca
povara.

4. Și aflînd ucenici, am ră-
mas acolo șapte zile: cari
ziceau lui Pavel prin Duhul,
să nu se sue la Ierusalim.

5. Și cînd a fost nouă de
am implinit zilele, eșînd mer-
geam, petrecîndu-ne pre noi
toți împreună cu femeii și cu
copii, pana atîră dia cetate:

And genunchele pre țăr.
am făcut rugăciune.

Și închinîndu-ne unii
am intrat în corabie.
ela s'au întors la ale sale
Iar noi calea pre apă să-
lînd dela Tir, am venit la

3. Și cînd am intrat în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

nit la Con, și intrînd în
corabie, am rămas o zi la ei.
Iar a doua zi eșînd noi,
eram cu Pavel, am ve-

13. Și a răspuns Pavel: Ce
faceți de plîngeți și îni în-
tristați inima? că eu nu nu
mai a fi legat, ci și a muri în
Ierusalim gata sînt pentru
numele Domnului Iisus.

14. Și neputînd noi plecă
pre el, am încetat, zicînd:
Voea Domnului să fie.

15. Iar după zilele acestea,
gîtîndu-ne, ne suam în Ieru-
salim.

16. Și au venit împreună
cu noi, și din ucenicii dela
Chesariea, aducînd cu sine
pre oare-care Mnason, Chi-
prian, vechiu ucenic, la care
să ne sălașluim.

17. Și sosînd noi în Ieru-
salim, cu bucurie ne-au prii-
mit pre noi frați.

18. Iar a doua zi a intrat
Pavel împreună cu noi către
Iacov; și toți bătrînii au venit.

19. Și închinîndu-se lor,
spunea către una pre rînd cele
ce a făcut Dumnezeu într'u
Neamuri prin slujba lui.

20. Și el auzînd, slăviau pre
Domnul, și au zis lui: Vezi
frate, câte mii de Iudei sînt

13. Rom. 8, 36. 14. Luc. 22, 41.
19. c. 20, 34.

32. c. 14, 3. 34. c. 18, 3.
36. c. 21, 3. 38.

XXI. 4. c. 20, 35. 5. c. 20, 36.

care au crezut, și toți sunt râvnitori legii;

21. Și au înțeles pentru tine, că înveți despărțire dela Moisi pre toți Iudei cei dintr-o Neamuri, zicând să nu-și tace împrejur pre fiii lor, nici după obiceiuri să umble.

22. Ce dar este? cu adevărat trebuie mulțime să se a-

23. Deci aceasta fă, care îți zicem ție: Sânt la noi patru bărbați care au făgăduință întru sine:

24. Pre aceștia luându-i, curățește-te împreună cu ei, și cheltuește pentru ei, ca să-și rază capul; și vor cunoaște toți, că din cele ce au înțeles pentru tine, nimic nu este; ci umpli și tu păzind legea.

25. Iar pentru Neamurile care au crezut, noi am trimis, judecând nimic de acest-fel să paziască ei, fiind numai să se feriască ei de ce este jertvit idolilor, și de sânge, și de zugrumat, și de curvie.

26. Atunci Pavel luând pre bărbații aceia, a doua zi curățându-se cu ei, a intrat în

biserică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până ce s'a adus pentru unul fie-care din ei jertvă.

27. Și când eră să se împlinească șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzând pre el în biserică, au întârâtat tot norodul și și-au pus mâinile pre el.

28. Strigând: Bărbați Israeleni, ajutați: Acesta este omul care împotriva norodului și a legii, și a locului acestuia, pre toți pretutindenea învață; încă și Ellini a băgat în biserică, și a spurcat acest sfânt loc.

29. Că văzuseră pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre care socoteau că l-a băgat Pavel în biserică;

30. Și s'a pornit toată cetatea, și a alergat norodul; și prinzând pre Pavel, îl trăgeau afară din biserică; și îndată s'au închis ușile.

31. Și căutând ei să-l omoare pre el, a venit veste la căpitanul oastei, cum că s'a turburat tot Ierusalimul.

27. c. 24, 10. 28. c. 10, 26 și 24, 1.

29. c. 20, 4; II Tim. 4, 20

30. c. 26, 1.

24. c. 18, 18; Numer. 6, 21

25. c. 15, 20, 29. 26. Numer. 6, 6

32. Care îndată luând omul, l-a alergat asupra lui, iar ei văzând pre căpitanul și pre ostași, au înțeles să bage pre Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat pre el, și a poruncit să-l lege cu două inșuri; și întrebă cine este, și a făcut.

34. Și așpi alt-ceva strigau norod; și neputând să apună adevărul pentru gălăgie, au poruncit să-l ducă el în închisură.

35. Și când a ajuns la treptă, întâmpiat de se purta omul, pentru sila norodului.

36. Pentru că mergea după mulțimea norodului, strigându-l pre el.

37. Și vrând să-l bage în închisură, Pavel a zis căpitanului: Vreau să vorbesc cu tine? Iar el a zis: Ce vrei să spui?

38. Căci nu ești tu Egiptean, nici de mai înainte de acuma te-ai ridicat așpi al neos în pustie pentru mii de bărbați

39. Și a zis Pavel: Eu sânt om Iudeu din Tarsul Chilieiei, cetățean al unei cetăți care nu este neînsemnată; și te rog pre tine, dă-mi voie să grădesc către norod.

40. Și dându-i voie el, Pavel stând pre trepte, a făcut cu mâna norodului. Și multă tăcere făcându-se, a grăit în limba Evreească, zicând:

CAPITOLUL XXII

Apărarea lui Pavel. Chemarea sa și trimiterea sa la propovăduire. Ca cetățean roman care a nu fi bătut.

Bărbați, frați, și părinți, auziți acum răspunsul meu cel către voi.

2. Și auzind ei că în limba Evreească grăește lor, mai multă tăcere au dat; și a zis:

3. Eu sânt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Chilieiei și crescut în cetate; aceasta lângă picioarele lui Gamaliil, învățat pre amăruntul legea părintească, râvnitor fiind lui Dumnezeu, precum voi sântați astăzi.

4. Care această cale o am

39. c. 9, 11. 40. c. 12, 11 și 13, 16 și 19, 23

XXII. 3. c. 5, 26. 4. c. 9, 21. 5.

gonit până la moarte, legând și dând la temnițe bărbați și femei.

5. Precum și în trecut mai erau șeste de mize, și toată satraniea, dela Ierusalim și caipitându-către frați, la Damasc mergeam, ca și pre cei ce erau a Iosafat adoleștii, în Ierusalim, ca să se pedepsească.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, într-o noapte zărită

de veste din cer a strălucit împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pământ, și am auzit glas zicându-mi: Saul, Saul, ce mă gonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești Doamne? Și a zis către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pre care tu gonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine lumina au vădă-zut, și s'au înfricoșat; iar glasul celui ce grăia mie nu l-au auzit.

10. Și am zis: Ce voui face, Doamne? Iar Domnul a zis către mine: Sculându-te, mergi în Damasc; și acolo se va grăi ție pentru toate cele ce s'au rânduit ție să le faci.

11. Și fiindcă nu eram de slava lumina cea din cer, dăcându-mă de mână de cei ce erau împreună cu mine, am venit în Damasc.

12. Iar oare-care Anania, bărbat bine credincios după lege, măturisat de toți iudeii cari le cusesse în Damasc,

13. Venind la mine, și stând înainte a zis mie: Savie frate, vezi iarăși. Și eu în ciasul acela am căutat la el.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales pre tine, ca să cunoști voia lui, și să vezi pre Cel Drept, și să auzi glas din gura lui.

15. Căci vei fi lui mărturie către toți oamenii de cele ce ai vădit și ai auzit.

16. Și acum ce zăoăvești? sculându-te, botează-te, și îți spală păcatele tale, chiamând în numele Domnului.

17. Și a fost mie, când m'am întors în Ierusalim și mă rugam în biserică, m'am făcut într-o ulmire;

18. Și l-am văzut pre el zicându-mie: Grăbește, și ești cucrând din Ierusalim: că nu vor

15. c. 28, 19. 17. c. 9, 20.

mărturiea ta cea pentru fața Oare este slobozită, ca să a bate om Roman, și neju-decat?

19. Și am zis: Doamne, ei mă iau în temnițe și mă omorâșcă. Și eu credem întru tine.

20. Și când se vărsă sângele lui Ștefan mucenicului, și eu eram de față, și mă omorâșcă la moartea lui, păcătoșii cei din om.

pre el.

21. Și a zis către mine: Știu, că eu la Neamuri de la voi trimesc.

22. Și l-au ascultat pre el întru toată această șiră, și glasul lor, zicând: Ie-l scuturăm pre unul, ca să nu se cade el să mărturisească.

23. Și strigând ei, și aruncându-l hănele, și praf aruncându-l.

24. A poruncit căpitanul să-l ducă pre el în tabără, zicându-l cu bătaie să se certe el; ca să cunoască pentru care pe leină strigau așa asupra lui.

25. Iar fiindcă prea îi strângeam pre el cu curelele a zis Pavel către sutașul cel ce stă

de față Oare este slobozită, ca să a bate om Roman, și neju-decat?

26. Și auzind sutașul, mergând a spus căpitanului, zicând: Caută ce vei să faci, că omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul a zis lui: Spune mie, de ești tu Roman? Iar el a zis: Așa.

28. Și a răspuns căpitanul: Eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis, Iar eu sunt și nascut.

29. Deci îndată s'au depărtat dela el cei ce voiau să-l bată: și căpitanul s'a înfricoșat după ce a înțeles că este Roman, și căci îl legase pre el.

30. Și a doua zi vrând să cunoască adevărul pentru ce se părăște de Iudei, l-a slobozit pre el din legături, și a poruncit să vie arhierii, și toată adunarea lor, și aducându-l pre Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

21. c. 9, 18. 22. c. 21, 19. 23. c. 16, 21.

CAPITOLUL XXIII

P. Răspunsul său către Arhiereu. Propoziție împărechere în Adunare. Vicesugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pre față. Trismsterea lui

Și căutând Pavel spre adunare, a zis: Bărbați, frați, eu cu toată știința bună am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar arhiereul Anania a poruncit celor ce-i stă lui înainte să-l bată preste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el. Bate-te-ar Dumnezeu, părete vărui: și tu șezi judecându-mă dupre lege, și împotriva legii poruncești să mă bată?

4. Iar cei ce stau înaintea lui Dumnezeu blăstăm?

5. Iar Pavel a zis: N'am știut, fraților, că este arhiereu; că scris este: Pre mai marele norodului tău, să nu-l grăești de rău.

6. Deci cunoscând Pavel că o parte este Sadducheii, iar alta Farisei, a strigat întru a-

dunare: Bărbați, frați, eu sânt Fariseu, fecior de Fariseu: pentru nădejdea și învierea morților eu mă judec.

7. Și aceasta el grăind, s'a făcut neunire între Farisei și între Sadducheii; și s'a împerechiat mulțimea.

8. Pentru că Sadducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh; iar Fariseii le mărturisesc amândouă.

9. Și s'a făcut strigare mare: și sculându-se cărturarii din partea Fariseilor, se priciau, zicând. Nici un rău nu aflăm în omul acesta: iar de a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și multă gâlceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu sfășie ei pre Pavel, a poruncit ostașilor să se pogoare și să-l răpească pre el din mijlocul lor, și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea ce venise stându-i Domnul înainte, a zis: Indrăznește, Pavel: că precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa ție se cade și în Roma să mărturisești.

12. După ce s'a făcut el, l'a adus la căpitanul, și a zis: Pavel cel legat chieământului, s'au anatematizat pre ei, du-mă pre mine, s'a rugat pentru acest tinerel să-l aduc la tine, că are oare-ce să-ți spun ție.

13. El a mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră jurământ la el.

14. Călî mergând la arhiereu și în bătrâni, au zis: Cu ce ne-am anatematizat pre ei, și cum să nu omorîm om omorî pre el?

15. Acum dar voi arătați căpitanului împreună cu adunarea că mănă să-l pogoare pre el la voi, ca cum ați vădă să cercați mai pre amăntul cele ce sânt pentru el; noi noi, mai înainte de ce se oprește el, gata sântem să-l omorîm pre el.

16. Stăzind feciorul s'au oprește Pavel vicesugul, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel.

17. Și chieământ Pavel pre omul acesta și a zis: Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, ca să aie oare-ce să-ți spun ție.

18. Deci acela luându-l pre

19. Iar căpitanul luându-l de mână, și ducându-se în latură, l'a întrebat: Ce este care ai să-mi spui mie?

20. Și a zis: că Iudeii s'au vorbit să se roage ție ca mănă să pogori pre Pavel la adunare, ca cum ar vreă ceva mai pre amăntul să întrebe pentru el.

21. Deci tu să nu-i ascuți pre ei: pentru că îl pândesc pre el bărbați mai mulți de patruzeci, ca s'au anatematizat pre ei, și nici să mănă ce nici să bea până nu vor omorî pre el și acum gata sânt, așteptând cea dela tine făgăduință.

22. Deci căpitanul a slobozit, pre tinerelul, poruncind, ca nimărui să nu spue că acestea ai arătat către mine.

23. Și chieământ pre doi suțai, a zis: Gătiți dela al treilea cîas din noapte două sute de ostași, ca să meargă până

XIII. 1. c. 24, 18. 5. Es. 22, 20. II Petr. 2, 10; Iud. 9, 6. c. 26, 1.

Mat. 22, 23. 9. c. 25, 25 și 5, 29. II c. 19, 21.

la Chesaria, și călăreți șaptezece și fustași două sute.

24. Și dobitoace să aduceți, ca puind pre Pavel, să-l scape către Filics, domnul.

25. Scrind carte care cuprinde într'acest chip:

26. Claudie Lisie lui Filics prea puternicului domn, să se bucure.

27. Pre acest bărbat, fiind prins de Iudei, și vrând să se omoare de dânșii: mergând eu cu oaste, l-am scos, înțelegând că este Roman.

28. Și vrând să înțeleg pricina pentru care îl părăsc pre el, l-am pogorît la adunarea lor

29. Pre care l-am aflat pârându-se pentru întrebările legii lor, iar nici o vină vrednică de moarte sau de legături având.

30. Și vestindu-mi-se mie cum că va să fie vicleșug asupra bărbatului acestuia despre Iudei, dintr'acel cîas l-am trimis la tine, poruncind și părășilor să spue cele ce au asupra lui înaintea ta. Fii sănătos.

31. Deci ostașii, după cum

21, 18, 22, 26 22, 20

li se poruncise lor, luând pre Pavel l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi lăsând pre călăreți să meargă cu el, s'au întors în tabără;

33. Carii intrând în Chesaria, și dând domnului cartea, au pus și pre Pavel înaintea lui.

34. Și cetind domnul, și întrebându-l din ce ținut este, și înțelegând că este dela Chilia,

35. A zis: Te voi auzi pre tine când și părășii tăi vor veni. Și a poruncit ca să se păzească el în divanul lui Irod.

CAPITOLUL XXIV.

Pavel înaintea lui Felix și răspunsul său la învinuirile Iudeilor

Iar după cinci zile s'a pogorît arhiereul Anania, cu bătrânii, și cu oare-care ritor, Tertul, cari au aratat domnului asupra lui Pavel.

2. Și chemându-se el, a început a-l pări pre el Tertul, zicând: Multă pace dobândind prin tine, și isprăvi, care se fac la neamul acesta prin a ta purtare de grijă.

3. În toată vremea și în tot năvoie cele pentru mine răsmărit mărturisim, puternice pînd

11. Că poți tu să vorbești, că Iudei, cu toată mulțumita, nu sînt na mult decît douăzeci ostenești; te rog să ne auzi sprezece zile de cînd m'am pîndit în scurt cu a ta blanditate.

12. Și nici în biserică m'au aflat pre mine cu cineva pîndind-mă, sau turburare făcând notodului, nici în sinagoguri, nici în cetate.

13. Nici pot adveni pentru care acum mă părăsc.

14. Și mărturisesc aceasta ție, oă după calea pre care crezi creș, așa slujesc Dumnezeului părintesc, crezând toate cele scrise în lege și în proroci.

15. Nădejde având întru Dumnezeu, care și însuși aștepta, cum că va să fie învierea morților, și a dreptilor și a nedreptilor.

16. Și întru aceasta și eu mă nevoesc, ca fără de poticnire știință să am către Dumnezeu și către oameni pururea.

17. Și după mulți ani am

XXIV, 8, c. 28, 28, 29
III Imp. 18, 11

15. Dan. 12, 3; Ioan 5, 28, 29
16. c. 23, 1; Iov. 27, 6; I. Petr. 3, 18, 17. c. 11, 29; Gal. 2, 19

venit ca să fac milostenii la neamul meu, și prinoase.

18. Intru care m'au aflat curățit în biserică, nu cu gloată, nici cu gâlceavă, niște ludei din Asia.

19. Carii trebuia înaintea ta să vie de față, și să părăsască adăcava asupra mea.

20. Sau aceștia singuri să spue, stând eu înaintea soborului, de au aflat ceva întru mine strâmbătate,

21. Fără numai pentru un glas acesta care am strigat, stând între ei, că pentru învierea morților eu mă judec astăzi de voi.

22. Și auzind acestea Filics, i-a lăsat pre ei, fiindcă mai cu amăruntul știa cele pentru calea aceasta, și a zis: Când Lisie căpitanul se va pogori, voi înțelege pentru voi.

23. Și a poruncit sutașului să se păzească Pavel, și să aibă odihnă, și pre nimeni să nu oprească dintr'ai lui de a-i sluji sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile venind Filics cu Drusilla femeia

lui, care era Iudeică, a chemat pre Pavel, și l'a auzit pre el pentru credința cea întru Hristos.

25. Și grăind el pentru dreptate, și pentru înfrânare, și pentru judecata ce va să fie, înfricoșându-se Filics, a răspuns: Acum mergi; și aflând vreme, te voi mai chema.

26. Încă și nădăduind că bani se vor da lui dela Pavel, ca să-l slobozească: pentru aceea și mai dese ori chemându-l, vorbiă cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani s'a pus în locul lui Filics, Porchie Fist; și vrând Filics să facă pe plac Iudeilor, a lăsat pre Pavel legat.

CAPITOLUL XXV

Pavel se așază înaintea lui Fist, și cere să fie trimis la dușmul Chesarului. Fist îl aduce la Agripa și Vernich, cari doreau să-l asculte.

Deci Fist intrând în dregătorie, după trei zile s'a suit în Ierusalim dela Chesarica.

2. Și au arătat lui arhiereul și cei mai de frunte ai Iude-

lui Pavel, și îl rugă pre el, când har asupra lui, să-l ia de la Ierusalim, ca să-l ducă pre el pre drum.

Deci Fist a răspuns, că el să se păzească în Chesarica, și el va degrab să meargă.

Deci cei tari întru voi, de pogorându-se împreună, le-au dat ceva rău întru bărbatul acesta, părăsca-l pre el.

Și zăbăvind la ei nu mai decăt zece zile, s'a porcit în Chesariea; și a doua zi porcând la divan a poruncit să se aducă Pavel.

Și viind el, au stăut împotrivă lui Iudeii cari veniseră din Ierusalim, multe și mult zăcându-se asupra lui Pavel, pre care nu le puteau să-l dovedească.

Răspunzând el: Nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva bisericii, nici împotriva împăraților greșesc ceva.

Iar Fist vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând lui Pavel: Voești să te

sui în Ierusalim, și acolo pentru acestea să te judeci înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: La divanul Chesarului stau, unde trebuie să mă judec. Iudeii nici o nedreptate n'am făcut, precum și tu mai bine știi.

11. Pentrucă de am făcut nepravate, și ceva vrednic de moarte am lucrat, nu mă fereșc de moarte. Iar dacă nimic nu este din cele ce aceștia mă părăsesc, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruiască. Pre Chesarul chemă.

12. Atunci Fist, grăind împreună cu sfatul, a răspuns: Pre Chesarul ai chemat? la Chesarul vei merge.

13. Și dacă au trecut câteva zile Agrippa împăratul și Vernich s'au pogorât în Chesariea ca să se închine lui Fist.

14. Și zăbăvind se zile multe acolo, Fist a spus împăratului pentru Pavel, zicând: Un bărbat oare-care este lăsat de Filics legat.

15. Pentru care, fiind eu în Ierusalim, au arătat înaintea mea arhiereii și bătrânii Iudeilor, cerând împotriva lui judecată.

16. Către cari am răspuns, că nu este obicei la Romani să dea pre vre un om la pierzare, mai înainte până ce n'are de față cel pârît pre pârâșii lui, și loc de răspuns să-și ia pentru vina sa.

17. Și adunându-se ei aici, nici o zabavă făcând, a doua zi șezând la judecată, am poruncit să se aducă bărbatul.

18. Pentru cari stând pârâși lui împrejur, nici o vină aduceau dintr'acelea care pre-puneam eu:

19. Ci numai niște întrebări pentru a lor credință aveau asupra lui, și pentru un Iisus, oare-care mort, pre care zicea Pavel că este viu.

20. Și nedămie îndăma eu de întrebarea aceasta, am zis de voește să meargă în Ierusalim, și acolo să se judece pentru acestea.

21. Iar Pavel chiamând să se păzească el la judecata lui Sevastu, am poruncit să se păzească până îl voi trimite pre el la Chesarul.

22. Iar Agrippa către Fîst a zis: Ași fi voit și eu să aud

pre acel om. Iar el a zis: mâne vei auzi pre dânsul.

23. Deci a doua zi viind Agrippa și Vernichi cu mare paradă, și intrând în divanul palatului, împreună cu căpitani și cu bărbații cei mai de frunte ai cetății, și poruncind Fîst s'a adus Pavel.

24. Și a zis Fîst, Agrippa împărate, și toți bărbații cei ce sânteți împreună cu noi, vedetți pre acesta, pentru care toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască el.

25. Iar eu cunoscând că nimic vrednic de moarte el n'a făcut, și el singur chiamând pre Chesarul, am socotit să-l trimet pre el.

26. Pentru care a scrie ceva adevarat domnulu. n'am. Pentru aceea l-am adus pre el la voi, și mai vătos înaintea ta, împărate Agrippa, ca cercetare făcându-se să am ce să scriu.

27. Pentru că fără cuvîntă mi se pare a fi, să-l trimet legat, și pricinele cele asupra lui să nu le însemnez.

16. A doua Leg 17, 4
19. Luc 24 23

CAPITOLUL XXVI.

*... după lege și chemarea la B-
tășughele. Agrippa socotește că n'are
nici o vină.*

Iar Agrippa către Pavel a zis:
... să gră-
ești singur pentru tine. Atunci
Pavel întinzând mâna, a răs-

2. Pentru toate care mă pâr-
... împărate Agri-
... socotește pre mine le-
gărit a fi, vrând să răspund

3. Mai vătos, știutor fiind
... cele ale Iudeilor
... și întrebări, pentru
... rog ca cu îngădu-
mă să mă ascuți pre mine.

4. Pre viața mea cea din
linerețe, care din început s'a
... în Ierusalim, o știu toți Iudeii;

5. Știindu-mă pre mine mai
dinainte, de vor vrea să mă-
tursiască, că după eresul
... care al legei
noastre am trăit Fariseu.

6. Și acum stau judecân-
du-mă pentru nădeidea fă-
răduinței cei ce s'au făcut că-

XXVI. 5. c. 23, 6; Filip. 3, 5
E. c. 13, 23; 28, 26; Fac. B. 16,

tre părinți noștri dela Dum-
nezeu.

7. La care năăjduesc să
ajungă cele douăsprezece se-
minți ale noastre, neîncetat
ziua și noaptea slujind. Pen-
tru această nădejde sânt pâr-
rît, împărate Agrippa, de Iudei.

8. Ce lucru necredincios
se judecă la voi, dacă Dum-
nezeu pre morți înviază?

9. Deci mie mi s'a părut,
că ascupia numelu lui Iisus
Nazarineanul, trebuie multe
împotrivă să fac.

10. Care am și făcut în Ie-
rusalim; și pre mulți din sfinți
eu în temniță, am încercat, lu-
ând putere dela armelor și
când se omorau ei dăin no-
tărare.

11. Și la toate sinagogurile
de multe ori muncindu-mi pre
ei, îi îndemnă să nulească;
și mult turbatându-mă asu-
pra lor, îi goniam până și la
cetățile cele din afară.

12. Intru care mergând și
la Damasc cu putere și cu
poruncă dela arhieriei.

13. Intru amiază-zi am vă-
zut pre cale, împărate, din cer

7. c. 24, 15
9. c. 8, 3; 9, 3; 22, 4

mai mult decât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și toți noi căzând la pământ, am auzit eu glas zicând către mine, și grăind în limba Evreească, Șavul, Șavul, ce mă gonești? Cu greu îți este ție a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

15. Iar eu am zis: Cine ești, Doamne? Iar el al zis: Eu sunt Iisus pre care tu gonești.

16. Ci te scoală, și stăi pre picioarele tale, că spre acestea m'am arătat ție, ca să te aleg slugă și martur, și a celor ce ai văzut, și a celor întru care mă voi arăta ție;

17. Scoțându-te pre tine de la norod, și dela Neamurile, la care acum te trimet.

18. Să deschizi ochii lor, ca să se întoarcă dela întunecare la lumină, și dela puterea Satanei la Dumnezeu, ca să răzartare păcatelor, și soartă între sfinți prin credința cea întru mine.

19. Pentru aceea, împărate

Agripo, nu m'am făcut neascultător vedeniei cerești.

20. Ci celor din Damasc întâi, și din Ierusalim, și din toată țara Iudeei, și Neamurilor, am mărturisit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând lucruri vrednice de pocăință.

21. Pentru aceasta Iudeii prinzându-mă în biserică, se ispitau să mă omoare.

22. Iar dobândind ajutorul cel del. Dumnezeu, până în ziua aceasta stau, mărturisind la mic și la mare, nimic grăind afară de cele ce și prorocii au prorocit că vor să fie și Moisi.

23. Că va pătimi Iisus, că el întâi din învierea morților, lumină va vesti norodului și Neamurilor.

24. Și acestea el răspunzând, Fiste cu mare glas a zis: Ești nebun, Pavle, cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: Nu sunt nebun, puternice Fiste; ci ale adevărului și ale înțelepciunii cuvinte grăesc.

16. c. 22, 18. 18. Is 35, 5; Efes 1, 18; c. 20, 22; Colas. 1, 12; Gal 1, 16

20. c. 9, 30. 21. c. 21, 30. 22. Luc. 24, 41. 23. I Cor. 15, 20; Col. 1, 18; Apoc 1, 1.

CAPITOLUL XXVII.

26. Că știe pentru acestea, împăratul, către care și învind grăesc: că nu socotesc a fi ceva dintr'acestea doptit lui; că nu s'a făcut în unghiu aceasta.

27. Crezi, împărate Agripo, că pot crezi?

28. Iar Agrippa către Pavel a zis: Cu puțin de nu mă crezi să fi creștin.

29. Iar Pavel a zis: Ași poftesc dela Dumnezeu, și cu puțin și eu mult, nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud pre mine astăzi, să se facă într'acest fel precum și eu sunt, afară de legăturile acestea.

30. Și acestea zicând el, s'a sculat împăratul, și domnul, și Vernichi, și cei ce ședeau spre mă cu ei.

31. Și depărtându-se, grămu unul către altul, zicând: Nimic vrednic de moarte sau de legături face omul acesta.

32. Iar Agrippa a zis lui Fiste: Se putea slobozi omul acesta, de cât fi chemat pre Chesarul.

Pavel călătorește cu multe, vinzându la Roma. Îndem tări pentru adăstarea mântuirii. Stricarea corăbiei.

Iar după ce s'a judecat ca să mergem noi în Italia, dat-au pre Pavel și pre alți oarecui leg și unii sut, ș aname Iulie, din ceata Sevastienească.

2. Și intrăna într corabie dela Adramit, vrând să mergem pre lângă locurile Asiei, am purces: fiind cu noi Aristarh, Machedoneanul din Tesalonic.

3. Și a doua zi am venit în Sidon. Și cu iubire de oameni arătându-se Iulie către Pavel, i-a dat voe să meargă pre la prieteni să dobândească puitare de gălă.

4. Și de acolo purceazănd, am venit subț Chipru, pentru că vânturile erau împotriva.

5. Și trecând marea Chilieiei și a Pamfiliei, am venit în Mira Lichiei.

6. Și acolo aflăna sutașul o corabie din Alexandria mergând în Italia, ne-a băgat pre noi într'înă.

7. Și în multe zile văslind cu zăbavă, și abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne pre noi vântul, am trecut pre sub Crit, alături cu Salmona;

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce se chemă Limanuri bune; de care eră aproape cetatea Lasia.

9. Și multă vreme trecând, și fiind mergerea corabiei cu primejdie, pentru că și postul trecuse, îi sfătuiă pre ei Pavel

10. Zicându-le lor: Bărbaților, văd că cu necaz și cu multă pagubă, nu numai a povărei și a corabiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie mergerea corabiei.

11. Iar sutașul pre cărmăciul și pre căpitanul corabiei ascultă mai mult, decât cele ce grăia Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de ernat, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo, ca de ar putea să ajungă să erneze în Finica, limanul Critului, care caută spre Liva și spre Hor¹⁾.

13. Și suflând austrul, pă-

¹⁾ II Cor. 11, 26, 28

²⁾ Acela spre vântul de sud-vest, Nord-vest.

rându-le lor că vor dobândi voea sa, plecând, au văslit pre marginile Critului.

14. Iar nu după multă vreme s'a întăritat asupra lui un vânt visforător, ce se chiamă Eurochidon

15. Și răpindu-se corabia, și neputând merge împotriva vântului, slobozindu-ne după valuri ne purtam.

16. Și trecând un ostrov oare-care ce se chiamă Clavdi abia am putut prinde luntrea.

17. Care trăgându-o în corabie ajutoriște întrebuițau încingând corabia; și temându-se să nu cază în Sirt, slobozind vetrele așa se purtau.

18. Și fiind noi foarte împresurați de viscol, a doua zi au făcut lepădare din corabie;

19. Și a treia zi noi cu mânilor noastre am lepădat unelele corabiei.

20. Și nici soarele nici stelele arătându-se în multe zile, și visfor nu puțin fiindu-ne asupra, se luase deaia, toată năce-dea de a ne mântui noi

21. Și multă înămânzie fiind, atunci stând Pavel în mijlocul lor, zis: Se cădea,

ascultându-mă pre răși măsurând, au aflat stăni, că nu fi purces din Crit.

22. Și scuturat necazul acopăra.

23. Și acum vă îndemn pre voi să aveți voe bună; că pe-teru nici unui suflet nu va fi dintru voi, fără numai cora-

24. Că mi-a stăut înainte într'această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sânt eu, al căruia slujesc,

25. Zicând: Nu te teme, Paule, înaintea Căesarului; că nu cade să stai; și iată, și-a dăruit ție Dumnezeu pre toți cei ce sânt în corabie cu tine.

26. Drept aceea, fiți cu bună nădejde, bărbaților; că cred în Dumnezeu, că așa va fi precum mi s'a zis mie.

27. Și într'un ostrov oare-care este să cădem noi.

28. Și dacă s'a împlinit a patru sprezece noapte, purtându-ne noi cu corabia în marea Adnei, pre la miezul nopții le părea corăbierilor că se apropie la vre o margine;

29. Și slobozind măsura, au aflat stânjini douăzeci; și puțin de acolo trecând, și ia-

30. Și temându-se ca nu cumva în locuri prundoase să cază, aruncând patru anghire de pre căma corabiei, se rugau să se facă ziua

31. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie, și slobozind luntrea în mare, cu prilej ca acela, ca cum ar vrea despre pisc să sloboziască anghirele.

32. Zis-a Pavel sutașului și ostașilor: De nu vor rămânea aceștia în corabie, voi nu vă veți putea mântui.

33. Atunci au tăiat ostașii funiile luntrei, și o au lăsat să caza

34. Iar până când vrea să se facă ziua, Pavel ruga pre toți să mănânce bucate, zicând: Patru sprezece zile sânt astăzi de când n'ați mâncat, așteptând și nimic gustând.

35. Pentru aceea vă rog pre voi să măncați; că aceasta este spre mântuirea noastră; că nici unuia din voi păr din cap nu va cădea.

36. Și zicând acestea, și luând pâine, a mulțămît lui Dum-

nezeu înaintea tuturor; și frângând, a început a mânca.
36. Și voe bună toți făcând, au luat și ei de au mâncat.
37. Și eram în corabie de toți, suflăte două sute și șaptezeci și șase.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

39. Și dacă s'a făcut ziua, pământul nu-l cunoșteau; iar vedeu de departe un sat cu aveă țermuri, la care se sfătuiau, de ar fi cu putință, să scoată corabica.

40. Și trăgând afară anghirele, au slobozit pre mare, și împreună slăbind funiile cârmelor, și ridicând vetrila cea mică după vântisorul care suflă, trăgeau spre țarmuri.

41. Și căzând într'un loc dintre două mări s'a înfipt corabia; și piscul d'înainte s'a implântat și stă neclătit, iar partea dinapoi se rumpea de sila valurilor.

42. Iar ostașii au făcut săt să omoare pre cei legați, ca să nu înnoate cineva și să scape.

43. Iar sutașul, când să se rească pre Pavel, a oprit sfatul lor; și a poruncit ca cei ce

vor putea să înnoate, sărind mai întâiu, să iasă la pământ; 44. Iar ceilalți, unii pre scânduri, alții pre alt ceva din corabie. Și așa s'a făcut de au scăpat toți la uscat.

CAPITOLUL XXVIII

Pavel iese în ostrovul Melit, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde curățează Iudeilor.

Și dacă au scăpat, atunci au cunoscut că se cheamă ostrovul Melit.

2. Iar varvarii au făcut nu puțină milă cu noi; că făcând foc, ne-au primit pre noi pre toți, pentru ploaea și frigul ce eră.

3. Și strângând Pavel găteje multe, și puindu-le în foc, eșind o viperă din căldură, s'a apucat de mâna lui.

4. Și dacă au văzut varvarii spânzurând vipera de mâna lui, ziceau unul către altul: Cu adevărat ucigaș este omul acesta, care mântuindu-se din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

XXVIII 1. c. 27, 28.
2. II Cor. 11, 37.

Deci el scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pățimit. 11. Iar ei așteptau să se umfle el, sau să cază de pripă mort; și așteptând ei mult, și văzând că nu se făcuse nici un rău întru el, întorcându-se, li ziceau că este Dumnezeu.

12. Și împrejurul locului acela erau satele mai marelui ostrovului, anume Poplie; carele primindu-ne pre noi, trei zile cu omenie ne-a ospătat.

13. Și s'a întâmplat de zăcea tatăl lui Poplie, fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge; către care intrând Pavel, și rugându-se, puindu-și mâinile pre el, l-a vindecat.

14. Și aceasta făcându-se, și alți carii aveau boale în ostrovul acela veniau și se vindecau.

15. Carii și cu multă cinste ne-au cinstit pre noi; și când am purces noi, ne-au pus cele ce erau de trebuință.

16. Și după trei luni ne-am pornit într-o corabie Alexandrină, care era în ostrov, care eră cu semnul Di-

12. Și sosind în Siracusa, ne-am zăbăvit acolo trei zile.

13. Și de acolo învingurând, am venit în Righia; și preste o zi suflând austrul, a doua zi am venit în Potioli;

14. Unde aflând frați, ne-au rugat de ne-am zăbăvit la ei șapte zile; și așa am venit în Roma.

15. Și de acolo frați auzind cele pentru noi, au eșit întru întâmpinarea noastră până la forul lui Appie, și la Tritaverne; pre carii văzându-l Pavel, și mulțumind lui Dumnezeu, a luat îndrăzneală.

16. Iar dacă am venit în Roma, sutașul a dat pre cei legați voivodului oastei; iar lui Pavel i s'a dat voe să petreacă deosebi cu ostașul cel ce îl păzia pre el.

17. Și a fost, după trei zile, a chemat Pavel pre cei mai mari ai Iudeilor, și adunându-se ei, a zis către dânsii: Bărbați, frați, eu nimic împotriva norodului făcând, sau obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim m'am dat în mâinile Romanilor.

18. Carii, judecându-mă vorat, să mă sloboziască, pe 1-

1. Marc. 16, 18. 8. Mat. 8, 11

lăsa pe celălalt, să-l duc, zicând Pavel un zăvant. Bine a grăit.

19. Când gându-mi-lăden. Dă-mi stant prin proroceul I-sa a către părinți noștri.

20. Zicând: Merge la norodul acesta, și ză. Cu ai ză veștăzi, și na vești înțelege, și pri-vă vești privi, și na vești vede;

21. Decă pentă. Ite, astă pu-cină vâna chemat pre voi, să vă văd, și să vorbesc cu voi; că pentru nădejdea lui Israel cu acest lanț sânt legat.

22. Iar ei către dânsul a-ză. Nu te căi, p-oit a tine am lăsat din lădă, n-oit a tuncă, din f. ip de-ispus, să a grăit, că na lădă pentă a ne-

23. Că ne agăm să răzim den a tuncă, totel lădă, că e erosal acesta, știn, noi cap, c-tutindenea împotriva i se zice.

24. Și, rândundu-i a ză, adă venit la dânsul a gazdă ma, mult, că ora mautar s n d le spu teă de împărăia lu Dumnezeu, dă edindule lu cele pentă Iisus, din lega lu Moise, și din prorozi, de dimineț până acara.

25. Și unu credca cele ce se ziceau, iar alți nu credeau.

26. Și neunindu-se ei unul

26 Is 6, 9, 10; Luc 8, 10
25 c 13, 30, 46 Ps 17 43

23 c 26, 22 24 c 17, 4

EPISTOLICA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRE ROMANI

CAPITOLUL I

1. Ieșesc afară de darul lui Dumnezeu și în dar. Nădejdea și viața voastră duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păzește legea firii.

2. Pavel, sluga lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre evangheliea lui Dumnezeu.

3. Care mai înainte a sfădăuit-o prin prorocii săi întru sfinte scripturi,

4. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a născut din sămânța lui David după trup;

5. Care s'a hotărât Fiul lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfinteniei, dintru învierea din morți a lui Iisus Hristos, Domnul nostru.

6. Prin care am luat darul și apostoliea, spre ascultarea credinței întru toate neamurile, pentru numele lui:

7. Între cari sânteși și voi chemați ai lui Iisus Hristos:

8. Tuturor celor din Roma, iubitorilor lui Dumnezeu, celor chemați sfinți, dar voia și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos

9. Întânu dar, mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus

1. 1. Fapt. 9, 15; Gal. 1, 1
2. Tit. 1, 3; II Timot. 2, 8

4. Ioan 10, 36; Evr. 1, 2; 2 I Cor. 1, 1; 2 I Cor. 1, 1; Tes. 1, 1

trucă nici o vină de moarte 'cu altul, s'au dus, zicând Pavel întru mine.

19. Iar grăindu-mi Iudeii împotriva, am fost silit a chema pre Căesarul; nu că aş avea întru ceva a pârî pre neamul meu.

20. Deci pentru această pricină v'am chemat pre voi, să vă auz, şi să vorbesc cu voi; că pentru nădejdea lui Israel cu acest lanţ sânt legat.

21. Iar ei către dânsul a zis: Noi nici cărţi pentru tine am luat din Iudeea, nici vînd cineva din fraţi ne-a spus, sau a grăit ceva rău pentru tine.

22. Ci ne rugăm să auzim dela tine socotelile ce ai; că de eresul acesta, ştim noi că pretutindenea împotriva i se zice.

23. Şi rânduindu-i lui zi, au venit la dânsul la gazdă mai mulţi; căroră mărturisind le spuneă de împărăţia lui Dumnezeu, dovedindu-le lor cele pentru Iisus, din legea lui Moisi şi din proroci, de dimineaţa până seara.

24. Şi unii credeau cele ce se ziceau, iar alţii nu credeau.

25. Şi neunindu-se ei unul

'cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: Bine a grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinţii noştri.

26. Zicând: Mergi la norodul acesta, şi zi: Cu auzul veţi auzi, şi nu veţi înţelege; şi privind veţi privi, şi nu veţi vedea;

27. Că s'a îngroşat inima norodului acestuia, şi cu urechile greu au auzit, şi ochii lor şi-au închis; ca nu cumva să vadă cu ochii, şi cu urechile să auză, şi cu inima să înţeleagă, şi să se întărească, şi să-i vindec pre ei.

28. Drept aceea, cunoscut să vă fie vouă, că Neamurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, şi ei vor auzi.

29. Şi acestea zicând el, au eşit Iudeii, multă prigonire având între dânsii.

30. Şi a petrecut Pavel doi ani, deplin cu a sa cheltuială, şi primia pre toţi cari veniau către el.

31. Propoveduind împărăţia lui Dumnezeu, şi învăţând cele ce sânt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăznială, fără oprială.

26. Is. 6, 9, 10; Luc. 8, 10

28. c. 13, 46; Ps. 17, 48.

23. c. 26, 32; 24. c. 17, 1.

EPISTOLICA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CEA CĂTRE ROMANI

CAPITOLUL I

Învăţătura Evangheliei despre ce ce vieţuiesc afară de darul lui Dumnezeu şi în dar. Nădejdea şi pacea celor care au credinţa în Dumnezeu.

Învăţătura Evangheliei despre ce ce vieţuiesc afară de darul lui Dumnezeu şi în dar. Nădejdea şi pacea celor care au credinţa în Dumnezeu.

1. Care mai înainte a făgăduit-o prin proroci săi întru sfinte scripturi,

2. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a născut din sămânţa lui David după trup;

4. Care s'a hotărât Fiul lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfînteniei, dintru învierea din morţi a lui Iisus Hristos, Domnul nostru

5. Prin care am luat darul şi apostolici, spre ascultarea credinţei întru toate neamurile, pentru numele lui.

6. Între cari sînteţi şi voi chemaţi ai lui Iisus Hristos.

7. Tuturor celor din Roma, iubitorilor lui Dumnezeu, celor chemaţi sînţi. Dar vouă şi pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, şi dela Domnul Iisus Hristos.

8. Întău dar, mulţumesc Dumnezeului meu prin Iisus

1. 1. Fapt. 9, 15; Gal. 1, 1

2. Tit. 1, 3; II Timot. 2, 8.

4. Ioan 10, 36; Evr. 1, 3. 2. I Cor. 1, 2. 8. I Cor. 1, 4; Tes. 1, 1.

Hristos pentru voi toți, căci credința voastră se vestește în toată lumea.

9. Că martur îmi este mie Dumnezeu, căruia slujesc cu duhul meu întru evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi;

10. Totdeauna întru rugăciunile mele rugându-mă, ca doară când-va bine mi s'ar întâmpla cu voia lui Dumnezeu ca să vin la voi.

11. Că doresc să vă văd pre voi ca să vă dau vouă ceva dar duhovnicesc spre înțărirea voastră;

12. Și aceasta este, ca să vă mărturisesc împreună cu voi prin credința cea d'împreună a voastră și a mea.

13. Și nu voi să nu știți voi, fraților, că de multe ori am gândit ca să vin la voi, și am fost oprit până acum, ca să am ceva roadă și întru voi, precum și întru celelalte Neamuri.

14. Că Elilinelor și Varvarilor, înțelepților și neînțelepților dator sânt.

Filip 1, 8. 10. Efes. 1, 10

11. c. 13, 23, 33; Fapt. 28, 31.

12. II Petr 1, 1. 13. I Tes. 2, 18

15. Așijderea, cât este după a mea osârdie și vouă celor din Roma să vă bine vestesc.

16. Că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos: că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede; ludeului mai întâi, și Elilinelui.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu întru dânsa se descopere din credință în credință: precum este scris: Iară dreptul din credință va fi viu.

18. Pentru că se descopere mâinea lui Dumnezeu din cer preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, cari în adevărul întru nedreptate.

19. Pentru că este cunoscut a lui Dumnezeu arătat este întru dânsii; că Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Pentru că cele nevăzute ale lui dela zidirea lumii, din făpturi socotindu-se, se văd, și veșnică puterea lui și Dumnezeirea; ca să fie ei fără de răspuns.

21. De vreme ce cunoscând pre Dumnezeu, nu ca pre

16. Ps 39, 13; Ps. 118, 44; I Cor. 1, 19, 24; Evr 4, 12. 17. c. 3, 31, 32; Avac. 2, 4; Ioan 3, 16; Gal 3, 11; Evr. 10, 23; 19 Fapt. 14, 16.

21. Efes 4, 16.

Dumnezeu l-au slăvit, sau i-au mulțumit; ei s'au făcut înzadarnici întru cugetele sale, și s'a întunecat inima lor cea neînțelegătoare.

22. Zicându-se pre sine a fi înțelepți, au nebunit,

23. Și au mutat slava lui Dumnezeu celui nestricăcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios, și al paserilor, și al celor cu patru picioare, și al celor ce se târăsc.

24. Pentru aceea i-a și dat Dumnezeu pre ei întru poftele inimilor lor în necurăție, ca să se spurce trupurile lor întru sineși.

25. Cari au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună, și au cinstit și au slujit făpturei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci. Amin.

26. Pentru aceea i-a dat pre ei Dumnezeu întru patimi de ocară: că și mulierile lor și-au schimbat rânduiala cea firească întru ceea ce este împotriva firei.

22. I Cor. 1, 20; Ier. 10, 14.

23. A doua Leg. 4, 15. 24. Ps 80, 11; Fapt 14, 16; II Cor. 11, 31; Ps. 105, 26. 26. Lev. 18, 23; I Cor. 6, 9.

27. Așijderea și bărbați, lăsând cea după fire rânduială a părții femești, s'au aprins întru pofta lor unul spre altul; bărbați cu bărbați rușinea lucrându-o, și răsplătirea ce li se cădea a rătăcirii lor, întru sineși luându-o.

28. Și precum n'au cercat ei a avea pre Dumnezeu întru cunoștință, așa i-a dat pre ei Dumnezeu întru minte neciscusită, a face cele ce nu se cade;

29. Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele;

30. Șoptitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, semeți, trufași, aflători de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, nestatornici întru așezământuri, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi;

32. Cari dreptatea lui Dumnezeu știind, cum că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sânt, nu numai fac

29. Gal. 3, 13; I Cor. 6, 9; II Cor.

12, 30; Efes. 5, 3; II Tim. 3, 1.

acestea, ci încă și binevoesc cu cei ce le fac.

CAPITOLUL II.

Judecata ce se aduce asupra lui Israel că nu păzește legea

Pentru aceea fără de răspuns ești, O omule, tot cel ce judeci; căci întru ce judeci pre altul, pre tine însuți te osândești; că aceleași faci, cel ce judeci.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești aceasta, o omule, cel ce judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuși aceleași faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau au nu bagi seamă de bogățiile bunătații lui, și de îngăduința, și de îndelungă răbdarea lui; necunoscând că bunăitatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Ci după împietrirea ta și nepocăita inimă îți aduși mânie în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

II 1. Mat. 7, 2.

6. Care va răsplăti fie-cărui după faptele lui;

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun caută slavă și cinste și nestrăciune, viața veșnică.

8. Iar celor prigonitori, cari se pun împotriva adevărului, și se supun receptător, mânia și urgie,

9. Necaz și strămtorare preste tot sufletul omului celui făcător de rău, al Iudeului mai întâiu, și al Elinului;

10. Iar slavă, și cinste, și pace, tot celui ce face binele, Iudeului mai întâiu; și Elinului;

11. Că nu este fățarnicie la Dumnezeu.

12. Căci câți fără de lege au greșit, fără de lege vor și peri; și câți în lege au greșit prin lege se vor judeca;

13. Că nu auzitorii legii sânt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndrepta.

14. Căci când Neamurile, cele ce n'au lege, din fire fac ale legii, aceia lege neavând, ei singuri își sânt lege;

6. Ps. 61, 1; Is. 40, 10; Ier. 17, 10; Mat. 16, 27; I Cor. 3, 8; II Cor. 5, 10; 8. Filip. 1, 18; R. Fapt. 10, 22; Efes. 6, 9; 13. Iac. 1, 22

15. Cari arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor, și cugetele lor întru sine părându-se sau și dându-și răspuns de îndreptare;

16. În ziua când va judecă Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după evanghelia mea prin Iisus Hristos.

17. Iată, tu te numești Iudeu, și te odihnești în lege, și te lauzi întru Dumnezeu.

18. Și cunoști voea lui, și alegi cele de folos, fiind învățat din lege;

19. Și te nădăjduiești a fi povățuitor orbilor, lumină celor dintru întunec,

20. Îndreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având închipuirea științei și a adevărului în lege.

21. Deci cel ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți? Că ce propoveduești să nu fure, furi?

22. Că ce zici să nu prea curvească, prea curvești? Că ce urăști idolii, furi cele sfinte?

15. Evr. 8, 10; Rom. 2, 15

16. Mat. 25, 31; 18 Filip. 1, 10

21 Mat. 21, 23

23. Că ce te lauzi în lege prin călcarea legii necinstești pre Dumnezeu?

24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se hulește întru Neamuri, precum este scris.

25. Că tăerea împrejur fossește, dacă faci legea; iar dacă ești călcător de lege, tăerea ta împrejur, neiașă împrejur s'a făcut.

26. Drept aceea de va păzi netăerea împrejur îndreptările legii, au nu se va socoti netăerea lui împrejur în loc de tăere împrejur?

27. Și va judecă netăerea împrejur cea de fire, plinind legea, pre tine care prin slovă și prin tăerea împrejur, ești călcător de lege

28. Că nu cel din afară arătat este Iudeu; nici cea din afară în trup este tăere împrejur;

29. Ci cel întru ascuns, acela este Iudeu; și tăerea împrejur este cea a inimii, întru duhul, iar nu prin slovă; a cărui laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

24. Is. 52, 5; I Tim. 6, 1

25 I Cor. 7, 19

CAPITOLUL IV.

Avraam chip și pilău despre îndreptarea prin credință.

Deci ce vom zice că Avraam părintele nostru să fie aflat după trup?

2. Că de s'a îndreptat Avraam din fapte, are laudă; ci nu la Dumnezeu.

3. Că ce zice scriptura? Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și s'a socotit lui întru dreptate.

4. Iar celui ce lucrează, plata nu i se socotește după dar, ci după datorie.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru cela ce îndreptează pe cei necredincioși, i se socotește credința lui întru dreptate.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte:

7. Fericți cărora s'au ertat fără de legile, și cărora s'au acoperit păcatele.

8. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul

9. Deci fericirea aceasta întru tăierea împrejur este numai, sau și întru netăierea împrejur; ca să știm că s'a socotit lui Avraam credința întru dreptate.

10. Dar cum s'a socotit lui? întru tăierea împrejur fiind, sau întru netăierea împrejur? Nu întru tăierea împrejur, ci întru netăierea împrejur.

11. Și semnul tăierei împrejur a luat, pecete a dreptății credinței, care avea întru netăiere, împrejur; ca să știe el tată tuturor celor ce cred prin netăierea împrejur; ca să se socotiască și lor spre dreptate;

12. Și tată tăierei împrejur nu numai celor ce sânt din tăierea împrejur, ci și celor ce umblă în urmele credinței; cei dintru netăierea împrejur a părintelui nostru Avraam.

13. Că nu prin lege este lui Avraam făgăduința, sau seminției lui, ca să fie el moștenitor lumii, ci prin dreptatea credinței.

14. Că de sânt cei din lege moștenitori, zadarnică s'a fă-

IV. 3. Fac. 15, 6; Gal. 3, 6. Iac. 2, 21. 7. Ps. 34, 1 s.

11. Fac. 17, 11. 12. Mat. 8, 11. 13. Fac. 22, 17. 14. Gal. 3, 8.

necredința ei s'a întărit cu creștința, dând slavă lui Dumnezeu.

21. Și adevărit fiindcă ce i-a făgăduit, puternic este a să face.

22. Pentru aceea i s'a și socotit lui spre dreptate.

23. Și nu s'a scris pentru el numai, că i s'a socotit;

24. Ci și pentru noi, cărora va să ni se socotiască, celor ce credem întru cela ce a sculat pre Iisus Hristos Domnul nostru din morți;

25. Care s'a vândut pentru greșalele noastre, și s'a sculat pentru îndreptarea noastră

CAPITOLUL V.

Care mai pre sus de toate întru nădejde a cre-

știnței; după cum i s'a socotit lui Avraam; după cum i s'a socotit lui David.

Și năvărind în credință,

1. Că prin credință s'a socotit lui Avraam; după cum i s'a socotit lui David.

2. Prin care și apropiere am aflat prin credință la darul acesta întru care stăm, și ne laudăm întru nădejdea sa-

3. Că prin credință s'a socotit lui Avraam; după cum i s'a socotit lui David.

Drept aceea, îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos;

2. Prin care și apropiere am aflat prin credință la darul acesta întru care stăm, și ne laudăm întru nădejdea sa-

1. Fac. 17, 11. 2. Fac. 22, 17. 3. Fac. 22, 17.

24. Fac. 2, 24. 25. Is. 53, 10. 1. Ioan. 16, 33. 2. Fies. 2, 18.

7. Pentru că cel ce a murit, căci nu sântem sub lege, ci sub îndreptare de păcat.

8. Ca de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și via în prezența lui Dumnezeu.

9. Știți că Hristos cel ce a înviat din morți nu mai moare, că moartea prin el nu-l mai stăpânește.

10. Ca de a murit, păcatul lui aștia murit nu le va zădărnici viața lui Dumnezeu.

11. Așa și voi soțițiți, voi morți în păcatul vostru, dar viați întru Dumnezeu întru Hristos. De acum noi aștia.

12. Să nu împărțim fească că păcatul în trupul vostru, ci morim în el, ca să-l ascultăm, precum întru poftele lui.

13. Nu să vă tăceți mână, că le voaste arme de dreptate, păcatul vostru să vă pună în prezența lui Dumnezeu, ca din morți vii, și mădulările voastre arme de dreptate întru Dumnezeu.

14. Ca păcatul prin voi nu va stăpânește, că nu sântem sub lege, ci sub dar.

15. Ce dar? păcatul-vom,

8. H Tim 2, 11. 12. Fac. 4, 7. Ps. 118, 22. 14. Gal. 3, 13. 15. Ioan 8, 12.

subt dar? Să nu fie

16. Au nu știți, că cel ce va dați, pie voi obișnuiește, robi sântei acelora pie care ascultăți sau păcatul spre moarte, sau ascultăți spre creștinătate?

17. Că nu știți că întru Dumnezeu, căci ap fost robi păcatului, dar ap ascultat din înimă după chemarea în viața lui Dumnezeu, căci ap dat.

18. Și s-a izbăvit de păcat, și ap dat robi creștinătății.

19. Dumnezeu zădărnici păcatul precum viați, făcut mădulările voastre arme de dreptate și fără de lege spre făcerea legii, așa acum să vă ascultați mădulările voastre roabi de dreptate spre slăvire.

20. Căci când erați robi păcatului, erați slobozi de dreptate.

21. Care roadă dar ap, a datului întru acelea de care acum va rușinați, ca stăruind întru acele este moartea.

22. Iar acum slobozindu-vă

16. Ioan 8, 12. 18. I Cor. 7, 22. 21. c. 8, 1. Filip. 3, 18. 22. I Petr. 1, 9.

1. Și făcându-vă robi trupului lui Hristos; ca să fiți voi ai altuia, ai celui ce a înviat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

2. Pentru că plata păcatului moartea; iar darul lui Dumnezeu este viața veștă întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAPITOLUL VII

1. *stăruind sub lege. Slăbiciunea lui, împiedicându-l a legii, aduce moarte.*

2. Știți, fraților, că ceștiți legea grăesc, și stăpânește pre omine trăește?

3. Căci bărbatul, care este lege cu bărbatul ei; iar de i-a batut el, s'a dezle-gat bărbatului.

4. Dacă trăindu-i bărbatul se chiamă, și alt bărbat; iar de bărbatul ei, slobo-zește, a nu fi ea

5. și al alt bărbat, și aceea, frați mei, omorât legii prin

trupul lui Hristos; ca să fiți voi ai altuia, ai celui ce a înviat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor, cele prin lege lucrau întru mădulările noastre, ca să aducă roadă morții.

6. Iar acum ne am slobozit de lege, murind noi aceia întru care eram înuți; ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu întru vechitura slovei.

7. Ce dar vom zice? Au doară legea păcat este? Să nu fie. Ci păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege; că și pre pottă nu ap fi știut, de n'ar fi zis legea; Să nu poștești.

8. Ci pricină luând păcatul prin poruncă, a lucrat întru mine toată pofta. Că fără de lege păcatul eră mort.

9. Și eu trăiam fără-de-lege oare-când; iar viind porunca, păcatul a înviat.

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat mie porunca, care

5. c. 6, 21. 6. II Cor. 3, 1. 7. Ef. 2, 17. 8. c. 4, 15. Ioan 15, 22. 10. Lev. 18, 5.

2 I Cor. 7, 15

eră spre viață, aceasta a fi spre moarte.

11. Că păcatul, luând pricină prin poruncă, m'a amăgit, și prin aceea m'a omorât.

12. Drept aceea, legea sfântă este, și porunca sfântă, și dreaptă și bună.

13. Deci oare ce eră bun, mie mi s'a făcut moarte? Să nu fie. Ci păcatul, ca să se arate păcat, prin ce eră bun lucrându-mi mie moarte; ca să se facă preste măsură păcătoș păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea duhovnicească este; iar eu sunt trupesc, vândut sub păcat.

15. Că ceea ce lucrez, nu știu: că nu care voesc eu, aceasta fac; ci care urăsc, aceea lucrez.

16. Iar de fac aceasta care nu voesc, laud legea că este bună.

17. Iar acum nu eu fac aceea, ci păcatul care lăcuește întru mine.

18. Pentrucă știu că nu lăcuește întru mine, adică, în trupul meu ce este bun: că a voi se află la mine; iar a face binele, nu aflu.

14. c. 8, 18. Fac. 6, 1.

19. Că nu fac binele care voesc: ci răul care nu-l voesc, acela fac.

20. Iar de fac aceasta care nu voesc eu, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcuește întru mine.

21. Aflu, drept aceea, legea mie celui ce voesc să fac binele, că ce este rău la mine se află.

22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu după omul cel din lăuntru.

23. Dar văd altă lege întru mădulările mele, oștindu-se împotriva legii minții mele, și dându-mă pre mine rob legii păcatului, care este întru mădulările mele.

24. Ticălos om sunt eu! Cine mă va izbăvi de trupul morții acesteia?

25. Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru. Deci dar eu însumi cu mintea mea slujesc legii lui Dumnezeu; iar cu trupul legii păcatului.

21. Ps. 50, 1. 22. Ps. 1, 1.

23. Gal. 5, 17. 25. I Cor. 15, 27.

CAPITOLUL VIII

1. Pentrucă legea este sfântă, și porunca este dreaptă și bună.

2. Iar de fac aceasta care nu voesc eu, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcuește întru mine.

3. Pentrucă știu că nu lăcuește întru mine, adică, în trupul meu ce este bun: că a voi se află la mine; iar a face binele, nu aflu.

4. Căci știm că legea duhovnicească este; iar eu sunt trupesc, vândut sub păcat.

5. Pentrucă știu că nu lăcuește întru mine, adică, în trupul meu ce este bun: că a voi se află la mine; iar a face binele, nu aflu.

6. Iar de fac aceasta care nu voesc, laud legea că este bună.

7. Iar acum nu eu fac aceea, ci păcatul care lăcuește întru mine.

8. Pentrucă știu că nu lăcuește întru mine, adică, în trupul meu ce este bun: că a voi se află la mine; iar a face binele, nu aflu.

9. Căci știm că legea duhovnicească este; iar eu sunt trupesc, vândut sub păcat.

10. Pentrucă știu că nu lăcuește întru mine, adică, în trupul meu ce este bun: că a voi se află la mine; iar a face binele, nu aflu.

7. Pentrucă cugetul trupului viațaș este l. Dumnezeu ca legei lui Dumnezeu nu se supune, ca să poată

8. Și cei ce sunt în trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot 9. Iar voi nu sunteți în trup, ci în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăcuește întru voi. Iar de n'ar fi fost Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, trupul d'el este mort pentru păcat; iar Duhul viază pentru dreptate

11. Iar de lăcuește întru voi Duhul celui ce a sculat pre Iisus din morți, cel ce a sculat pre Hristos din morți, va face viu și trupul voastre cele muritoare, pentru Duhul lui cel ce lăcuește întru voi.

12. Drept aceea, fraților, datorii suntem nu trupului, ca să vieți m'ă dăpre trup

13. Că de vieți m'ă dăpre trup, veți să muriți; iar de veți omori cu Duhul saptele trupului, veți fi vii.

14. Că ori câți cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, a-

7. Iac. 4, 4. 9. I Cor. 3, 16.

11. I Cor. 6, 11. 13. Gal. 6, 1.

14. Gal. 5, 22.

ceștia sunt fii ai lui Dumnezeu

15. Pentru că n'ați luat iarăși duhul robiei spre temere; ci ați luat Duhul punerii de fi, întru care strigăm, Avva, Părinte

16. Insuși Duhul acesta mărturisește d'împreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu.

17. Iar de suntem fii, suntem dar și moștenitori; moștenitori adevărați ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori ai lui Hristos; de vreme ce pătimim împreună cu dânsul, ca să ne și proslăvim împreună cu dânsul

18. Că socotesc că nu sunt vrednice pătimirile vremii de acum de a se asemăna cu slava cea viitoare care va să se descopere întru noi.

19. Pentru că nădejdea zidirei, descoperirea fiilor lui Dumnezeu așteaptă.

20. Că deșertăciunii s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cel ce o a supus

21. Spre nădejde, că și sin-

15 Gal. 3, 26 și 4, 5; II Tim. 1, 7.
16 II Cor. 1, 22. 17 Gal. 4, 7.
Fapt. 14, 25. 18 II Cor. 4, 17.
19 Col. 3, 4

gură zidirea aceasta se va slobozi din robia stricăciunii întru slobozenia slavei fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci sun cu toată zidirea împreună suspină și împreună are durere până acum

23. Și nu numai aceia, ci și noi cari avem pârga Duhului, și noi singuri întru noi suspinăm, așteptăm răpi nerca de fi, pre izbăvirea trupului nostru

24. Că prin nădejde ne am mântuit: însă nădejdea care se vede nu este nădejde; că ceea ce vede cineva, pentru ce o și nădăjduiește?

25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădăjduim, prin răbdare așteptăm.

26. Așijderea și Duhul împreună ajutoarează noastră întru slăbiciunile noastre; pentru că de ce ne vom ruga, precum se cade nu știm: ci singur Duhul se călăuză pentru noi cu suspinări negraite.

27. Iar ceea ce cearcă inimile știe ce este cugetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfinți

28. II Cor. 5, 1, 5; Luc. 21, 25; Gal. 4, 5.

29. Și știm că celor ce nu-1 ce a murit, și mai ales care sunt pro Dumnezeu toate li a și înviat, care și este d'a dreapta lui Dumnezeu, care înlocuiește cari după voință sunt și se roagă pentru noi.

30. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Hristos? necazul, sau strămtonarea, sau goana, sau foamea, sau gâlăteala, sau nevia, sau sabia?

31. Precum este scris: Că pentru tine suntem omorâți toată ziua: socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

32. Că întru acestea toate prea biruim pentru acela ce ne a iubit pre noi

33. Pentru că încredințat sunt, că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare.

34. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu poate pre noi să ne despărtească de dragostea lui Dumnezeu, care este întru Hristos Iisus Domnul nostru.

35. Cine va pări împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează.

36. Cine este cel ce judecă drept pierzare? Hristos este cel

37. Col. 1, 15; Evr. 1, 6.
38. Ioan 3, 16. 39 I Petr. 3, 22

35 Ioan 10, 28. 36 Ps. 43, 22;
I Cor. 4, 5; II Cor. 4, 11.
37 I Cor. 15, 27. 38 Fil. 1, 6;
II Tim. 1, 12.

CAPITOLUL IX.

*Israel cel răuut s'a lepădat. Chemăi eu
ne muritor. Israelul cel adevărat*

Adevărul zic întru Hristos, Anu mint, împreună mărturisindu-mi mie cunoștința gândului meu întru Duhul Sfânt.

2. Că întristare mare îmi este mie, și neîncetată durere inimii mele.

3. Că ași fi poftit eu însumi a fi anatema dela Hristos pentru frații mei, rudele mele după trup:

4. Carii sunt Israeliteni; a căroră este punerea de fi și slava, și așezământurile și punerea de lege, și slujba, și făgăduințele;

5. Ai căroră sunt părinți, și dintru carii este Hristos după trup, care este preste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

6. Nu se poate să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Că au toți carii sunt din Israel, aceștia sunt Israel.

7. Nici, căci sunt sămânța lui Avraam, toți sunt fii: ci,

IX. 1. c. 1, 3. Eș. 32, 32.
6. Numer. 23, 13; Ioan 8, 39.
2. Fac. 21, 14; Evr. 11, 28; Gal. 4, 28.

Întru Isaac, a zis, se va numi
ție sămânță.

8. Adecă: Nu carii sunt fii ai trupului, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu; ci carii sunt întru făgăduințe se nasc întru sămânță.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: Întru această vreme voi avea și eu un Sare: fiu.

10. Și nu numai: ci și Rebecca dintru unul având așternut, dela Isaac părintele nostru;

11. Că încă nici fiind fii născuți, nici făcând ceva bine sau rău, ca cea după alegere rânduială a lui Dumnezeu să rămâne, nu din fapte, ci dela mila Lui.

12. I s'a zis ei, că cel mai mare va sluji celui mai mic.

13. Precum este scris: Pre Iacov am iubit, iar pre Isav am urât.

14. Ce dar vom zice? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Că lui Moisi zice: Voiu milui pre care miluiesc, și mă

9. Fac. 18, 10. 10. Fac. 26, 21.
12. Fac. 25, 13. 13. Mal. 1, 2.
15. Eș. 33, 10.

16. Că ne mă îndui 23. Și ea să și arate bogă-
17. Că nu este mie pei siaver sale spre vas de
18. Că nu este mie pei siaver sale spre vas de
19. Că nu este mie pei siaver sale spre vas de
20. Că nu este mie pei siaver sale spre vas de

21. Pre tot, pre carii ne a
22. Pre tot, pre carii ne a
23. Pre tot, pre carii ne a
24. Pre tot, pre carii ne a
25. Precum și la Osie zice,
26. Precum și la Osie zice,
27. Precum și la Osie zice,
28. Precum și la Osie zice,

29. Precum și la Osie zice,
30. Precum și la Osie zice,
31. Precum și la Osie zice,
32. Precum și la Osie zice,

33. Precum și la Osie zice,
34. Precum și la Osie zice,
35. Precum și la Osie zice,
36. Precum și la Osie zice,

37. Precum și la Osie zice,
38. Precum și la Osie zice,
39. Precum și la Osie zice,
40. Precum și la Osie zice,

41. Precum și la Osie zice,
42. Precum și la Osie zice,
43. Precum și la Osie zice,
44. Precum și la Osie zice,

45. Precum și la Osie zice,
46. Precum și la Osie zice,
47. Precum și la Osie zice,
48. Precum și la Osie zice,

49. Precum și la Osie zice,
50. Precum și la Osie zice,
51. Precum și la Osie zice,
52. Precum și la Osie zice,

53. Precum și la Osie zice,
54. Precum și la Osie zice,
55. Precum și la Osie zice,
56. Precum și la Osie zice,

57. Precum și la Osie zice,
58. Precum și la Osie zice,
59. Precum și la Osie zice,
60. Precum și la Osie zice,

21. Eș. 1, 3. 7. Cor. 1, 27.
23. Osie 2, 13. 26. Os. 1, 10.
27. Is. 10, 22. 28. Is. 1, 3.

30. Ce dar vom zice? Că Nea-

murile care nu umblau după dreptate, au ajuns dreptate, însă dreptatea care este din credință.

31. Iar Israil umblând după legea dreptății, la legea dreptății n'a ajuns.

32. Pentruce? Pentrucă nu din credință, ci ca din faptele legii. Că s'au poticnit de piatra poticnirii,

33. Precum este scris lăsat, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală: și tot cel ce va crede întru el nu se va rușina.

CAPITOLUL X.

Indei caută dreptatea din faptele legii iar nu din sfârșitul legii care este Hristos. Deosebirea între dreptatea cea din lege și cea din credință, care este din neamurile.

Fraților, bună-voința inimii mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israil este spre mântuire.

2. Că mărturisesc lor că dragostea lui Dumnezeu au, ci nu după cunoștință.

33 Is. 8, 16; 28, 16; Rom. 10, 11.

3. Că neștiind dreptatea lui Dumnezeu, și căutând să-și pue dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu nu s'au supus.

4. Că sfârșitul legii este Hristos spre îndreptare tot celui ce crede.

5. Că Moisi scrie de dreptatea care este din lege, Că omul care face acelea, viu va fi într'însele.

6. Iar dreptatea cea din credință așa zice: Să nu zici întru inima ta: Cine se va sădi în cer? adică, să pogoare pre Hristos.

7. Sau, Cine se va pogori întru adânc? adică, să ridice pre Hristos din morți.

8. Dar ce zice scriptura? Aproape este de tine cuvântul, în gura ta, și întru inima ta adică, cuvântul credinței care propoveduim.

9. Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta, că Dumnezeu l-a ridicat pre el din morți, te vei mântui.

1. c. 9, 30; Filp. 3, 9.

4. Mat. 5, 17; Ioan 3, 18.

Lev. 18, 5; Luc. 10, 38; Gal.

3, 12. 6. A doua Leg. 30, 12; 9.

8. A doua Leg. 30, 14; I Tim. 4, 6.

10. Că cu inima se crede auz, iar auzul prin cuvântul dreptate; iar cu gura se vorbește spre mântuire.

11. Că zice scriptura: Tot crede întru el nu se va

12. Că nu esteosebire lui Dumnezeu și Elinelui: pentrucă este Domnul tuturor

13. Că tot ori-care va chie-

14. Că cum dar vor chie-

15. Că cum vor propovedui,

16. Și cum vor propovedui,

17. Două, credința este din

18. Ps. 18, 3. 19. A doua Leg.

32, 21. 20. c. 9, 30; Is. 65, 1, 8.

11. Ps. 93, 14.

12. Ps. 18, 3. 19. A doua Leg.

32, 21. 20. c. 9, 30; Is. 65, 1, 8.

Israelitean sunt, din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Nu a lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre care mai înainte a cunoscut. Au nu știți de Ilie ce zice scriptura? cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, zicând:

3. Doamne, pre proroci tăi au omorât, și oltarele tale au surpat; și eu am rămas singur, și caută sufletul meu.

4. Dar ce îi zice lui Dumnezeu? Lăsatu-mi am mie șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.

5. Așa dar și în vremea aceasta, rămășiță duple alegerea darului s'a făcut.

6. Și de este duple dar, deacia nu este din fapte: că apoi darul n'ar fi dar. Iar de este din fapte, deacia nu este darul, că apoi fapta nu ar fi faptă.

7. Ce dar? Ce caută Israel, aceea n'a meriit; iar alegerea a meriit, iar ceilalți s'au împietrit.

3. III Imp. 19, 10
4. III Imp. 19, 18

8. Precum este scris: Datu-le-a lor Dumnezeu duh de împietrire, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să nu auză; până în ziua de astăzi.

9. Și David zice: Facă-se masa lor spre cursă, și spre laț, și spre sminteală, și spre răsplătire lor;

10. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor de tot o gârbovește.

11. Zic drept aceea: Au doară s'au poticnit ca să cază? Să nu fie: ci prin poticnirea lor mântuire s'a făcut Neamurilor, ca să răvnească pre ele.

12. Și de vreme ce poticnirea lor este bogăție lumii, și împuținarea lor bogăție Neamurilor; cu cât mai mult plinirea lor?

13. Că vouă zic Neamurilor? Întru cât sunt cu Neamurilor apostol, slujba mea o slăvesc:

14. Ca doară ași face trupul meu să răvnească, și să mântuiesc pre vre-unu dintr'înși.

15. Că de este lepădarea lor 8. Luc. 8, 16; Isa. 29, 11; A doua Leg. 29, 4, 9. Ps 68, 18.
11 c. 10, 19, Fapt. 13, 40, s
14 I Tim. 4, 10.

16. Că de este lepădarea lor

17. Că de este lepădarea lor

18. Că de este lepădarea lor

19. Că de este lepădarea lor

20. Că de este lepădarea lor

21. Că de este lepădarea lor

22. Că de este lepădarea lor

23. Că de este lepădarea lor

24. Că de este lepădarea lor

25. Că de este lepădarea lor

17. Că de este lepădarea lor

18. Că de este lepădarea lor

19. Că de este lepădarea lor

20. Că de este lepădarea lor

21. Că de este lepădarea lor

22. Că de este lepădarea lor

23. Că de este lepădarea lor

24. Că de este lepădarea lor

25. Că de este lepădarea lor

11 Ier. 11, 6. 19. Fapt. 13, 46.
16 I Cor. 10, 11. 22 Ioan 13, 24

23. c. 14, 4; II 3, 18. 26. Is. 59,
20 și 27, 4. 27. Ier. 31, 33

CAPITOLUL XII

29. Că iată că înșuși, atâtea
daruri și c. am primit de la
Dumnezeu

30. Că precum și voi oare-
când n'ați crezut lui Dumne-
zeu, iar acum v'ați miluit prin
necredința acestora:

31. Așa și aceștia acum n'au
crezut întru mila voastră ca
și ei să se miliească

32. Că în necredință Dumne-
zeu pro tope întru necredință,
ca precum și s'a miliească.

33. O adâncul bogăției și al
înțelepciunii și al științei lui
Dumnezeu! cât sunt de ne-
cercate judecățile lui, și ne-
urmate căile lui!

34. Că cine a cunoscut gân-
dul Domnului? sau cine s'a
făcut lui sfetnic?

35. Sau cine i-a dat mai
înainte lui, și i se va răs-
plăti lui?

36. Că dintr'însul, și prin-
tr'însul, și întru dânsul, sânt
toate: aceluia slava în veți.
Amin.

32 Gal. 3, 22; Ps 124, 8

34 Is. 40, 13; I Cor. 2, 16

35 Iov 41, 2 36 I Cor. 8, 6;
Col 1, 16; Rom 16, 27

Rogu-vă dar pre voi, fra-
ților, pentru îndurările lui
Dumnezeu, să vă puneți în
înainte trupurile voastre jertvă
vie, sfântă, bine plăcută lui
Dumnezeu, slujba voastră cea
cuvântătoare

2. Și să nu vă asemănați
chipului veacului acestuia. ci
vă schimbați la față întru în-
noirea minții voastre, ca să
cunoașteți voi care este voia
lui Dumnezeu cea bună, și
plăcută, și deplin.

3. Că zic, prin darul ce mi
s'a dat mie, tuturor celor ce
sunt întru voi, a nu cugetă
înnalt afară decât li se cade
a cugetă; ci a cugetă spre a
fi cu mintea întreagă, precum
fie-căruia a împărțit Dumne-
zeu măsura credinței.

4. Că precum într'un trup
multe mădulări avem, și mă-
dulă le n'au toate o lucrare.

5. Într'aceștia chip noi, cei
mulți, un trup suntem întru

Al c. 6, 13; I Tes. 4, 3

2 Efs 4, 23 3 I Cor 7, 1

4 I Cor 12, 19, 5

unul, și fie-care unul al-
tăsluare

6. Și având daruri de mul-
te feluri după harul care este
dat nouă, ori prorocie, după
credințe:

7. Ori slujbă, întru slujbă:
ori cea ce învață, întru în-
vățare:

8. Ori cel ce mângăie, întru
mângăiere; cel ce dăruiește, în-
tru neviclesug; cel ce este is-
pravnic, întru osârdie; cel ce
miluește, întru buna-voință

9. Dar gestea neîmpărtică.
Urând răul; și lipindu-vă de
bunul bun.

10. Cu dragoste frățescă
unul pre altul iubind; cu cin-
ten unul pre altul mai mare
când:

11. Cu osârdia nelenevoși;
cu duhul arzând, Domnului
întru

12. Întru nădejde bucurân-
du-vă, întru necaz răbdând.
Întru rugăciune îngăduind;

13. În trebuințele sfinților
părtășii fiind; iubirea de stre-
mînd.

14. Bine-cuvântați pre cei

15. Rom. 4, 11; 8. Mat 6, 4.

16 Tim 1, 11; Ps. 96, 11

17 c. 14, 18 și 18, 18; 12 Col 4, 2

18 Mat. 5, 44; I Cor. 4, 2

ce vă gonesc pre voi: bine-
cuvântați, și nu osădiți.

15. Bucurați-vă cu cei ce
se bucură, și plângeți cu cei
ce plâng.

16. Aceeași unul către al-
tul cugetând. Nu cele înalte
cugetând, ci cu cei smeriți îm-
preună purtându-vă. Nu în
înțelept întru voi înși-vă

17. Nimărui rău pentru rău
răsplătind; făcând purtare de
grijă de cele bune înaintea tu-
turor oamenilor.

18. De este cu puțință, în-
cât este despre voi, cu toți
oamenii având pace.

19. Nu vă izbândiți singuri
vouă, iubitorilor, ci dați loc mă-
niei: că scris este: A mea este
izbânda; eu voi răsplăti, zice
Domnu

20. Drept aceea, de flămân-
zește vrăjmașul tău, dă-i lui
pâne; de însetează, adapă-l
pre el: că aceasta făcând că-
buni de foc grămădești pre
capul lui

21. Nu te birui de rău, ci
biruește cu binele pre rău.

16 c. 15, 5; 17. Pild 3, 4; II Cor.

8, 21; 19. A doua Leg 32, 35; Evr.

10, 30; 20 Pild. 25, 21, 3.

CAPITOLUL XIII.

Sfătuiți la supunere, dragoste și alte fapte bune.

Tot sufletul să se supune stăpânirilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu: și stăpânii: care sânt, dela Dumnezeu sânt rânduite.

2. Pentru aceea cea ce se împotrivește stăpânirii, rânduitei lui Dumnezeu se împotrivește: și carii se împotivesc, judecată își vor lua loru-și.

3. Că dregătorii nu sânt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar voești să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă bine, și vei avea laudă dela dânsa.

4. Că slujitor al lui Dumnezeu este ție spre bine. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia: că slujitor al lui Dumnezeu este, izbânditor spre mânia celui ce face răul.

5. Pentru aceea trebuie să vă supuneți, nu numai pentru mânia, ci și pentru știința

6. Că pentru aceasta și dă-

ți dați: că slujitori ai lui Dumnezeu sânt, spre însăși aceasta îndelctnicindu-se.

7. Dați dar tuturor cele ce sânt cu datorie: celui cu dădă, dădie; celui cu dijmă, dijmă; celui cu frică, frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimărui cu nimic nu fiți datori, fără numai cu a iubi unul pre altul: că cel ce iubește pre altul legea a împlinit.

9. Pentru că aceea, Să nu curvești, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu fi măturie mincinoasă, Să nu poștești; și oricare altă poruncă, într'acest cuvânt se cuprinde adecă: Să iubești pre vecinul tău ca însuși pre tine.

10. Dragostea nu lucrează rău vecinului: drept aceea împlinirea legii este dragostea.

11. Și aceasta, știind vremea, că acum vreme este noi din somn să ne sculăm: că mai aproape este nouă mântuirea acum decât când am crezut.

12. Că noaptea a trecut, iar

7. Mat. 22, 37. 8. Gal. 5, 14; Col. 3, 14; I Tim. 1, 5. 9. Marc. 12, 31. 10. I Cor. 13, 4. 11. II Cor. 6, 2; Efes. 5, 14; I Tes. 5, 1; Evr. 9, 1. 12. I Ioan. 5, 5; Efes. 5, 11.

XIII. 1. Petr. 2, 13, s.; Tit. 3, 1. 3. Luc. 22, 25.

14. Că ziuă, cu bun chip îmbrăcăm; nu în ospețe și nu întru de rușine, nu întru și pismă.

15. Că vă îmbrăcați întru întru nostru Iisus Hristos, ca de grijă a trupului o faceți, spre poște.

CAPITOLUL XIV.

1. Cel slab în credință. Să nu se ospețească. Despre fapte.

2. Cel slab întru credință, să nu se ospețească întru credință, să nu se ospețească întru credință.

3. Că unu crede că va mânca legumi.

4. Cel ce mănâncă pre cel ce nu mănâncă să nu l deprecieze, și cel ce nu mănâncă să nu l deprecieze, că Dumnezeu l'a făcut pre dânsul.

5. Că unu crede că va mânca legumi.

4. Tu cine ești care judeci pre sluga streină? Domnului său stă sau cade. Și va stă: că puternic este Dumnezeu a-l pune pre dânsul să stea. 5. Unul osebește o zi de altă, iar altul judecă toate zilele asemenea. Fie-care întru a sa minte deplin să fie ade-

6. Cel ce socotește ziua, Domnului o socotește; și cel ce nu socotește ziua, Domnului nu o socotește. Și cel ce mănâncă, Domnului mănâncă, că mănâncă, Domnului mănâncă, și cel ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mănâncă, Domnului mănâncă.

7. Că nimeni din noi lui-și viază, și nimeni lui-și moare. 8. Că de viem, Domnului viem; și de murim, Domnului murim: deci sau de viem, sau de murim, ai Domnului sântem.

9. Că spre aceasta Hristos a și murit, și a înviat, și a viețuit, ca să stăpânească și pre cei morți și pre cei vii.

10. Dar tu, ce judeci pre

4. c. 2, 1; Mat. 7, 1; Iac. 4, 11. 5. Gal. 4, 10. 6. A doua Leg. 8. 7. I Cor. 10, 3. 9. Fapt. 10, 42. 10. II Cor. 5, 10. 11. II Cor. 5, 10.

fratele tău? sau și tu, ce dă-
sămnezis? sau fratele tău? ca toți
vom sta înaintea judecării lui
Hristos.

11. Pentru că scris este: Viu
sânt eu, zice Domnul, că mie
se va pleca tot genunchiul, și
toată limba se va mărturisi
lui Dumnezeu.

12. Deci dar fie-care din
noi să se închine și să se
înaintea lui Dumnezeu.

13. Deci mai mult să nu
judecăm unul pe altul, că
aceasta mare vârtosă judecă
ea să nu punem împiedecare
fratelui sau sminteală.

14. Știu, și bine adevărat
sânt în Hristos Iisus, că ni-
mă nu este spurcat, prin sine
fără numai celui ce se pare
a fi ceva spurcat, acela este
spurcat.

15. Iar de se mănește fra-
tele tău pentru bucate, iată
na omblădure dragoste. Nu
perde cu bucatele tale pre-
ce, pentru că Hristos a
muri.

16. Să nu se hulească dar
lucrui vostru cel bun.

11. Is. 45, 23; Tit. 2, 10.

12. Mat. 12, 20; Gal. 6, 5.

13. Mat. 18, 7; 14. Mat. 15, 11.

15. 1 Cor. 8, 13; 10.

17. Că nu este împăcirea
la Dumnezeu, mâncare și be-
uitoria, ci dreptate, și pace, și
bucurie întru Duhul Sfânt.

18. Că cel ce întru aceste
stă este lui Hristos, bine plă-
cut este lui Dumnezeu, și
les la oameni.

19. Deci cele ce sânt ale păcei
să le urmăm, și cele ce sânt
spre zădărnici, ca și altul.

20. Pentru mâncare nu stri-
căm, că Dumnezeu (ca
toate sânt create, și tu este
omniscient, și prinși înțelea
mădă).

21. Bine este a nu mânca
carne, nici a bea vin, nici de
ce fratele tău se potănește,
sau se simtește, sau se slă-
vește.

22. Tu credința ai? întru
tine însuși să o aibi înaintea
lui Dumnezeu. Fericit este cel
ce nu se judecă pre sine în-
tru ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoește
cu gândul, că n-ă năpâncă se
osăndește, pentru că nu este
din credință și tot ce nu este
din credință păcat este.

17. Luc. 17, 20; 1 Cor. 8, 8.

21. 1 Cor. 8, 13; 22. 1 Ioan. 3, 21.

23. Tit. 1, 10; Evr. 11, 6.

CAPITOLUL XV.

*Epistola lui Hristos pe
la slujba Evangheliei primită
de el în Ierusalim a da ajutoare la*

*1. Iar să aitem noi cei tari
să purtăm slăbiciunile ce-
lui care este slab, și să ne dă*

*2. Că fie-care din noi să
se păcătească vecinului
întru bine, spre zidire*

*3. Că și Hristos nu lui-și
amur a făcut spre plăcere;
ci precum este scris: Ocărele
celui ce te ocărese pre tine
nu aflu preste mine.*

*4. Căci câte s-au scris mai
pre învățătura noastră
nu au scris, ca prin răbdare
să ne învățăm, că
dește să avem.*

*5. Dumnezeu al răbdării
și al mângâierii să dea vouă
merci să gândiți între voi
întru Hristos.*

*6. Că toți într'un suflet cu
o gândă să slăviți pre Dumne-
zeu și Tatăl Domnului nos-
tru Iisus Hristos.*

7. Deci dar primiți unii pre

alții, precum și Hristos a pri-
mit pre voi întru slava lui
Dumnezeu.

8. Și zic eu, că Iisus Hris-
tos a fost slujitor tărei înpre-
jur pentru adevărul lui Dum-
nezeu, ca să întărească făgă-
duințele părinților.

9. Iar Neamurilor pentru mi-
lă, să proslăvească pre Dum-
nezeu; precum este scris: Pen-
tru aceasta mă voi mărturisi
ție întru Neamuri, Doamne,
și numelui tău voru cânta.

10. Și iarăși zice: Veseliți-
vă, Neamuri, cu norodul lui.

11. Și iarăși: Lăudați pre
Domnul, toate Neamurile; lă-
udați-l pre el toate, noroadele.

12. Și iarăși Isaia zice: Fi-va
rădăcina lui Iesse, și cel ce
se va scula să stăpânească
pre Neamuri, întru acela Nea-
murile vor nădăjdui.

13. Iar Dumnezeu al nădej-
dei să vă umple pre voi de
toată bucuria și pacea cre-
zând, spre a p. sosi voi întru
nădăjde, cu puterea Duhului
Sfânt.

8. Mat. 15, 24; Fapt. 3, 25.

9. c. 11, 30; II Imp. 22, 20; Ps.

17, 50. 10. A doua Leg. 32, 43; Ps.

66, 3. 11. Ps. 116, 1. 12. Is. 11, 10.

Mat. 12, 21. 13. c. 14, 17.

14. Și adăruți sunt și ei înst-mi, rap. nei, pentru voi, că și voi prin sântul de bună nătate, plini de toată știința, putând și unii pre alții a vă învăța.

15. Și mai cu îndrăzneală am scris vouă, fraților, din parte, ca cum v'ași mai aduce aminte vouă, pentru darul ce mi s'a dat mie de la Dumnezeu.

16. Ca să fiu eu slujitor lui Iisus Hristos întru Neamuri, cu slujbă sfântă lucrând evangheliea lui Dumnezeu, ca să fie jertfa Neamurilor bine primită, sfințită întru Duhul Sânt.

17. Drept aceea, am laudă întru Hristos Iisus întru cele ce sânt către Dumnezeu.

18. Că nu voiu cuteză a zice ceva din cele ce n'a lucrât Hristos prin mine, spre ascultarea Neamurilor, cu eu văntul și faptă.

19. Întru puterea semnelor și a minunelor, întru puterea Duhului lui Dumnezeu; așa cât din Ierusalim și împrejur până la Iliric, am plinit evangheliea lui Hristos.

14. 2 Petr. 1, 12; I Ioan 2, 31

20. Și așa m'am nevoit a bine-vesti, au unde s'a născut Hristos, ca să nu zăcesc pre temelie streină.

21. Ci precum este scris: Căroră nu s'a vestit pentru dânsul, îi vor vedea; și cari n'au auzit vor înțelege.

22. Pentru aceea mă și dă priam de multe ori a veni la voi.

23. Iar acum ne mai având loc într'aceste laturi, și dorim să veni către voi de mulți ani;

24. Când voiu merge în Ispania, voiu veni la voi: că am năde de trecând pre acolo, să vă văd pre voi, și de voi să mă petrec acolo, după ce mai întâi despre o parte mă voiu sătură de voi.

25. Iar acum merg în Ierusalim slujind sfinților.

26. Că bine au voit Machedonia și Ahaiă a face o împărțășire oare-care la săracii sfinților cari sânt în Ierusalim.

27. Că bine au voit; și da-

20 II Cor. 10, 13, 14; 21 Is. 52, 15;

22 c. 1, 13; I Tes. 2, 13

23 Eapt. 19, 21, 25; Eapt. 18, 21;

19, 31; 20, 22; 21 I Cor. 16, 1

27 I Cor. 9, 11

CAPITOLUL XVI

1. Ie sânt lor. Că de vreme întru cele duhovnicești ale n'au împărțășit Neamurile, tot sânt și întru cele trupești a le sluji lor.

2. Așa dar săvâștăm, și m'aduind lor roada aceasta, voi merge pre la voi în Ispania.

3. Și știu că venind către voi, întru plinirea binecuvântării evangheliei lui Hristos voi veni.

4. Iar vă rog pre voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos, și pentru dragă din mine, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru slujăciuni pentru mine către Dumnezeu;

5. Ca să mă izbăvesc de plătitori în Iudeea; ca să mă fie slujba mea în Ierusalim bine primită sfințitor.

6. Ca să vă pot să văd în vocea lui Dumnezeu să mă odinnesc împreună cu voi.

7. Iar Dumnezeuul păcii vă cu toți. Amin.

Incredințare a Titos slujitoare bisericilor din Cheghrees. Închinăciune a lui Pavel către toți

Și încredințez vouă pre Fim sora noastră, care este slujitoare bisericii din Cheghrees:

2. Ca să o primiți pre ea întru Domnul după vrednicia sfințitor, și să o lăsați să lucreze întru toț lucrul ori-ce ar pofti dela voi; că și aceasta ajută mine a fi slujitor, și mă înst-mi.

3. Spuneți închinăciune Prischilei și lui Achila celor împreună cu mine lucrători întru Hristos Iisus;

4. Cari pentru sufletul meu grămăzii lor și-au supus; cătoră nu numai eu singur mulțămesc, ci și toate bisericile Neamurilor.

5. Și bisericii celei din casa lor. Spuneți închinăciune lui Epenet iubitelui meu, care este pârga Ahaiiei întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mariamei, care mult s'a ostentit pentru noi.

10 II Tes. 3, 1; 4, 12

XVI. 3. Eapt. 18, 1, 5. I Cor. 16, 19

7. Spuneți închinăciune lui Arie, și lui Iuliei, rudelor mele, și sorașilor mei în robie, cari sânt vestiți între Apostoli, cari și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Ample, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, celui împreună cu noi lucrător întru Hristos, și lui Stahie iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apelli celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sânt din ai lui Aristoval.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sânt din ai lui Narchis, cari sânt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifenei și Trifosei, care s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf celui ales întru Domnul, și mamei lui și a mele.

13. Marc. 15, 11

14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegon, lui Erman, lui Patrova, lui Erimin, și fraților celor ce sânt împreună cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog, și Iuliei, lui Nireu și surorii lui, și lui Olimpian și tuturor sfînșilor celor împreună cu ei.

16. Închinați-vă unul altuia cu sîmțare sfîntă. Închinați-se vouă bisericiile lui Hristos.

17. Și vă rog pre voi, fraților, să vă păziți de cei ce fac împărechieri și smintele împotriva învățătorei, care voi v'atî învățat; și vă feriți de ei.

18. Că întru această Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pîntecelui lor; și prin cuvinte bune și prin cuvîntare de bine înșală inimile celor fără de răutate.

19. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Și mă bucur drept aceea de voi; și voesd să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău.

20. Iar Dumnezeuul păcei să zdrobiască pre Satana sub

16 I Cor. 16, 20; II Cor. 13, 12.

I Tes. 5, 28; I Petr. 5, 14.

17. Mat. 7, 15; Tit. 3, 10; 18. Filip. 3, 10; II Cor. 2, 17; Col. 2, 4.

11. Onorale voastre curând. Dați-vă înțîniască pre voi după evanghelia mea, și propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei care din anii vecilor eră tăcută,

21. Închină-se vouă Timoteu cel împreună cu mine lucrător, și Luchie, și Iason, și Timoteu, rudele mele.

22. Închinu-mă vouă și eu Petru, cel ce am scris cartea aceasta Domnului.

23. Închină-se vouă Gaie, dă-mă și a toată adunarea.

24. Închină-se vouă Erast Altorul cetăței, și Cuart

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu

1. Amin

1. Iapt. 16, 11; Filip. 2, 10.
2. Iapt. 19, 22; I Cor. 1, 14;
Ihm 4, 20.

25. Iar celui ce poate să vă întîniască pre voi după evanghelia mea, și propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei care din anii vecilor eră tăcută,

26. Iar acum s'a arătat, și prin scripturile prorocilor, după porunca veșnicului Dumnezeu, spre ascultarea credinței întru toate neamurile s'a cunoscut;

27. Unuia prea înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia slava în veci. Amin.

Către Romani s'a scria dela Corint, prin Ev. diaconu bisericei în Chaghires.

25. Ef. 1, 9; 3, 11; Iud. 24.
26. II Tim. 1, 10. 27. I Tim. 1, 17.

EPISTOLILEA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
ÎNȚĂIA CĂTRE CORINTENI

CAPITOLUL I.

*Mulțumiri lui Dumnezeu pentru
credința Corintenilor. Mustră im-
părechierii dintre ei din rubrica de
la capitolul II. Pavel trimite
un mesaj către ei prin
lepciune.*

Pavel, chemat apostol
al lui Iisus Hristos prin
vocea lui Dumnezeu, și
Sosten fratele.

2. Bisericii lui Dumnezeu
care este în Corint, celor sfîn-
șiți întru Hristos Iisus, celor
chemați sfînți, împreună cu
toți cei ce cheamă numele
Domnului nostru Iisus Hri-
stos în tot locul, și al lor și
al nostru.

1. 1 Fapt 18, 1, 2. c. 6, 11.

3. Dar vouă, și pace dela
Dumnezeu Tatăl nostru, și
dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeului
meu pururea pentru voi, pen-
tru darul lui Dumnezeu ce
s'a dat vouă întru Iisus Hri-
stos.

5. Că întru toate v'ați îm-
bogătit întru dănsul, în tot cu-
vântul și în toată știința;

6. Precum mărturisirea lui
Hristos s'a adevărit întru voi;

7. Cât a nu fi lipsiți voi nici
într'un dar; așteptând desco-
perirea Domnului nostru Ii-
sus Hristos:

3 Rom 1, 7. II Cor. 1, 1; Efes
1, 2. 4 Efes 1, 8. 5 II Cor
8, 7. 6 Rom 1, 10. Ps 33, 11
Filip 3, 2.

CORINTENI

I. 21.

„Care va și întări pre voi în
la sfârșit, nevinovați în
Domnului nostru Iisus
Hristos;

10. Credincios este Dumne-
zeu prin care v'ați chemat
la împărțirea Fiului său
Iisus Domnului nos-

11. Și vă rog pre voi, fra-
ții, pentru numele Domnu-
lui nostru Iisus Hristos, ca
să nu vă împărechiați; ci
să vă întemeiați într'un gând
la înțelegere.

12. Pentru că mi s'a arătat
pentru voi, frații mei, de
ce sunt ai Hristu, că pri-
mii sunt între voi.

13. Și zic aceasta, că fie-
dă din voi zice: Eu sunt al
Pavel; iar eu al lui Apol-
los; iar eu al lui Chifa; iar eu
al lui Hristos.

14. Adădă s'a împărțit
la noi? au Pavel s'a răstig-
nat pentru voi? sau întru nu-
mele lui Pavel v'ați botezat?

15. Mulțumesc lui Dum-
nezeu că nici pre unul din

voi n'am botezat, fără numai
pre Crisp și pre Gaius;

16. Că să nu zică cineva
că întru numele meu am bo-
tezat.

17. Botezat-am și casa lui
Stefana; iar mai mult nu știu
să fi botezat pre alt cineva.

18. Că nu m'a trimis pre
mine Hristos să botez, ci să
vestesc evanghelia; nu întru
înțelepciunea cuvântului, ca
să nu se facă în zadarnică
credința în Hristos.

19. Pentru că cuvântul cru-
cei celor peritori nebunie este;
iar nouă celor ce ne mântu-
iește în puterea lui Dumnezeu este.

20. Că scris este: Perde-
voiu înțelepciunea înțelepți-
lor, și știința celor știutori o
voiu lepădă.

21. Unde este înțeleptul?
unde este cărturarul? unde
este întrebătorul veacului a-
cestuia? au n'a făcut nebună
Dumnezeu înțelepciunea lu-
mei acesteia?

22. Că de vreme ce întru
înțelepciunea lui Dumnezeu,
n'a cunoscut lumea prin în-

16. c. 16, 18. s. 18. c. 2, 3. 17.
1 Tes. 5, 22. 18. Filip. 2, 20. Rom. 1, 14. 19. Is. 29, 14.
20. Iov. 12, 17. Is. 33, 18.
21. Mat. 11, 25; Luc. 10, 21.
1. 1 Fapt 18, 1, 2. c. 6, 11.

telepciune pre Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu prin nebulnia propoveduirii a mântui pre cei ce cred

22. Pentru că și Iudeii semn
cer, și Elini înțelepciune ca-
ută.

23. Iar noi propoveduim
pre Hristos cel răstignit, lu-
deilor sminteală, iar Elilor

24. Iar celor chemați, Judeilor și Elfinilor, pre Hristos puterea lui Dumnezeu, și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că ce este nebun a lui Dumnezeu mai înțelept decât oamenii este; și ce este slab a lui Dumnezeu mai tare de cât oamenii este.

26. Că vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sânt mulți înțelepți după trup, nu sânt mulți puternici, nu sânt mulți de bună neam;

27 Ci cele nebune ale lumii a ales Dumnezeu ca pre cei înțelepți să-i rușineze; și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu ca să rușineze pre cele tari;

28. Și cele de neam pr
și născute în sânul ale lu
mei a ales Dumnezeu, și cele
ce nu sânt, ca pre cele ce sânt
să strice;

29. Ca să nu se laude nimeni
un trup înaintea lui.

30. Și dintru dânsul și
sânțefi întru Hristos Iisus, că-
re s'a făcut nouă înțelegătoare
Jela Dumnezeu, și dreptate,
și sfîntire, și izbăvire;

31. Ca precum este scris:
Cel ce se laudă, intru Domn
năl să se laude.

CAPITOLUL II

Pădăritul și Păim, care te sî
în măriștea curmilor, nici în m
teleprune lămească, ci în înțeleg
ur a a supre lumii.

Si eu, venind la voi, fraților,
venit-am, nu întru înălța-
rea cuvântului, sau a înțelep-
ciunii, vestind vouă mărta-
risirea lui Dumnezeu.

2. Că n'am judecat a și
ceva întru voi, fără numai
pe Iisus Hristos, și pe a-
cesta răstignit.

29. Efes. 2, ^g; 30. Ier. 23, ^s, ^s,
Rom. 4, ^{es}; II Cor. 5, ^z; Ioan. 17, ^d
34. Ier. 9, ^{es}, ^s; II Cor. 10, ^z,
II I. Gal. 6, ^z.

22. Ioan 4, ⁴⁸. 23. Rom. 9 ³³,
e. 2, ¹⁴. 24. Col. 2, ⁸.
26. Mat. 11, ²³; Iac. 2 ⁴.

3. Și eu întru slăbiciune,
și întru frică, și întru cutre-
mătură mare am fost la voi.

1. Și cuvântul meu și propovăduirea mea nu eră întru oarecâte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii;

„O, Cu credința voastră să
aflu într-o înțelepciune oa-
măilor, că într-o putere lui
meu.”

1) Și înțelepciunea o gră-
tă lui, cui desăvârșit; însă
înțelepciunea nu a veacului
acesta, nici a domnilor vea-
cilor acestuia, cari sânt pe

... înțelepciunea lui
muzeu întru taină, cea a
unui, care o a rânduit Dum
zeu mai înainte de veci spr
ea noastră;

Altfel, nimeni din domn
scutului necestaia nu o a cu
moartii; că de o ar fi cunos
că, n ar fi răstignit pre Dom
nului soavel.

...a fost un este serm
...a fost un azut, la
...a fost un azut, nici la in

1. 1. Pet. 1,
1. 1. Tes. 1,
1. 1. Rom. 16, 25.
1. 1. 2. 1. 84, 4.

ma omului nu s'au suit, acestea a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre dânsul!

10. Iar nouă ne-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său: că Duhul toate le cercă, și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Că cine știe din oameni ale omului, fără numai Duhul omului care este întru inșul? așa și ale lui Dumnezeu nimănui nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu

12. Iar noi n'am luat duhu
lumei, ci duhul cel din Dum-
nezeu; ca să știm cele ce sîn-
de la Dumnezeu dăruite nouă

13. Care și grăim, nu întru cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci întru cele învățate ale Duhului Sfânt; cele duhovnicești cu cele duhovnicești asemănându-le.

14. Iar omul cel sufletește n-
primește cele ce sânt ale D-
hului lui Dumnezeu; că n-
bunie sânt lui; și nu le poa-
înțelege, căci duhovnicește
nudecă

10. Mat. 13, ¹⁸ 11. Mat. 11,
13. c. 1, ¹⁷; 11 Petr. 1, ¹⁸,
14 Ioan 14, ¹⁷; Rom. 8, ⁷,
15 Pild 28, ³⁴

judecă toate, ar ei de nimeni nu se judecă

10. Căci ne-a cunoscut gândul Domnului, ca să-l învețe pre el? Iar noi avem mintea lui Hristos.

CAPITOLUL III

Apostolul Pavel scrie la Corinteni
Prima Epistolă
Capitolul III
1-12

Si eu, fraților, n'am putut să fiu vouă ca celor alții: venicești, ca ca celor trupesti, ca unor prunci întru Hristos.

2. Cu lapte pre voi v'am hrănit, iar nu cu ouate ca încă nu puteți, ca încă n'acum nu puteți.

3. Că încă trupesti sântei, căci când este într-o răvănă, și prigonire, și împerechere, au nu sântei trupesti, și ad nu după om umblați?

4. Căci când zice cineva: Eu sânt al lui Pavel; și altul: Eu sânt al lui Apolos; au nu sântei trupesti?

7. Cine dar este Pavel și cine este Apolos, iară numai slăvitori prin căm, ați crezut, fie-cărui precum Domnul i-a dat?

8. Eu am sădit, Apolos a tădat; iar Dumnezeu a făcut creșterea.

9. Pentru aceea n'ei cel ce sădește este ceva, mai cel ce adă: ci Dumnezeu cel ce dă creșterea.

10. Iar cel ce sădește și cel ce adă: au sânt; și fie-care va lua plata sa după cinstoarea sa.

11. Pentru că al lui Dumnezeu împunctă lucrători sântem; al lui Dumnezeu arătăm, al lui Dumnezeu zidim sântei.

12. După nărul lui Dumnezeu u care este dat mie, ca un înțelept meșter, mai mare temelie am pus, iar altul zidește: însă fie-care sa se cotoască cam zidește.

13. Că alta temelie nimeni nu poate să pue afară de cea ce este pusă, care este Iisus Hristos.

14. Iar de zidește cineva

pestă temelie aur, argint, scumpe, lemne, fie-cărui lucrul va fi, focul îl va lăsa.

15. Și al cărui lucru va război care a zidit, plată va lua: iar al cărui lucru va război, se va păgubi; iar el însuși va mântui; însă așa prin loc.

16. Au nu știți că sântei sânti lui Dumnezeu, și Dumnezeu lăcăște

17. De va strica cineva casa lui Dumnezeu, strică-l va pre Dumnezeu; căci biserică lui Dumnezeu sfântă este, sântei voi.

18. Nimeni pre sine să nu înșale. De i se pare cuiva că voi că este înțelept în lume, să se caute mai mult la ispravnică, este ca credincios să se afle cineva.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acesteia nebunie este la Dumnezeu. Că scris este: El prinde pre cei înțelepți întru priceperea lor.

20. Și iarăși: Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sânt deșerte.

21. Drept aceea nimeni să nu se laude înțelegerii, că toate ale voastre sânt;

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori acestea de acum, ori cele viitoare; toate ale voastre sânt;

23. Iar voi sântei ai lui Hristos; iar Hristos al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL IV

Vrednicia Apostolească. Necum înșalați, recunoașteți și slăviți al la reș Apostolilor. Lauda lui Timotei.

Așa să ne socotiască pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos, și ispravnici ai tărilor lui Dumnezeu.

2. Iar ceea ce se caută mai mult la ispravnică, este ca credincios să se afle cineva.

3. Iar mie prea puțin îmi

20. Ps. 93, 11. 23. c. 11, 3. IV. 1. Mat. 16, 19; I Petr. 4, 10. 2. Luc. 12, 42.

Rom 11, 34

III 1 Ioan 16, 3

I Petr 2, 3

Fvr 5, 3

Gal 5, 20

Rom 12, 3

Ps 61, 3

Rom 2, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

Iac 1, 3

Rom 2, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

II Cor 6, 3

este ca să mă judec de către voi, sau de ziua omenească; răși, ca și noi împreună cu ei nici însu-mi pre mine nu mă judec.

4. Pentru că nimic pre mine nu mă știu vinovat; ci nu întru aceasta m'am îndreptat; iar cea ce mă judecă pre mine Domnul este.

5. Drept aceea mai înainte de vreme nimic să nu judecați, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale întunerecului și va arăta sfaturile inimilor: și atunci lauda va fi fie-cărui a dela Dumnezeu.

6. Și acestea fraților, le-am închipuit întru mine și întru Apolos pentru voi; ca întru noi să vă învățați ca nu mai mult decât ce este scris să gândiți, ca să nu vă mândriți unul pentru altul împotriva celuilalt.

7. Că cine te alege pre tine? și ce ai care n'ai luat; iar dacă și ai luat, ce te lauzi, ca cum n'ai fi luat?

8. Iată sătul sântei, iată v'ați îmbogățit, fără de noi ați

impărățit: și o de ați împărățit, ca și noi împreună cu voi să împărățim.

9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi ne-a arătat, ca pre niște rânduiți spre moarte; pentru că privială ne-am făcut lumii, și ingerilor, și oamenilor.

10. Noi nebuni sântem pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămânzim, și însetăm, și sântem goi, și pătim, și nu sântem așezați;

12. Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre: ocărăți fiind, grăm de bine; izgoniți fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângăiem: ca niște gunoii ne am făcut lumii, tuturor lepădătură sântem până acum.

14. Nu înfruntându-vă pre voi scriu acestea, ci ca pre niște fi ai mei iubii învățându-vă

CAPITOLUL V

de ați aveă zece mi

11. Hristos, dar

12. părinți: că întru Hri-

13. prin evanghelie eu

14. Roqu-vă dar pre voi, să

15. Pentru aceasta am tri-

16. în voi pre Timotei, care

17. întru Domnul, care

18. aduce vouă aminte căile

19. cele ce sunt întru Hr-

20. am prefătându-ne

21. întru toată biserica învăț.

22. Că nevenind eu la voi,

23. am venit curând la

24. de va vreă Domnul, și

25. cunoaște, nu cuvântul

26. de n'au semeț, ci pu

27. Că nu este în cuvânt

28. păștea lui Dumnezeu, ci

29. Ce voiți? cu toag să

30. în voi, sau cu dragoste,

31. duhul blândeței?

Cu adevărat se aude înue voi curvie, și curvie ca aceea care nici întro păgâni nu se numește, ca să aibă cineva pre matere, tălne-să.

2. Și voi v'ați semețit, și nu mai bine ați plâns, ca să se ridice din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar nefiind la voi cu trupul, iar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca cum ați fi de față, pre cel ce a făcut această faptă.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pre unul ca acela Satanei spre pierrea trupului, ca duhul să se mântuească în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat toată frământătura dospește?

7. Curățiți dar aluatul cel vechiu, ca să fiți frământatu-

4. Ps. 34. 23. 5. Rom. 2. 29.
6. Rom. 12. 3. 7. Ioan 3. 27.
8. Apoc. 3. 7.

9. Rom. 8. 36. 11. II Cor. 11. 27.
12. Fapt. 18. 2; I Tes. 2. 2; S.
Rom. 12. 14.

c. 11. 1. 17. c. 16. 30.
Fapt. 18. 21; Evr. 6. 2; Iac.
10. c. 2. 4; Luc. 17. 30.

V. 1. Lev. 18. 7. 3. II Cor. 10. 1;
Col. 2. 2. 4. Mat. 18. 18. 5. c. 1. 2;
I Tim. 1. 20. 6. Gal. 6. 2.

ră noi á, primum sântet, fără
de aluat. (Á paştele noastre
Hristos pentru noi s'a jertfit;

8. Pentru aceea să prăznuim, nu într-un aluatul cel vechiu, nici într-un aluatul răutății și al vicleșugului; ci într-un azimel curățit și al adevărului.

9. Seris-am vouă în epistole să nu vă amestecați cu curvarii;

10. Și cu adevărat nu cu curvarii lumii acestora, sau cu lacomii, sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idolilor; că altminteri ar fi trebuit să e-șiți din lumea aceasta.

11. Iar acum am scris vouă să nu vă amestecați, dacă vre unul numindu-se frate va fi curvar, sau lacom, sau slujitor idolilor, sau ocărător, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să mâncați.

12. Că ce îmi este mie a judecă pre cel din afară? au nu pre cei din lăuntru voi îi judecati?

13. Iar pre cei din afară
Dumnezeu îi va judecă. Deci

8. Es. 12, 3; 15, 19. 11. Mat. 18, 19; II Tes 3, 3. 12. Marc 4, 11.

13. A doua Leg. 13.

scoateți afară pre cel rău dintre voi înși-vă.

CAPITOLUL VI

A nu se juca înaintea celor ne-credincioși. Sfaturi împotriva des-
lănțurii

Au doară îndrăznește cineva din voi, având vre-o păcă impropria aliaia a se judeca la cei nedrepti, și nu la cei sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor să judece lumea? și de se va judecă lumea prin voi, nevrednici sunteți de judecați mai mici?

3. Au nu știți că pre îngeri vom să judecăm? cu cât mai vârtos cele lumesti?

4. Deci de aveți judecăți
lumești, pre cei nebăgați în
seamă într-o adunare să-i pu-
neți să judece

5. Și aceasta ca să vă rușinați zic vouă. Așa, nu este între voi înțelept nici unul, care să poată judecă între frații săi?

6. Ci frate cu frate se judecă, și aceasta la necredincioși?

VI. 2. Apoc. 2, 10. 5. c. 15, 24.

Înci dar cu adevărat pă-
oale vouă, căci judecâți
il între voi. Pentruce mai
nu suferiți strâmbătatea?
Pentruce mai bine nu răbdați
păcătoșii?

„Nu-ți voi înși-vă faceți strâm-
bătute, și aduceți pagubă, și
nu-i vărtos fraților.

14 „Au nu știți că nedreptții împotriva lui Dumnezeu nu vă vor moșteni? Nu vă înșelați, nici curvarii, nici slujitorii idollor, nici prea-curvarii, nici malachii, nici sodom-

10 Nici furii, nici lacomi,

...nu o vor moșteni.

11. Și acestea unii ați fost
12. v-ați spălat, ci v-ați sfințit
13. v-ați îndreptat întru numele

Domnului Iisus, și întru Du
Dumnezeului nostru.

1. - T'oute îmi sunt slobode
2. - T'oute îmi sunt de fo

toate îmi sunt slobode
nu vreau să fiu biruit

...nu vreau să mă botez

Mat 5, 19; Rom 12, 18; I Pet

10. Gal 5, 19; Rom 1, 29;
10. 40. 13. Mat. 15, 17;

pântelele bucatelor: iar Dumnezeu și pre acela și pre aceea va strică. Iar trupul nu curviei, ci Domnului; și Domnul trupului.

14. Iar Dumnezeu și pre
Domnul l-a sculat, și pre noi
ne va scula cu puterea sa.

15. Dar nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Hristos? deci dar pre-mădulările lui Hristos le voi face mădulări ale curvei? Să nu fie.

16. Au nu știți că cel ce se lăpșează de curvă un trup este, că vor fi, zice, amândoi un trup.

17. Iar cel ce se lipește de
Domnul un dăru este.

18. Fugiți de curvie. Că toată viața omului este un trup, iar cel care trăiește într'al său trup păcătuiește.

19. Au nu știți că trupul vostru este locaș Duhului Sfânt care locuiește întru voi, pre care rele aveți dela Dumnezeu, și nu sânteti ai voștri?

14. Eapt. 3, 15; Rom. 8, 15;
Cor. 4, 15; Eph. 4, 15

16. Fac. 2, 34; Mat. 19, 5; Efe
I 5, 17. Ioan 17, 11, s.; Efe 5, 1

19 с. 3, 16, II Стор. 6, 16

20. Că sântei cu paap cu preț: proslăviți dar pre Dumnezeu în trupul vostru, și întru duhul vostru, care sânt ale lui Dumnezeu.

CAPITOLUL VII

Despre căsătorie, neînsurare și virginitate.

Iar pentru care mi-ați scris: Bine este omului de muiere să nu se îngă.

2. Iar pentru curvie, fie-care să-și aibă femeea sa, și fie-care femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul datornică dragoste să-i dea femeii; așijderea și femeia bărbatului.

4. Femeia trupul său nu își stăpânește, ci bărbatul: așijderea și bărbatul trupul său nu își stăpânește, ci femeia.

5. Să nu opriți datoria unul altuia, fără numai din buna voință, la o vreme, ca să vă îndeletniciți în post și în rugăciune; și iarăși să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pre voi Satana pentru neînfrânarea voastră.

20. c. 7, 28; I Petr. 1, 10.
VII 5. Ef. 19, 13.

6. Și aceasta o zic după sfat, iar nu după poruncă.

7. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

8. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

9. Iar de nu se vor putea ține, să se căsătorească, că mai bine este să se căsătorească decât să arză.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia de bărbat să nu se despartă.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pre femeie să nu o lase.

12. Iar celorlalți eu zic, nu Domnul: De are vre un frate femeia necredincioasă, și ea va voi să viețuească cu el, să nu o lase pre ea.

13. Și femeia de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuească cu dânsa, să nu-l lase pre el.

7. Mat. 19, 13. 9. I Tim. 5, 14.
10. Mat. 5, 23; I Tes. 4, 11.

6. Pentru că se stințește milul necredincios prin fe-

credincioasă, și se sfî-

redincios, că

10. Iar de se despărțe cel

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pre femeie să nu o lase.

12. Iar celorlalți eu zic, nu Domnul: De are vre un frate femeia necredincioasă, și ea va voi să viețuească cu el, să nu o lase pre ea.

13. Și femeia de are bărbat necredincios, și acela va voi să viețuească cu dânsa, să nu-l lase pre el.

14. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

15. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

16. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

17. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

18. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

19. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

20. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

21. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

22. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

23. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

24. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

mic este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. Fie-care întru chiemarea care s'a chiemat întru aceea să rămăe

21. Rob ești chemat? nu te grji: ci de și poți să fi slobod, mai mult te supune.

22. Că cel ce este chemat întru Domnul, rob, slobod Domnului este: așijderea și cel ce este chemat, slobod, rob este lui Hristos.

23. Cu preț sântei cum-părați; nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fie-care întru ce este chemat, fraților, întru aceea să rămăe înaintea lui Dumnezeu.

25. Iar pentru fecioare porunca Domnului nu am: iar sfat dau, ca un miluit dela Domnul, a fi credincios.

26. Socotesc dar, că acest lucru este bun pentru această de acum nevoie, că bine este omului așa a fi

27. Legatu-te-ai cu femeie? nu căută dezlegare. Dezlega-

28. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

29. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

30. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

31. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

32. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

33. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

34. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

35. Că oare ca toți oamenii să fie precum și eu. Ci fie-care are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt chip.

36. Iar zic celor necăsătoriți și văduvelor: Bine este lor de vor rămâne precum și eu.

tu-te-ai de femei? nu căută
mulier.

28. Iar de te-ai și însurat,
n'ai greșit, și de s'a măritat
fecioara, n'a greșit. Dar necaz
în trup vor avea unii ca a-
ceștia: iar eu vă cruț pre voi.

29. Iar aceasta zic: fraților,
că vremea de acum scurtă
este: că și cei ce au femei să
fie ca cum n'ar avea;

30. Și cei ce plâng, ca cum
n'ar plânge; și cei ce se bu-
cură, ca cum nu s'ar bucură;
și cei ce cumpără, ca cum n'ar
stăpâni;

31. Și cei ce se folosesc cu
lumea aceasta, ca cum nu s'ar
folosi; că trece chipul lumii
acesteia.

32. Și voesc ca voi fără de
grijă să fiți. Cel neînsurat gri-
jește de ale Domnului, cum
va plăcea Domnului:

33. Iar cel ce s'a însurat
grijește de ale lumii, cum va
plăcea femeii.

34. Se deosebește muierea
și fecioara. Cea nemăritată se
grijește de ale Domnului, cum
va plăcea Domnului, ca să fie
sfântă și cu trupul și cu su-

29. Rom. 13, 14. 31. I Ioan 2, 27.

32. I Tim. 5, 3. 33. Efes. 5, 10

fletul: iar cea măritată se gri-
jește de ale lumii, cum va
plăcea bărbatului:

35. Și aceasta spre al vos-
tru folos zic; nu ca să vă pun
vouă cursă, ci spre bună cu-
viință, și apropiere de Dom-
nul fără smintală

36. Iar de i se pare cuiva ca
i se face vre-o necinste pentru
fecioara sa, dacă îi trec tine-
rețele, și așa trebuie a se face,
ce voește face, nu greșește
mărite-se.

37. Iar care stă întemeiat
în inimă, neavând nevoie, și
are stăpânire preste a sa voie,
și aceasta a judecat întru i-
nima sa, a păzi pre fecioara
sa, bine face.

38. Deci dar, și cel ce își
mărită pre fecioara sa, bine
face; iar cel ce nu o mărită
mai bine face.

39. Femeia legată este de
lege în câtă vreme trăește băr-
batul ei; iar dacă va adormi
bărbatul ei, slobodă este du-
pă care va vrea să se mărite;
numai întru Domnul.

40. Iar mai fericită este de
va rămâne așa, duple sfat-
ul meu; că mi se pare, că

39 Rom. 7, 2

Duhul lui Dumne-

unul Domn Iisus Hristos, prin
prin care sânt toate și noi
printr'insul.

AV. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

11. IDOLUL V. 11

7. Ci nu este întru toți cu-
noștința: iar oare-carli cu ști-
ința idolului de până acum
ca o jertvă idolească mănân-
că, și știința lor fiind slabă
se spurcă.

8. Iar mîncarea nu ne va pu-
ne pre noi înaintea lui Dum-
nezeu; că nici de vom mîncă,
nu ne prisosește; nici de nu
vom mîncă ne lipsește

9. Ci vedeți ca nu cumva
slobozenia voastră aceasta să
fie sminteală celor neputin-
cioși

10. Că de te va vedea ci-
neva pre tine cel ce ai cu-
noștință șezând în capiștea
idolilor, au nu știința lui slabă
fiind, se va întări ca să mă-
nânce jertvele idolești.

11. Și va perli fratele tău
cel neputincios pentru cunoș-
tința ta, pentru care Hristos
a murit.

12. Și așa greșind împo-
triva fraților și bătând știința
lor cea neputincioasă, împo-
triva lui Hristos greșiți.

15. 2. Gal. 6, 1;

16. Malach 2, 10;

7 c. 10, 7. 8. Rom. 14, 17.

13. Pentru aceea, dacă face Varnava n'avem putere a nu mâncarea sminteală fratelui lucră?

7. Cine slujește în' oaste vre o cata cu leata sa? Sau cine sădește vie, și din roada ei nu mănâncă? sau cine paște turmă, și din laptele ei nu mănâncă?

CAPITOLUL IX.

*Sărbătoră a 11 Apoc. 18: 1-17
Dumnezeu și înfrînarea lor cea de
voc. Viața noastră se ascămână cu
întrecerea la alergări.*

Au nu sânt apostol? au nu sânt slobod? au nu pre I-isus Hristos Domnul nostru l-am văzut? au nu lucrul meu voi sânteti întru Domnul?

2. De nu sânt apostol altora, dar vouă sânt; că pecetea apostoliei mele voi sânteti întru Domnul.

3. Răspunsul meu la cei ce mă cercetează pre mine acesta este:

4. Au n'avem putere a mânca și a bea?

5. Au n'avem putere pre o soră, femeie, a purta ca și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Sau numai eu singur și

8. Au doară dupre om acesteia grăesc? au nu și legea aceasta zice?

9. Că în legea lui Moisi scris este: Să nu legi gura bouului ce trieră. Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

10. Au doară pentru noi cu adevărat zice? Că pentru noi s'a scris: că întru nădejde, cel ce ară, dator este să are; și cel ce trieră întru nădejde, de nădejdea sa trebuie să aibă parte.

11. Dacă am sămănat voi vouă cele duhovnicești, au mare lucru este de vom scera noi ale voastre cele trupești?

12. Dacă au parte alții de puterea voastră, au nu mai vârtos noi? Ci nu am făcut dupre puterea aceasta; ci toa-

13. Rom. 14, 11;
IX. c. 15, 1; Fapt. 26, 11;
2. II Cor. 8, 1; 4. Luc. 10, 8.

9. A doua Leg. 25, 4; I Tim. 3, 11; II Rom. 15, 17; 12. Fapt 20, 11; II Cor. 11, 2.

ca să nu dam puterea mea cum nu se cade întru buna-vestire.

19. Că slobod fiind de toate, nu știu ca ce ce tutăr în am făcut rob, ca să-mi am bine- pre ce, mai mult, să dobândesc.

20. Și m'am făcut ludeilor ca un ludeu, ca pre ludei să dobândesc; celor de sub lege, ca un supus legii, ca pre cei de sub lege să dobândesc;

21. Celor fără de lege, ca un fără de lege, nelina fără de lege lui Dumnezeu, ci întru lege lui Hristos, ca să dobândesc pre cei fără de lege.

22. M'am făcut celor nepatincioși ca un nepatincios; ca pre ce, nepatincioși să dobândească tuturor toate m'am făcut, ca ori cum pre v.c. unu să măntiesc.

23. Și aceasta fac pentru evanghelie, ca împlinună pătaș ei să mă fac.

24. At. nu știți că cei ce aleargă în locul de priveală, toți adecă aleargă, dar unul ia darul? Așa să aleargați, ca să apucați.

19. I Cor. 9, 11; A doua Leg. 20, 10; 15. Fapt 18, 1;
4. I Cor. 9, 11.

20. Fapt 16, 1; c. 21, 1;
21. Fapt 11, 1; Gal 2, 1;
22. Rom 11, 14; II Cor. 11, 20.

25. Iar tot cel ce se nevoește, de toate se înfrânează. Și aceia adecă ca să ia cunună stricăcioasă; iar noi nes-tricăcioasă.

26. Eu drept aceea așa a-lerg, nu ca cum n'ași ști; așa dau războiu, nu ca cum ași fi bătând văzduhul.

27. Ci îmi chinuesc trupul meu, și îl supun robiei: ca nu cumva altora propoveduind, însu-mi să mă fac ne-trebnic.

CAPITOLUL X.

Sfaturi pentru jertirea de imbuibări și desfrânări; dele ca pildă pe Iudei ceși din Egiptei.

Și nu voesc ca să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți sub nor au fost, și toți prin mare au trecut:

2. Și toți prin Moisi s'au botezat în nor și în mare;

3. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat.

4. Și toți aceeași băutură duhovnicească au băut: că

25. Efes. 6, 12; II Tim. 4, 5; Iac. 1, 12. 27. Rom. 8, 10 și 13, 14. X. 1. Egipt. 13, 21 și 14, 22. 2. Num. 9, 15. 3. Egipt. 16, 18. 4. Egipt. 17, 1.

beau din Piatra cea duhovnicească care urma: iar Piatra eră Hristos.

5. Ci întru cei mai mulți dintru ei nu a bine-voit Dumnezeu: că au căzut în pustie.

6. Și acestea pilde s'au făcut nouă, ca să nu fim noi poftitori de rele, precum și aceia au poftit.

7. Nici slujitori idolilor să vă faceți, precum unii dintre dânșii; precum este scris: Scutut-a norodul de a mânca și a băut, și s'a sculat de a jucat.

8. Nici să curvim, precum unii dintru dânșii au curvit, și au căzut într'o zi două-zeci și trei de mii.

9. Nici să ispitim pre Hristos, precum și unii dintru dânșii au ispitit, și de șerpini au perit.

10. Nici să cârțiți, precum și unii dintru dânșii au cârțit, și s'au pierdut de pierzătorul.

11. Și aceste toate, pilde s'au întâmpat lor: iar s'au scris spre a noastră învăță-

5. Num. 14, 20; 26, 24. 6. Num. 11, 4. 7. Egipt. 20, 2; 32, 7. 8. Num. 25, 21. 9. Num. 21, 5. 10. Num. 14, 2. 11. Rom. 15, 4; Evr. 9, 24.

12. Iar stăruirile voa-

13. Iar u aceea celu. ce

14. Iar stă, sa nec am nte

15. Iar caza.

16. Iar pită pre voi nu v'a a-

17. Iar numai omenească;

18. Iar os este Dumnezeu

19. Iar nu va lăsa pre voi

20. Iar păt, mai mult decât

21. Iar și sfârșitul, ca s'o pu-

22. Iar suferi.

23. Pentru aceea, iubiții mei,

24. Iar stăruie idolilor.

25. Iar celor înțelepți gă-

26. Iar ludecați voi ceea ce eu

27. Iar Păcatul binecuvântă-

19. Deci ce zic eu? că do-a-
ră idolul este ceva, sau ce se
jertfește idolului este ceva?

20. Ci eu zic că cele ce jert-
fesc Neamurile, dracilor jert-
fesc, și nu lui Dumnezeu: nu
voesc dar ca să vă faceți voi
pătași dracilor.

21. Nu puteți bea paharul
Domnului, și paharul draci-
lor: nu puteți fi meseri Dom-
nului părt-și, și meseri dra-
cilor.

22. Au întărâta-v om pre
Domnul spre mânie? au mai
tari decât el suntem?

23. Toate îmi sunt slobode,
ci nu toate îmi folosesc: toate
îmi sunt slobode, ci nu toate
zidesc.

24. Nimeni al său să nu
caute, ci fie-care al altuia.

25. Tot ce se vinde în mă-
celărie, să mâncați, nimic cer-
cetând pentru știință:

26. Că al Domnului este
pământul, și plinirea lui.

27. Și de vă chieamă pre

19 c. 8, 4. 20 Lev 17, 7; A doua
Leg. 32, 17. Ps 105, 30. Apoc. 9, 20.

21. II Cor. 6, 15. 22 A doua Leg.
32, 21; Iov. 9, 18. 23. c. 8, 10.

24 Filip 2, 4; Rom. 15, 4.
25 I Tim. 4, 4. 26 Ps 23, 1.

27. Luc. 10, 1.

voi cineva din cei necredincioși, și voiți să mergeți; tot ce se pune înaintea voastră să mâncați, nimic cercetând pentru știință

28. Iar de va zice vouă cineva: Aceasta este jertfită idolilor, să nu mâncați pentru aceea ce v'a spus, și pentru știință: că al Domnului este pământul, și plinirea lui:

29. Iar știința, zic, nu a ta, ci a celui alt: că pentru ce slobozenia mea se judecă de atât știință

30. Dacă mă împătățesc eu prin har, pentru ce mă humilesc, de care eu mulțumesc?

31. Deci ori de mâncați, ori de beți, ori alt-ceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți

32. Fără sminteală fiți, și Iudeilor, și Elimilor, și bisericilor lui Dumnezeu:

33. Precum și eu întru toate tuturor plac, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mântuească.

CAPITOLUL XI.

*Cum trebuie a se ruga și a proro-
ghiza bărbații și femeile și rânduiala
au a păzi la mesele de obște Sf. Ene-
harisite.*

Următori fiți mie, precum și eu lui Hristos.

2. Iar vă laud pre voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți aminte, și precum v'am dat vouă, predani le fiștei.

3. Și voesc să știți voi, că a tot bărbatul capul este Hristos; iar capul femeii este bărbatul; iar capul lui Hristos, Dumnezeu.

4. Tot bărbatul rugându-se sau prorocind cu capul acoperit, își rușinează capul lui.

5. Iar toată femeia rugându-se sau prorocind cu capul desvâlt își rușinează capul ei: că tot una este ca cum ar fi rasă.

6. Că de nu se învălește femeia, să se și tunză: iar de este lucru de rușine femeii a se tunde, sau a se rade, învălească-se

7. Că bărbatul nu este dator să-și acopere capul, chi-

XI. 2. II Tes. 2, 15. I c. 3, 23.
Efes. 5, 25. I c. 12, 10. 14.
2. Fac. 1, 26

28. c. 8, 4. 30. I Tim. 4, 4.
31. Col. 3, 17. 32. Rom. 14, 13.

1. Iar Dumnezeu ca acesta n'are n'ici biserică, ci slava cărmuite lui Dumnezeu.

17. Și aceasta pentru că este bărbatul din da-vă nu vă lăsa, că ad spre femeie, ca și ba-bat ma bine, ca spre ma, ca să vă adunați

18. Pentru a fi în unu, ca să adunați voi în biserică, ca să se facă întru voi în pace

19. Ca aceea să fie și e-rea, pentru ungerii restu, ca să vă, ca să vă, ca să vă

20. Drept aceea, ca să vă adunați voi împreună, na să e-rea, ca să vă, ca să vă, ca să vă

21. Că te e-rea, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă

22. Adunați voi împreună, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă

23. Că te e-rea, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă

24. Că te e-rea, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă

25. Că te e-rea, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă

26. Că te e-rea, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă, ca să vă

întru care s'a vândut a luat mulți sânt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

24. Și mulțumind a frânt, și a zis: Luați, mâncați; aceasta este trupul meu care se frânge pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea mea.

25. Așijderea și paharul, după cină, zicând: Acest pahar legea cea nouă este întru sângele meu: aceasta să faceți de câte ori veți bea, întru pomenirea mea.

26. Că de câte ori veți mânca pânea aceasta, și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni.

27. Drept aceea, ori-care va mânca pânea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

28. Ci să se ispitească omul pre sine, și așa din pâne să mănânce, și din pahar să bea.

29. Că cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui-și mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta între voi

26. Is. 59, 20. 27. Ier. 31, 22 c. 10, 21; Evr. 6, 5.

mulți sânt neputincioși și bolnavi, și dorm mulți.

31. Că de ne-am fi judecat pre noi singuri nu ne-am fi osândit.

32. Iar judecându-ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

33. Deci dar, frații mei când vă adunați să mâncați, unul pre altul să așteptați.

34. Iar de flămânzește cineva, acasă să mănânce; ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celelalte când voi veni le voi rândui.

CAPITOLUL XII

Dururile duhovnicești și iconomia lor.

Iar pentru cele duhovnicești, fraților, nu voi să nu știți voi.

2. Că știți când erați Neamuri, cum vă duceați către idoli cei fără de glas, ca cum ați fi fost trași.

3. Pentru aceea vă arăt oia, că nimeni cu Duhul Dumnezeu grăind nu zice a-

31. Ps 31, 5. 32. Gal. 3, 22. Evr. 12, 15.

XII. 1. c. 10, 1. 2. c. 6, 11. Efes. 2, 14. 3. Marc. 9, 30.

natoma pre Iisus; și nimeni nu este, și mădulari are multe, pentru numi Domn pre Iisus, și toate mădularile ale unui trup, multe fiind, un trup sânt întru Duhul Sfânt.

4. Ca deosebiri ale lor, așa și Hristos.

5. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

6. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

7. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

8. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

9. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

10. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

11. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

12. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

13. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

14. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

15. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

16. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

17. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

18. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

19. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

20. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

21. Dar ca cum sunt și noi, noi tot, într'un trup ne-am botezat, ori lădă ori lălmă.

zică mânei: N'am trebuință de apostoli, al doilea preprotine; sau iarăși capul picioarelor. N'am trebuință de voi.

22. Ci cu mult mai vărtos mădulările trupului, care se socotesc a fi mai slabe, sânt mai trebuincioase;

23. Și care ni se pare că sânt mai necinstite la trup, acestora cinste mai multă le dăm; și cele nesocotite ale noastre mai multă slavă au.

24. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință; ci Dumnezeu, a tocmii trupul, celui mai de jos mai multă cinste dând,

25. Ca să nu fie desbinare în trup; ci să se grijească mădulările între sine asemenea unul de altul.

26. Și ori de pătimește un mădular, pătimește toate mădulările d'împreună; ori de se slăvește un mădular, împreună se bucură toate mădulărele.

27. Iar voi sântef. trupul lui Hristos, și mădulări din parte.

28. Și pre unu apas Dumnezeu în biserică, întâiu pre

27 Rom. 12, 5; Efes. 4, 12 și 5, 26; Col. 1, 24. 28. Efes. 4, 21

apostoli, al doilea preprotine, al treilea pre dascăli, după aceea pre puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutorințele, isprăvnicile, felurile limbilor.

29. Au doară toți sânt apostoli? au doară toți protoci? au doară toți dascăli? au doară toți puteri?

30. Au doară toți nu darurile tămăduirilor? au doară toți în limbi grăesc? au doară toți tălmăcesc?

31. Ci să râvniți darurile cele mai bune; și încă mai înaltă cale vă arăt vouă.

CAPITOLUL XIII

De aș avea înțelegere...

De aș avea în limbile ome-
nești și îngerești, iar dragoste n'am, făcutu-m'am a-
ramă sunătoare, și chimval
răsunător.

2. Și de aș avea prorocie,
și de aș ști toate tainele și
toată știința, și de aș avea
toată credința, cât să mut și
munții, iar dragoste n'am, ni-
mic nu sânt

31 c. 14, 1
XIII. 2. Mat. 7, 28 și 17, 26.

și împărți toată gândirea, iar dacă m'am fă-
cut bărbat am lepădat cele
princești

12. Ca vedeam că prin
oglindă în gheteră, iar a-
tunci i făcăt stăp. acum cu-
nose din parte, ai ai noi nou
cunoaște pe cel și cel scut
sânt.

13. Și acum rămâne cre-
dința, dragostea, a-
dâncă, dragostea, a-
ceste trei: iar mai mare de-
cât acestea este dragostea.

14. Ci se bucură de a-

CAPITOLUL XIV

1. Căci toate le știu, toate le
cunosc, toate le învăț, dar
nu știu

2. Căci cel ce grăește în limbă,
nu grăește oamenilor, ci lui
Dumnezeu, că nimeni nu-l
aude, iar cu duhul grăește
taine

3. Iar cel ce promovește oa-
menilor grăește spre zădă-
ră, și îndemnare, și mângâiere.

4. Cel ce grăește în limbă
pre sine singur se zidește; iar
cel ce promovește biserică zi-
dește

11. Când eram prunc, ca un
prunc, ca un prunc
15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

XII. 1. c. 12, 10, 31.

5. Și voesc ca voi toți să grăiți în limbi, iar mai vârtos să prorociți; că mai mare este cel ce proroceste decât cel ce grăește în limbi, fără numai de va tălmăci, ca biserica zidire să iee.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, ce voi folosi vouă, de nu voi grăi vouă sau întru descoperire, sau întru cunoștință, sau întru prorocie, sau întru învățătură?

7. Că precum cele neînsușite ce dau glas, ori fluer, ori alăuta, de nu vor da osebite în viersuri, cum se va cunoaște glasul fluierului sau zicerea alăutei?

8. Că trâmbița de va da glas fără de semn, cine se va găti la războiu?

9. Așa și voi, prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere, cum se va cunoaște ceea ce se va grăi? că veți fi grăind în vânt.

10. Atâtea de multe, precum se întâmplă, sânt în lume, felurile glasurilor, și nici

unul dintr'însele este fără de glas

11. Deci de nu voi ști puterea glasului, voi fi cel ce grăește varvar, și cel ce grăește va fi mie varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce sânteți râvnitori duhurilor, spre zidirea bisericii să căutați că să prisosiți.

13. Pentru aceea cel ce grăește în limbi să se roage, ca să și tălmăcească

14. Pentrucă de mă voi ruga cu limba, duhul meu se roagă, iar mintea mea fără de roadă este

15. Ce dar este? ruga-mă-voiu cu duhul, ruga-mă-voiu și cu mintea; cânta-voiu cu duhul, cânta-voiu și cu mintea.

16. Pentrucă de vei binecuvânta cu duhul, cel ce împlinește locul celui prost, cum va zice, Amin, după mulțămirea ta, de ve nece nu și ce zici?

17. Că tu binecuvântești, dar celălalt nu se zădește.

18. Mulțămesc Dumnezeu-ului meu, că mai mult decât voi toți grăesc în limbi;

13 c. 12, 10. 15. Efes. 5, 11

5. Num. 11, 17 c. 12, 1

6. Num. 10, 9

19. Ci în biserică voesc să cuvînte a grăi cu mintea, ca și pre alții să-i aud, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Prinților, nu fiți prunci mintea; ci cu răutatea fiți dinți, iar cu mintea fiți de-vârtos.

21. În lege scris este: Că în toate limbi și cu alte buze și prin norodului acestuia; nici așa nu mă vor asculta de mine, zice Domnul.

22. Drept aceea, limbile de omni sânt, nu credințelor, ci celor necredincioși; în prorocie slujește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Deci dar de s'ar adună în biserică împreună, și n'ar grăi în limbi, și ar în-

și de cei neînvățați sau necredincioși, au n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar proroci toți, ar intra vre un necredincios neînvățat, se vede de toți, se judecă de toți;

și așa cele ascunse ale inimii lui arătate se fac; și

1. 1. Cor. 4, 11; Mat. 18, 3. A doua Leg. 28, 46; Is. 28, 11. Rom. 8, 27. 25. c. 11, 18. 16.

asa căzând pre față se va închină lui Dumnezeu, zicând că cu adevărat Dumnezeu întru voi este.

26. Ce este dar, fraților? când vă adunați, fie-care dintru voi psalm are, învățătură are, limbă are, descoperire are, tălmăcire are. Toate spre zidire să se facă.

27. De grăește cineva în limbă, câte doi, sau mai mulți câte trei, și pre rând; și unul să tălmăcească.

28. Iar de nu va fi tălmăcitor, să tacă în biserică; și numai lui să și grăiască, și lui Dumnezeu.

29. Iar prorocii doi sau trei să grăiască, și ceilalți să judece.

30. Iar de se va descoperi ceva altuia ce șede, cel din-tăi să tacă.

31. Că puteți câte unul toți a proroci, ca toți să se învețe și toți să se mângăie.

32. Și duhurile prorocilor, prorocilor se supun.

33. Că Dumnezeu nu este al turburării, ci al păcei, precum întru toate bisericile sfinților.

32. c. 12, 9. s. 33. Rom. 15, 13.

34. Muerile voastre în biserica să fie ca ea naie și în care și stați; ca să le predăți, precum și legea zice.

35. Iar de voesc să se învețe ceva, neasă să și întelească; și întru ei să fie bărbatilor; și rușine este muerilor să grăiască în biserică.

36. Au deia voi cuvântul lui Dumnezeu a eșit? sau numai voi a eșit?

37. De ce se pare căva că este protos, și a dăna în casa, și înțelegă ceea ce scrie voastră, ca ală Domnului să scrie poartă.

38. Iar de nu înțelegă cineva, să nu înțeleagă.

39. Deci, fraților, răvniți a proroci, și a grăi în limbi să scrie.

40. Toate cu cuvântă și duple rânduială să se facă.

CAPITOLUL XV.

Moartea și învierea lui Hristos.

1 Cor. 15. 1-11.

Și arăt vouă, fraților, evangheliea care am binevestit Dumnezeu.

1. Fac 3, 10. 1 Tim 2, 1. Efes

5, 22. Col 3, 12. Tit 2, 1.

2. 1 Ioan 4, 1. Col 2, 1.

XI 1. Gal 1, 1.

3. 1 Cor 15, 3. Is 53, 8.

4. Ps 13, 10. 5. Luc 24, 34.

6. 1 Cor 9, 1. 7. Efes 3, 8.

1. Cu darul lui Dumnezeu, sculat, înzadarnică este creșterea sa. și darul dintră voastră: încă sântei în pacele voastre.

2. Prin care vă și mântuiți de o păcădă, cum și am binevestit vouă, fără nuna de mî în zadar ați crezut.

3. Că am dat vouă întărit care am și luat, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre după scripturi.

4. Și cum că s'a îngropat, și cum că a înviat a treia zi după scripturi.

5. Și cum că s'a arătat lui cel răscălaș, cel răscălaș.

6. După aceea s'a arătat mai mult decăt unei sute de frați de o dată; din darul cel mai mare sânt până acum, mai mult al și adormit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov; apoi apostolilor tuturor.

8. Iar mai puțină decăt toți, ca unai născut fără de vreme, s'a arătat și mie.

9. Că eu sânt mai micul apostolilor, care nu sânt vrednici a mă chema apostol, pentru că am gonit biserica lui Dumnezeu.

10. Că de nu se vor scula morții, și Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

11. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

12. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

13. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

14. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

15. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

16. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

17. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

18. Dacă Hristos nu s'a sculat, înzadarnică este creșterea sa.

26. Vrajmașul cel mai de pre urmă ce se surpă moartea este.

27. Pentru că toate le-a supus sub picioarele lui. Iar când zice că toate sunt supuse lui, arătat este, că afară de ceea ce i-a supus lui toate.

28. Iar dacă se vor supune lui toate, atunci și însuși Fiul se va supune celui ce a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate într-o toată.

29. Că ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă nu se vor scula morții nici de cum? Drept ce se și botează pentru cei morți?

30. Pentru ce dar și noi ne primejduim în tot ceasul?

31. În toate zilele mor, pentru lauda voastră care am întru Hristos Iisus Domnul nostru.

32. De m'am și luptat ca un om cu fiarele în Efes, ce folos îmi este, dacă morți nu se vor scula? să mâncăm și să bem; că mâne vom muri.

33. Nu vă înșelați: strică

pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele

34. Trezuiți-vă cu dreptate și nu greșiți; că unii au necunoștința lui Dumnezeu: spre ușurare vouă găsesc

35. Ci va zice cineva. Cum se vor scula morții? și cu ce trup vor veni?

36. Nebune, tu ce sameni nu înviază, de nu va muri;

37. Și ce sameni, nu trupul care va să se facă sameni, ci numai grăunțul gol, de se întâmplă de grâu, sau de alt ceva din celelalte

38. Iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voește, și fie-cărei sămânțe trupul ei.

39. Nu tot trupul este același trup: ci altul este trupul oamenilor, și altul trupul dobitoacelor, și altul al peștilor, și altul al păsărilor.

40. Și sunt trupuri cerești, și trupuri pământești; ci alta este slava celor cerești, și alta a celor pământești.

41. Alta este slava soarelui, și alta slava lunii, și alta

27. Ps 8, 7; Efes 1, 22; Evr 2, 8
30. Rom. 8, 36; 31. I Tes. 2, 1
II Cor 4, 13; 32. Is 22, 13 și 56, 12
33. Efes 5, 4

34. c. 6, 8; Rom. 13, 11
35. Is 37, 36. Ioan 12, 34
38. Fac. 1, 11

15. 49. Iar că stea de stea se

15. 50. Iar aceasta zic, fraților,

15. 51. Iată, taină vouă zic: Că

15. 52. Iar când se va îmbrăca

15. 53. Că se cade stricăci

15. 54. Iar când se va îmbrăca

15. 55. Unde ip este, moarte,

15. 56. Iar boldul morței pă-

15. 57. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

15. 58. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

15. 59. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

15. 60. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

15. 61. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

15. 62. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

15. 63. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

15. 64. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

15. 65. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

15. 66. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

15. 67. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

15. 68. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

15. 69. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

15. 70. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

15. 71. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

15. 72. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

15. 73. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

15. 74. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

15. 75. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

15. 76. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

15. 77. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

15. 78. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

15. 79. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

15. 80. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

ca carne și sânge împărăția lui Dumnezeu să înștenea-
scă nu pot; nici stricăciunea
pre nestricăciune va mări.

51. Iată, taină vouă zic: Că
nu toți vom adormi, iar toți
ne vom schimba.

52. Iată, taină, în ziua cli-
peala ochiului, măla trambi-
ța cea de ipon, pentru că va
trambița, și morți se vor scu-
la nestricăciune, și noi ne vom
schimba.

53. Că se cade stricăci sul
acesta să se îmbrace întru
nestricăciune, și muntorul a-
cesta să se îmbrace întru ne-
murie.

54. Iar când se va îmbrăca
stricăciosul acesta întru ne-
stricăciune, și muntorul a-
cesta se va îmbrăca întru ne-
murie, atunci va fi cântul
cel ce este scris: Iagnifica-s'a
moartea întru biruință

55. Unde ip este, moarte,
boldul tau? Unde ip este, ia-
dare, biruința ta.

56. Iar boldul morței pă-

57. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

58. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

59. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

60. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

61. Mat. 16, 17; Ioan 1, 11

62. I Tes. 4, 13; 52. Mat. 24, 31

63. I Tes 4, 13; 53. II Cor. 5, 4

64. Is 25, 3; 56 Rom. 7, 13

catul este; iar puterea păcatului este legea

57. Iar lui Dumnezeu mulțămintă, care ne-a dat nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubii mei frați, năi tari, neclătiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că și osteneala voastră nu este deșartă întru Domnul.

CAPITOLUL XVI.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și închinămint.

Iar pentru milostenia care este pentru sfinți, precum am rânduit bisericilor Galatiei așa și voi să faceți.

2. Întru una din Sâmbetele care din voi să pue la sine, strângând ce se va îndură, ca nu dacă voi veni, atunci să se facă strânsoarea.

3. Iar după ce voi veni, pre cari veți socoti, pre acela cu cărți îi voi trimite să ducă darul vostru în Ierusalim.

4. Și de va fi cu cuvință

57. I Ioan 5, 4.

58. Col. 1, 11; II Paral. 15, 7.

XVII. 1. Fapt. 11, 29; Rom 12, 48.

3. II Cor. 8, 19.

să merg și eu, cu mine vor merge.

5. Și voi veni la voi când voi trece prin Machedonia; că prin Machedonia voi să trec

6. Și la voi, de se va întâmplă, mă voi zăbăvi, sau voi și ernă, ca voi să mă petreceți ori încotro voi merge.

7. Că nu voesc să vă văd pre voi acum în treacăt; ci an nădejde câte va vreme să mă zăbăvesc la voi, de va îngădui Domnul.

8. Și voi rămâne în Efes până la praznicul a cincizeci de zile.

9. Că mi s'a deschis mie ușă mare și spre folos, și protivnici sunt mulți.

10. Iar de va veni Timotei, socotiți să fie fără frică la voi; că lucrul Domnului lucrează ca și mine.

11. Deci nimeni pre el să nu-l defaime; ci să-l petreceți cu pace, ca să vie la mine; că-l aștept pre el cu frații.

12. Iar pentru fratele Apolos, mult am rugat ca să vie la voi cu trații; și cu a-

5. Fapt. 19, 21. 7. Fapt. 18, 22.
8. c. 15, 32. 10. Fil. 2, 30.

Arat nu i-a fost voea să meu și al vostru să canoa în va veni când șteți dar pre unii ca aceștia. vreme bună va află.

13. Priveghiați, stați în cre-
dință, îmbărbătați-vă, întări-

14. te de vârstă cu dragoste să fie.

15. Si să rog pre voi, fra-

16. te de la Sifana, și spre

17. te de la Ahacel, și spre

18. te de la Ahacel, și spre

19. te de la Ahacel, și spre

20. te de la Ahacel, și spre

21. te de la Ahacel, și spre

22. te de la Ahacel, și spre

23. te de la Ahacel, și spre

24. te de la Ahacel, și spre

25. te de la Ahacel, și spre

26. te de la Ahacel, și spre

27. te de la Ahacel, și spre

28. te de la Ahacel, și spre

29. te de la Ahacel, și spre

30. te de la Ahacel, și spre

19. Inchină-se vouă bisericele Asiei. Inchină-se vouă întru Domnul mult Achila și Prischila, împreună cu bise-

20. Inchină-se vouă frații

21. Inchină-se vouă unii altuia

22. Căci de nu iubeste pre

23. să fie Anatema Maran-ata.

24. Darul Domnului nostru

25. Iisus Hristos cu voi

26. Dragostea mea cu voi

27. cu toți, întru Hristos Iisus. A-

28. men

29. Căci mulți dintre Corinteni s-au scris de

30. la Filip, la Stela și la Iurinat și A-

31. nat și Timotee

32. 19. Fapt. 18, 21; Rom 16, 5.

20. Rom. 16, 16. 21. Col. 4, 15;

II Tes. 3, 17. 23. Rom 16, 24.

EPISTOLILEA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE CORINTENI

CAPITOLUL I.

Măntuire pentru ajutorul lui

Pavel, apostolul lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții, cari sunt în toată Ahaia.

2 Dar vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3 Bine este cu vântul Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele

I 1. I Cor. 1, 2 Rom. 1, 7; I Cor. 1, 3; 5 Efez. 1, 2, Rom 15, 3; I Petri. 1, 2

îndurărilor și Dumnezeu al toată mângăierea.

4. Cel ce ne mângăie pre noi într-un tot necazul nostru, ca să putem și noi mângăia pre cei ce sânt într-un tot necazul, prin mângăierea cu care ne mângăiem noi. dela Dumnezeu.

5. Că precum prisosesc pătimile lui Hristos într-un noi, așa prin Hristos prisosește și mângăierea noastră

6. Și ori de pătimim necaz, este pentru a voastră mângăiere și mântuire, care se lucrează întru răbdarea acestor-ăș. patimi, care și noi pătimim, ori de ne mângăiem,

*5 Ps. 33, 20; Ps 93, 19
6 c. 4, 15*

II CORINTENI

1, 18

ele pentru a voastră mântuire, că într-un dreptate, și într-un curăție dumnezească.

7. Și nădejdea noastră este iar nu într-un înțelepciune trupească, ci într-un harul lui Dumnezeu, am petrecut în lume, și mai mult la voi.

13. Că nu scriu vouă altele, fără numai cele ce ce-ți sau și știți; și am nădejde că și până în sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ați și cunoscut pre noi din parte, că lauda voastră sântem, precum și voi a noastră în ziua Domnului Iisus.

15. Și cu această nădejde, voiam mai înainte să viu la voi, ca să aveți al doilea dar;

16. Și pre la voi să trec în Machedonia, și iarăși din Machedonia să viu la voi, și voi să mă petreceți în Iudeea.

17. Deci aceasta vrând, au doară ușurarea minții am întrebuințat? sau cele ce sfătuiesc, trupește le sfătuiesc, ca să fie la mine ce este așa, așa, și ce nu, nu?

18. Iar credincios este Dumnezeu, că cuvântul nostru ca-

*1 I Tim. 1, 4; Filip 3, 10
8 I Cor. 13, 10; 10. II Tim. 4, 15
11 Rom. 15, 20; 12 I Cor. 2, 4;
13 I Cor. 13, 10; 14 I Cor. 1, 2*

CAPITOLUL II

re a fost către voi n'a fost așa
și nu.

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovăduit într-oi prin noi, prin mine și prin Siluan, și prin Timotee, că așa aș și eu, ci așa într-ai a fost

20. Căci câte sânt făgăduințele lui Dumnezeu întru el sânt așa, și întru el Amin, spre slava lui Dumnezeu prin noi

21. Iar cea ce ne adevărează pre noi împreună cu voi întru Hristos, și ne-a uns pre noi, Dumnezeu este.

22. Care ne-a și pecetluit
pre noi, și a dat arvuna Du-
hului întru inimele noastre

28. Și eu martur pre Dumnezeu chiem asupra sufletului meu, că cruțându-vă pre voi n'am venit până acum în Corint.

24. Nu că doară avem stăpânire preste credința voastră, ci căci sântem împreună lucrători bucuriei voastre: că cu credința stați.

21. I Cor. 1, 8; I Petr. 5, 10.

22. Rom. 8, 14; Efes. 1, 14

23. Rom. 1, 24. I Petr. 3, 11

Dragostea lui Pavel către Corinteni.
Ertarea celui păcătos. Ostenele și
roadete propovăduirii sale.

Si am putea atace astăzi din nou mine, ca să nu mai vin iarăși cu întristare la voi.

2. Măcar că de vă ştiţi, mă-
tez eu pre voi, dar care este
cel ce mă veseleşte pre mine,
fără numai cel ce se întrise-
tează dela mine?

3. Și am scris vouă aceasta, ca nu dacă voi veni, să am întristare de cei pentru cari mi se cădea să mă bucur: având nădejde spre voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este

4. Că din multă scârbă și neceaz al inimei am scris vouă cu multe lacrimi; nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea care am mai mult spre voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu pre mine a întristat, ci din parte: ca să nu vă îngreuez pre voi pre toți.

6. Că destul este unuia ca acestuia certarea aceasta, care este de către mulți.

11 J. c. 12, 21; Filp. 2. 37

6. I Cor. 5, 1.

7. Aşa încât dimpotrivă mai
mă în-l câruiți, și să-l mân-
teți, ca nu cumva pentru
... să se in-
... de cele

nu lăsați să vă ducă pe
la întâia zi spre acela dra-

...nu recușta am și
...a amoroșe algetu
...de sănateți întru toate

... cunoscută, Jăru, p. 207a,

nume și eu; că și eu de am
mă ceva, căruia am dăruit,
lui voi, în fața lui Hristos.
1. Că să nu fim cuprinși
Molton, că nu este să nu
în amăgiturele lui.

12. Și venind el în Troada
din evangheliile lui Hris-
toph și mare deschisă fiind
ești Domnul,

meu, neaflând pre Ti
meu, ci lăsându-i pre
am mers în Machedo-

... la mulțumită lui Dum-

- cel mai cunoscut și apreciat președinte
- a strălucit într-un Hris-

0. 1. 8. I Cor. 16, 14.
7. 10. 11. Luc. 22, 31.
Psa. 10, 14.

• () 11 22, 44.

tos, și arată mîncăzma în țe-
tînței sale prin noi în tot locul.

13. Că a lui Hristos bună
mi ează sentem în Dam-
nozeu, întru cei ce se mân-
tuesc, și întru cei ce pier.

1d. Una adevărată mireasmă a morții spre moarte; iar alta a mireasmă a vieții, spre viață. Și spre acestea cine este vrednic?

17. Pentru că nu sântem ca
ce mulți, cari amestecă cu-

vântul lui Dumnezeu: ci ca
din curăție, ci ca dela Dum-
nezeu, înaintea lui Dumne-
zeu întru Hristos grăim.

CAPITOLUL III

CAPITOLUL III

Pavel n are trebuință de lauda oam-
nului, înaintându-și cu totul
prezenta. El nu are lesnășul
nou—și ai Duhului sânt mai
presus de ai Testamentului vechi
și ai slavei. Adorai în citirea legei
noii, nu în vechi, ce se șerge
prin credința în Hristos.

Au doară începem iarăși pre
noi a ne lăuda? au doară
ne trebuesc precum oare-că-
rora cărți de laudă către voi,
sau de laudă dela voi?

15. 1 Cor. 1, 18. 16. c. 3, 1, 2.

III. 1. c. 5, 12,

2. Cartea noastră voi sântei, scrisă în inimele noastre, care se știe și se cetește de toți oamenii.

3. Arătându-vă că sântei, carte a lui Hristos cea slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu; nu în table de piatră, ci în tablele inimei cele trupesti.

4. Și nădejde ca aceasta avem prin Hristos către Dumnezeu:

5. Nu că vrednici sântem noi a cugeta ceva dela noi, ci dintru noi; ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu;

6. Care ne-a și învrednicit pre noi a fi slujitori legii noi; nu slovei, ci duhului; că slova omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujba morții, cea închipuită cu slove în pietre s'a făcut cu slavă, cât nu puteau fiii lui Israil să caute la fața lui Moisi pentru slava feței lui cea trecătoare.

8. Cum nu mai mult slujba duhului va fi cu slavă?

9. Că de a fost slujba o-

2. I Cor. 9, 3. Es. 81, 10; Ier 31, 33. 4. Ioan 14, 5 c. 2, 15
6. Ioan 6, 68. 7. Es. 31, 29. 8. Gal. 3, 14. 9. Rom. 1, 17. 10. I Cor. 3, 14.

sândirei slavă, cu mult mai vartos prisosește slujba dreptății întru slavă.

10. Că nici s'a slăvit ceea ce eră slăvită întru această parte, pentru slava cea covârșitoare.

11. Că de a fost cea trecătoare prin slavă, cu mult mai vartos cea netrecătoare va fi întru slavă.

12. Drept aceea având nădejde ca aceasta, multă îndrăznire întrebuițăm:

13. Și nu precum Moisi, care puneă acoperământ preste fața sa, ca să nu caute fiii lui Israil la sfârșitul celei ce eră trecătoare;

14. Ci s'au orbit înțelegerile lor: că până astăzi același acoperământ întru cetirea legii vechi rămâne nedescoperit; că întru Hristos se strică.

15. Ci până astăzi, când se cetește Moisi, acoperământ pre inima lor zace.

16. Iar când se vor întoarce către Domnul, se va lua acoperământul.

12. Efes. 6, 17. 13. Es. 34, 33. 14. Is. 6, 10. 16. Rom. 11, 25.

Domnul este Duhul, care ne crează, noi, ca să nu le lumineze nor lumina evangheliei, slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

1. Nu cu față deslăvindu-l, Domnului ca să se arate, spre a se pretacească din nou, ca dela Domnului, dar pre noi slujitori ai lui Iisus.

CAPITOLUL IV.

1. Dumnezeu și noi, ca să nu le lumineze dintru înăuntru lumina, acela a stralucit întru inimele noastre, spre lămurirea cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

2. Și avem comoră această în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi.

3. Întru toate, necaz pătimind, dar nu strămătorându-ne; lipsiți fiind, dar nu de tot desnădăjduindu-ne.

4. Goniiți fiind, dar nu prăpădiți; surpați fiind, dar nu pierduți.

5. În toată vremea omorârea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

6. Fac. 1, 3; II Petr. 1, 30. 7. c. 5, 1. I Cor. 2, 6. 8. c. 1, 1. 9. Ps. 36, 11. 10. Rom. 8, 17.

19. Pentru că Dumnezeu e iubită; iată, acum este ziua
ră întru Hristos, împăcând mântuirii.
lumea luiși, nesocotind lor păcatele lor; și puind întru
noi cuvântul împăcării.

20. Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi; rugămu-vă în locul lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.

21. Pentru că pre cel ce n'a cunoscut păcat, pentru noi păcat l-a făcut; ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru dânsul.

CAPITOLUL VI.

Indemnare la buna încredințare a
tuturor dăminozesc. Ferire de a-
mestecul cu necredințosii.

Iar noi împreună lucrând cu
Iel, vă și rugăm, ca nu în-
deșert darul lui Dumnezeu
să primiți voi.

2. Că zice: În vreme priimă te am ascultat, și în ziua mântuirii ți-am ajutat pie: iată, acum este vreme bine pri-

19. Rom. 3, ³⁰; 20. Is. 52, ⁷; Efes. 6, ³⁰; 21. I Petr. 2, ³⁵; Gal. 3, ¹³; Col. 1, ¹⁴; Efes. 1, ³¹; Filip. 3, ⁹; VI. 1. c. 20, I Cor. 3, ⁹; 2. Is. 49, ¹¹; Luc. 4, 19, ¹¹

imită; iată, acum este ziua
mântuirii.

3. Nici o sminteală întru nimic dând, ca slujba noastră să fie fără prihană;

4. Ci întru toate puindu-ne pre noi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu, întru multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmătorări.

5. Intru bătaii, în temnițe,
în neașezări, în ostenele, în
privegheri, în posturi;

6. Întru curăție, întru cunoștință, întru îndelungă răbdare, în bunătate, întru Duhul Sfânt, în dragoste neftărnică.

7. Întru cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de-a dreapta și cele de-a stânga.

8. Prin slavă și necinste,
prin grăire de rău și laudă;
ca niște înșălători, și adevă-
rați:

9. Ca niște necunoscuți, și cunoscuți; ca cei ce murim, și iată sântem vii; ca niște pedepsiți, și nu omorâți;

10. Ca niște întristați, iar
3. I Cor. 10, 22. 4. c. 4, 2
5. c. 11, 23; 27. 6. Rom. 12, 2
I Tim. 4, 12. 9. c. 4, 10; 11. I Cor.
15, 21

...pentru a-lușura, ca
...pe mulți im-
...a nimic având, și
...le
...a noastră s'a des-
...at, tot, tărâșten, mi-
...a s'a lărgit.
...a strămtoară în-
...a strămtoară în
...le noastre

17. Pentru aceea ești din
măi locului, și vă cereți, zice
Domnul, și de necurăție sa
nu vă atingeți și eu voi pri-
miți pre voi.

CAPITOLUL VII

I have been thinking about you a lot lately.

Dei aceste făgăduințe având, subților, să ne curățăm pre noi de toată spurcăciunea trupului și a duminului, făcând stințenie întru firea lui Dumnezeu.

2 Cuprindeți-ne pe noi:
pre nimeni n'am nedreptățit,
nimăru-i stricăciune n'am fă-
cut, dela nimeni n'am luat
mai mult

3. Nu spre cîndire zic aceasta, că am zis mai înainte, că în inimile noastre sîntem, ca împreună să murim și împreună să viem

4. Multă îmi este îndrăzneala către voi, multă îmi este

14 A Iowa Leg.
15 1 Cor. 10, 20
16 1 Cor. 8, 10; Lev

lauda pentru voi, impletim
m'am de mângâere, de pri-
sosit am bucurie întru tot ne-
cazul nostru.

5. Că venind noi în Mache-
donia, nici o odihnă n'a avut
trupul nostru, ci întru toate
am fost necăjiți; din afară
războaie, din lăuntru temeri.

6. Ci Dumnezeu cel ce mân-
gâie pre cei smeriți, ne-a mân-
gâiat pre noi cu venirea lui
Tit;

7. Și nu numai cu venirea
lui, ci și cu mângâerea cu
care s'a mângâiat de voi, spu-
indu-ne nouă dorirea voas-
tră, plângerea voastră, râvna
voastră pentru mine; cât eu
mai mult m'am bucurat.

8. Pentru aceea de v'am și
întristat pre voi prin epistolă,
nu mă căesc, măcar de mă
și căiam; că văd că epistolia
aceea măcar de v'a și întris-
tat, până la o vreme.

9. Acum mă bucur, nu caci
v'ați fost întristat spre pocă-
ință; ci că v'ați întristat spre
pocăință; că v'ați fost întristat
dupre Dumnezeu, ca întru
nimic să nu vă păgubiți de
către noi.

10. Că întristarea care este
dupre Dumnezeu, pocăință
spre mântuire fără de căință
lucrează; iar întristarea lunei
moarte nu crează.

11. Că iată aceasta s'întâ-
rî, căci după Dumnezeu v'ați în-
tristat voi, câtă sârguință a-
lucrat întru voi și încă răs-
puns, și mânie, și frică, și do-
rință, și râvnă, și izbândă!
Întru toate v'ați arătat pre voi
curaji a fi întru acest lucru.

12. Deci de am și scris vo-
uă, nu pentru cel ce a ne-
dreptățit, nici pentru cel ce
s'a nedreptățit, ci ca să se a-
răte către voi sârguința noas-
tră cea pentru voi înaintea
lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta de-am
mângâiat de mângâerea voa-
stră; iar mult mai vârtos ne
am bucurat de bucuria lui
Tit, că s'a odihnit duhul lui
de către voi toți.

14. Că ori de ce m'am lă-
udat înaintea lui pentru voi,
nu m'am rușinat; ci precum
toate întru adevăr le am grăit
vouă, așa și lauda noastră ce
a fost către Tit, adevărată s'a
făcut.

5 c 2, 6 c 1, 8 c 2, 4 19 I Petr 2, 19 14 c 9, 10

1. Numai lui mai mult

2. aducându-și a-

3. ducându-și a-

4. ducându-și a-

5. ducându-și a-

6. ducându-și a-

7. ducându-și a-

8. ducându-și a-

9. ducându-și a-

10. ducându-și a-

11. ducându-și a-

12. ducându-și a-

13. ducându-și a-

14. ducându-și a-

15. ducându-și a-

16. ducându-și a-

17. ducându-și a-

18. ducându-și a-

19. ducându-și a-

20. ducându-și a-

21. ducându-și a-

22. ducându-și a-

23. ducându-și a-

24. ducându-și a-

25. ducându-și a-

26. ducându-și a-

27. ducându-și a-

28. ducându-și a-

29. ducându-și a-

30. ducându-și a-

31. ducându-și a-

32. ducându-și a-

33. ducându-și a-

34. ducându-și a-

35. ducându-și a-

8. Cat am rugat noi pre
Tit, ca precum mai înainte a
început, așa să și săvârșiască
întru voi și darul acesta.

7. Și precum întru voi a-
ceput, ca credința și cu cu-
vântul și cu cunoștința și cu
toată sârguința și cu diagos-
tea voastră către noi, așa și
întru darul acesta să prisos-

8. Nu ca cum aș putea
câștiga, ci prin sârguința d-
tore, și adevărința drag stei
voastre dovedind.

9. Că știți cărei Domnului
nostru Iesus Hristos, că pen-
tru voi a sărăcit, bogat fiind,
ca voi cu sărăcia lui să vă
împogățiți.

10. Și stat întru aceasta vă
dau: că aceasta este de folos
vrea, căci nu numai a face,
ci încă și a vrea a începat
mai înainte din anul acesta.

11. Acum și a face să
plăm, ca precum v'a fost o-
sârda a vrea, așa sa face și a
plăm dintru ceea ce aveți.

12. Că de este pusă înainte
osârda, după cât ate cineva,

1 Cor 1, 3, 8 I Cor 7, 9,
Zan 9, 9, Mat 8, 30, Luc 9,
1, Filip 2, 3, 1: Phil 3, 28,
Marc 12, 43

este bine primită, iar ni. după
cât nu are.

13. Că nu ca să tie altora
odihnă, iar vouă necaz;

14. Ci dintru întocmire în vremea de acum, ca prisosința voastră să împlinească lipsa aceloră, ca și prisosința aceloră să împlinească lipsa voastră, ca sa fie întocmire;

15. Precum este scris: Celui cu mult nu i-a prisosit; și celui cu puțin nu i-a lipsit.

18. Mulțămită fie lui Dumnezeu, celui ce a dat această osârdie pentru voi în inima lui Tit.

17. Căci îndemnarea aceea
o a priimit; și fiind mai osâr-
dutor, de bună voe a venit
la voi.

18. Și am trimis împreună cu el și pre fratele, a cărui laudă întru evanghele este prin toate bisericile;

19. Și nu numai atât, ci și hirotonisit este de biserici să fie soție călătoriei noastre cu darul acesta ce se slujește de noi spre slava Domnului, și spre a lăuda osârdia voastră;

20. Ferindu-ne de aceasta,

15. Es. 16. 18. 16. c. 9, 18; 1 Cor.
15, 32. 19. Gal. 2, 10. 20. c. 6, 2.

ca să nu ne prihească pe
noi cineva întru aceea în
destulată și mare strânsoare
ce se slujește de noi;

21. CĂ facem purtare de grijă de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și am trimis împreună cu ei și pre fratelui nostru, pre care l-am ispitit întru multe de multe ori, că este osârditor, iar acum cu mult mai osârditor pentru nădăjduirea cea multă spre voi.

23. **Şi** ori pentru Tit, pă-
taş mie este şi întru voi îm-
preună lucrător; ori pentru
fraţii noştri, apostolii biserici-
lor sânt, şi slava lui Hristos.

24. Drept aceea dovada dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi, spre dânsii să o arătați în fața bisericilor

CAPITOLUL IX.

Indemnare a dă milostenia mai cu-
rând și cu curință

Că pentru slujba cea către
sfîinți, de prisos este a
scrie vouă;

21. Rom. 12, ¹¹ 23 c. 7, ² 12,
18; Rom. 16, ⁷ 24, c. 7, ¹⁴
IX. 1. c. 8, ⁴ 10.

IX. 1. c. 8, 4: 26

... se îndură cu inima; nu din-
tra măhnire, sau de silă; că
are Macedoneni, că pre cătătorul de buna voe
... are Dumnezeu

8. Şi puternic este Dumnezeu să prinosască tot darul spre voi; ca întru toate plăcerea toată îndestularea având, să prinosiţi spre tot laudul său:

9. (Precum este scris în Im-

... nu cumva de vor | părțit-a; dat-a săracilor; drep-
tatea lui rămâne în veac

10. Iar cel ce dă sămânță sămănătorului, să vă dea și pane spre mâncare, și să înmulțască sămânța voastră, și să crească roadele dreptății voastre.)

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrează prin noi, mulțumită lui Dumnezeu.

12. Caci slujra lucrăci a-
cesteia nu numai împlinește
lipsele sînilor, ci priso-este
prin multe mulțăm.telui Dum-
nezeu.

13. Prin adevărirea slujbei
acestea slăvind ci pre Dum-

1. Ps. 111, 9; Pld 11, 24
10. Is. 55, 12; Os. e 10, 12
11. c. 1, 11 §1 4, 15; 12. c. 8, 16
13. c. 11, 17; Gal. 6, 7
14. c. 2, 20

File 92, p.

nezeu pentru ascultarea mărturisirei voastre la evanghelia lui Hristos, și pentru bună-tatea împărțirii către dănișii, și către toți;

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, cari vă doresc pre voi pentru darul lui Dumnezeu cel de prisosit întru voi;

15. Iar mulțămită lui Dumnezeu pentru darul lui cel nespus.

CAPITOLUL X.

Fac. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Si însumi eu Pavel vă rog pre voi prin blândetele și liniștea lui Hristos, care de față sânt smerit între voi, iar depărtat fiind îndrăznesc spre voi.

2. Și vă rog pre voi, ca și de față fiind să nu îndrăznesc cu îndrăznirea, cu care socotesc să îndrăznesc împotriva unora, cari ne socotesc pre noi, că umblăm după trup.

3. Că în trup umblând, nu ne oștim trupește

4. (Că armele oștirii noastre nu sânt trupești, ci puter-nice lui Dumnezeu spre surparea tărilor;)

5. Surpând izvodirea din-ței, și toată înălțarea, ce se ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată înțelegerea spre ascultarea lui Hristos;

6. Și gata fiind a pedepsi toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. La cele din față vă uitați? De nădăjduiește cineva că este al lui Hristos, aceasta să gândească a așa dea sine că precum el este al lui Hristos, așa și noi ai lui Hristos sântem.

8. Că de mă voi și lauda ceva mai mult pentru puterea noastră, care ne-a dat Domnul nouă spre zidire, iar nu spre risipirea voastră, nu mă voi rușina.

9. Ci ca să nu mă arăt ca cum v'ași speria pre voi prin scrisori.

10. Că epistoliile lui, zic ei, grele sânt și tari; iar venirea

4. Efes 6, 12. 5. Fapt. 8, 10. 1. Cor. 5, 3; 4, 5. 8. c. 12, 8 și 13, 10.

X. 1. Rom 12, 1. 3. 1 Tim 1, 13.

11. Că de ar propovedui cel

12. Ier 9, 23; 24; 1 Cor 1, 31. XI. 2. Efes. 5, 28. 3. Fac 1, 3, 8. 4. Gal 1, 8.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul să se laude. 18. Că nu cel ce se laudă pre sine este ales, ci pre care Domnul îl laudă

CAPITOLUL XI

Impostura apostolilor minci. și. Povestirea ostinelilor sale.

O de măți și știu t puțin pentru neînțelepția, dar și ma săfe p 2. Că vă râvnesc pre voi cu râvnă a lui Dumnezeu; că v'am logodit unui bărbat, fecioară curată să vă pun înaintea lui Hristos.

3. Că m'atam, ca nădăjduia precum șarpele a amăgit pre Eva cu vicleșugul său, așa să se strece și înțelepciunile voastre dela adevărul cea întru Hristos.

4. Că de ar propovedui cel

12. Ier 9, 23; 24; 1 Cor 1, 31. XI. 2. Efes. 5, 28. 3. Fac 1, 3, 8. 4. Gal 1, 8.

ce vine pre alt Iisus, pre care n'am propoveduit, sau de ați lua alt duh, care n'ați luat, sau altă evanghelie, care n'ați priimit, bine l-ați suferi.

5. Că socotesc cum că eu nimic nu sânt mai jos decât apostolii cei mai mari.

6. Iară de sânt și prost cu curantul, dar nu cu știința; ci pretutidenea am fost arătați întru toate la voi.

7. Au doară păcat am făcut pre mine smerindu-mă ca voi să vă înălțați, că în dar evanghelia lui Dumnezeu am binevestit vouă.

8. Alte biserici am jefuit luând de cheltuială spre a sluji vouă. Și venind de față la voi și fiind lipsit, nimărui n'am făcut supărare.

9. Că lipsa mea o au împlinit frații cari veniseră dela Machedonia; și întru toate m'am păzit pre mine vouă fără de supărare, și mă voiu pași.

10. Este adevărul lui Hristos întru mine, că lauda a-

ceasta nu se va îngrădi mie în laturile Ahaiei.

11. Pentruce? pentrucă doară nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu știe

12. Iar ceea ce fac, voi mai face, că să tai pricina celor ce poftesc pricină; ca întru ceea ce se laudă să se afle ca și noi.

13. Că uni ca aceia sânt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos.

14. Și nu este de minunat; că însuși Satana se prefacă în înger de lumină.

15. Nu este dar lucru mare de se prefac și slujitorii lui ca slujitorii dreptăței; căroră va fi sfârșitul duple faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sânt fără de minte; iar de nu, măcar ca pre un fără de minte promit mă, ca puțin ceva să mă laud și eu.

17. Iar ce grăesc, nu grăesc duple Domnul, ci ca întru neînțelepție, în starea a-
ceasta a laudei

5. c. 12, 11. 6. I Cor 2, 1; 2, 13.
Efes 3, 1. 7. I Cor 9, 11, 16.
8. c. 12, 13. 9. Fapt. 18, 5.

11. c. 6, 11, 12, 13. 13. Fil 3, 2.
15. Fil 3, 19.

18. De vreme ce mulți se am fost improșcat, de trei ori după trup, și eu mă s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

19. Că bucuș și suferiți pre neînțelepți, fiind voi înțelepți.

20. Că suferiți, de vă rote cineva pre voi, de vă murea cineva, de vă ia ci-
năl vostru, de se seme-
te cineva, de vă bate cineva
de obraz.

21. Spre necinste zic, ca noi am fi neputincioși.

22. Întru ce îndrăznește cine-
(întru neînțelepție zic,)
îndrănesc și eu.

23. Iudei sânt? și eu. Is-
liteni sânt? și eu. Sămânță
Avraam sânt? și eu.

24. Slugi ale lui Hristos
sânt? și eu. (ca un neînțelept gră-
mai vartos eu; întru os-
telo mai mult, întru bătai
te măsură, în temniță mai
mult, în morți de multe ori.

25. Dela Iudei de cinci ori
am patruzeci fără una am
bătut.

26. De trei ori cu toege am
bătut, o dată cu pietre

27. De trei ori cu toege am
bătut, o dată cu pietre

28. De trei ori cu toege am
bătut, o dată cu pietre

am fost improșcat, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

26. În călătorii de multe ori, în primejdii în râuri, în primejdii de către tâlhari, în primejdii de către rudenii, în primejdii de către păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei mincinoși;

27. Întru osteneală și în supărare, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adese-ori, în frig și în golătate.

28. Fără de cele din afară năvăliri asupra mea în toate zilele, grija tuturor bisericilor.

29. Cine este neputincios, și eu să nu fiu neputincios? cine se smintește, și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine a mă lăuda, de neputințele mele mă voi lauda

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel

10. c. 12, 11. 12. c. 12, 11. 13. I Cor 1, 1. 14. A doua
15. c. 12, 11. 16. Fapt. 16, 22. 17. I Tim 3, 11.
27. c. 6, 1. 28. Fapt. 20, 18.
29. c. 12, 11. 31. Rom 1, 25; 9, 1. Gal 1, 20.

Dumnezeul meu la voi, și voiți plânge pre mulți cari au păcătuit mai înainte, și nu s'au pocăit de necurăția și curviea și spurcăciunea, care au făcut.

CAPITOLUL XII.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință testându-le că vine a treia oară la ei.

Iată a treia oară cu aceasta viu la voi. În gura a doua și a trei mărturie va stă tot graiul.

2. Am zis mai înainte, și iarăși zic mai înainte, precum când am fost de față la voi a doua oară; și acum, nefiind de față scriu celor ce mai înainte au păcătuit, și celorlalți tuturor, că de voi veni iarăși, nu voi cruța:

3. De vreme ce căutați ispitire a lui Hristos celui ce grăește întru mine, care la voi nu este neputincios, ci puternic întru voi.

4. Că de s'a și restignit dintru neputință, dar este viu din puterea lui Dumnezeu. Pen-

trucă și noi sântem neputincioși întru el, ci vom fi viu împreună cu dânsul din puterea lui Dumnezeu spre voi.

5. Pre voi înși-vă vă ispițiți, de santeți întru credință: pre voi înși-vă vă cercați. Ați nu vă cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos este întru voi fără numai de santeți netrebnici?

6. Ci nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu sântem netrebnici.

7. Iar mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nici un rău, nu ca să ne arătăm noi lămurii, ci ca să faceți voi binele, iar noi ca niște netrebnici să fim.

8. Că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevărul.

9. Că ne bucurăm când noi sântem slabi, iar voi santeți tari: de aceasta ne și rugăm, pentru a voastră întemeiere.

10. Pentru aceasta scriu adevăratea, nefiind de față la voi, ca fiind de față, să nu fac cu asprime, după puterea care

am dat mie Domnul spre mine, iar nu spre surpare.

11. Deci, fraților, bucurați-vă desăvârșit, mângâiați-vă, aceeași cugetați, pace aveți; și Dumnezeu dragostei și al păcei va fi cu voi.

12. Închinați-vă unul altuia ca milă de sântă.

13. Închinați-vă unul altuia ca milă de sântă.

14. I Cor. 15, 22

13. Închină-se vouă toți sfinții.

14. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărțirea Sfântului Duh, cu voi cu toți. Amin.

Cea a doua oară Corinteni, în a doua oară de la Filipii a Machedoniei, prin Tit și Luca.

13. I Cor. 15, 20

XIII. 1 c. 12, 13; Ioan 8, 17; A Gal. 2, 19; Col. 1, 17.
doua Leg. 19, 18. 4. Filip. 2, 7, 8. 10. c. 2, 4; 10, 8.

EPISTOLILEA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE GALATENI

CAPITOLUL 1.

Nis istoric, ca Galatenilor în cre-

ștință, în anul 1500, Ap. Pavel

1500

1. a. c. apostolul, nu de
la oameni, nici prin om,
ci prin Iisus Hristos, și
Dumnezeu Tatăl, care l'a în-
viat pre el din morți;

2. Și toți frații cari sânt îm-
preună cu mine, bisericilor
Galatiei

3. Dar vouă și pace dela
Dumnezeu Tatăl, și dela Dom-
nul nostru Iisus Hristos

4. Care s'a dat pre sine pen-

1. 1 Fapt. 3, 15. 2. Fapt. 16, 8.
3. Rom. 1, 7. 4. I Cor. 1, 8. Efes.
1, 2. I Petr. 1, 2. II Ioan v, 3.
4. c. 2, 20; I Tim. 2, 6; Tit. 2.
14; I Ioan 5, 19.

15. păcatele noastre, și să ne
scoată pre noi dintr'acest veac
de acum rău, duple voia lui
Dumnezeu și Tatălui nostru

5. Căruia este slava în ve-
cii vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de curând
vă mutați dela cel ce v'a chie-
mat pre voi prin darul lui Hri-
stos la altă evanghelie.

7. Care nu este altă; fără
numai sânt oarecarii ce vă
turbură pre voi, și voesc să
strămute evanghelia lui Hri-
stos.

8. Ci măcar și noi, sau în-
ger din cer de vă va bine-vesti
vouă afară de ceea ce am bi-

5. II Tim. 4, 18; Rom. 16, 27.
6. c. 5, 8. 7. Fapt. 15, 11, 34.

GALATENI

1. 23

1. vouă, anatema să
2. acum am zis mai în-
3. acum iarăși zic: Ori-
4. me este de
5. ce ap' luat, anatema

6. Că acum pre oameni
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 203

când, acum binevestește credința care oare-când o pierdea.

24. Și slăviau întru mine pre Dumnezeu.

CAPITOLUL II.

Pavel aduce pre Apostoli ca mărturie pentru credința lui. Prigonirea împotriva lui Petru. Mântuirea este din credință, nu din lege.

Apoi după patru sprezece ani iarăși m'am suit în Ierusalim cu Varnava, împreună luând și pre Tit cu noi.

2. Și m'am suit după descoperire, și le-am spus lor evanghelia care propoveduesc întru Neamuri, iar deosebi celor mai aleși, ca nu cumva să alerg în deșert, sau să flu alergat.

3. Ci nici Tit, care eră cu mine, Elilin fiind, n'a fost silit să se tae împrejur.

4. Și pentru frații cei mincinoși ce venise, cari intrase pre ascuns să iscodească slobozenia noastră, care avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne supue robiei.

5. Căroră nici cât este tuncias nu ne-am plecat a ne supune; ca adevărul evangheliei să rămâe întru voi.

6. Iar de către cei ce se socotiau a fi ceva, ori cari oare-când erau, nu am grijă; Dumnezeu fața omului nu primește; că cei ce se socotiau a fi ceva, nimic nu mi-au adaos mai mult.

7. Ci încă împotriva, văzând că mi s'a încredințat mie evanghelia netăerei-împrejur, precum lui Petru a tăerei-împrejur;

8. (Că cel ce a lucrat lui Petru spre apostolia tăerei-împrejur, a lucrat și mie întru Neamuri);

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, cari se socotiau a fi stâlpi, au dat mie și lui Varnava dreapta împărțirii; ca noi la neamuri, iar ei la tăerea-împrejur.

10. Numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți; care m'am și nevoit aceasta a face.

11. Iar când a venit Petru

5. c. 3, 1. 6. Rom 2, 11; Fapt 10, 44. 7. Fapt. 13, 46. 9. Fapt. 15, 28. 10. Fapt 11, 30. 11. Fapt. 15, 35.

II. 2 Fapt 15, 2; 11. 30; Filip 2, 16. 3 Fapt. 16, 3. 4. Fapt. 15, 24.

11. Iar de față m-am stăpânit, ca ei să vroadă întruntare.

12. Că mai înainte de a veni oare-cari dela Iacov, cu mine m'au mănălat. Dacă au venit, se țera și se osebia pre mine, temându-se de cei ce erau în tăerea-împrejur.

13. Și împreună s'au fățăr-leșt cu el și ceilalți Iudei; cât Varnava s'a tras cu fățăr-leșea lor.

14. Ci dacă am văzut că n'au năvăl dipt după adevărul evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor. Dacă fiind Iudeu, ca Neamurile să nu tește, iar nu ca Iudei, pentru să se stea p e Neamuri să nu se Iudei?

15. Noi, din fire Iudei, iar din Neamuri pacătoși,

16. Știind că nu se îndreptă omul din faptele legi, numai prin credința lui Iisus Hristos, și noi întru Iisus Hristos am crezut, ca să ne îndreptăm din credința lui Hristos, iar nu din faptele legi; că nu se va îndreptă din faptele legi tot trupul

17. Iar dacă căutând să ne îndreptăm întru Hristos, ne am allat și singuri păcătoși, au doară Hristos este slujitor păcatului? Să nu fie

18. Că dacă cele ce am stricat aceleași iarăși ne zădesc, călcător de poruncă pre mine mă adeverez

19. Că cu prin lege, legei am murit, ca să viez lui Dumnezeu.

20. Cu Hristos împreună m'am răstignit; iar viez; nu de acum eu, ci viază întru mine Hristos, iar de viez acum în trup prin credința Fiului lui Dumnezeu viez, care m'a iubit, și s'a dat pre sine pentru mine.

21. Nu leapăd darul lui Dumnezeu; că de este prin lege dreptatea, Hristos dar în zadar a murit.

CAPITOLUL III.

Urmare. Avraam pudă de îndreptare prin credință. Legea nu îndreptează ci pune oleslem. Hristos ridică oleslemul și cele bune nu sânt din lege ci din credință.

O fără de minte Galateni, cine pre voi v'a zăvistuit să

19. Rom. 14, 7. 20. II Cor. 13, 5; Efes. 5, 2. 21. c. 3, 11. III 1. Luc. 24, 25.

I. Fapt. 11, 3. 16. c. 3, 11; Rom. 7; Efes. 2, 3; Ps 142, 3.

nu vă plecați adevărului, că-
rora mai înainte vă era scris
Iisus Hristos înaintea ochilor
întru voi răstignit?

2. Aceasta voesc numa să
știu, dela voi: Din faptele le-
gei ați luat Duhul, sau din a-
uzul credinței?

3. Așa de fără de minte sân-
teți? Începând cu Duhul, a-
cum în trup vă săvârșiți?

4. Atâtea ați pățimit în za-
dar? dacă și în zadar.

5. Deci cel ce vă dă vouă
Duhul, și lucrează puteri în-
tru voi, oare din faptele legii,
sau din auzul credinței?

6. Precum și Avraam a cre-
zut lui Dumnezeu, și i s'a so-
cotit lui întru dreptate.

7. Să știți dar că cei ce sânt
din credință, aceia sânt fii lui
Avraam.

8. Și văzând mai înainte
scriptura, că din credință în-
dreptează Dumnezeu pre nea-
muri, mai înainte a bine-
vestit lui Avraam, că se vor bine-
cuvânta întru tine toate nea-
murile.

9. Pentru aceea cei ce sânt

din credință se blagoslovesc
împreună cu credinciosul A-

10. Căci câți sânt din fap-
tele legii sânt sub blestem,
ca scris este: blestemat este
tot cel ce nu va rămâne în-
tru toate cele scrise în cartea
legii, ca să le facă pre ele.

11. Iar cum că nu se în-
dreptează nimeni înaintea lui
Dumnezeu prin lege, arătat
este: că dreptul din credință
va fi viu.

12. Iar legea nu este din cre-
dință, ci omul care va face
acestea va fi viu întru ele.

13. Hristos ne-a răscumpă-
rat pre noi din blestemul le-
gei, făcându-se pentru noi
blestem, pentru că scris este:
Blestemat este tot cel spân-
zurat pre lemn.

14. Ca întru Neamuri bi-
necuvântarea lui Avraam să
se facă prin Hristos Iisus; ca
făgăduința Duhului să o lu-
ăm prin credință.

15. Fraților, ca un om gră-
esc; că și așezământul omu-

10 A doua Leg 27, 28. 11 Avac.
2, 4; Evr. 10, 28; Rom. 1, 17.
12 Lev. 18, 5; Rom. 10, 5.
13 A doua Leg 21, 22; Rom.
8, 3. 14 Fac. 12, 3. 15 Evr. 9, 17.

16. Căci nimeni nu l-a
dat lege care să poată în-
via, adevărat din lege ar fi
dreptatea.

22. Căci închis scriptura
toate sub păcat, ca făcându-
ne dăd-n credința lui Iisus Hri-
stos să se dea celor ce cred.

23. Iar mai înainte de ve-
nirea credinței, sub lege er-
ram pașii, închiși, fiind spre
credința care era să se des-
copere.

24. Pentru aceea legea în-
vățtoare ne-a fost nouă spre
Hristos, ca din credință să ne
îndreptăm.

25. Iar dacă a venit credința,
na mai sântem sub învățtor.

26. Că toți noi am lui Dum-
nezeu sântei prin credință în
Iisus Hristos Iisus.

27. Că or câți în Hristos
văpîbuzat, în Hristos văpî-
mbiacat.

28. Nu este lăcomie, nici
în, nu este robie, nici slobo-
dă, nu este paroc nărbatească, nici
femească; că voi toți unul
sântei, întru Hristos Iisus.

12 Rom. 11, 32. 13 1 Petr. 1, 3.
24 Rom. 10, 4. 25 Is. 56, 3.
Ioan. 1, 12. Rom. 8, 17. 26 Rom.
6, 3, 13, 14. 28. 1 Cor. 12, 3. Rom.
10, 2.

29. Iar dacă sânteți voi ai lui Hristos, iată a lui Avraam sâmantă sânteți, și duple făgăduința moștenitor

CAPITOLUL IV.

Pavel dovedește că îndreptarea o-
mului este în Hristos

Iar zice că în câtă vreme moștenitorul prunc este, nimic nu se osebește de slugă, măcar de este stăpân tuturor.

2. Ci subț epitropi și iconomi este până la vremea cea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci, subț stihule lumii eram robiți.

4. Iar când a venit plinirea vremei, a trimis Dumnezeu pre Fiul său, cel născut din femeie, care s'a făcut subț lege.

5. Ca pre cei de subț lege să-i răscumpere, ca să luăm moștenirea fiescă.

6. Iar căci sânteți fii, a trimis Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimele voastre, care strigă. Avva, Părinte.

7. Pentru aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, și moștenitor ești lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Ci atunci neamosecând pre Dumnezeu, slujiți celor ce din fire nu sânt dumnezei.

9. Iar acum, după ce ați cunoscut pre Dumnezeu, iar mai vârtos după ce v'ați cunoscut de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la cele slabe și sărace stihii, cărora iarăși de iznoavă voiți a le sluji?

10. Zilele păziți, și lunele, și vremile, și anii

11. Mă tem de voi, ca nu cumva în zadar să mă fiu osentenit la voi.

12. Fraților, rogu-vă pre voi, fiți precum sânt eu, că și eu am fost precum sânteți voi, cu nimic nu m'ați nedreptățit.

13. Iar știți că prin slăbiciunea trupului am bine-vestit vouă întâiu.

14. Și ispita mea care e, a în trupul meu nu o ați defăimat, nici o ați lepădat; ci ca pre un înger al lui Dumne-

7. c. 3, 27; Rom. 8, 17. 10. Rom. 14, 5; Col. 2, 16. 11. II Ioan v. 8. 12. II Cor 2, 5. 13. I Cor. 2, 1. 14. Mat 2, 1

m'ați priimit, ca pre Hristos

15. Deci unde este fericirea noastră? că mărturisesc vouă, că de eră cu putință, ochii voștri scoțându-i, i-ați fi dat

16. Deci dar au vrăjmașii mei făcut vouă, grăindu-vă vouă adevărul?

17. Vă râvnesc ei pre voi, dar nu bine; ci vor să vă osebescă pre voi, ca să le urmați lor.

18. Iar bine este a urma pururea în lucru bun, și nu numai când sânt de față la voi.

19. Feți mei, pre cari i-am iubit cu durere vă nasc, până ce se va închipul Hristos întru voi;

20. Și ași vreă să fiu acum la voi, și să-mi schimb glasul meu; că nu mă pricep de voi.

21. Spuneți-mi, cei ce voiți să fiți subț lege, legea n'o auziți?

22. Pentru că scris este, că Avraam doi feciori a avut, u-

nul din slujnică, iar altul din cea slobodă

23. Ci cel din slujnică după trup s'a născut, iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

24. Care au altă înțelegere. că acestea sânt cele două legi: una din muntele Sinaei, ce naște spre robie, care este Agar.

25. Că Agar muntele Sinaei este în Arabia, și se alătură cu Ierusalimul acesta de acum, și slujește cu feciorii săi

26. Iar Ierusalimul cel de sus slobod este, care este maică nouă tuturor.

27. Că scris este: Veselește-te cea steapă care nu naște; glăsuiește și strigă ceea ce n'ai durere: că mai mulți sânt fii celei pustie, decât ai celeia ce are bărbat.

28. Iar noi, fraților, după Isaac, fii ai făgăduinței sântem

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup gonă pre cel ce se născuse după Duh, așa și acum.

30. Dar ce zice scriptura?

16. Amos 3, 10. 17. Fap. 20, 1. I Cor. 4, 15. 21. c. 3, 28. 22. Fac 21, 5.

23. Rom. 9, 8. 24. Rom. 8, 15. 26. Evr. 12, 22; Apoc. 3, 13. 28. Rom. 9, 7. 30. Fac. 21, 10, 12.

29. Rom 9, 7. IV 3. c. 3, 28; Col. 2, 20. 4. Etes. 1, 10; Rom. 1, 3; Fac. 49, 19. 5. c. 3, 28. 6. Rom. 8, 15.

conște pre slujnică și pre feciorul ei, că nu va moșteni fiul slujnicei cu fiul celei slobozite.

31. Drept aceea, fraților, nu sântem fi ai slujnicei, ci ai celei slobozite.

CAPITOLUL V.

Cei chemați la credință sânt slobozi de faptele legii prin patimile lui Hristos. Slobozenia cea după Duh.

Întru slobozenia dar cu care Hristos pre noi ne-a slobozit stați, și nu cu jugul robiei. Iarăși vă cuprindeți.

2. Iată, eu Pavel zic vouă, că de vă veți tăia împrejur, Hristos nimic vouă nu va folosi.

3. Și mărturisesc iarăși la tot omul ce se taie împrejur, că dator este să împlinească toată legea.

4. Înzadarnici v-ați făcut de către Hristos, cei ce voiți să vă îndreptați prin lege; din dar ați căzut.

5. Că noi cu Duhul din credință nădejdea dreptății așteptăm.

31. c. 3, 39

V. 1. Ioan 8, 31. 3. Iac 2, 10. 4. 2, 21. Rom 7, 13. 5. II Tim 4, 6.

6. Că întru Hristos Iisus nici tăierea împrejur folosește, nici netăierea împrejur: ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Alergați bine, cine va oprit să nu vă plecați adevărului?

8. Sfatul acesta nu este de la cel ce va chemat pre voi.

9. Puțin aluat toată frământătura dospește.

10. Eu am nădejde de voi întru Domnul, că alt nimic nu veți gândi: iar cel ce vă turbură pre voi va purta judecata, ori-care va fi.

11. Iar eu, fraților, de propoveduesc încă tăierea împrejur, pentru că mai sânt gonită iată s'a surpat sminteala crucii.

12. O de s'ar lepădă afasă cei ce vă răsvrătesc pre voi.

13. Că voi la slobozenia v-ați chemat, fraților; numai să nu dați slobozenia voastră spre prilej trupului, ci prin dragoste să slujiți unuia altuia.

14. Că toată legea într'un

6. I Cor. 7, 19. 7. c. 3, 1; I Cor. 9, 21. 9. I Cor. 5, 9. 10. II Cor. 2, 17. 11. I Cor. 1, 13. 12. Ps. 12, 4.

13. I Cor. 8, 9. 14. Marc 12, 31. Rom. 15, 2.

avânt se plinește, adică. Să se plinească întru voi împărăția lui Dumnezeu nu vă este de folos.

22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețele, înfrânarea poftelor.

23. Împotriva acestora nu este lege.

24. Iar cari sânt ai lui Hristos, trupul și-au răstignit împreună cu patimele și cu poftele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu fim măreți în deșert, unul pre altul întărâtând, unul altuia pismuind.

CAPITOLUL VI.

A îndreptă cu blândețe pe aproapele, și a-l înfrână de la păcat, și a-l pune în frica lui Dumnezeu.

Fraților, de va și cădea vreun om în vre-o greșală, voi cei duhovnicești, îndreptați pre unul ca acela cu duhul

22. Efes. 5, 9. 23. I Tim. 1, 5. 24. I Cor. 13, 13; Rom. 6, 1. 25. Rom. 8, 1. 26. Fil. 2, 3. VI. 1. Mat. 18, 15; Rom. 15, 1. Iac. 5, 19.

blândetelor; păzindu-te pre tine, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcinile unul altuia, și așa împliniți legea lui Hristos.

3. Că de se socotește cineva că este ceva, nimic fiind, pre sine se înșală

4. Iar fapta sa fie-care să-și ispitească, și atunci întru sine însuși va avea laudă, iar nu întru altul.

5. Că fie-care sarcina sa își va purtă.

6. Și să împărtășească cel ce se învață cuvântul pre cel ce învață întru toate bunătățile.

7. Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu se batjocorește: că ce va semăna omul, aceea va și secera.

8. Că cel ce seamănă în trupul său, din trup va secera stricăciune; iar cel ce seamănă întru Duhul, din Duhul va secera viață veșnică.

9. Și făcând binele să nu

slăbim: că la vremea sa vom secera, neostenind.

10. Deci dar până când avem vreme, să facem bine către toți, și mai vărtos către cei ai noștri de o credință.

11. Vedeți cu ce fel de slove am scris vouă cu mâna mea.

12. Câți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc pre voi să vă tăeți împrejur; numai ca să nu pătimească gonire pentru crucea lui Hristos.

13. Că nici singuri cei ce se tae împrejur păzesc legea, ci voesc să vă tăeți voi împrejur, ca în trupul vostru să se laude

14. Iar mie să nu-mi fie a mă lauda fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care mie lumea s'a răstignit, și eu lumii.

15. Că întru Hristos Iisus nici tăerea-imprejur poate ceva, nici netăderea-imprejur, ci făptura cea nouă

16. Și câți vor umbla cu dreptarul acesta, pace preste

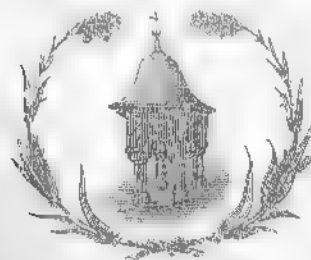
4. I Cor. 11, 18; 5. I Cor. 3, 8; II Cor. 8, 19; 7. Iac. 1, 16; 2 Cor. 9, 8; 8. Pild. 22, 8; Rom. 8, 13; 9. II Tes. 3, 10; Apoc. 2, 2; II Cor. 4, 16; 12. Filip. 3, 16; 13. Fapt. 15, 10; I Cor. 7, 14; Ier. 9, 23; I Cor. 1, 21; Pild. 29, 27; 15. Mat. 12, 20; Ioan. 15, 14; I Cor. 7, 19; 16. Ps. 124, 5; Fil. 3, 16

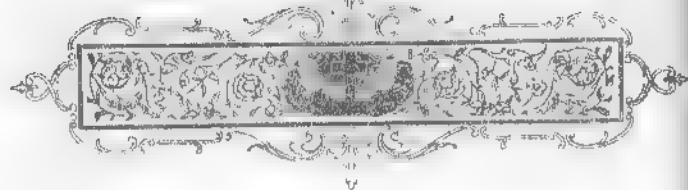
17. Și milă, și preste Israilul

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraților. Amin

Către Galateni s'a scris dela Roma.

18. Fil. 4, 22; II Tim. 4, 22; Fil. 2, 25

EPISTOLILE
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE EFESENI

CAPITOLUL I.

*Am creștinat întru Domnul. Rugăciune
pentru mântuirea
făcerilor aduse prin
Hristos*

*Pavel, apostol al lui Iisus
Hristos prin voia lui
Dumnezeu, sfinților ce-
lor ce sânt în Efes, și credin-
cioșilor întru Hristos Iisus:*

2. Dar vouă și pace dela
Dumnezeu Tatăl nostru, și
dela Domnul Iisus Hristos.

3. Bineestecuvântat Dum-
nezeu și Tatăl Domnului nos-
tru Iisus Hristos, care ne-a

blagoslovit pre noi cu toată
blagoslovenia duhovnicească
întru cele cerești întru Hristos.

4. Precum ne-a ales pre noi
întru dânsul mai înainte de
întemeierea lumii, ca să fim
noi sfinți și fără de prihană
înaintea lui întru dragoste;

5. Mai înainte rânduindu-
ne pre noi spre moștenirea fi-
ească prin Iisus Hristos că-
tre sine, după bunavoință a
voiei sale,

6. Spre lauda slavei dâ-
nului său, cu care ne-a dăruit
pre noi întru cel iubit

7. Întru care avem răscum-
părarea prin sângele lui, și

vindecă păcatelor după bogă-

8. Pre care l'a prisosit că-
minul și înțelepciune
și priceperea,

9. Ca să vă cunoașteți nouă în
seminele lui, după planul voinei
sale, care mai înainte o a rân-
duit întru dânsul.

10. Ca să vă cunoașteți p. n-
tel vremilor, ca toate să le
vă arate în chip întru

11. Hristos, și cele din ceruri, și
cele de pe pământ; întru

12. Întru care și moștenire
am primit, mai înainte fiind
condamnați după rânduiala ce-
lestei lucrări după e-
stul voiei sale.

13. Ca să fim noi spre la-
uda slavei sale, caru am nă-
vădit mai înainte întru Hri-

14. Întru care și răzându-
ne din lume, evanglie
și credință, întru

15. Și crezând, v'ați pecet-
nuit întru însemnarea
Hristos, și întru însemnarea

16. Întru care și răzându-
ne din lume, evanglie
și credință, întru

tenirei noastre spre răscum-
părare, ca să vă cunoașteți
slavei lui

15. Drept aceea, și cu a-
zând credința voastră întru
Domnul Iisus, și dragostea
cea către toți sfinți,

16. Nu încetez a mulțumi
pentru voi, pomenire de voi
facând la rugăciunile mele;

17. Ca Dumnezeu Domnu-
lui nostru Iisus Hristos. Ta-
tăl slavei, să vă dea vouă du-
hul înțelepciunii și al desco-
peririi, spre cunoștința lui,

18. Luminând ochii minții
voastre, ca să știți voi care
este nădejdea chemării lui,
și care este bogăția slavei
moștenirii lui întru sfinți,

19. Și care este mărimea
cea prea înaltă a puterii lui
întru noi cari credem, după
lucrarea puterii tăriei lui,

20. Care o a lucrat întru
Hristos, sculându-l pre el din
morți, și l'a pus a ședeă d'a-
dieapta sa întru cele cerești,

21. Mai pre sus decât toată
începătoria, și stăpânirea, și
puterea, și domnia, și decât

15 Col 1, 9. 16. I Tes. 1, 3; Rom.
1, 8. 17. Rom 6, 4. 18. II Cor 4, 4.
20. Fapt. 3, 14; Ps. 109, 1.
21. Col 2, 10.

1. I. II Cor 1, 1; Rom. 1, 1; I
Cor. 1, 2. 2. Gal. 1, 3; II Petr. 1, 1.
3. II Cor. 1, 3; I Petr. 1, 1.
4. Ioan 15, 16; II Tim. 1, 9. Col
1, 23. 5. Ioan 1, 12. 6. Mat 3, 11.
7. Col. 1, 14; Evr 1, 12; Rom 12, 22.

8. I. II Cor 1, 10. 10. Gal. 4,
1. 11. Fapt. 26, 16.
12. I. II Cor 1, 12.

tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor:

22. Și toate le-a supus sub picioarele lui, și pre el l'a dat cap bisericei mai pre sus de toate,

23. Care este trupul lui, împlinirea celui ce împlinește toate într'u toți.

CAPITOLUL II.

Impunerea Neamurilor și a lumii cu Dumnezeu prin Hristos.

Și pre voi carii erați morți cu greșalele și cu păcatele;

2. Întru care oare-când ați umblat duple veacul lumii acesteia, duple domnul stăpânirii văzduhului, a duhului celui ce acum lucrează într'u fiil neascultărei:

3. Intre carii și noi toți am petrecut oare-când într'u poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale cugetelor; și eram fi din fire ai mândriei, ca și ceilalți

22 I Cor. 15, 27; Evr. 2, 3; Ps. 8, 7; Mat. 28, 18; 23. Rom. 12, 5; I Cor. 12, 27.

II. 1. Rom. 5, 6; Col. 2, 15.

2. Tit. 3, 3; c. 6, 12; Ioan. 12, 31.

3. Col. 3, 10.

4. Iar Dumnezeu, bogat fiind într'u milă, pentru cea multă a sa dragoste cu care ne-a iubit pre noi,

5. Și fiind noi morți cu păcatele, împreună ne-a înviat cu Hristos, (în dar sântei mântuiți);

6. Și împreună cu dânsul ne-a sculat, și ne-a pus a ședea într'u cele cerești într'u Hristos Iisus:

7. Ca să arăte în veacurile cele viitoare bogăția cea mare a darului său într'u bună-tate spre noi într'u Hristos Iisus.

8. Că cu darul sântei mântuiți prin credință; și aceasta nu dela voi: al lui Dumnezeu este darul.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Că a lui făptură sântem, zidiți într'u Hristos Iisus spre fapte bune, care mai înainte le-a gătit Dumnezeu ca să umblăm într'u ele

11. Pentru aceea, aduceți-vă aminte, că voi oare-când

4. Rom. 2, 4; 10, 12. 5. Rom. 8, 3; Col. 2, 13. 6. 2 Cor. 4, 12; Ef. 2, 10.

7. Gal. 2, 19; 9. 1 Cor. 1, 20.

10. Col. 1, 10; Tit. 2, 14; Evr. 13, 20.

11. c. 5, 8; I Cor. 12, 1; Rom. 2, 20.

murle în trup, care vă mări Netăere-împrejur de Dumnezeu se cheamă Tălmășire-împrejur în trup făcută de Dumnezeu.

12. Că erați într'u acea vreme de Hristos, înstreinați întru pierderea lui Israil, și streșit întru amănăturile făgăduirii, nădejde neavând, și fără Dumnezeu în lume:

13. Că acum într'u Hristos Iisus voi carii oare-când erați morți, v'ați făcut aproape de Dumnezeu.

14. Pentru că el este pacea noastră, care a făcut amănătură, și păretele cel din mijloc al zidului a sfărâmat; Vrajba în trupul său,

15. Și omul lor cu dogmele lui; cu pre amândoi să-i înviat într'u sine într'un om făcând pace;

16. Și pre amândoi să-i îmbrățișat într'un trup cu Dumnezeu în cruce, omorând vrajba noastră;

17. Și venind a vestit pacea noastră de departe, și cea de aproape.

18. Neam 2, 10; Rom. 9, 11; Evr. 10, 14; 15. Col. 2, 14.

19. c. 1, 10; 10. Col. 1, 20.

20. 1. c. 1, 10; 10. Col. 1, 20.

21. 1. c. 1, 10; 10. Col. 1, 20.

22. 1. c. 1, 10; 10. Col. 1, 20.

18. Că printr'însul avem amândoi apropierea într'un Duh către Tatăl

19. Pentru aceea dar de acum nu mai sântei streini și nemernici, ci împreună cetățeni cu sfinții, și casnici ai lui Dumnezeu.

20. Zidiți fiind pre temeliea apostolilor și a prorocilor, fiind piatra cea din capul unghului înșuși Iisus Hristos:

21. Întru care toată zidirea alcătuindu-se crește într'u locaș sfânt într'u Domnul;

22. Întru care și voi împreună vă zidiți spre locaș al lui Dumnezeu într'u Duhul.

CAPITOLUL III.

Înțelepciunea dumnezeiască a darului Pavel spre lumina Neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

Pentru aceasta eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi Neamurile

2. De veți fi auzit iconomia darului lui Dumnezeu celui ce s'a dat mie spre voi:

18. c. 3, 11; Rom. 5, 1. 19. Filip. 3, 20; Evr. 12, 22. 20. Is. 28, 16.

21. c. 4, 16; I Cor. 3, 16.

22. I Petr. 2, 5.

III. 1. Fapt. 21, 14; Gal. 5, 11; Filip. 1, 7; II Tim. 1, 8; 2 Fapt. 9, 16.

2. 1. c. 1, 10; 10. Col. 1, 20.

3. 1. c. 1, 10; 10. Col. 1, 20.

3. Căci după descoperire mi-a arătat mie taina; precum am scris mai înainte pe scurt.

4. Din care cetind, puteți cunoaște știința mea întru taina lui Hristos,

5. Care întru alte veacuri nu s'a arătat fiilor oamenilor, precum s'a descopert acum sfinților lui apostoli și prorocilor prin Duhul;

6. Ca să fie Neamurile împreună moștenitori, și împreună un trup, și împreună părtași făgăduinței lui întru Hristos prin evanghelie

7. Căreia m'am făcut slujitor după dăruirea darului lui Dumnezeu, care s'a dat mie după lucrarea puterii lui.

8. Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi s'a dat darul acesta, a vesti întru Neamuri bogăția lui Hristos cea neurmată;

9. Și a lumina pre toți care este iconomia tainei, celei ascunse din veci întru Dumnezeu, care a zidit toate prin Iisus Hristos

10. Ca să se cunoască ai lui Dumnezeu și domniilor întru cele cerești prin biserică înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri,

11. După hotărârea cea mai înainte de veci, care o a făcut întru Hristos Iisus Domnul nostru

12. Întru care avem îndrăznire și apropiere întru nădejde prin credința lui.

13. Pentru aceea vă rog pre voi să nu slăbiți întru neputerile mele cele pentru voi, care este slava voastră

14. Pentru aceasta plecd genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Dintru care toată pămintă în cerși pre pământ se numește,

16. Ca să dea vouă, după bogăția slavei sale, cu putere să vă întăriți prin Duhul lui întru omul cel dăruindu-vă

17. Ca să locuiască Hristos prin credință întru inimile voastre.

3. c. 1, 2; Gal. 1, 12; 4. Col. 4, 6; 5. c. 2, 20; Col. 1, 26; 6. c. 1, 13; Gal. 3, 25; 7. Col. 1, 25; Rom. 1, 3; 8. I Cor. 15, 9; Fapt. 9, 15; Col. 1, 21; 9. Fapt. 26, 18.

10. I Petr. 1, 12; Rom. 11, 33; 11. c. 1, 11; 12. Ioan 14, 6; Evr. 4, 10; 14. c. 1, 2; 16. c. 1, 7; 2. c. 6, 10; Col. 1, 11; 17. Ioan 14, 23.

18. Cu întru dragoste fiind înclinați și întemeiați, să cunoașteți împreună cu Dumnezeu Tatăl, care este întru noi, și înălțându-vă întru el

19. Și să știți dragostea lui Dumnezeu cea mai pre sus de toate, ca să vă faceți deplin întru toată împlinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate face mai mult de prisos decât toate, și mai mult decât puterea ce se lucrează întru noi

21. Acela fie slavă în biruință întru Iisus Hristos, alături neamurilor, veacurilor. Amin.

ACTULUI FIE SLAVĂ ÎN BIRUINȚĂ ÎNTRU IISUS Hristos, alături neamurilor, veacurilor. Amin.

CAPITOLUL IV.

1. Întru în dragoste de și unul împuște spre folosul celuilui, ca să vă cunoașteți unul pe altul și să vă iubiti unul pe altul ca Dumnezeu

2. Ca să vă cunoașteți unul pe altul și să vă iubiti unul pe altul ca Dumnezeu, să vă cunoașteți unul pe altul și să vă iubiti unul pe altul ca Dumnezeu

3. Ca să vă cunoașteți unul pe altul și să vă iubiti unul pe altul ca Dumnezeu, să vă cunoașteți unul pe altul și să vă iubiti unul pe altul ca Dumnezeu

2. Cu toată smerențea și blândețea, cu îndelungă-răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste;

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum și chemați santeți într'o nădejde a chemării voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez,

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este preste toate, și prin toate, și întru noi toți.

7. Iar fie-căruia din noi s'a dat harul după măsura darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: Suindu-se la înălțime, robit-a robime, și a dat daruri oamenilor.

9. Iar aceea ce zice că s'a suit, ce este fără numai că s'a și pogorât întâiu la cele mai de jos laturi ale pământului?

10. Căci ce s'a pogorât acela este care s'a și suit mai

2. Fapt. 20, 19; Col. 3, 12.

3. I Cor. 12, 6; 4. Rom. 12, 6.

5. I Cor. 8, 4; 6. Mal. 2, 10; I Cor.

12, 6; 7. Rom. 12, 3; I Cor. 12, 1.

8. Ps 67, 19; 9. Ioan 3, 13.

10. Fapt. 2, 33.

curvarul, sau necuratul, sau lacomul, care este slujitor idoliilor, n'are moștenire întru împărăția lui Hristos și Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă înșele pre voi cu cuvinte deșerte; că pentru acestea vine mâniea lui Dumnezeu preste fiii neascultărci.

7. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora.

8. Că erați oare-când întunerec, iar acum sânteți lumină întru Domnul.

9. Ca fiii luminei să umblați: Că roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul;

10. Cercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai vărtos să le defăimați.

12. Că cele ce se fac întru ascuns de către dâșzii, rușine este a le și grai.

13. Iar toate vădindu-se,

de lumină se arată: că tot ce se arată lumină este

14. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți.

16. Răscumpărând vremea, că zilele rele sânt.

17. Drept aceea, nu fiți nepricepuți, ci cunoscând ce este voea Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este curviea; ci vă umpleți de Duhul;

19. Vorbind întru voi în psalmi și laude și cântări duhovnicești, lăudând și cântând întru inimile voastre Domnului;

20. Mulțumind pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui;

21. Plecați-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu

neilor, plecați-vă băr-

22. Că Domnul cel bărbat este cap recum și Hristos este triceii: și acesta este trupul trupului.

23. Precum biserica se lui Hristos, așa și fe-

24. rbaților lor întru toate. Arbaților, iubiți-vă fe-

25. castre, precum și Hri-

26. lubit biserica, și pre-

27. dat pentru dânsa;

28. ca p. e. a să o sfințe-

29. ațiindu-o cu baea apei

30. vânt,

31. n să o pue înainte pre

32. i slăvită biserică, ne-

33. întinaciune, nici pri-

34. au altceva de acest

35. n să fie sfântă și fără

36. nă.

30. Că mădulări sântem ale trupului lui, din carnea lui, și din oasele lui.

31. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa, și se va lipi de femeea sa, și vor fi amândoi un trup.

32. Taina aceasta mare este: iar eu zic de Hristos și de biserică.

33. Deci dar și voi unul fie-care așa să-și iubească pre femeea sa, ca pre sine; iar femeea să se teamă de bărbat.

CAPITOLUL VI.

Sfaturi către fii, părinți, slugi, stăpâni. Armata creștinului în lupta cu războașii duhovnicești.

Feciori, ascultați pre părinții voștri întru Domnul: că aceasta este cu dreptate.

2. Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta; (care este porunca cea dintâru întru făgăduință);

3. Ca să-ți fie ție bine, și să fii cu zile multe pre pământ

4. Și părinți nu urgisiți pre

30. Rom. 12, 3; I Cor. 6, 25.

31. Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; I Cor. 6, 15.

VI. 1. Col. 3, 20. 2. Eș. 20, 12.

4. Col. 3, 21; A doua Leg. 5, 17.

30. Ps. 77, 4; Pild. 19, 18 și 20, 17.

6. II Tes. 2, 4; Col. 3, 4; Rom.

1, 10; Mat. 24, 4. 8. c. 2, 14. I Tes.

5, 4; I Petr. 2, 9. Gal. 5, 22.

10. Rom. 12, 3. 11. Rom. 1, 24.

13. Ioan 3, 20.

14. Is. 60, 1. 15. Mat. 10, 16; Iac.

3, 23; Col. 3, 16. Rom. 12, 11.

17. Rom. 12, 3; I Tes. 4, 3.

19. Col. 3, 20; Ps. 34, 2, 8.

20. Is. 63, 7; Col. 3, 7.

fiii voștri întru mânia, ci îi creșteți pre ei întru învățătura și certarea Domnului.

5. Slugi, ascultați pre stăpânii voștri cei duple trup, cu frică și cu cutremur, întru dreptatea inimei voastre, ca și pre Hristos;

6. Nu numai înaintea ochilor slujindu-le, ca cei ce vor să placă oamenilor; ci ca slugile lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet;

7. Cu bunăvoință slujindu-le, ca Domnului, iar nu ca oamenilor

8. Știind că ori-ce bine va face fie-care, aceea va lua dela Domnul, ori robul, ori cel slobod.

9. Și stăpânii, iarăși aceea să faceți către dânsii, slăbind îngrozirea: știind că și al vostru Domn este în ceruri; și alegere de față nu este la dânsul.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea tăriei lui.

11. Imbrăcați-vă întru toate

5. Tit. 2, 5; Fil. 2, 12; I Petr. 2, 13, 6. Col. 3, 22. 8. Rom. 2, 6; I Cor. 3, 9; II Cor. 5, 10. 9. Col. 4, 1; Fap. 10, 24. 10. I Cor. 18, 13. I Ioan 2, 14.

armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva meșteșugurilor diavolului.

12. Căci nu ne este nouă lupta împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, și a domniilor, și a stăpânitorilor întunerecului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăței întru cele cerești.

13. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva în ziua cea rea, și toate isprăvindule să stați.

14. Stați drept aceea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul, și îmbrăcându-vă cu zăua dreptății;

15. Și încălțându-vă picioarele întru gătirea evangheliei păcii;

16. Preste toate luând pază credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse.

17. Și coiful mântuirii luați, și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

18. Prin toată rugăciunea și cererea rugându-vă în toată

12. Mat. 18, 17; Ioan 14, 30.

14. Luc. 12, 32; I Petr. 1, 13.

16. I Petr. 5, 1; I Ioan 5, 4.

17. Is. 59, 17; I Tes. 5, 8.

întru Duhul, și la înălțarea priveghiând cu rugăciunea Domnului; totu toți sfinți;

19. Și pentru mine, ca să mi dau mie cuvânt, întru deslușirea gurei mele cu îndrăzneală arată taina evangheliei

20. Pentru care fac solie în mături; ca întru dânsa cu înfrățire să grăesc, pre-mi-mi-se cuvine a grăi.

21. Iar ca să știți și voi cele ce fac, toate vouă

le va arată Tihic iubitul frate și credincioasa slugă întru Domnul;

22. Pre care pentru însăși aceasta l-am trimis la voi, ca să știți cele pentru noi, și să mângâie inimele voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu credință, dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.

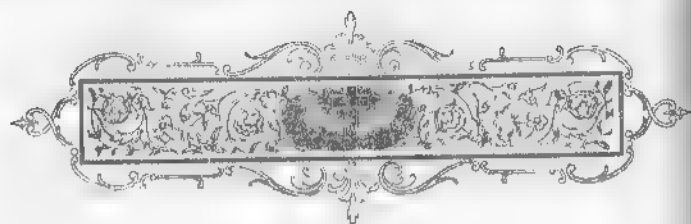
24. Darul cu toți carii iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăciune. Amin.

19 Col. 4, 2. 20. II Cor. 5, 30; I Cor. 4, 17. 21. Fapt. 20, 4; Col. 1, 17.

Către Efeseni s'a scris dela Roma prin Tihic.

24. II Cor. 13, 14.

EPISTOLIEA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE FILIPPISENI

CAPITOLUL I.

Mulțumire pentru fapta bună a Filippisenilor și rugăciune ca să fie deslășiți. Povestirea luptelor și a osârdiei sale.

Pavel și Timotei, slugile lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Hristos Iisus celor ce sânt în Filippi, împreună cu episcopii și diaconii

2. Dar vouă, și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru, și Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeului meu întru toată pomenirea voastră,

4. Pururea întru toată ru-

I. 1 II Cor. 1, 1; I Cor. 1, 2.
2. Rom 1, 7. 3. Rom. 1, 8.

găciunea mea pentru voi toți cu bucurie rugăciune făcând.

5. Pentru împărtășirea voastră întru evanghelie din ziua d'întăiu până acum;

6. Nădăduindu-mă la înșăși aceasta, că cel ce a început întru voi lucrul cel bun îl va săvârși până în ziua lui Iisus Hristos;

7. Precum îmi este mie de dreptate aceasta a cugetă pentru voi toți, pentru că vă am eu pre voi în inimă, și în legăturile mele, și în răspunsul și adevărarea evangheliei, ca mine împreună pătași darului voi toți fiind.

8. Că martur mie îmi este

6. Ioan 6, 38. 7. Efes 3, 1 și 4, 1.
8. Rom 1, 9.

FILIPPISENI

1, 22

Întruzeu, că vă iubesc pre pricirea, iar alți pentru buna toți în dragostea lui Iisus voință propoveduesc pre Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca apostol voastră încă mai să și mai mult să priso-nen întru cunoștință și în-totă priceperea;

10. Ca să ispițiți voi cele fidele; ca să fiți curați și de sminteală în ziua lui

11. Plini de roadele dreptății, care sânt prin Iisus Hristos spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12. Și voesc să știți voi, frați, că cele pentru mine mai toa spre sporul evangheliei nu venit;

13. Încât legăturile mele făcut arătate întru Hristos în tot divanul, și la ceilalți toți;

14. Și cei mai mulți din frații Domnului, nădăduindu-mă pentru legăturile mele, mai în cetează fără de frică a cuvântului.

15. Unii pentru pisma și

16. Că m'e a vieții este Hristos, și a murii, dobândă.

17. Iar dacă a vieții în trup, aceasta îmi este roada lucrului; și ce vouă alege nu știu.

1. Efes. 1, 8. 10. Fapt. 24, 16.
11. Efes 5, 9. 13. c. 4, 22.
12. I Cor. 3, 13. I Tes 3, 3.
13. c. 2, 11. 19. II Cor. 1, 11.

23. Că sânt cuprins de a-mândouă, dorință având a-mă slobozi și împreună cu Hristos a fi; mai bine cu mult mai vartos.

24. Iar a rămâneă în trup mai de folos este pentru voi.

25. Și aceasta nădăjduind, știu că voi rămâneă și împreună voi petrece cu voi cu toți spre sporirea voastră și bucuria credinței;

26. Ca lauda voastră să sporească întru Hristos Iisus întru mine, prin venirea mea la voi către voi.

27. Numai cu vrednicie după evanghelia lui Hristos să petreceți: ca ori viind și văzându-vă pre voi, ori nefiind de față la voi, să aud cele pentru voi, că stați într'un duh, cu un suflet împreună nevoindu, vă pentru credința evangheliei;

28. Și nefiindu-vă întru nimic de cei împotriviți: care acelora este arătare a pierzării, iar vouă a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dăruit

pentru Hristos, nu numai întru el a crede, ci și pentru dânsul a pătimi;

30. Aceeași luptă având care ați văzut întru mine, și acum auziți pentru mine.

CAPITOLUL II.

Scrie la Timotei în care i am înmă având pildă smerența și slava lui Hristos. Laudă pe Timotei și Epafrodit.

Deci de este vre-o mână, dăiere întru Hristos, de este vre-o voie bună a dragostei, de este vre-o împărtășire a Duhului, de este vre-o milostivire și îndurare,

2. Pliniți bucuria mea și aceeași să cugetați, aceeași dragoste având, un suflet fiind, una cugetând

3. Nimic făcând cu prigorie sau cu mare deșertăciune, ci cu smerenie unul pre altul socotind a fi mai de cinste decât pre sine

4. Nu ale sale fiecare, ci și ale altora fiecine să căutați

5. Că aceasta să se înțeleagă întru voi, care și întru Hristos Iisus

30 Fapt. 16, 24; Col. 1, 29.

II. 1. Rom. 12, 10; Col. 3, 12.

4. I Cor. 10, 24.

6. Carele în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a solum il ei întocma cu Dum-

7. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

8. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

9. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

10. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

11. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

12. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

13. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

14. Că s'a deșertat pre sine, alip de rob luând, întru a-

13. Că Dumnezeu este carele lucrează întru voi și ca să voiți și ca să lucrați, după buna voință

14. Toate le faceți fără de cârtiri și fără de îndoiri;

15. Ca să fiți fără de prihană și întregi, filii lui Dumnezeu curați în mylocul neamului celui îndărătnic și răsvrătit, între cari să străluciți ca niște luminători în lume;

16. Cuvânt al vieții cuprinzând, spre laudă mie în ziua lui Hristos, că nu îndeșert am alergat, nici îndeșert m'am os-tenit

17. Ci de mă și jertfesc pentru jertfa și slujba credinței voastre, mă bucur, și împreună mă bucur cu voi cu toți.

18. Așijderea și voi vă bucurați, și împreună vă bucurați cu mine.

19. Și nădăjduesc întru Domnul Iisus că pre Timotei fără de zăbavă îl voi trimete la voi, ca și eu să-mi fac inima bună, înțelegând cele pentru voi.

13. II Cor. 3, 5; I Petr. 4, 6.
15. Mat. 5, 14; Efes. 5, 8; 16. Is.

49, 4; Gal. 2, 2; II Tim. 1, 12 și 4, 2; I Cor. 9, 16; II Cor. 7, 4; 13 c. 3, 1; 4, 4; 19. Fapt. 16, 1; I Tes. 3, 2.

23. III Imp. 19, 4; II Cor. 5, 8; II Tim. 4, 9; 27. I Cor. 7, 20; Efes. 4, 1; Col. 1, 10. 28. Rom. 8, 17.

20. Că pre nimeni n'am de un suflet cu mine, care cu tot deadinsul să se grijească de voi.

21. Că toți ale sale caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.

22. Iar sânguința lui o știți, că precum fiul unui tată, împreună cu mine a slujit întru evanghelie.

23. Pre acesta dar nădăduesc să-l trimet îndatăși, după ce voi vedea cele pentru mine.

24. Iar am nădejde întru Domnul că și eu fără de zăbavă voi veni la voi.

25. Iar de nevoie lucru am socotit a trimete la voi pre Epafrodit, fratele și împreună lucrătorul, și ostașul cel d'impreună cu mine, iar al vostru apostol și slujitor al trebei mele.

26. De vreme ce doriă să vă vadă pre voi pre toți, și era mahnit, că ați auzit că a fost bolnav.

27. Și a fost bolnav aproape de moarte. ci Dumnezeu l'a miluit pre el, și nu numai pre

el, ci și pre mine, ca nu întristare preste întristare să am.

28. Deci cum mai degrabă l'am trimis pre el, ca văzându-l pre el iarăși, să vă bucurați, și eu mai fără de mahnire să fiu.

29. Priimiți-l, drept aceea, pre el întru Domnul cu toată bucuriea; și pre unii ca aceștia întru cinste îi aveți:

30. Căci că pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'au apropiat, nebăgând seamă de viață, ca să împlinească lipsa voastră a slujbei celei către mine.

CAPITOLUL III.

Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși. Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfă a lui Hristos.

De aceea, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Acesteași a scrie vouă, mie nu-mi este cu lene iar vouă de folos.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de tăcere.

29. Rom. 16, 2. 30. I Cor. 16, 11.

III 1. c. 2, 38, 4, 1.

2. Is. 56, 11, 13.

20. I Cor. 16, 10. 21. I Cor. 10, 24.

22. I Tim. 1, 2. 25. II Cor. 8, 23.

27. Is. 38, 1.

4. Iar noi sântem tăcere din lege, cari cu duhul sluiți lui Dumnezeu, și ne lăsați întru Hristos Iisus, și nu ne nădăduim în trup.

5. Măcar că eu am nădejde în trup. De se pare cuiva tula a se nădădui în trup, mai mult.

6. Tăiat fiind împrejur a lui, din neamul lui Israil, din seminția lui Veniamin, din Evrei, după lege

7. După râvnă gonind bițu; după dreptatea cea de lege, făcându-mă fără de mină

8. Ci cele ce îmi erau mie înzile, acestea le-am socotit întru Hristos pagubă.

9. Iar mai vârtos le și socotesc toate pagubă a fi pentru cunoscința lui Iisus Domnului meu,

10. Iar carele de toate m'am răstălmăcit, și le socotesc gunoaie pentru pre Hristos să dobândesc

11. Și să mă află întru el, văzând dreptatea mea cea

12. A doua Leg 30, 4. II Cor. 8, 11, 12. Gal. 1, 13, sq. Mat. 18, 44. 8. Is. 53, 11. Rom. 8, 31 și 9, 30.

din lege, ci ceea ce este prin credința lui Hristos, ceea ce este dela Dumnezeu dreptate întru credință:

10. Ca să-l cunosc pre el, și puterea învierii lui, și împărtășirea patimilor lui, închipuindu-mă cu moartea lui;

11. Ca doară cumva ași ajunge la învierea morților.

12. Nu că acum am luat, sau acum sânt desăvârșit: ci gonesc, ca doară voi și ajunge întru care sânt și ajuns de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fiu ajuns: ci numai una fac, cele dinapoi uitându-le, și la cele dinainte întinzându-mă,

14. La semn alerg, la răsplătirea chemării cei de sus a lui Dumnezeu întru Hristos Iisus.

15. Deci căpi desăvârșit sântem, aceasta să gândim: și dacă ceva într'alt chip gândiți, și aceasta Dumnezeu va descoperi vouă.

16. Însă la ceea ce am a-

10 Rom. 8, 31 s; 8, 37; Gal. 6, 17.

12. I Tim. 6, 12; Is. 8, 22; Ioan.

6, 44-46. I Cor. 9, 24. 15. I Cor. 2, 8.

16. Rom. 12, 18; I Cor. 1, 10; I

Petr. 3, 8.

juns, cu acelaș dreptar să viețuim, aceeaș să gândim.

17. Fiți împreună următorii mie, fraților, și vă uitați la cei ce așa ambli precum aveți pildă pre noi.

18. Pentru că mulți umblă, de cari de multe ori am zis vouă, iar acum și plângând zic, că sânt vrășmașii crucei lui Hristos:

19. Al cărora sfârșit este pierzarea, al cărora Dumnezeu este pântecule, și a căror slavă este întru rușinea lor, cari cele pământești cugetă.

20. Că petrecerea noastră în ceruri este; de unde și pre Mântuitorul așteptăm, pre Domnul nostru Iisus Hristos:

21. Care va schimbă chipul trupului smereniei noastre, ca să se facă în chipul trupului slavei lui, după lucrarea puterii ce are el de a și supune luiși toate

CAPITOLUL IV

Indemnări la statornicie și tescție duhoimicească. Pace, mulțumește pentru ajutorul trimis.

Deci, frații mei cei iubiți și dorii, bucuriea și cununa mea, așa stați întru Domnul, iubiților.

2. Pre Evodia rog, și pre Sintihî rog, aceeași să gândească întru Domnul.

3. Încă te rog și pre tine, soțule iubit, ajută-le lor, cari împreună cu mine s'au nevoit întru evanghelie, și cu Climent, și cu ceilalți împreună lucrători ai mei, ale căror nume sânt scrise în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul, și iarăși zic: Bucurați-vă.

5. Blândețele voastre să se facă știute tuturor oamenilor, Domnul aproape este.

6. Nimic să nu vă grijiți, ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cererile

IV. 1. II Cor. 1, 14; I Tes. 2, 30.

3. Eșir. 32, 32; Ps. 68, 32; Dan.

12, 1; Luc. 10, 20; Apoc. 3, 5; 13, 8.

4. c. 3, 1; II Cor. 13, 11; I Tes.

5, 18; 5. Tit. 3, 2; I Cor. 10, 31.

6. Mat. 6, 25; 31; Ps. 144, 20.

19. II Cor. 11, 16; Ps. 16, 14; Rom. 16, 26. 20. Efes. 2, 6; Evr. 13, 13. 21. I Cor. 15, 43.

se arăte lui Dum-

Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, păzi inimile voastre și cutele voastre întru Hristos.

8. De aceea, frații mei, câte sânt adevărate, câte sânt cinșiu, câte sânt drepte, câte sânt curate, câte sânt iubite, câte sânt de bună laudă; ori faptă bună, și ori ce laudă, să vă gândiți.

Cele ce ați învățat, și ați și ați auzit, și ați văzut în mine, acestea să le faceți și Dumnezeuul păcii va cu voi.

Și m'am bucurat întru Domnul foarte, căci iată oarecând ați înflorit a purta grija de mine; precum și purtați, dar ați avut vreme cu prilej.

11. Nu doară că pentru zic: că eu m'am deprins întru care sânt, îndestulat a fi.

12. Știu și a mă smeri, știu că aveam de prisos întru tot întru toate m'am învățat,

Ioan. 14, 27; 8. c. 3, 4; Rom.

11. I Tes. 5, 22; Rom. 15, 33.

12. Pild. 15, 28; I Tim. 6, 6.

13. I Cor. 4, 11; II Cor. 6, 10; 11, 27.

și a mă sătura și a flămânzi, și a avea de prisos și a fi lipsit.

13. Toate le pot întru Hristos, cel ce mă întărește.

14. Însă bine ați făcut, de v'ați făcut împreună părtași necazului meu.

15. Și știți și voi, Filippiselenilor, că la începutul evangheliei, când am eșit din Macedonia, nici o biserică n'a făcut împărtășire cu mine în cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

16. Că și în Tessalonic și odată și de două ori cele spre trebuința mea ați trimis.

17. Nu că doară căut darea: ci caut rodul cel prisositor spre folosul vostru.

18. Am luat toate, și am de prisos: umplutu-m'am luând dela Epafrodit cele trimise de la voi, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să îplinească toată trebuința voastră după bogăția sa întru slavă prin Hristos Iisus.

13. Is. 33, 34. 15. II Cor. 11, 9.

17. Luc. 13, 9; II Cor. 9, 12.

18. c. 2, 23. 19. II Cor. 9, 8.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatăl nostru stăva în veac veacilor. Amin.

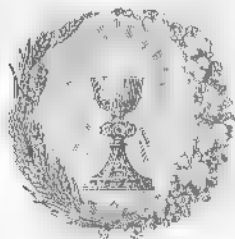
21. Spuneți încurajare unu-altuia întru Hristos Iisus. Închină-se vouă frați cari sunt împreună cu mine

22. Închină-se vouă și întru mai ales celui din casa Cezarului

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin

Către Filipeni, scrisă de la Roma prin Epistrot

20. II Tim. 4, 18 21 I Cor. 16, 9 22 II Cor. 13, 12 23 Gal. 6, 19

EPISTOLILEA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE COLASSENII

CAPITOLUL I

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei

2. Care sunt în Colase

3. Credincioșilor frați

4. Iisus, dar vouă și Tatăl

5. Iisus Hristos, dar vouă și Tatăl

6. Iisus Hristos, dar vouă și Tatăl

7. Iisus Hristos, dar vouă și Tatăl

Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne.

4. Auzind creația voastră cea întru Hristos Iisus, și dragostea care aveți către toți sfinții.

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, care ați auzit mai înainte întru cuvântul adevărului evangheliei.

6. Care este de față la voi, precum și în toată lumea; și este făcând roadă și crescând, precum și întru voi, din ziua în care ați auzit, și ați cunoscut darul lui Dumnezeu întru adevăr

7. Precum v-ați și învățat

4 Efes 1, 15 I Petr 1, 3 11
II Cor 6, 7 7 c 4, 12

dela Epafra iubitul, cel dimpreună slugă cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos;

8. Care ne-a și arătat nouă dragostea voastră întru Dumnezeu

9. Drept aceea și noi, din care zi am auzit acestea, nu încetăm pentru voi rugându-ne, și cerând ca să vă umpleți de cunoștința voiei lui, întru toată înțelegerea și înțelepciunea duhovnicească;

10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun făcând roadă, și crescând spre cunoștința lui Dumnezeu;

11. Cu toată puterea întăriindu-vă, din prețuirea slavei lui, întru toată îngăduirea și îndelunga-răbdare cu bucurie;

12. Mulțumind Tatălui, celui ce ne-a învrednicit pre noi în partea soartei sfinților întru lumină

13. Care ne-a izbăvit pre noi din stăpânirea întunericului, și ne-a mutat la împă-

răția Fiiului dragostei lui; 14. Întru care avem răscumpărarea prin sângele lui, ertarea păcatelor;

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâi născut decât toată zidirea;

16. Căci întru dânsul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, ori scaunele, ori domniile, ori începătorile, ori stăpânirile: toate printr'însul și pentru dânsul s'au zidit;

17. Și el este mai înainte de toate, și toate întru dânsul sânt așezate.

18. Și el este capul trupului, bisericii; care este începătură, întâi născut din morți, ca să fie întru toate el cel întâi.

19. Că întru el bine a voit să locuască toată plinirea;

20. Și printr'însul să împacă toate spre sine, făcând pace prin sângele crucei lui; printr'însul, ori celor de pre pă-

14. Efes. 1, 3. 15. Evr. 1, 3; I Cor. 4, 4. 16. Ioan 1, 3, 10; Efes. 1, 10. 17. Pild. 8, 25; 18. Fapt. 2, 23; Rom. 8, 30; I Cor. 15, 26; Efes. 1, 22; Desc. 1, 5. 19. c. 20; Ioan 1, 35; 3, 34. 20. Rom. 5, 10; I Ioan 2, 2.

21. Și pre voi, cari erați

22. În întunecare și umbră, acum v'a împăcat,

23. În carnea trupului lui

24. Noapte, să vă pue pre

25. Înți și fără de prihană

26. Înaintea sa

27. Vă rămănea în

28. În întunecare și în

29. Înșicați din nădejdea e-

30. Meliei, care ați auzit, ceea

31. Propoveduit la toată zi-

32. Că de subț cer; căreia

33. Făcut eu Pavel slujitor;

34. Acum mă bucur întru

35. Înțelepciunea voastră, și

țiea slavei tainei acesteia întru Neamuri; care este Hristos întru voi, nădejdea slavei;

28. Pre care noi propoveduim, sfătuind pre tot omul, și învățând pre tot omul întru toată înțelepciunea; ca să punem de față pre tot omul desăvârșit întru Hristos Iisus;

29. Întru care mă și ostesc, nevoindu-mă după lucrarea lui, care se lucrează întru mine, întru putere.

CAPITOLUL II.

Crestinii să nu se plece înțelepciunii omenești cer amăgitoare. Viața cea în unire cu Dumnezeu îmbrățișează duhovnicește și legea în petrecerea cea după Hristos.

Pentru că voesc să știți voi câtă nevoie am pentru voi, și pentru cei din Laodichia, și câți n'au văzut fața mea în trup;

2. Ca să se mângâie inimile lor, tocmai fiind ei întru dragoste, și spre toată bogăția încredințării înțelegerei, spre cunoștința tainei lui Dumnezeu, și Tatăl, și a lui Hristos;

28 Ioan 1, 3; Efes. 5, 27

29. I Tim. 4, 16; II Tim. 4, 7.

II. I Fil. 1, 26. 2 Ioan 17, 3.

3. Întru care sânt toate viseriile înțelepciunii și ale cunoștinței ascunse.

4. Și aceasta zic: ca nu cineva să vă amăgească pre voi cu cuvinte plecătoare.

5. Că de și sânt cu trupul depărtat, dar cu duhul împreună cu voi sânt, bucurându-mă și văzând rânduiala voastră, și tăria credinței voastre întru Hristos.

6. Deci precum ați luat pre Hristos Iisus Domnul, întru dânsul să umblați:

7. În rădăcinați și zidiți fiind într'însul, și întărindu-vă întru credință, precum v'ați învățat, prisosind întru ea cu mulțumită.

8. Socotiți ca să nu vă fure pre voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predania oamenilor, după stihulele lumii, și nu după Hristos.

9. Căci întru dânsul locuște toată plinirea Dumnezeirii trupește.

10. Și sânteți întru dânsul

plini, care este capul a toată începătoria și stăpânirea:

11. Întru care sânteți și tăeți împrejur cu tăiere împrejur, nefăcută de mână, întru dezbrăcarea trupului păcatelor, cărnei întru tăierea împrejur a lui Hristos:

12. Îngropați fiind împreună cu el prin botez, întru care v'ați și sculat împreună prin credința lucrării lui Dumnezeu, celui ce l'a sculat pre el din morți.

13. Și pre voi carii erați morți întru păcate și întru netăererea împrejur a trupului vostru, v'a înviat împreună cu dânsul, ertându-vă vouă toate greșalele;

14. Ștergând cu dogmele zapisul ce eră asupra noastră, care eră protivnic nouă, și pre acela l'a luat din mijloc, pironindu-l pre cruce;

15. Dezbrăcând începătoriile și domniile, i-a vădit de față, arătându-i biruiți pre dânsii întru dânsa.

16. Deci nimeni pre voi să nu vă judece pentru mâncare,

11. A doua Leg. 10, 10; Rom. 2, 29. 13. Efes. 2, 11; Luc. 7, 42. 14. Efes. 2, 15. 15. c. 1, 10. 16. Rom. 14, 3.

3. Is. 11, 2; I Cor. 1, 2. 4. Rom. 17, 19. 5. I Cor. 5, 3; 14, 40. 7. Efes. 2, 22. Iud. v. 2; I Tes. 5, 18. 10. Ioan 1, 16. Efes. 1, 22.

înămură, sau pentru parte rădătoarei, sau a lunei noi, a sâmbetelor;

17. Care sânt umbră celor dinainte; iar trupul al lui Hristos.

18. Nimeni pre voi să nu înămărească voind prin smerenie și slujba îngerilor, la slujba ce nu le-a văzut cu mâinile, umblând, îndeșert umblându-se din mintea trupului său.

19. Și neștiind Capul, dintru care tot trupul prin încheieturi și legături primește darea și întocmindu-se, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Deci de ați murit împreună cu Hristos despre stihulele lumii, pentru ce cum ați și viețuind în lume primiți obiceiuri,

21. Nu te atinge; nici gustă, nici pipăi;

22. Care sânt toate spre înșelăciune prin obicinuință; după poruncele și învățăturile oamenilor?

23. Care sânt având cuvânt numai al înțelepciunii întru

slujba cea din voia sa, și întru smerenie, și întru nepărtinirea trupului, nu în vre-o cinste spre sațul trupului.

CAPITOLUL III.

Sfârșit al cărții către colaseni, mai ales în căsătorie.

Deci dar de v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați, unde este Hristos șezând d'a dreapta lui Dumnezeu.

2. Cele de sus gândiți, iar nu cele pământești.

3. Că ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața voastră, atunci și voi cu dânsul împreună vă veți arăta întru slavă.

5. Drept aceea, omoriți mădulările voastre cele de pre pământ; curviea, necurăția, patima, pofta cea rea, și lăcomia, care este slujire idolilor.

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării.

III. 1. c. 2, 12; Rom. 6, 1.

2. Mat. 6, 33. 3. Rom. 6, 1. 4. Fil. 1, 21; I Cor. 15, 42. 5. Rom. 8, 13. Efes. 5, 6. 6. Efes. 5, 6.

Evr. 8, 18. Mat. 24, 1.

Efes. 4, 15. 22. Is. 29, 18; Mat.

18, 23. I Tim. 4, 3.

care este dintre voi. Toate vor spune vouă cele de aici.

10. Inchină-se vouă Aristarh cel împreună cu mine rob, și Marcu, nepotul lui Var-nava, de care ați luat porunci: de va veni la voi să-l primiți pre dânsul;

11. Și Iisus ce se cheamă Iust, cari sânt din tăerea împrejur. Aceștia singuri sânt împreună cu mine lucrători spre împărăția lui Dumnezeu, cari mi-a fost mie mână.

12. Inchină-se vouă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos, care se nevoește pururea pentru voi întru rugăciuni, ca să stați desăvârșiți și pliniți întru toată voia lui Dumnezeu.

13. Că mărturisesc de dâns-

sul, că are râvnă multă pentru voi, și pentru cei din Laodichia și din Ierapoli.

14. Inchină-se vouă Luca doctorul cel iubit, și Dimas.

15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodichia și lui Nîmfan, și bisericii celei din casa lui.

16. Și dacă se va ceta epistolia aceasta de către voi, faceți ca să se cetească și în biserica Laodichienilor; și cea din Laodichia și voi să o cetați.

17. Și ziceți lui Arhip: Socotește slujba care ai luat întru Domnul, ca să o plinești.

18. Inchinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Darul cu voi. Amin.

Către Colasseni s'a scris dela Roma prin Titico și Onesim

10. Fapt. 19, 29. 11. Fapt. 11, 3. 12. c. 1, 7.

15. Rom. 16, 5. 16. I Tes. 5, 27. 18. I Cor. 16, 21.

EPISTOLIA

SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

ÎNTĂIA CĂTRE TESSALONICHENI

CAPITOLUL I

Epistolă și salut de la salomoncenilor.

Pavel, și Siluan, și Timotei, bisericii Tessalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl, Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând în rugămintele noastre.

3. Neîncetat pomenind pre voi de lucrul credinței voastre, și de osteneala dragostei,

1. I Tes. 1, 3. Ioan 6, 29. I Cor. 13, 18.

și de răbdarea nădăjduirii întru Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

4. Știind, iubitorilor frați, dela Dumnezeu alegerea voastră.

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere, și întru Duh Sfânt, și întru adevărare multă; precum știți în ce chip am fost între voi pentru voi.

6. Și voi următori nouă v'ați făcut, și Domnului, primind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt:

7. Atâta cât v'ați făcut voi

4. Col. 3, 14. 5. I Cor. 2, 5. 6. I Cor. 4, 12. 2. c. 4, 10.

pildă tuturor celor ce cred în Machedonia și Ahaia.

8. Că dela voi s'a vestit cuvântul Domnului nu numai în Machedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea întru Dumnezeu a eșit; cât nu trebue să mai grăim noi ceva

9. Că aceia de noi spun ce fel de intrare am avut la voi, și cum v'ați întors la Dumnezeu dela idoli, a sluji Dumnezeului celui viu și adevărat:

10. Și a așteptă pre Fiul lui din ceruri, pre care l'a înviat din morți, pre Iisus, care ne izbăvește pre noi de mânia cea viitoare.

CAPITOLUL II.

Pavel dorește pre Tessaloniceni, se bucură de ei și îngrijește ca să fie descurajați.

Că voi știți, fraților, intrarea noastră la voi, că n'a fost deșartă:

2. Ci întâi pătimind, și ocarîți fiind precum știți, în Filippi, am îndrăznit întru Dumnezeul nostru a grăi către voi

evangelhia lui Dumnezeu cu multă nevoință.

3. Că îndemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurăție, nici cu viclesug

4. Ci precum ne-am adevărat dela Dumnezeu a fi credincioși a primi evangelhia, așa grăim; nu ca cum am plăcea oamenilor, ci lui Dumnezeu, celui ce cercă inimile noastre.

5. Că niciodată întru cuvânt de măgulire am fost la voi, precum știți nici prin prile de lăcomie: Dumnezeu este martur:

6. Nici căutând dela oameni slavă, nici dela voi, nici dela alții, măcar că puteam să vă fim vouă cu greutate ca apostoli lui Hristos.

7. Ci am fost cu liniște în mijlocul vostru, precum doi ce își încălzește pre fiii săi:

8. Așa iubindu-vă pre voi, bine voim a da vouă nu numai evangelhia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre

întru căci ați fost nouă zeu, care se și lucrează întru voi cei ce credeți.

9. Că vă aduceți aminte, fraților, de ostenele noastre, de călătoria și noaptele, de călătoria și noaptele, ca să nu îngreșăm, pro cineva din voi, am ovedut vouă evanghelia lui Dumnezeu.

10. Voi sânteți marturi, și Dumnezeu, cum cu cuvânt de dreptate și fără de priștă, și vouă celor ce

11. Precum știți că pre un loc din voi, ca un părinte, pre fiii săi v'am rugat să mărturisiți.

12. Și am mărturisit ca să vă plăcuți voi cu vrednicie lui Dumnezeu, care v'a chemat voi întru a sa împărăție

13. Drept aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncet, căci luând voi cuvântul evanghiei dela noi, ați primit nu cuvânt al oamenilor, ci precum este adevărat, cuvântul lui Dumnezeu

zeu, care se și lucrează întru voi cei ce credeți.

14. Că voi, fraților, urmați v'ați făcut bisericilor lui Dumnezeu celor ce sânt în Iudeea întru Hristos Iisus: căci aceleași ați pățit și voi dela cei de un neam cu voi, precum și aceia dela Iudei,

15. Carii și pre Domnul Iisus au omorît, și pre prociile lor, și pre noi ne-au gonit; căci Dumnezeu nu sânt plăcuți, și tuturor oamenilor stau împotrivă:

16. Carii ne opresc pre noi să nu grăim Neamurilor ca să se mântuească, ca să și împlinească păcatele lor pururea: ci a soșit asupra lor mânia până în sfârșit.

17. Iar noi fraților, rămânind sîrmani de către voi la vreme de un ceas cu fața, nu cu inima, mai mult ne-am sîrguit a vedea fața voastră cu mare dorință.

18. Pentru aceea am vrut să venim la voi, eu adecă Pavel, și odată și de două ori, ci ne-a împiedicat Satana.

19. Căci care este nădej-

8. Rom. 1, 8; Tes. 1, 4; 9. I Cor. 12, 3; 10. Fapt. 1, 11; Fil. 3, 20; 11. 1. c. 1, 3; 2. Fapt. 16, 22; 17, 5.

4. Gal. 1, 10; 5. I Cor. 4, 20; 6. Ioan 5, 41; 11. Tes. 3, 7; 22; 7. Fapt. 20, 22.

8. 1. c. 4, 13; Fapt. 14, 15; 11. 1. c. 8, 6; 12. Efes. 4, 1; 1. c. 1, 1; 11. c. 1, 1.

15. Fapt. 2, 22; 16. Mat. 23, 23; 17. Rom. 1, 14; 19. Fil. 4, 1.

dea noastră, sau bucuria, sau tră, ca nu cumva să vă fi ispi-

20. Că voi sânteți slava noastră și bucuria.

CAPITOLUL III.

Rogându-ne pentru ei, și scriindu-le în credință a Tessaionichenilor.

Drept aceea, mai mult nepu-

2. Și am trimis pre Timotei, fratele nostru, și slujitorul lui Dumnezeu, și ajutorul nostru întru evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi, și să vă mângâie întru credința voastră:

3. Ca nici unul să nu se clătească întru scârbele acestea: că singuri știți că spre aceasta sântem puși.

4. Căci când am fost la voi, am zis vouă mai înainte că vom să avem scârbe; precum a și fost, și știți

5. Drept aceea, și eu ne-răbdând mai mult, am trimis ca să cunosc credința voas-

tră, ca nu cumva să vă fi ispitit pre voi cel ce ispitește, și să fie în zadar osteneala noastră.

6. Iar acum venind Timotei la noi dela voi, și binevestind nouă credința și dragostea voastră, și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind a ne vedea pre noi, precum și noi pre voi:

7. Pentru aceasta ne-am mângâiat, fraților, de voi întru tot necazul și nevoea noastră pentru credința voastră:

8. Că acum noi vii sântem, dacă stați voi întru Domnul:

9. Că ce mulțumită vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucărăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru:

10. Noaptea și ziua prestem măsură rugându-ne ca să vedem fața voastră, și să împlinim lipsele credinței voastre:

11. Iar însuși Dumnezeu și Tatăl nostru, și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi:

12. Și pre voi Domnul să vă înmulțească și să vă păsosească cu dragostea unuia-

altul, și spre toți, precum și spre voi:

11. Că să întărească inimile noastre fără prihană întru înaintea lui Dumnezeu Tatălui nostru, întru Domnului nostru I-

12. Domnului nostru I-

CAPITOLUL IV.

... pentru ei, și scriindu-le în credință a Tessaionichenilor.

1. Fraților, vă poștim să vă rugăm întru Domnul, precum ați luat de chip se cuvine înblă și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai

2. și să vă rugăm întru Domnul, precum ați luat de chip se cuvine înblă și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai

3. și să vă rugăm întru Domnul, precum ați luat de chip se cuvine înblă și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai

4. și să vă rugăm întru Domnul, precum ați luat de chip se cuvine înblă și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai

5. și să vă rugăm întru Domnul, precum ați luat de chip se cuvine înblă și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai

6. și să vă rugăm întru Domnul, precum ați luat de chip se cuvine înblă și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai

6. A nu trece și a se lăcomi în lucru asupra fratelui său; de vreme ce răsplătitor este Domnul pentru toate acestea, precum și mai înainte am zis vouă și am mărturisit.

7. Că nu ne-a chemat pre noi Dumnezeu spre necurăție, ci spre sfințenie.

8. Drept aceea, cel ce defăimează, nu om defăimează, ci pre Dumnezeu, care a dat Duhul său cel sfânt întru noi.

9. Iar pentru iubirea de frați, nu trebuie să scrie vouă: că singuri voi sânteți învățați de la Dumnezeu ca să iubiți unul pre altul.

10. Pentru că și faceți aceea spre toți frații cari sânt în toată Machedonia: și vă rugăm pre voi, fraților, să adăogați mai mult;

11. Și cu dragoste să vă nevoiți ca să fiți cu liniște, și să faceți ale voastre, și să lucrați cu mâinile voastre, precum am poruncit vouă;

12. Ca să umblați cu bun chip către cei de afară, și de

1. I Tim 1, 2; 2. I Tim 1, 2; 3. I Tim 1, 2; 4. I Tim 1, 2; 5. I Tim 1, 2; 6. I Tim 1, 2; 7. I Tim 1, 2; 8. I Tim 1, 2; 9. I Tim 1, 2; 10. I Tim 1, 2; 11. I Tim 1, 2; 12. I Tim 1, 2;

7. I Tim 1, 2; 8. I Tim 1, 2; 9. I Tim 1, 2; 10. I Tim 1, 2; 11. I Tim 1, 2; 12. I Tim 1, 2;

nimic să nu aveți trebuință.

13. Iar nu voi să nu știți voi, fraților, pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristați, ca și ceilalți cari n'au nădejde.

14. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu pre cei adormiți întru Iisus, aduce-li-va împreună cu el.

15. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului, nu vom întrece pre cei adormiți.

16. Că însuși Domnul întru poruncă cu glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi;

17. După aceea, noi cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dânșii ne vom răpi în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea mângâiați-vă unii pre alții cu cuvintele acestea.

13. I Cor. 10, 17. 14 Rom. 14, 8; I Cor. 15, 18. 15. I Cor. 15, 23. 17. Apoc. 11, 12; Ioan 12, 28.

CAPITOLUL V.

A doua venire a lui Hristos. Credincioasă pregătire pentru ea.

Iar de ani și de vremi, fraților, nu aveți trebuință să scriem vouă.

2. Că înși-vă adevărat știți că ziua Domnului ca un furt noaptea așa va veni.

3. Căci când vor zice: Pace și liniște, atunci fără de veste va veni preste dânșii peire, ca și durerea aceleia ce are în pânțec; și nu vor scăpa.

4. Iar voi, fraților, nu sănțateți întru întunec, ca să nu apuce ziua aceea ca un furt.

5. Că voi toți fiți ai lumii și sănțateți, și fiți ai zilei; nu sănțateți ai nopții, nici ai întunecului.

6. Drept aceea să nu dormim, ca și ceilalți; ci să priveghim și să fim treji.

7. Că cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în

V. 1. Mat. 24, 28. 2. Luc. 12, 40. II Petr. 3, 10; Apoc. 3, 3. 3. I Cor. 15, 24. 4. Efes. 5, 8. 5. Luc. 12, 40. 6. Rom. 13, 12. 8. Rom. 13, 12. 10. I Cor. 13, 12. 11. I Cor. 13, 12. 12. I Cor. 13, 12. 13. I Cor. 13, 12. 14. I Cor. 13, 12. 15. I Cor. 13, 12. 16. I Cor. 13, 12. 17. I Cor. 13, 12.

credinței și a dragostei;

10. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

11. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre dobândirea mântuirii,

12. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

13. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

14. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

15. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

16. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

17. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

18. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

19. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

20. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

21. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

22. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

23. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

24. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

25. Că nu ne-a pus pre Dumnezeu spre mânia,

15. Socotiți să nu răsplătească cineva cuiva rău pentru rău; ci pururea cele bune să urmați, și spre voi unul spre altul, și spre toți.

16. Pururea vă bucurați.

17. Neincetat vă rugați.

18. Intru toate mulțumiți: căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus spre voi.

19. Duhul să nu-l stângeți.

20. Prorociile să nu le defăimați.

21. Toate să le ispitiți; ce este bun să țineți.

22. De tot felul de lucru rău să vă feriți.

23. Iar însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească pre voi întru toate desăvârșit; și întru tot întreg duhul vostru și sufletul și trupul fără de prihană întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.

24. Credincios este cel ce

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

15. Pild. 20, 22; Rom. 12, 17; I Petr. 3, 9. 16. Luc. 10, 20. 17. Luc. 18, 1; Rom. 12, 12; Col. 4, 1. 18. Efes. 5, 20; Col. 2, 7. 19. I Cor. 14, 1. 20. I Cor. 14, 1. 21. Rom. 2, 18. 22. Rom. 15, 18. 23. I Cor. 1, 9. 24. I Cor. 1, 9. 25. I Cor. 1, 9.

v'a chemat pre voi, care va
și face

25. Fraților, rugați-vă pen-
tru noi.

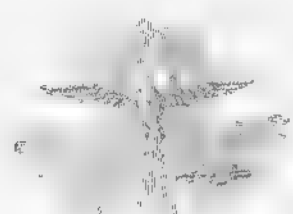
26. Spuneți închinăciune
fraților tuturor cu sărutare
sfântă.

25. Col 4, 1. 26. Rom. 16, 18;
16, 20. Fl. 4, 33

27. Adu-vă pre voi într-
Domnul ca să se citească e-
pistolia aceasta tuturor sfin-
ților frați.

28. Darul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi. Amin!

Carte înțelegătoare către Tessa-
lonicieni, scrisă de la Atena.

EPISTOLIEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL A DOUA CĂTRE TESSALONICHENI

CAPITOLUL I

... pentru credința Tessa-
lonicilor și rugămintea pentru des-
lășarea lor.

1. Simeon și Timo-
tel, bisericii Tessa-
lonicilor, dintru Dum-
nezeu Tatăl nostru și întru
Domnul Iisus Hristos:

2. Grație și pace, de la
Dumnezeu Tatăl nostru și de
la Domnul Iisus Hristos.

3. Căci dintru sfin-
tismul lui Dumnezeu pururea
pentru voi, fraților, precum se
cuvine, căci mult crește cre-
dența voastră, și se înmul-

țește dragostea a unuia fie-
căruia dintre voi spre altul;

4. Atâta cât și noi singuri
întru voi ne lăudăm în bise-
ricile lui Dumnezeu pentru
răbdarea voastră și credința
întru toate gonirile voastre
și neșazurile care suferiți:

5. Spre arătarea dreptei ju-
decăci a lui Dumnezeu, ca să
vă încredințați voi împăraței
lui Dumnezeu, pentru care și
pătimim.

6. De vreme ce cu drep-
tate este la Dumnezeu a răs-
plăti necaz celor ce vă necă-
jesc pre voi:

7. Și vouă celor necăjiți o-

4. II Cor 7, 14. 5. Fl. 1, 28; Luc.
21, 19. 6. I Tes 4, 18. I Peti 4, 13;
Mat 25, 31.

dihă cu noi, întru arătarea Domnului Iisus din cer cu îngerii puterii sale,

8. Cu văpae de foc dând isbândă celor ce nu cunosc pre Dumnezeu, și celor ce nu ascultă evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Carii vor lua muncă perirea cea veșnică dela fața Domnului, și dela slava puterii lui;

10. Când va veni să se proslăvească întru sfinții săi, și să se facă minunat întru toți credincioșii (că s'a crezut mărturia noastră întru voi) în ziua aceea.

11. Pentru care ne și rugăm pururea pentru voi, ca să vă învrednicească pre voi Dumnezeu nostru chemării, și să plinească toată bunăvoința bunătății, și lucrul credinței întru putere:

12. Ca să se proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după darul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos

8. Rom. 2, 8. 9. Is. 2, 19.

10. Col. 3, 4. 11. I Tes. 1, 10.

CAPITOLUL II

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Mulțumire pentru chemarea la credință a Tesselonichienilor.

Și vă rugăm pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, și a noastră adunare la dânsul.

2. Ca nu degrab să vă clătiți voi din minte, nici să vă spăimântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă ca cum ar fi trimisă de la noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească cineva pre voi nici într'un chip că va veni, de nu va veni mai întâi depărtarea, și de nu se va arăta omul păcatului, fiu perirei;

4. Protivnicul și care se va înălța mai pre sus de tot ce se zice Dumnezeu, sau închinăciune; așa cât să șază el în biserica lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu, arătându-se pre sine cum că ar fi Dumnezeu.

5. Au nu vă aduceți aminte că încă fiind eu la voi adăstea am zis vouă?

II. 2. I Tes. 5, 1. 3. Efes. 1, 17.

4. Dan. 11, 21.

6. Și acum, ce îl oprește, ca să se arăte el la vremea sa.

7. Că iată taina fărădelegei se lucrează: numai cel ce oprește acum până se va lua.

8. Și atunci se va arăta acel fărădelege, pre care Domnul îl va omorî cu duhul gurii sale și îl va pierde cu aparierea venirii sale:

9. A căruia venire este după legea Satanei întru toată puterea și semne și minuni ale minciunii,

10. Și întru toată amăgirea neputinței întru cei peritori; pentru că dragostea adevărului n'au primit ei ca să se încredinșă.

11. Și pentru aceea va triumfa în Domnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creadă ei minciunii:

12. Ca să se judece toți care n'au crezut adevărului, ci au blănoșit întru nedreptate.

13. Iar noi datorî săntem mulțumiți lui Dumnezeu pentru voi, fraților iu-

14. Papt. 20, 29. 8. Is. 11, 4; Ap. 1, 11. 9. Mat. 24, 24. 10. II Cor. 2, 15.

11. Rom. 1, 24. 12. Is. 20, 24; Rom. 1, 20. 13. Efes. 1, 4.

biți de Domnul, căci v'a ales pre voi Dumnezeu din început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului.

14. La care v'a chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre câștigarea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, fraților, stați, și țineți predaniile care v'ați învățat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.

16. Iar însuși Domnul nostru Iisus Hristos, și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne-a iubit pre noi, și ne-a dat mângâiere veșnică și nădejde bună prin har.

17. Să mângâie inimele voastre, și să vă întărească pre voi întru tot cuvântul și lucrul bun.

CAPITOLUL III.

Indemnare spre rugăciune, spre muncă și ferire de leneși și iscoditori.

D'aceea, rugați-vă, fraților, pentru noi, ca cuvântul Domnului să curgă și să se slăvească, ca și întru voi:

15. c. 8, 9. 17. I Tes. 3, 12.

III. 1. Col. 4, 9.

2. Și ca să ne izbăvim de oamenii cei răi și vicleni, că nu este a tuturor credința

3. Iar credincios este Domnul, care va întări pie voi, și vă va păzi de cel viclean.

4. Iar avem nădejde întru Domnul de voi, că cele ce poruncim vouă, și faceți, și le veți face.

5. Iar Domnul să îndrepteze inimele voastre spre dragostea lui Dumnezeu, și răbdarea lui Hristos.

6. Și poruncim vouă, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de tot fratele ce umblă fără de rânduială, și nu duple predania care a luat dela noi.

7. Căci înși-vă știți cum se cade vouă să urmați nouă: că noi n'am umblat fără de rânduială întru voi;

8. Nici în dar pâine am mâncat dela cineva; ci întru osteneală și nevointă noaptea și ziua lucrând, ca să nu îngreuem pre cineva din voi;

3. I Cor. 1, 9. 4. II Cor. 7, 18; Gal 5, 22. 6. Mat. 18, 17; Rom 16, 17. 7. I Cor. 4, 18; I Tes. 1, 6. 8. I Cor. 4, 12.

9. Nu că doară n'avem putere, ci ca pre noi chip să dam vouă ca să ne urmați nouă

10. Că și când eram la voi, aceasta porunciam vouă, ca dacă nu voește cineva să lucreze, nici să manânce.

11. Că auzim că oare-că umblă la voi fără de rânduială, nimic lucrând, ci iscodind.

12. Și unora ca acestora poruncim și îi rugăm întru Domnul nostru Iisus Hristos, ca cu liniște lucrând, să-și manânce pâinea lor.

13. Iar voi, fraților, nu stați biți a face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru pre acela prin epistolă, să-l însemnați, și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

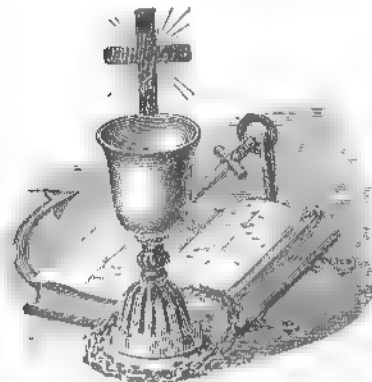
15. Și să nu-l socotiți ca pre un vrășmaș, ci să-l învățați ca pre un frate

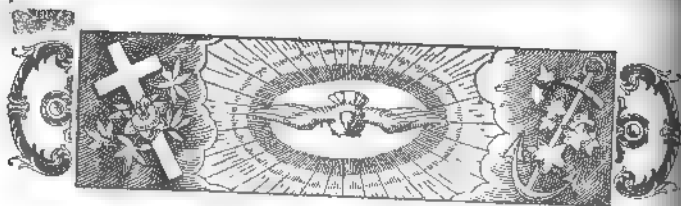
16. Și însuși Domnul păcei să vă dea vouă pace pururea în tot chipul. Domnul cu voi cu toți.

9. Mat. 10, 10; I Cor. 4, 16. 10. Fac. 3, 19. 12. I Tes. 4, 11.

17. Căci pacea cea de la Dumnezeu, care este întru Iisus Hristos cu voi cu toată epistolia așa toți. Amin.

Cea a doua către Tessaloniceni s'a scris dela Atena

EPISTOLIEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

ÎNȚĂLA CĂTRE TIMOTEI

CAPITOLUL I

Învățătura legii vechi și a Evangheliei lămurită de Pavel cu pilda
3.1

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru, și a Domnului Iisus Hristos, nădejdei noastre;

2. Lui Timotei, adevăratului fiu întru credință: dar, milă, și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Precum te-am rugat să rămâi în Efes, când mergeam în Machedonia, ca să porun-

1. 1. Fapt. 9, 15; Rom. 1, 1; Col. 1, 27. 2. Tit. 1, 4

cești unora să nu învețe într-alt chip,

4. Nici să ia aminte la basme și la numere de neamuri fără de sfârșit, care fac întrebări mai vârtos decât iconomia lui Dumnezeu cea întru credință.

5. Iar sfârșitul poruncei este dragostea din inimă curată, și din știință bună, și din credință neșăfarnică:

6. Dela care unu rădăcină s'a întors la cuvinte deșerte;

7. Vrând a fi învățători de lege; neînțelegând nici cele ce grăesc, nici pentru cele ce înțărăsc.

8. Ci știm că legea este

4. c. 4, 7. 5. Ecles. 12, 15.

6. c. 6, 4, 30. 7. Ioan 3, 10.

8. Rom. 7, 13.

I TIMOTEI

1. 20

de o ține cineva după

1. Când aceasta, că dreptate nu este pusă, ci ce-adelege și nesupuși, ne-țoșilor și păcătoșilor, 2. Ților și spurcaților, u-ților de tată și ucigăto- de mumă, ucigătorilor mamei.

3. Curvarilor, sodomienilor, minciunoșilor, 4. Ce jură strâmb, și ori- 5. Ce împotrivește învăț- ulei sănătoase.

6. După evanghelia sla- 7. A fericitului Dumnezeu, 8. Cui m'a încredințat mie.

9. Și mulțumesc celui ce 10. A lăsat pre mine lui Hris- 11. Iisus Domnului nostru, 12. Credincios m'a socotit, 13. Cu-mă întru slujbă;

14. Pro mine cel ce eram 15. Înainte hulitor, și goni- 16. Și ocărător: ci am fost 17. Cel, că nesciind am făcut 18. Necredință.

19. Și prea s'a înmulțit ha- 20. Iummului nostru cu cre- 21. Ța și dragostea cea întru 22. Iubirea lui Iisus.

10. 14. 21, 10. 11. c. 6, 15.

12. Fapt. 9, 15.

15. Credincios este cuvân- tul, și de toată primirea vred- nic, că Hristos Iisus a venit în lume să mântuească pre cel păcătoși, dintru carii cel dintâi sânt eu.

16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine în- țai să arăte Iisus Hristos toată îndelunga-răbdare, spre pildă celor ce vor să creadă întru dânsul spre viața cea veș- nică.

17. Iar Împăratului veacu- rilor, celui nestricăcios, celui nevăzut, unuia prea înțelep- tului Dumnezeu, cinste și sla- vă în vecii vecilor. Amin.

18. Această poruncă îți în- credințez ție, fiule Timotei, după prorociile cari s'au fă- cut mai înainte spre tine, ca să te oștești într'însele bună oștire.

19. Având credință, și bună știință; care unii lepădându-o, din credință au căzut:

20. Dintru carii este Ime- neu și Alexandru; pre carii i-am dat Satanei, ca să se în- vețe a nu huli.

15. Mat. 18, 11. 16. c. 6, 15; Iud. v. 3. 19. c. 3, 9. 20. II Tim. 2, 17; I Cor. 5, 5.

CAPITOLUL II

Despre rugăciune. Să se facă pentru toți, prețuind-ne, cu inimă curată. Despre încredință. Să fie buni cu toții, din pricina fetei, a slăbiciunii.

Deci rogu-te mai înainte de toate să faci rugăciuni, cereri, făgăduințe, mulțumite pentru toți oamenii.

2. Pentru împărați, și pentru toți carii sânt întru dragători; ca să petrecem viață lină și cu odihnă întru toată buna-credință și curăpa.

3. Că aceasta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu Mântuitorului nostru;

4. Care voește ca toți oamenii să se mântuească și la cunoștința adevărului să vie.

5. Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos.

6. Care pre sine însuși s'a dat preț de răscumpărare pentru toți, mărturisirea în vremile sale.

7. Întru care sânt pus eu

II. 7. Filip. 4, 6. 3. c. 4, 10.

1. Fz 18, 23; II Petr 3, 9.

2. Is 45, 2, 3; Ioan 17, 2; Evr.

12, 2. 6. Gal. 1, 4; Tit 2, 4.

7. Fapt 9, 16; II Tim. 1, 1.

propovedu toți și apostol, adevărul zic întru Hristos, minti) învățător Neamurilor, întru credință și întru adevăr.

8. Voesc dar ca să se roșăie bărbații în tot locul, ridicându-și mâinile curate, fără de mânia și fără de îndoire.

9. Așijderea și femeile, ca să se împodobească de cinste, cu simț ală și cu întreagă înțelepciune, să se împodobească pre sine nu cu împletiturile părului sau cu aur, sau cu mărgăritari, sau cu haine scumpe.

10. Ci (precum se cuvine femeilor celor ce se făgăduiesc temerei de Dumnezeu) cu fapte bune.

11. Femeea întru tăcere să se învețe cu toată ascultare.

12. Iar femeii să învețe nu dau voie, nici a'și stăpâni bărbatul, ci să fie întru liniște.

13. Că Adam întâi s'a zidit, apoi Eva.

14. Și Adam nu s'a amăguit, iar mulieră amăgindu-se a fost întru călcarea poruncii.

15. Dar se va mântui prin nașterea de fi, de vor petrece

1. I Petr. 3, 5. 10. c. 5, 10.

11. Efes. 5, 21. 12. I Cor. 14, 34.

Fac. 3, 11. 13. Fac. 1, 27. 14. Fac. 3, 10.

și întru dragători, blîndire cu întreagă inimă.

CAPITOLUL III

Despre slujitorii bisericești. Aduzezeștei întru apărare.

1. Acesta este cuvântul: De neaposte cineva episcopie, poștește.

2. Că se cade episcopului să fie de prihană, al toți bărbat, treaz, în minte, cucernic, iubitor de vasător.

3. Că se cade dobândă u-rlând, nesfadnic, ne-înțelegător.

4. Că se cade bine chivernisindu-și, și casele sale.

5. Că se cade ascultare toată cucernicia; că nu știe cineva a'și căuta sa, cum de bine se va putea.

6. Că se cade curând botezat și umilându-se, în dragostea lui să cadă.

7. Că se cade lui și mărturie.

8. Că se cade 2. Lov. 21.

9. Că se cade Lev 10, 1; Tit 1, 7.

10. Că se cade 1. c. 3, 10; I Cor. 11, 10.

rie bună să aibă dela cei din afară; ca nu în ocară să cadă și în cursa diavolului.

8. Diaconii așijderea cucernici să fie, nu îndoși la cuvânt, nebăutori de vin mult, neagonisitori de dobândă urâtă;

9. Ci având taina credinței întru știință curată.

10. Și aceștia să se ispitească întâi; după aceea să se diaconească fără de prihană fiind.

11. Femeile așijderea să fie cucernice, neclevetitoare, nelimbute, treze, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie ai unei femei bărbați, feciorii bine chivernisindu-și, și casele sale.

13. Că cei ce slujesc bine treaptă bună lor-și își dobândesc, și multă îndrăznire întru credința cea întru Hristos Iisus.

14. Acestea scriu ție, având nădejde că voi veni la tine fără zăbavă:

15. Iar de voi zăbăvi, ca să știi cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petrece, care

11. Tit. 2, 3. 13. Mat 25, 21; I Ioan 3, 21. 15. II Tim. 2, 10.

este biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și întărire a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina creștinătății; Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, s'a văzut de îngeri, s'a propovedit întru Neamuri, s'a crezut în lume, s'a înălțat întru slavă.

CAPITOLUL IV.

Prevestire despre învățătură mincinoasă în privința căsătoriei și a mâncărilor. Indemnare la evlavie, ce întrece nevoia trupească și a se face puțin credincios.

Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare, și la învățăturile cele drăcești;

2. Ale celor ce întru fătărie grăesc micuni; fiind arși la a lor știință;

3. Oprind a se însură, învățând a se feri de bucatele, care Dumnezeu le-a făcut spre împărtășire cu mulțumită celor credincioși și carii cunosc adevărul.

1^a. Ioan 1, 14; Marc. 16, 19.
IV. 1. Dan. 7, 28; II Tim. 3, 2;
II Petr. 3, 3; I Ioan 2, 18 și Iud. 2, 19;
v. 18. 3. Fac. 9, 4; I Cor. 10, 30.

4. De vreme ce toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de lepădat, care se lă cu mulțumire;

5. Că se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Acestea toate de le vei spune fraților, bună slugă vești lui Iisus Hristos, hrăniindu-te cu cuvintele credinței și ale bune învățături, căreia ai urmat

7. Iar de basmele cele spurcate și băbești te ferește, și te nevoește pre tine spre bunacredință.

8. Că nevoia cea trupească spre puțin este folositoare, iar bunacredință spre toate este folositoare, având făgăduință a vieții acestei de acum, și a celei viitoare.

9. Credincios este cuvântul și de toată primirea vrednic.

10. Că spre aceasta ne ostenim și sântem ocăriți, căci am nădăjduit întru Dumnezeu cel viu, care este Mântuitor tuturor oamenilor, mai vărtos celor credincioși.

4. Fac. 1, 4; Fapt. 10, 25.
6. II Tim. 1, 5; 7 c. 8, 20; II Tim. 2, 19; Tit. 1, 14; 3, 5; 8 c. 6, 2.
9. c. 1, 18; 10. Tit. 2, 10; Efes. 5, 22.

1. Poruncește acestea și pre un părinte; pre cei mai tineri ca pre niște frați;

2. Pre cele bătrâne ca pre niște maice; pre cele tinere ca pre niște surori, întru toată curăția.

3. Pre văduve cinstește-le, pre cele ce sânt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vre-o văduvă are feciori sau nepoți, să se învețe întâi a'și chivernisi casa sa întru bunacredință, și să dea răsplături părinților; că aceasta este bună și primită înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea cu adevărat văduvă și singură, nădăjduiește întru Dumnezeu, și să zăbăvește întru rugăciuni și cereri noaptea și ziua.

6. Iar ceea ce petrece întru deslătare de viață este moartă.

7. Și acestea poruncește, ca fără de prihană să fie.

8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de ai săi, și mai vărtos de ai casei sale, de credință s'a lepădat, și mai rău este decât cel necredincios.

9. Văduva să se aleagă nu

11. 2, 10; 13. Ioan 5, 38.
14. 11, 14; Fapt. 6, 3; 8, 1.
15. 11, 14.
16. 11, 14.

2. Ioan 19, 27. 5. Luc. 2, 27; 18, 1.
6. Rom. 8, 19; 7. c. 4, 11.
8. Gal. 6, 10; II Tim. 3, 2.

mai puțin de șasezeci de ani, lor ce sânt cu adevărat văduve să le ajute.

10. Întru fapte bune fiind mărturisită; de a crescut feciori, de a purtat stăruință, de a spălat picioarele sfinților, de a ajutat celor necăjiți, de a urmat la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvile cele tinere te ferește; căci când se înfierbântează împotriva lui Hristos, vor să se mănânte.

12. Având osândă, căci credința cea dintâi au lepădat.

13. Împreună încă și fără de lucru a fi se învață, umblând din casă în casă; și nu numai la lucru, ci și la muncă te și socotește, grăind cele ce nu se cade.

14. Drept aceea, voi eu ca cele tinere să se mănânte, să nască, case să chivernisească, ca să nu dea nîcui o pîcînă protivnicului spre ocară.

15. Că iată unele s'au înțors în urma Satanei.

16. Iar de are vreun credincios sau credincioasă văduve, să le ajute lor, și să nu se îngreueze biserica; ca ce-

17. Preoții cei ce își țin binegătoria de îndelung să se învîncească, mai ales cei ce se ostensec în cuvânt și întru învățătură.

18. Că zice scriptura: Bărbatul ce treieră să nu-și lăseze gura. Și: Vrednic este lucrătorul de plata sa.

19. Împotriva p. eotului păian nu primi, fără numai prin deosebi sau trei marturi.

20. Pre cei ce păcătuesc, înaintea tuturor muștră-i, și ceilalți frică să aibă.

21. Mărtănuiesc înaintea Domnului, și a Domnului Iisus Hristos, și a îngerilor lui celor aleși, ca să păzească acestea fără de căutare în fața, nimic făcând după plecarea.

22. Mîinile degreș să nu îți pui pre nimeni, nici te faci părtaş în păcate streine: pre tine curat te păzește.

23. De acum nu mai bea apă, ci puțin vin primește pentru stomahul tău, și pentru cele dese slăbiciunile tale.

1. Rom 12, 8. 2. Adon 12, 25. 3. I Cor 9, 17. 4. Ioan 8, 17. 5. Efe 5, 10. 6. Fapt 6, 23. Ps 103, 11.

1. Ebr 13, 2. 2. Pild 7, 11. 3. I Cor 7, 1. 4. c. 1, 6.

1. Ale unor oameni păcătoși arătate, mergând mai departe la judecată: iar ale unor în urmă vin.

2. Așijderea și faptele cele arătate sânt; și cele ce într'alt chip a se ascunde

4. Acela s'a trufit, neștiind nimic, ci bolnăvindu-se întru întrebări și în cuvinte de prigonire, dintra care se face pisma, pricirea, hulele, prepuscile cele violene.

5. Cuvintele cele deșarte ale oamenilor celor stricați de minte, și lipsiți de adevăr, caru socotesc a fi câștig creștinătatea: depărtează-te dela unii ca acela.

6. Însă câștig mare este bu-nacredință cu îndestulare.

7. Că nimic n'am adus în lume, arătat este că nici a scoate ceva nu putem.

8. Ci având hrană și îmbrăcăminte cu acestea îndestulați să fim.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățească cad în ispite și în curse, și în poște multe fără de socoteală și vătămat, care cufundă pre oameni în poire și în pierzare.

10. Că rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint: care unu potîndu-l au rădăcit din credință, și s'au pătruns cu dureri multe.

6. Fil 4, 11. 7. Eccl 5, 14. 8. Fac 28, 20. Pild 30, 8. 9. Pild 23, 4. 28, 22. 10. Eș 23, 2.

CAPITOLUL VI

1. *De slăbiciunile de lăcomie, în care cad și îmbogățirea bogățiilor la mulți oameni.*

1. Mănt supt jug robi, pre care lor de toată cin-vrednici să-i socotească,

2. Căci tulănescă numele Domnezeu și învățătura.

3. Și carii au stăpâni credincioși, să nu-i defaime, căci

4. Căci credincioșii sânt întru ei ce facerea de bine.

5. Acestea învață și întru ei.

6. Iar de învață cineva întru ei, și nu se apropie de ei, ca să nu se corupă.

7. Căci omul nostru Iisus Hristos, și de învățătura cea

8. 1. c. 1, 11. 2. c. 4, 11. 3. Tit 3, 1. 4. 1 Tim 1, 11.

11. Iar tu, o omul lui Dumnezeu, fugi de acestea; și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândetele.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor marturi.

13. Poruncescu-ți înaintea lui Dumnezeu care înviază toate, și înaintea lui Hristos Iisus, care a mărturisit înaintea lui Pilat din Pont mărturisirea cea bună.

14. Să păzești tu porunca nespurcată, și nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos:

15. Pre care în vremile sale o va arăta, cel fericit și singur Puternic, Împăratul împăraților, și Domnul domnilor;

16. Care singur are nemurire, și locuște întru lumină neapropiată; pre care nu l'a văzut nimeni din oameni, nici a-l vedea poate; căruia cinste

și stăpânire veșnică. Amin.

17. Celor bogați în veacul de acum poruncește, să nu se înalțe cu gândul, nici să nădăjduască spre avuția cea nestătătoare, ci întru Dumnezeu cel viu, care ne dă nouă toate de prisos-it spre desfătare.

18. Să facă lucruri bune, să se îmbogățească întru tapete bune, să fie lesne dătător, împărtășitor.

19. Agomșându-și lora-și temelie bună în veacul cel viitor, ca să ia viața cea veșnică.

20. O Timotee, lucrul cel încredințat ție păzește-l, depărtându-te de glasturile deșarte, cele spurcate, și de vorbele cele protivnice ale științei cei cu nume mincinos.

21. Cu care unu laudându-se, întru credință au răătăcit. Darul ca tine Amin.

Cea întâi, către Timotee s-a scris dela Iacov Chis, care cu scrisura sa a Frigilios Pacataneu.

11 II Tim 2, 22 12 I Cor. 9, 25.

13. A doua Leg 32, 39. Ioan

18, 26 15. Apoc. 17, 24. A doua

Leg. 10, 17 16 Ioan 1, 18.

17. Ps. 61, 19. 18. A doua Leg

15, 7. 20. II Tim 1, 14

21. II Tim 2, 16.

EPISTOLIEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

A DOUA CĂTRE TIMOTEI

CAPITOLUL I.

Pavel lăuda credința lui Timotee și-l îndemna la răbdare în prigoană, pe sine și pe toți.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, duple făcându-ți viața care este în Hristos Iisus,

2. Iui Timotee, iubitului meu: darul, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos Împăratul nostru.

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia slujesc dela strămoși întru curată știință, că

neîncetată aducere aminte de tine am întru rugăciunile mele noaptea și ziua;

4. Dorind ca să te văd, aducându-mi aminte de lacrimile tale, ca să mă umplu de bucurie;

5. Pomenire luând de credința cea nefățarnică care este întru tine, care s'a sălășluit mai întâi în moașă-ta Loida, și întru maică-ta Evnichia; și încredințat sânt că și întru tine.

6. Pentru care pricină îți aduc aminte ție, ca să aprinzi darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mânilor mele.

7. 2. Ioan 1, 4. I Ioan 1, 1. I Cor. 7, 25. I Tim 1, 3; I Tim. 2, 1.

3. Fapt. 23, 1; Rom. 1, 1.

5. Fapt. 16, 1. 6. I Tes. 5, 10; I Tim. 4, 14.

7. Că nu ne-a dat nouă Dumnezeu duhul temere; ci al puterii, și al dragostei, și al întregii înțelepciuni.

8. Deci nu te rușină de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine legatul lui: ci pătimește împreună cu evanghelia după puterea lui Dumnezeu.

9. Care ne-a mântuit prin noi, și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a sa mai înainte hotărâre și darul, care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai înainte de anii vecilor.

10. Și acum s'a arătat prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care moartea a stricat, și a adus la lumină viața și nestricăciunea prin evanghelie:

11. La care sunt pus eu propovăduitor, și apostol, și învățător Neamurilor.

12. Pentru care pricină și acestea pătimeșc: ci nu mă rușinez: că știu cui am cre-

zut, și încredințat sunt că puternic este a pazi lucrul. Că încredințat mie la ziua aceea.

13. Chipul cuvintelor celor sănătoase să aibi, care ai auzit dela mine, întru credință și întru dragostea care este întru Hristos Iisus.

14. Lucrul bun cel încredințat ție să-l păzești prin Duhul cel Sfânt care locuiește întru noi.

15. Știi aceasta, că s'au mers dela mine toți cei din Asia; dintre cari este Fighelei și Ermoghen.

16. Dee Domnul milă casei lui Onisifor; că de multe ori m'a odihnit, și de lanțul meu nu s'a rușinat.

17. Că încă venind în Roma, mai cu osârdie m'a căutat, și m'a aflat.

18. Dee-i lui Domnul să afle milă dela Domnul în ziua aceea: și câte în Efes mi-a slujit mie, tu mai bine știi.

7. Rom. 8, 13. 9. Tit. 3, 5.
10. Rom. 16, 25; Is. 27, 1; Osie 13, 14. 1. Cor. 15, 20; Evr. 2, 14.
11. 1 Tim. 2, 7. 12. c. 4, 8.

13. 1 Tim. 6, 3; Tit. 2, 1.
14. 1 Tim. 6, 20. 17. Fapt. 28, 14.

CAPITOLUL II.

1. Pe Timotee a pusă cu el o altă dragătorie sa. Mângâere în pământ. Ferire de anumite răutăți.

Deci tu, fiul meu, întărește-te în darul cel întru Hristos Iisus.

Și cele ce ai auzit dela mine nu în fața multor marturi, ci pentru le încredințează la oameni credincioși, cari îndesliși vor fi a învăța și preda.

1. Timotee pătimește ca un viteaz al lui Iisus Hristos.

1. Numeni ostaș fiind se amestecă cu lucruri lumești; ca voevodului să fie plăcut.

2. Și de și se va lupta cîmăș, nu se încununează, de nu se va lupta după lege.

3. Păgubă lui ce se ostentează se cade întâi el din război să o mănânce.

4. Înțelege cele ce îți grăiesc, deo-ți ție Domnul înțelept și puternic.

5. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos care s'a sculat din morți din sămânța lui din evanghelia cea.

1. 1 Tim. 8, 3. c. 4, 5.
2. 1 Cor. 9, 25. c. 4, 8.
3. 1 Cor. 15, 1; 2 Imp. 7, 13.

9. Intru care pătimeșc până la legături, ca un făcător de rele; ci cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. Pentru aceasta toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească mântuirea care este întru Hristos Iisus cu slavă veșnică.

11. Credincios este cuvântul: Că de am murit împreună cu Hristos, împreună cu dănsul vom și via.

12. De răbdăm, împreună vom și împărăți; de ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi.

13. De nu credem, el credincios rămâne; a se tăgădui el pre sine nu poate.

14. Acestea să-i îndemni, măsturisindu-le înaintea lui Dumnezeu să nu se pricească în cuvinte spre nici un folos, fără numai spre surparea celor ce aud.

15. Nevoeste-te să te arăți pre tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător

9. Efes. 3, 1; Fil. 2, 17.
10. Col. 1, 24. 11. Rom. 6, 3; 1 Petr. 4, 13. 12. Mat. 10, 39; Luc. 9, 24. 13. Rom. 8, 3; Num. 23, 19.
14. 1 Tim. 6, 4; Tit. 3, 1.
15. 1 Tim. 4, 6; Tit. 2, 1.

nerușinat, drept îndreptând cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșerte, cele spurcate te ferește; că spre mai multă păgânătate vor spori.

17. Și cuvântul lor ca gângrenă pășune va afla: dintru carii este Imeneu și Filit;

18. Carii dela adevăr au rătăcit, zicând că învierea acum s'a făcut; și răstoarnă credința oare-căroră.

19. Însă temeliea cea tare a lui Dumnezeu stă, având pecetea aceasta: Cunoscut-a Domnul pre cei ce sânt ai lui. Și: Să se depărteze dela nedreptate tot cel ce numește numele lui Hristos.

20. Iar în casă mare nu sânt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sânt spre cinste, iar altele spre necinste.

21. Deci de se va curăți cineva pre sine dintru acestea, va fi vas de cinste, sfințit, și de bună treabă stăpânului, spre tot lucrul bun gătit.

22. Iar de poftete tinerețelor fugi: și urmează drepta-

tea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce cheamă pre Domnul din inimă curată.

23. Iar de întrebările cele nebune și neînțelepte te ferește, știind că nasc vrăjbi.

24. Și slugei Domnului nu i se cade să se sfădească; ci blând să fie către toți, învățător, suferitor.

25. Cu blândetea certând pre cei ce stau împotivă; poate cândva le va da lor Dumnezeu pocăință spre cunoștința adevărului;

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind ei de dânsul spre a lui voie.

CAPITOLUL III.

Întru casa mare, în vremea aceea, apoi. Indemnare la statornicie în credință. Sf. Scriptură și folosul ei

Și aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, depărinți neascultători, nemulțumitori, necurați,

16. 1 Tim. 4, 7; Tit. 1, 14.
17. 1 Tim. 1, 10. 22. 1 Tim. 6, 11.

23. 1 Tim. 4, 7; 6, 4. 24. Tit. 1, 1.
III. 1. 1 Tim. 4, 1. 2. Rom. 1, 29, 30.

3. Iară de dragoste, neprietenii de pace, clevețitori, neamănați, nedumesnici, nerușinați de bine.

4. Vănzători, obraznici, înșuși, iubitori de desfătări mult decât iubitori de Dumnezeu;

5. Având chipul bunei creștine, iar puterea ei tăgădușă de aceștia te ferește.

6. Că dintru aceștia sânt cei ce se vâra prin case, și fac pre muierușele cele curate de păcate, cele ce sunt curate cu multe feluri de

7. Carii pururea se învăță, niciodată a veni la cunoștința adevărului nu pot.

8. În ce chip și Ianis și Iamariu s'au împotivit lui Moisi, și aceștia stau împotiva adevărului: oameni stricați fiind la minte, nelămuriți în credință.

9. Că nu vor spori mai mult, și nebulă lor arătată va fi precum și a acelora înaint.

10. Iar tu ai urmat învățătură, 1 Tim. 8, 16. 5. Mat. 7, 16; Tit. 1. Mat. 18, 17. 6. Mat. 23, 14; 18, 18. 7. 1 Tim. 2, 4.

tura, petrecerea, voia, credința, îndelungarăbdare, dragostea, îngăduința,

11. Gonirile, pătimirile, cari mi s'au făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fel de goane am răbdat; și din toate m'a izbăvit Domnul

12. Și toți carii voesc cu bunăcredință a vieții întru Hristos Iisus, goniți vor fi.

13. Iar oamenii cei vicleni și fermecători vor procopsi spre mai rău, carii înșală, și singuri se înșală.

14. Iar tu petreci întru cele ce te-ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine te-ai învățat;

15. Și căci din pruncie sfințitele scripturi știi, care pot să te înțelepțească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este de Dumnezeu insuflată, și de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea spre dreptate:

17. Ca să fie deplin omul

11. Fapt. 13, 12; Ps. 33, 19.
12. Mat. 16, 24; Fapt. 14, 22.
13. 1 Tim. 4, 1. 14. c. 2, 3.
16. Rom. 15, 4; 2 Petr. 1, 16.
17. 1 Tim. 6, 11; c. 2, 11.

lui Dumnezeu, spre tot lucrul bun desăvârșit.

CAPITOLUL IV.

Indeosea a se apropia. Pavel scornese în pătură streină. Pavel vestește sfârșitul s'au apropiat.

Mărturisesc eu drept aceea înaintea lui Dumnezeu, și Domnului Iisus Hristos, care va să judece viii și morții întru arătarea sa și împărăția sa;

2. Propoveduește cuvântul; stăi asupra cu vreme, și fără de vreme; muștră, ceartă, îndemnă cu toată înclungă răbdare și cu învățătura.

3. Că va a vreme când învățătura cea sănătosă nu o vor primi; ci după poftele lor își vor alege lor și învățători, gâdilându-i la urechi;

4. Și dela adevăr auzul își vor întoarce, iar la basne se vor plecă.

5. Iar tu priveghează întru toate, pătimește răul, fă lucrul evanghelistului, slujba ta fă-o deplin.

IV. 1. Mat. 25, 31; Ioan 5, 27; Fapt. 10, 42; 2 Cor. 5, 10; 2 Tess. 1, 7; 1 Petr. 4, 8; 2 Is. 58, 1; Tit. 1, 9; 3. 1 Tim. 6, 3; 4. 1 Tim. 4, 7; Tit. 1, 10; 5. Fapt. 21, 9.

6. Că eu iată mă jertfesc, și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit

8. De acum mi s'a gatit mie cununa dreptății, care îmi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea: și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea lui.

9. Silește-te a veni la mine curând.

10. Că Dimas m'a lăsat, iubind veacul de acum, și s'a dus în Tessalonic; Crisc în Galatia, Tit în Dalmația,

11. Luca singur este cu mine. Pre Marcu luându-l, să-l aduci cu tine: că îmi este mie de bună treabă în slujbă.

12. Iar pre Tihic l-am trimis în Efes.

13. Felonul cafe l-am lăsat în Troada la Carp, venind să-l aduci, și cărțile, mai vârtos cele de piele

6 Fil. 1, 28; 7. 1 Cor. 9, 25; 1 Tim. 6, 18; Evr. 12, 1; Fil. 3, 14; 1 Petr. 5, 4; Iac. 1, 19; Apoc. 2, 10; 10. Col. 4, 14; 11. Fapt. 15, 27; Col. 4, 10; 12. Fapt. 20, 4; Efes. 6, 31; Col. 4, 1.

14. Alexandru saurul de-a fost multe rele mi-a făcut: plătească-i Domnul după faptele lui.

15. De care și tu te păzește; eu foarte a stătut împotriva cuvintelor noastre.

16. La răspunsul meu cel întâi nimeni n'a mers cu mine, ci toți m'au părăsit: să nu li se socotească lor.

17. Iar Domnul a stătut lângă mine, și m'a întărit; ca prin mine propoveduirea să se împlinească, și să o audă toate Neamurile; și m'a izbăvit din gura leului.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău, și mă

14. 1 Tim. 1, 20; 2 Imp. 8, 20; 17. Fapt. 27, 16; Ioan 16, 32; 17. Fapt. 12, 11; 18. Rom. 16, 27; Gal. 1 Tim. 6, 4.

va mântui la împărăția sa cea cerească: căruia slava în vecii vecilor, Amin.

19. Spune închinăciune Prischiiei și lui Achila, și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pre Trofim l-am lăsat în Milit fiind bolnav.

21. Silește-te a veni mai înainte de iarnă. Inchină-se ție Evul, și Pud, și Lin, și Claudia, și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Darul cu voi. Amin.

Cea a doua către Timotei, cel întâi bisericesc Episcop bisericii Efesimor, s'a scris din Roma, că d a doua oară a stătut Pavel înaintea Căesarului Nerôn.

19. Fapt. 18, 2; Rom. 16, 2; 20. Fapt. 18, 25; 20, 4; 22. Tit. 2, 15.

EPISTOLIEA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE TIT

CAPITOLUL I

Despre învățătură, credință, înfrânare a celor ce sperău, faptele legii și curățirea trupului. Despre tărâșna bună a duhului.

Pavel, sluga lui Dumnezeu, și apostol al lui Iisus Hristos, duple credința aleșilor lui Dumnezeu, și duple cunoștința adevărului cea duple bunacredință;
2. Intru nădejdea vieții cei veșnice, care o a făgăduit nemincinosul Dumnezeu mai înainte de anii vecilor;
3. Și a arătat în vremile sale cuvântul său prin propo-

veduirea care mi s'a încredințat mie duple porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, adevăratului fiu duple credința cea de obște: dar, milă, și pace, dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat pre tine în Cret, ca cele ce lipsesc să le îndreptezi, și să așezi prin cetăți preoți, precum eu ți-am poruncit.

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, având fi credincioși nu întru

1. 1 Tim. 3, 1; 2. Rom. 1, 2; 3. Efes. 1, 1; Fapt. 9, 1; Gal. 1, 1; 1 Tes. 2, 1.

4. 1 Tim. 1, 1; Efes. 1, 1; Col. 1, 1; 6. Lev. 21, 1; 1 Tim. 3, 1; 1 Petr. 5, 1.

ocură de curvie sau neascultători.

7. Că se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu; neștiind spre plăcerea sa, nemânios, nebețiv, negrabnic de hute, neagonisitor de dobândă urâtă;

8. Că iubitor de streini, iubitor de bine, întreg la minte, drept, cuvios, înfrânat;

9. Ținându-se de cuvântul credincios al învățăturei, ca puternic să fie și a îndemnată cu învățătura cea sănătoasă, și pre cei ce grăesc împotrivă a-i certă.

10. Că sunt mulți nesupuși, mândri, îndeșert și amăgitori, fără vârtos cei dintru tăerea.

11. Căroră trebuie a le astupă gura, ca să răsvrătesc toate casele, învățând cele ce nu trebuie, pentru dobândă cea

12. Zis-a oarecare dintru bășii proroc al lor: Citenii creștina minciunoși, ilare și, pântece leneșe.

Lev. 10, 1; Ezech. 44, 21; 2 Tes. 2, 1; 11. Mat. 22, 34; 1 Tim. 3, 1.

13. Mărturiea aceasta adevărată este. Pentru care pricină ceartă-i pre ei aspru; ca să fie sănătoși în credință;

14. Neluând aminte la basmele Iidovești, și la poruncile oamenilor, cari se întorc de către adevăr.

15. Toate sânt curate celor curați: iar celor necurați și necredincioși nimic nu este curat; ci li s'a spurcat lor și mintea și știința.

16. Pre Dumnezeu mărturisesc că îl știu; iar cu faptele îl tăgăduesc, urîți fiind și nesupuși, și spre tot lucrul bun netrebnici.

CAPITOLUL II.

Sfaturi potrivite cu vârsta fecădrusa. Despre sânge.

Iar tu grăește cele ce se cuvin învățăturei celei sănătoase:

2. Bătrânii să fie trezi, cu cernici, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să

13. 2 Tim. 4, 2; 14. 1 Tim. 4, 7; 15. Mat. 15, 1; Rom. 14, 10; 16. 2 Tim. 3, 1; 17. 1. 1 Tim. 5, 1; 2 Tim. 1, 1; 3. 1 Tim. 2, 1; 1 Petr. 3, 1.

fie întru îmbăcăminte cu stin-
tenie încuviințate, neclăveți-
toare, nerobite de vin mult,
învățătoare de bine;

4. Ca să înțelească pre
cele tinere să-și iubească pre
bărbații lor, să-și iubească fra-
ții.

5. Să fie întru întreagă în-
țelepciune, curate, grijnice de
casele lor, bune, plecate băr-
baților lor, ca să nu se hu-
lească cuvântul lui Dumne-
zeu.

6. Pre cei tineri: asijderea
fi îndeamnă să fie întru în-
treagă înțelepciune.

7. Întru toate dându-te pre-
tino pildă de fapte bune, ară-
tând întru învățătură nestri-
care, cinste, nestricăciune.

8. Cuvânt sănătos, fără de
prihană; ca cel protivnic să
se rușineze, neavând nimic a
grăi rău de voi.

9. Slugile să se plece stă-
pânilor lor, întru toate să fie
lor bine plăcuți; nerăspunzân-
du-le împotrivă;

10. Nevicienindu-i, ci cre-
dință bună arătându-le întru

toate, ca pre învăătura Mân-
tutorului nostru Dumnezeu
să o înfrumusețeze întru toate.

11. Că s'a arătat darul lui
Dumnezeu cel mântuitor tu-
tutor oamenilor,

12. Învățându-ne pre noi
ca, lepădând păgânătatea, și
postele cele lumești, să înțrea-
gă înțelepciune, și cu drep-
tate, și cu bunăcredință să
viețuim în veacul de acum;

13. Așteptând fericita nă-
dejde, și arătarea slavei ma-
relui Dumnezeu și Mântuito-
rului nostru Iisus Hristos;

14. Care s'a dat pre sine
pentru noi, ca să ne mântu-
ească pre noi de toată fără-
delgea, și să-și curățească
lui-și norod ales, răvnitor de
fapte bune.

15. Acestea grăește, și în-
deamnă, și mustră cu toată
porunca. Nimeni pre tine să
nu te defăime.

5. Efes. 5, 23. 7. 1 Tim. 4, 12.

1. Petr. 5, 2. 2. Efes. 6, 1. Col. 3, 18.

22. 1 Tim. 6, 1. 1 Petr. 2, 18.

10. 1 Tim. 1, 1. Necm. 5, 9.

11. c. 3, 4. Ioan. 4, 12. Efes.

1. 4. 14. Gal. 1, 4. 1 Tim. 2, 6.

15. 1 Tim. 4, 12.

CAPITOLUL III.

*Apușure către slăpânitori. Ferres
de prigonitori eretici.*

Adu-le aminte lor domniilor
și slăpânirilor să se supue,
și asculte, spre tot lucrul bun
și ne gata,

2. Pre nimeni să nu hu-
lonască, să nu fie sfadnici, ci
lini, arătând toată blândețea
între toți oamenii.

3. Că eram și noi oarecând
ce minte, neascultători.

4. Alăcindu-ne, slujind postelor,
și multor feluri de desfătări,
întru răutate și pismă viețu-
ind, urâți fiind, și urând unul
pre altul.

5. Iar când s'a arătat bu-
nătatea și iubirea de oameni
a Mântuitorului nostru Dum-
nezeu,

6. Nu din lucrurile cele în-
tru dreptate care am făcut noi,
ci după a lui milă ne-a mân-
tuit, și ne-a dat, și a învo-
luit Duhului Sfânt;

7. Pre care l'a vărsat preste

8. 1. 1 Petr. 2, 13; Efes. 2, 10;

9. 1 Tim. 3, 17. 2. Gal. 6, 1; Efes.

4, 1. Fil. 4, 1. 3. 1 Cor. 6, 11; Efes.

4, 1. Ioan. 4, 9. 5. Efes. 2, 8.

6. 1 Tim. 1, 6. Ezech. 36, 25; Ioel

2, 1. Ioan. 7, 1.

noi de prisosit prin Iisus Hri-
stos Mântuitorul nostru;

7. Ca îndreptându-ne prin
harul lui, moștenitori să fim
dupre nădejdea vieții cei veș-
nice.

8. Credincios este cuvân-
tul, și pentru acestea voi să
adeverezi tu, ca să poarte gri-
jă, la fapte bune să se ne-
voească cei ce au crezut lui
Dumnezeu. Că acestea sânt
cele bune și de folos oamo-
nilor.

9. Iar de întrebările cele ne-
bune, și de numere de nea-
muri, și de prigoniri, și de sfe-
zile cele pentru lege, te fe-
rește; că sânt nefolositoare și
deșarte.

10. De omul eretic după
una și a doua sfătuire, te fe-
rește;

11. Știind că s'a răsvrătit
unul ca acesta, și păcătuiește,
fiind singur de sine osândit.

12. Când voi trimete pre
Arteman la tine, sau pre Ti-
hic, nevoește-te să vii la mine
în Nicopol; pentru că acolo
am socotit să erez.

13. Rom. 5, 1; 8, 17. 9. 1 Tim. 4, 7.

10. Mat. 7, 15; 1 Cor. 5, 3; Mat.

18, 15. 11. 1 Tim. 6, 4. 12. Fapt. 20,

4; Efes. 6, 11; Col. 4, 7; 2 Tim. 4, 13.

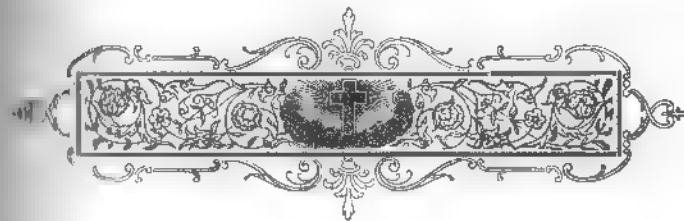
13. Pre Zina ştiutorul legei si pre Apollos degrab să-i trimeti mai înainte, ca nimic să nu le lipsească.

14. Şi să se înveţe şi ai noştri să poarte grijă de fapte bune spre trebile cele de fo-

los, ca să nu fie fără de roadă.
15. Inchină-se ție toți cei ce sânt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pre noi întru credință. Darul cu voi toți. Amin.

13 Fapt. 18, 24, 1 Cor. 1, 13
14. Efes. 4, 22, 1 Tim. 6, 18, Mat
7, 19, Fil. 4, 17.

15 Gal. 5, 8.

EPISTOLIEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

CĂTRE FILIMON

CAPITOLUL I.

Tit mi-lucește către Filimon pentru aluși sa Onisim, care fugise și se făcuse creștin.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitul, și ajutorului nostru,

și Apilei cei iubite, și lui Arhip ostașului nostru celui împreună, și bisericei cei din această loc:

1. Dar vouă, și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

2. Ca să vă cunoască Dumnezeu. Ca să vă pururea pentru tine po-

menire făcând întru rugăciunile mele,

3. Auzind dragostea ta și credința, care ai către Domnul Iisus, și către toți sfinții;

4. Ca împărtășirea credinței tale lucrătoare să se facă întru cunoștința a tot binele ce este întru voi în Hristos Iisus.

5. Că bucurie avem multă și mângâiere întru dragostea ta, că inimele sfinților s'au odihnit prin tine, frate.

6. Pentru aceea, multă îndrăzneală având întru Hristos a-ți porunci ție ceea ce se cuvine,

1. 1. Klox. 8, 1, 2. Col. 4, 17; Rom. 10, 1, 1 Cor. 10, 1, 3. Col. 1, 1, Rom. 1, 1; Efes. 1, 10.

5. Efes. 1, 15; Col. 1, 4. 6. Tit. 3, 14; Evr. 10, 24. 7. 2 Cor. 7, 14; 2 Tit. 1, 10. 8. 1 Tes. 2, 1.

9. Iar pentru dragostea mai vârtos te rog, fiind tu într'acest chip, cum sânt și eu Pavel bătrânul, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog pentru Onisim fiul meu, pre care l-am născut într'u legăturile mele.

11. Care oare-când era ție netrebnic, iar acum și ție și mie de bună treabă:

12. Pre care l-am trimis înapoi la tine: iar tu pre el, adică, pre inima mea, primește:

13. Pre care vream să-l țin la mine, ca în locul tău să-mi slujească mie într'u legăturile evangheliei:

14. Dar fără de voia ta nimic n'am voit să fac; ca să nu fie ca din silă fapta ta cea bună, ci de voie.

15. Că poate pentru aceasta s'a despărțit la o vreme, ca veșnic pre el să-l aibi;

16. De acum nu ca pre o slugă, ci mai presus de slugă, frate iubit, mai ales mie, iar cu cât mai vârtos ție, și du pre trup, și într'u Domnul?

17. Deci de mă ai pre mine

10. Col. 4, 8; 1 Cor. 4, 15; Gal. 4, 19. 13. 1 Cor. 16, 17; Fil. 2, 9. 14. 2 Cor. 9, 7. 15. Fac. 45, 8. 16. Mat. 23, 8.

părtaș, primește-l pre dânsul ca pre mine

18. Iar de ți-a făcut ție nedreptate într'u ceva, sau ți este dator, aceea mie să o socotești,

19. Eu Pavel am scris cu mâna mea, eu voi plăti: ca să nu zic ție că și tu cu sine singur îmi ești dator.

20. Așa, frate, eu să mă folosesc de tine într'u Domnul. odihnește inima mea într'u Domnul

21. Nădăduindu-mă spre ascultarea ta am scris ție, știind că și mai presus decât grăesc vei face

22. Și împreună gătește-mi mie și gazdă: că am nădejde că prin rugăciunile voastre mă voi dăruî vouă.

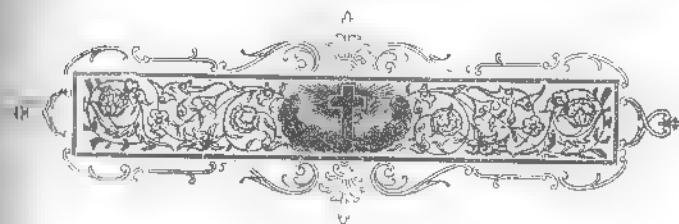
23. Inchină-se ție Epafras cel împreună cu mine rob întru Hristos Iisus:

24. Marcu, Aristarh, Dimas, Luca, cei împreună cu mine lucrători.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru. Amin.

Către Filimon s'a scris dela Roma p. Onisim sluga.

21. 2. Cor. 7, 15. 22. Fil. 1, 30. 23. Col. 1, 7. 24. Fapt. 12, 19, 20; Col. 4, 10.

EPISTOLILEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EVREI

CAPITOLUL I

Hristos este fiul lui Dumnezeu mai presus de îngeri și de toată

creatura.

1. 1. 1.

1. În multe feluri și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind pă-

trii prin profeți,

2. În zilele acestea mai de aproape urmă a grăit nouă într'u fiu, pre care l-a pus moștenitor tuturor, prin care și veacurile a făcut;

3. Care fiind strălucirea slavei, și chipul ipostasului lui,

4. Și d' toate cu cuvântul puterii sale, prin sine sin-

Ps. 2, 8; Mat. 21, 33. Ioan 1, 10. 3. 2 Cor. 4, 6; Col. 1, 15, c

gur făcând curățirea păcatelor noastre, a șezut d'a dreapta Măririi într'u cele înalte;

4. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât mai osebit nume decât dânsii a moștenit.

5. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu voi fi lui Tată, și acela va fi mie Fiul?

6. Și iarăși: Când duce pre cel întâi-născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.

7. Și de îngeri zice: Căla ce face pre îngerii săi duhuri, și pre slugile sale pară de foc.

Ps. 2, 7; 2 Imp. 7, 14. 6. Rom. 8, 20; Ps. 96, 7. 7. Ps. 103, 4

CAPITOLUL II.

8. Iar către Fiul: Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului: toiagul dreptăței, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea, și ai urit fărădelegea; pentru aceea te-a uns pre tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untulemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.

10. Și: Întru început, tu, Doamne, pământul ai întemeiat; și lucrurile mânilor tale sânt cerurile:

11. Acelea vor peri; iar tu rămâi; și toate ca o haină se vor învechi;

12. Și ca un veșmânt vei învâli pre ele, și se vor schimbă: iar tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.

13. Și căruia dintru îngeri a zis cândva: Șezi d'a dreapta mea, până când voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?

14. Au nu toți sânt duhuri slujitoare, care se trimet spre slujbă pentru cei ce vor să moștenească mântuirea?

Precum s'au pedepsit îngeri pentru neascultare așa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos care este începătorul mântuirii noastre.

Pentru aceea se cade nouă mai mult să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândva să cădem.

2. Că de vreme ce s'a făcut adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea a luat dreptă răsplătire;

3. Cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire; care luând început a se vesti dela Domnul, prin cei ce l-au auzit s'a adevărit întru noi;

4. Impreună mărturisind Dumnezeu, cu semne și cu minuni, și cu multe feluri de puteri, și cu împărțirile Duhului Sfânt, duple a lui voie?

5. Că nu îngerilor a spus Dumnezeu lumea cea viitoare, pentru care grăim.

6. Și a mărturisit oare-unde oare-cine, zicând: Ce este d-

II 1 Pld. 3, 21. 2 Fapt 7, 38. Gal. 3, 10. 3 c 10, 22. 12, 2.

4 Marc. 16, 20. Fapt 2, 4. 1 Cor. 12, 11. 5. 2 Petr. 3, 18.

mul, că îl pomenești pre el? mul fiul omului, că îl cercești pre el?

7. Micșoratu-l-ai pre el cu puțin oarece decât îngerii, cu puțin și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus preste lucrurile mânilor tale:

8. Toate le-ai supus supus lucrurile lui. Și dacă i-a supus lui toate, nimic n'a lăsat lui nesupus. Ci acum încă nu vedem supuse lui toate.

9. Iar mai micșorat cu puțin oarece decât îngerii vedem pre Iisus, pentru patima morții, cu slavă și cu cinste învâlnat, ca cu darul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.

10. Pentru că se cădea aceleia, pentru care sânt toate, și prin care sânt toate, care prin mulți fii la slavă a adus, pre începătorul mântuirii lor prin patimi a-l face desăvârșit.

11. Că cela ce sfințește și sfințesc dintru unul omul toți: pentru care pricină omul să răzvrătească a-i numi pre-

7 Mat. 28, 18; Efes. 1, 22. 8. Mat. 11, 27. 9. Fil. 2, 8; 2 Cor. 1, 1. 10. Ioan 1, 8, 17. 11. 3, 34.

12. Zicând: Spune-voiu numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii te vom lăuda.

13. Și iarăși: Eu voi fi nădăjdindu-mă întru dânsul. Și iarăși: Iată eu și pruncii cari m-a dat mie Dumnezeu.

14. Deci de vreme ce s'au făcut părtași pruncii trupului și sângelui, și același asemenea s'a împărtașit acelorași; ca prin moarte să surpe pre cela ce are stăpânirea morții, adevărat pre diavolul;

15. Și să izbăvească pre aceia, cari cu frica morții în toată viața erau supuși robiei.

16. Că nu pre îngeri cu adevărat a luat; ci sămânța lui Avraam a luat.

17. Pentru aceea dator eră întru toate a se asemăna fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru întru cele ce sânt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele norodului.

18. Că întru ceea ce a pășit, însuși fiind ispitit, poate

12. Ps. 21, 14; Ioan 20, 17. 13. 2 Imp. 22, 3; Ps. 17, 3; Is. 40, 1. 14. 2 Tim. 1, 10. 15. Luc. 1, 74. 17. 4, 10.

și celor ce se ispitesc să le
ajute

CAPITOLUL III

*Trebue a fi ascultători lui Hristos,
care este mai presus de Moisi.*

Pentru aceea, fraților sfinți,
cați sânteți part și chie-
mării celei cerești, socotiți pre
Apostolul și Arhiepiscopul mărtu-
risirii noastre, pre Iisus Hri-
stos;

2. Care este credincios ce-
lui ce l-a făcut pre el, precum
și Moisi într-o toată casa lui.

3. Pentru că de mai multă
slavă decât Moisi acesta s'a
învrednicit, cu cât mai multă
cinste are decât casa, cel ce
o a zidit pre ea.

4. Că toată casa se zidește
de cineva; iar cel ce toate a
făcut este Dumnezeu.

5. Și Moisi: adecă a fost cre-
dincios într-o toată casa, lui,
ca o slugă; spre mărturie ce-
lor ce erau să se grădească.

6. Iar Hristos ca un fiu în
casa sa, a cărui casă sântem
noi, nu mai de voința nea ne-
clătită întru încredința și lauda
nădejdei până în sfârșit.

III. 1 c. 4, 14. Num 12, 7
4 2 c. 1 b, a

7. Drept aceea precum zice
Duhul cel Sfânt Astăzi de veți
auzi glasul lui,

8. Nu vă învățoșați in-
mele voastre, ca și întru în-
vătărare, în ziua ispitiei în
pustie.

9. Unde m'au ispitit părin-
ții voștri, ispititu-m'au, și au
văzut lucrurile mele patruzeci
de ani.

10. Pentru aceea, m'am mî-
niat pre neamul acesta, și am
zis. Pururea se rătăcesc cu in-
ima; și ei n'au cunoscut că-
ile mele.

11. Că m'am jurat întru
mânia mea: De vor intra în-
tru odihna mea.

12. Socotiți, fraților, ca să
nu fie cândva în vreunul din
voi inimă vicleană a necredin-
ței, depărtându-se de Dum-
nezeul cel viu.

13. Că vă îndemnați pre voi
înșivă în toate zilele, până ce
se numește Astăzi, ca să nu
se învățoșeze cineva dintru
voi cu înșelăciunea păcatului.

14. Că parăși ne-am făcut
lui Hristos, numai de vom
7. c. 4, 7. 8. Ps 94, 8; Es 17,
2, 7; Num 14, 32, s. 11. Num 14,
23; 27, 7. 13. Mat 18, 10, 1
Tcs 5, 11 14 c. 6, 11

Începătura încheieturei
în sfârșit neclătită;

10. De vreme ce se zice:
de veți auzi glasul lui,
învătoșați inimile voa-
re și întru întărire.

11. Pentru că oarecarii a-
u l-au întărit: dar nu
pari au eșit din Egnipet
Moisi.

12. Și asupra cărora s'a
făcut patruzeci de ani? Au
asupra celor ce au păcă-
tuit: și ei n'au cunoscut că-
ile mele?

13. Și cărora s'a jurat să
nu intre întru odihna lui, fără
de cei ce n'au crezut?

14. Și vedem că n'au pu-
tut intra întru odihna.

CAPITOLUL IV.

*Îndemnat spre a ne silă să dobân-
dim odihna lui Hristos. Puterea Cu-
pului și a lui Dumnezeu.*

Să ne temem dar, ca nu cum-
va părăsind făgăduința a-
u întru odihna lui, să se
făcă cineva din voi a
făcut.

1. c. 4, 7; Ps 94, 7, s. 17. Num.
14, 11 1 Cor. 10, 11

2. Pentru că și nouă s'a bi-
nevestit, ca și acelor: ci n'a
făcut pre aceea cuvântul a-
uzului, nefiind amestecat cu
credința celor ce au auzit,

3. Că intrăm întru odihna
cei ce am crezut, precum a-
zis: Că m'am jurat întru mâ-
nia mea, de vor intra întru
odihna mea: măcar că erau
făcute lucrurile dela înteme-
ierea lumii.

4. Că a zis oare-unde de
ziua a șaptea într'acest chip,
și s'a odihnit Dumnezeu în
ziua a șaptea de toate lucru-
rile sale.

5. Și de aceasta iarăși: De
vor intra întru odihna mea.

6. Deci de vreme ce a ră-
mas ca oarecarii să intre în-
tru dânsa, și aceia cărora mai
înainte li s'a binevestit n'au
intrat pentru necredință:

7. Iarăși o zi oarecare iân-
ducește, astăzi, întru David
zicând, după atâtea ani, pre-
cum s'a zis: Astăzi de veți a-
uzi glasul lui, nu vă învăto-
șați inimile voastre.

8. Că de le-ar fi făcut Iisus

IV. 3. Num. 12, 7, 4. Fac. 2, 5.
7. Ps. 94, 8—11. 8. Es 17, 7;
Num. 14, 22, s.; A doua Leg. 31, 7.

acelora odihnă, n'ar fi grăit de altă zi după acestea.

9. Drept aceea, s'a lăsat odihnă norodului lui Dumnezeu.

10. Că cel ce a intrat întru odihna lui, și acela s'a odinit de lucrurile sale, precum și Dumnezeu de ale sale.

11. Deci să ne nevoim a intra întru acea odihnă, ca să nu cadă cineva întru aceeași pildă a neascultării.

12. Pentrucă viu este cuvântul lui Dumnezeu, și lucrător, și mai ascuțit decât toată sabia ascuțită de amândouă părțile, și străbate până la despărțirea sufletului și a duhului, și a mădușilor și a măduvei, și este judecător cugetelor și gândurilor inimii.

13. Și nu este nici o faptură nearătată înaintea lui: ci toate sânt goale și descoperite înaintea ochilor lui către care ne este nouă cuvântul.

14. Drept aceea, având arhiereu mare, care a străbătut cerurile, pre Iisus Fiul lui

Dumnezeu, să ținem mărturisirea.

15. Că n'avem arhiereu care să nu poată patimi împreună cu neputințele noastre; ci împitit întru toate, după asemănarea fără de păcat.

16. Să ne apropiem dar cu îndrăzneală la scaunul datului lui, ca să luăm milă, și să aflăm har spre ajutor la buna vreme.

CAPITOLUL V.

Hristos este arhiereu, care după înălțarea sa la ceruri, este în dreapta lui Dumnezeu, și ne ajută cu har și milă.

Pentrucă tot arhiereul dă oamenilor luându-se, pentru oamenii se pune spre cele ce sânt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate.

2. Care să poată pătimi împreună cu cei ce nu știu, și se rățăcesc; de vreme ce și el este cuprins de neputință.

3. Și pentru aceasta dat este, precum pentru norod,

10 Apoc. 14, 13. 12 Eccl. 12, 11. 13 Ier. 23, 29. 14 c. 3, 1; 6, 20; 7, 20. 15 c. 2, 11. 16 1 Ioan 3, 11. 17 Rom. 3, 26. 18 1. 1. c. 8, 3, 9, p. 2 c. 4, 15.

11. Și pentru sine, să aducă jertfe.

4. Și nimeni singur nu și-a luat-și cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu singur pre sine s'a proslăvit a fi arhiereu; ci acela ce a grăit: Așa dansul. Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

6. Precum și într'alt loc zice:

7. Precum în veac de pînă la venirea lui Melchisedec.

8. Care în zilele trupului său și rugăciuni către Dumnezeu să-și mântiească

9. Sufletul din moarte, cu strigătoare și cu lacrimi adu-
10. 11. Și fiind auzit pentru buna cucernicie;

12. Alacur că eră Fiul, s'a în-
13. neascultarea din cele ce s'au făcut.

14. Și făcându-se desăvâr-
15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

10. Numit fiind de Dum-
11. nezeu arhiereu după rându-
12. lui Melchisedec.

13. Pentru care mult este

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137.

moarte, și a credinței întru Dumnezeu.

2 A învățaturii, botezului, și a punerii mânilor, și a învierii morților, și a județului celui veșnic.

3 Și aceasta vom face, de va voi Dumnezeu.

1 Că cu neputință este celor ce s'au născut odata, și au gustat darul cel cereș, și părtași s'au făcut Dumnezeului Sfânt.

5 Și au gustat cuvântul celui bun al lui Dumnezeu, și puterile veacului celui viitor.

6 Și au căzut, că-lușăși se înnoiescă spre pocăință; a doua oară făcându-lor și pre El, al lui Dumnezeu, și batjocorându-l.

7 Că pământul care bea ploaia cea ce se pogorârește din cer de multe ori, și rodește iarbă de iarbă aceasta de care se și lucrează, primește blagoslovenie dela Dumnezeu.

8 Iar care aduce din sine spin și ciulin necrebnic este, și aproape este de blestem, al

cărui stărușul este spre adevă

9. Iar avem adevăreire pentru voi, iubitorilor, de cele bune și care se țin de mântuire, măcar de așa grădă.

10 Că nu este nedrept Dumnezeu să-l te lucrăi, care-ți și ostentă la diavole, care-ți și arătat spre numele lui, ce-ți și arătat stărușul, și stărușul.

11 Iar poftim ca fiecare din voi această și sargă, și să se arate spre adevăreirea nădejdii până în sfârșit.

12 Ca să nu fiți leneși, ci urmaților celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelungă răbdare.

13 Că lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jură pre nimănui altul mai mare, și i-a jurat asupra sa.

14 Când că-lușăși a blagoslovind te voi blagoslovi, și mântuindu-te voi înmold.

15 Și așa: îndelung răbdând, a dobândit făgăduința că-lușăși adevăreire.

16 Pentru că s'amen pre cel mai mare se jură, și stărușul.

celui a tot cuvântul lor cel de prigonire, spre adevăreire, este jurământul.

17 Pentru aceea vrând Dumnezeu să arăte mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea sfatului său, a pus la mijloc jurământul.

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot mută, întru care eu neputință este să mintă Dumnezeu, tare mângăere să avem, cei ce am năzuit să ținem rădăcina ce este pusă înainte.

19. Pre care ca o anghiră o avem a sufletului, tare și nemișcată, și care intră întru cele din lăuntru catapeteazme;

20. Unde înainte mergător pentru noi a intrat Iisus, după rândueala lui Melchisedec arhieru fiind făcut în veac.

CAPITOLUL VII.

Melchisedec chip al lui Hristos. Preoștia lui Avraam a încetat iar a lui Hristos rămâne în veac.

Că Melchisedec acesta, în preșteratul Salimului, preșteratul

17 Fac 22, 16. 18 Tit 1, 2.

20 c. 4, 14.

17 Fac 14, 18.

lui Dumnezeu celui prea-înalt, care a întâmpinat pre Avraam când s'a întors dela tăierea împărășilor, și l-a blagoslovit pre el.

2. Căruia și zeciu-eală din toate i-a împărțit Avraam; întâi adevărește făcându-se împăratul dreptății, iar apoi și împăratul Salimului, care este împăratul păcii;

3. Fără tată, fără mamă, fără număr de neam, nici început zilelor, nici sfârșit vieții având; ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu: rămâne preot pururea.

4. Vedeti dar cât este aceasta, căruia și zeciu-eală i-a dat patriarhul Avraam din dobanzi.

5. Și cei din filii lui Levi, cari iau preoștia, poruncă au să ia zeciu-eală dela norod după lege, adevărește, dela frașii lor, înăcră să și aceia au cșit din coapsele lui Avraam:

6. Iar cel ce nu se numără din neamul lor a luat zeciu-eală dela Avraam, și pre cel ce avea făgăduințele l'a blagoslovit.

4. Fac. 14, 20. 5. Num. 18, 21, s.; A doua Leg. 14, 22. 6. Fac. 14, 18.

17 3 Fapt. 18, 21; Iac 4, 16. 3, 13. 11. c. 3, 14. F. 1, 1; 13. F. 1, 1.

4. c. 10, 21. 5. Is 5, 6.

7. Și fără de nici o impro-
vizare cel mai mic de cel mai
mare se binecuvintează

8. Și aici adevărații oameni mu-
ritori iau zeciuile; iar acolo
cel mărturisit că este viu.

9. Și ca să zic așa, prin A-
braam, și Levi, cel ce luă ze-
ciueală, zeciualea a dat.

10. (Că încă în soapsele tă-
tâne-său e, când la întâm-
pina, pre dânsul Melchisedec.

11. Dec. de ar fi fost să-
vârșirea prin prețul Levi-
tar, (că norodul sub aceea a

luat legea), ce încă mai e, a
trebunță după rânduiala lui

Melchisedec să se ridice alt
preot, iar nu după rânduiala

lui Aaron să se zică?

12. Că nu tându-se preot,
de nevoie se face și legi ma-
tarc.

13. Că de care se zic ace-
stea, acela din atât seminție se

împărtășește, din care nimeni
nu s'a apropiat de jertfelnic

14. Că arătat este că din
Iuda a răsari Domnul no-
stru; întru care seminție Moisi

nimic n'a grăit de preoție,
15. Și încă cu mult mai lu-

minat este; de vreme ce du-
pre asemănarea lui Melchise-
dec se ridică preot altul,

16. Care nu după legea
poruncei celei trupești s'a tă-
cut, ci după puterea vieții

celei nestricătoare

17. (Că se mărturisește Tu
ești preot în veac după rân-
duiala lui Melchisedec

18. Că schimbare se face
poruncei, care a fost mai în-
ainte pentru neputința și ne-
folosul ei.

19. Că nume n'a săvârșit
legea, c' aducere este numai

la mai bună nădejde, prin care
ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și pro cât este preot,
nu țără de jurământ

21. (Că acesta țără de jură-
mânt preot, se făceau; iar a-
cesta cu jurământ prin cel ce

a zis către dânsul. Jurat s'a
Domnul și nu s'a vă părea rău,
Tu ești preot în veac după

rânduiala lui Melchisedec)

22. Pre atât așezământul
lui de lege celui mai bun s'a
făcut chezaș sus.

23. Și aceea adevărat mai mult

și făceau preoți, pentru ca de
parte erau opriți a trăi

24. Iar acesta, pentru că ră-
dă în veac, are preoție veș-

25. Pentru aceea, și a măn-
tului desăvârșit poate pre cel
ce vin prin el la Dumnezeu,

pururea trăind ca să se roage
pentru dânșii.

26. Pentru că arhiereu ca a-
cesta se cuvine să fie nouă,
cuvios, fără de răutate, fără

de spurcăciune, osebit de cei
păcătoși, și mai înalt decât

murile fiind;

27. Care n'are în toate zi-
lul nevoie, ca alți arhierei, în-
tări pentru ale sale păcate a

aduce jertve, apoi pentru ale
norodului; că aceasta o a fă-
cut odată pre sine aducân-

du-le.

28. Că legea pune pe oa-
meni arhierei cărui au nepu-
tine; iar cuvântul jurămân-
tului, celui ce a fost în urma

preotului în veac desă-

CAPITOLUL VIII

*Așezământul nou conărșește pre cel
vechiu în curăpțe și sfințenie*

Iar cap preste cele ce se zic:
Arhiereu ca acesta avem,
care a șezut d'a dreapta sca-
unului Măriei în ceruri;

2. Slujitor sfințelor, și cor-
tului celui adevărat, care l'a
înșipt Domnul, și nu omul.

3. Că tot arhiereul pentru
ca să aducă daruri și jertve
se pune: pentru aceea trebuia

să aibă ceva și acesta care să
aducă

4. Că de ar fi fost pre pă-
mânt, nici ar fi fost preot, fi-
ind preoți cei ce aduc daru-
rile după lege;

5. Carii slujesc închipuirii
și umbrei celor cerești, pre-
cum s'a zis lui Moisi când

vreă să facă cortul; că, Vezi,
zice: să faci toate după chi-
pul care ți s'a arătat ție în

munte

6. Iar acum mai osebită
slujire a dobândit, întru cât
este și de așezământ de lege

mai bună mijlocitor, care spre

VIII. 1. c. 4, 14. 3. c. 5, 1; Efes.

5. 9. 5. c. 10, 1; Col. 2, 17; Eş.

26, 40; Fapt. 7, 44. 6. c. 7, 11; 12,

14; 2. Cor. 3, 6.

11. Gal. 2, 22. 14. Fac. 49, 10;

Is. 11, 1.

12. c. 5, 6. 21. Ps. 109, 4.

22. c. 8, 6, 12, 23.

1. Ioan. 14, 1; 1 Ioan. 2, 1.

Lev. 16, 1. 28. c. 5, 1, 9.

ma. bune făgăduințe s'a așezat

7. Că le ar fi fost cel dintâi fă.ă de prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea

8. Că defăimându-l pe dânu, zice: Iată, zile vor veni, zice Domnul, și voi săvârși preste casa lui Israel și preste casa lui Iuda așezământ de lege nouă.

9. Nu după așezământul de lege care l'am făcut părinților lor, în ziua când m-am apucat pe dânu de mână lor, ca să scot din pământul Egiptului; căci ei n'au tăiat întru așezământul de lege al meu, și eu m-am pășit pre ei, zice Domnul.

10. Căce acesta este așezământ de lege care voi pune casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: dând legile mele în cugetere lor, și în mîile lor, le vor scrie pre ele și vor fi în lor Dumnezeu, și e vor fi mie norod.

11. Și nu va mai învăța fiecare pre vecinul său, și fiecare pre fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul, că toți.

12. Iar pre d'asupra lui heruvimii slavei cari umbriau altarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

13. Și zicând: nouă, a învechit pre cea dintâi, iar ce se învechește și îmbătrânește aproape este de piatră.

CAPITOLUL IX

Cortul și unirea și tot de leviți și Jos. Cap. 11. prece în Hristos.

Avea drept aceea, și cortul cel dintâi îndreptat de slujbă, și s'înțepre lumescă

2. Pentru că cortul s'a tăiat; cel dintâi întru, care era sfesnicul, și masa, și punere înainte a pâinilor; care se zice sfintele.

3. Iar după a doua catapetază, cortul cel de se cerea Sfintele sfintelor,

4. Care avea cădelniță de aur, și s'erau lege fericeat preste tot cu ai, întru care erau năstrupa cea de aur, care avea manna, și totuși la A

aron, ce odrăslise, și tablele legii;

7. Iar pre d'asupra lui heruvimii slavei cari umbriau altarul; pentru cari nu este acum a grăi pre amăruntul.

8. Și acestea fiind tocmită, în cortul cel dintâi pururea intrau preoții când făceau slujbele.

9. Iar în cel de al doilea, odată în an singur arhiereul, nu fără de sânge, care aducea pentru sine, și pentru neștiințele norodului:

10. Aceasta însemnând Duhul cel Sfânt, că încă nu era născută calca și așilor, fiindcă încă stă cortul cel dintâi.

11. Care era pildă în vremea de atunci, întru care daruri și jertfe se aduc, cele ce nu puteau după știință să facă desăvârșit pre cel ce slujia.

12. Numai pentru mâncări și băuturi, și multe feluri de spălări, și îndreptări ale trupului, erau puse până la vremea îndreptării.

13. Iar Hristos venind ar-

5. Ezech. 10, 4. 6. Num. 18, 3. 7. Es. 30, 10; Lev. 16, 3. 8. c. 10, 10. 9. c. 6, 1. 10. Lev. 11, 2. A doua Leg. 14, 3. 11. c. 3, 1; 4, 11. 12. 30; 7, 27 și 10, 1.

hiereu bunătaților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu de mână făcut, adică, nu al acestei zidiri.

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele său a intrat odată întru cele sfinte, veșnică răscumpărare adăd.

13. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor, și cenușa de jun, ce stropind pre cei spurcați, îi sfînțește spre curățenia trupului:

14. Cu cât mai vărtos sângele lui Hristos, carele prin Duhul cel veșnic pre sine s'a adus fără de prihană lui Dumnezeu, va curăți știința voastră de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor așezământului de lege celui nou, ca făcându-se moartea spre răscumpărarea greșalelor ce erau în așezământul de lege cel dintâi, să răcească chemați făgăduința moștenirii celei veșnice.

12. Fapt 20, 18. 13. Lev. 16, 14; Num. 19, 17. 14. 1 Tes. 1, 10. 1 Petr. 1, 19; 1 Ioan 1, 7; Apoc. 1, 6. 15. c. 12, 14; 1 Tim. 2, 5.

și duhul cel Sfânt: că după ce a zis mai înainte:

16. Acesta este așezământul de lege care voi face cu dânșii după zilele acelea, zice Domnul, dând legile mele în inimele lor, și în cugetele lor le voi scrie pre ele;

17. Apoi zice: Și păcatele lor și fără de legile lor nu le voi mai pomeni.

18. Iar unde este ertare acestora, nu mai este jertfă pentru păcat.

19. Drept aceea, fraților, având îndrăzneală a intra întru cele sfinte prin sângele lui Iisus,

20. Pre cale nouă și vie, care o a înnoit nouă, prin capetează, adică, prin trupul său;

21. Și având preot mare preste casa lui Dumnezeu;

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă întru deplină credință, fiind stropiți la inimi de știință rea, și spălați la trup cu apă curată.

23. Să ținem mărturisirea nădejdei nesmintită; (pentru

că credincios este cel ce a făgăduit);

24. Și să cunoaștem unu pre altul spre îndemnarea dragostei și a faptelor bune;

25. Nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obiței; ci îndemnând unu pre altul; și cu atâta mai mult, cu cât vedeți apropiindu-se ziua;

26. Că păcătuiind noi de bună voie după ce am luat cunoștința adevărului, numai rămâne jertfă pentru păcate;

27. Ci o așteptare oarecare înfricoșată a judecăței și iușimea focului, care va să mănânce pre cei protivnici.

28. Lepădând cineva legea lui Moisi fără de milă prin doi sau trei marturi morie.

29. Cât de mai amară muncă, socotiți, va lua cel ce a călcat pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi de obște sângele legii, cu care s'a sfințit, și a ocărit Duhul darului?

30. Că știu pre cel ce a zis: A mea este răsplătirea, eu voi răsplăti, zice Domnul.

24. Marc. 12, 31; Iov. 13, 24.

25. 1 Cor. 10, 11; c. 6, 1.

27. Sof. 1, 11, 8. 28. Ioan 8, 1.

29. c. 2, 3; 1 Cor. 11, 20.

30. Rom. 12, 19.

lutași, Domnul va judecă norodul său.

31. Infricoșat lucru este a lua în mâinile Dumnezeului lui viu

32. Iar aduceți-vă aminte zilele cele mai dinainte, în care luminându-vă, multă dreptă de patimi ați suferit;

33. De pacea căsătoriei și a necazului priveală făcându-vă; și de altă parte, părtași făcându-vă celor ce viețuiesc întru.

34. Pentru că ați și pățimit întru călcatul legăturilor mele, și a călcarei de averile voastre, cu bucurie ați primit, știind că aveți voi avuție în ceruri mai bună și stătătoare.

35. Nu lepădați dar îndrăzneala voastră, care are mare plăcere

36. Că aveți trebuință de răbdare, ca voia lui Dumnezeu să se împlinească, să nu vă fâgăduie.

37. Că încă puțin oarece și voi veți fi ca ei, și nu va zăbăzi.

38. Iar dreptul din credință

32. Fil. 1, 30. 34. Mat. 6, 20.

35. c. 11, 23. 37. Ag. 2, 7; 1 Petr. 1, 6. 38. Rom. 1, 17.

va fi viu și de se va îndoi cineva, nu va bine voi sufletul meu întru dânsul.

39. Iar noi nu sântem ai îndoirii spre peire; ci ai credinței spre așteptarea sufletului

CAPITOLUL XI.

Înfricoșat lucru este a lua în mâinile Dumnezeului lui viu.

Iar credința este adevărarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute.

2. Că întru aceasta sânt mărturisiți cei de demult.

3. Prin credință pricopem că s'au întemeiat veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință mai multă jertfă Avel decât Cain a adus lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisit că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui; și printr'aceea după ce a murit, încă grățește.

5. Prin credință Enoh s'a mutat ca să nu vadă moarte; și nu s'a aflat, pentru că l'a

XI. 1. 1 Cor. 2, 9. 2. c. 1, 3. Fac. 1, Ioan 1, 10. 4. Fac. 4, 4; Mat. 23, 35. 5. Fac. 5, 24.

mutat pre el Dumnezeu: că mai înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bine plăcut lui Dumnezeu.

6. Și fără de credință nu este cu putință a bine plăcea lui Dumnezeu: că trebuie cel ce se apropie la Dumnezeu să creadă cum că este, și celor ce-l caută pre dânsul este dătător de plată.

7. Prin credință răspuns luând Noe despre cele care încă nu erau văzute, temându-se, a făcut corabie spre mântuirea casei sale; prin care a osândit lumea, și dreptății cei după credință s'a făcut moștenitori.

8. Prin credință chemându-se Avraam, a ascultat de a eșit la locul care eră să-l ia spre moștenire: și a eșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a nemeritat în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe:

10. Că așteptă cetatea care

Fac. 6, 8; Rom. 4, 20; 3, 22

8. Fac. 12, 1. 9. Fac. 14, 15

are temelii, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință și însăși Sara stearpă fiind putere spre zămislirea sămânței a luat, și afară de vremea vârstei a născut, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce a făgăduit.

12. Pentru aceea, și dintru unul, și acela încă fiind omorât, s'au născut ca stelele cerului cu mulțimea, și ca nisipul cel fără de număr de pre lângă mare.

13. După credință au murit aceștia toți, neluând făgăduințele, ci de departe văzându-le, și sărutându-le, și mărturisind că streini și nemeritici sânt pre pământ.

14. Că cei ce grăesc unele ca acestea arată că patrie caută.

15. Și de și-ar fi adus aminte de aceea dintru care au eșit, ar fi avut vreme a se întoarce.

16. Iar acum de cea mai bună doresc, adică, de cea cerească: pentru aceea nu se

11. Fac. 17, 19; Luc. 1, 36.

12. Fac. 15, 1; 22, 17; Rom. 4, 18.

13. Fac. 23, 4; Ps. 38, 15.

16. Eș. 3, 8; Mat. 22, 32.

rușinează de dâșii Dumnezeu a se numi Dumnezeuul ior: că le-a gătit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam pre Isaac când a fost lăptit și pre cel unu-născut alucea jertfă, cel ce luase făgăduințele.

18. Către care s'a zis: Că întru Isaac se va numi pe sămânța:

19. Socotind că și din morți a'l învia puternic este Dumnezeu; drept aceea pre acela și întru pildă l'a luat.

20. Prin credință pentru cele viitoare a binecuvântat Isaac pre Iacov și pre Isav.

21. Prin credință Iacov, murind, pre fiecare din fiii lui locuit a binecuvântat; și s'a închinat, pre vârful toaigului lui.

22. Prin credință Iosif, murind, a făcut pomenire pentru eșirea fiilor lui Israel; și pentru oasele sale a poruncit.

23. Prin credință Moisi, când n'a născut, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos; și nu

17. Fac. 22, 19. 18. Fac. 21, 1; Rom. 9, 7. 19. Rom. 4, 17.

20. Fac. 27, 31, s. 21. Fac. 48, 10, s.; 47, 31. 22. Fac. 50, 24.

23. Eș. 2, 3; Fapt. 5, 20.

s'au temut de porunca împăratului.

24. Prin credință Moisi, mare făcându-se, s'a lepădat a se numi fecior fetei lui Faraon;

25. Mai bine alegând a pătimi cu norodul lui Dumnezeu, decât a avea dulceața păcatului cea trecătoare;

26. Mai mare bogăție socotind a fi ocara lui Hristos decât vistierile Eghiptului; că se uită la răsplătire.

27. Prin credință a lăsat Eghiptul, netemându-se de urgia împăratului: că pre cel nevăzut ca cum l'ar fi văzut îl așteptă.

28. Prin credință a făcut paștele, și vărsarea sângelui, ca nu cel ce pierdeă pre cei întâi născuți să se atingă de dâșii.

29. Prin credință au trecut Marea roșie ca pre uscat: a cărei ispitire luând Eghiptenii s'au înecat.

30. Prin credință zidurile Ierimonului au căzut, cu în-cungiuarea în șapte zile.

24. Eș. 2, 11. 25. Ps. 83, 11.

26. Mat. 6, 19; c. 10, 34. 27. Eș. 12, 41; Fapt. 7, 30. 28. Eș. 12, 11, s. q.

29. Eș. 14, 23. 30. Iisus N. 6, 20.

31. Prin credință Raav curva n'a perit împreună cu cei neascultători, primind iscoadele cu pace.

32. Și încă ce voui mai zice? că nu-mi ajunge vremea a spune de Ghedeon, și de Varac, și de Samson, și de Ief-tae; și de David, și de Samuel, și de proroci;

33. Carii prin credință au biruit împărății, au lucrat dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s'au întărit din slăbiciune, s'au făcut tari în războaie, au întors taberele vrășmașilor în fugă.

35. Au luat femeile dintru înviere pre morții lor: și unii s'au omorât, nepriimind slobozirea; ca să dobândească mai bună înviere:

36. Iar alții de batjocori și de bătăi au luat ispitire, încă și de legături și de temnițe:

37. S'au ucis cu pietre, s'au

nierestruit, ispiți au fost, cu ucidere de sabie au murit: în cojoace au umblat și în piei de capre; lipsiți, fiind, necăjiți, de rău supărați;

38. (Căroră nu'eră lumea vrednică): în pustii rătăcind, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți mărturișiți fiind prin credință, n'au luat făgăduința:

40. Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai înainte văzând, ca să nu iă fără de noi săvârșirea.

CAPITOLUL XII.

Intențiune la răstăpune și curioșie.

Drept aceea și noi având atâta nor de mărturie pus împrejurul nostru, lepădând toată sarcina, și păcatul cel ce lesne încungiură, prin răbdare să alergăm în lupta care este pusă înaintea noastră,

2. Căutând la Iisus începătorul și plinitorul credinței; care în locul bucuriei ce era pusă înaintea lui, a răbdat crucea, de ocară nebăgând se-

40. c. 7, 33.

XII. 1. Rom. 6, 4; 1 Cor. 9, 24. c. 10, 34. 2. Is. 53, 4.

mă, și d'a dreapta scaunului lui Dumnezeu a șezut.

3. Că socotiți de cel ce a răbdat dela păcătoși asupra sa împotivire ca aceea, ca să nu vă osteniți slăbind cu suflele voastre.

4. Că încă nu ați statut până la sânge, împotriva păcatului luptându-vă.

5. Și ați uitat mângâierea care vouă ca unor fii vă grăește: Fiul meu, nu defăimă certarea Domnului, nici slăbi muștrându-te de dânsul:

6. Că pre care iubește Domnul îl ceartă, și bate pre tot fiul pre care primește.

7. De veți suferi certarea, că unor fii vouă se va afla Dumnezeu; căci care fiu este pre care nu-l ceartă tatăl?

8. Iar de sânteteți fără de certare, căreia s'au făcut pătași toți, iată dar că sânteți feciori din curvie, iar nu fii.

9. Apoi pre părinții trupu-lui nostru i-am avut pedepșitori și îi cinstiam pre dânsii: au nu ne vom plecă cu mult mai vărtos Tatălui duhurilor, și să fim vii?

3. Luc. 2, 34. 5. Iov. 5, 17; Pild. 2 Tim. 2, 22. 15. A doua Leg. 29, 18. 8, 11; sq. 6. Apoc. 3, 19. 8. Ps. 72, 14.

10. Că aceia intru puține zile precum le plăcea lor, ne pedepsiau pre noi; iar acesta spre folos, ca să ne împărtășim sfințirii lui.

11. Toată certarea în vremea cea de față se pare că nu este de bucurie, ci de mahnire; iar mai pre urmă roadă de pace a dreptăței dă celor pedepsiți printr'însa.

12. Pentru aceea mânil cele slăbite, și genunchile cele slăbăncoage vi le îndreptați.

13. Și cărări drepte faceți picioarelor voastre, ca nu ce este schiop să rătăcească; ci mai vărtos să se vindece.

14. Pacea să urmați cu toți, și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedeă pre Domnul.

15. Socotind ca nimeni să nu se lipsească de darul lui Dumnezeu; ca nu vre-o rădăcină a amărăciunei odrăslind în sus să facă sminteală, și prin aceea să se spurce mulți;

16. Să nu fie cineva curvar, sau spurcat ca Isav, care

13. Ps. 72, 3. 14. Rom. 12, 18;

2 Tim. 2, 22. 15. A doua Leg. 29, 18.

16. Fac. 25, 33.

pentru o mâncare și-a vândut nașterea sa cea dintâi.

17. (Că stăpîni și după aceea vrînd să moștenească binecuvîntarea, a fost nepriimit de vreme ce loc de po-căință n'a aflat, măcar că și cu lacrimi o căută pre ea.

18. Pentru că nu v'ați apropiat de muntele ce se putea pipăi, și de focul ce ardea, și de nor, și de ceață, și de visor,

19. Și de viersul trâmbiței, și de glasul cuvintelor, care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge lor cuvânt.

20. (Că nu puteau suferi ceea ce li se zicea: Și măcar fiară de s'ar atinge de munte, cu pietre se va omorî, sau cu săgeată se va săgeta.

21. Și așa înfricoșat lucru era cel ce se vedeă, că Moisi a zis: Spăimîntatu-m'am și mă cutremur).

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sionului, și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de sobor de milioane de îngeri,

23. Și de adunarea celor întâi născuți carii sînt scriși în ceruri și de Judecătorul tuturor Dumnezeu, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți,

24. Și de Iisus mijlocitorul așezămîntului de lege celui nou, și de sângele stropirei, care grăește mai bine decît al lui Avel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăește. Că de n'au scăpat accia lepădându-se de cel ce grăia pre pămînt, cu mult mai vîrtos noi întorcându-ne de la cel ce grăește din cer.

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pămîntul: iar acum a făgăduit, zicînd: Încă odată eu voi clădi nu numai pămîntul, ci și cerul.

27. Iar aceea ce zice: Încă odată, arată schimbarea celor ce se clădesc ca a unor lucruri făcute, ca să rămîie cele ce nu se clădesc.

28. Drept aceea, împărăție nemîșcată luînd, să avem mulțumire, prin care să slu-

23. Eș. 4, 25; Luc. 10, 20.

24. c. 8, 9; 1 Tim. 2, 6;

Fac. 4, 20. 25. c. 2, 11; 3, 17;

10, 33. 26. Ag. 2, 7. 28. Is. 9, 7;

Dan. 2, 44; Fil. 2, 12

1. Fac. 27, 20. Eș. 19, 12.

22. Ps. 67, 17; Is. 2, 3; A dona Leg. 33, 1.

Jim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cușernicie și cu sfiială:

29. Că Dumnezeul nostru este foc mistuitor.

CAPITOLUL XIII.

Indemnare la viața creștinească și credință curată.

Iubirea de frați să rămîie.

2. Iubirea de streini să nu o uitați: că prin aceasta oarecarii neștiind au primit oaspeț pre îngeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cum ați fi legați cu dînșii; de cei necăjiți, ca cum și voi înșivă ați fi în trup.

4. Cinstită este nunta întru toate, și patul nespurcat: iar pre curvari și pre preacurvari va judecă Dumnezeu.

5. Să vă fie obiceiurile fără iubire de argint; îndestulându-vă cu cele ce aveți: că în-suși a zis: Nu te voi părăsi, nici te voi lăsa.

6. Pentru aceea îndrăsnind

29 Ad. L. 4, 20.

XIII. 1 Rom. 12, 10; Efes. 4, 2; 1 Tes. 4, 9; 2 Is. 58, 7; 1 Petr. 4, 9; Fac. 18, 8; 19, 9; 3. Mat. 25, 31; 1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 19; Efes. 5, 5; Is. Nav. 1, 8. 6. Ps. 55, 117, 6.

noi să zicem: Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul.

7. Aduceți-vă aminte de mai maril voștri, carii v'au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu: la a căror săvârșire a vieței privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos eri și astăzi același, și în veci.

9. La învățături streine și de multe feluri să nu vă mutați. Că bine este cu darul să se întărească inima; iar nu cu mâncările, dintru care nu s'au folosit cei ce au umblat întru dînsele.

10. Avem oltar, dintru care a mîncă n'au volnicie cei ce slujesc cortului.

11. Pentru că ale căror dobitoace sângele se bagă înăuntru în cele sfînte pentru păcate, de arhiereul ale acelor trupurile se ard afară de tabără.

12. Pentru aceea și Iisus, ca să sfințească pre norod cu sângele său, afară de poartă a pătimit.

7 1 Cor. 4, 16; 1 Cor. 3, 11; Apoc. 1, 17. 9 Ier. 29, 8; Mat. 24, 4; Pild. 16, 8; Rom. 14, 17. 11. Lev. 16, 21; Eș. 29, 14; Num. 19, 8. 12. Marc. 12, 8; Ioan 19, 17.

13. Deci dar să eșim la dânsul afară de tabără, ocara lui purtând

14. Că nu avem aici cetate stătătoare, ci pre aceea ce va să fie căutăm.

15. Printr'însul dar să aducem jertfă de laudă pururea lui Dumnezeu, adică, roada buzelor ce se mărturisesc numelui lui

16. Și facerea de bine și împărtășirea să nu uitați să cu jertve ca acestea se îmblânzește Dumnezeu.

17. Ascultați pre învățătorii voștri, și vă supuneți lor: că ei priveghiează pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea samă, ca cu bucurie aceasta să facă, iar nu suspinând, că aceasta nu vă este vouă de folos.

18. Rugați-vă pentru noi: că nădăjdum că bună știință avem, întru toate bine vrând a vieșul.

19. Și mai mult vă rog să

faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi

20. Iar Dumnezeuul pazei, cel ce a sculat din morți pre Domnul nostru Iisus, pre Păstorul oilor cel mare, prin sângele legii cei veșnice,

21. Să vă facă pre voi desăvârșit întru tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând întru voi ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos; căruia este slava în vecii vecilor. Amin.

22. Și vă rog pre voi, fraților, primiți cuvântul mângâierii: că pre scurt am scris vouă.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod; cu care, de va veni mai curând, voi vedeți pre voi.

24. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri, și tuturor sfinților. Închină-se vouă cei ce sânt din Italia.

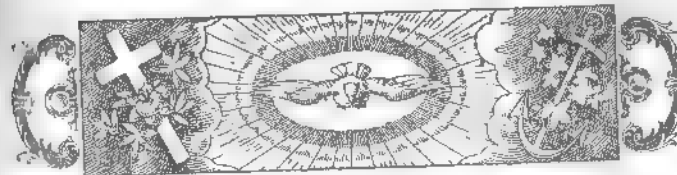
25. Harul cu voi toți. Amin.

Catre Efrezi s'a scris dela Iacov și Timotei.

13. c. 11, 14; 1 Petr. 4, 14.
14. Ps. 38, 16; 15. Lev. 7, 12; Ps. 49, 14; Os. 14, 3; 16. Fil. 4, 18.
17. Fil. 2, 19; 1 Tes. 5, 19; Ezech. 3, 18; 2 Cor. 1, 3.

20. Is. 40, 11; Ezech. 34, 23; Ioan. 10, 11; 1 Petr. 2, 24; 21. 2 Cor. 8, 3; Efes. 2, 10; 25. 2 Tim. 4, 21; Tit. 3, 16.

— 532 —

EPISTOLIEA SOBORNICEASCĂ

A

SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

CAPITOLUL I.

Fiiosul ispitelor. A cere dela Dumnezeu harul cu credința. Ispita pre care sunt tulburat de Sfântul, împotriva mândriei. Îmblânzirea deșirei care înădăstie harul.

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sânt întru răsigire, să se bucure.

2. Toată bucuria să socotiți, frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți;

3. Știind că lămurirea credinței voastre lucrează răbdare

4. Iar răbdarea lucru desăvârșit să nu a, ca să a fi desăvârșit și întreg, și întru nimic lipsit

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, care dă tuturor din destul, și nu înfrânge, și se va da lui.

6. Iar să ceară cu credință, nimic îndoiindu-se. Pentru că cel ce se îndoește asemenea este cu valul mării care de vânturi se aruncă și se învăluește

7. Că să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Dumnezeu!

8. Bărbatul îndoit la suflet,

1. 2. 1 Petr. 1, 3; Rom. 8, 24; Ept. 5, 41.

5. Ps. 2, 8; Marc. 11, 24; 6. Mat. 7, 7; 21, 22; 8. c. 4, 3.

— 533 —

nestatornic este întru toate căile sale.

9. Iar laude-se fratele cel smerit întru înălțimea sa:

10. Și cel bogat, întru smerenia sa: căci ca floarea erbe, va trece.

11. Că a răsărit soarele cu zădăful, și a uscat iarba, și floarea ei a căzut, și frumusețea feței ei a perit; așa și bogatul întru umbletele sale se va vesteji.

12. Fericit bărbatul care rabdă isпита: căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, care o a făgăduit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre el.

13. Nimeni ispitindu-se să zică, că dela Dumnezeu se ispitește: că Dumnezeu este neispitit de rele, și el pre nimeni nu ispitește:

14. Ci fiecare se ispitește de a sa poftă fiind tras, și amăgit

15. După aceea, pofta zămislind naște păcat: iar păcatul săvârșindu-se naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frați mei cei iubii.

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela Părintele luminilor, ia care nu este schimbare, sau umbră de mutare.

18. El voind ne-a născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură oarecare a zidirilor lui.

19. Drept aceea, frați mei cei iubii, să fie tot omul grabnic spre a auzi, și zăbavnic spre a grăi, zăbavnic spre mânia:

20. Că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea și prisoșința răutății, întru blândețe primiți cuvântul cel înlăuntru sădit, care poate să mântuească sufletele voastre.

22. Iar fiți făcători cuvântului, și nu numai ascultători, amăgindu-vă înși-vă pre voi.

23. Pentru că de este cineva ascultător cuvântului, și nu făcător, unul ca acesta asemenea

17. Mal. 3, 6; 18. Ioan 1, 23; 1 Petr. 1, 23; Rom. 8, 26. 19. Eccl. 7, 10. 21. Rom. 13, 23; Col. 3, 9; 1 Cor. 3, 6. 22. Mat. 7, 21; Rom. 2, 13. 23. Luc. 6, 46.

10. 1 Petr. 1, 24; Is. 40, 7. 12. c. 5, 11; 2 Tim. 4, 8; Apoc. 3, 10. 13. 1 Cor. 10, 13. 15. Rom. 8, 20.

nea este cu omul care își caută fața sa trupească în oglindă:

24. Pentru că s'a căutat po sine, și s'a dus, și îndată și-a uitat în ce chip era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobozeniei, și rămâne într'însa, acesta nu ascultător cu uitare făcându-se, ci făcător lucrului, acesta fericit va fi întru fapta sa.

26. De se parc cuiva între voi că este binecredincios, și nu își înfrânează limba sa, ci își înșală inima sa, acestuia în zadarnică este bunacredința.

27. Bunacredința cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este. A cercetă pre cei siri mani și pre văduve întru necazurile lor, și a se păzi pre sine nespurcat de cătră lume.

CAPITOLUL II.

Indemnări a se feri de alegerea fețelor; a nu trece cu vederea nici o poruncă din lege, a face milostime. Credința să fie unită cu faptele.

Frați mei, nu întru alegerea fețelor să aveți credința

25. c. 2, 11; Ioan 13, 17. 26. Ps. 33, 11

Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.

2. Că de va intra întru adunarea voastră vre un om având inel de aur, cu haină luminoasă, și va intra și vre un sărac cu haină proastă;

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea luminoasă, și veți zice lui: Tu șezi aici bine; și săracului veți zice: Tu stai acolo, sau șezi aici sub așternutul picioarelor mele:

4. Și nu v'ați luat aminte întru voi, și v'ați făcut judecători de gânduri rele?

5. Ascultați, frați mei cei iubii, Au nu Dumnezeu a ales pre săracii lumii acesteia, bogați în credință, și moștenitori împărăției care o a făgăduit celor ce îl iubesc pre el?

6. Iar voi ați necinstit pre cel sărac. Au nu bogații vă asupresc pre voi, și aceia vă trag pre voi la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele cel bun care s'a chemat preste voi?

8. Însă de împliniți legea cea împărătească după scrip-

II. 5. 1 Cor. 1, 24, 25; Eș. 20, 3. 8. Mat. 22, 31; Marc. 12, 31.

tură. Să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine, bine faceți.

9. Iar de vă uitați în față, păcat faceți, muștrându-vă de lege ca niște călcători de lege.

10. Că oricine va păzi toată legea și va greși într'una, s'a făcut tuturor vinovat.

11. Că cel ce a zis: Să nu curvești, a zis și: Să nu uciți. Și de nu curvești, dar uciți, te-ai făcut călcător legii.

12. Așa să grăiți, și așa să faceți, ca cum prin legea slobozimei aveți să vă judecați.

13. Că judecată fără de milă este celuia ce nu face milă; și se laudă mîna asupra judecăței.

14. Ce folos este frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? au poate credința să l mîntuiască pre dînsul?

15. Că de va fi fratele sau sora gol și lipsiți de hrana cea de toate zilele,

16. Și va zice lor cineva dintru voi: Mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați; și

nu le-ar da lor cele de treabă trupulu, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, moartă este singură.

18. Ci va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte: arată-mi credința ta din faptele tale, și eu îți voi arăta pe din faptele mele credința mea.

19. Tu crezi că Dumnezeu unul este; bine faci; și dracii cred și se cutremură.

20. Voești dar să înțelegi, o mîle deșerte, că cine nu e fără de fapte moartă este?

21. Avraam părintele nostru, au nu din fapte s'a îndreptat, suind pre Isaac fiu. Să se vede tîlc.

22. Vezi că credința lucră dimpreună cu faptele lui și din fapte s'a împlinit credința?

23. Și s'a împlinit scriptura care zice: Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate, și prieten al lui Dumnezeu s'a chemat.

24. Vedeți dar că din fapte

se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Așijderea încă și Raav curva au nu din fapte s'a îndreptat priimind pre vestitori, și pre altă cale scoțându-i?

26. Că precum trupul fără de duh mort este, așa și credința fără de fapte moartă este.

CAPITOLUL III.

Sfătuire despre înfrînarea limbii.
Închipuirea înfrînării

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare judecată vom să luăm.

2. Că multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, puternic a-și înfrîna și tot trupul.

3. Că iată, și cailor frăele în gară le punem, ca să se supue ei nouă; și tot trupul lor îl întoarcem.

4. Iată și corăbîile, mari fiind și de apă, vânturi împingându-se, se întorc de prea mică cărmă, încotro voește pornirea cărmaciului.

5. Așa și limba mic mădu-lar este și mari se laudă. Iată, puțin foc și cât de mare materie aprinde!

6. Și limba este foc, lumea nedreptății, așa limba este aprinzătoare întru a dîmna-le noastre, care spurcă tot trupul și aprinde toată firea; și se aprinde de gheena.

7. Că toată firea și a fiarelor și a paserilor, și a celor ce se târăsc, și a peștilor se domolește, și s'a domolit de firea care țenească.

8. Iar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească; neînfrînată răutate, plină de otrăvă aducătoare de moarte.

9. Cu dînsa binecuvîntăm pre Dumnezeu și Tatăl; și cu dînsa blestemăm pre oameni, carii sînt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Dintru același gură ese buna cuvîntare și blestemul. Nu trebuie, frații mei, acestea așa să fie.

11. Au doară isvorul dintru același vîntă isvorăște dulce și amar?

9. Lev 19, 36; A doua Leg 1, 17.
10. A doua Leg. 27, 26; Mat. 5, 19.
11. Eș. 20, 18. 13. Mat. 5, 1.
14. Mat. 7, 26. 15. Luc. 3, 11.
17. v. 26. 18. Mat. 7, 20; Gal. 5, 6. 19. 1 Cor. 8, 4. 21. Fac. 22, 9.
21. Evr. 11, 17. 23. Fac. 15, 8; Rom. 4, 8; Gal. 3, 8. 24. Rom. 3, 28.

25. Is. Nav. 2, 1, 18; 3, 17; Evr. 11, 31.
III. 3. Ps. 31, 40.

5. Ps. 11, 4. 6. Mat. 15, 1.
8. Ps. 139, 4. 9. Fac. 1, 27.

12. Au doară poate, frați mei, smochinul să facă masline? sau vița viei, smochine? așa nici un isvor poate a face apă sărată și dulce.

13. Cine este înțelept și bine știutor între voi? să-și arăte din viața cea bună faptele sale întru blândețele înțelepciunii.

14. Iar de aveți pismă amară și prigonire întru inimile voastre, nu vă lăudați, nici mințiți împotriva adevărului.

15. Nu este înțelepciunea aceasta de sus pogorându-se, ci este pământească, sufletească, drăcească.

16. Pentru că unde este pismă și prigonire, acolo este neașezare și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus întâi este curată, apoi tăcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de rodiri bune, fără de judecată, și nefățarnică.

18. Iar roada dreptății cu pace se seamănă celor ce fac pace.

CAPITOLUL IV

A fugi de poște deșarte. A ne poști. A nu uita de așina e e în me ren este cel ce îndreaptă pașii noștri.

De unde sânt războaie și sfeczi între voi? au nu de aici, din desmerdările voastre care se oștose întru mândrile voastre?

2. Poștiți și nu aveți; uci-deți și pismuiți, și nu puteți dobândi; vă sfădiți și faceți războaie, și nu aveți, pentru că nu cereți.

3. Cereți și nu luați, pentru că rău cereți, ca întru desmerdările voastre să cheltuiți.

4. Preacurvarilor și preacurvelor, au nu știți că dragostea lumii acesteia vrajbă este către Dumnezeu? deci oricare va vrea să fie prieten lumii, vrăjmaș lui Dumnezeu se face.

5. Au vi se pare că în deșert scriptura grăește: Spre zavistie poștește duhul care lăcuește întru noi?

6. Că mai mare dar dă Dumnezeu aceia zice Domnul celor

IV, 1, 1 Petr. 2, 11; Rom. 7, 25.

2. Mat. 7, 7. 4. Rom. 8, 7.

5. Gal. 5, 17. 6. Iov. 22, 29; Pild. 3, 24; 1 Petr. 5, 3; Mat. 23, 12.

13. Efes. 5, 15. 14. Efes. 4, 21.
15. c. 1, 17. 18. Is. 32, 17.

mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har.

7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului, și va fugi dela voi.

8. Apropiati-vă de Dumnezeu, și se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și vă curățiți inimile voastre cei îndoiți la suflet.

9. Pătimiți și lăcrămați, și plângeți, răsuiți voștri spre plâns să se întoarcă, și bucurica întru tânguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi.

11. Nu grați de rău unui pre altul, fraților. Că cela ce grăește de rău pre fratele său, și judecă pre fratele său, grăește de rău legea, și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești făcător legii, ci judecător.

12. Unul este puitorul legii și judecătorul care poate să mântuiască și să piarză; iar tu cine ești care judeci pre altul?

7. Efes. 6, 22; 1 Petr. 5, 6, 7.

8. Zah. 1, 3; Is. 1, 18; 11, Ps. 14, 5;

1 Petr. 2, 1. 12. Mat. 7, 1; Rom. 2, 13; 14, 4.

13. Veniți acum, cei ce ziceți: Astăzi sau mâine vom merge întru aceea cetate, și vom face acolo un an și vom neguțatori și vom dobândi.

14. Carii nu știți ce se va întâmpla mâine. Că ce este viața voastră? Că abur este care întru puțin se arată, și după aceea pier.

15. În loc de a zice voi: De va vreă Domnul, și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

16. Iar acum vă lăudați întru trufiile voastre: toată lauda de acest fel rea este.

17. Drept aceea, celui ce știe a face bine, și nu-l face, păcat este lui.

CAPITOLUL V.

Nestatornicia bogăției. Sfaturi spre îndelungă răbdare și rugăciune.

Veniți acum, bogăților, plângeți și vă tânguiți de necazurile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit, și naiele voastre le au mâncat molile.

13. Pild. 27, 1. 14. Luc. 12, 20.

15. Fapt. 18, 21. 16. 1 Cor. 5, 4.

17. Luc. 12, 47.

V, 1. Pild. 11, 24; Luc. 6, 24.

2. Mat. 6, 19.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit, și rugina lor va fi mărturie asupra voastră, și va mârșăi trupurile voastre ca focul. Ați strâns comoară la zilele cele de apoi.

4. Iată plata lucrătorilor celor ce au secerat țarinile voastre, care o oprîți voi, strigă: și strigările socerătorilor în urechile Domnului Savaot au intrat.

5. Desfătat-v-ați pre pământ, și v-ați desmierdat; hrăniți inimele voastre, ca în zioa junghierei.

6. Osândiți-vă, omorâți-vă pre cel drept; nu s'a pus împotriva voastră.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, frații mei, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând pentru dânsa, până ce ea ploae timpurie și târzie.

8. Deci îndelung răbdați și voi; întăriți-vă inimele voastre: că venirea Domnului s'a apropiat.

3. Ps. 20, 10. 4. Lev. 19, 10.
5. Luc. 16, 19. 7. Luc. 21, 10.
Evr. 10, 26. 8. 2 Tess. 2, 1.

9. Nu oftați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osândiți: iată, judecătorul înaintea ușelor stă.

10. Iatăi p. dă de pat marea, frații mei, și de îndelungă răbdare, pre prorocii cari au grăit în numele Domnului.

11. Iată, ferim pre cei ce au răbdat. Răbdarea lui Iov ați auzit, și sfârșitul Domnului ați văzut; căci mult milostiv este Domnul și îndurător.

12. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați, nici pre cer, nici pre pământ, nici cu alt jurământ ori care: ci fie voă ce este așa, așa; și ce este nu, nu; ca să nu cădeți întru fățarnicie.

13. Pătimeste rău cineva între voi? să se roage. Este cineva cu inimă bună? să cânte.

14. Este bolnav cineva între voi? să cheme preoții bisencei; și să se roage pentru dânsu, ungându-l pre dânsul cu untdelemn întru numele Domnului:

9. Mat. 24, 23. 10. Mat. 5, 12; 2 Petr. 1, 21. 11. Iov. 1, 21; Ps. 138, 3.
12. Mat. 5, 34, 35; 23, 16. 13. Ps. 49, 16. Col. 3, 12. 14. Marc. 6, 13.

15. Și uglețuinea vedin ploat pre pa nânt. Ni trei și te, va mântu pre cel bolnav, și șase.
16. Și ilva năie pre dânsul Domnului; și de va fi făcut păcate, se vor ertă lui.

16. Mărturisii-vă unul altuia păcatele, și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați. Că mult poate rugăciunea dreptului cea ferbinte.

17. Ille om eră asemenea noă pătimaș, și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă; și n'a

18. Și iarăși s'a rugat, și cerul a dat plac, și pământul a odrăslit roada sa.

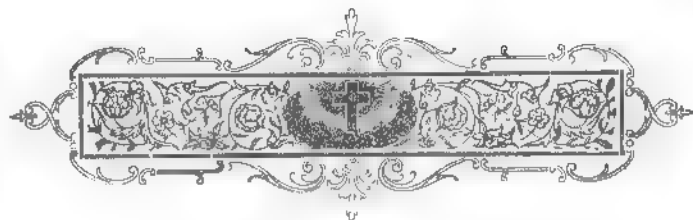
19. Fraților, de se va rătăci cineva între voi dela adevăr, și il va întoarce cineva pre el.

20. Sa știe că ce a se a întors pre păcatos dela rătăciră, căci lui, va mântu suflet din moarte, și va acoperi mulțime de pacate.

15. Ps. 29, 3. 16. Ps. 144, 20; Ioan 9, 31. 17. 3 Imp. 18, 1; Luc. 4, 23.

19. Mat. 18, 15. 20. 1 Pet. 4, 8.

EPISTOLIEA SOBORNICEASCĂ ÎNTÂIA

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAPITOLUL I.

Mulțumire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Dăruirea credinței cea mântuitoare, vestită de proroci. Înclenmări spre cunoaștere.

Petru, apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei, și Vitiniei.

2. După cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos: dar voă, și pace să se înmulțească.

3. Bine este cuvântat Dum-

nezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care după multe mila sa a dăruit vouă, ne-a născut pre noi spre nădejde vie prin învierea lui Iisus Hristos din morți.

4. Spre moștenire nestricăcioasă, și nespurcată, și nevestejită, păzită în ceruri pentru voi.

5. Căci sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire gata a se arăta în vremea de apoi.

6. Întru care vă bucurați, acum puțin, de se cuvine, necăpiți fiind întru multe feluri de ispite.

1. I. Ioan 7, 25. 2. Rom. 8, 29. 3. 2 Cor. 1, 3. Efes. 1, 3; Tit. 3, 5. 4. c. 5, 4. 5. Ioan 10, 28, 17, 11. Rom. 8, 18. 6. Rom. 5, 3; 2 Cor. 4, 17; Iac. 1, 3.

1. 7.

I PETRU

1. 20.

7. Calămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel peritor, și prin foc lămurit, să se arde spre laudă și cinste și slavă întru arătarea lui Iisus Hristos:

8. Pre care nevăzându-l, iubii; întru care acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită:

9. Luând sfârșitul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Pentru care mântuire au căutat și au cercat prorocii, cari au prorocit de harul ce eră să vie spre voi.

11. Cercetând în care, și în ce fel de vreme le arată Duhul lui Hristos care eră întru dănșii, mai înainte mărturisind de patimele lui Hristos, și de slavele cele după aceea.

12. Căroră s'a descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujiau aceștea, care acum s'au vestit vouă prin cei ce bine au vestit vouă întru Duhul Sfânt cel trimes din cer; spre

7. Pild. 17, 3; Apoc. 3, 18. 8. Ioan 20, 29; 2 Cor. 5, 7. 9. Rom. 6, 31. 10. Dan 9, 23; Luc. 10, 24. 11. Ps. 21, 7. 12. Ier. 1, 17; Luc. 12, 25.

care doresc îngeri să privească.

13. Pentru aceea încingând myloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădăduiți spre harul care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos;

14. Ca fiind ascultării, neprefăcându-vă cu poștele cele mai dinainte ale necunoștinței voastre.

15. Ci după sfântul care v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea;

16. Căci scris este: Fiți sfinți, că eu sfânt sunt.

17. Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fiecărui, întru frică vremea vieții voastre să o petreceți:

18. Știind că nu cu argint sau cu aur care se strică, va fi izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, care eră de la părinți dată;

19. Ci cu scumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și nespurcat:

20. Care eră cunoscut mai 14. Rom. 12, 3. 15. Luc. 1, 75. 16. Lev. 11, 44; Ps. 70, 24. 17. Ept. 17, 31. 18. 1 Cor. 6, 30; c. 4, 3. 20. Rom. 16, 25.

înainte de întemeierea lumii, dar s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi.

21. Cei ce printrânsul ați crezut întru Dumnezeu, care la înviat pre ei din morți, și i-a dat lui slavă; ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu.

22. Curățând sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul spre nefățarnică iubire de frați, din inimă curată și nepri-vă unul pre altul cu deadinsul.

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu și care petrece în veac

24. Pentru că tot trupul este ca iarba, și toată slava omului ca floarea erbei. Uscatua iarba, și floarea ei a căzut;

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vesut întru voi.

(CAPITOLUL II.)

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos.

Deci lepădând toată răutatea, și tot vicleșugul, și fățarniciile, și pismele, și toate clevețirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel cuvântător și fără de vicleșug, ca printrânsul să creșteți spre mântuire.

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul

4. Către care apropiindu-vă, cela ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebgatată în seamă, iar la Dumnezeu aleasă, și scumpă,

5. Și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă zidiți casă duhovnicească, preopre stântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

6. Pentru că scris este în scriptură, Iată, pun în Sion

II. 1. Rom. 6, 4; 1 Cor. 14, 10; Iac. 1, 21; 2 Evi. 5, 18; Mat. 18, 10.

3. Ps. 33, 9; 4. Ps. 117, 22; Dan. 2, 31; 5. Is. 61, 6; Os. 14, 2; Mal. 1, 11; Rom. 12, 1; Efes. 2, 22.

6. Is. 28, 16; Rom. 9, 33.

21. Ioan. 14, 6; Fapt. 3, 15.

24. Ps. 101, 22; 102, 25; Is. 40, 6; Iac. 1, 10.

piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă; și cela ce va crede întru dânsa nu se va rușina.

7. Drept aceea, vouă celor ce credeți, dinstea; iar celor necredincioși, piatra care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

8. Și piatră de poticnire, și piatră de sminteală, de care se poticnesc cei ce nu se pleacă cuvântului; spre care și puși sânt

9. Iar voi, rod ales, preopre împărătească, neam sfânt, norod spre câștigare; ca să vestiți bunătățile celui ce v'a chemat pre voi dintru întunec la minunata sa lumină.

10. Căci odinioară nu erăți norod, iar acum norodul lui Dumnezeu; cari erăți nemiluiți, iar acum miluiți.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre niște nemernici și streini, să vă feriți de poftele cele trupești, care se ostesc asupra sufletului;

2. Mat. 21, 42; 8. Is. 8, 14; Luc. 2, 35; 9. Is. 43, 10; Es. 19, 9.

10. Os. 2, 32; Rom. 9, 24.

11. Rom. 7, 22; Iac. 4, 1; Ps. 88, 17; Pild. 1, 32.

12. Petrecerea voastră având-o buna întru neamuri, ca întru care vă clevețesc pre voi ca pre niște făcători de rău, din laptele voastre cele bune, văzând, să slăvească pre Dumnezeu în ziua cercetării.

13. Deci sapuneți-vă la toată omenească zidire pentru Domnul ori împăratului, ca celui ce este mai pre sus;

14. Ori domnilor, ca celor ce sânt de el timpeși spre izbândă făcătorilor de rău, și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Că așa este voința lui Dumnezeu, ca bine făcând să înfrânați necunoștința oamenilor celor fără de minte

6. Ca cei slobozi, și nu ca cum ați avea slobozenica acoperământ rautatei, ca la robii lui Dumnezeu

17. Pre toți cinștiți. Frățiea iubiți. De Dumnezeu vă temeți. Pre împăratu cinștiți.

18. Slugile, supunându-vă cu toată înca stăpânilor; nu

12. Mat. 5, 16; 13. Rom. 13, 1; Tit. 3, 1; 15. c. 3, 6; 16. 1 Cor. 7, 23; Gal. 5, 13; 17. Rom. 12, 10; Pild. 24, 21; Mat. 22, 31; 18. Efes. 6, 1; Col. 3, 22; Tit. 2, 9.

mai celor blânzi și buni, ci și celor năsilnici.

19. Pentru că aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu de răbdă cineva scârbă pentru știința lui Dumnezeu, pătimind cu nedreptate.

20. Că ce laudă este, dacă, greșind și pedepșindu-vă, veți răbdă? ci dacă bine făcând, și pătimind, veți răbdă, aceasta este dar înaintea lui Dumnezeu.

21. Că spre aceasta v'ați chemat: că și Hristos a pătimot pentru noi, noua lăsa-ndu-ne pildă, ca să urmați urmelor lui.

22. Care păcat n'a făcut, nici s'a aflat, vicleșug în gura lui.

23. Care ocărându-se, împotrivă n'a ocărât; pătimind, n'a îngrozit, ci da celui ce judecă cu dreptul.

24. Care păcatele noastre însuși le-a ridicat în trupul său pre lemn, ca păcatelor murind să viețuim dreptății.

19. Mat. 5, 10; 20. c. 4, 14; Mat. 5, 10; 21. c. 3, 18; 4, 1; Ioan 13, 15; 22. Is. 53, 9; Ioan 8, 46; 2 Cor. 5, 21; 24. 1 Ioan 3, 6; Rom 6, 11; Col. 1, 22

cu a cărui rană v'ați vindecat.

25. Că erați ca niște oi ră-tăcite; ci v'ați întors acum la păstorul și păzitorul sufletelor voastre.

CAPITOLUL III

Buna înțelegere și curiozitate între soți. Suferința cu blândejă către toți

Așijderea, și femeile, plecându-vă bărbaților voștri; că deși nu se pleacă oare-carii cuvântului, prin viața femeilor fără de cuvânt să se dobândească.

2. Văzând viața voastră cea dimpreună curată întru frică.

3. A căror podoabă să fie nu cea din afară a împletirei părului, și a înfășurăturii a-urului, sau a îmbrăcămintei hainelor;

4. Ci omul cel ascuns al inimii întru nestrăciunea duhului celui blând și lin, care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

Că așa odin cară și stin-tele muieri, care nădăjduiau

25. Ps. 118, 176; Is. 53, 6; Ez. 34, 5; Ioan 10, 11; 11. 1. Efes. 5, 22; Col. 3, 14; 1 Tim. 2, 9; 4. Efes. 3, 16

întru Dumnezeu, se împodo-beau, pre sine, plecându-se bărbaților lor.

6. Precum Sara ascultă pre Avraam, domn pre acela chie-mându-l: căreia v'ați făcut fiice, făcând bine, și netemân-du-vă de nici o frică

7. Bărbații, așijderea, împreună lăcuind cu femeile lor cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste, ca și celor împreună moștenitoare darului vieții; ca să nu se curmeze rugă-ciunile voastre.

8. Iar, la sfârșit, toți să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți.

9. Nerăsplătind rău pentru rău, sau ocără pentru ocă; ră-ci împotrivă binecuvântând; știind că spre aceasta sânt-eți chemați, ca să moșteniți blagoslovenia.

10. Că, cea ce voește să iubescă viața, și să auză zile bune, să-și oprească limba sa dela rău, și buzele sale ca să nu grăiască vicleșug.

6. Fac. 18, 18; 7. Efes 5, 22; 1 Cor. 7, 5; Col. 3, 19; 8. Fil. 2, 11; 9. Rom. 12, 17; 1 Tes. 5, 15; 10. Ps 33, 16; Iac 1, 20.

11. Să se depărteze delarău, și să facă bine; să caute pacea, și s'o urmeze pre ea.

12. Pentru că ochii Domnului sânt spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului asupra celor ce fac rele.

13. Și cine este cel ce va face vouă rău, de veți fi următori binelui?

14. Că de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi, iar de îngrozirea lor să nu vă temeți, nici să vă turburați;

15. Ci pre Domnul Dumnezeu să-l sfințiți întru inimile voastre, și să fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce vă întreabă pre voi cuvânt pentru nădejdea cea întru voi, însă cu blândete și cu frică.

16. Având știință bună; ca, întru cea ce vă clevetesc pre voi, ca pre niște făcători de rău, să se rușineze cei ce grăesc de rău viața voastră cea bună întru Hristos.

17. Că mai bine este, făcând cele bune, de este așa

11. Is. 1, 16; Evr. 12, 14; 14. c. 2, 20; 4, 13; Mat. 15, 15; Is. 8, 12; 16. c. 2, 12; 17. c. 2, 20.

voia lui Dumnezeu, a pătimi, jecât făcând cele rele

18. Pentru că și Hristos odată pentru păcate a pățit, cel drept pentru cei nedrepți, ca pre noi să ne aducă la Dumnezeu, omorându-se cu trupul, și înviind cu Duhul:

19. Intru care și duhurilor ce erau în temniță pogorându-se a propovădui;

20. Celor ce fuseseră odinioară necredincioase, când așteptă îndelungă răbdarea lui Dumnezeu în zilele lui Noe, făcându-se corabia, întru care puține, adecă, opt suflete s'au mântuit de apă.

21. A căreia lucrul cel închipuit, botezul și pre noi ne mântuește, (nu lepădarea spurcăciunii celei trupesti, ci întrebarea științei celei bune către Dumnezeu), prin învierea lui Iisus Hristos

22. Care este d'a dreapta lui Dumnezeu, după ce s'a suit la cer; plecându-se lui îngerii și stăpânirile și puterile.

18. c. 2, 21; 4, 1; Rom. 5, 6; 1 Tim. 3, 16; Evr. 9, 28. 19 c. 4, 1; Efes. 4, 9. 20. Mat. 24, 37. Fac. 7, 1. 21. Efes. 5, 26. A doua Leg. 26, 17. 22. Ps. 109, 1; Efes. 1, 20; Evr. 12, 2.

Indemnări la viață nouă în întreagă înțelepciune, cu rugăciune și dragoste a unuia către altul. A face toate spre slava lui Dumnezeu și a se bucura cu suferințele cele pentru Hristos

CAPITOLUL IV.

Hristos dar pătimind pentru noi cu trupul, și voi dupe același gând vă înarmați: pentru că cea ce a pățit cu trupul a încetat despre păcat:

2. Ca să nu mai viețuiască cealaltă vreme în trup poftelor omenești, ci duple voia lui Dumnezeu.

3. Că destul ne este nouă, celor ce în vremea cea trecută a vieții am făcut voia păgânească, umblând într-o necurăție, într-o poftă, într-o beție, într-o ospete, într-o băutură, și într-o urâtă slujire idolești:

4. Intru care se minunează căci nu vă adunați voi la aceeași turburare a curviei, hulind.

5. Carii vor da seama la cel ce este gata să judece pre cei vii și pre cei morți.

6. Că spre aceasta și mor-

IV 1 c. 3, 18; 2, 21; 2 Gal. 2, 20; Rom. 6, 6; s. 7. Efes. 4, 17; Tit. 3, 3; 2 Tim. 4, 1; 6 c. 3, 10

ților s'a binevestit, ca să se ispită, ca cum s'ar întâmplă judece cu trupul duple om, vouă ceva strein: și să vieze duple Dumnezeu 13. Ci, pentru că vă faceți părtași patimelor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați, veselindu-vă.

7. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat: deci fiți cu întreagă înțelepciune, și priveghiați într-o rugăciune.

8. Iar mai înainte de toate unul spre altul dragoste cu osârdie având, căci dragostea acopere mulțime de păcate.

9. Iubitori de streini fiți între voi fără de cârtire.

10. Fiecare precum a luat dar, între voi cu acela slujind, ca niște buni economi ai darului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grăește cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu; de slujește cineva, ca din puterea care o dă Dumnezeu, ca într-o toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruiă este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de aprinderea care este într-o voi, care se face vouă spre

7. 1 Cor. 10, 11; Iac. 5, 1; 1 Ioan. 2, 18. 8. Luc. 21, 34; Iac. 5, 20; Pil. 10, 23. 9. Evr. 13, 1; Fil. 2, 14. 10. Rom. 12, 6. 11. c. 5, 14; 2 Cor. 2, 17; Col. 3, 12.

ispită, ca cum s'ar întâmplă vouă ceva strein:

13. Ci, pentru că vă faceți părtași patimelor lui Hristos, bucurați-vă; ca și întru arătarea slavei lui să vă bucurați, veselindu-vă.

14. De sânteiți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sânteiți; căci duhul slăvei și al lui Dumnezeu preste voi odihnește: duple aceia se hulește, iar duple voi să proslăvește.

15. Iar nimeni din voi să nu pătimească ca un ucigaș, sau fur, sau făcător de rău, sau ca un ispititor de lucruri suine.

16. Iar dacă pătimește ca un creștin, să nu se rușineze; ci să proslăvească pre Dumnezeu în partea aceasta.

17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu: iar dacă este întâi dela noi, care este sfârșitul celor ce se împotivesc evangheliei lui Dumnezeu?

13. Mat. 5, 10; Rom. 8, 17; 2 Cor. 17; Fapt. 5, 41; Iac. 1, 12. 14. c. 3, 14; Is. 51, 7; Mat. 5, 11. 15. c. 2, 20. 16. Ioan. 21, 19; Fil. 1, 29. 17. Ier. 25, 19; Ez. 9, 6.

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuește, cel necredincios și păcătos unde se va arăta?

19. Pentru aceea, și cei ce pățimesc după voia lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditor să-și încredințeze sufletele sale, prin fapte bune.

CAPITOLUL V.

Sfântului către presbiteri și către creștinii îndobîzîți, cu rugăcuni pentru deslăsușirea lor.

Pre presbiterii cei dintru voi îi rog, ca cel ce sînt împreună presbiter, și mărturisitor al patimelor lui Hristos, și părtaș al slavei eei ce va să se descopere:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grija de dînsa, nu cu sila, ci de voie, nu cu agonisele urâte, ci cu osîrdie;

3. Nici ca cum ați stăpîni preste cliruri, ci pilde făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta mai

18. Pild. 11, 34. 19. c. 3, 17.
V. 1. Luc. 24, 48. Rom. 8, 17.
2. Ioan 21, 17; Fapt. 20, 28; Tit. 1, 7, 11. 3. 1 Cor. 3, 8. 2 Cor. 1, 24. Fil. 3, 17. 2 Tes. 3, 9; Tit. 2, 7.
4. Is. 40, 11.

mare, e păstorilor, veți lua cununa slavei cea nevestejită

5. Așijderea și voi cei tineri, plecați-vă celor bătrîni. Și toți unul altuia plecându-vă, smerita cugetare să agonisiți; de vreme ce Dumnezeu celor mîndri le stă împotrivă, iar celor smerți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă sub mîna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pre voi în vreme.

7. Toată grija voastră aruncînd spre dînsul; că acela se grijește pentru voi.

8. Fiți trezi, priveghiați; pentru că protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă, căutînd pre cine să înghiță:

9. Căruia stați împotrivă întăriți fiind în credință, știind că aceleași patimi se în-tîmplă frățimei voastre cei din lume.

10. Iar Dumnezeul a tot harul, care ne-a chemat la slava sa cea veșnică prin Hri-

5. Efes. 5, 21; Mat. 23, 12; Luc. 1, 32; Pild. 3, 34; Iac. 4, 7. 6. Iov. 22, 29; Iac. 4, 10. 7. Ps. 54, 23; Mat. 6, 33. 8. Luc. 21, 36; 1 Tes. 5, 6. 9. Efes. 6, 12; Iac. 4, 7. 10. Evr. 13, 31.

stos Iisus, acela pre voi, care ați pățimit puțin, să vă facă desăvârșit, să vă întărească, să vă facă pute-ni, să vă întemeeze.

11. Aceluia slava și stăpînirea în vecii vecilor. Amin.

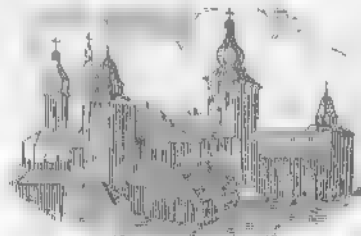
12. Prin Siluan, vouă credinciosul frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă și mărturisind că

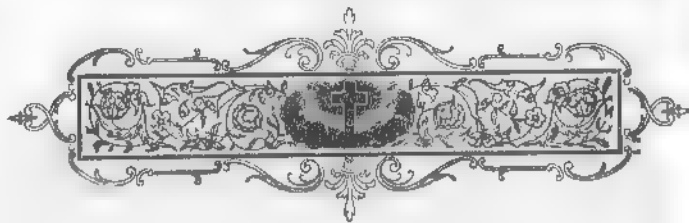
acesta este darul cel adevărat al lui Dumnezeu întru care stați.

13. Inchină-se vouă biserica din Vavilon, cea împreună aleasă; și Marcu fiul meu.

14. Inchinați-vă unul altuia cu sărutare a dragostei. Pace vouă tuturor celor întru Hristos Iisus. Amin

13. Fapt. 12, 13. 14. Rom. 16, 16; 1 Cor. 16, 10; 2 Cor. 13, 12.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA

A

SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

CAPITOLUL I.

*R. ale cerurilor. Indemnare la
păcirea învățăturilor sale, înleme-
narea pe nevoința Tatălui nostru
Fiul în Tavor și pe sf. Scriptură*

Săm în Petru, slugă și a-
postol al lui Iisus Hri-
stos, celor ce au dobân-
dit împreună cu noi credință
întocmai cinstită întru drep-
tatea Dumnezeului nostru și
a Mântuitorului Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace să se
înmulțască întru cunoștința
lui Dumnezeu și a lui Iisus
Hristos Domnului nostru,

3. Precum nouă dumneze-

ască putere a lui toate cele
ce sânt spre viață și buna-
credință ne-a dăruit, prin cu-
noștința celui ce ne-a chemat
pre noi prin slavă și prin fap-
ta bună:

4. Prin care cele scumpe
și mari făgăduințe s'au dăruit
nouă: ca prin acestea să vă
faceți părtași dumnezeestei
firi, fugind de stricăciunea
postei cei din lume.

5. Și întru aceasta singură,
toată nevoința puind, sporii
întru credința voastră fapta
bună; iar întru fapta bună
cunoștința;

6. Iar întru cunoștință în-
frânarea; iar întru înfrânare

1. 1. Fapt. 15, 14; Rom. 1, 23.

2. 1 Petr. 1, 1. 3. 1 Petr. 2, 2.

3. Gal. 5.

1 7

II PETRU

1, 19

răbdarea; iar întru răbdare
buna-credință;

7. Iar întru buna-credință
iubirea de frați; iar întru iu-
birea de frați dragostea

8. Că acestea întru voi fi-
ind și înmulțindu-se, nu de-
șerți nici fără de roadă vor
face pre voi spre cunoștința
Domnului nostru Iisus Hri-
stos.

9. Că cel ce nu are acestea
orb este, nevăzând departe,
uitare luând de curăția pă-
catelor sale celor de demult.

10. Pentru aceea fraților,
mai vărtos nevoiți-vă ca să
faceți adevărită chemarea și
alegerea voastră: că acestea
făcând, nu veți greși niciodată.

11. Că așa din destul se
va da vouă intrarea întru veș-
nica împărăție a Domnului
nostru și Mântuitorului Iisus
Hristos.

12. Pentru aceea nu mă
voiu lenevi a vă aduce aminte
vouă pururea de acestea, mă-
car că și știți, și santeți în-
tăriți întru adevărul acesta.

13. Însă mi se pare a fi cu

dreptul, până când sânt în-
tr'acest trup, a vă deșteptă
pre voi cu aducerea aminte.

14. Știind că fără de ză-
bavă este lepădarea trupului
meu, precum și Domnul no-
stru Iisus Hristos mi-a ară-
tat mie.

15. Iar mă voiu nevoi, și
pururea a vă avea pre voi
după eșirea mea, ca să faceți
pomenire de acestea

16. Că nu urmând basne-
lor celor meșteșugite, am spus
vouă puterea și venirea Dom-
nului nostru Iisus Hristos, ci
singuri văzători fiind măririi
aceluia.

17. Că a luat dela Dum-
nezeu Tatăl cinste și slavă,
glas ca acesta venind către
dânsul dela slava cea cu ma-
re cuviință: Acesta este Fiul
meu cel iubit întru care bine
am voit.

18. Și acest glas noi l-am
auzit din cer pogorându-se,
fiind cu dânsul în muntele
cel sfânt.

19. Și avem mai adevărat
cuvântul cel prorocesc; la ca-

14. Ioan 21, 18. 16. 1 Cor. 1, 17,
2, 4. 17. Mat. 17, 3; 3, 17; Efes
1, 1. 18. Mat. 17, 1. 19. Ps. 118, 103;
2 Cor. 4, 1.

8. Tit 3, 14. 9. 1 Ioan 2, 9.
10. Evr. 3, 14. 12. Rom. 15, 14;
Iud. 5. 13. c. 3, 1.

re bine faceți luând aminte, ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până ce ziua va lumina, și luceafărul va răsați întru inimile voastre:

20. Aceasta mai întâi știind, că toată prorocia scrip-turei cu a sa deslegare nu se face.

21. Pentrucă nu prin voia oamenilor s'a făcut cândva prorocie; ci purtându-se de Duhul Sfânt au grăit oame-nii cei sfinți ai lui Dumnezeu.

CAPITOLUL II.

Maie înainte vestire despre viața e-lor. Infruntarea obiceiurilor rele.

Însă au fost și proroci min-ciunoși întru norod, precum și între voi vor fi învățători minciunoși, carii vor băga e-resuri de pierzare, și se vor lepăda de stăpânul cel ce i-a răscumpărat pre dâșii, adu-cându-și lor grabnică pier-zare

2 Și mulți vor merge în urma înverșunărilor lor; prin

20. Rom. 12, 1; 2 Tim. 3, 10.

21. Fapt. 28, 30.

II. 1. Mat. 24, 22; 1 Tim. 4, 1; Iud. 4. 2. 2 Tim. 4, 3.

carii se va huli calea adevă-rului

3. Și pentru lăcomia cu cu-vinte amăgitoare pre voi vă vor precupi: a căror judecată încă de demult nu zăbăvește și pierzarea lor nu dormitează.

4. Că de vreme ce Dum-nezeu pre îngerii carii au gre-șit nu i-a cruțat, ci cu lanțu-rile întunerecului în tartar le-gându-i, i-a dat spre judecată a se păzi;

5. Și lumea cea dintâi nu o a cruțat, ci pre Noe, al op-tulea mărturisitor al dreptă-ței, l-a păzit, potop în lume a-celor necredincioși aducând;

6. Și cetățile Sodomlenilor și ale Gomorului arzându-le, cu sfărâmare le-a osândit, pil-dă puindu-le celor ce vor să petreacă întru păgânătate;

7. Și pre dreptul Lot ce eră năcăjit de petrecerea cea dim-preună a celor fărădelege în-tru înverșunare, l-a izbăvit:

8. (Pentrucă cu vederea și cu auzul, dreptul acela viețu-ind între dâșii, din zi în zi își muncia sufletul cel drept

4. v. 9; Iud. 6. 5. c. 3, 1; Fac. 7, 1. 6. Fac. 19, 24; Iud. 7; Evr. 11, 1. 8. Ps. 118, 138; Ez. 9, 4.

cu faptele lor cele fărădelege); neîntărite: inimă deprinsă în lăcomie; având filii blăstamu-lui.

9. Știe Domnul pre cei bine credincioși a-i izbăvi de is-pită, iar pre cei nedrepți a-i păzi la ziua judecăței ca să se mănăască.

10. Iar mai vartos pre cei ce umblă după trup întru po-fa spurcăciunii, și de care nu bagă seamă. Indrăzneți, o-braznici, slavele hulind, nu se cutremură.

11. Unde îngerii, cu tăria și cu puterea mai mari fiind, nu s'au desputut lor înaintea Domnului judecată cu hula.

12. Iar aceștia ca niște dobi-toace necuvântătoare firești, născute spre vânanare și stri-căciune, întru cele ce nu în-țeleg hulind, întru stricăciu-ne lor vor peri;

13. Luând plata nedreptă-ței, dulceață socotind pre de-sfătarea cea din toate zilele. Spurcați și necurați, carii se hrănesc cu înșelăciunile lor, mâncând cu voi;

14. Ochi având plini de preacurvie, și de păcat nepă-răsit; amăgind sufletele cele

neîntărite: inimă deprinsă în lăcomie; având filii blăstamu-lui.

15. Carii lăsând calea cea dreaptă au rătăcit, urmând căei lui Valaam din Vosor, care plata nedreptăței a iubit;

16. Iar muștrare pentru fără delegea sa a avut: asin ne-cuvântător, cu glas omenesc grăind, a oprit nebunia pro-rocului

17. Aceștia sânt izvoare fă-ră de apă, nori care se poartă de vifor, cărora negura întu-nerecului în veac se păzește.

18. Pentrucă cele semțe ale deșertăciunei spuind, a-măgesc cu poște trupesti, și cu învierșunări, pre cei ce cu adevărat au scăpat dela cei ce viețuesc întru înșelăciune.

19. Făgăduindu-le slobozeniea, singuri robi fiind ai stricăciunei: pentrucă ori de ce este cineva biruit, de aceea s'a și robit.

20. Că dacă după ce au scăpat dela spurcăciunile lu-mei prin cunoștința Domnu-

15. Iud. 11; Num. 22, 1; Apoc. 2, 14. 16. Num. 22, 30. 17. Iud. 13.

18. Iud. 16. 19. Ioan 8, 34.

20. c. 1, 2; 3, 10; Fil. 3, 1; Mat. 12, 40; Evr. 10, 20.

9. 1 Cor. 10, 12. 10. Iud. 8.

11. Iud. 9. 12. Iud. 10; Ier. 12, 3.

13. Iud. 15

lui și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu acelea iarăși împletindu-se, se biruesc, s'au făcut lor cele de pre urmă mai rele decât cele dintâi.

21. Pentru că mai bine eră lor a nu fi cunoscut calca dreptăței, decât după ce o au cunoscut, a se întoarce înapoi dela sfânta poruncă ce li s'a dat lor.

22. Că s'a întâmplat lor pilda cea adevărată: Câinele s'a întors la borătura sa; și porcul scăldat, la mocirla ținei.

CAPITOLUL III.

Veștea de apot. Venirea lui Hristos.

Si aceasta acum, iubiților, a doua epistolă scriu vouă; întru care deștept cu aducerea aminte mintea voastră cea curată:

2. Ca să vă aduceți aminte de graiurile cele mai nainte grăite de sfinții proroci, și de porunca noastră, cari sântem apostoli ai Domnului și Mântuitorului

3. Aceasta mai înainte ști-

21. Luc. 12, 49. 22. Pild. 26, 21.
III. 1. c. 1, 18. 2. Iud. 17.
3. c. 1, 20; Iud. 8; 1 Tim. 4, 1.

ind, că vor veni în zilele cele de apoi batjocoritori cari vor umbla după poștele lor,

4. Și vor zice: Unde este făgăduința venirii lui? că de când părinții au adormit, toate așa rămân precum au fost din începutul zidirii.

5. Căci ei nu voesc a ști aceasta, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost de demult, și pământul din apă și prin apă s'a așezat:

6. Prin care lumea cea de atunci, cu apă înecându-se, a perit

7. Iar cerurile aceste de acum și pământul cu același cuvânt sânt puși supt păstrare, păzindu-se focului la ziua judecăței și a pierderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar aceasta una să nu se tăinuască de voi, iubiților, că o zi înaintea Domnului, este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

9. Nu va zăbăvi Domnul făgăduința, precum oarecarii zăbavă o socotesc; ci îndelung rabdă pentru noi, ne-

4. Is. 5, 19. 5. Fac. 1, 2. Ps. 23, 2.
6. c. 2, 1; Fac. 7, 11; Mat. 24, 29.
7. Iud. 15. 8. Ps. 89, 4.
9. Av. 2, 3; 1 Tim. 2, 4.

vrând ca să piară cineva, ci toți să vie la pocăință.

10. Iar va veni ziua Domnului ca un fur noaptea; întru care cerurile cu sunet vor trece, stihile arzând se vor strică, și pământul și cele de pre dânsul lucruri vor arde.

11. Deci dacă au acestea toate a se strică, în ce fel trebuie să știți voi întru sfințele petreceri cele dimpreună și întru faptele buneicredințe,

12. Așteptând și dorind a fi mai degrabă venirea zilei lui Dumnezeu, pentru care cerurile arzând se vor strică, și stihile aprinzându-se se vor topi?

13. Că ceruri noi și pământ nou, după făgăduința lui așteptăm, întru care dreptatea lăcuește.

14. Pentru aceea, iubiților, acestea așteptând, nevoiți-vă să vă aflați lui nespurcați, și neîntinați, în pace.

10. 1 Tes. 5, 2; Luc. 21, 28. Evr. 1, 11.
13. Is. 65, 17; Apoc. 21, 1.
14. 1 Tes. 3, 13; 1 Cor. 1, 3.

15. Și pre îndelunga-răbdare a Domnului nostru mântuire să o socotiți: precum și iubitul nostru frate Pavel după înțelepciunea cea dată lui a scris vouă;

16. Precum și întru toate epistoliile sale, grăind de acestea; întru care sânt unele cu anevoe a se înțelege, pe care cel neînvățați și neîntăriți le răsvrătesc ca și pre celelalte scripturi, spre a lor pierzare

17. Deci voi, iubiților, acestea mai înainte știind, păziți-vă, ca nu cu înșelăciunea celor fărădelege fiind strămutați, să cădeți dela întărirea voastră.

18. Ci să creșteți întru harul, și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Acestuia slava și acum și în ziua veacului. Amin.

15 Rom. 2, 4. 16. Rom. 8, 18;
1 Cor. 13, 2; 1 Tes. 4, 15.
17. Marc. 16, 1; Iud. 20.
18. c. 2, 20; Iud. 25; 1 Petr. 5, 11.

EPISTOLIEA SOBORNICEASCĂ ÎNTÂIA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAPITOLUL I.

Mărturisire că Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Indemnare spre a fugi de păcate.

Ce eră dintru început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit, și mâinile noastre au pipăit, de Cuvântul vieții;

2. (Și viața s'a arătat, și o am văzut, și mărturisim, și vestim vouă viața cea veșnică, care eră la Tatăl, și s'a arătat nouă;)

3. Ce am văzut și am auzit spunem vouă, ca și voi împărtășire să aveți cu noi: și împărtășirea noastră este cu

1. 1. c. 2, 13; Luc. 24, 39

2. Ioan 1, 3; 4, 14

Tată și cu Fiul lui, Iisus Hristos

4. Și acestea scriem vouă, ca bucuria voastră să fie deplin.

5. Și aceasta este vestirea care am auzit dela dânsul, și vestim vouă, că Dumnezeu lumină este, și nici un întunec întru dânsul nu este.

6. De vom zice că împărtășire avem cu dânsul, și întru întunec umblăm, mințim, și nu facem adevărul.

7. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, împărtășire avem unu cu a.ț. și sângele lui Iisus

4. Ioan 15, 11, 16, 24. 5. Ps. 103,

10. Ioan 8, 12. 6. c. 2, 4.

7. Efes 5, 8, Evr 9, 14

1. 8.

I IOAN

2, 8.

Hristos, Fiului lui ne curățește mai de ale noastre, ci și de țeste pre noi de tot păcatul ale a toată lumea

8. De vom zice că pe dânsul 3. Și întru aceasta știm că avem, pre noi înși-ne ne în- 1-am cunoscut pre dânsul, șalăm, și adevărul nu este în- dacă vom păzi poruncile lui. tru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este lui nu le păzește, mincinos și drept ca să ne este nouă este, și întru acesta adevărul păcatele, și să ne curățesca nu este.

10. De vom zice că nu am păcatat, mincinos facem pre dânsul, și cuvântul nostru este întru noi.

CAPITOLUL II.

Hristos ne curățește de tot păcatul. Indemnări spre păzirea poruncilor și spre dragostea fără care nu este creștinătate. Fugire de dragostea în-moi. Antihristul sunt mulți. Mincinos este tot cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos.

Feți mei, acestea scriu vouă, ca să nu păcătuiți. Și dacă cineva va păcătu, mângâitor avem către Tatăl, pre Iisus Hristos cel drept

2. Și acesta este curățire de păcatele noastre: și nu nu-

6. Cel ce zice că petrece întru dânsul, dator este precum acela a umblat, și el așa să umble.

7. Iubiților, nu scriu vouă poruncă nouă, ci poruncă veche care ați avut dintru început. Porunca cea veche este cuvântul care ați auzit dintru început.

8. Iarăși, poruncă nouă scriu vouă, care este adevărată întru dânsul și întru voi; că întunerecul a trecut, și lu-

9. Pild 28, 13; 1 Tes. 5, 21

10. c. 2, 24; Ioan 5, 38

11. 1. Ioan 14, 10, Rom. 8, 34, Evr. 7, 25. 2. Co. 1, 20

3. Ioan 15, 10. 4. c. 1, 2; 4, 30.

5. Ioan 14, 21; c. 4, 19.

6. Ioan 15, 4, 6. 7. 2 Ioan 5; Mat.

8. 45. 8. Ioan 13, 34, Rom 13, 12

mina cea adevărată iată ră-sare.

9. Cel ce zice că este întru lumină, și pre fratele său urăște, întru întunec este până acum.

10. Cel ce iubește pre fratele său întru lumină petrece, și sminteală întru dânsul nu este.

11. Iar cel ce urăște pre fratele său întru întunec este, și întru întunec umblă, și nu știe încotro merge, că în-tunecul a orbit ochii lui.

12. Scriu vouă, fiilor, că se eartă vouă păcatele, pentru numele lui.

13. Scriu vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scriu vouă, tinerilor, că ați biruit pre cel viclean. Scris-am vouă, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatăl.

14. Scris-am vouă, părinților, că ați cunoscut pre cel ce este din început. Scris-am vouă, tinerilor, că sânteți tari, și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi, și ați biruit pre cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubește cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul.

16. Pentru că tot ce este în lume, adecă posta trupului, și posta ochilor, și trufia vieței, nu este dela Tatăl, ci din lume este.

17. Și lumea trece, și posta ei: iar cel ce face voea lui Dumnezeu petrece în veac:

18. Fiilor, ceasul cel de apoi este: și precum ați auzit că antihrist vine, și acum antihristi mulți s'au făcut; dintru aceasta cunoaștem că ceasul cel de apoi este.

19. Dintru noi au eșit, ci nu erau dintru noi; că de ar fi fost dintru noi, ar fi rămas cu noi, ci au eșit ca să se arate că nu sânt toți dintru noi.

20. Și voi ungere aveți dela Cel Sfânt, și știți toate.

21. Nu am scris vouă ca cum n'ați ști adevărul, ci ca cum l'ați ști pre ei, și cum că toată minciuna nu este din adevăr.

22. Cine este mincinos fără

9. c. 4, 10. 10. c. 3, 14

11. Ioan 12, 29. 12. Luc. 24, 41; Fapt. 4, 13. 14. Efes. 6, 10

15. Iac. 4, 4. 18. Mat. 24, 5; 2

Ioan 7; 1 Petr. 4, 7. 19. Fapt. 20, 30; 1 Cor. 11, 19

numai cel ce tăgăduște că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgăduște pre Tatăl și pre Fiul.

23. Tot cel ce tăgăduște pre Fiul, nici pre Tatăl nu are: iar cel ce mărturisește pre Fiul și pre Tatăl are.

24. Drept aceea voi ce ați auzit dintru început, întru voi să rămâe. Și de va rămânea întru voi ce ați auzit dintru început, și voi în Fiul, și în Tatăl veți rămânea.

25. Și aceasta este făgăduința care însuși a făgăduit nouă, viața cea veșnică.

26. Acestea am scris vouă pentru cei ce vă înșală pre voi.

27. Și voi ungerea care ați luat dela dânsul întru voi să rămâe, și nu aveți trebuință ca să vă învețe pre voi cineva: ci precum aceeași ungere vă învață pre voi pentru toate, și adevărată este, și nu este mincinoasă, și precum v'a învățat pre voi, rămâneți întru aceasta.

28. Și acum, fiilor, rămâneți întru aceasta ca să avem

îndrăzneală când se va arăta, și să nu ne rușinăm de dânsul la venirea lui.

29. De știți că este drept, cunoașteți că tot cel ce face dreptate dela dânsul s'a născut.

CAPITOLUL III.

Filii lui Dumnezeu sânt fericiți cu nădejdea întru dânsul, se curățesc de păcate, iubesc pe frați și se urăsc de lume. Dragostea către aproapele și milostenia, știința cea bună este prin credința lui Iisus Hristos.

Vedeți ce fel de dragoste vine-a dat nouă Tatăl, ca filii ai lui Dumnezeu să ne numim: pentru aceasta lumea nu cunoaște pre noi, căci nu l-a cunoscut pre dânsul.

2. Iubiților, acum filii ai lui Dumnezeu sântem, și încă nu s'a arătat ce vom fi: ci știm că când se va arăta, asemenea lui vom fi; că-l vom vedea pre el precum este.

3. Și tot cel ce are nădejdea aceasta întru dânsul, se curățește pre sine, precum și el este curat

23 2 Ioan 9, Ioan 5, 36; 15, 22

25 5, 11. 27 Ioan 14, 26.

28 c. 3, 1. Efes. 3, 12.

29. c. 3, 1

III 1 Ioan 17, 26. 2 Ioan 1, 12; Rom 8, 18. Col 3, 4

4. Tot cel ce face păcatul zeu, nici cel ce nu iubește pre și fărădelegea face: și păcatul este fărădelegea.

5. Și știți că el s'a arătat ca să ridice păcatele noastre; și păcat întru el nu este.

6. Tot cel ce petrece întru dânsul nu păcătuiește: și tot cel ce face păcatul nu l-a văzut pre el, nici l-a cunoscut pre el.

7. Fiilor, nimeni să nu vă înșele pre voi: cel ce face dreptate, drept este, precum și acela drept este.

8. Cel ce face păcatul din diavolul este; că din început diavolul păcătuiește. Spre aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dumnezeu păcat nu face; că sămânța lui întru dânsul petrece: și nu poate să păcătuiească, că din Dumnezeu s'a născut.

10. Intru aceasta arătați sânt fiu lui Dumnezeu, și fiu diavolului: tot cel ce nu face dreptate nu este din Dumne-

4. c. 5, 17; 1 Petr. 2, 21, 5
5. Is. 53, 4. 6. c. 2, 1; 2 Ioan 11,
8. Ioan 8, 44. 9. c. 5, 18.
10. Ioan 8, 47.

17. Iar cel ce are bogăția tul, precum ne-a dat nouă po- lumei acesteia, și vede pre luncă.

și își încen de inimă sa despre dânsul, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru dânsul?

18. Fii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba; ci cu fapta și cu adevărul.

19. Și intru aceasta cunoaștem că sântem din adevăr, și înaintea lui vom încredința inimile noastre

20. Că de ne arată pre noi înăma noastră vinovați. Dumnezeu mai mare este decât inima noastră și știe toate.

21. Iubiților, de nu ne va arăta pre noi vinovați inima noastră, îndrăznire avem către Dumnezeu.

22. Și orice vom cere, vom lua dela dânsul, pentru că păzim poruncile lui, și cele plăcute înaintea lui facem.

23. Și aceasta este porunca lui: Ca să credem întru numele lui Iisus Hristos Fiului lui, și să iubim unul pre al-

17. c. 2, 4, 20. 18. Iac. 1, 22; 2, 16.
21. c. 2, 22; 4, 17; 5, 14; Elee. 8, 11; Evr. 4, 16. 22. Marc. 11, 24; Ioan 9, 41. 23. c. 3, 11; Ioan 6, 29; Marc. 12, 31.

CAPITOLUL IV.

1. Iubiților, să nu credeți pre tot duhul, ci să ispițiți duhurile de sânt dela Dumnezeu: că mulți proroci mincinoși au eșit în lume.

2. Intru aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: Tot duhul care mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, dela Dumnezeu este.

3. Și tot duhul care nu mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, dela Dumnezeu nu este: și acela este al lui antihrist, de care ați auzit că va veni; și acum în lume este.

24. Ioan 14, 26; Rom. 8, 1; 2 Cor. 1, 11.
IV. 1. 2 Ioan 7; 2 Petr. 2, 1.
2. 1 Cor. 12, 3. 3. c. 2, 22.

4. Voi dela Dumnezeu sânteti, fiilor, și ați biruit pre acela: căci mai mare este ceea ce este întru voi decât ceea ce este în lume.

5. Aceia din lume sânt: pentru aceea din lume grăesc, și lumea pre dânșu ascultă.

6. Noi din Dumnezeu sântem; cel ce cunoaște pre Dumnezeu ascultă pre noi; care nu este din Dumnezeu nu ne ascultă pre noi. Dintru această cunoaștem duhul adevărului, și duhul înșelăciunii.

7. Iubiților, să iubim unul pre altul: că dragostea dela Dumnezeu este; și tot cel ce iubește, din Dumnezeu este născut, și cunoaște pre Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubește, nu cunoaște pre Dumnezeu; că Dumnezeu dragoste este.

9. Întru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că pre Fiul său cel unul-născut l'a trimis Dumnezeu în lume, ca să viem printr'însul.

10. Întru aceasta este dra-

4. 4 Imp. 8, 10; 2 Paral. 32, 1.
5. Ioan 3, 21; 15, 19. 6. Ioan 8, 47.
7. c. 5, 11; Ioan 8, 48. 9. Ioan 3, 14; Rom 5, 8; Tit 2, 11. 10. Rom 5, 10; 2 Cor. 5, 10; Col. 1, 20.

gostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne-a iubit pre noi, și a trimis pre Fiul său curăpire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu așa ne-a iubit pre noi, și noi datori sântem să iubim unul pre altul.

12. Pre Dumnezeu nimeni nici odinioară nu l'a văzut. De iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi petrece, și dragostea lui desăvârșit este întru noi.

13. Întru aceasta cunoaștem că petrecem întru dânșul, și el întru noi, că din Duhul său ne-a dat nouă.

14. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pre Fiul Mântuitor lumii.

15. Oricare mărturisește că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru acela petrece, și acela întru Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea care are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste este; și acela

11. Mat. 18, 20. 12. Eș. 33, 30.
Ioan 1, 18; 1 Tim 6, 16. 15. c. 5, 1.
16. Ioan 6, 46.

ce petrece întru dragoste întru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânșul.

17. Întru aceasta s'a săvârșit dragostea cu noi, că îndrăznire să avem în ziua judecăței: pentru că precum el este, și noi sântem în lumea aceasta.

18. Frică nu este întru dragoste, căci dragostea cea adevărată scoate afară pre frică: că frica pedeapsă are. Iar acela ce se teme nu este deplin întru dragoste.

19. Noi iubim pre dânșul, că el întâi ne-a iubit pre noi.

20. De va zice cineva: Iubesc pre Dumnezeu, iar pre fratele său urăște, mincinos este: că acela ce nu iubește pre fratele său pre care l'a văzut, pre Dumnezeu pre care nu l'a văzut cum poate să-l iubească?

21. Și această poruncă avem dela dânșul: Ca cel ce iubește pre Dumnezeu să iubească și pre fratele său.

17. c. 3, 22. 20. c. 2, 4, 11.
21. c. 5, 1; Marc 12, 31.

CAPITOLUL V.

Despre cea născută din Dumnezeu și adevărata dragoste către El. Credința biruește lumea. Cele trei mărturii de pre pământ și din cer că Hristos este om adevărat și adevărat Fiul lui Dumnezeu. Păcat de

Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu, este născut: și tot cel ce iubește pre cel ce a născut, iubește și pre cel ce s'a născut dintr'însul.

2. Întru aceasta cunoaștem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim.

3. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu, ca poruncile lui să păzim: și poruncile lui grele nu sânt.

4. Căci tot cel născut din Dumnezeu, biruește lumea, și această este biruința care biruește lumea, credința noastră.

5. Cine este cel ce biruește lumea, fără numai cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

V. 1. Ioan 1, 12. 2. c. 3, 19.
3. Ioan 14, 15; Mat. 11, 30.
4. Ioan 1, 12; 16, 29.
5. c. 4, 4; 1 Cor. 15, 57.

6. Acesta este care a venit prin apă și prin sânge, Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Și Duhul este cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sânt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și acești trei una sânt.

8. Și trei sânt cari mărturisesc pre pământ, duhul și apa, și sângele: și acești trei întruna sânt.

9. De primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu mai mare este: că aceasta este mărturia lui Dumnezeu care a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede întru Fiul lui Dumnezeu are mărturia întru sine: cel ce nu crede lui Dumnezeu mincinos l'a făcut pre dânsul; pentru că n'a crezut la mărturia care a mărturisit Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturia, că viața veșnică ne-a

dat-o la Dumnezeu, și această viață întru Fiul lui este.

12. Cel ce are pre Fiul are viața; iar cel ce nu are pre Fiul lui Dumnezeu viața nu are.

13. Acestea am scris vouă celor ce credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știți că viața veșnică aveți, și ca să credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăznirea care avem către dânsul, că de vom cere ceva după voia lui, ne aude pre noi;

15. Și dacă știm că ne aude pre noi, orice vom cere, știm că vom avea cererile care cerem dela dânsul.

16. De va vedea cineva pre fratele său păcătuiind păcat nu spre moarte, să coară, și va da lui viață celor ce păcătuiesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte: nu pentru acela zic ca să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este, și este păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cel născut

din Dumnezeu nu păcătuiește; nezeu a venit, și ne-a dat ci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește pre sine în suși, și cel rău nu se atinge de el.

19. Știm că din Dumnezeu sântem, și lumea toată întru cel rău zace.

20. Și știm că Fiul lui Dum-

19. Gal. 1, 4. 20. Ioan 1, 4; Fapt. 3, 16; Rom. 9, 8; 1 Tim. 3, 8; Evr. 1, 8.

21. Ef. 20, 8; 1 Cor. 10, 11.

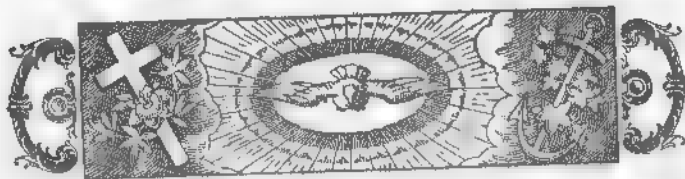

6. Ioan 19, 34. 7. Mat. 28, 19.

9. Ioan 8, 21. 10. Rom. 8, 16; Ioan 3, 34. 11. Ioan 1, 4.

14. c. 2, 25; 3, 21; 4, 17; Efes.

3, 12; Evr. 4, 16. 16. Mat. 12, 31. 18. c. 3, 9; 2 Tes. 3, 3.

EPISTOLIEA SOBORNICEASCĂ A DOUA

A

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAPITOLUL I.

Dragostea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Fără de amăgitori.

Bătrânul alesei doamne și fiilor ei, pre carii eu iubesc întru adevăr; și nu numai eu, ci și toți carii au cunoscut adevărul:

2. Pentru adevărul care petrece întru noi, și cu noi va fi în veac.

3. Fie cu voi dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl, și dela Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru dragoste.

4. M'am bucurat foarte căci am aflat din fiii tăi umblând

întru adevăr, precum am luat poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog, doamnă, nu ca cum ași scrie ție poruncă nouă, ci care avem din început, ca să iubim unul pre altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm după poruncile lui. Și aceasta este porunca: Precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru dânsa.

7. Pentru că mulți amăgitori au intrat în lume, carii nu mărturisesc pre Iisus Hristos să fie venit cu trupul. Acesta este amăgitor și antihrist.

5. Marc. 12, 31. 6. 1 Ioan 5, 2. 7. Mat. 24, 1; 2 Petr. 2, 1; 1 Ioan 2, 18; 4, 11.

1, 8.

II IOAN

1, 13.

8. Păziți-vă pre voi înși-vă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să luăm plată de săvârșit.

9. Tot cel ce calcă porunca, și nu rămâne întru învățătura lui Hristos, nu are pre Dumnezeu. Iar cel ce rămâne întru învățătura lui Hristos, acela și pre Tatăl și pre Fiul are.

10. Oricine va veni la voi, și nu va aduce învățătura a-

ceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu i ziceți lui: Bucură-te.

11. Că cel ce îi va zice lui: Bucură-te, se va face părtaș faptelor lui celor rele.

12. Multe având a vă scrie volă, nu am voit pre hârtie și cu cerneală. ci nădăjduesc că voi veni la voi, și gură către gură voi grăi, ca bucuria noastră să fie deplin.

13. Inchină-se ție fiii suorei tale alese. Amin.

8. Marc. 13, 9. Gal. 3, 1.

9. 1 Ioan 2, 11, s. 16. 2 Tes. 3, 6.

12. 3 Ioan 13; 1 Ioan 1, 1.

EPISTOLIEA SOBORNICEASCĂ A TREIA

SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

CAPITOLUL I.

În anul 17, biserica din Smyrna a scris pentru Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Dă mărturie bună lui Dimitrie.

Bătrânul lui Gaie celui iubit pre care cu iubesc întru adevăr.

2. Iubitule, pentru toate faci rugăciune ca să sporești, și să fii sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, după ce au venit frații și au mărturisit de adevărul tău, precum tu întru adevăr umblă.

I. 1. Fapt. 19, 35; 20; 2 Ioan 1; Rom. 16, 25; 1 Cor. 1, 35.
2. 2 Ioan 4.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am că văd că fiii mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci orice lucrezi către frați, și către cei streini;

6. Carii au mărturisit de dragostea ta înaintea bisericii: pre carii bine vei face de îi vei petrece cu vrednicie lui Dumnezeu;

7. Că pentru numele lui au eșit, nimic luând dela Neamuri.

8. Noi dar, datorî sântem să primim pre unii ca aceștia, ca împreună lucrători să fim adevărului.

6. Tit. 3, 25; 7. Mat. 10, 8; Cor. 9, 12; 8. Mat. 10, 14; Luc. 10, 8; Evr. 13, 2.

III IOAN

1, 14

1, 9

9 Am scris bisericii: ci Diotrefis, cel ce iubește să se fie lor căpetenie, nu ne primește pre noi.

10 Pentru aceasta de voi veni, voi poteni în faptele care vasesc, ocărându-ne pre noi cu cuvinte rele, și ncin destulat fiind cu acestea, nici însuși primește pre frați, și pre cei ce vor îi oprește, și din biserică îi scote.

11 Iubitule, nu ai mărită ului, ci omului. Cui ce face bine din Dumnezeu este, iar acela ce face rău n a văzut pre Dumnezeu.

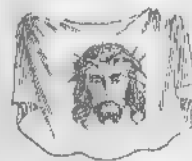
I. Mat. 23, 19
II Ps. 36, 27; 1 Ioan 3, 6

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți, și de către însuși adevărul, și noi încă marturisim; și știți că mărturia noastră adevărată este.

13. Multe am avut a scrie, ci nu voiesc ca cerneală și cu condela a-ți scrie pre

14. Ci nădăjduiesc că fără de zăbavă te voi vedea, și cură către gură vom grăi. Pa-ce pe închină-se pe prietenii. Spune închinăciune prietenilor pre nume. Amin.

12. Ioan 19, 35.
13. 2 Ioan 12
14. 1 Petr 5, 14

EPISTOLILEA SOBORNICEASCĂ

SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

CAPITOLUL I.

*Indeamnă la statornicie în credință.
Muncile celor necredincioși și ne-
rafi. Pilde și prorocii.*

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos, și frate al lui Iacov, celor sfinți întru Dumnezeu Tatăl, și de Iisus Hristos păziți și chemați:

2. Milă vouă, și pace, și dragoste sa se înmulțească.

3. Iubiților, toată nevoița facând a scrie vouă de cea de obște mântuirea voastră, nevoeam avut a vă scrie vouă, rugându-vă să stați vitezește pentru credința ceea ce odată s'a dat sfinților.

1. 1. Mat. 13, 35; Luc. 6, 48.
3. Fil. 1, 27; 1 Tim. 1, 12.

4. Căci au intrat oarecarii camen, cari de d'altă mai înainte au fost scriși spre această osândă, necredincioși, carii schimbă darul Dumnezeului nostru întru învierșurare, și pre cel unul Stăpânul Dumnezeu, și Domnul nostru Iisus Hristos tăgăduiesc.

5. Și voi eu să vă aduc aminte, știind și voi această odată, că Domnul după ce a scos pre norod din pământul Egiptului, mai pre urmă pre cei ce nu au crezut l-a pierdut.

6. Și pre îngerii carii nu și-au păzit dregătoria lor, ci și-au lăsat lăcașul lor, spre

4. Tit. 1, 16. 5. Num. 14, 22; 1 Cor. 10, 9. 6. Ioan 8, 44; 2 Petr. 2, 4.

1, 7.

IUDA

1, 18.

judocata zilei celei mari, legăturilor celor veșnice sub înținerie în pie

7. Precum Sodoma și Gomora, și cetățile cele dimprejurul lor, care întru același chip curuți și omblau în urma altui trup, sunt puse în întăritură pildă, a ficului cel veșnic mână lăudă

8. Asemenea și Sodomă și Gomore, și cetățile cele dimprejurul lor, care întru același chip curuți și omblau în urma altui trup, sunt puse în întăritură pildă, a ficului cel veșnic mână lăudă

9. Iar Moșul atnaghelul, căna cu aivolul preindu-se grăi pentru trapa lui Moșul, n'a îndrăznit să aducă pacea de păcă, era zis certe-țo pre tine Domnul.

10. Iar aceștia câte nu știu hulese și câte după fire, ca niște dovoace necredincioși, reșuți, întru acelea se strica

11. Văzând că în calea lui Dumnezeu au umblat, și întru înșelăciunea lui Valam prin mită sau vârsat, și întru împotrivirea în cuvinte a lui Coré au perit.

7. Fac. 19, 24. 8. Es. 22, 37; 2 Petr. 2, 10. 9. Dan. 12, 1; Zah. 3, 2. 10. 2 Petr. 2, 15. 11. Fac. 4, 9; Apoc. 2, 14; Num. 16, 2.

12. Acești a sunt între diavolele voastre, ca niște pietre în mare acoperite de apă, împănă cu voi mâncând, fără de frica pre sine pascându-se; nori fără de apă, ce se poartă de vânturi; copaci tomnatici neroditori, de două ori morți și desrădăcinați.

13. Vădu, salbadee de marelui, spamegându-și rușunile, și stărețuitoră, că ora negura înanerecului în veac se păzește.

14. Și a proroec de aceștia și Enoh, cel al faptelca dela Adam, zicând: Iată, va veni Domnul întru mi de sfinți sal.

15. Sa facă judecata impropria tuturor, și să mustre pre toți necredincioșii de toate faptile răgânatărilor lor care au făcut lucrul negru, și de toate cuvintele lor cele aspre, care au dat împotrivă lui păcălișii cei necredincioși.

16. Aceștia sunt cărtitori, grători de rău, cari umblă după poftelile lor cu păgânătate și cu călcare de lege; și gurile lor grăesc cele cu se-

14. Fac. 5, 21. 15. Mat. 25, 31; 12, 30. 16. Ps. 18, 10.

meție, mirându-se de fețe pentru vre-o dobândă.

17. Iar voi, Iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele care s'au zis mai înainte de apostolii Domnului nostru, Iisus Hristos;

18. Căci au zis vouă că în vremea de apoi vor fi batjocoritori, cari vor umbla după poftele lor cele necurate.

19. Aceștia sânt cari se osibesc pre sine și sânt trupești, neavând Duh.

20. Iar voi, Iubiților, întru sfântă credința voastră zidindu-vă, și întru Duhul Sfânt rugându-vă,

21. Pre voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu vă păziți, așteptând mila Domnu-

lui nostru Iisus Hristos spre viața cea veșnică.

22. Și pre unii să-i vădiți de se vor despărți.

23. Iar pre alți cu frică să-i mântuiți, răpindu-i din foc și să-i certați cu temere urând și naina cea dela trup spurcată.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pre voi fără de păcat, și nespurcați și să vă pue înaintea slavei sale fără prihană întru bucurie.

25. Unuia înțeleptului Dumnezeu și Mântuitorului nostru prin Iisus Hristos Domnul nostru, slavă și mărire, stăpânire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii. Amin.

18. 1 Tim. 4, 1. 19. Pild. 18, 1.

20. Col. 1, 11.

21. 1 Cor. 1, 7.

23. Amos 4, 11; Zah. 3, 1; Rom.

11, 14; Iac. 5, 19; Is. 64, 6

25. Rom. 16, 27; 1 Tim. 1, 17.

APOCALIPSIS

A

SFÂNTULUI IOAN TEOLOGUL

CAPITOLUL I.

Ioan trimite închinăciuni la șapte Biserici. Videmia cerească a sa în Patmos. El vede pre Iisus între șapte sferynce și șapte stele

Descrierea lui Iisus Hristos, care Dumnezeu îl a dat lui, ca să arăte robilor săi cele ce tre-

bat să se facă, și a vătat trimițându-o prin îngerul său robului său Ioan.

2. Care a vădit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturisirea lui Iisus Hristos, și câte a vădit.

3. Iar el este cel ce citește, și cel ce adăugă cuvintele pro-

rociei acesteia, și păzesc cele scrise întru dânsa: că vremea aproape este.

4. **Ioan** celor șapte biserici care sânt în Asia; Dar vouă și pace dela cel ce este, și cel ce eră, și cel ce vine; și dela cele șapte Duhuri care sânt înaintea scaunului lui;

5. Și dela Iisus Hristos, marturul cel credincios, cel întâi născut din morți, și stăpânul împăraților pământului. Care ne-a rubit pre noi, și cu sângele său ne-a spălat de păcatele noastre.

6. Și ne a făcut împărați și preoți ai Dumnezeu și Tată-

4. Es. 3, 14. Evr. 13, 18. Is. 11, 3.

5. c. 3, 14. Fapt. 2, 21. Gal. 2, 20.

6. Evr. 9, 14. c. 6, 10. 1 Petr. 2, 9.

1. 1 Ioan 3, 1. c. 22, 7.

2. c. 6, 1. 3. c. 22, 7. 1 Petr. 4, 7.

APOCALIPSIS

1, 17

1, 7

lui său, lui slava și puterea în vece vecilor. Amin

7 Iată, vine cu norii și-l va vedea pie el tot ochiul, și cei ce l-au împuns și vor plânge înaintea lui toate semințiile pământului. Așa, Amin

8 Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul zice Domnul, cel ce este, și cel ce era, și cel ce vine. Atotputernicul

9 Eu Ioan, cel ce sunt și fratele vostru, și părtăș întru necazul, și întru împărăția, și întru răbdarea întru Iisus Hristos, fost-am în ostrăvut ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

10 Fost-am în Duh într-o zi de Duminică, și am auzit după mine glas mare ca de trâmbiță

11 Zicând Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pre urmă, și Ce vezi, scrie în carte, și o trimite celor șapte biserici ce sunt în Asia; la Efes, și la Smirna, și la Per-

7. Zah. 12, 10. Ioan 19, 31.
9 c. 22, 13. Is. 41, 4.
10. Rom. 8, 17.

gam, și la Tiatira, și la Sardes, și la Filadelfia, și la La-

odichia.
12 Și m'am întors să vad glasul care vorbia cu mine. Și întrecându-mă, am văzut șapte steșnice de aur;

13 Și în mijlocul celor șapte steșnice asemenea lămpii, în mijlocul cărora erau șapte brâu de aur.

14 Iar capul lui și picioarele lui erau albe ca lăna cea albă, și ochii lui ca pară de calul.

15 Și picioarele lui erau ca arama de lavă, și tr'an cuptor fund arse, și sul lui ca glas de ape clocotite.

16 Și având în dreapta cea dreaptă șapte steșnice, și în stânga lui sabie cu două tălășuri, ascuțită eșind ca focul, și precum soarele luminându-l întru puterea sa.

17 Și dacă l-am văzut, căl, am căzut la picioarele lui ca un mort. Și a pus mâna sa cea dreaptă pe mine, zicând mie: Nu te teme, eu sunt cel dintâi, și cel de pre urmă

13 c. 2, 1. Ez. 1, 11. 14. c. 2, 11.

APOCALIPSIS

2, 9.

1, 18.

18. Și cel ce sânt viu, și am fost mort; și iată, sânt viu în vecei vecilor, Amin; și am cheieze iadului și ale morții.

19. Scrie cele ce ai văzut, și cele ce sânt, și cele ce vor să fie după acestea;

20. Taina celor șapte stele care le-ai văzut în dreapta mea, și cele șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele îngerii celor șapte biserici sânt: și cele șapte sfeșnice care le-ai văzut șapte biserici sânt.

CAPITOLUL II.

Cele scrise îngerului Efesenilor, Nicolaii. Cele arătate îngerului smirnenilor. Cele înseminate îngerului Pergamenilor, Antipa, Valaam. Nicolaii. Cele scrise îngerului Tiatirelor.

Ingerului bisericii Efesului scrie: Acestea zice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur,

2. Știu faptele tale, și ostentona ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pre cei răi: și al ispitit pre cei ce se zic

pre sine apostoli, și nu sânt, și i-ai aflat pre ei mincinoși.

3. Și ai purtat, și ai răbdare, și pentru numele meu te-ai ostenit și nu ai încetat.

4. Ci am asupra ta, că dragostea ta cea dintâi o ai pă-răsit.

5. Drept aceea adu-ți aminte de unde ai căzut, și te pocăește, și fă faptele cele dintâi; iar de nu, vin la tine curând, și voi mișcă sfeșnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urăști faptele Nicolaitenilor, care și eu le urăsc.

7. Cei ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor: Celui ce va birui voi da lui să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

8. Și îngerului bisericii Smirnenilor scrie: Acestea zice cel dintâi și cel de pre urmă, care a murit, și a înviat;

9. Știu faptele tale, și necazul, și sărăcia, (ci bogat ești) și hula celor ce se zic pre sine

18. Rom. 6, 9. 19. c. 14, 11; 4, 1.
20. Mal. 2, 9.
II. 1. c. 1, 10, 11. 2. 1 Ioan 4, 9.

3. Gal. 6, 9; Evr. 12, 1.
6. Ps. 138, 11. 7. Mat. 11, 11.
8. c. 22, 11. 9. c. 3, 9.

Iudei și nu sânt, ci sinagogă a Satanei.

10. Nimic nu te teme de cele ce vei să pătimești; că iată, diavolul va să arunce dintru voi în temniță, ca să vă ispitiți; și veți avea necaz în zece zile: fii credincios până la moarte, și voi da ție cununa vieții.

11. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor: Cel ce biruește nu se va nedreptăți de moartea cea de a doua.

12. Și îngerului bisericei cei din Pergam scrie: Acestea zice cel ce are sabia ascuțită de amândouă părțile,

13. Știu faptele tale, și unde locuiești, unde este scaunul Satanei; și ții numele meu, și n'ai lepădat credința mea în zilele în care eră Antipa marturul meu cel credincios, care s'a ucis la voi, unde locuiește Satana.

14. Ci am asupra ta puține, că ai acolo pre cei ce țin învățătura lui Valaam, care învăță pre Valac să pue smin-

10. Mat. 10, 28. 12. Efes. 6, 11; Evr. 4, 12. 13. c. 13, 2; 3, 8. 14. Num. 25, 2; 2 Petr. 2, 5; Iud. v. 11.

teală înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce de cele jertfite idolilor, și să curvească.

15. Așa ai și tu pre cei ce țin învățătura Nicolaitenilor, care eu o urăsc.

16. Pocăește-te; iar de nu, vin la tine curând, și voi face cu ei războiu cu sabia gurei mele.

17. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor: Celui ce biruește voi da lui să mănânce din manna cea ascunsă, și voi da lui piatră albă, și în piatră nume nou scris, care nimeni nu-l știe fără numai cel ce îl ia.

18. Și îngerului bisericei cei din Tiatira scrie: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii săi ca para focului, și picioarele sale sânt asemenea cu arama de Livan:

19. Știu faptele tale, și dragostea, și slujba, și credința, și răbdarea ta, și faptele tale; cele de pre urmă sânt mai multe decât cele dintâi.

20. Ci am asupra ta puține, că lași pe muierea Ezavel, care se zice pre sine prorociță,

16. c. 19, 18. 17. c. 3, 12; 19, 12. 18. c. 1, 14. 20. 3 Imp. 16, 21.

a învăță și a amăgi pre robii mei să curvească, și să mănânce cele jertfite idolilor.

21. Și am dat ei vreme ca să se pocăească de curviea sa, și nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o pun pre ea în pat, și pre cei ce curvează cu ea în necaz mare, de nu se vor pocăi de faptele sale.

23. Și pre filii ei îi voi ucide cu moarte; și vor cunoaște toate bisericile că eu sânt cel ce cerc rărunții și inimile; și voi da vouă unuia flecăruia după faptele voastre.

24. Iar vouă zic, și celorlalți din Tiatira, câți n'au învățătura aceasta, și cari n'au cunoscut adâncurile Satanei, precum zic: nu voi pune preste voi altă greutate.

25. Inșă ce aveți țineți până voi veni.

26. Și celui ce biruește, și păzește până în sfârșit faptele mele, voi da lui stăpânire preste neamuri:

27. Și le va păstori pre ele cu tolag de fer; ca vasele de

22. c. 18, 2. 23. Ps. 7, 10. 25. c. 8, 21. 26. Ps. 2, 8. 27. c. 12, 9.

lut se vor zdrobi: precum și eu am luat dela Tatăl meu.

28. Și voi da lui steaua cea de dimineață.

29. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor

CAPITOLUL III.

Cele trimise îngerului din Sardes. Cele scrise îngerului Filadelfilor. Cele arătate îngerului Laodii, hemilor.

Și îngerului bisericei cei din Sardes scrie: Acestea zice cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte stele; știu faptele tale, că ai nume că trăești, și ești mort.

2. Priveghiază, și întărește pre celelalte care vreau să moară: că n'am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit, și ține, și te pocăește. Iar de nu vei priveghia, voi veni asupra ta ca furul, și nu vei cunoaște în care ceas voi veni asupra ta.

4. Ai puține nume și în Sardes care nu și-au întinat hai-

28. Luc. 22, 28. 29. c. 8, 1. III. 1. c. 1, 12. 3. 1 Tes. 5, 1. 4. c. 4, 4.

nele lor; și vor umbla împreună cu mine în albe; că vrednici sânt

5 Cel ce biruește, acesta se va îmbrăca în haine albe; și nu voi șterge numele lui din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu, și înaintea îngerilor Lui

6 Cei ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

7. Și îngerului bisericii din Filadelfia scrie: Acestea zice cel sfânt, cel adevărat, care are cheia lui David, cel ce deschide, și nimeni nu închide; și închide, și nimeni nu deschide;

8. Știu faptele tale: iată, am dat înaintea ta ușă deschisă, și nimeni nu poate să o închidă pre ea: că mică putere ai, și ai păzit cuvântul meu, și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, dau din sinagoga Satanei acelor ce se zic pre sine a fi Iudei, și nu sânt, ci mint: iată, voi face pre ei ca să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor

cunoaște că te-am iubit pre tine

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voi păzi pre tine de ceasul ispitei, ce va să vie preste toată lumea, ca să ispitească pre cei ce locuiesc pre pământ.

11. Iată, vin curând; ține ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa ta

12. Cel ce biruește îl voi face pre el stâlp în biserica Dumnezeului meu, și nu va eși afară mai mult: și voi scrie preste el numele Dumnezeului meu, și numele cetății Dumnezeului meu, Ierusalimului celui nou, care se pogoară din cer dela Dumnezeu meu; și numele meu cel nou.

13. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

14. Și îngerului bisericii din Laodichia scrie: Acestea zice cel ce este Amin, marturul cel credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu;

15. Știu faptele tale, că nici

5 Fil. 4, 2. 7. Iov. 12, 11; Is. 22, 11. 8. c. 2, 1; 1 Tes. 1, 1. 9. c. 2, 1.

11 c. 1, 1; 2, 1. 12. c. 2, 1 s. 14, 1. 15 c. 2, 1.

16. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

17. Iată, vin curând; și

18. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

19. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

20. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

21. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

22. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

23. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

24. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

25. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

26. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

27. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

28. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

29. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

30. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

31. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

32. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

33. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

34. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

35. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

36. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

37. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

38. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

39. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

40. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

41. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

42. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

43. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

44. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

45. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

46. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

47. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

48. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

49. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

50. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

51. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

22. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

CAPITOLUL IV.

1. Scaunul și cei douăzeci și patru de bătrâni ce a văzut în cer.

După acestea am văzut, și iată ușă deschisă în cer: și glasul cel dintâi care l-am auzit ca de trâmbiță, ce vorbea cu mine, zicând: Sue-te aici, și voi arăta ție cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Și îndată am fost în Duh, și iată, scaun eră pus în cer, preste scaun cel ce ședea.

3. Și cel ce ședea la vedere era asemenea pietrei de aspis și de sardin: și curcubeu împrejurul scaunului asemenea la vedere smaragdului.

4. Și împrejurul scaunului douăzeci și patru de scaune; și pre scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați cu haine albe; și aveau pre capetele lor cununi de aur.

5. Și din scaun es fulgere și tunete și glasuri: și șapte făcii de foc arzând înaintea

17. Os. 12, 1; 1 Cor. 4, 1.

18. 1 Petr. 1, 1; c. 16, 1.

19. Iov. 5, 1; Pild. 3, 1; 1 Cor. 11, 1.

20. Cant. Cant. 5, 1; Luc. 12, 1; Ioan 14, 1.

21. Mat. 19, 1.

22. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

23. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

24. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

25. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

26. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

27. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

28. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

29. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

30. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

31. Cel ce are urechie, audă ce Duhul zice bisericilor.

IV. 1. c. 1, 1; 3. Ez. 1, 1. 4. c. 11, 1; 5. c. 11, 1; Zah. 4, 1.

scaunului, care sânt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea scaunului mare de sticlă asemenea cu cristalul; și în mijlocul scaunului, și împrejurul scaunului, patru viețuitori plini de ochi dinainte și dinapoi.

7. Și viețuitorul cel dintâi asemenea leului, și al doilea viețuitor asemenea vițelului, și al treilea viețuitor avea față ca de om, și al patrulea viețuitor asemenea vulturului ce zboară.

8. Și cei patru viețuitori unul fiecare aveau câte șase aripi împrejur; și înlăuntru erau plini de ochi; și odihnă nu au ziua și noaptea, zicând: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Atotțuitorul cel ce eră, și cel ce este, și cel ce vine.

9. Și când vor da viețuitorii aceștia slavă și cinste și mulțumită celui ce șade pe scaun, celui ce este viu în vecii vecilor

10. Vor cădea cei douăzeci și patru de bătrâni înaintea celui ce șade pe scaun, și se

vor închină celui ce este viu în vecii vecilor, și vor pune cununele sale înaintea scaunului, zicând

11. Vrednic ești, Doamne, a lua slava și cinstea și puterea: că tu ai zidit toate, și pentru voia ta sânt și s'au zidit.

CAPITOLUL V.

Cartea cea cu șapte peceti în mâna lui Dumnezeu. Mielul cu șapte coarne deschide cartea

Și am văzut în dreapta celui ce ședea pe scaun carte scrisă dinlăuntru și dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am văzut pre un înger tare strigând cu glas mare: Cine este vrednic a deschide cartea, și a deslegă pecetile ei?

3. Și nimeni nu putea în cer, nici pre pământ, nici supt pământ, a deschide cartea, nici a o vedea pre ea

4. Iară eu plângeam mult, că nimeni nu s'a aflat vrednic a deschide și a ceti cartea, nici a o vedea pre ea.

5. Și unul din bătrâni zice mie: Nu plânge, iată, a biruit leul cel din seminția lui Iuda,

Rădăcina lui David, ca să deschidă cartea, și să deslege cele șapte peceti ale ei.

6. Și am văzut, și iată, în mijlocul scaunului, și al celor patru viețuitori, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca cum ar fi fost junghiat, având coarne șapte și ochi șapte, care sânt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.

7. Și a venit și a luat cartea din dreapta celui ce ședea pe scaun.

8. Și când a luat cartea cei patru viețuitori, și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăute, și năstrăpi de aur pline de tămâeri, care sânt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecetile ei: că te-ai junghiat, și ne-ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu cu sângele tău din toată seminția, și limba, și norodul, și neamul;

10. Și ne-ai făcut pre noi Dumnezeului nostru împărați

și preoți: și vom împărați pre pământ.

11. Și am văzut, și am auzit glas de îngeri mulți împrejurul scaunului, și a viețuitorilor și a bătrânilor, și eră numărul lor milioane de milioane, și mii de mii;

12. Zicând cu glas mare: Vrednic este Mielul care s'a junghiat ca să ia puterea, și bogăția și înțelepciunea, și tăria, și cinstea, și slava, și buna cuvântare.

13. Și toată făptura care este în cer, și pre pământ, și supt pământ, și cele ce sânt în mare, și cele ce sânt într'însele toate, am auzit zicând: Celui ce șade pe scaun și Mielului fie bună cuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor.

14. Și cei patru viețuitori ziceau: Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut și s'au închinat celui viu în vecii vecilor.

¹ 15, 3, 7 Fz 1, 10 d Is 6, 3
10 c 5, 14

¹ 1 c. 4, 3; Ez. 2, 3
5. Fac. 49, 3; Is. 11, 3

2. c. 4, 3, 10. c. 1, 3; 20, 3; 22, 3. 11. Dan. 7, 10.

CAPITOLUL VI.

Deschiderea celor șase peceți dintâi, a căror înțeles este: înălțarea apostolească; răstornul celor necredincioși împotriva credincioșilor. Odierea celor slabi în credință, bătăliile celor curajosi împotriva răufăcătoarelor. Domnul; strigarea izbăvirii dumnezeiești; ranele ce vor fi la sfârșit.

Și am văzut când a deschis Mielul una din cele șapte peceți și am auzit pre unul din cei patru viețuitori zicând cu glas ca de tunet: Vino și vezi.

2. Și am văzut, și iată un cal alb; și cel ce ședeă pre el aveă arc; și s'a dat lui cunună; și a eșit biruind, și ca să biruească.

3. Și când a deschis a doua pecete, am auzit pre al doilea viețuitor zicând: Vino și vezi.

4. Și a eșit alt cal, roșu; și celui ce ședeă pre el s'a dat lui să iă pacea de pre pământ, și ca unul pre altul să se junghie; și s'a dat lui sabie mare.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pre viețuitorul al treilea zicând: Vino și vezi. Și am văzut, și iată

un cal negru; și cel ce ședeă pre el aveă cumpănă în mână sa.

6. Și am auzit glas în mijlocul celor patru viețuitori zicând: Un hinic de grâu într'un dinar, și trei hinici de orz într'un dinar; și untul de lemn și vinul să nu vătămați.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul viețuitorului celui al patrulea zicând: Vino și vezi.

8. Și am văzut, și iată un cal galben; și celui ce ședeă pre el îi eră numele Moartea, și iadul urmă cu ea. Și s'a dat lor putere ca să omoare preste a patra parte a pământului, cu sabie, și cu foamete, și cu moarte, și de fiarele pământului.

9. Și când a deschis a cincia pecete, am văzut supt jertfelnic sufletele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu, și pentru mărturisirea care aveau.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: Până când, Stăpânul cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele

nostru dela cei ce lăcuiesc pre pământ?

11. Și fiecarea li s'a dat veșminte albe; și li sa zis lor: ca să se odihnească încă puțină vreme, până ce se vor plini și cei dimpreună robi cu ei și frații lor, carii vor să se omoare ca și ei.

12. Și am văzut când a deschis pecetea a șasea, iată, cutremur mare s'a făcut; și soarele s'a făcut negru ca un sac de păr, și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pre pământ, precum smoana leapăda smochinele cele crude ale lui, când se clătește de vânt mare.

14. Și cerul s'a osebit ca o carte învălindu-se; și tot muntele și osti val din locurile sale s'au mișcat.

15. Și împărății pământului, și domnii, și bogații, și căptani, și cei puteinici, și tot cel rob, și cel slobod, s'au ascuns în peșteri și în pietrele munților;

16. Și zic munților și pietrelor: Cădeți preste noi, și

ne ascundeți pre noi de către fața celui ce șade pre scaun, și de mânia Mielului.

17. Că a venit ziua cea mare a mâniei; și cine va putea să stea?

CAPITOLUL VII.

Cei 144 de mii, scăpați de rana celor patru îngeri. Gloata nenunțată a celor ce din neamuri au împărățit cu Hristos.

Și după acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru unghieri ale pământului, fiind cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vântul pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copacul.

2. Și am văzut alt inger suindă se dela răsăritul soarelui, având pecetea lui Dumnezeu celui viu; și a strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea,

3. Zicând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce vom pecetui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor.

4. Și am auzit numărul ce-

VI 1 c. 4, 1; 5. 3 c. 4, 1. 8. c. 20, 14. 10 Luc. 18, 7; Ps. 4 Zab. 1, 5; Is. 9, 20. 5. c. 4, 7. 31, 17

11. c. 3, 5, 14. Ps. 101, 27; Ebr. 1, 11. 16. Luc. 23, 30

VII. 3. Ebr. 12, 20; Ez. 9, 4.

lor pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți din toată seminția fiilor lui Israel.

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Rubin douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Gad douăsprezece mii pecetluiți.

6. Din seminția lui Asir douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Neftalim douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Manasi douăsprezece mii pecetluiți.

7. Din seminția lui Simeon douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Levi douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Isahar douăsprezece mii pecetluiți.

8. Din seminția lui Zavelon douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Iosif douăsprezece mii pecetluiți. Din seminția lui Veniamin douăsprezece mii pecetluiți.

9. După acestea am văzut, și iată, gloată multă, pre care să o numere nimeni nu putea, din tot neamul, și semințiile, și noroadale, și limbele, stând înaintea scaunului, și

9. c. 6, 11.

înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe, și finici în mâinile lor;

10. Și strigau cu glas mare, zicând; Mântuirea Dumnezeului nostru celui ce șade pre scaun, și Mielului.

11. Și toți îngerii stau împrejurul scaunului, și a bătrânilor și a celor patru viețuitori, și au căzut înaintea scaunului pre fețele lor, și s'au închinat lui Dumnezeu.

12. Zicând; Amin, Bună cuvântarea, și slava, și înțelepciunea, și mulțumita, și cinstea, și puterea, și tăria Dumnezeului nostru în vecii vecilor. Amin.

13. Și a răspuns unul din cei bătrâni, zicându-mi mie: Aceștia carii sunt îmbrăcați cu veșmintele cele albe cine sânt? și de unde au venit?

14. Și am zis lui: Doamne, tu știi. Și mi-a zis mie: Aceștia sânt cei ce vin din neazul cel mare, și și-au spălat veșmintele lor, și și-au albit veșmintele lor în sângele Mielului.

15. Pentru aceasta sânt în-

11. c. 5, 11. 12. c. 5, 13.
14. Ioan 21, 18, Evr 9, 14.

înaintea scaunului lui Dumnezeu, și slujesc lui ziua și noaptea în biserica lui: și cel ce șade pre scaun se va sălășlui preste ei.

16. Nu vor flămânzi mai mult, nici vor însetoșa mai mult; nici va mai cădea preste ei soarele, nici tot zădiful.

17. Că Mielul cel din mijlocul scaunului va paște pre ei, și îi va povățui pre ei la izvoare de ape vii; și va șterge Dumnezeu toată lacrima de la ochii lor.

CAPITOLUL VIII.

Descoperirea pecetea a șaptea care însemnează rugăciunile sfinților. Cei șapte îngeri și trâmbițele.

Și când a deschis pecetea a Șaptea, s'a făcut tăcere în cer ca la o jumătate de ceas.

2. Și am văzut pre cei șapte îngeri carii stau înaintea lui Dumnezeu; și li s'a dat lor șapte trâmbițe.

3. Și alt înger a venit și a stăut la jertfelnic, având cădelniță de aur; și i s'a dat lui

16. Is. 49, 10; Ps. 120, 6.
17. c. 5, 6; Ps. 22, 3; Is. 25, 8.
VIII. 1. Is. 14, 1; Av. 2, 30.
3. c. 5, 8.

tămâi multe, ca să dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste jertfelnicul cel de aur care este înaintea scaunului.

4. Și s'a suit fumul tămâilor, cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

5. Și a luat îngerul cădelnița, și o a umplut din focul jertfelnicului, și o a aruncat pre pământ; și s'au făcut glasuri, și tunete, și fulgere, și cutremuri.

6. Și cei șapte îngeri, carii aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Și îngerul cel dintâi a trâmbițat, și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge, și s'au aruncat pre pământ: și a treia parte din copaci a atș, și toată iarba verde a ars.

8. Și al doilea înger a trâmbițat, și ca un munte mare arzând cu foc s'a aruncat în mare: și a treia parte din mare s'a făcut sânge;

9. Și a murit a treia parte din zidiri în mare, care aveau suflete; și a treia parte din corăbii s'au stricat.

10. Și al treilea înger a

5. c. 4, 8.

trâmbițat, și a căzut din cer din cer căzând pre pământ: o stea mare, arzând ca o făclie, și a căzut preste a treia parte din râuri, și preste izvoarele apelor;

11. Și numele stelei se zice Pelin: și s'a făcut a treia parte din ape ca pelinul; și mulți din oameni au murit de ape, că se făcuseră amare.

12. Și al patrulea înger a trâmbițat, și s'a rănit a treia parte a soarelui, și a treia parte a lunii, și a treia parte a stelelor; așa cât s'a întunecat a treia parte a lor, și ziua să nu lumineze a treia parte a ei, și noaptea așijderea.

13. Și am văzut, și am auzit pre un înger sburând în mylocul cerului, zicând cu glas mare: Vai, vai, vai, celor ce locuesc pre pământ, de celelalte glasuri de trâmbiță ale celor trei îngeri, cari vor să trâmbițeze

CAPITOLUL IX.

Ingerul al cincilea și al șaselea. Lăcustele ce erau din adânc. Deslegarea morții a lui Iușrat

Și al cincilea înger a trâmbițat, și am văzut o stea

13 c. 9, 12

și i s'a dat cheia fântânei adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului; și s'a supt fum din fântână, ca fumul unui cup-tor mare; și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântanei.

3. Și din fum au eșit lăcuste pre pământ: și li s'a dat lor putere, precum au putere scorpile pământului.

4. Și s'a zis lor să nu vatăme iarba pământului, nici toată verdeața, nici tot copacul; fără numai pre oamenii cari nu au pecetea lui Dumnezeu pre frunțile lor.

5. Și li s'a dat lor ca să nu îi omoare pre ei, ci ca să se chinuiască luni cinci: și chinul lor ca chinul scorpiei când lovește pre om.

6. Și în zilele acelea vor căuta oamenii moartea, și nu o vor afla: și vor pofti să moară, și moartea va fugi dela ei.

7. Și asemănările lăcustelor erau asemenea cailor celor gătiți spre războiu; și pre capetele lor ca niște cununii

IX 4. c. 7, 1. 6. Luc 23, 30.
7. Ioil 2, 4.

asemenea aurului, și tețele lor, ca fețele oamenilor.

8. Și aveau păr ca părul muierilor, și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Și aveau zale, ca zalele cele de fer; și sunetul ariepelor lor ca sunetul de cară cu mulți cai care aleargă la războiu.

10. Și au coade asemenea scorpilor, și bolduri erau în coadele lor: și puterea lor, a vătămă pre oameni luni cinci.

11. Și au preste ele împărat, pre îngerul adâncului, numele lui Evreește este Avaddon, iar în limba Ellinească are nume Apollion.

12. Un vaiu a trecut: iată, mai vin încă două vaiuri după acestea.

13. Și al șaselea înger a trâmbițat, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu.

14. Zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbiță: Desleagă pre cei patru îngeri legați la râul cel mare Eufatul.

15. Și s'au deslegat cei patru îngeri cari erau gătiți spre

8. Ioil 1, 9.

ceasul, și ziua, și luna, și anul, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimei, două milioane de milioane: și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut cai în videnie, și pre cei ce ședeau pre ei având zale de foc, și de iachint, și de piatră pucioasă: și capetele cailor, ca capetele leilor; și din gurile lor eșiau foc și fum și piatră pucioasă.

18. De acestea trei băta s'a omorât a treia parte din oameni, de foc, și de fum, și de piatră pucioasă ce eșiau din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor este, și în coadele lor: că coadele lor asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Și ceilalți oameni, cari n'au murit de ranele acestea, nu s'au pocăit de faptele mândrilor lor, ca să nu se închine dracilor, și idoliilor celor de aur, și de argint, și de aramă, și de piatră, și de lemn: care

20. c. 16, 11; Ps. 105, 17; 114, 4.

nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.

21. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătoriile lor, nici de curvea lor, nici de furtişagurile lor.

CAPITOLUL X.

Ingerul îmbrăcat cu nor și cu curcubeu, vestind sfârșitul lumii. Evanghelistul ia cântăcița din mâna lui și o mănâncă.

Și am văzut alt înger tare pogorându-se din cer, îmbrăcat cu nor: și curcubeu eră pre capul lui, și fața lui ca soarele, și picioarele lui ca stâlpii de foc:

2. Și aveă în mâna sa cântăciță descisă: și a pus piciorul lui cel drept pre mare, iar cel stâng pre pământ,

3. Și a strigat cu glas mare, precum răcnește leul: și când a strigat, au grăit cele șapte tunete glasurile sale.

4. Și când au grăit cele șapte tunete glasurile sale, vream să scriu: și am auzit glas din cer zicând mie: Pecetlueste cele ce au grăit cele șapte tunete, și acestea nu le scrie

5. Și îngerul pre care l-am văzut stând pre mare și pre pământ, și-a ridicat mâna sa spre cer,

6. Și s'a jurat pre cel ce este viu în vecii vecilor, care a zidit cerul și cele ce sânt într'însul, și pământul și cele ce sânt într'însul, și marea, și cele ce sânt într'însa, că vreme mai mult nu va fi:

7. Că în zilele glasului îngerului al șaptelea, când va vreă să trâmbițeze, se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor săi prorocilor.

8. Și glasul care l-am auzit din cer iarăși a vorbit cu mine, și a zis: Mergi de ia cântăcița cea deschisă în mâna îngerului ce stă pre mare și pre pământ.

9. Și m'am dus la înger, și am zis lui: Dă-mi mie cântăcița. Și mi-a zis: Iea-o și o mănâncă pre ea; și va amări pântecele tău, iar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10. Și am luat cântăcița din mâna îngerului, și o am măn-

5. Fac. 14, 22. 6. A doua Leg. 32, 40. 7. 11, 16; 1 Cor. 15, 21. 9. Ez. 3, 1.

X. 1 c. 5, 1; 4, 2. c. 5, 1. 3. Ier. 25, 30. 4. Dan. 8, 26.

cat pre ea; și eră în gura mea dulce ca mierea; și după ce o am mâncat, s'a amărit pântecele meu.

11. Și îmi zice mie: Trebuie tu iarăși să prorocești la noroade, și la neamuri, și la limbi, și la împărați mulți.

CAPITOLUL XI.

Evanghelistul ia trestia ca se măsore biserica. Cei doi marturi omorâți de fiară învază și să sue în cer. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

Și mi s'a dat mie trestie asemenea unui trîuș și a stătu îngerul, zicând: Scoală-te și măsoară biserica lui Dumnezeu, și jertfelnicul, și pre cei ce se închină într'însa.

2. Și curtea cea din afară de biserică o scoate afară, și să nu o măsoari pre ea; că s'a dat Neamurilor: și cetatea cea sfântă o vor călca patruzeci și două de luni.

3. Și voiui da celor doi marturi ai mei, și vor prorocei zile o mie două sute șasezeci, îmbrăcați cu saci.

4. Aceștia sânt cei doi ma-

slii, și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pământului.

5. Și de va vreă cineva să-i vatame pre ei, foc ese din gura lor, și mistuește pre vrășmașii lor: și de va vreă cineva să-i vatame pre ei, așa trebuie acela să se omoare

6. Aceștia au putere a închide cerul ca să nu plouă ploaie în zilele prorociei lor: și putere au preste ape a le întoarce în sânge, și a bate pământul cu toată rana, ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor sfârși mărțuria lor, fiara care se sue din adânc va face războiu cu ei, și îi va birui pre ei, și îi va omori pre ei.

8. Și trupurile cele căzute ale lor vor zăcea în ulița cetății cei mari, care duhovnicește se cheamă Sodoma și Eghipt, unde și Domnul nostru s'a răstignit.

9. Și vor vedea din noroade și din seminții și din limbi și din neamuri trupurile cele moarte ale lor zile trei și ju-

XI. 1 c. 21, 16; Ez. 40, 8. 2 c. 13, 8. 3 c. 12, 8. 4. Zah. 4, 2.

5. 4 Imp. 1, 10. 6. 3 Imp. 17, 1; Ez. 7, 19. 7. c. 13, 1; Dan. 7, 1. 8. c. 18, 10; Luc. 18, 34.

mătate, și trupurile cele moarte ale lor nu vor lăsa să le pue în mormânturi.

10. Și cei ce lăcuesc pe pământ se vor bucura de ei, și se vor veseli, și vor trimite daruri unul altuia; că acești doi proroci au chinuit pre cei ce lăcuesc pe pământ.

11. Și după acele trei zile și jumătate Duh de viață de la Dumnezeu a intrat întru ei, și au stătut pre picioarele lor; și frică mare a căzut preste cei ce îi vedeau pre ei.

12. Și au auzit glas mare din cer zicând lor: Suiți-vă aici. Și s'au suit în cer pre nor; și i-au văzut pre ei vrășmașii lor.

13. Și întru acel ceas s'a făcut cutremur mare, și a căzut a zecea parte din cetate, și s'a omorât întru acel cutremur nume de oameni șapte mii, și ceilalți s'au înfricoșat, și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al Joilea vanu a trecut; al treilea vanu iată vine degrab.

10. c. 8, 10; Est. 9, 32. 11. Ez. 37, 1; Luc. 7, 10. 13. c. 16, 18. 14. c. 9, 12.

15. Și al șaptelea înger a trâmbițat; și s'au făcut glasuri mari în cer, zicând: Făcutu-s'au împărățiile lumii ale Domnului nostru, și ale Hristosului lui; și va împărăși în vecii vecilor.

16. Și cel douăzeci și patru de bătrâni, cari înaintea lui Dumnezeu sed pre scaunele lor, au căzut pre fețele lor, și s'au închinat lui Dumnezeu.

17. Zicând: Mulțumim ție, Doamne, Dumnezeule Atotputitorule, cel ce ești, și cel ce erai, și cel ce vii; că ai luat puterea ta cea tare, și ai împărășit.

18. Și neamurile s'au mâniat, și a venit mâniea ta, și vremea celor morți, ca să se judece, și să dai plată robilor tăi prorocilor, și sfinților, și celor ce se tem de numele tău, celor mici și celor mari; și să strici pre cei ce strică pământul.

19. Și s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer, și s'a văzut sicriul legii lui în bi-

15. c. 10, 7; 12, 10; Dan. 2, 44. 16. c. 4, 4. 17. c. 4, 8. 18. c. 8, 10; 19, 12. 19. 8, 10; 18, 21; 15, 5.

serica lui; și s'au făcut fulgeri, și glasuri, și tunete, și cutremur, și grindină mare.

CAPITOLUL XII.

Femea și Balaurul. Goanele Biserice. Războiul între sfinții îngeri și puterile cele rele. Căderea Balaurului.

Și semn mare s'a văzut în cer; mulere îmbrăcată cu soarele, și luna supt picioarele ei, și pre capul ei cunună din douăsprezece stele:

2. Și având în pânțece strigă, chinuindu-se și muncindu-se să nască.

3. Și s'a văzut alt semn în cer; și iată un balaur mare roș, având capete șapte și coarne zece, și pre capetele lui șapte cununi.

4. Și coada lui trage a treia parte din stelele cerului, și le-a aruncat pre ele pre pământ; și balaurul a stătut înaintea mulerei ce vrea să nască, ca când va naște, pre fiul ei să-l manânce.

5. Și a născut fiu parte bărbătească, care va să pască

XII. 1. c. 15, 1. 2. Mich. 4, 10. 3. c. 13, 1; Es. 20, 2. 5. c. 2, 10; 19, 16; Ps. 2, 9.

toate neamurile cu tolag de fer; și s'a răpit fiul ei la Dumnezeu și la scaunul lui.

6. Și mulierea a fugit în pustie, unde are loc gătit dela Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea zile o mie două sute șasezeci.

7. Și s'a făcut războiu în cer: Mihail și îngerii lui au dat războiu cu balaurul; și balaurul a dat războiu și îngerii lui,

8. Și nu au biruit; nici loc s'a aflat lor mai mult în cer.

9. Și s'a aruncat balaurul cel mare, șarpele cel vechiu, care se chiamă Diavolul, și Satana, cel ce înșală toată lumea: s'a aruncat pre pământ, și îngerii lui cu el s'au aruncat.

10. Și am auzit glas mare în cer zicând: Acum s'a făcut mântuirea, și puterea, și împărăția Dumnezeului nostru, și puterea Hristosului lui: că s'a aruncat păcătorul fraților noștri, cel ce păcăra pre ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.

11. Și ei l-au biruit pre el

6. Dan. 12, 11; Mat. 2, 13. 7. Dan. 10, 10; 12, 1. 9. c. 20, 1; Luc. 10, 10; Ioan. 12, 31; Fac. 3, 1. 10. c. 11, 10; 19, 1. 11. Rom. 8, 37.

pentru sângele Mielului, și pentru cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit sufletele sale până la moarte.

12. Pentru aceasta, bucu-rați-vă, cerurile, și cei ce lă-cuiesc pământul și marea! că s'a pogorît diavolul la voi, având mânie mare, știind că puțină vreme are.

13. Și când a văzut bala-urul că s'a aruncat pre pământ a gonit pre muierea care a născut parte bărbătească.

14. Și muierea s'au dat două aripi de vultur mare, ca să sboare în pustie la locul său, unde se hrănește acolo vreme, și vremi, și jumătate de vreme, de către fața șarpelui.

15. Și a slobozit șarpele după muiere din gura sa apă ca un râu, ca să o ducă râul pre ea

16. Și a ajutat pământul muierei, și și-a deschis pământul gura sa, și a înghițit râul care l-a slobozit balaurul din gura sa.

17. Și s'a mâniat balaurul

12. c. 18, ³; Ps. 95, ¹¹. 13. Fac. 3, ¹⁵. 14. Is. 40, ³¹. Dan. 7, ²³. 15. c. 17, ¹⁵. 17. c. 14, ¹², 1 Ioan 5, ¹⁰

pre muiere, și s'a dus să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, carii păzesc poruncile lui Dumnezeu, și au mărturiea lui Iisus Hristos.

CAPITOLUL XIII.

Hiera ora cu șapte capete și zece coarne. Altă hiară cu două coarne în ajutorul celei dintâi. Numele hiaras.

Și am stătut pre năsipul mării, și am văzut suindu-se din mare o hiară, care avea capete șapte și coarne zece, și preste coarnele ei zece ste-me, și preste capetele ei nume de hulă.

2. Și hiara care o am văzut eră asemenea pardosului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ei ca gura leului: și i-a dat ei balaurul puterea sa, și scaunul său, și stăpânire mare

3. Și am văzut unul din capetele ei ca cum ar fi junghiat spre moarte; și rana morței ei s'a vindecat: și s'a mirat tot pământul dinapoia hiariei.

4. Și s'au închinat balaurului celui ce a dat putere hia-

XIII. 1. c. 17, ³, s.; Dan. 7, ⁷. 2. c. 12, ³. 3. c. 17, ³. 4. c. 18, ¹⁸.

rei: și s'au închinat hiariei, zicând: Cine este asemenea hiariei? cine poate să se bată cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăia mari și hule; și s'a dat ei stăpânire să facă războiu luni patruzeci și două.

6. Și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui, și cortul lui, și pre cei ce lăcuesc în cer.

7. Și s'a dat ei să facă războiu cu sfinții, și să-i biruească pre ei: și s'a dat ei stăpânire preste toată seminția, și limba, și neamul.

8. Și se vor închină ei toți cei ce lăcuesc pre pământ, ale căror nume nu sânt scrise în cartea vieței Mielului celui junghiat dela întemeierea lumiei.

9. De are cineva urechie, audă

10. De adună cineva robie, în robie merge: de va ucide cineva cu sabiea, trebuie și el de sabie să se ucidă. Aici este răbdarea și credința sfinților.

5. Dan. 7, ¹¹; c. 11, ³. 7. c. 11, ⁷; Dan. 7, ¹¹. 8. c. 17, ³; Fil. 4, ³. 9. c. 2, ⁷, s. 10. Fac. 9, ⁶; Is. 33, ¹; Ier. 15, ²; Apoc. 14, ¹².

11. Și am văzut altă hiară suindu-se de pre pământ; și avea două coarne asemenea mielului, și grăia ca un balaur.

12. Și toată stăpânirea hiariei celei dintâi o face înaintea ei, și face pământul și pre cei ce lăcuesc pe dânsul ca să se închine hiariei celei dintâi, a cărei rana cea de moarte s'a vindecat.

13. Și face semne mari, ca și foc să facă să se pogoare din cer pre pământ înaintea oamenilor,

14. Și înșală pre cei ce lăcuesc pre pământ pentru semnele care i s'au dat ei să facă înaintea hiariei; zicând celor ce lăcuesc pre pământ, să facă chip hiariei care are rana sa-biei, și a trăit.

15. Și s'a dat ei a dà duh chipului hiariei, ca să și grăească chipul hiariei, și să facă ca câți nu se vor închină chipului hiariei să se omoare.

16. Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogați și pre cei săraci, și pre

12. c. 7, ⁴, s. 13. Mat. 24, ²⁴; 2 Tes. 2, ⁹, 14. A doua Leg. 13, ¹. 15. c. 14, ⁹; Dan. 3, ¹, 16. c. 19, ²⁰.

cer sloboz. și pie cei robi, ca să le dea lor semn preste mână lor cea dreapta, sau preste frunțile lor.

17. Și ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul, sau numele mării, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul hiarei, că număr de om este, și numărul ei, șase sute șasezeci și șase.

CAPITOLUL XIV.

Mieci pe muntele Sion cu cei 144 mi. Trei îngeri vestitori. Cel ce cade pre nor cu secerea. Un inger secărilor și unul culegător de vie.

Și am văzut, și iată, un Miel stând pre muntele Sionului, și cu el o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau numele Tatălui lui scris pre frunțile lor.

2. Și am auzit glas din cer, ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunet mare; și glas am auzit de alături zicând cu alăutele lor:

3. Și cântă ca o cântare

1. c. 14, 11, 15, 2. 18 c. 17, 9
XIV. 2. c. 1, 11

noastră înaintea scaunului, și înaintea celor patruzecitori, și a bătrânilor; și nimeni nu putea cunoaște cântarea, fără numai cele o sută patruzeci și patru de mii, cei cumpărați de pie pământ.

4. Aceștia sânt cari cu mulțu nu s'au întinat; că sânt feciorelnici. Aceștia sânt cari merg după Miel ori unde se va duce. Aceștia sânt cumpărați din oameni, pargă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s'a aflat vicleșug; că nevinoși sânt înaintea scaunului lui Dumnezeu.

6. Și am văzut alt inger sburând în mijlocul cerului, având evanghelie veșnică ca să binevestească celor ce lăcuesc pre pământ, și la tot neamul, și seminția, și limba, și norodul.

7. Zicând cu glas mare: Te-meți-vă de Dumnezeu, și dați lui slavă; că a venit ceasul judecăței lui; și vă închinați celui ce a făcut cerul, și pământul.

4. c. 5, 3. 5. Sof. 3, 13.
6. c. 8, 13. 7. A doua Leg. 32, 3;
Fapt. 14, 15

mântul, și marea, și izvoarele apelor.

8. Și alt inger a urmat, zicând. A căzut, a căzut Vavilonul, cetatea cea mare, că din vinul mănii curviei ei a adăpat toate neamurile.

9. Și al treilea inger a urmat lor, zicând cu glas mare: Oricine se închină hiarei și chipul ei, și ia semnul ei pre fruntea sa, sau pre mâna sa,

10. Și acesta va bea din vinul mănii lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mănii lui; și se va chinul cu foc și cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngeri, și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor în vecii vecilor se sue; și nu au odihnă ziua și noaptea, cei ce se închină hiarei și chipului ei, și cel ce ia semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților: aici cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu, și credința lui Iisus.

13. Și am auzit glas din cer

8. c. 18, 2; Is. 21, 2; Dan. 4, 37;
Ier. 51, 7, 10. c. 18, 19, Ps. 74, 1, 5,
Is. 51, 17, Ier. 25, 16. 11. c. 19, 2,
Is. 34, 10. 12. c. 18, 20; 12, 17.
13. c. 19, 2; Ebr. 4, 10

zicând mie, scrie: Fericiți cei morți, cari în Domnul mor de acum: Așa, zice Duhul, ca să se odihnească de ostenele lor; iar faptele lor vor urmă cu ei.

14. Și am văzut, și iată nor alb, și cel ce ședea pre nor semenea cu Fiu al Omului, având în capul lui cunună de aur, și în mâna lui secere ascuțită.

15. Și alt inger a eșit din biserică, strigând cu mare glas celui ce ședea pre nor: Trimite secerea ta, și secără: că ți-a venit ție ceasul de a secera; că s'a uscat secerișul pământului;

16. Și a aruncat cel ce ședea pre nor secerea sa pre pământ; și s'a secerat pământul.

17. Și alt inger a eșit din biserică cea din cer, având și el secere ascuțită.

18. Și alt inger a eșit din jertfelnic, având stăpânire preste foc; și a strigat cu glas mare celui ce avea secerea cea ascuțită, zicând: Trimite secerea ta cea ascuțită, și cu-

14. c. 1, 16; Ez. 1, 28. Dan. 7, 13.
15. Iol. 3, 16; Mat. 13, 39.
18. Iol. 3, 16.

lege strugurii viei pământului; că s'au copt strugurii ei.

19. Și a aruncat îngerul secerăa lui pre pământ, și a cules viea pământului, și o a pus în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Și s'a călcat teascul afară de cetate, și a eşit sânge din teasc, până la frăiele cailor, de o mie și șasesute de stadii.

CAPITOLUL XV.

Cei șapte îngeri aducători de rane, Marea cea de sticlă.

Si am văzut alt semn în cer, mare și minunat, șapte îngeri având șapte rane cele de apoi; că într-o acea s'a săvârșit mâniea lui Dumnezeu.

2. Și am văzut că o mare de sticlă amestecată cu foc: și pre cei ce biruiau din hiară, și din chipul ei, și din semnul ei, și din numărul numelui ei, stând pre marea cea de sticlă, având alăute ale lui Dumnezeu.

3. Și cântă cântarea lui

20. Is. 63, 1; Plâng. 1, 13.

XV. 1. c. 12, 1; 17, 1. 2. c. 4, 8; 12, 11; 5, 8. 3. Eș. 15, 1; Ps. 110, 1 și 144, 1; A doua Leg. 32, 1.

Moisi robului lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sânt lucrurile tale, Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule; drepte și adevărate căile tale, Impărate al sfinților.

4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va slăvi numele tău? că tu ești unul sfânt: că toate neamurile vor veni și se vor închină înaintea ta; că dreptățile tale s'au arătat.

5. Și după acestea am văzut, și, iată, s'a deschis biserică cortului mărturiei în cer;

6. Și au eşit cei șapte îngeri din biserică, cari aveau cele șapte rane, îmbrăcați cu in curat și strălucit, și încinși împrejurul pieptului cu brăde de aur.

7. Și unul din cei patru vițetitori a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline de mâniea lui Dumnezeu, celui viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut biserică de fum din slava lui Dumnezeu, și din puterea lui; și ni-

4. Ier. 10, 1. 5. c. 11, 19.

6. c. 1, 13; Ez. 9, 1. 7. c. 4, 1; Ez. 22, 31. 8. Is. 6, 1, Eș. 40, 35.

meni nu putea să intre în biserică, până se vor sfârși cele șapte rane ale celor șapte îngeri.

CAPITOLUL XVI.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

Si am auzit glas mare din biserică zicând celor șapte îngeri: Duceți-vă și vărsați cupele mâniei lui Dumnezeu pre pământ.

2. Și s'a dus cel dintâi, și a vărsat cupa sa pre pământ; și s'a făcut rană rea și mare în oamenii cei ce aveau semnul hiarei și în cei ce s'au închinat chipul ei.

3. Și al doilea înger a vărsat cupa sa în mare; și s'a făcut sânge ca de mort: și tot sufletul viu a murit în mare.

4. Și al treilea înger a vărsat cupa sa în râuri și în izvoarele apelor; și s'au făcut sânge.

5. Și am auzit pre îngerul apelor zicând: Drept ești, Doamne, cel ce ești, și cel ce erai, și cel cuvios, că ai judecat acestea.

XVI 1. Eș. 17, 10; c. 15, 7. 2. Eș. 9, 10. 3. Ps. 118, 137.

6. Că sângele sfinților și al prorocilor au vărsat, și sângele-ai dat lor să bea; că vrednici sânt.

7. Și am auzit pre altul din jertfelnic zicând: Așa, Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, adevărate și drepte sânt judecățile tale.

8. Și al patrulea înger a vărsat cupa sa preste soare; și i s'a dat lui să pălească pre oameni cu foc.

9. Și s'au pălit oamenii cu pălitură mare, și au hulit numele lui Dumnezeu, celui ce are stăpânire preste ranele acestea: și nu s'au pocăit că să dea slavă lui.

10. Și al cincilea înger a vărsat cupa sa preste scaunul hiarei; și s'a făcut împărăția ei întunecoasă; și își mușcau limbele lor de durere.

11. Și au hulit pre Dumnezeul cerului de durerile lor și de ranele lor, și nu s'au pocăit de faptele sale.

12. Și al șaselea înger a vărsat cupa sa preste râul cel mare Eufratul; și a secat apa

7. c. 19, 1; 18, 1. 8. c. 18, 1 și 9, 10. 10. c. 18, 1. 11. c. 9, 10. 12. Is. 11, 10.

lui, ca să se gătească cale împăraților celor dela răsăriturile soarelui

13. Și am văzut din gura balaurului, și din gura hiarei, și din gura prorocului celui mincinos, trei duhuri necurate asemenea broaștelor.

14. Că sânt duhuri ale dracilor, care fac semne, care merg la împărații pământului și a toată lumea, ca să-i adune pre ei la războiul zilei cei mari a lui Dumnezeu Atotputernicului

15. Iată, viu ca furul. Fericit este cel ce priveghiază, și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol, și vor vedea rușinarea lor.

16. Și i-a strâns pre ei la locul ce se cheamă evreește Armageddon.

17. Și al șaptelea inger a vărsat cupa sa în aer; și a eşit glas mare din biserica cerului, dela scaun, zicând: S'a făcut.

18. Și s'au făcut glasuri, și fulgere, și tunete; și cutremur mare s'a făcut, în ce fel nu

14. 3 Imp. 20, 11; Mat 24, 24; 2 Tes. 2, 9. 15. 1 Tes. 5, 1; 2 Cor. 5, 1; Luc 12, 37. 16. Zah. 12, 11. 17. c. 21, 1. 18. c. 4, 1.

s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre pământ, ca acest cutremur, așa mare.

19. Și s'a făcut cetatea cea mare în trei părți, și cetățile neamurilor au căzut; și Vavilonul cel mare a venit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea lui paharul vinului mâniei iușimei lui.

20. Și tot ostrovul a fugit, și munții nu s'au aflat.

21. Și grindină mare ca tatlantul s'a pogorât din cer preste oameni; și au hulit oamenii pre Dumnezeu de rana grindinei; că mare este rana ei foarte.

CAPITOLUL XVII.

Unul din cei șapte îngeri descopere Evangheliului surparea cetății. Cele șapte capete și zece coarne. Tălcuirea vedemei.

Și a venit unul din cei șapte îngeri cari aveau cele șapte cupe, și a grăit cu mine, zicând: Vino să-ți arăt ție judecata curvei cei mari, care șade preste apele cele multe,

19. c. 14, 10; 17, 1; Is 51, 11. 20. c. 6, 14. XVII. 1. c. 15, 1; Ier. 51, 13. Naum. 3, 4.

2. Cu care au curvit împărații pământului, și s'au îmbătut de vinul curviei ei cei ce lăcesc pre pământ

3. Și m'a dus pre mine în pustie în duh; și am văzut o muiere șezând pre o hiară roșie, plină de numi de hulă, care aveă capete șapte și coarne zece

4. Și muierea era îmbrăcată cu porfiră și cu roș, și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritari, având pahar de aur în mâna ei plin de urăciuni și de neurăția curviei sale:

5. Și în fruntea ei nume scris: **Taină, Vavilonul cel mare, maica curvelor și a spurcăciunilor pământului.**

6. Și am văzut pre muiere beată de sângele sfinților, și de sângele marturilor lui Iisus; și m'am mirat, văzându-o pre ea, cu mirare mare.

7. Și mi-a zis ingerul: Pentru ce te-ai mirat? eu voiu spune ție taina muierei, și a hiarei ce o poartă pre ea, care

are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Hiară care o ai văzut eră, și nu este; și va să se sue din adânc, și în peire să meargă: și se vor mira cei ce lăcesc pre pământ, ale căror nume nu sânt scrise în cartea vieții dela întemeierea lumii, văzând pre hiara că eră, și nu este, măcar că este.

9. Aici este mintea ceea ce are înțelegere. Cele șapte capete sânt șapte munți, unde șade muierea preste ei.

10. Și împărați șapte sânt: cinci au căzut, și unul este, și celalt încă n'a venit; și când va veni, puțin trebuie el să ramăe.

11. Și hiara care eră, și nu este, și acesta al optulea este, și din cei șapte este, și întru peire merge.

12. Și cele zece coarne, care le-ai văzut zece împărați sânt, cari încă n'au luat împărăția; ci stăpânire ca niște împărați într'un ceas ieau cu hiara.

13. Aceștia un gând au, și

2. c. 14, 1; 18, 1. 3. Mat. 4, 1; Is. 21, 1; c. 21, 10; 13, 1. 4. c. 18, 16; Ier. 51, 1. 5. c. 14, 1; 2 Tes. 2, 7. 6. c. 18, 1.

8. c. 11, 1; și 13, 1; Eș. 32, 11. Dan. 12, 1. 9. c. 13, 1. 10. c. 20, 1. 12. Dan. 7, 1.

puterea și stăpânirea lor o vor da hiarei.

14. Aceștia cu Mielul vor face războiu, și Mielul îi va birui pre ei: că este Domnul domnilor, și împăratul împăraților: și cei cu el sânt chie-mați, și aleși, și credincioși.

15. Și îmi zice mie: Apele care le-ai văzut, unde șade curva, sânt noroade și gloate, și neamuri, și limbi.

16. Și cele zece coarfe care le-ai văzut la hiară, aceștia vor urî pre curvă, și pustie o vor face pre ea și goală, și cărnurile ei vor mânca, și pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu a dat în inimele lor ca să facă sfatul lui, și să facă un gând, și să dea împărăția lor hiarei, până ce se vor sfârși graiurile lui Dumnezeu.

18. Și muierea pre care o ai văzut este cetatea cea mare, care are împărăția preste împărații pământului.

CAPITOLUL XVIII.

All inger vestește căderea cetății, și strigă norodului să fugă.

Și după acestea am văzut înger pogorându-se din cer, care aveă putere mare; și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat întru tărie cu glas mare, zicând: A căzut Vavilonul cel mare, și s'a făcut lăcaș dracilor, și pază a tot duhului necurat, și pază a toată paserea necurată și urâtă.

3. Că din vinul mâniei curviei ei au băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Și am auzit alt glas din cer, zicând: Ești dintr'însa, norodul meu, ca să nu vă împărtașiți cu păcatele ei, și ca să nu luați din bătăile ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la cer, și și-a adus a-

minte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Răsplătiți ei precum și ea v'a răsplătit vouă, și îi îndoiți ei îndoită duple faptele ei: cu paharul cu care a dres, dregeți ei îndoită.

7. Cât s'a slăvit pre sine, și s'a desfătat, pre atâta dați ei chin și plângere: că întru inima ei zice: Sed împărăteasă, și văduvă nu sânt, și plângere nu voi vedea.

8. Pentru aceea într'o zi vor veni ranele ei, moarte, și plângere, și foamete; și cu foc se va arde: că tare este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pre ea.

9. Și o vor plânge pre ea, și vor tângui de ea împărații pământului, cei ce au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderei ei,

10. Departe stând pentru frica muncii ei, zicând: Vai, vai, cetatea cea mare Vavilonul, cetatea cea tare! că într'un ceas a venit judecata ta.

11. Și neguțătorii pământului plâng și o jelesc pre ea; că povara lor nimeni nu o cumpără mai mult:

12. Povară de aur și de argint și de piatră scumpă și de mărgăritar și de visson și de porfiră și de mătase și de roș și tot lemnul de tin, și tot vasul de lemn scump și de aramă și de fer și de marmoră

13. Și scortisoară și tămăieri și mir și tămăe și vin și untdelemn și făină de grâu și grâu și dobitoace și oi și cai și căruțe și robii și suflete de oameni.

14. Și poama pottei sufletului tău s'au dus dela tine, și toate cele grase și luminate s'au dus dela tine, și mai mult nu le vei mai afla pre ele.

15. Neguțătorii acestora, cari s'au îmbogățit dela ea, departe vor sta pentru frica pedepsei ei, plângând și tânguindu-se.

16. Și zicând: Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu visson și cu porfiră și cu roș și poleită cu aur și cu pia-

6 Num. 25, 17; Ps. 136, 3.

7. Ier. 50, 22; Is. 47, 7, 8.

8. Is. 47, 9; Ier. 50, 11; c. 17, 16.

9. c. 17, 4; Ez. 26, 18, 27, 30.

10. c. 14, 9; Ia 21, 9; Ier. 51, 9.

11 Ez. 27, 22 12. c. 17, 4; Ez. 27, 22, 3. 13. Ier. 50, 12. 16. c. 17, 4.

14. c. 19, 10. 15 Is. 8, 7; Ier. 47, 2.

16 c. 18, 9. 17 c. 10, 1.

18. c. 16, 12

XVIII. 1. c. 10, 1. 2. c. 14, 9; Is. 21, 9; 13, 21 și 34, 11, 3; Ier. 50, 21; 39, 40; 51, 9. 3. Ier. 51, 1; Naum 3, 4. 4. Is. 48, 20; Ier. 50, 9 și 51, 9.

tră scumpă și cu mărgăritari!

17. Că într'un ceas s'a pustiit atâta bogăție. Și tot cârmaciul, și toată gloata cea din corăbii, și corăbierii, și ori câți lucrează marea, de departe au statul.

18. Și strigau văzând fumul arderei ei, zicând: Care era asemenea cu cetatea cea mare!

19. Și își puneau țărână pe capetele lor, și strigau, plângând și tânguindu-se, zicând: Vai, vai, cetatea cea mare, întru care s'au îmbogățit de prețuri ei toți cei ce au corăbii în mare! că într'un ceas s'a pustiit.

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți apostoli și proroci; că a judecat Dumnezeu judecata voastră despre dânsa.

21. Și un înger tare a ridicat o piatră mare ca de moară, și o a aruncat în mare, zicând: Așa cu pornire se va arunca Vavilonul cetatea cea mare, și nu se va mai afla.

17. Is. 23, 14; Ez. 27, 27.
18. Is. 34, 10. 19. Is. N 7, 6; Iov 2, 10. 20. Is. 44, 25; 49, 25; Ier. 51, 48. 21. Ier. 51, 48.

22. Și glas de lăutari și de muzici și de iluerași și trâmbițași, nu se va mai auzi întru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu se va mai afla întru tine; și sunet de moară nu se va mai auzi întru tine;

23. Și luminează de făclie nu se va mai ivi întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine: că neguțătorii tăi erau boerii pământului: căci cu fermecătoria ta s'au înșelat toate neamurile.

24. Și într'însa s'a aflat sânge de proroci, și de sfinți, și de toți cei junghiați pe pământ.

CAPITOLUL XIX.

Cântecul sfinților pentru cântecul Babilonului. Nunta și cina Mielului. Împărațul vede pe Iisus. Antihrist și alții aruncați în mare.

Și după acestea am auzit ca un glas mare de gloată multă în cer, zicând: Aliluia, Mântuirea și slava și cinstea și puterea, Domnului Dumnezeuului nostru:

22. Is. 24, 8; Ier. 25, 10.
23. Ier. 7, 34; Is. 23, 8.
24. c. 17, 8; Mat. 23, 35.
XIX. 1. c. 12, 10; Ps. 103, 35.

2. Că adevărate și drepte sunt judecățile lui: că a judecat pre curva cea mare, care a stricat pământul cu curvea sa, și a izbăvit sângele robilor săi din mâna ei.

3. Și a doua oară au zis Aliluia, și fumul ei se sue în vecii vecilor.

4. Și au căzut bătrânii cei douăzeci și patru și cei patru viețuitori și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce șade pe scaun, zicând: Amin; Aliluia.

5. Și glas din scaun a eșit, zicând: Lăudați pre Dumnezeu nostru, toți robii lui, și cei ce vă temeți de dânsul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă, și ca un glas de ape multe, și ca un glas de tunete tari, zicând: Aliluia, că a împărațit Domnul Dumnezeu Atotțitorul.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm slava lui: că a venit nunta Mielului, și muiera lui s'a gătit pre sine.

8. Și s'a dat ei ca să se îmbrace cu visson curat și stră-

2. c. 16, 7; Ier. 51, 58; Ps. 9, 13; Ioil 3, 24. 3. Is. 34, 10. 4. Ps. 105, 48. 5. c. 11, 18. 7. Ps. 117, 24; Mat. 22, 2; 25, 10. 8. Ps. 44, 14; s.

lucit, că vissonul sânt îndreptările sfinților.

9. Și îmi zice mie, Scrie: Fericiri cei chemați la cina nunței Mielului. Și îmi zice mie: Aceste cuvinte adevărate sânt ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Și îmi zice mie: Vezi, nu împreună cu tine rob sânt, și cu frații tăi cari au mărturiea lui Iisus: lui Dumnezeu te închină: că mărturiea lui Iisus este duhul prorociei.

11. Și am văzut cerul deschis, și iată un cal alb; și cel ce ședeă pre el se cheamă credincios și adevărat, și întru dreptate judecă și dă războiu.

12. Ochii lui ca para focului, și pre capul lui steme multe; având nume scris, care nimeni nu-l știe, fără numai el.

13. Și îmbrăcat în haină vopsită cu sânge: și se cheamă numele lui Cavântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele din cer urmau după el pre cai albi, îm-

9. Luc. 14, 10. 10. Fapt. 10, 33. 11. c. 8, 2. 12. c. 1, 13. 13. Fac. 49, 11; Is. 63, 1; Ioan 1, 1. 14. c. 4, 1.

brăcați fiind în visson alb și curat.

15. Și din gura lui ese sabie ascuțită, ca cu dânsa să lovească neamurile: și el le va paște pre ele cu toiag de fer: și el calcă teascu vinului mâniei și iuțimei lui Dumnezeu Atotțitorului.

16. Și are preste haina și preste coapsa sa numele scris: **Împăratul împăraților, și Domnul domnilor.**

17. Și am văzut pre un înger stând în soare; și a strigat cu glas mare, zicând tuturor paserilor celor ce sboară în mijlocul cerului: Veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu;

18. Ca să mănâcați trupuri de împărați și trupuri de căpitani și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce șed pre ei și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi și celor mici și celor mari.

19. Și am văzut pre hiară, și pre împărații pământului, și oștile lor, adunate ca să

15. Ps. 2, 9; Is. 66, 17; Ez. 39, 17, 18; 1 Tim. 6, 17; Ez. 39, 17, 18; Is. 49, 26.

facă războiu cu cel ce șade pre cal, și cu oastea lui.

20. Și s'a prins hiara, și cu ea prorocul cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pre cei ce au luat semnul hiarei, și pre cei ce s'au închinat chipului ei. Vii s'au aruncat amândoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă.

21. Și ceilalți s'au ucis cu sabiea celui ce ședeă pre cal, care eșia din gura lui: și toate paserile s'au săturat din trupurile lor.

CAPITOLUL XX.

Salona legat. Mia de ani. Scaunele gătile mărturisitorilor lui Hristos. Învierea cea dintâi și moartea a doua. Gog Magog. Învierea cea de obște.

Și am văzut înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pre balaur, pre șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pre el o mie de ani.

3. Și l-a băgat pre el în a-

20. c. 13, 15; Is. 30, 33; Dan. 7, 11; XX. 1. c. 1, 19. 2. c. 12, 9.

dânc, și l-a închis, și a petcutuit d'asupra lui, ca să nu înșăle mai mult pre neamuri, până se vor plini o mie de ani: și după acestea trebuie el să se deslege puțină vreme.

4. Și am văzut scaune, și au șezut pre ele, și judecată li s'a dat lor: și pre sufletele celor tăieși pentru mărturia lui Iisus, și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat hiarei, nici chipului ei, și n'au luat semnul pre fruntea lor, și pre mâna lor; și au viețuit și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți n'au înviat până nu se va sfârși miea cea de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâi: preste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu el o mie de ani.

7. Și dacă se va deslegă Satana din temnița lui,

8. Și va eși să înșăle nea-

4. Dan. 7, 9. 5. Is. 28, 16. 6. c. 5, 10. 8. Ez. 38, 2.

murile cele ce sânt în cele patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să-i adune pre ei la războiu: al căror număr este ca năsipul mării.

9. Și s'au suit pre latul pământului, și au încungiurat tabăra sfinților, și cetatea cea iubită: și s'a pogorât foc dela Dumnezeu din cer, și i-a mănecat pre ei.

10. Și diavolul cel ce îi înșală pre ei s'a aruncat în iazărul cel de foc și de piatră pucioasă, unde este hiara și prorocul cel mincinos, și se vor chinul ziua și noaptea în vecii vecilor.

11. Și am văzut scaun alb mare, și pre cel ce ședeă pre el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor.

12. Și am văzut pre morți, pre cei mici și pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; și cărți s'au deschis; și altă carte s'a deschis, care este a vieții: și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

9. Ez. 39, 9. 10. c. 19, 20; 14, 10. 12. c. 3, 1; Fil. 4, 1.

13. Și marea a dat pre morții cei dintr'însa; și moartea și iadul au dat pre morții cei dintr'înșii; și s'au judecat fiecare după faptele lor.

14. Și moartea și iadul s'au aruncat în iazărul cel de foc. Aceasta este moartea cea a doua.

15. Și oricare nu s'a aflat scris în cartea vieții s'a aruncat în iazărul cel de foc.

CAPITOLUL XXI.

Cer și pământ nou. Ierusalimul cel de sus. Cuvintele celui ce șade pe scaun. Iugurul ce măsoară cetatea sfîșitor.

Și am văzut cer nou și pământ nou: că cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut; și marea nu mai este.

2. Și eu Ioan am văzut cetatea cea sfîntă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se dela Dumnezeu din cer, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului său.

3. Și am auzit glas mare din cer zicând: Iată, cortul lui

13. Is. 26, 19. 14. c. 6, 5; 1 Cor.

15, 20. 15. Mat. 25, 41.

XXI. 1. Is. 65, 17; 2 Petr. 3, 13.

2. Gal. 4, 26. 3. 2 Cor. 2, 16;

Is. 37, 27.

Dumnezeu cu oamenii, și se va sălășlui cu ei, și ei vor fi noroade ale lui, și însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor; și moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va fi mai mult: că cele dintâi au trecut.

5. Și a zis cel ce șede pe scaun: Iată, toate le fac nouă. Și imi zice mie: Scrie, că cuvintele acestea adevărate și credincioase sînt.

8. Și mi-a zis mie. S'a făcut. Eu sînt Alfa și Omega, începutul și sfîrșitul. Eu celui însetat voi dau în dar din izvorul apei vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni toate; și eu voi fi lui Dumnezeu, și el va fi mie flu.

8. Iar celor fricoși, și necredincioși și păcătoși și spurcați și ucigași și curvari și fermecători și închinători de idoli și tuturor celor mîncinoși, partea lor în iazărul cel ce arde cu foc și cu piatră pu-

4. c. 7, 17; Is. 35, 10. 5. c. 4, 2;

Is. 43, 19; 2 Cor. 5, 17. 6. c. 1, 8.

7. c. 2, 28; Zah. 8, 5; Evr. 8, 10.

8. c. 22, 15.

cioasă; care este moartea cea a doua.

9. Și a venit către mine unul din cei șapte îngeri cari aveau cele șapte cupe care erau pline de cele șapte rane cele mai de pre urmă, și a grăit cu mine, zicând: Vino, să-ți arăt ție mîierea, mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pre mine în duh într'un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfînt, pogorându-se din cer dela Dumnezeu.

11. Avînd slava lui Dumnezeu: și luminătorul ei asemenea cu piatră prea scumpă, ca cu piatra iaspis, ce este ca cristalul;

12. Și avînd zid mare și înalt, avînd porți douăsprezece, și la porți îngeri doisprezece, și nume scrise d'asupra, care sînt cele douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel:

13. Despre răsărit porți trei; despre miazănoapte porți trei; despre miazăzi porți trei; și despre apus porți trei.

9. c. 15, 1; 8, 7; 19, 7.

10. Ez. 40, 2. 11. Ez. 48, 35.

12. Ez. 48, 31.

14. Și zidul cetății avea temelii douăsprezece, și într'însele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbîa cu mine avea trestie de aur ca să măsoare cetatea, și porțile ei, și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri, și lungimea ei este atîta cât și lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, la stadii de douăsprezece mii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei întocma sînt.

17. Și a măsurat zidul ei, de o sută patruzeci și patru de coți, măsură a omului, care este a îngerului.

18. Și eră zidirea zidului ei, iaspis; și cetatea, aur curat, asemenea sticlei cel curate.

19. Și temeliiile zidului cetății erau cu toată piatra scumpă împodobite. Temelia cea dintâi, iaspis; a doua, safir; a treia halchidon, a patra smaragd;

20. A cincia, sardonix; a șasea, sardonix; a șaptea, hrisolitos; a opta, viril; a noua, topaz; a zecea, hrisoprasos; a

14. Efes. 2, 20. 15. Ez. 40, 5.

19. Ez. 28, 17; Is. 54, 11.

unsprezecea iachint; a douăsprezecea, ametist.

21. Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritari; fiecare poartă era dintr'un mărgăritar: și ulița cetății era aur curat, ca sticla cea luminoasă.

22. Și biserică n'am văzut întru dânsa: că Domnul Dumnezeu Atotștitorul este biserică ei și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze întru ea: că slava lui Dumnezeu o a luminat pre ea, și luminătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile celor ce se mântuesc întru lumina ei vor umbla: și împărații pământului aduc slava și cinstea lor întru dânsa.

25. Și porțile ei nu se vor închide ziua: că noapte nu va fi acolo.

26. Și vor aduce slava și cinstea neamurilor întru dânsa.

27. Și nu va intra întru dânsa tot ce este spurcat, și face spurcăciune, și minciună:

21. c. 22, 2. 23. c. 22, 5; Is. 60, 10.
24. Is. 60, 3. 25. Is. 60, 10; c. 22, 5.
27. Fil. 4, 3.

fără numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

CAPITOLUL XXII.

Râul cel împede eșind din scaun. Vedenia Apostolului vrednică de credință. Hristos Dumnezeu prorocilor și stăpân al tuturor. Porunca de a propovedui Apocalipsa. Chemarea arătarei cei slăviți a lui Hristos. Blestem asupra celor ce vor strica această carte.

Și mi-a arătat mie râu limpede al apei vieții, luminos ca cristalul, eșind din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul uliței ei, și a râului de o parte și de alta, lemnul vieții, făcând roduri douăsprezece, în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele lemnului spre sănătatea neamurilor.

3. Și tot blestemul nu va mai fi acolo: și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într'însa; și slugile lui vor sluji lui;

4. Și vor vedea fața lui; și numele lui pre frunțile lor.

5. Și noapte nu va fi acolo;

XXII. 1. Ez. 47, 1, 12; Zah. 14, 8.
2. c. 21, 22. 3. Zah. 14, 16.
4. Ps. 18, 19. 5. c. 21, 25; Ps. 35, 10.

și trebuință nu au de făclie, și de lumina soarelui; că Domnul Dumnezeu îi luminează pre ei: și vor împărăți în vecii vecilor.

6. Și mi-a zis mie: Aceste cuvinte sânt credincioase și adevărate: și Domnul Dumnezeuul sfinților proroci a trimis pre îngerul său să arăte robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată, vin degrab: fericit este cel ce păzește cuvintele prorociei cărții acesteia.

8. Și eu, Iohan cel ce văd și aud acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului ce îmi arată mie acestea.

9. Și îmi zice: Vezi, nu: că dimpreună cu tine rob sânt, și cu frații tăi prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele cărții acesteia; lui Dumnezeu te închină.

10. Și îmi zice: Să nu pecetluiești cuvintele prorociei cărții acesteia: că vremea aproape este.

7. c. 3, 14; 1. c. 8, 19, 10.
9. Mat. 4, 10. 10. Dan. 8, 19; 1.
12, 6; Fil. 4, 5.

11. Cel ce face strâmbătate, mai facă strâmbătate: și cel ce se spurcă, mai spurce-se: și cel drept, mai facă dreptate: și cel sfânt, mai sfințească-se.

12. Iată, viu degrab; și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

13. Eu sânt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pre urmă.

14. Fericiti cei ce fac poruncile lui, ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vieții și pre porți să intre în cetate.

15. Iar afară câinii, și fermecătorii, și curvarii, și uci-gașii, și închinătorii de idoli, și tot cel ce iubește și face minciună.

16. Eu Iisus am trimis pre îngerul meu ca să mărturisească vouă acestea în biserică. Eu sânt rădăcina și sămânța lui David, steaua cea strălucitoare și de dimineată.

17. Și duhul și mireasa zic: Vino. Și cel ce aude să zică:

11. 2 Tim. 3, 13. 12. c. 3, 11; Rom. 2, 6. 13. c. 1, 6; 2, 8; 21, 8; Is. 41, 4; 44, 6; 48, 12. 15. c. 21, 9; 1 Cor. 6, 10. 16. c. 1, 1, 2; c. 5, 5; Is. 11, 10; Rom. 15, 12; 2 Petr. 1, 19.
17. c. 21, 8; Is. 65, 1; Ioan 7, 37.

Vino. Și cel însetat să vie. Și cel ce voește, ia apa vieții în dar.

18. Că mărturisesc la tot cel ce aude cuvintele prorociei cărții acesteia. De va adăoga cineva la acestea, va pune Domnul Dumnezeu peste el toate ranele cele scrise în cartea aceasta:

19. Și de va scoate cineva

19. A doua Leg. 4, 9; Fil. 4, 3.

din cuvintele cărții prorociei acesteia, va scoate Dumnezeu partea lui din cartea vieții, și din cetatea cea sfântă, și din cele scrise în cartea aceasta.

20. Zice cel ce mărturisește acestea: Așa, viu curând. Amin. Așa, vino, Doamnelisuse.

21. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi toți. Amin.

20. c. 1, 7.

Sfârșit și lui Dumnezeu slavă.